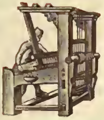
FIRPO
3873
BIBLIOTECA NAZIONALE
TORINO

Balboa y Paz Francisco
Palau, 22322
ant. - mapp. e ritratto

chi l'a pi 'd fil farà pi 'd tela
Ex libris
LUIGI FIRPO
Vetr. 3. 1.

MONARCHIA
REGVM.
AVCTORE
D. FRANCISCO DE BALBOA
ET PAZ PHINTIANO I.C. IN PARTHE=
NOPEI REGNO MAGNÆ CVRIÆ
VICARIÆ MALEFICIORVM
IVDICE, ET IN HISPANIA
SANCTÆ, ET ILLIBATÆ
INQVISIT^nis CONSVLTORE.
ET FVTVRA
1630.

MONARCHIA
REGVM,
SIVE ACCVRATA IMPERII SYNOPSIS.
In qua

CVM DE SVMMA DOMINANDI MAIESTATE, & primæua illius origine, ab antiquioribus ſcriptorum monumentis elucubratè admodum indagata, diſſeritur.

TVM DE IVRE IN IMPERIO SVCCEDENDI, TAM SANGVINIS IVRE, quàm per electionem, diffuſa legalis ſapientiæ, & politicæ diſciplinæ doctrina diſputatur.

Succeſſionem in omni benè conſtituta Repub. potiorem ſemper fuiſſe, & præponendam eſſe infinitis Hiſpaniæ, Galliæ, Italiæ, & Angliæ Regni; aliorumq; ſiue Chriſtianorum, ſiue Barbarorum, & infidelium Imperiorum exemplis demonſtratur.

Electio verò quando nam locum vendicare ſibi valeat, variis rationibus, locis legalibus, politiciſque præceptis proponitur.

AVCTORE

D. FRANCISCO DE BALBOA, Y PAZ.

OPVS

Cunctis Iuriſprudentiæ alumnis, Chronologicæ artis ſtudioſis, Ethicæque diſciplinæ ſectatoribus perutile, iucundum, & neceſſarium.

COPIOSISSIMO RERVM, ET VERBORVM INDICE ILLVSTRATVM.

Josephi Merendę Equitij

Joachimij Hierosolimitani

AVGVSTAE TAVRINORVM.

Apud hæredes Ioannis Dominici Tarini. M. DC. XXX.

D·EMANVEL ASTVNICA,ET FONSECA VI·COMES MONTIS REGIS·III FONTIVM·ANNO ÆTATIS SVÆ·XXX VI·
Ars vtinam mores animũq; effingere poſsit:
Pulchrior in terris, nulla tabella foret.
Mart: Epig. xxx. lib. x.
Nic. Perrey f.

SVMMIS REGI A LATERE CONSILIARIIS,
Carolo Tapiæ,Belmontis,D.Ioan.Henriquez,Campi Marchionibus,& Didaco Lopez,Tergemino huius Regni Cardini,
Summam Felicitatem.

VObis meæ huius de Monarchiæ lucubrationis multis nominibus iudicium vna,ac patrocinium deberi intelligo,nempè ſummis in hoc Neapolitano Regno adminiſtrando Regi à latere Trium viris. Primum, quia poſt Regem ciuium ornamenta, Reipublicæ tranquillus ſtatus,& virtutum omnium incrementá veſtro prudentiſsimo, & ęquiſsimo regimini merito tribuuntur. Nàm quale ſub Numine cælum orbi præeſt, ſub Rege conſeſſus veſter prudentię compoſito aptoq; motu, & virtutum omnium aſtris huic Regno felicisſimè ampliſſimèque præfulget. Vt ergò veris ſuauitas, vernantiũ agrorum amænitas, vbertas frugum,florum hilaritas,aeris pelagiq; trãquillitas,& inferi huius Mũdi gubernatio cæli luminibus ſub Numine tamẽ ſummo accepta dona referũtur,ita quęcũq; ciuiũ ornamenta, Reipublicæ ſalus omnis,virtutũ omniũ incrementa,nec non literarũ,& ingenij lucubrationũ, quæq; laus tanquã veſtri præclariſſimi regiminis ditisſima, & pulcherrima proles agnoſcenda vidẽtur,deinde res ipſa,quã tacto veſtrũ expoſcit pertinax iudiciũ, & potẽtiſſimũ propugnaculum.De ſceptri enim altiſſimo iure, iura vnde proferuntur omnia,acris mihi eſt diſputatio.Quibus verò munienda eſt præſidijs niſi eorum, qui ſceptro adſideant propugnatores ſtrenuiſsimi ? Et ſanè ſi luce ſapientiæ in his diſſerendis mihi opus eſt, cęcis mentis meæ alioquin auris ſolis iubar à Regio finitore oriatur Iuris Monarchę Caroli Tapiæ,qui radiantibus typis Neapolitani Iuris tenebras præfulgente ſui ingenij ſole deterſit. Si prudentiæ ex ordine compoſito motu,Iuppiter mihi affulgeat pacatiſſimus D.Ioannes Henriquez gentis meæ Hiſpaniæq; decus eximium, ſi denique opus eſt mihi peruigili induſtria Didacus Lopez, alterũ Hiſpaniæ in hoc moderãdo Regno ſidus Mercurij nitore pręniteat, quanquã vna luce,ſol vnus,vnus Iuppiter,Mercurius vnus,vno omnes abſoluto regimine pari virtute,ac gloria præſidetis. Demum amor me deuincit, & plura in me collata à vobis beneficio prorſus cogunt, vt venerationis,& grati animi ergà hunc meum laborem, qualisqualis eſt, veſtræ eruditisſimæ cenſuræ,firmisſimoque patrocinio ſtudio obſequẽte ſubijciam,ita pro viribus veſtram in me beneuolentiam,& eximia merita conteſtatus. Me itaque, & hunc meum laborem nitidiſſimis veſtris radijs fouete, illuſtrate.

OPERIS ARGVMENTVM
AD LECTOREM.

EN tibi, benigne Lector, otij mei, non deſidis, ſed induſtrij olim paratos fructus, cum in Pintiano meo rure in Hiſpania, à negotijs procul, humili quanquam preſſus fortuna, ingenuis tamen ſtudijs, literiſque haud ignauiter otiarer. Eo me recipiens difficili, tunc quidem ex Aula ablegante fortuna, mentis, & librorum pegaſo, nihilominus orbem, & Regum aulas ſolers luſtraui, vt Regnorum omnium Monarchiæ iura deſcriberem. Opus, ni fallor, hoc præſertim æuo vtiliſſimum, & propè dixerim neceſſarium. Neque verò hoc iter alij, quod ſciam, hucuſque diligente ſaltem indagine tritum. Cnm enim hac tempeſtate valida noſtra Europa ad boreum præcipuè axem tot Regnis, & Imperio diſſita certet, nihil opportunius veſtigandum accurrebat Regnorum iure, ac Monarchia. Nam & ad rebelles compeſcendos, ad ſedanda bella, ad pacem firmandam, ad pacandos Populos, ad componendam, atquè exhilarandam Rempublicam, ad Maiorum inſtituta, & antiqua monumenta illuſtranda, ad Superiorum temporum lucem, & publicæ adminiſtrationis etiam iuxtà diuina, & naturæ iura tranquillitatem nihil hoc ſuſcepto labore videtur eſſe ſalubrius. Hic Regna ritè auſpicandi, hic propugnandi, atque adminiſtrandi iura velut orbis reſerato theatro enucleatè exponuntur. Argumentum ſcriptis legibus, & earum interpretibus perpetim ſuppreſſum: apud quos vix legis Regiæ exiguum deprehenditur veſtigium. Sed res ipſa arcano, altoque ſilentio premitur. Quod ſi priuati iuris tàm curioſa eſt diſquiſitio, vt innumera penè typis mandata volumina cunctis optatiſſima in dies prodeant, non video cur de summo, & publico Monarchiæ iure negligenda ſit diſputatio. Imò merò vt Reges populis longè præſtant honore, ità Regum iura regnandi maiore sunt explicanda solertia, ac populis item maiore ſtudio expetenda. Ea re nunc aspirante iam non nihil fortuna, Neapoli ad fori adminiſtrationem euectus hoc opus vulgare conſtitui, vt mecum in lucem prodeat, quod mecum olim ruri sub oscura fortuna delituit. Fruere itaquè, candide Lector noſtro qualiquali labore, quo primum pro summa argumenti dignitati tantum apicem ſcandere nixi sumus. Icari ne, an Dędali alis? aliorum eſto iudicium. Tu interim, ſi minus auctorem, argumentum certè suscipe, & complectere.

Illuſtriſs. & Excellentiſs. Principi

D. EMANVELI A STVNICA, ET FONSECA.

MONTIS REGIS, AC FONTIVM COMITI.

Inuictisſimi Hiſpaniarum Regis

PHILIPPI QVARTI CVBICVLARIO.

A CONSILIIS STATVS, ET BELLI SVPREMI ITALIAE SENATVS Digniſſimo Præſidi.

Atque apud Summum Pontificem VRBANVM VIII. Regio Legato.

D. Franciſcus de Balboa, & Paz.

S. F. P.

EA eſt ſublimis ſiderum vis, Excellentisſime Princeps, quæ orbi eminent vniuerſo, nitore, virtute, vt in quaſcunque aſpectu, ſeu hilari, ſeu triſti priuatas ſubiectaſque rerum cauſas dominentur, ad earundem quoque effectus ſuo iure protendant imperium ſic Vrbium, Regnorum, gentium, nedum cuiuſque ciuis geniale aſtrum varios in dies ijſdem paraſſe cenſetur euentus. Hæc cęleſtum luminum vis ſtruendæ ſub Romulo olim vrbi dum imminet, ſubinde tantum eidem imperium excitauit, propugnauit, tot Heroum gloria cumulauit. Sic Nino apud Aſſyrios, apud Perſas Cyro, & magno apud Macedonas Alexandro præſtiterunt felices Horoſcopi, quos

† ingen-

ingentium etiam quæ condiderunt Regnorum, & ſtrenuorum in ijs Ducem gloria ſequeretur. Idem Hiſpanis noſtris contigiſſe neceſſe eſt, quos tandem poſt compreſſos Barbaros rerum in occidente magna ex parte potitos experimur. Felici ergo ſurgentis Hiſpaniæ Horoſcopo, vt cæteram gloriam, & aliorum eius Heroum inclyta geſta ſub numinis ſummi prouidentia, ita in primis tuã in adminiſtranda publica re, ac promouenda ſingularem virtutem, atquè induſtriam tribuere fas eſt glorioſiſſime Princeps. En ergo, quia tuus ego qualis qualis ſum, & tuo obſequio iam olim mancipatus tuæ beneficio benignitatis immẽſæ ad fori in Neapolitano Regno adminiſtrationem crimina animaduertendo in facinoroſos euentus, iure optimo me, meaque omnia tibi, tuoquè, hoc eſt felicitatis Hiſpaniæ tam glorioſo Horoſcopo dicare, ac veluti conſecrare compellor. In quibus opportunè ad rem, de qua diſſero hæc mea de iure Monarchiæ fortè haud inanis lucubratio primum tui Illuſtriſsimi nominis luce profuſa prodit, vt cui me totum debeo, ingenij etiam mei partus perpetuo ſubijciantur obſequio. Excipe igitur, & vt inclytum decet Heroem auctorem, atquè opus tua gloria, ac felicitate illuſtra. Vale: Tequè Deus ad ſuam gloriam, Hiſpaniæque in columen ſtatum feliciſſime ſoſpitet.

Submiſsio Authoris Diuinæ Eccleſiæ Catholicæque Romanæ.

Et antequàm propoſitam aggrediar materiam, conſultè vt Catholicus Chriſtianus confiteor, proteſtorq;, me tenere, & credere Fidem Catholicam, quam docet, tenet, & prædicat Sancta Catholica, & Apoſtolica Eccleſia Romana.

Proteſtòrquè etiam, quod ſi quid in præſenti Commentario, ſeù in alijs ſcribendis, à me dictum fuerit, quod ſacris ſcripturis, aut Apoſtolicis traditionibus, aut ipſius Eccleſiæ Catholicæ decretis aduerſetur, id pro irrito, & non dicto velle haberi.

Imprimatur.

Iacob. Terrag. Vicar. General.

Io. Vinc. Ioue. Canon. Deput. vidit.

EXCELLENTISS. PRINCEPS.

MAndatis mihi iniunctis, vt par eſt obediens, perlegi volumen, cui titulus DE MONARCHIA REGVM Auctore Vtriusque Iuris Doctiſs. viro D. Franciſco de Balboa Mag. Cur. in Criminalibus Iudice meritiſs. nec quicquam inuenio, quod illum ne typis tradatur impediat, imò non ſine magna eruditione multa ſcitu digna, quæ non paſſim cognita ſunt diligenter, & exactiſſimè declarantur. Vale quarto Idus Septembris 1629.

Excellentiæ ſuæ Seruus deditiſſimus

Scipio Theodorus.

Imprimatur. Lopez Reg.

Erratas ſic corrigito.

Fol. 2. col. 2. lin. 15. raput, corrige caput. fol. 9. col. 1. l. 14. lege, populus, & omne imperium. fol. 10. col. 2. lin. vlt. Principium, lege Principum, fol. 11. col. 2. lin. 4. contiqui, lege, contingit, fol. 13. col. 1. lin. 2. gubernator, lege, gubernabatur, fol. 15. col. 2. lin. 18. broui, lege, breui, fol. 21. col. 2. lin. 11. renet, lege, tenet, fol. 22. col. 2. lin. 22. impetium, lege, imperium, fol. 28. col. 1. lin. ultim. tranſibulum, lege, traſibulum. fol. 30. col. 1. lin. 26. dominetur, lege, dominentur. fol. 32. col. 2. lin. 13. in tertia parte, lege, in ſecunda. fol. 72. col. 2. lin. 36. Ponitur, lege, penitus. fol. 75. col. 2. lin. 7. dum, lege, diem. f. 76. col. 2. l. 2. ei ſucceſſione, lege, ex ſucceſſione. fol. 78. col. 1. lin. 21. connitem, lege, comitem. fol. 89. col. 1. lin. 2. partem, lege, patrem. fol. 102. col. 2. lin. 14. pro dolore, lege, prou dolor, idem lin. 29. fol. 129. col. 2. lin. 29. dncis, lege, ducis. fol. 193. col. 2. lin. 26. orane, lege, oratione. fol. 211. col. 1. lin. 5. Cocacij, lege, Bocacij. fol. 226. col. 1. lin. 8. Hiereuſalem, adde octabum. fol. 246. col. 2. lin. 9. calias, lege, alias. fol. 287. col. 2. lin. 31. præperam, lege, perperam.

SVMMARIVM QVAESTIONIS PRIMAE.

1 ADæ noſtro communi parenti datum eſt à Deo priuilegium regendi, ac dominãdi.

2 Caim filius Adæ fuit conſtitutus monarcha illius temporis. Et tempore diluuij, & poſt diluuium generale Dominus Deus noſter dedit Noæ præheminentiam regendi, & gubernandi omnia quæ ſub Cælo erant ibidem.

3 Regem habent omnes nationes per circuitum Orbis.

4 Populus transtulit omnem poteſtatem in regem. Nec populus poterit talem poteſtatem reuocare, & ſibi eam auocare, etiam vacante ſede regali. num. 5. Taliſque ceſſio, & poteſtas cenſetur perpetua. num. 7.

6 Lex regia quæ dicatur, & à quo fuit condita.

8 Gubernatio populi per regem eſt optima, & res neceßarijßima, & multis ſequentibus.

9 Regna gubernari non poßunt ſine rege, lege, vel iuſtitia.

10 Regimen vt ſit iuſtum, & fortius, expedit, quòd ſit vnius tantùm, & non multorum, & per totam hanc quæſtionem.

11 Rex debet eſſe perpetuus, & num. 48.

12 Reges poſtquàm à populo Romano fuerunt expulſi, & eius gubernatio redacta per Conſules, Republica ipſa Romana valde annihilata fuit: licet ante talem expulſionem fuerit laudabilis Reſpublica.

13 Romanæ Ciuitatis laudes.

14 Conſtantinus Magnus Imperator ſuum imperium tranſtulit ad partes Orientales,

licet à principio fuerit conſtitutum in Romana Ciuitate.

15 Conſtantinus Magnus Imperator Romæ fecit edificari tẽplum in honorem Beati Petri Apoſtoli.

16 Romani quàm plurimi fuerunt occiſi iuſsu diuerſorum Regum

17 Romani antiquitus duos Imperatores fecerunt, exiſtimantes, militiæ quàm per vnum gubernari: ſed in breui reuocauerunt.

18 Mediolanenſes omiſſis Conſulibus, non potuerunt eſſe ſine Rege, vel Imperatore.

19 Venetiana Ciuitas qualiter, & qua tempore fuerit edificata: & qualiter ſe gubernauerit: & à quo tempore ſibi ducem elegerit.

20 Longobardorum gentes qualiter anno Domini 585. & ſequentibus in regnis Italiæ ſe gubernauerint.

21 Regum Chriſtianorum poteſtas nequè facta fuit à republica, nequè per rempublicam eſt deriuata, ſed à ſolo per ſe Chriſto.

22 Reges habent ſua Regna ex inſtitutione Diuina, & ſequentibus pluribus.

23 Imperator eſt diuinitus conſequutus imperium.

24 Regna ideo à Domino ſunt inſtituta, vt ſubditi regantur, & gubernantur.

25 Deus per ſuam legem naturalem poteſtatem Ciuilem Regibus dedit, & nu. 44.

26 Reges orti ſunt de iure gentium.

27 Rex repræſentat ordinationem naturæ, & ſequen.

28 Reſiſtens poteſtati Dei ordinationi reſiſtit.

29 Reges ſua regna, & Imperia habent prouidentia inſcrutabili Diuinæ Altitudinis.

30 Homo eſt animal ſociale, & polliticum in multitudine viuens, ideò conuenit, quòd omnes homines per vnum caput regantur, & ſequen.

31 Omne naturale regimen ab uno eſt. Quia Principũ pluralitas eſt odioſa. Vnus ergo Princeps, & num. 37.

32 Monſtruum eſt, vbi ſunt duo capita.

33 Regna, vel Ciuitates, quæ non reguntur ab vno, diſenſionibus laborant, & abſquè pace fluctuant: & è contrario ſi ab vno rege regantur, Race gaudent, iuſtitia florent, & afluentia rerum lætantur, & nu. 34. & ſeq.

35 Reges creati ſunt ex neceſſitate.

36 Ciuitas in ſeditione non poteſt eſſe beata.

38 Regale regimen melius an ſit, quàm polliticum, & quando, & nu. 43. 45. 48. ſequentibus pluribus.

39 Romani magis ſolliciti fuerunt,

ad benè

ad benè regendum, quàm omnes Reges, ac Principes Mundi: ideo dignè meruerunt Imperium totius Mundi.

40 Romani fuerunt pleni ſingulari pietate beneuolentia, & iuſtitia.

41 Romani inter omnes conſequuti ſunt magnam gloriam, cauſa perpetuæ memoriæ conſeruandæ.

42 Romanorum Monarchia incepit à Iulio Cæſare.

44 Reges ideò Deus conſtituit, vt facerent iuditium, & iuſtitiam.

46 Regna remota iuſtitia, nihil aliud ſunt, niſi magna latrocinia.

47 Regna gubernari non poſſunt, ſine Rege, vel iuſtitia, ac lege.

49 Intellectus cap. 12. lib. 1. Reg. ſequentibus, vbi plura tractantur de Regum excluſione.

50 Regnum gubernari per Regem, eſt optima pollitia.

51 Deus Populum Iſrael ſibi elegit ſpetialem, & peculiarem præcæteris Populis. Quare ipſe Deus voluit eſſe eius immediatus Rex. nu. 52. & num. 54. & ſequentibus.

53 Iudei ſuis Iudicibus fuerunt priuati cùm Romani Imperium terrarum obtinuerunt, & etiam ſuis Regibus fuerunt priuati, & quare id fuerit. n. 55.

56 Iudeorum in opprobium multa annotantur, ac referuntur.

57 Iudei extra nos ſunt: ideò nobiſcum communicare non debent.

58 Deus non ſolum fuit iratus contra Iſraelitas, quia ſibi ipſis Reges petierunt, ſed etiam ex alijs vt ibidem.

QVAESTIO PRIMA.

Vtrum Rege alicuius Regni mortuo ſine deſcendentibus,& conſanguineis, Magnates, & Populi talis Regni poſſint in futurum prætendere,liberos eſſe, & ſine Rege.

VIDI non ſemel diſputari? Poſſint ne? Magnates,& Populi Regnorum prætendere,ſi eorum vltimis Rex fine deſcendentibus, & conſanguineis moriatur; deinceps contra eorum voluntatem non debere, eſſe ſubiectos, ſed liberos, & abſque Rege? Et licet res hæc in dubium ventilari non deberet, propter eius paruam dubitationem, tamen vt votis amicorum complaceam, (à quibus hæc quęſtio mihi propoſita fuit) non verebor, ſententiam, ac iuditium meum in lucem edere aduerſus prędictos Magnates, & Populos. Ex ſequentibus,

Primò,quia à principio,& creatione Mundi,Deus Opt. Maximus creauit primum hominem ad imaginem, & ſimilitudinem ſuam, Geneſis cap. 1.& 5.& etiam 9.Sapien. cap. 2. Eccleſiaſtic. cap. 17. habetur tranſumptiuè in. c. hæc imago. 33.quęſt. 5.diuus Paul. ad Coloſſen. cap. 3. ad Epheſi.cap.2. Poſtea eadem Diuina Maieſtas ei dedit Æuam primam mulierem in vxorem,& ſociam.Geneſis.2. cap nec illud. 33.quæſt.5. Et tunc ipſi noſtro,& communi
1 parenti † tanquàm prædominãti toti humanæ naturæ,datum eſt priuilegium regendi, & dominandi,vt ſcribitur Geneſis.1.Creſcite(inquit)& multiplicamini, & replete terram, & dominamini piſcibus Maris,& volatilibus Cæli, & cunctis animantibus, quæ mouentur ſuper terram. Vbi Sanctus Thom. fol. paruo.12.col.1.verſi. requiritur etiam.notat, quòd Dominus Deus noſter non tantum primò noſtro parenti dedit fœ-

cundi-

cunditatem,ſed dignitatem, & præſidentiam, quod etiam affirmat idem Diuus Thom. lib. 2. de regimine principis. cap. 6. in princip. Quare cùm à principio Mundi hoc fuerit ſtatutum, non poteſt, nunc alterari. ff. de pact. l. ius agnationis. ff. de reg. iur. l. iura ſanguinis. tex. in §. ſed naturalia. inſtitu. de iur. natu. & ſimilibus. Immò idem ordo debet nunc ſeruari. Quia vt ait tex. in. l. minimè. ff. de legib. Minime mutanda ſunt, quę certam habuerunt determinationem. Præterea, in omnibus debet initium conſiderari. ff. quod vi aut clam. l. nam origo. ff. de acquir. poſſeſ. l. clam. poſſidere in principio. Euentuſquè poſterior firmatur à primordio tituli. C. de imponen. lucra. deſcript. lib. 10. l. vnica. Vndè ait Hect. Pinto in Eſaiam. cap. 19. pagin. 182 quòd cùm in Mundi principio Deus crearet multa animantia (Geneſis. cap. 1.) noluit multos homines ſimul creare, creauit vnum, de quo multitudo propagaretur, vt admonitione hac, huius rei memoria etiam in multis cõcordem vnitatem ſeruaremus, & vt intelligeremus eſſe nos omnes vnius hominis filios, & videremus, q; eſſet De⁹ vnitatę delectatus, & q; ſecundum Diuum Auguſtinum hæc eſt cauſa, quare Deus voluerit, vt omnes ab vno, & ab ipſo creato originem ducere mus, & Diuum Auguſtin. ſequitur etiam Paul. Emilius in cronica generali ætatum Mundi. 1. ætate. fol. 9. dicens ex eodem Auguſtino, quòd humanum genus ideo ex vno homine Deus inſtituit, vt commendaret, quàm ei grata ſit in pluribus vnitas, & conſtat in d. cap. 1. Geneſis, & in cap. hæc imago, & in cap. nec illud. 33. quæſt. 5. quæ & ſuadentur ex traditis per Anto. Gometi. in. l. 40. Tau. nu. 3.

2 Quia † & poſt Adam fuit cõſtitutus Caim Monarcha Gentium illius temporis ex eodem Diuo Auguſti. lib. 15. cap. 20. de Ciuitate Dei. Sequitur Dominic. à Soto. lib. 4. de iuſti. & iur. quæſt. 4. art. 1. in reſponſione ad argumenta contraria. col. 1. verſ. & quàmuis. Hieronym. Rom. in republicis. lib. 1. de Republica Æbrea c. 2. col. 1. fol. 4. Proindè, & tempore Diluuij Generalis, & poſt eius conſumationem Dominus Deus noſter dedit præhæminentiam Noæ, regendi, & gubernandi omnia, quæ ſub Cœlo erant. Geneſis. cap. 7. & 8. refert Al-

fon.

ſon.Guerrero in theſau.Chriſtianæ Religionis. cap.54. de Regibus num.5. pagin. 702. Noe enim inuenit gratiam coram Domino, fuit quia iuſtus, & perfectus, & ambulauit cum Deo. Geneſis. cap.6.

Secundò, hæc pars ſuadetur.
3 Quia † ferè omnes nationes per circuitum Orbis habent Regem, ſemperque illum habuerunt.Deutero.cap.17.lib.1.Reg.cap.10.cap. in apibus vnus eſt Rex.7.quæſt.1. notat Beatus Iſidor. lib. 9. Ethimologia. cap. 3. fol. 48. Anton. Gometi. in d. l. 40. Tau. num. 3. Ideo Prouerb. cap.11.dicitur,quòd vbi non eſt Gubernator,Populus corruet. & ibi Beatus Hierony. verb.vbi non eſt.notat Anto. Corſet. de poteſtate Regia. 5. part. quæſt.74. num.2. Hect. Pinto in Eſaiam. cap.3. pagi. 38.Hinc dicit Beatus Auguſtin.lib.4. de Ciuitate Dei. c. 6. in princip. quòd à principio rerum gentium nationũ Imperium penès Reges erat. probatur in. l. ex hoc iure. & in l.manumiſſiones. ff. de iuſti.& iur.Rode.Suar.in.l. quoniam in prioribus.C.de inoffic.teſtam. 11.limita.in.2.dubio Comitatus Valentiæ.col. 20.verſ.eſt verum. Quod Couar.cap.1. pract.quæſt. num. 5.verſ. Ægyptij,exemplificat in Ægyptijs,dicens,quòd Ægyptij(qui fuerunt primi omnium)Regium Principatum habuerunt, & quòd nullo tẽporis momento poterant ſine Rege viuere, idem tenet Gerard. de Mercatore in demonſtratione temporum.pagin. 5. tit. de Ægyptij Regni antiquitate,in principio.

Tertio fulcitur noſtra ſententia.Quia cùm merum Imperium poſtea eſſet penès Populum,neceſſitas ipſa coegit, vt ad Senatum tranſuolaret, eidemquè Reipublicæ cura omnium incumberet.Quia non facilè Populus in vnum conuenire poterat, vel longè frequentius de rebus publicis conſultari, neceſſe erat, quàm Populus vniuerſus conuocari poſſet. l. 2. §. deinde quia non facilè. ff. de origin. iur. Quinimmò ipſa neceſſitas ſeditionis, factionumquè vitandarum cauſa impedit, vt Reipublicæ cura ab ipſo Senatu ad vnum Principem
4 transferretur. † & tunc Populus tranſtulit omnem poteſtatem in Regem, & homines eius promiſſerunt, ei ſeruire,& obedire. d. l. 2. §. nouiſſimè ff.de origin.iur.& ff. de conſtit.Princip.l. 1.& l. 1.

in

in princip.& l.2.verſ. Camaguer.tit.1.par.2.& vtrobiquè Greg.Lup.Mencha.lib.1.controuerſ. qq. cap.1.nu.1.& 2. fuitquè hæc tráſlatio facta in Regem à Populo Dei permiſſione. Maranta in Speculo.3. part. num. 25. poſt princip. Quæ omnia in tantùm proce

5 dunt, † quòd Populus Imperij non poſſet reuocare huiuſmodi poteſtatem, etiam vacante Sede Regali, & eam ſibi auocare, tenent Iſernia Bald. & Angel. quos ſequitur Maranta in.d.ſpeculo.3. par. num. 25. dicit communem Greg.Lup.in.d.l.2.verb.Otorgaſſen.col.1.& 2. (ex traditis ibi per eum) idem tenet Nauarrus in.cap.nouit. de iudi. Couarru.in d.cap.1.pratica. qq.num.6.verſ.qua ratione. Iul.Clar.dicens, hanc eſſe cómunem ſententiam lib.5.ſententent.§.pract.crim.q.35.nu.7.

Quartò, & magis in terminis facit,quia poſtquàm concordatum fuit inter Populum Iſraeliticum, & Regem Saulem,de modo regendi Populum, & de quibuſdam alijs concernentibus ſtatum Re-

6 gis,& Regni, † quod vocatur lex Regia(habetur lib.1.Reg. cap. 10. ad finem,vbi etiam dicitur,quòd loquutus eſt Samuel ad Populũ Legẽ Regni & ſcripſit in libro, & ſcripſit corã Domino,ideſt Sãctuario q̃ verba refert Abulẽſis ſuper Matthe.cap.1.quæſt.16. verſ. ſicut fuit.Sanctus Thom. lib. 2.de regimin. principis. cap. 9.& lib.3.cap.11.poſt Ioſeph. 6.de antiq.Iudaic. cap. 4. in fine. Cuius legis Regiæ meminit Iuſtin.in.§. ſed & quod princip. Inſtitu. de iur. natu. Quam legem Regiam, nec ſcriptam,nec in foro poſitam referunt authores,ſed per manus traditam.ex gloſ. in d. §. ſed & quod princip. verb. lege Regia. Alij extimant,Romuli Principatu traditam à Populo, quaſi Populus omnem poteſtatem in Populum traſtulerit, vt hoc modo meliùs Reſpublica per vnum gubernaretur, vt nunc diximus. num. 4. Appellata fuit autem lex Regia,non alia ratione,quàmque de Regno,& Imperio conſtituendo fuerit lata. Alij cenſent, C.Iulij Cæſaris dictatoris inſtitutũ hoc fuiſſe.Sed mirum eſt, cùm id deteſtabile eſſet apud Romanos Regum nomẽ eiecto Tarquinio Superbo,vt in pręſenti quæſtione deducemus. Ideò veriorem cenſeo priorem ſententiã,& circa dictã legẽ Regiã curioſus Lector plura videbit apud Paulum Manutiũ

de le-

de legibus Romanis, & Hotomanum in Indice legum Romanorum. Briſonum, & Berutium. de verb. ſignifica. verb.lex Regia.Franciſc.Polletum in hiſtoria fori Romani.lib. 3.& omnes fere,qui ad Inſtitutiones ſcripſere.in.d.§. ſed & quod Principi. præcipuè Hotomanum,Minſingerium, & Aldobrandinum, & etiam Gregor. Lup.in d. l. 2. verb. otorgaſſen. col. 1. tit.1. parti.2. Ego verò cenſeo, legem illam Regiam latam fuiſſe (permiſſione diuina) tempore quo Gentes Populi Iſraelitici petierunt inſtãter à Propheta Samuele Regem, vt eos iudicaret,quia ipſe Samuel erat Senex (lib. 1.Reg. cap. 8.) ipſeque Samuel illis Saulem in Regem conſtituit & vnxit eum(eod.lib. 1.Reg. cap.9. & 10.) Regeque ipſo ſic conſtituto & recepto, Populoquè ipſo adunato in vnũ præſente ipſo Rege Saule, idem Samuel mandato Domini Dei noſtri loquutus eſt ad ipſum Populum legem Regiam (quam ſcripſit in libro,& repoſuit in templo coram Domino (de modo regendi Populum, & de quibuſdam alijs concernentibus ſtatum Regis, & Regni, vt expreſſè dicitur in d.lib. 1.Reg. cap. 10. prope finem, iuncto cap.8.eiuſdem lib. Quam legem Regiam promulgauit Propheta Samuel in principio Regni ipſius Regis Saul, qui incepit regnare anno Creationis Mundi. 4098. & ante Aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti. 1101. habetur lib. 3. ſupplementi Chronicarum fol. 71.col.2. Popu-

7 lus fuit † in perpetuum Regibus ſubiectus, taliter quòd per ipſos Reges Regi deberet:nec amplius Populo eiuſquè gentibus fuit permiſſum Regem ſuo arbitrio mutare, aut repudiare;quia poſtquàm à ſe hanc poteſtatem abdicauerunt,& in Principem tranſtulerunt,nudi & ſpoliati omni Imperio remanſerunt, vt expreſſè conſtat in d. cap. 8. lib. 1. Reg.in fine, vbi Samuel prædicens Populo ius Regis,qui erat ſuper eis imperaturus,ſic ait, & clamabitis in die illa(ideſt,quando durum ſeruitutis iugum à vobis reijcere volueritis)à facie Regis veſtri, quem elegiſtis vobis, & non exaudiet vos Dominus in die illa, quia petiſtis vobis Regem.Hactenus verba Samuelis. Subijcit autem diuina Scriptura, quo pacto non auditis verbis Samuelis, ipſi Regem poſtularunt, &

confir-

confirmarunt his verbis, Noluit autem Populus audire vocem Samuelis; ſed dixerunt, nequaquàm, Rex enim erit ſuper nos, & erimus nos quoquè ſicut omnes gentes, & iudicabit nos Rex noſter, & egredietur ante nos, & pugnabit bella noſtra pro nobis. Hanc enim poteſtatem, quam Iſraeliticus Populus in Regem Saulem tranſtulit, cōtulit Regibus Romanis Populus omnem Imperium, quod penès ſe habebat, vt meliùs ab vno regeretur. Hæc eſt vis atque poteſtas legis Regiæ, de qua vltra ea, quæ nunc diximus num. 6. videndus eſt Couarru. cap. 1. pratica. qq. num. 2. & 3. Goueamu. lib. 2. variar. lectio. cap. 3. & Mencha. lib. 1. controuer. vſu frequen. c. 6. nu. fin.

8 Quintò, quia † gubernatio Populi per Regem eſt optima, & res neceſſarijſſima, ex Philoſopho lib. 3. Politico, ſequitur Beatus Thom. lib. 1. de regimi. princip. cap. 3. & 1. 2. quæſt. 105. artic. 1. col. 2. & 3. Nicol. de Lyra in cap. 8. lib. 1. lib. 1. Reg. verb. vadat. Couar. in d. cap. 1. pratic. qq. num. 5. Dominic. Soto lib. 4. de iuſti. & iur. quæſt. 4. col. 5. in fine. Quod confirmatur ex ſententia Platonis, dicentis, Regiam dignitatem gubernationum omnium optimam eſſe, peſſimam verò tyrannidem, quę neque lege, neque mente legitima imperat, ſed impetu potius atque libidine imperat, quem inibi ſequitur eius additionator Marſil. Ficinus lib. 15. tit. de regno. colu. 3. verſ. proinde, idem, & notat Beatus Antonius Florentin. 4 par. ſummæ tit. 5. cap. 4. §. 4. vbi & ait, quòd ex hoc regimine regali facilius iuſtitia legis implenda mandatur.

Quin, & idem Platon. eod. tit. de regno. col. 25. verſ. quòd nulla. ait, quòd nulla vnquàm multitudo poteſt ea diſciplina præcellere, qua ſecundum mentem Ciuitas regatur, & quòd melius eſt, quòd Ciuitatis adminiſtratio ſit apud vnum. Vnde Plutarc. in moralib. tit. de doctrina Principis. inquit, quòd ſine lege,
9 † vel iuſtitia, aut Rege guber nari non poſſunt, quod etiam tenet Sanctus Thom. lib. 2. de regimin. princip. cap. 9. alios etiam refert Couar. in d. c. 1. pratic. qq. nu. 5.

10 Sextò ſuperiora confirmātur. Quia † vt regimen ſit iuſtum, expedit, quòd ſit vnius tantum, adhoc vt ſit fortius, ex Sancto Thom. lib. 1. de regim. princip. cap. 3. col. 2. vbi

& ait,quòd ſi regimen declinat in iniuſtitiam, expedit magis,quòd ſit multorum,vt ſit debilius, & ſe adinuicem impediat, quod etiam tenet Beatus Anton. Florent. in d. tit. 5.cap.4.§.4.col.1. Magna enim vis, & potentia eſt eorum,qui reguntur. à Rege q̃ ſi ab alio nõ Rege regãtur ex Socra.in Oratione,q̃ fecit in perſona Regis .Cypri cognomento Nicoclitis, poſt medium. Quod confirmatur, quia defenſio quæ ſequitur ex plurium regimine,contrariatur bono pacis,quod eſt præcipuum in multitudine ſociali,ex Diuo Thom.lib.1.de regim.princip. cap.5. & Beato Anto. Florentino in d. tit. 5.cap.3.§.5.col.1. verſ. ſic etiam, & ſequentib. & idem Thom.in d. loco, ex hoc ait, præoptandum eſſe vnius regimen, quàm multorum: quia maxima pericula multitudinis frequentius ſequuntur ex multorum regimine, quàm ex regimine vnius. Quia ſecundum eum ibi,diſſentientibus principibus, qui aliquam rem publicam regunt, ſequitur maxima diſſentio:ſi verò vnus præſit,plerumque quidem ad bonum commune reſpicit, idem tenet Couarr.in d.cap.1. pract. qq. num. 5 & Ioan.Bodinus in Republicis. lib. 6. cap. 4. Nam vt ait Beatus Thom. in d. cap. 5. ferè omnium multorum regimen eſt in tyrannidem terminatum. dicens, hoc olim contingiſſe in Romana Republica,quod etiam tenet Beatus Anto.Florent.in 4.par.ſummæ tit.5.cap.4.§.4. col. 1. & author ſupplementi chronicarum lib.7. fol. 163. col. 2. Ex hoc etiam cenſet Beatus Anton. Florent. in d. loco verſ.tertius principatus, quòd licet principatus populi ad tempus poſſit eſſe ſecundum virtutem,deficit tamen multum à perfectione regiminis,eo quòd populus communiter parum prudentiæ participat, quæ maximè ad regimen requiritur, & quòd ideò non poteſt in rectitudinem ſuſtineri. Ex quibus omnibus Angelicus Doctor Sanctus Thom. in d. cap. 5. lib. 1.de regimi.princip.concludit,expediens eſſe,ſub vno Rege viuere, quàm ſub regimine plurium: quia humana vita multis variationibus ſubijcitur, quod etiam tenet idem Beatus Thom.eod. lib. 1.cap.15.col.fin.verſ. ſunt autem tria. Hinc etiam dicit Ariſtotil.lib.2.Metaph. quòd pluralitas principium eſt ma

la, quia melius eſt ab vno, quàm à pluribus gubernari, & regi, id quod gubernatione indiget. ſequitur Franciſc. Valeriola in commentatione Galeni Medici. lib. de Conſtitutione artis medicæ pagi. 27. verſ. ergo vt à primò. Vnde Quintus Curtius lib. 10. de rebus geſtis Alexandri. pagi. 321. dicit, quòd Imperium ſub vno ſtare debet, & quòd ruit, cū à pluribus ſuſtinetur

Septimò ſuperiora maniſeſtiſſima redduntur ex ſententia Beati Thom. lib. 4 de regimi. princip. cap. 16. col. 1. verſ. & aduertendum, & ſequentib. quòd quamuis Conſules annales in Vrbe eſſent,
11 tamen, † quòd non ſic erat faciendum de Rege, immò quòd ſi Rex non ſit perpetuus, valdè periculoſum eſt Ciuibus. Quia ſecundum eū ibi, hæc eſt differentia inter Regem, & Rectorem politicum, quod alter (videlicet politicus) ſolis legibus ſuæ Ciuitatis Populum iudicat, Regalis verò Princeps, vltra leges quas inuenit, vel ante ſtatuit, oportunis temporibus legibus quas in pectore defert (cap. 1. de conſtit. lib. 6.) vtitur, pro meliori exitu ſui regiminis, ac ſuæ gentis ſalute. Et quia ſi tales Principes ad tempus regnent contingit, ipſos ad iudicandum eſſe præcipites, ſiuè contra Ciues, ad tempus regnent, continqui de ipſo amouendo fuerint ſolliciti, ſiue alicuius rei adipiſcendæ cupidine, vel vt amicis præſtent gratiam, quam ſi regnaſſent, non fuiſſent facturi, ex Beato Thom. in d. loco, qui hoc pluribus confirmat exemplis, & alia in propoſito refert Hect. Pinto in Dialogo iuſtitiæ cap. 8. fol. 156. col. 1. & 2. & ſat probatur in cap. quicunque 11. q. 3. Aitque etiam Sanctus Thom. in d. loco maximum eſſe periculum alicui temporali rectori conferre, regendi arbitrium infaciendo iuſtitiam; & quòd ſi dominium eſt perpetuum, rector curabit de ſubditis, ſicut de re propria, ad quam quotidie & continuò ſollicitatur, quaſi àd ſuas diuitias naturales, & ad id efficientem theſaurum. Iudiceſquè raro debent etiā mutari, prout dicebat, & faciebat Tiberius Cæſar. vt inquit Iacob. de Voragine (adducens in propoſito certum ſimile) in ſermone primo Dominicæ 21. poſt feſtum Trinitatis, col. 2. ad finem. Reges enim de antiquiſſima, & approbata conſuetudine ſunt

perpetui,ex Alfon. Guerrero in Theſauro Chriſtianæ Religionis cap. 54. de Regibus nu.8.pag.704.

Octauo hæc noſtra ſententia veriſſima eſt ex tali exemplo, & experientia. Regibus
12 enim † à Populo Romano expulſis (refert Diuus Auguſtin. lib. 18. de Ciuitate Dei. cap. 26. & copioſe Beatus Thom. lib. 1. de regim.princip.cap.6. col.2. Valer. Max. lib.4.hiſtoriæ.cap.de Valerio Publio.fol. 102.col. 1.author ſupplement. chronica. lib. 5. fol. 104.col.2.Gerard.de Mercatore alios referens in demoſtrat.tempo.pag.72.Franciſc. Vicent. de Tornamira in coſmographia. pag. 250.) Romani inſtituerunt ſibi Cōſules, & alios Magiſtratus, nempè decem vires,per quos Regi cæperunt, volentes Regnum ſuum in ariſtocratiam commutare,refert idem Beatus Thom. eod. lib. 1. cap.4. poſt Beatum Auguſt. lib. 5.de Ciuitate Dei.cap. 12.col. 1.in fine, & Beatum Iſidor. lib. 9. Ethimologia. cap. 3. col. 1. fol.48.Gerard.de Mercato.in d.pag.72.& 80. prope finem cum ſequen.idem traditur in Chronica Generali ætatum Mundi. 6.ætate.fol.69. col.2. & lib. 5.ſupplement. Chronica.fol. 105. col. 1. & ſequent. Hæc enim mutatio Regum in Conſules contingit anno. 223. fundationis ipſius ſanctiſſimæ Ciuitatis Romanæ. ex Alfonſo Venero in Enchiridion temporum.fol.69.col. 2.verſ. el Reyno de los Romanos.Et tunc nominabatur annis Creationis Mūdi 4688 & ante Aduentum Domini Noſtri Ieſu Chriſti. 511. traditur in d. lib. 5. ſupplement. Chronica fol. 105.col. 1.Prout à principio fundationis ipſius Ciuitatis Romanæ Conſules creati fuerunt à Romulo primo fundatore:Romanaque Ciuitas poſt expulſionem d. Tarquinij ſui vltimi Regis, ſe adminiſtrauit, & gubernauit per dictos Conſules,vſque ad Iulium Cæſarem primum eorum Imperatorem per annos. 464. ex Beato Hieronymo in prologo ad Aggeam Prophetam.idem habetur lib. 7. ſupplement. Chronica.fol. 169.col. 1. Licet Beatus Iſidorus, & Tornam. in prædictis locis. dicant,quòd dicti Conſules regnauerunt annis.467 Sicut à principio ſuæ fundationis ipſa Romana Republica fuit gubernata per ſimiles miniſtros. Nam Romulus, (qui fuit eius primus Populator) inſtituit. 100. Senatores

res, eoſque Patres appellauit. Volate.lib.29.comment. Vrbano.cap.de Romanis Magiſtratibus fol. 349. col.1. poſt Paul. Oroſ. in principio ſuæ hiſtoriæ. Et licet poſt expulſionem dicti Tarquinij Regis Romana Reſpublica creuerit, quia Gubernator per Conſules,ex poſt facto tamen ad nihilum redacta fuit: ex Diuo Auguſt. lib.5. de Ciuitate Dei.cap.22.in princip.& Diuo Thom.lib.1.de regim. princip.cap.4. prope finem. Grego.Lup.in l.7.verb.ouieſſen. in medio. tit. 1. part. 2. Cum & idem Beatus Auguſt. lib. 5. de Ciuitate Dei. cap. 16. in fine, inquit, quod tempore quo Roma erat ſub Regibus, vſque ad expulſionem Tarquinij Regis, erat laudabilis Reſpublica,& quòd poſt Regum expulſionem,cōparata eſt territorio particularis Ciuitatis. Cuius dictum ſuadetur ex gloſ. Daniel.cap. 3. quæ dicit, quòd ſicut in principio nihil fuit fortius atque durius Romano Imperio,ita in fine nihil erit debilius.ſequitur Ioan. Dayma in prohæmio pragmaticæ ſanctionis.fol.1.col.3.Greg.Lup. in l.1.verb.gran dignidad.tit. 1.part.2.Carol. de Graſſalia in libris fiſcalium Franciæ. lib.1.cap.6. pag.61. vbi & alios refert. Et licet de Sancta Ciuitate Romana hæc in diuerſis locis perlegi, libet duo in eius laudem inter alia proponere. Primum,quòd de ipſa Ciuitate dixit Arias Montanus in Micheam Prophetam, cap. 2. pag. 541. in me-
13 dio. hæc formalia verba, ¶ quòd ipſa Romana Ciuitas paruis initijs (hoc eſt) ab ouium paſcuis,& caueis,& paſtorum caſulis ad totius Orbis Imperium in gentilitate excreuit,deinde vero primis, & firmiſſimis apud gentes fundamentis in ea Vrbe iactis, Chriſtiana pietas totum fere Orbem in Euangelij ditionem redegit, atque exiguis initijs ad innumeram multitudinem propagata eſt: in ea enim primis huius Gregis Paſtor Petrus Chriſti Domini vice functus eſt, ſuccedentibuſque lōga temporum ſerie Paſtoribus Chriſtianæ diſciplinæ ratio,ita aucta, & illius tracta eſt,vt prima omnium Mater Eccleſia merito appellatur:ad quam totius,& gentium omnium Catholica referenda ſit, & Chriſtianæ omnium gētium pietatis arx conſtructa ſit, & plurima ex his verbis refert Paul. Oroſi. in principio ſuæ hiſtoriæ (dū

agit de fundatione, & alijs memorabilibus Vrbis Romę) & author ſupplemen.chronica.lib.4 fol.87. col. 2. & ſeq. & Alfonſus Guerrero in theſauro Chriſtianæ Religionis cap. 1. de Eccleſiaſtica Diuina Poteſtate. num. 1. & 39. pag. 1. & 23. & & per totum illud Capitulum. Secundum ſciendum eſt, quòd Magnus ille Conſtantinus Imperator
14 † tempore quo Beatiſſimo Silueſtro Maximo Summoquè Pontifici donauit ipsam Sanctiſſimam Ciuitatem Romanam, ſuo generali ædicto conceſſit, quòd deinceps ſuũ Imperium Regniquè poteſtatem in Orientalibus transferri,& tranſmitti regionibus,& in Bizantiæ Prouintiæ optimo loco nomini ſuo Ciuitatem edificari, & ſuum illic conſtitui Imperium: licet à principio conſtitutum fuerit in ipſa Romana Ciuitate. Quoniam vbi Principatus Sacerdotum, & Chriſtianę Religionis caput ab Imperatore Cæleſti conſtitutum eſt, iuſtum non eſt,vt illic Imperatus terrenus habeat poteſtatem, nec habitet. Quæ verba continentur in prædicto ædicto generali dicti Imperatoris Conſtantini Maximi,& habetur tranſumptiuè in..cap. Conſtantinus in 2.in fine.96 diſt. quod ad literam refert Ioan. Baptiſta Ficklerus in theologia iuridica.pag. 142. & eſt in pag.155. in princip. & ſat probatur in cap.fundamenta. verſ. ne autem. de elect.in 6.Vbi ponitur Baptiſmum dicti Imperatoris Conſtantini, & alia in propoſito referenda inſcribuntur,idem traditur lib. 8. ſupplement. chronica.fol.234.col.2.Præterea,& de eodem Imperatore
15 Cõſtantino legitur † quòd templum Romę in honorem Beati Petri Apoſtoli à fundamentis excitauit, & pulcherrimis,ac prætioſiſſimis ornamentis muniuit, & quòd ipſe ſuis manibus iecit fundamenta, ex quibus ſuis proprijs humeris duodecim corbulas terræ in honorem duodecim Apoſtolorũ aſportauit: & quòd tunc quieuerunt Chriſtiani, & ceſſarunt eorum afflictiones, & cruciatus, quibus ab infidelibus torquebantur, q̃ refert Hect. Pinto in Eſaiam. cap. 60. pag. 425. poſt princip. De Rege Mitridate legi-
16 tur † magna crudelitas contra Romanos,qui imo die occidi iuſſit omnes Ciues Romanos,peregrinantes in Aſia, & quòd ſic factum fuit, & vno die perijt innumerabilis

copia

copia eorum, ſecundum Beatum Auguſt. lib. 3. de Ciuitate Dei. cap. 22. habetur lib. 7. ſupplemen. chronica. fol. 162 col. 2. Valerius Maximus lib. 9. ſuæ hiſtoriæ. cap. 2. de credulitate. §. de Rege Mitridate fol. 224. col. 2. ait, tales Ciues Romanos ſic occiſos fuiſſe octuaginta millia, quod etiã refert Ioan. Rauiſi. in textoris officina pag. 1189. Similis etiam crudelitas contra Romanos (ſecundum Paul. Oroſi. lib. 5. hiſtoriæ. cap. 19.) contingit anno Creationis Mundi. 5110. & ante Aduentum Domini Noſtri Ieſu Chriſti 89. quod etiam refert author ſupplement. chronic. lib. 7. fol. 160. col. 2. Præterea, & de Petro Luſignano Rege Cypri legitur, quòd anno Domini. 1369. fecit interficere omnes Ianuenſes exiſtentes in toto ſuo Regno, taliter, quòd nullus remanſerit viuus, qui poſſit nunciare Ianuenſibus tale factum; & poſt aliquot annos Dominicus Dux Ianuæ, cùm hoc ſciret, taliter ſe habuit cum gentibus Cypri, quòd eos ſuperauit, & iuſſit occidere multos ex eis, Regeſque ſuos in Ianuam captos tranſtulit, quos poſt aliquod tempus piè liberauit, eiſque Regnum Cypri reſtituit, refert author ſupplement. chron. lib. 14. fol. 386. col. 1.

Nono (& vt ad inſtitutum noſtrum accedamus, à quo pauliſper digreſſi fuimus) in confirmationem ſupradictorum facit, quòd legitur in Cathalinario Saluſtrij, poſt prin-
17 cip. quòd Romani † binos Imperatores fecerũt, hoc modo exiſtimantes, melius quàm per vnum Reipublicæ Conſuli: ſed poſtea oppoſitum euenit, dum eorum quiſque magis ſe extollere, & amicitia quęrere cogitabat; & quòd ideò in breui reuocauerunt, quòd & alia plura refert Ioa. Leziri. de primogenitura. lib. 2. quæſt. 14. col. 3. verſ. vnde legitur. Didac. Caſtel. in l. 40. Tau. verb. del hijo mayor. col. 2. verſ. vnde. Feder. Schenck. in interprætat. feudo. in cap. 1. de feud. March. pag. 2. verſ. Roma autem, & in cap. 1. §. præterea ducatus pag. 1. verſ. id Roma. tit. de prohib. feud. alien. per Feder. Ludou. à Peguera in rep. cap. 5. Conſtitut. Cathalog. verſ. 6. num. 83. verſ. hinc eſt, & in verſ. & ſic fol. 79. col. 3, & 4. (dicens, quòd ideo prouerbio fertur, quòd Roma duos ferre non potuit, cuius prouerbij meminit tex. in cap. in apibus, in

ad benè

princ.7.quæſt.1.) quod prius dixit Anto.Corſet. de poteſtate Regia.5.par.quæſt.74.nu.1. Franciſc.de Tornamira in ſua Coſmographia.pag.251. & ſequent. idem habetur in chronica generali ætatum Mundi.6.ætate. fol.178. col.1.in medio. Et ſic ipſi Romani decreuerunt, per vnum tantùm Regi dominari, ac gubernari, habetur lib.1.Machabeo. cap. 8. in verbis, & committunt vni homini magiſtratum ſuum, per ſingulos annos dominari vniuerſæ terræ ſuæ, & omnes obediunt vni, & non eſt inuidia, nequè zelus inter eos, idem habetur in chronica generali ætatum Mundi 6.ætate fol.178. col.1.in medio. Vltra hoc, quòd paucis vicibus viſi fuerunt plures Imperatores ſimul Imperium regere, ſolum enim de Imperatoribus Diocletiano Maximiano Galerio, & Conſtantino legitur, quòd imo tempore ij quatuor Principes Imperium voluntariè gubernauerint, & maxime Reipublicæ vtiles fuere, ex Volatera.lib.23. commenta. Vrbano cap.Neruam.fol.269 col.2.poſt principium. Prætetea, & poſtquàm Romani decreuerunt, Regi per Imperatores, tamen poſt mortem Gaij Imperatoris, voluerunt penitus extirpare Imperium Imperatoris ab Vrbe, & illud redigere ad priſtinum ſtatum in quo erat ante Iulium Cæſarem, vt eſſet regimen Ciuitatis in arbitrio Conſulum, & Senatorum. Quod milites cótradixerunt. Et tandem poſt multa peracta decreuerunt, vtilius eſſe, Regi per vnum Imperatorem, & ita eligerunt in Imperatorem auunculum ipſius Gaij vltimi Imperatoris refert Petr. Comeſtor in hiſtoria Scholaſtica.tit.hiſtoriæ Actuum Apoſtolorum.c.64. de morte Gaij Imperatoris in fine fol.242. De Ciuitate Millan. (quæ eſt vna de prouintijs Italiæ principalio-
18 ribus) legitur, † quòd ſicut Roma omiſit Conſules, & non potuit eſſe ſine Rege, vel Imperatore, quòd eius Ciues idem decreuerunt, traditur lib.12.ſupplement.chronica.
19 fol.353.col.1.Similiter † Ciuitas Venetiana quæ à ſua primeua fundatione fuit fundata anno Domini. 449. de Ciuibus ditioribus, & principalioribus Ciuitatum Aquileyæ, Veronæ, Vicentiæ, Paduæ, & aliarum Ciuitatum Italiæ, qui de eis fugerunt; tempore quo Attila Rex Hunnorum eas debellabat (Illeſc.

1. part. hiſtoriæ Pontificalis. lib. 2. c. 14. de vita Leonis. 1. Papæ. 47. fol. 78. col. 3.) ſemper ſe gubernauit per certum numerum Tribunorum: & cùm poſtea anno Domini. 700. Ciues eius conſideraſſent, non eſſe bonum regimen Tribunorum, decreuerunt, deinceps regi, & gubernari per vnum dominum tantùm, ac Ducem (& non per tribunos,) qui eos benè gubernaret, regeret, ac defenderet: & tunc eligerunt in ſuum primum Ducem Paulum Heraclienſem, cui omnes in futurum obedirent, & deinceps ſemper fuerunt gubernati per vnum Ducem vſque in hodiernum diem, refert Illeſc. in d. 1. part. hiſto. Pontif. lib. 4. cap. 21. de vita Ioannis 6. Papæ. 87. fol. 151. col. 4. & ſequent. & nos in preſenti commentario queſt. 2. part. 8. num. 6. & ſequent. Verum, & de Gentibus Longobardorum etiam legitur,
20 † quòd cùm maiorem partem Italiæ poſſiderent, & eorum Rex Cleſis deceſſiſſet ab humanis anno Domini Noſtri Ieſu Chriſti. 585. qui toto tempore ſui Regni fuerat ſuis gentibus nimis crudelis, eoſquè malè gubernaret, & regimen Regum eis non conueniſſet, quia experientia eos docuit, tale regimen in tyrannidem potius eſſe conuerſum decreuerunt ſimiliter deinceps Regem ſibi non eligere, ſed tantùm ſe gubernare per Capitaneos, & alios miniſtros qui in executionem huiuſmodi decreti inter ſe elegerunt 30. Capitaneos (qui potius fuerunt veri tyranni) & quilibet eorum accepit in ſe vnã Ciuitatem Italiæ in gubernationem, & defenſam, & omnes ipſi. 30 Capitanei gubernauerunt etiam res bellicas, quilibetquè eorum defendebat ſuam Ciuitatem, & aliquando omnes ſimul. Et cùm gentes ipſæ Longobardorum eſſent iam ſatiati tali modo gubernationis, nouiter decreuerunt, & ſtatuerunt, non amplius eſſe gubernandos per illos. 30. miniſtros, & in ſuum Regem elegerunt Antharim filium maiorem prædicti Cleſis ſui vltimi Regis, vt ipſe ſolus eos defenderet, & gubernaret, exiſtimantes regimen Regale melius eſſe, quàm plurimorum regimen, quod apud eos tantum per decennium durauerat, refert Illeſc. 1. part. Pontificalis. lib. 4. cap. 16. de vita Pelagij. 2. Papæ 65. fol. 114. col. 3. in fine, & fol. 115. col. 3. poſt princ.

Præterea, & decimò ſuperiora ſuadentur ex alio. Quia
21 & non deſunt, qui tenent, † Regiam poteſtatem, quam Reges Chriſtiani habent, ac exercent, illa neque facta eſt à Republica, nec per Rempublicam eſt deriuata, ſed à Deo non immediate, ſed per Regem naturalem, vt tradit in terminis Domin. à Soto lib. 4 de iuſt. & iur. quæſt. 4. art. 1. col. 5. verſ. hic autem. Cuius ſententia ſequentibus authoritatibus Diuinæ Scripturæ vltra eum probatur. Reges enim habent gladij poteſtatem à Cæleſti Maieſtate, iuxta illud Sapient. 6. in princ. Quoniam (inquit) à Domino data eſt poteſtas vobis, & virtus ab Altiſſimo, & habetur tranſumptiuè in cap. quæſitum. 23. quæſt. 4. & iuxta explicationem Soti ſupra allegati intelligenda ſunt ſimilia in his in ſequentibus dicenda, & quamuis in Populo Hæbreorum fuerint Duces, ſeu Principes à Deo Electi, non ſic autem fuit in alijs Populis, & ita explicanda erunt omnia in ſequent. adducta circa hęc dicta, quod etiam benè explicat Theodor. in eius allegat. 10. num. 20. cum ſequent. & proinde poſtquàm Ioſue Propheta (qui fuit miniſter Moyſi. Ioſuæ cap. 1. in princ.) Princeps Iſrael fuit mortuus, omnes ex Populo Iſraelitico in vnum coadunati, eum conſuluerũt, quis eſſet futurus Princeps eorum, ac Dux belli contra Cananeum? & reſponſum habuerunt à Domino, quòd Iudas eſſet, habetur lib. Iudicum. cap. 1. in princ. Simile etiam reſponſum habuerunt. eod. lib. cap. 20. verſ. qui ſurgentes, & verſ. ſequen. quod etiam probatur, eod. lib. cap. 2. in verbis, ſuſcitauitquè Dominus Iudices, qui liberarent eos de baſtantium manibus. Verùm, & idem contingit in Rege Saule eligendo, habetur lib. 1. Reg. cap. 9. vbi cum loqueretur Dominus ad Samuelem, ac præciperet, vt vngeret in Regem, quem ei demonſtrauerit, hæc dixit verba, Cras mittam virum ad te de Terra Beniamin, & vnges eum ducem ſuper Populum meum Iſrael. Et ſtatim inibi hæc verba dicuntur. Ecce vir quem dixeram tibi, iſte dominabitur populo meo, idem habetùr eod. lib. 1. Reg. cap. 10. quod etiam adnotat Domin. à Soto in d. lib. 4. q. 4. artic. 2. col. 2. verſ. primum, Idem legitur de Rege Dauid lib. 1. Reg. cap. 15. in fine, & 16. & lib. 3. cap. 8. verſ. & ait

Salomon.& lib.2.Reg. cap.5. in medio, & lib.1. Paralipo. cap.28.in prin. tranſumptiuè in cap. plerumquè, verſ. Dauid erat. 2. quæſt. 7. Idque affirmat Sereniſſimus Rex Dauid Pſalm. 2. ibi, Ego autem conſtitutus ſum Rex ab eo,notat Soto in.d.2. art. col. 2. verſ. primum. In Rege etiam Salomone idem fuit,lib. 3.Reg.cap.3. lib. 1. Paralipo. cap.28.verſ.ſed.& de filijs.Et in Rege Roboam.lib.3. Reg. cap.11.poſt med.Olim enim Dei Optim. Maxim. mandato Reges vngebātur.2. lib. Reg.cap.12.& lib.3.cap.3. & lib.1.cap.10. in princ. & in verſ. ecce vngit. Nominabatquè olim Deus Reges, vt conſtat in prædictis locis, & Numero.cap.3.in medio. Sapie. 9.ſic dicitur,Tu elegiſti me Regem Populo tuo, & Iudicem Filiorum tuorum, & filiarum.Eccleſiaſt.7. ſic dicitur, In vnam quanquè Gentem præpoſuit rectorem. Apud Hieremiam Prophetam 7.Dominus ſic inquit,Et nūc itaquè ei dedi omnes terras iſtas in manu Nabuchodonoſor Regis Babilonis ſerui mei Idem habetur.3.lib.Reg.cap. 15. Aliorum hominum cauſas Deus voluit, per homines terminare, verba ſunt tex. in cap.aliorum.9.quæſt.3. & ſimilibus fortè à me alibi adnotandis.

22 Habentquè † Reges ſua Regna ex naturali à Deo l.1.ibi,regimentis. ff. de offic.præf.præto.l.2.in princ. ff.de orig.iur.& in Epiſtol.inter claras. ibi, per me Reges regnant, & Potentes decernunt iuſtitiam. C. de ſumm. Trin.quod refert Diuus Paulus ad Roman.cap.13.& Beatus Petrus in 1.Epiſtol.cap.2 probatur lib. 3. Reg. cap. 2. verſ.à Domino enim,& verſ. & nunc viuit, notat Sanctus Thom.lib.2.de regim.princ. cap.16.& lib.3. cap.1.2.& 5. & in tractat.de regimine Iudeorum ad Duciſſam Brauantiæ.col.2.verſ.ſextò quærebatis,poſt Ioſeph.lib.8.de antiq. Iudaic.cap. 1. in medio,& ex noſtratibus hoc idem tenet Paris de Puteo de Sindicatu. verb. poſt Imperatorum. nu. 71.& 82. fol. paruo.8. col.1. Couarru.cap.1.pract.qq.nu.6 vbi concludit, quòd Regna à Diuina Maieſtate proceſſerunt, vt ſupra Marc. Mantua in Enchiridion rerum ſingularium.cap.4.Carol. de Graſſalio.lib.1.de Fiſcalibus Franciæ.cap.9 pag.93. & ſequent. Anton. Corſet. de poteſtate regia. 1.part,quæſt. 1. num. 3. in fine. (vbi,& refert Ancha-

ran.conſ.341.dicentem, Reges in Regnis habere vetuſtiſſimum titulum à iure quo dammodo naturali, & diuina quadam prouidentia.) author Chronicæ Generalis ætatum Mundi.6.ętate.fol.183 col.1.Chaſſan.conſuetud.Burgund.in prohæm.rubr.1. in tex.ibi,du Sainct.empire.nu. 3.(dicens, quòd regna ſunt de iure Diuino, ſcilicet & quod cæperunt originem à Iure Diuino.)& Domin. Soto lib. 4.de iuſt.& iur.quæſt.4.art.1. col.5.verſ.hic autem,& art.2 col. 1. verſ. eſt ergo,& col.2. verſ.confirmatur,& art.1.col. 5. verſ. aliorum præterea, & ſequent. plurib. Anto.Gome. in l.40. Taur. num.3. copioſè Dominus meus Burgos de Paz (hoc multis authoritatibus Diuinæ Scripturæ ſuadens)in prohæm.ll. Taur. num.29.tradit copioſe Auendan.cap. 1.præto. per totum. Azeuedo in l.1.tit.1.lib.4. recopil.Opus enim Diuinæ Sapientiæ eſt,poteſtates, & Reges aliòſquè dominos ſupremos conſtituiſſe, ne confusè omnia differantur, ex Theophilato in Epiſtol. ad Romanos.cap.13.fol.13.col.1.verſ. non enim idem notat Alfonſus Guerrero in theſauro Chriſtianæ Religionis cap.54. de Regibus, & Principibus nu. 6.pag.703.dicens, quòd Reges ſunt de iure Diuino ideſt naturali lumine, & quod procedunt à Deo, cùm ſit Rex Regum. Regnorum, & omnium Imperiorum rationes non humana fœlicitate,virtute,facultate, & opera, ſed Diuino Conſilio, & voluntate conſtare,affirmat Arias Montanus in Zachariam Prophetam cap. 8. pag.779. prope finem. Vnde Beatus Gregor. lib. 1.Epiſtolarum,in Epiſtol. 36. ſic ait, Gloria in Excelſis Deo,qui iuxta quod ſcriptum eſt,mutat tempora, & tranſfert regna, quia dominatur Excelſus in regno hominum & cui voluerit, ipſe dat illud. Hinc dixit Frater Iacob. Veldia in Paraphraſtica enarratione Euangeliorum in ſermo.feriæ.6. Hebdomadæ.2. Quadrageſimę pag.100.poſt medium, hæc verba, Diuina quadam prouidentia voluit Deus ſuæ vineæ Iſraeliticæ proſpicere, non tantum de religione, ac legibus, ſed & de idoneis etiam miniſtris, qui ſpe,ac metu legum authoritatem conſeruarent, ac religionem tuerentur(ex lib.1. Reg. cap.1.) quàmquàm autem principio Regni Iſraelitici Sacrorum præfecti etiam

eſſent miniſtri, vt Heli & Samuel, tamen hoc perpetuum eſſe noluit, ſed Duces, Principes, ac Reges inſtituit, qui viribus, & armis externam pollitiam adminiſtrarent, hoſtes propellerent, religionem tuerentur, Idolomaniá prohiberent: ac ſolos Pontifices Sacerdotes Leuites, & Prophetas voluit rebus ſacris operam dare. Et ſupra dicta ſuadentur ex tex. notab. in. l. 3. tit. 5. part. 2. in verbis, El que Dios honrrara, e eſcojera, para ſeruirſe del. Facit ſingul. glo. in cap. duo ſunt. verb. autho-
23 ritas. 93. diſt. quæ dicit, † ꝙ Imperator eſt Diuinitus conſecutus Imperium. Similis gloſ. in cap. ſi Imperator. verb. Diuinitus. 96, diſt. pro quibus eſt tex. in authent. de fid. inſtrum, §. quia igitur. collat. 6. vbi dicitur, quòd Deus Imperium de Cœlo conſtituit. notat Chaſſan. Conſuetud. Burgund. in tex. ibi, por la grace de Dios. Ibiquè etiam refert Bald. in cap. 1. tit. quis dica. dux. dicentem, quòd omne Imperium à Deo eſt, permiſſiuè formalitèr, & idem Chaſſa. in eod prohæm. in tex. ibi, dum ſainct. empire. in princip. & author Chronicæ Generalis ætatum Mundi. 6. ætate. fol. 183. col. 1. Omnia enim in ſapientia fecit Deus.
24 Pſalm. 101. Ideò enim † Regna à Domino Deo noſtro inſtituta ſunt, vt ſubditi regantur, & gubernentur, & vnumquemquè in ſuo iure conſeruentur: & hic eſt finis regiminis, ex Diuo Thom. lib. 3. de regim. princip. cap. 11. col. 1. quod prius dixit Diu. Paul. ad Roman. cap. 13. idem renet Alfonſus Guerrero in theſauro Chriſtianæ Religionis. cap. 54. de Regibus, & Principibus. num. 1. pag. 700. vbi & inquit, quòd Reges creati ſunt ex neceſſitate, quia omnia indigebant capite, ex quo homines faciles ſunt ad diſſentiendum. Inibiquè etiam ait Guerrero num. 2. ex dicto Paulo in d. loco, quod Reges ſunt dati à Deo ad vindictam malefactorum, & ad laudem bonorum, ex tex. in cap. magnum. 11. quæſt. 1. & in cap. Rex debet cap. non. fruſtra cap. regum 23. quæſt. 5. Vndè Seneca ait, quòd finis propter quem ſunt Principes conſtituti eſt, vt ſcilicet, medeantur generi humano, ſequitur Beatus Anto. Florent. 4. part. ſummæ tit. 4. cap. 9. §. 1. col. 2. verſic. ſextum eſt. Cùm & poteſtatem ipſam Ciuilem Deus
25 Dominus noſter † per legem naturalem, (quæ ſuæ ſempi-

ternæ

ternæ participans eſt,) & ad eius ſimilitudinem)dedit,ac ordinauit, ſi quidem & Deus vnus Mundi totius ſit rector, Sanctus Thom. 1. 2. quæſt. 105.art.1.col.2.tex.in l.inter claras.verſ.nequè enim C.de ſumm. Trinit. tradit author Chronicæ Generalis ætatum Mundi.6.ætate. fol.183. col. 1. Ioann. Baptiſta Ficklero in Theologia iuridica. pag. 76.in fin. Alfonſus Guerrero in Theſauro Chriſtianæ Religionis cap.54. de Regibus, & Principibus. num. 5. pag. 702. Quod ſic conſtat Deus per naturam dedit rebus ſingulis facultatem ſe conſeruandi, ſuiſquè reſiſtendi contrarijs, adiecitquè eis inſtinctum gregatim viuendi, vt adunati alijs ſufficerent, (vt explicat Hect. Pinto in Eſaiam cap.19.pag.182. in medio.)Reſpublica verò congregatà, nequè ſe poterat gubernare, hoſteſquè propullare, malefactorumquè audaciam cohibere,niſi magiſtratus deligeret, quibus ſuam tribueret facultatem(vt diximus in præſenti quęſtio. num.4.verſic.tertio, probatnr Exodi. c. 18.poſt medium.) nam alias tota congregatio ſine ordine & capite, nequè vnum corpus repræſentaret,nequè ea prouidere poſſet, quæ expedirent: ergo eadem ratione doctè Diuinituſquè inſtructę reſpublicæ,aliæ annales Conſules, aliæ alias publicarum adminiſtrationũ formas ſibi
26 inſtituerunt etiam ita † Reges orti ſunt de iure gentium ex l. 1.ff. de iuriſdict.omn.iudic.& multis ſimilibus traditis per Alfonſum Guerrero in d.Theſauro Chriſtianæ religionis. cap.54. de Regibus, & Principibus, num.1. & ſequent.Atquè eodem iure naturali quęlibet Ciuitas potuit ac debuit, vbi expedire cognoſcet,totam ſuam poteſtatem, & Impetium in vnum Regem transferre ex tex. in l. 1.ff.de conſtitut. Princip.& ſimilibus nunc citatis, num. 4.& 5. Quæ omnia refert Dominicus à Soto lib.4.de iuſt. & iur. quæſt.4. artic.2.col.2. verſic. confirmatur, & prius ead.4.quæſt.art.1.col.5.verſ. hæc autem, & ea probat. tex. in l.7.vbi Lup.verb.ouieſſen. tit. 1. parti. 2. refert Petr.Iacob.in pract.tit. de ſucceſſione Regni Franciæ fol.80.col. 3.verſ.& eſt notandum,& iterum in tit. de poſitione actoris fol. 47. col. 4. verſ. item alias Rex Franciæ, & Alfonſus Guerrero in d. cap. 54. num.1.& ſequent.Ex quibus

bene

27 benè ſequitur, † quòd Rex repræſentat ordinationem naturæ, per quam omnis multitudo, & difformitas ad aliquod vnum gubernans reducitur, ſicut omnia mobilia ad vnum primum mobile Cælum, ex Beato Anto. Florent. 4. part. ſummæ tit. 5. cap. 4. col. 1. poſt princip. & col. 2. poſt medium. Vndè in noſtris proprijs terminis Dominic. à Soto in. d. art. 1. col. 6. verſ. ecce quemadmodum. ex ſupradictis reſoluit, quòd publica Ciuilis poteſtas eſt Dei ordinatio, & non quòd reſpublica creauerit Principes, & Reges, ſed quòd id fecerit Diuinitùs erudita, quòd ibi ſuadet ex Sapient. dicto cap. 4. dum ibi dicitur, Tua Pater prouidentia ab initio cuncta gubernas. Et vltra Dominic. à Soto facit, nam Sapientis etiam cap. 1. dicitur, Quoniam Spiritus Domini repleuit Orbem Terrarum, & hoc quod continet omnia, ſcientiam habet vocis; & Pſalm. 103. ſic dicitur, Quàm magnificata ſunt opera tua Domine, omnia in ſapientia feciſti, impleta eſt terra poſſeſſione tua. Quamobrem Beatus Auguſtin. lib. 3. de Trinitate, ſic inquit, Nihil fit, nequè viſibile, nec intelligibile in Mundo, quod non de Aula Summi Imperatoris (ſcilicet Dei) aut iubeatur, aut permittatur, cuius dictum probatur in cap. nec mirum 26. q. 1. gloſ. in c. ſciſcitaris, verb. Diuinitus 7. q. 1. Diuus Auguſt. lib. 9 de Ciuitate Dei, ſic ait Prouidentia Dei ſummi, & non fortuita temeritate regitur Mundus, etiam ait Diuus Auguſt. lib. 10. de Ciuitate Dei. referens Platonem, ſic dixiſſe, Omnia etiam terrena pertingit Dei prouidentia. Soto etiam in d. loco refert ad hoc Diuum Paul. in Epiſtol. ad Roman. cap. 13. vbi ſic dicit, omnis anima poteſtatibus ſublimioribus ſubdita ſit, non eſt enim poteſtas, niſi à Deo, quæ autem ſunt, à Deo ordinata ſunt, †

28 itaquè, qui poteſtati reſiſtit, Dei ordinationi reſiſtit, idquè Soto alijs authoritatibus Diuinæ Scripturæ comprobat, quod etiam tenet Beatus Anto. Florent. 4. part. ſummæ tit. 10. cap. 3. §. 1. ad finem, & Couarru. cap. 1. practicar. qq. num. 6. Alfonſus Guerrero in Theſauro Chriſtianæ Religionis cap. 54. de Regibus, & Principibus, nu. 3. vbi & adhoc refert tex. in cap. quid culpatur 23. quæſt. 1. & in cap. regum. 23. quæſt. 5. Voluntas enim Dei eſt, vt

regi

Regi homines ſint ſubiecti, & propter ipſum Deum Reges honorificare debemus, & reliqua, ex Beato Petro in Epiſtol. 1. cap. 2. poſt medium, & Paul. ad Roman. in d. cap. 13. Hinc dixit Bald. in cap. 1. tit. quis dicatur Dux, vel Mar
29 ch. quòd habentes † Imperiũ regnant prouidentia inſcrutabili diuinæ Altitudinis, ſequitur Chaſſan. in prohæm. Conſuetud. Burgund. verb. du ſainct. empir. in princip. Omnis enim poteſtas à Deo eſt, ex diuino Paul. ad Roman. d. cap. 13. & habetur tranſumptiuè in cap. 1. §. & cùm humanæ, de elect. & in extrauagan. Bonifatij 8. incipiente, vnam Sanctam. ibi, ſine te, ſiue iubente, & in d. cap. quid culpatur 23. quæſt. 1. & in cap. quæſitum 23. quæſt. 4. cap. nec mirum, verſ. nec ideo 26. quæſt. 5. cap. audactèr. 8. quæſt. 1. cap. 1. & cap. ex merito. 6. quæſt. 1. cap. pro humani. de homicid. lib. 6. Vndè in Euangelio Diuini Ioannis. cap. 19. hæc Dominica verba dicuntur, Non haberes poteſtatem aduerſus me vllam, niſi tibi datum eſſet deſuper, notat Archidiac. in d. c. pro humani.

Deniquè etiam dicta ex alio, vt meridies manifeſta ſunt. Quia naturale eſt homi-
30 ni, † vt ſit animal ſociale, & politicum in multitudine viuens, magis quàm omnia animalia, ex Beato Thom. lib. 1. de regim. princip. cap. 1. & 2. Si ergo naturale eſt homini, quòd in ſocietate multorum viuat, neceſſe eſt, in hominibus eſſe, per quod multitudo regatur, ex eod. Diuo Thom. in d. cap. 1. col. 2. in princ. Quia (vt inibi ait) multis hominibus exiſtentibus, & vnoquoquè id quod eſt ſibi congruum prouidente, multitudo in diuerſa diſpergeretur: niſi etiam eſſet aliquis, de eo quod ad bonum multitudinis pertinet, curam habens: ſicut & corpus hominis, & cuiuſlibet animalis deflueret: niſi eſſet aliqua vis regitiua communis in corpore, quę ad bonum commune omnium membrorum intenderet. Quod ibi Sanctus Thom. ex pluribus confirmat, maximè ex dicto Salomonis dicentis, quòd vbi non eſt gubernator, diſſipabitur Populus. Prouer. cap. 11. verſ. vbi non eſt, cum ſimilibus nunc à nobis traditis num. 3. Quæ & ſuadentur ex ſententia eiuſdem Diui Thom. lib. 1. de regim. princip. cap. 2. poſt medium, dicentis, quòd requi-

ritur

ritur quædam vnio in pluribus, adhoc quòd quoquo modo regere poſſint, quia nec multi nauem in vnam partem traherent, niſi aliquomodo coniuncti. Quia vt inibi aſſerit ipſe Angelicus Do-
31 ctor † omne naturale regimen ab vno eſt: & quia in membrorum multitudine vnum eſt, quod omnia mouet (ſcilicet) cor, & in partibus animæ vna vis principalitèr poſſidet, (ſcilicet) ratio. Quia etiam in apibus vnus eſt Rex cap in apibus 7. quæſt. 1. l. 2. §. deindè, quia difficilè, verſ. nouiſſimè ff. de orig. iur. cap. ſolitè. de maior. & obedient. cap. noſtris 21. diſt. Ex quo in hoc bonum publicum verſatur, vt probatur in dictis iuribus, & late per Theodor. in allegat. 10. nu. 18. cum multis ſequent. Omniſquè multitudo diribatur ab vno, & in toto vniuerſo vnus Deus factor omnium, & rector, ex his quæ diximus in præſenti quæſtione num. 1. & 10. Et ita Beatus Thom. concludit in d. loco, quòd neceſſe eſt, quòd in humana multitudine optimum ſit, quòd per vnum regatur. Quia vt ipſe inquit in d. cap. 2. in fine, prouintiæ, vel Ciuitates, quę non reguntur ab vno, diſſentionibus laborant, & abſquè pace fluctuant: & quòd è contrario Prouintiæ, & Ciuitates, quæ ſub vno Rege reguntur, pace gaudent, iuſtitia florent & affluentia rerum lætantur: & quòd ideo Dominus Deus noſter pro magno munere per Prophetas Populo ſuo promiſit, ponere ſibi caput vnum, & quòd Princeps vnus erit in medio eorum, vt dixit Dominus per Ezechiel. cap. 37. dũ ſic dicit, Seruus meus Dauid Rex ſuper eos erit, & paſtor vnus erit omnium illorum. Vnde Ariſtot. lib. 3. Pollithico. col. 11. ait, quòd vnus omnium habebit poteſtatem. Oportet enim Reipublicæ per vnum Conſuli. ſecundum Philoſoph. cap. 12. Methaph. Et Cornelius Tacitus lib. 1. annalium, ait, Non alitèr conſtare poteſt ratio Reipublicæ, quàm ſi vni redatur, ideſt, non alitèr regi, aut gubernari poteſt Reſpublica, ita vt certum quid ſtatuatur, quod firmum perſeueret, ſi à pluribus adminiſtratio exerceatur. Similitèr Ariſtot. Pollithico. lib. 2. ſic ait, Entia nollunt, malè diſponi, pluralitas Principum odioſa, vnus ergo Princeps, ſequitur (& ſi corruptè) Iaſon. in l. licet Imperator. in princip. num. 3. ff.

de leg. 1. tradit plura in propoſito Petr. Rebuf. in declaratione arboris feudorum. pag.70.num.26.verſ. duodecima diuiſio.Ioan. Leziri. de primogenitur. lib. 1. quæſt.7. col.2.verſ.tamẽ hoc vltimum cum ſequent. & col. 4. verſ. nec ſatisfacit, cum ſequent. Did.Caſtel.in l.40.Tau.verb. del hijo mayor.col.2.verſ.vn dè Hieronym.Rod. Suar. in l.quoniam in prioribus in 2. dubio Comitatus Valentiæ. col.19.verſ.& vt refert Iuſtin. & ſequent.C.de inoffic.teſtamen. tradit plura Didac. Septimancen.lib.3. de republica.cap.3. pag. 33. & ſequent. Marc. Mantua in Enchirid. rerum ſingularium cap. 11. col.1.& 2.& cap.289.Grego. Lup. in l. 2. verb.otorgaſſen. col.1.in medio.tit.1. parti.2. Ludo.à Peguera in rep.cap.3 Conſtitutio. Cathalo. verſ. 6. num.83.Ioan. Matienzo in l. 1.gloſ.1.num.9.tit.7.lib.5. recopil. quod prius tenuit Beatus Thom. lib. 1. de regim. princip. cap. 1. 2. & ſequent. plurib.Dominic.à Soto lib.4 de iuſt. & iur. quæſt.4.art. 2. verſ.confirmatur,idem tenet Alexan.ab Alexandro I. Conſultus Neapolitanus cap. 4. dierum Genialium cap. 23. fol. 239. hiſce verbis, Et tametſi democratiam, hoc eſt, popularem potentiam aliqui præcipuè commendarint, & alij ariſtocratiam,ideſt, optimatium regimen, tamen vnius Imperium pietate,& religione inclitum, ſub quo non grauis dominatus, ſed iuſtum, & legitimum Imperium eſſet, omnium conſenſu præfertur cæteris.

Vti eiuſquæ eſt regna per vnum tantum Regem gubernari, docet Pinel. in l. 1. C.de bon.mat. 3.part.nũ.16. & 17.

Cum, & inter Poetas ſunt, qui & hoc cenſent, præſertim Lucan. lib. 1. his duobus verſibus.

Nulla fides Regnj ſotijs, omniſquè poteſtàs.
Impaciens conſortis erit.

Statius lib. 1. Theb. alijs duobus verſibus ſequentibus.

Non benè cum ſatijs Regna Venuſquè manent
Sotijſquè comes diſcordia regnis.

Cum, & Seneca hoc idem firmauit in tragedia. 2. Vnitas enim in Principatu deſideratur, prout etiam in apibus Princeps eſt vnus, & grues vnam ſequuntur, vt in d. cap. in apibus 7. quæſt. 1.

Quarè Beatus Paul. ad Epheſi.cap. 4. ſic ait, vnum caput, vnus Spiritus, vnus Dominus. Ab ipſaquè natura nullus in dominio, ſeu Regno deſiderat, habere conſortem. cap. quod autem. 33. quæſt. 7. l. 1. in medio. tit. 1. parti. 2. Hinc etiam dixit Beatus Paul. in Epiſtol. 1. ad Corinth. cap. 9. Bonum eſt mihi, magis mori, quàm vt gloriam meam quis euacuet. Virtus enim vnita fortior eſt ipſa diſperſa; ex Philoſopho. quem ſequitur Socc. conſil. 165. col. 7. verſic. hæc concluſio. lib. 2. Qua propter Ieſus Chriſtus Dominus, ac Deus noſter in ſua vnica Eccleſia, & vniuerſali, vnicum tantùm inſtituit Paſtorem, ac eius Vicarium (quod maximum argumentum eſt) dum ſic dixit in perſona Diui Petri. Tu es Petus, & ſuper hanc Petram edificabo Eccleſiam meam. Matth. cap. 16. & Pinel. in l. 1. C. de bon. mat. 3. parti nu. 16. verſ. ad ſummum autem, & ſequ.

32 Cùm † & monſtruum eſt, vbi ſunt duo capita. cap. non autem. iuncta gloſ. fin. 7. quæſt. 1. l. non ſunt liberi, vbi gloſ. verb. prodigioſum. ff. de ſta. hom. l. 3. ff. de offic. Præfect. Vigil. cap. ſicut in vnaquæquè 21. quæſt. 2. cap. quoniam. §. 1 verſ. prohibemus de offic. ordin. in verbis, Prohibemus autem omninò, ne vna eademquè Ciuitas ſiuè Dioceſis diuerſos Pontifices habeat, tanquàm vnum corpus, diuerſa capita tanquàm monſtruum Regna enim, vel Ciuitates

33 quæ non reguntur ab vno † diſſenſionibus laborant, & abſquè pace fluctant: & e contrario, ſi ſub vno rege regantur, pace gaudent, iuſtitia florent, & affluentia rerum lætantur, traditur lib. 7. ſupplement. Chronica. fol. 162. col. 2. & ſimilibus in præſenti quæſtione traditis. nu. 17. & ſequent. Quæ eſſe vera, exempli gratia ad oculum demonſtrantur. Quia in illo tempore antiquiſſimo Natiuitatis, & Paſſionis Domini noſtri Ieſu Chriſti, Gentilitas rectius gubernabatur, quàm Synagoga: ex quo Gentilis Populus (cùm adeò copioſus exiſteret,) ab vno tantum capite regebatur nempè, ab vno Imperatore. Populus autem Hæbreus anguſtus, & paruus multa capita, & moderatores habebat, vt conſtat ex ipſo contextu Euangelij Luc. cap. 3. ibi, ſub principibus Sacerdotum Anna, & Caipha; & hoc etiam meliùs probatur Ioann. 11. verſ. quid autem, & ſequent.

& idem conſtat Act.Apoſtol. cap.4.habetur in lib.inticulato Paſſio duorum cap.35.fol. 111.& cap.43.fol. 133. cap. 48.fol.153.& cap.52.fol.161 Et quòd hoc erat inditium perditionis illius Sanctiſſimæ Ciuitatis Hieruſalem, atquè
34 eius ruinæ † cùm ſubiecta ſit omnis Reſpublica à varijs capitibus gubernata, ſecundum illud Luc.cap.1. Omne (inquit) regnum in ſe diuiſum deſolabitur, quod aduertit Sanctus Thom. 1.2. quæſt. 105.art.1.col.2.poſt princip. Couarru.in cap.1.practic. qq. num. 5. Thom. Truxillo in Theſauro concionatorum. lib.6.ſermone Dominicæ 4. in Aduentu Domini pagin. 256.poſt princip.ad quod ibi refert Beatum Gregor. ſuper Euangelio, in homil. 20. Et ſtatim ait ibi Truxillo, quòd Reſpublica varijs capitibus conſtans, non poteſt rectè gubernari, neque ipſi gubernatores diutius conſeruari poſſunt, prout contingit in illis 30.Senatoribus, qui tyrannicè occupauerunt Rempublicam Atthenienſem, & ita perperè eam gubernabantur, vt breui ferè tota fuerit proſtrata, & ipſi Gubernatores intra breue tempus fuerint per Tranſibulum impugnati, & omnino deuicti, atque ſuis hominibus ſpoliati, authore Iuſtino lib. 5. hiſtoriæ, & Paulo Oroſio diſcipulo Beati Auguſt.lib.2. ſuæ hiſtoriæ cap. 14. & ſequent. Hinc dixit Paris de Puteo de ſindicatu, verb. rex autem num.
35 16.fol. paruo. 9. † quòd Reges creati ſunt ex neceſſitate, ex quo omnia indigent capite, & homines faciles ſunt ad diſſentiendum, & ſuadetur ex his quæ in præſenti capite diximus, num.24. & ſequent. Neque Ciuitas in ſedi-
36 tione † beata eſſe poteſt, neque in diſcordia dominorum domus, ex Marc.Tullio lib.5. de finibus ſequitur Hect. Pinto in Eſaiam cap.19.pag.189 ante medium. Refertque etiã ibi Hect.Pinto Platonem dicentem in dialogo de Republica. Nihil pernitioſius eſſe in republica, quàm diſcordiam, nihil vtilius, quàm vnionem, & amicitiam. Similitèr, & Valer.Maximus lib.7 hiſtoriæ cap. 2. § de Senatu. fol.170.col.2.dixit, Rempublicam propter priuatas diſſenſiones, parum vtilitèr gubernari: quia vbi in Imperio concordia non ineſt, corruit gubernatio.Ioan. de Neuiza. ſilua nuptiali. tit. quomodo iudicandum num. 59. Hect.

Pinto in dialogo. iuſtitię cap 6 in fine. Platon in dialogo. 9 de republica, ait, nullam Ciuitatem tyrannidè preſſam, eſſe miſeriorem, nullamquè Rege gubernatam, beatiorem eſſe ſequitur Arias Pinell. in rubr. C. de reſcind. vend. 1. part. num. 25. ad finem. Inibiquè Pinel. refert etiam Diuum Ambroſium dicentem, quòd boni Principes libertatem amant, improbi verò ſeruitutem. Vnde Carolus 4. Imperator, & Rex Bohæmiæ, in ſua aurea Bulla ædita anno Domini 1356. ad vnionem electorum Imperatoris hiſce verbis incepit, Omne Regnum in ſe ipſum diuiſum deſolabitur: Nam Principes eius facti ſunt ſocij furum, ob quòd Dominus miſcuit in medio eorum ſpiritum vertiginis, vt palpent in meridie ſicut in tenebris: & candelabra eorum mouit de loco ſuo, vt ceci ſint, & duces cecorum, & qui ambulant in tenebris, offendunt: & ceci mente ſcelera perpetrant, quę in diuiſionem contingunt. Dic ſuperbia, quomodo in Lucifero regnaſſes, ſi diuiſionem auxiliatricem non habuiſſes? Dic Satam inuide, quomodo Adam de Paradiſo eieciſſes, niſi eum ab obedientia diuiſiſſes? Dic Luxuria, quomodo Troyam deſtruxiſſes, niſi Helenam à viro ſuo diuiſiſſes? Dic ira, quomodo Romanam Rempublicam deſtruxiſſes, niſi in diuiſione Pompeyum, & Iulium ſeuientibus gladijs ad inteſtina prelia concitaſſes? Tu quidem inuidia, Chriſtianum Imperiũ à Deo Fide, Spe, & Charitate, virtutibus Theologicis roboratum cuius fundamentum ſuper Chriſtianiſſimo Regno fælicilicìter ſtabilitur, antiquo veneno quod velut ſerpens in palmites Imperiales, & membra eius propinquiora, impio ſcelere vomuiſti, vt concuſis columnis, totum edificium ruinæ ſubijceres: diuiſionem inter ſeptem Electores Sacri Imperij, per quos (velut ſeptem candelabra lucentia Sacrum illuminari debet Imperium, multoties poſuiſti. Sane cùm ex officio quo Cæſarea dignitate potimur, futuris diuiſionum, & diſſenſionum periculis inter electores ipſos, de quorum numero (vt Rex Bohæmiæ) eſſe dignoſcimur, duplici ratione, tàm ex Imperio, quàm electionis iure, quo fungimur, occurrere teneamur, infraſcriptas leges ad vnitatem inter electores fouendam, & electionem vnani-

nationem inducendam, ac deteſtandæ diuiſioni prædictæ varijſque periculis ex ea ſequentibus aditum præcludendum, quæ verba referuntur in d. Bulla aurea Imperatoris Caroli 4. quam ad literam ponit Cuiatius lib. 5. de feudis pag. 237. & ſequentibus pluribus. Et vt materia noſtra clarior efficiatur, allegamus in noſtro propoſito teſtimonium hoc ſacræ ſcripturæ, legiturque in Diuina ſcri-
37 ptura, † quòd cùm Iodean filius Ioas, Dux Populi Iſraelitici fuit mortuus, abijt Abimalech filius minimus Ieroboal in Sichem ad fratres matris ſuæ, & ad eos, ad omnemquè cognationem Patris, & Matris ſuæ ſic fuit loquutus; Loquimini ad omnes viros Sichem; quid vobis eſt melius, vt dominetur veſtri, ſeptuaginta viri omnes filij Ieroboal, an dominetur vobis vnus vir? Ipſi enim in vnum congregati cum vniuerſis familijs Vrbis Mello, ipſum met Abimelech tantùm in Principem eligerunt, etſi ipſe ſecretè conduxerit ſibi viros inopes, & facinoroſos, qui eum ſequuti ſunt, & venerunt in domum Patris ſui in Ephram, & occidit omnes ſeptuaginta fratres ſuos, vt plenius hæc habentur Iudicum cap. 8. in fine, & cap. 9. Et plura ſingularia de ſeditionibus Regnorum, & Ciuitatum refert Orati.agens de bello Troyano, & Greco. lib. 1. Epiſtolarum, in epiſtol. 5. quam miſit ad Lolium Romanum, incipienti. Troya in belli ſcriptorem, & Saluſtius in coniuratione Catilinæ, in princip. fol. 20. cum ſequentibus, & præcedentibus.

Nequè ſupra dictis obſtat, ſi dicatur, melius eſſe regi-
38 men polliticum † quam Regale: & ſic polliticum præponi regimento Regis. Illud enim in ſe verum eſt, ſi tale dominium referamus ad integrum ſtatum humanæ naturæ, qui ſtatus innocentiæ appellatur, in quo non fuiſſet Regale regimen neceſſarium ſed polliticum, eo quòd tunc non fuiſſet dominium, quod ſeruitutem haberet.) l. ex hoc iure. l. manumiſſiones ff. de iuſt. & iur.) ſed præheminentiam, & ſubiectionem in diſponendo, & gubernando multitudinem, ſecundum merita cuiuſcunquè. Vnde apud ſapientes, & homines virtuoſos, vt fuerunt antiqui Romani (de quibus dicit Beatus Auguſt. de Ciuitate Dei, quòd inter omnes Reges, &

39 Principes Mundi † Romani magis fuerunt ſoliciti de bona gubernatione, quia Dominus Deus noſter illis inſpirauit, ad benè regendum, & quòd ideò dignè meruerunt Imperium, & dominium totius Orbis. Sequitur Sanctus Thom.lib.3.de regim.princ. cap.4.in princ. Et licet ibi B. Thom. non referat locum Diu. Auguſtini, hoc tamen ipſe dixit lib. 5. de Ciuitate Dei cap.12.col.1.& lib.3.eiuſdem operis cap.18.col 1.Domin.Soto lib.4.de iuſt.& iur. quæſt.4.articul.2.col.4.verſ. ex iſtis autem,& Ioan.de Neuiza in ſua ſilua. tit. quomodo iudicandum in dubio.nu. 74 col.4. illius num. verſ. & etiam, & ſat hoc conſtat ex Saluſtio in coniuratione Catilinæ,in princ.fol.5. & melius probatur lib. 1. Machabeo.cap.8.Et quia etiam Romani optimas leges ſanxerunt. Secundum Diuum Thom.lib.3.de regim.princ. c.5.Domin. Soto in d. quęſt.
40 4.art.2.col.4.Romani † pleni ſingularique pietate beneuolentia, ac iuſtitia fueruntquè vt ex pluribus docet Sanctus Thom.& Domin.Soto in prædictis locis, quòd priùs dixit Titul. lib. 1. ſuæ hiſtoriæ dicens, quòd Romani Imperium ſuum propter clementiam, & miſericordiã propagauerũt, probatur in d.cap.8.& 14. lib.1. Machabeo. Thom. Truxillo in theſauro conciouatorum lib. 6. in ſermone Dominicæ. 21. poſt Pentecoſtem pag.1827. Ipſiquè Romani inter omnes
41 nationes † conſequenti ſunt magnam gloriam, cauſa perpetuæ memoriæ conſeruandæ d.lib.1.Machabeo.cap.8. & Hect. Pinto. in dialogo iuſtitiæ cap. 2. in fine fol. 111. col.2.Similiter Romani olim pugnabant pro gloria acquirenda, pro libertate conſequenda,& pro Republica cõſeruanda,& tunc ſemper vincebant, ſed poſtquàm ſe ad auaritiam extenderuut, ſemper victi fuerunt, notat Iacob.de Voragine in ſermo.1. minicæ 21. poſt feſtum Trinitatis col. 1. in fine. Romanorumq́ quidem Imperium omnia regna ſibi ferro armo
42 rum ſubiecit † quorum monarchia incepit à Iulio Cæſare, qui prius ſibi vſurpauit Imperium, ſed perfecta eſt ſub Octauiano Auguſto, ſub quo natus eſt Chriſtus Dominus, ac Deus noſter, refert Beatus Anton.Florent.4.par. ſummæ tit.13.cap.4. §.1.col. 2.poſt medium.) Secundum

imita-

imitationem talis naturæ
42 † regimen polliticum melius fuit. At verò poſtquã malitia hominum creuit, & repleta eſt terra malitijs hominum, & cuncta cogitatio cordis intenta eſſet ad malum, & peruerſi difficillime corriguntur omni tempore, & omnis quippe caro corruperat viam ſuam ſuper terram, & ſtultorum infinitus eſt numerus (vt dicitur per Moyſem in cap. 6. Geneſis, & idem habetur Eccleſiaſtes. cap. 1. in fine) tunc in tali na
43 tura corrupta † regimen regale eſt fructuoſius: quia oportet ipſam naturam humanam ſic diſpoſitam, quaſi ad ſui fluxum limitibus refrenare, hoc autem facit regale faſtigium. (Quia vt habetur Prouerb. cap. 20. Rex qui ſedet in ſolio iuditij, diſſipat omne malum intuitu ſuo.

Deus Optimus Max. ideò Re
44 ges conſtituit, † vt faciant iuditium, & iuſtitiam. lib. 3. Reg. cap. 10. & faciunt quæ in præſenti quæſtione diximus num. 24. verſ. ideò enim regna, quod etiam expreſſe tenet Andr. de Iſern. in peregrina. ſuper 1. part. conſtitut. Neapol. tit. de cultu pacis nu. 1. & 2. fol. 14. colum. 3. & 4. Matth. de Afflict. dec. 265. 265. quoniam num. 79. in fine. Rex quidem ſemper habet prouidentiam iuſtitiæ. Deutero. cap. 17. notat Ioſeph. lib. 4. de antiq. Iudai. cap. 6. col. 5. verſ. ſi autem fuerit. Optimus enim Ciuitas ſtatus conſiſtit in rege iuſto. Seneca de beneficijs. lib. 2. Did. Septiman. lib. 3. de republi. cap. 2. in fine pag. 32. & ſuadetur ex his quæ annotauimus in 3. part. harum. qq. de Monarchia Regum q. 1. num. 53. & ſequentibus pluribus. Manus enim regia deſtruit inimicos & delinquẽtes, ex Diuo Paul, ad Roman. cap. 13. cap. Rex debet 23. quæſt. 5. Vt ita à grauioribus malis deterreantur atquè compeſcant. cap. qui peccat. in fine. 23. quæſt. 4. tradit plura Anto. Corſet. de poteſtate regia. 3. part. quæſt. 32. num. 59. Petr. Rebuf. in concordata. tit. de regia ad prælaturas nominatione facienda. pag. 126. Vnde ait notanter Ariſtot. lib. 5. Pollithico. cap. 10. in princ. hæc verba, Regia poteſtas pro tutela præſtantium virorum, contra populum reperta eſt. Beatus Iſidor. lib. 3. de ſummo bono. cap. 47. ſic ait, Principes, Regeſquè electi ſunt, vt terrore ſuo populos à malo coercerent, atq; ad rectè

viuendũ legibus ſuaderent.) & prædictam diſtinctionem,
45 † & reſolutionem (etſi non ita confirmatam) ponit ſingulariter in noſtris terminis Diuus ille Thom. lib. 2. de regimin. princ. cap. 9. in medio (hoc ſuadens alijs authoritatibus Diuinæ ſcripturæ,) & idem Angelicus Doctor. 1. 2. quæſt. 105. art. 1. col. 2. in medio. Domin. Soto lib. 4. de iuſt. & iur. quæſt. 4. art. 2. col. 2. verſ. ſecundo arguitur. Ioa. Boem. de moribus omnium gentium in præfact. pag. 7. facit quod tradit Lup. in. l. 7. verb. Ouieſſen. tit. 1. parti. 2. & Couarru. cap. 1. pract. qq. num. 5. verſ. quinta concluſio in fine. Quid enim ſunt iam
46 regna † remota iuſtitia? niſi magna latrocinia? ſecundum Diuum Auguſt. lib. 4. de Ciuitate Dei. cap. 4. Diuus Tho. lib. 3. de regim. princ. cap. 5. Chaſſ. Conſuetud. Burgund. rubr. 1. in princ. nu. 11. Hyppol. de Marſil. in rubr. de fideiuſſ. in fine. Ioan. de Neuiza. in ſilua. tit. quomodo iudicandum in dubio. num. 77. Beatus Anton. Florent. 4. par. ſummæ tit. 5. cap. 3. §. 5. col. 1 in medio, & cap. 4 col. 1. verſ. & hæc Did. Septiman. lib. 3. de republ. cap. 9. in fine. pag. 42. Arias Pinel. in rubr. C. de reſcind. vend. 1. par. num. 25. ad finem, Iacob. Veldia. in Paraphraſtica enarratione Euangeliorum in ſermo. feriæ. 3. Hædomadæ, 3. Quadrageſimæ pag. 130. & Ioan. Acoſta de guberno rectoris 1. tracta. in 7. dialogo iuſtitiæ. fol. 69. col. 1. Sine Rege, vel iuſti-
47 tia, † ac lege regna gubernari non poſſunt Plutarc. in moralibus tit. de doctrina principis, quod etiam tenet Sanctus Thom. lib. 2. de regimine principis cap. 9. Et ex hac cauſa Sanctus Thom. in d. c. 9. poſt medium, ſic ait, Virga ergo diſciplinæ quàm quilibet timet, & rigor iuſtitiæ, ſunt neceſſaria in gubernatione Mundi, quia per ea populus, & indocta multitudo melius regitur: & quòd ideò quantum adhoc excellit Regale dominium regimento pollitico, quod etiam tenet Beatus Anto. Florent. 4. part. ſummæ tit. 5. cap. 3. § 1. col. 1. & 2. Pluraquè refert in fauorem regiminis regalis, & contra populare regimen Ioan. Bodinus in republicis, lib. 6. cap. 4.

Ex quibus Lucæ clarius conſtat quàm vtile, & neceſ-
48 ſarium ſit † regna gubernari per vnum Regem perpetuum gubernatorem, & non guber-

natione libera, & pollitica Conſulum annalium, vel aliorum Officialium temporaliũ

Præterea nec aduerſus Superiora refragatur, ſi dicatur, quòd immò prætenſio eorũ,
49 † qui reges excludere volunt ſit admittenda, & quòd dicere contrarium, eſt contra tex. diuinæ ſcripturæ lib. 1. Reg. cap. 12. vbi hæc formalia verba Prophetæ Samuelis referuntur, quæ ipſe dixerat hominibus Iſraeliticis, tempore quo à Domino Deo noſtro petierunt, Regem ſibi dari. Scietis (inquit,) & videbitis, quia grande feceritis vobis malum in conſpectu Domini, petẽtes ſuper vos Regẽ. Quia reſpondetur ex ſequen.

Primò ſecundum Nicol. de Lyra in cap. 8. eod. lib. 1. Reg. verb. vadat vnuſquiſquè, vbi notanter ait, quòd licet in d. cap. 12. lib. 1. Reg. dicta verba referantur, quòd tamen
50 † cum regnum gubernari per reges, ſit optima pollitia cæteræ gentes à filijs Iſrael petendo, vel conſtituendo ſuper ſe regem, non peccauerunt, ſed magis bonũ egerũt: filij aũt Iſrael hoc faciẽdo peccauerũt, vt cõſtat ex verbis Samuelis de quibus fit mentio in d. cap. 12. lib. 1. Reg. Cuius diuerſitatis ratio eſt ſecundũ eundem Nicol. de Lyra in d.
51 loco. Quia † Deus Opt. Max. Populum Iſrael elegit ſibi ſpecialem, & peculiarem præ ceteris populis. Secundum, quod dicitur Deutero. cap. 7. Te (inquit) elegit Dominus Deus tuus, vt ſis ei populus peculiaris, idem dicitur Pſal. 2. & habetur apud Zachar. Prophetam cap. 2. ibi, Ecce ego ſaluabo populum meum de terra Orientis, & de terra Occaſus Solis. Et adducam eos, & habitabunt in medio Hieruſalem, & erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum in veritate, & in iuſtitia. Et Hieremias Propheta cap. 31. ſic ait, ero Deus vniuerſis cogitationibus Iſræl, & ipſi erunt mihi in populum. Et iterum ibi, Dabo legem meam in viſceribus eorum, & in corde eorum ſcribam eam, & ero eis in Deum, & ipſi erunt mihi in populum. Quæ verba paſſim reperiuntur in Diuina Scriptura. Vnde Diuus Paul. in epiſtol. 2. ad Corinth. cap. 6. in fine. hæc verba Domini refert, Vos enim eſtis templum Dei viui, ſicut dicit Deus, quoniã inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos, & ero illorũ Deus, & ipſi erũt mihi populus. Et iterum ibi, & ero vobis

in patrem, & vos eritis mihi in filios, & filias dicit Dominus omnipotens. Et in Pſal. 46. ſic dicitur, elegit nobis hæreditatem ſuam, ſpeciem Iacob, quam dilegit. Quare
52 Dominus Deus noſter † voluit eſſe Rex immediatus illius ſui populi, propter quod Dominus etiam dedit ei legem in Monte Sinay per ſe ipſum, ideſt per Angelum in perſona illius loquentem, & non per hominem mediatorem, propter quod voluit homines gubernatores illius populi ab ipſo immediatè inſtitui, tanquàm eius Vicarij eſſent, & nòn Reges, vel Domini, vt patet in Moyſe, & Ioſue, & de Iudicibus ſequentibus (qui gubernauerunt Regnum Dei per ſpatium. 366. annorum. ſecundum vnam opinionem, & ſecundum aliam, eorum gubernatio durauit. 436. annos. Quod conſtat à ſua computatione, quæ eſt hæc. Nam Moyſes qui fuit primus Dux, & Iudex Populi Iſraelitici (Exod. cap. 3.) incepit eſſe Dux, & Iudex ipſius Populi Dei eius mandato pro pe annum Creationis Mundi. 3594. traditur lib. 3. ſupplement. chronic. fol. 31. col. 2. & ſequent. Et Sanſon, qui fuit vltimus Iudex dicti Populi Iſraelitici. (Iudicum cap. 14. & ſequent.) mortuus fuit anno Creationis Mundi. 4058. habetur eod. lib. 3. ſupplemen. chronica. fol. 66. col. 1. & ſequent. De his enim Iudicibus ſic dicitur lib. Iudicum. cap. 2. Suſcitauitquè Dominus Iudices, qui liberarent eos de vaſtantium manibus, refert Beatus Thom. 1. 2. q. 105. art. 1. col. 3. in princ. & Sanctus Anton. Floren. 4. par. ſummæ. tit. 5. cap. 4. §. 4. colu. fin. in fine, & multa alia refert in propoſito Hieronym. Roman. in republicis. lib. 2. de republica Hæbrea. cap. 1. fol.
53 42. Iudei enim † ſuis Iudicibus fuerunt priuati, cùm Romani Imperium terrarum obtinuerunt, quibus ipſi Romani imponebant Reges, & Gubernatores. Eſaiæ. cap. 3. vbi expræſſè notat Hect. Pinto. pag. 56. in medio, & probatur lib. 1. Machab. c. 8. 14 & c. 15. Propter quod filij Iſrael
54 fecerunt † contra ordinationem Domini, petendo ſuper ſe Regem hominem mortalem, cùm Dominus hoc ſibi retinuiſſet, & ad bonum populi, quia ſemper gubernauit eos, & optimè, & protexit eos, quandiù fuerunt boni ſubditi, & ſemper ſic feciſſet, ſi populus ille in bona ſubiectio-

ne ſub Domino Deo noſtro extitiſſet, & eum ſuum Regem non reprobaſſent, prout reprobauerunt. legitur lib. 1. Reg. cap. 8. Quod conſtat Eſaiæ. cap. 1. in princ. vbi ipſe Propheta contra Iudeos ſic exclamat, Audite Cæli, & auribus percipe terra, quoniam Dominus loquutus eſt, filios enutriui, ipſi autem ſpreuerunt me. Cognouit bos poſſeſſorem ſuum, & Aſinus Præſepe Domini ſui, Iſrael autem me non cognouit, & populus meus non intellegit, & reliqua, probatur optimè Ioan. cap. 1. & in pluribus alijs locis Diuinæ ſcripturæ hoc idē traditur. Vnde Dominus per Hieremiam contra ſuum populum Iſraeliticum ſic inſurgit. cap. 2. Sanctus Iſrael Domino, primitiæ frugum eius, omnes qui deuorant eum, delinqunt, mala venient ſuper eo, dicit Dominus. Audite verbum Domini domus Iacob, & omnes cognationes domus Iſrael. hæc dicit Dominus, Quid inuenerunt patres veſtri in me iniquitatis, quia elongauerunt à me, & ambulauerunt poſt vanitatē, & vani facti ſunt. Et non dixerunt, vbi eſt Dominus, qui aſcendere nos fecit de Terra Ægypti, & reliqua. Et iterum ibi, & tenentes legem neſcierunt me, & paſtores præuaricati ſunt in me, & Prophetæ propehetauerunt, in Baal, & Idola ſequuti ſunt. Propterea adhuc iuditio contendant vobiſcum, ait Dominus, & cum filijs veſtris diſceptabo. Tranſite ad Inſulas Cethim, & videte, & in Cædar mittite, & conſiderate vehementèr, & videte, ſi factum eſt huiuſcemodi, Si mutauit Gens Deos ſuos, & certè ipſi non ſunt Dij, populus verò meus mutauit gloriam ſuam in Idolum. Obtupeſcite Cæli ſuper hoc, & portæ eius deſolamini vehementer, dicit Dominus. Duo enim mala fecit populus meus. Me dereliquerunt fontem aquæ viuæ, & reliqua Et iterum ibi, Nunquid non iſtud factum eſt tibi, quia dereliquiſti Dominum Deū tuum, eo tempore quo ducebat te per viam? Et ibi, Arguet te malitia tua, & auerſio tua increpabit te. Scito, & vide, quia malum, & amarum eſt, reliquiſſe te Dominum Deum tuum, & non eſſe timorem mei apud te: & reliqua, quod & habetur in pluribus alijs capitulis ipſius Prophetæ. Et vltra Nicol. de Lyra eandem interpretationem tradit Ioſeph. lib. 6. de atiqu.

Iudaic.cap.4.col.fin.verſ. Samuel autem, & Carol. Sigonius in hiſtoria ſacra. lib. 1. pag. 142. Et quia ipſi Iudei noluerunt Dominum in ſuũ verum Regem cognoſcere
55 † euerſum eſt Regnum Iudeorum, & ſublatum eſt ex Iudeis, & modo non habent regnum, refert Beda in epiſtol.ad Roman. fol. 14. col. 2. & probatur Oſe. 2. c. 3. & 19. Vltimuſquè Rex eorum fuit Agripp. vt referunt idem Beda, & Euſeb. quos ſequitur Gerard. de Mercatore in demonſtratione temporum.pagin. 148. Hic enim Agrippa tempore ſuæ mortis, cùm eſſet in gratia Romanorum, in ſuo teſtamento eis reliquit regnum ſuum, traditur lib. 8. ſupplemen.chronica.fol. 201 col. 1. & nos etiam circa hoc aliqua dicemus in ſequenti quæſtione huius commentarij. 5. part. num. 68. & num. 69. verſ. quid plura, & poſt generalem deſtructionem, prope finem. Incepitquè hic Rex Agrippa regnare in Iudea, & Ieruſalem anno Creationis Mundi. 5249. & anno Natiuitatis Domini noſtri Ieſu Chriſti. 50. & tantum regnauit. 25. annos, habetur lib. 8. ſupplement. chronica. fol. 182. Et ita conſtat, ſecundum prædictam computationem, quod ab anno Salutis noſtræ. 75. Iudei non habent Regem vt ex ſupradictis conſtat. Cõ-
56 tra † huiuſmodi perfidos Iudeos plura refert videnda Ioan. Liecchtenbergers in lib. pronoſticorum. Vbi inter alia in hoc propoſito contra huiuſmodi Iudeos ſic inſurgit. Et extirpabitur radix Saturnina ex Alemania, dabitiſquè fugam, vt profugi ad tranſmarina, effudit Dominus miſericordias ſuas copiosè ſupra vos miſeros poſt placationem: ſed aiſtis, hic eſt hæres, venite occidamus eum, & habebimus hæreditatem eius, & appræhenſum eum occidiſtis (habetur Luc. c. 20.) propterea diſperdit Dominus vos obduratos in vniuerſum Mundum: & iam non habetis Prophetas, Regem, Sacerdotes, altare, nequè ſacrificium, nequè vnctionem: ſed eſtis contemptibiles toti Mundo, & in deſolatione perpetua (Et vltra eum ſatis ſupradicta probantur Eſaiæ, cap. 1. & multis ſequentibus, & in Pſalm. 77. 105. 135. & 144.) Contra quos ſic inſurgit etiam Daniel cap. 9. Vſquè ad conſumationem (inquit) tribus ſceleribus Iſrael conuertam vel transferam, &

ſupra

ſupra quartum non conuer-
tam eos, qui vendiderunt iu-
ſtum pro argenteo,& reliqua
multa habentur in d.cap.27.
de inuidis Iudeis.Suntquè Iu
57 dei † extra nos cap. infideles.
23.quæſt.4.cap. diſplicet. in
fine. ead. cau. & quæſtio. Et
quia qui extra nos ſunt nobi-
ſcum communicare non poſ-
ſunt.cap.illi qui in fine.6.q.1
notat Did.Septiman. lib.inſti
tutio.Cathol.tit.24. de Eccle
ſia.num.41. & 42. & tit. 46.
de pœnis. num.65. Quarè iu-
ſtiſſimè Reges noſtri Catho-
lici Iudeos repellerunt ab his
ſuis regnis.

Secundò reſpondetur vl-
58 tra iam dicta.† Deum non
ſolum fuiſſe iratum contra
Iſraelitas Regem efflagitan-
tes, ſed fuit etiam reproba-
tum Iſraelitarum conſilium,
de Rege à Domino poſtulan-
do, quòd Regem non vt re-
ctè moderaretur rempubli-
cam,peterent,aut ab eo iuſti-
tia in ſubditos optimè exer-
ceretur. Sed vt ipſi prætextu
Regiæ gubernationis prote-
gerentur,vt in omnia vitia,&
Idolatriam, vindictamque
inimicorum prout ipſis libe-
ret,prolaberentur. Hoc enim
expræſſè colligitur ex verbis
ſacræ ſcripturæ (ſi rectè con-
ſiderentur)lib.1.Reg. cap.9.
& in d. c. 12.eod. lib.& apud
Diuum Ioannem c. 11. verſ.
collegerunt, & idem conſtat
Eſaiæ cap.56 in fine,ibi,Om
nes in viam ſuam declinaue-
runt, vnuſquiſquè ad auari-
tiam ſuam à ſummo vſque
ad nouiſſimum, quod & ſua-
detur ex tradendis in quæ-
ſtione ſequenti huius com-
mentarij.num.17.verſ. præ-
terea.Itaquè Deus Opt. Max.
iure optimo de ipſis conquę-
rebatur (vt conſtat in dictis
authoritatibus, & Pſalmis
Diuinæ ſcripturæ)non ſolum
quod Regem vellent elige-
re,ſed etiam quod omiſſa rei-
publicæ vtilitate, ad ſua tan-
tum, & priuata commoda
aſpirabant: cùm publica vti-
litas,non ſit priuata: propriũ
& præceptum munus iuſti-
tiæ, quod ſemper præoculis
debent habere rerum publi-
carum gubernatores,vt omiſ
ſa ſemper propria vtilitate,
poſthabitoquè priuatorum
commodo, vniuerſorum Ci-
uium vtilitas præferatur, ha-
betur Ezechiel.cap.34. Hie-
remiæ cap. 23. in princ. &
alibi ſæpè. Melius enim eſt,
vt vnus (nempè guberna-
tor,) quàm omnes pereat, ex
Diuo Bernardo, & habetur
Ioan.cap.11. propè finem, &
cap.18.poſt princ.Prędictum

què intellectum ponit Beatus Gregor. lib. 4. expoſitionum. cap. 1. lib. 4. Reg. colu. fin. ante finem. fol. 267. & Sanctus Thom. 1. 2. quæſt. 105. art. 1. colum. 3. prope finem. Hect. Pinto (plura in propoſito cônierens) in cap. 3. Eſaiæ pagin. 38. in fine, & in dialogo iuſtitiæ cap. 8. fol. 157. col. 1. & 2.

Et cum his hæc noſtra prima quæſtio finem adinuenit, ad laudem, & gloriam Domini noſtri Ieſu Chriſti, eiuſquè præclariſſimæ Deiparæ Virginis Mariæ, omnium aduocatæ Glorioſiſſimæ, ac totius Curiæ Cæleſtis.

SVMMARIVM PRIMAE PARTIS

Huius Quæſtionis Secundæ.

1 *Regem eligere non poſſint Magnates nec populi regni, quando adeſt conſanguineus ſanguinis Regij, qui regnum prætendit: etſi ſit in Milleſimo gradu, & ſequen. plurib. & nu. 26. & 27.*

2 *Regni in ſucceſſione ſucceditur iure ſanguinis, & perpetuæ conſuetudinis, & non per electionem, & multis ſequentibus.*

3 *Regnorum ſucceſſio quo iure fuerit adinuenta, & ſequen.*

4 *Iuriſdictio actiua nulla in populis remanſit, poſtquàm populi in regem ſuam poteſtatem trãſtulerunt.*

5 *Poteſtas à populis in regem tranſlata, videtur per Chriſtum Ieſum tolerata, & ſeq.*

6 *Imperatoris Auguſti Cæſaris edictum de vniuerſo Orbe deſcribendo, fuit factum Tarrochonæ Hiſpaniæ Ciuitatis 16. anno Imperij ipſius Cæſaris.*

7 *Poteſtatem à populis in primis regibus tranſlatis, non poſſunt ipſi populi reuocare, etiam vacante regno, & ſibi auocare.*

8 *Populorum, ac Magnatum aſſiſtentia in aſſumptione Regis, ſolum eſt ratione ei præſtandi obedientiam.*

9 *Primogenitus ſolum ſuccedit in regno paterno. Nec fratribus debet dare legitimam in bonis Regni. num. 10.*

11 *Regnum eſt indiuiſibile, & ſequent.*

12 *Regis primogenito durante vi-*

ta eius præſtatur homagium, ac iuramentum fidelitatis, & à quo tempore hoc fuerit vſitatum, inibi. Et quid in filijs Imperatorum. nu. 14.

13 *Reges poßunt facere, quòd ſui primogeniti quoad nomen Reges conſtituantur.*

15 *Homagium fidelitatis ligat futuros Ciues, & Regnicolas.*

16 *Rex vltimus durante eius vita poteſt renunciare Regnum in fauorem ſui primogeniti, ſeu ſequentis ſucceſſoris.*

17 *Regis primogenitus durante vita patris Regis, dicitur Rex.*

18 *Rex vltimus qui filios non habet, an poſſit aliquem in filium adoptare, vt ei ſuccedat in Regno.*

19 *Regi vltimo decedenti ſine filijs, ſuccedit cõſanguineus proximior, ſiue ſit maſculus, ſiue fœmina, & ſequentibus pluribus. Etiam ſi talis conſanguineus ſanguinis Regij ſit in Milleſimo gradu. num. 22. Et Papa diſpenſat cum conſanguineo Regis Monacho, & Sacerdote, ſi alij conſanguinei vltimi Regis non extarent, vt cõntrahat matrinium, & in Regno ſuccedat. nu. 24. & 25.*

20 *Regnum eſt verum primogenium, & in eo ſeruatur ordo ſucceſſionis maioratus.*

21 *Maioratu ſuccedunt omnes conſanguinei tàm fundatorum, quàm vocatorum ad eius ſucceſſionem.*

23 *Feudorum Illuſtrium in ſucceſſione ſucceditur in infinitum.*

27 *Regnum tunc nominat Regem, quando nullus conſanguineus de ſanguine Regio reperitur.*

Quæ-

QVAESTIO II.

Vtrum Magnates, & Populi Regni, poſſint ſibi Regem eligere, ſtante aliquo conſanguineo ſanguinis Regij, qui tale Regnum prætendat.

DIVISIO HVIVS SECVNDAE QVAESTIONIS.

POſtquàm in præcedenti Quæſtione reſoluimus, Magnates populoſquè Regni minimè poſſe prętendere ſe in futurum liberos eſſe, & non ſubiectos. Opereprętium etiam duximus, in dubium proponere? An ipſi poſſint tunc, ſibi Regem eligere, quē ipſi velint, mortuo vltimo Rege ſine filijs, vel deſcendentibus. An verò proximior conſanguineus de eodem ſanguine Regio admittatur ad dicti regni ſucceſſionem, & reſolutiuè dicimus, quòd Magnates nec populi regnorum nullum ius habent, eligendi regem: ſiuè vltimus Rex decedat cum filijs, vel deſcendentibus, vel ſine eis: ſed ordine geniture & maioriæ ſuccedet primogenitus maſculus vltimi regis, & deficiente maſculo, ſuccedet fœmina, & ſui deſcendentes in infinitum: & non extantibus deſcendentibus, ſuccedet in regno proximior cōſanguineus maſculus, vel fœmina, & ſui deſcendentes in perpetuum, & ſi ſint in milleſimo gradu. Quod manifeſtiſſimè conſtabit, ex ſequētibus?

Et, vt materia deciſionis huius quæſtionis clarior efficiatur, & ne longiorem tractatum contineat, operepræteium duxi materiam eius in ſequētes partes diuidere?

In prima enim parte adducemus fundamenta, & rationes, quæ faciunt pro prædicta noſtra ſententia, ſcilicet quòd in regnis ſuccedatur iure ſanguinis, & perpetuæ conſuetudinis, & non per electionem.

In ſecunda verò parte, prędictam noſtram ſententiā exēplis ſucceſſionum plurimorū regnorum Chriſtianorum in particulari ſuadebimus.

In Tertia parte ſimiliter exemplis probauimus, quòd in omnibus regnis, & potentatibus Italiæ ſemper ſucceſſum fuit iure ſanguinis, & nō per electionem.

In Quarta, alia quàmplurima exempla ſimilium ſuçceſſionum regnorum infidelium deſcribemus, eaſquè iure ſanguinis delatas fuiſſe, & nõ per electionẽ, oſtẽdemus?

In Quinta parte etiam regni Iſrael Hieruſalem, & Iuda infinitas ſimiles ſucceſſiones in medium enarrabimus tàm ante Aduentum Domini Noſtri Ieſu Chriſti, quàm poſt eius Sanctiſſimam Natiuitatem, & Reſurrectionem?

In Sexta, reſolutionem præſentis quæſtionis calamo noſtro breuiter ſcribemus, & de dominio temporali, ac morte, quàmplurimorum regum aliqua deducemus pro animę couſolatione?

In Septima parte videndũ erit, an aliquando in imperio ſucceſſum fuerit iure ſanguinis, & non per electionem?

In Octaua etiam parte, nonnulla Regna, & Monarchias in particulari aſſignauimus, in quibus non iure ſanguinis, ſed electionis ſucceſſum fuit.

In Nona parte, ex prædicta conſuetudine generali ferè totius Orbis (quòd in regnis ſuccedatur iure ſanguinis perpetuæquè conſuetudinis, & non per electionem) ex ea ad plurima inferemus, quę in practica notabilia ſunt?

In Decima verò parte oſtẽdemus, dictam conſuetudinẽ generalem Orbis, ſuccedendi in regnis per ſucceſſionem iure ſanguinis, & perpetuæ conſuetudinis, & non per electionem, conſonam eſſe omni iuri, & rationi, laudabilemquè, & approbatam eſſe per Summos Pontifices. Ex eaquè ad alia ſinguraria inferemus?

In Vndecima oſtendemus, quando Magnates, & Populi regnorum (in quibus fuit iure ſanguinis ſucceſſum (eligere poſſint regem.

PRIMA PARS

HVIVS QVAESTIONIS SECVNDAE.

AD Primam igitur partem accedentes, dicimus, quòd Magnates, & populi regni non poſſunt ſibi Regem eligere, ſtante aliquo conſanguineo ſanguinis Regij, qui tale regnum prætendat, & ſi

ſit

ſit in milleſimo gradu, ex ſequentibus.

2 Primo, quia † regularitèr in regnis ſucceditur iure ſanguinis, perpetuæquè conſuetudinis, & non per electioné, tenet in terminis Bart. in l. etiam C. de mune. patrimo. lib. 11. copioſè Ioan. Leziri. de primogenit. lib. 2. quæſt. 14. Boeri. conſi. 10. viſo. nu. 16. Alphonſus Guerrero in Theſauro Chriſtianæ Religionis. cap. 54. de regibus, & principibus. num. 11. pagi. 706. & ſequen. Ludouic. Velazquez de Auendaño in l. 40. Tau. glo. 2. num. 10. vbi ex Præpoſ. & alijs tenet, quòd genus humanum ſibi rectè conſuluit, in regibus conſtituẽdis per ſucceſſioné omiſſa electione, quod probat optimus tex. in l. 7. in fine. & in l. 8. in princip. tit. 1. parti. 2. & l. 2. tit. 15. ead. parti. Nam li-
3 cet à principio † regnorum ſucceſſio fuerit adinuenta de iure Naturali, vel Gentium, ſecundum quod populis ius eligendi regem competebat, (vt ex pluribus docet Couarru. in cap. 1. practica. qq. num. 2. in fine, & num. 3.) tamen iſtud ius fuit tráslatum cum omnimoda iuriſdictione in primis regibus, ſtatim quòd primi reges fuerűt electi, & ipſum regnum acquiſierunt ab ipſis populis ex tacito, vel expreſſo eorum conſenſu. l. 1. ff. de conſtitu. princip. cum ſimilibus traditis in quæſtio. præceden. nu. 4. cum plurib. ſequentib. & num. 26. poſt Alphonſum Guerrero in Theſauro Chriſtianæ Religionis cap. 54. de regibus, & principibus. num. 1. In tantű,
4 † quòd nulla iuriſdictio actiua in populis remanſit, nec creare poſſunt Iudices ordinarios ad eam exercendam: quia tota Ciuilis poteſtas pęnes ipſum regem exiſtit. Sicut notat in populis non liberis de iure communi. Innoc. & Docto. in cap. cùm acceſſiſſent. de conſtit. Feli. in rub. de appella. num. 4. dicit communem Ioan. Matienzo in l. 1. glo. 21. num. 11. & ſequentib. tit. 15. lib. 5. recopil ad quod inibi refert plures. leges regias. Si enim in populis nulla iuriſdictio actiua remanſit, nec poteſtas iudices, & magiſtratus creandi (quod eſt minus) igitur nec poteſtas eligendi reges, quod eſt magis. ex regul. cui licet. de regul. iu. in 6. authen. multò magis C. de Sac. Sanct. Eccel. cű ſimilibus. Hæc enim † po-
5 teſtas, quę fuit translata in regem videtur quodammodo

permiſſa,ſeu tolerata per Ieſũ Chriſtum Dominum noſtrũ in teſtamento nouo, dùm dixit, Reddite, quæ ſunt Cæſaris Cæſari, & quæ ſunt Dei Deo. Matth. cap. 22. Marc. ca. 12. Luc. cap. 20. in medio, & habetur tranſumptiuè in ca. militare 23. quæſt. 1. c. quid culpatur. in medio. ead. cau. & quæſtio. cap. conuenior. verſi. ſcriptum eſt 23. quæſt. 8. quod in terminis refert Oldrad. conſil. 69. col. 2. Bal. in l. benè Azenone. in fine. C. de quadrie. præſcript. poſt Beatum Ambroſi. lib. ſermonum. cap. 7. Pet. Belluga in ſpeculo principum. rub. 14. §. veniamus. n. 13. & ſequent. author cronicæ generalis ętatum Mundi. 6. ætate fol. 183 col. 1. Thom. Truxillo lib. 6. ſermonum. ſermo. 22. Dominicæ poſt Penthecoſtem pag. 185. & ſequentib. Alphonſus Guerrero in Theſauro Chriſtianæ religionis. cap. 55. de imperatore, & eius authoritate. num. 2. pag. 737. Similiter, & videtur permiſſa, ſiue tolerata certò quodammodo à Chriſto Ieſu Monarchia regalis, & imperialis, qui promulgato Cæſaris ædicto, vt vniuerſus ſcriberetur Orbis in Bethleem Ciuitatem Matris ſuæ Sanctiſſimæ Virginis in vtero clauſus properauit vna cum Matre Sanctiſſima ipſius Cæſaris ædictum agnouit, habetur. Luc. cap. 2. traditur in chronica generali ætatum Mundi. in. 6. ætate. fo. 183. col. 1. hôc idẽ refert Frederic. Schenck. in interpretationibus feudorũ. ca. 1 §. de feud. March. num. 1. pagin. 3. verſ. verùm, & ſequentib. Alphonſus Guerrero in Theſauro Chriſtianæ Religionis. cap. 56. de imperio, & de translatione imperij ad Germanos. num. 8. pag. 749. (Nec ab re erit, hic obi-
6 tèr aduertere † illud Cæſaris Auguſti ædictum de vniuerſo Orbe deſcribendo, factum fuiſſe Tarrachonæ Hiſpaniæ Ciuitatis anno. 16. ſui imperij, l cet effectus prædicti ædicti, & eius promulgatio non fuerit executioni demandata, vſquè ad. 42. annum, & ita ante Chriſti noſtri Natiuitatem. 26. annos: cùm per hoc tempus cauſa, & edicti illius occaſione plures Ciuitates, & plurima oppida tàm Galliæ quàm Germanię conſpirauere, ad quos pacandos Tiberius, & Druſius duo fortiſſimi milites miſſi fuerunt, qui re proſperè peracta, eo tempore quo pax in vniuerſo Orbe fulgebat, natus eſt ipſius

pacis Author, & Mundi Redemptor anno. 42. cuius rei Authores ſunt Paul. Orſi.lib. 6.ſuæ hiſtoriæ.EpiſcopusGerundenſis li. 10.Paralipomenon rerum Hiſpaniæ. ſequitur Anto.de Queſada.ca. 17. diuerſarum quæſtionum.nu. 15.cauſam verò huius ædicti miraculoſam fuiſſe, conſtat ex Platina in prohæmio libri de vitaChriſti,ac Pontificum omnium. col. 1. in fine. per hæc verba, id quoquè mandauit, vt in Orbe Romano omnium hominum capita cenſu notarentur, ac ſi maiori principi rationem gubernati imperij aliquando redditurus eſſet.) Ex quibus dici poteſt, quòd hæc trãslatio facta fuit à populo in regem Dei voluntate, vt conſiderat Maranta in ſpeculo. 3. part. num.25. poſt princip. Cuius dictum ſuadetur ex copiosè à nobis traditis in quæſt. præcedenti huius commentarij. num.22. & ſequentib. Quia, vt ibi copiosè diximus, iuriſdictio regum, & eorum regna dicuntur procedere àDiuina Maieſtate. Nec ſubditi
7 regno ſeu imperio † poſſent reuocare huiuſmodi poteſtatem,quam in regem tranſtulerunt, etiam vacante imperio, & eam ſibi auocare. Secundum communem ſententiam Greg.Lup. in l. 2.verb. otorgaſſen.tit. 1. parti. 2. vbi & refert plures Doct.qui hãc ſententiam tenuerunt, quod & nos etiam diximus in præcedenti quæſtione.num.4.5. & 7. Quod inibi Greg. Lup. col.2. & à fortiori extendit, procedere, etiam in rege ex pacto à principio aſſumpto à multitudine populi. Populorumquè, & Magnatum aſſi-
8 ſtentia † in aſſumptione regis, ſolùm eſt, reſpectu præſtandi obedientiam, & vngẽdi eum in regem, vt conſtat lib.2.Reg.cap. 2.in verbis,licet enim mortuus ſit dominus veſter Saul, tamen vngit me Domus Iuda in regem ſibi. Et vt omnes de populo ſciant,eum eſſe ſuum regem. cap.licet.8.quæſt.1. cap.cùm longe.in fine.cap.cleri.63.diſtin.Ex quo tex.communitèr notatur, quòd plebis non eſt eligere, ſed electioni conſentire.ad idem eſt tex. in cap. plebs.& in cap.noſſe.ead.63. diſtin.

Secundò iam dicta confirmantur ex alio. Quia in tantùm fuit trãslata poteſtas prædicta in primis regibus, à regnicolis primam eius electionem facientibus,& in earum ſucceſſoribus ius regen-

di,& gubernandi fuit in perpetuum radicatum, quòd vltimo rege decedente cum filijs, tàm maſculis, quàm fœ-
9 minis † in regno paterno ſuccedit filius maſculus primogenitus, & poſt eum ſui deſcendentes ordine geniturę, & deficientibus deſcendentibus primogeniti, ſuccedit ſequens frater maſculus maior ipſius primogeniti, & ſui deſcendentes eodem ordine geniturę, & ſic deinceps alij fratres maſculi primogeniti cum ſuis deſcẽdẽtibus. Quibus maſculis deficientibus, & etiam ſuis deſcendentibus, ſuccedit vltimo loco filia maior talis vltimi regis, & ſui deſcendentes in infinitũ,tàm maſculi, quàm fœminæ eodẽ ordine primogenituræ: & ſic de ſimilibus filiabus; & earũ deſcendentibus,quod in proprijs terminis ſucceſſionis regni tenent Hoſtien.& communiter Canoniſtæ in. cap. licèt.de voto.Guillerm.àMõ. ſerrat. de ſucceſſione regum. in 1.reſponſione ad primum dubium.num.38.Ioan. Leziri. de primogenitura. lib. 2. quæſt.14.col.1. in princip. & col. 3.verſi.vltimus dicitur.& pleriſquè ſequentib.Quorum ſententia probatur in l. 2. tit. 15.parti.2.&perTheod.in alleg.100.vbi probat,quod primo attenditur linea, ſecundo gradus, tertiò ſexus, quarto ætas,vnde ait Bal. in l. ex hoc iure ff.de iuſti.& iu.col. 2. n. 4.verſ.quartò quæritur,quòd ſemper fuit, & ſemper erit, quòd in regnis ſuccedat primogenitus, præterquàm in rege Romanorum, qui tenet Monarchiam Mundi. Sequitur Greg.Lup. in l.9.verb.de linaze.col.2.in fine.tit.7.par. 2.Anto.Gome. in l. 40. Tau. num. 4. verſi. vnum tamen. Cuiatius.lib.2. de feudis. tit.. 11. de gradibus ſuccedendi in feudo pag.97. (Vbi tenet, quòd ius Gentium habet, vt in regno primogenitus ſuccedat) & Alphonſus Guerrero in Theſauro Chriſtianæ Religionis.cap.54.de regibus,& principibus.num.11.verſi.in regnis.& num.25.verſi.& ſic ſucceſſio in regnis pagi.713. Hinc etiam dicit Franciſc. Patriti. quẽ ſequitur Couarr. ca.1.practica.qq. num.7.in fine,quòd iam ius Naturæ exigit, & Gentium conſuetudo confirmat, vt maximus natu ex filijs mortuo rege ſuccedat. idem tenet Cuiatius in. d.tit.11.de gradibus ſuccedẽdi in feudo.pagin.97. in medio. Quod in Hiſpania lege antiquiſſima Gothorum cau-

tum fuit. cuius legis tenorem refert Ludo. de Molin. in annotationibus poſitis poſt tractatum de Hiſpanorum primogenijs. nu. 3. eiuſdem etiã Legis Gothorum meminit Pala. Rub. in rub. de donatio. int. vir. & vxo. §. 69. num. 26. in fine. & in tracta. de obtentione regni Nauarræ. 6. part. §. 9. dominus meus Burgos de Pax in prohem. ll. Taur. num. 51. Ludo. de Molin. lib. 1. cap. 2. num. 13. Habuitquè originem ab ipſa lege Gothorum. d. l. 2. tit. 15. parti. 2. Et in tantùm primogenitus ſolus in
10 regno ſuccedit, † quòd alijs ſuis fratribus nõ tenetur partem regni dare, etiam pro ſua legitima. Quia regnum eſt indiuiſibile, & duos non capit gloſ. notab. in d. cap. licet. de voto. verb. priuandum. in fine. quæ dicit, quòd ſi Regnũ diuideretur, citò periret, aut diminueretur eandem ſententiam tenet, Guid Pap. quæſt. 476. Guillerm. Bened. in cap. Rainuntius de teſtamen. ver. in eodem teſtamento relinquens. in. 1. num. 158. & ſequentib. Rode. Suar. in l. quoniã in prioribus. C. de inoffic. teſtament. in 2. dubio Comitatus Valentiæ colu. 19. verſi. & in regno. Pet. Rebuf. in declaratio. feudo. pagi. 83. num. 33. verſic. aliud eſt. Couarru. cap. 1. practica. qq. nu. 4. verſi. poſterior. Pinel. in l. 1. C. de bon. mat. 3. part. num. 16. Molina. lib. 1. cap. 1. num. 3. & c. 11. num. 5. & 6. eod. lib. Ludo. de Peguera in rep. cap 3. conſtitutio Cathalo. verſ. 6. num. 78. & ſequen. col. 3. in fine. fol. 78. Roxas in epitome ſucceſſionum. cap. 5. Ioann. Matienzo in l. 1. gloſ. 1. num. 8. & 9. lib. 5. recop tit. 7. Ioan. Bodin. in republicis. libr. 6. cap. 5. & Didac. Spinol. de Carceres in ſpeculo teſtamentorum. tit. de maioratu. gloſ. 19. nu. 73. Prohibitio enim hæc
11 diuiſionis regnorum † eſt in honorem, & fauorem Regni, & quòd tantùm in eis primogenitus ſuccedat, excluſis alijs fratribus. d. cap. licet. vbi Docto. de voto. facit tex. in. l. 1. §. quàmuis. ff. de vent. inſpicien. probat tex. in. d. l. 2. titul. 15. parti. 2. in verbis. acatando el bien procomunal de todos. l. 5. in princip. eod. tit. & parti. tenet expreſſè Bal. in authen. hoc amplius. C. de fideicomm. num. 8. verſ. item quia. Guillerm. Bened. in. d c. Rainuntius. in d. verb. in eod. teſtamen. relinq. n. 1. fol. 149. & ſequent. Rode. Suar. in. d. l. quoniam in prioribus. limit. 11. poſt legem regiam. col. 1.

& 2.

& 2.Ioan. Leziri. in d. quæſt. 14.col.1.& 2.Freder. Schęck. in interpræta.feudo. cap.1. §. præterea ducatus. de prohib. feud.aliena.per Federi.pagin. 1.verſi.porro, & in cap.1.§.& quia vidimus pagin.4.verſic. quod introductum. Franciſc. Piſzin.in diſputatione contra fœminas.num.68. Ludou.de Molin.lib.1.cap.18. num.1. & lib.2.cap.1.num.3.Ludou. de Peguera in d.verſic.6. nu. 83.fol.79. Burgos de Paz Iunior in 1.par.qq.Ciuilium.n. 104. iuxta ſuperius explicata quæſt.prima num. 21. & ſeq. videtur diuiſio Regnorum quodammodo prohibita de iure Diuino lumine naturali Ioan.Lezi. lib.1.de primogenitu.quæſt.1.concluſio.3.col. 4.in fine. Quia vt habetur Luc.cap.11. omne Regnum in ſe diuiſum deſolabitur. idē habetur Març. 3. & Matth.c. 12. Cum & ipſe Deus Optimus Maximus fuit indignatus de diuiſione Regni Iudeorum in duos Reges. lib 3. Reg.cap.12.propę finem. habetur tranſumptiuè in. cap. denique.verſic.& indignatus. 7.quæſt.1.& faciunt, quæ in terminis annotauimus in prę ſenti quæſtione.

Tertiò in tantum in Regnis ſucceditur iure ſanguinis, & ſucceſſionis de patre
12 in filium † quòd tali filio primogenito,durante vita ſui patris præſtatur iuramentum, & homagium fidelitatis, tanquàm Principi, & eius vniuerſali ſucceſſori in Regno, vt ſcilicet, id quòd ex iure primogenituræ eidem competebat,deinceps omnibus ſit notum, atquè compertum, ita quòd mortuo Rege vltimo, in futurum ſuper ſucceſſione ipſius Regni, nulla differentia nec lis ſupereſſe poſſit.Ex Greg. Lup. in. d.l.2.in princip.verb.en Eſpaña.titul. 15. parti.2. qui ad hoc refert Abulēſem lib. 2. Paralipome. cap. 11.in fide.idem tenet Ludo.de Molina.lib.3.cap.6.nu. 19.vbi num.20.ait,hoc prius obſeruatum fuiſſe in Rege Henrico. 3.filio Regis Ioannis.I. Hiſpaniarum.Quod in alijs Regnis fuit priùs obſeruatum. Nam de Dauid Rege Iſraēl legitur, quòd cum in vita Saulis ipſius Regni Regis mandato Domini Dei noſtri vngit Propheta Samuel in Regem ſucceſſorem poſt Saulem.lib.1.Reg.c.16.mortuoquè Saule, ipſe Dauid fuit receptus in Regem Iuda. lib. 2. Reg. cap. 2. in princip. Et poſt fuit receptus in Regem ſuper totum Iſrael. eod.lib. 2.

c. 5. Idem etiam contingit in Salomone filio ipſius Regis Dauid, qui in vita dicti ſui patris per eum fuit electus, & conſtitutus, ac etiam receptus in Regem Iſrael, & Iudæ, poſt Dauid eius patrem. lib. 3. Reg. cap. 1. poſt medium, & lib. 1. Paralipome. cap. 23. in princip. & eod. lib. cap. 29. prope finem. Quod fecit Dauid inſtintu Spiritus Sancti. glo. in cap. Moyſes. verb. non ſanguini. 8. quæſt. 1. probatur lib. 3. Reg. cap. 1. 2. & 3. lib. 2. Paralipome. cap. 1. habetur tranſumptiuè in. cap. ſicut enim. Salomon amabilis Domino. de peniten. diſtin. 2. notat Pala. Rub. in ca. per veſtras. de donatio. int. vir. & vxo. §. 26. num. 7. & Author ſupplemen. chronica. lib. 4. fol. 74. colum. 1. Idē etiam fuit in Daryo Rege Perſarum, qui anno ab Vrbe condita. 231. & Creationis Mundi. 3446. conſtituit in Regem ſucceſſorem Xerxem filium ſuum. Secundum Herodotum in ſua hiſtoria. pag. 183. litera A. ſequitur Gerard. de Mercatore. in demōſtratione temporum. pagin. 70. in fine. Et ſimiliter Rex Artaxerxes Daryum filium eius ad huc viuens, Regem conſtituit contra morem Perſarum, ex Ioann. Rauiſium in textoris officina. pagin. 1100. De Hugone Capeto. 35. Rege Franciæ legitur, quòd anno Domini, 988. poſtquam fuit vnctus in Regem Franciæ, declarauit cum aſſiſtentia omnium Magnatum Regni Franciæ, Robertum eius filium in ſucceſſorem Regni, refert Papiri. Maſſonius lib. 3. annali, Reg. Franciæ, pagina 196. in fine. Simile homagium præſtitum fuit Philippo Primo, primogenito Regis Franciæ Henrici Primi, anno Domini 1060. & poſtea etiam Ludouico VII. filio Ludouici VI. Regis Franciæ, tradit Camalloa lib. 25. compendij hiſtorialis, cap. 52. & 54. in fine. Et etiam fuit præſtitum Ludouico VIII. primogenito Philippi II. Regis Franciæ, anno ſalutis noſtræ 1179. ex Ioan. Calameo in hiſtoria Biturigum, lib. 3. pagina 105. ſequitur Gerard. de Mercato. in dicta demonſtra. tempo. pagina 292. Idquè etiam obſeruatum fuit in Iayme primogenito Regis Maioricæ, & Aragoniæ: & eo profeſſo ordinem Sancti Ioannis, fuit ſimile iuramentum, & homagium præſtitum

in fauorem donni Alphonſi eius ſecundi fratris anno Domini. 1312. refert Hieronym. Corita. lib. 6. annalium Aragoniæ 1. partis cap. 28. propè finem, & cap. 32. Proinde Propheta Moyſes cùm eſſet ſenex, cõſtituit Ioſuæ ſibi ſucceſſorem ad militiæ principatum. Numero. cap. 27. tradit Ioſeph. lib. 4. de antiq. Iudai. cap. 5. col. fi. in princip. In imperio etiam Moſcobitarum, vltimus rex eorum facit in ſua vita, quòd eius primogenitus iuretur in ſequentem ſucceſſorem, ex Hieronymo Roman in republicis lib. fi. de republica Septentrionali cap. 15. col. fi fol. 362. Reges
13 enim poſſunt facere † quòd eorum vita durante, ſui primogeniti quoad nomen reges conſtituantur, ex Archid. in cap 1. §. obijcitur 2. quæſt. 1. ſequitur Anto. Corſet. de poteſtate regia. 5. part. quæſt. 87. num. 41. Alphonſus Guerrero in Theſauro Chriſtianæ Religionis. cap. 54. de regibus, & principibus. num. 25. pag. 713. Cum, & de iure filij regum debent eſſe reges. cap. deniquè. vbi notat glo. 1 quæſt. 7. Iſern. in peregrina. 1. part. conſtitutio. Neapol. in §. incipien. in prologo ad duas. numer. 3. fol. 7. colum. 3. Alphonſus Guerrero in Theſauro Chriſtianæ Religionis cap. 54. de regibus, & principibus, nu. 11. pagin. 707. Immò anti-
14 quitùs etiam † Imperatores ſolebant ſibi eligere durante eorum vita filios primogenitos in ſucceſſores Imperij. ex beato Thom. lib. 3. de regimine principis cap. 19. in princip. & latius deducemus in præſenti. quæſt. 6. partæ. Huiuſmodi enim
15 † homagium fidelitatis ligat futuros Ciues, & Regnicolas. Greg. Lup. in l. 5. verb. ſon viuos. tit. 15. parti. 2. Homagium dicit, eſſe dictionem Grecam Couarru. (poſt alios ab eo citatos) in cap. quàmuis pactum. de pact. lib. 6. § 1. primæ partis. num. 1. in fine.

Quartò, & quod fortius
16 eſt † Rex vltimus durante eius vita poteſt Regnorum ſuorum renunciationem facere in fauorem ſui primogeniti, ſeu ſequentis ſucceſſoris. ex tex. in l. Sororem. & in l. poſt mortem. C. de fideicommiſſ. cum ſimilibus traditis à Domino meo Burgos de Paz in prohæm. ll. Tauri. num. 95. Prout fecit perquàm Catholicus, ac inuictiſſimus Imperator,

ac dominus Hiſpaniarum rex Carolus Quintus in fauorem Catholici regis Philippi II.potentiſſimi ,cui ceſſit , ac renunciauit anno Domini 1555.omnia regna Hiſpaniarum.cuius ceſſionis facit particularem mentionem dominus meus Burgos de Paz in l. 3. Tau. num. 912. Lauren. Surius Cartuxanus in commentario rerum geſtarum in Orbe ab anno Domini. 1550 vſquè ad annum. 1568. pagi. 4.Pet. Cornejo in lib. cognomẽto,origen de la diſenſſion Ciuil de Flandes. 1. part. fol. 14.Et ſimiliter idem dominus noſter Imperator Carolus Quintus Regi,ac domino noſtro Catholico ceſſit eodẽ anno,omnes Ciuitates,& Terras Burgundiæ. refert idem Laurentius Surius in eodem commentario.pag.617. Præterea, & idem inuictiſſimus Cæſar Imperio ſe abdicauit anno Domini. 1558.illud trãſferendo in fauorem ſui chariſſimi fratris donni Ferdinãdi Regis Romanorum.ex eodem Laurentio Surio pagin. 647. Renunciationem etiam Regnorum Hiſpaniæ legimus ſimilitèr feciſſe Alphonſum Quartum,qui in Hiſpaniarum regnis regnauit anno Domini 895. in fauorem donni Ramiri eius fratris, tempore quo habitum monachalè aſſumpſit : etſi poſtea non perſeuerauit in eadem religione, & poſt ſuum egreſſum procurauit hæc regna recuperare, & à fratre ſuo prædicto donno Ramiro fuit in carceribus detentus, ab eoquè fecit oculos erui. vt cõſtat in chronicis antiquiſſimis regnorum Hiſpaniæ, idem refert Volateran. lib. 2. commenta. Vrbano. ca. de Sarracenorum initio, & bello.fol.9.colum. 2.in fine. Alphonſus Venero in Enchiridion temporum.fol 48. col. 2.in fine. De Rege etiam Legionenſis donno Bermudo Primo (qui fuit Nepos Regis Hiſpaniarum donno Alphonſo Caſto) qui cæpit regnare anno Domini. 787. legitur, quòd in fauorem ſui Conſobrini regnum Legionenſe renunciauit, ex eodem Alphonſo Venero, in. d. eius Enchiridion.fol. 52.colum. 1. Legitur etiam de Breno Rege Angliæ, quòd regnum ſuum ceſſit cuidam fratri ſuo. Volatera.lib. 3. cõmenta. Vrbano. cap. de populis, ac Regibus Britaniæ varijs. fol. 26. colum. 1. poſt medium. De Saleuco rege Capadotiæ legitur, quòd

filio ſuo eius vita durante Regnum illud ceſſit, eumquè Regem appellauit, & diademam ſummere iuſſit, & in currili ſella conſedere cœpit. ex Valerio Maximo.lib. 5.hiſtoriæ. cap. de Ariobarzane. fol. 138.col.2.Ceſſionem etiã ſimilem Regni in filium à principio Mundi factam fuiſſe legimus à Lamech filio Mathuſalem, qui fuit pater Noæ (Geneſis cap. 5.in fine.) qui cùm vixiſſet.777. annos, tradidit principatum Noæ filio ſuo,& mortuus eſt.refert Author Chronicæ generalis ætatum Mundi. 2. ætate. fol. 10.col.2.in fine. Quid plura, & de Emanuele Imperatore Conſtantinopolitani Imperij legitur,quòd poſt annũ.1175 renunciauit Imperium in fauorem ſui filij Alexij. Secundum Platinam in vita Chriſti,& Pontificum omnium, in vita Alexandri 3. fol. 78. col.2.in medio.Similes renũciationes imperatorũ refert. Pet.Mexia in vitis Cæſarum. fol.110.& 153.& in 3. parte ſui libri variæ lectionis. cap. 25. ad finem. De Rachis Rege Longobardorum legitur, quòd cùm Italiam poſſideret, Regno Seſponte abdicãs, Monachus efficitur, relicto Imperio, ac eius Monarchia Ariſtolpho eius fratri. ex Volatera.lib.7.commenta. Vrbano. cap. de rebus Longobardorum.in fine. fol. 79. col 2. Et nimirum (vltra iam dicta num.13.& 16.) fiunt ſimiles

17 renunciationes † cùm durãte vita vltimi Regis, eius filius dicatur Rex. glo.in d. ca. deniquè.verb. rege ſuo. 7. q. 1.tex.ſingul.in cap.Moyſes.8 quæſt. 1. & in cap. ego Ludouicus.63. diſtin. cum ſimilibus traditis per Tiraquel. in l. ſi vnquam. C. de reuocan. donatio.in princip. num.22.

18 Præterea † & ſolent multoties reges vltimi,qui filios legitimos nec alios deſcendentes habent, aliquos in filios adoptare, vt eis ſuccederent in ſuis regnis, & Monarchias ſuccederent. Vt legitur de imperatore Iuſtiniano,qui in filium ſuum adoptauit Iuſtinum,vt ei in imperio ſuccederet (quod eſt fortius) habetur apud Volatera.lib. 23. commenta. Vrbano.ca. Martianus.fol.273. col. 1. in medio.vbi & refert, quòd prædictus imperator Iuſtinus adoptauit Tiberium, vt ei etiam eſſet ſucceſſor in imperio eodem. Similitèr,& Ioanna regina Siciliæ adoptauit Philippum Burgundiæ Ducem fratrem regis Franciæ Caroli V.

vt ei

vt ei ſucceſſor eſſet in regno poſt eius mortem. ita Papiri Maſſoni.lib. 4. annalium regum Franciæ.pagin.464. De alia etiam Ioanna regina Siciliæ legitur,quòd poſt annũ 1415.cùm eſſet ſine liberis, adoptauit in filium Alphonſum regem Aragoniæ,vt poſt eius mortem in dicto regno Siciliæ ſuccederet. Volatera. lib.6. commenta.Vrbano. c. de hiſtoria Siciliæ.fo.76.col. 1.poſt princip.Et ſimilitèr de Ludouico rege Siciliæ legitur,quòd poſt annum. 1362. ex quo non habebat deſcendẽtes, adoptauit Ludouicum Ducem Annegauenſem,vt ei in regno Siciliæ ſuccederet. Volatera.in d.cap.de hiſtoria Siciliæ.fol.75.col.2.in fine.& Author ſupplemẽti chronicarum.lib. 13.fol.378. col. 1. in princip.Proinde, et de Amaſaſunta regina Hiſpaniæ,quæ ſucceſſit filio ſuo Amalarico rege.13.antiquorum Gothorum in ſuo Regno Hiſpaniæ, legitur, quòd ipſa adoptauit in filium ſuum, ac in regem ſucceſſorem etiam eius vita durante,Theudium Gothum eius conſanguineum patruelem, vt habetur in chronicis antiquisſimis regnorum Hiſpaniæ. Quod non tãtùm inter reges pluries obſeruatum fuit, ſed etiam inter primos imperatores imperij, qui ex quo non habebant filios,quibus imperium relinquere poſſent,aliquos in filios adoptabant, vt eis in imperio ſucceſſores eſſent.Secundum Volatera. lib. 23.commenta.vrbano.ca. principes Romanos fol.263.col. 1.poſt medium. & col.2.& in cap.Neruam.in princip. fol. 264. vbi & hic Author,inquit,quòd Hadrianus imperator adoptauit Rutium Ælium in filium, vt ei in imperio ſuccederet, hac conditione, vt ipſe Marcum Antonium filium fratris vxoris ſuæ Fauſtinæ, & Lutium verùm Ceioni filium adoptaret,& quòd hoc pacto liberorum nepotumquè ſucceſſioni conſuluit, cùm Sabinam vxorem ſterilem habuiſſet. Simileſquè adoptiones imperiales refert idem Volatera. eod.lib.23.fol.265.col.1.poſt med.& fol.272.col.2. in fine. & Illeſc. 1.part.hiſtoriæ Pontificalis.lib. 1. cap.6. de vita Clementis Papæ.4.fo 26.col. 3. vbi ait, quòd imperator Nerua adoptauit in filium,& ſucceſſorem Traianum Hiſpanũ. Benè verùm eſt, quod contra prædictas adoptiones facit ſingul.tex.in l.fideicom miſſum.ff.de cond. & demõ-

ſtra.

ſtra.in verbis, fideicommiſsũ à filijs ità relictum, ſi quis ex his ſine liberis diem ſuum obierit, adoptionis cõmento non excludi. cum ſimilibus quæ refert Tiraquel. in l. ſi vnquam. C. de reuoc. donatio.verb.ſuſceperit liberos. n. 3.& ſequentib.Licet Princeps omnia facere poſſit,vt in terminis conſtat in.cap.1.§. naturales.vbi Bald.in tit. ſi. de feud.fue.controuer. inter domi.&agna.& alijs traditis per Tiraq.in d.verb ſuſceperit liberos.num. 12. Et quia deficientibus deſcendentibus,ſeu cõſanguineis in quocunquè gradu ſint, etiam in milleſimo, Magnates, & populi regni regem ſibi eligunt. ex his quæ deducemus in præſenti quęſt.11.part.num.1.& ſequentib. & num. 9. Sed res hæc in particulari altiorem tractatum requirit.

Quintò ſuperiora confir-
19 mantur † quia ſi rex vltimus poſſeſſor regni decedat ſine deſcendentibus maſculis, ſeu fæminis, tunc in regno ſuccedit conſanguineus de ſanguine regio,qui ei fuerit proximior.l.2.prope finem.tit.1. parti.2.facit tex. in l. cùm ita legatur.§.in fideicommiſſo.ff. de leg.2. l. ſi cognatis. ff. de reb dub. & vtrobiquè Docto. tex.in cap.1. de natu.ſucceſſio feud.cum ſimilibus.Et maſculo conſanguineo ſanguinis regij deficiente in eodẽ gradu,fœmina conſanguinea primogenita in eius locum ſubrogatur. Secundum Pet. de Bellaperti.in l.pater filium.§. quindecim libertis. ff. de leg. 3.Roma.conſil.98.Pala.Rub. in rub.de donatio. int. vir. & vxo.§.69.num.3. cum ſequẽtib. Et in proprijs terminis ſucceſſionis regni hoc idem tenet Ludo.à Peguera in cap. 3.conſtitu.Cathalo.verſi.6.n. 93. & ſequentibus regnum
20 † enim eſt verum primogenium, & in eo ſeruatur ordo ſucceſſionis Maioratus, & leges in primogenio loquentes habent locum in regni ſucceſſione, & de vno ad aliud paſſim argumentatur.Secundum Ludo.de Molin. lib.1.c. 1.num.25. & 30. & eod. lib. cap.2.num.10.& lib.3.cap.2. num. 3. Ludo. Velazquez de Auendaño in.l.40. Tau. glo. 2.num.14.& ſequentib.& ſua detur ex omnibus,quæ in pręſenti parte diximus, & dicemus in tota hac quæſtione.
21 Sed in primogenitura † & maioratu ſuccedunt omnes deſcendentes, ac conſanguinei tàm fundatorum, quàm vocatorum, & aliorum ſuc-

ceſſorum.ex.d.§. in fideicommiſſo, & probatur in d. l.40. Tau.& tranſumptiuè li.5. recopil.tit.7.l.5.Igitur idem dicendum eſt in regnorum ſucceſſione, ex ſupradictis. & ex tex.in l.2.& 5. tit. 15.parti.2. & ſimilibus. Quæ omnia
22 procedunt † etiam ſi huiuſmodi conſanguineus, vel cóſanguinea de ſanguine regio ſit in Milleſimo gradu, ex ſingulari doctrina Bal.in cap. 1. col.fi. verſi.& idem in regno tit.de feud.March. vbi tenet, quòd ſi periret tota domus regia,& ſtaret vnus de ſangui ne regio antiquo,& non eſſet alius proximior,eſto,quòd eſſet in milleſimo gradu, quòd tàmen hic talis cóſanguineus ſuccedet in regno iure ſanguinis,& perpetuæ conſuetudinis. de quo dicto exclamat Martin.Lauden. quem etiam ſequitur Anto.Corſet. de poteſtate regia. 5.par.quæſt.106 num.79.Iaſo.in l.certum.nu. 3.verſi.iſtud.C.vnde legi. Iacobin.de Sancto Georg. de feudis.verb.dux.col.3.Cæpol. cautela.132.Hipol.in ſingul. 422.Guiller. à Monſerrat. de ſucceſſione regum.in reſponſione ad primum dubium. n. 39.Boeri..conſil.10. viſo.nu. 2.& 17.Rode.Suar. in l. quoniàm in prioribus.C.de inoffi.teſtam.in lectu.l.regiæ. col. antep. num. 19. verſi. & in ſucceſſione.Chaſſe.cóſuetud. Burgund.rub. 3. §.5.in princip.num.36.Ioan.Leziri de primogenitu.lib.1. quæſt. 8. col. 2. verſi. ſed his in fine. Frederic. Schenck. in interpræcationibus feudorum. in cap.1.§.hoc quoquè.in tit. de his qui feud.da.po.num.2. in fine.Capic. decìſio 10. num. 7.Greg Lup.in l. 9. verb. parientes.tit.1.parti. 2.& in l.2. verb.el mas propinco pariente.in princip.& col.4.prope finem.tit.15. parti. 2. & in l. 6.verb.deceno grado. tit. 13. parti.6. Eman. Acoſta in tracta.de patruo,& nepote. pag. 194.verſi. quæ conſideratio. Egid. Boſſ. in practica crimi nali. tit. de principe, & eius priuilegijs.num. 94. Couarr. lib. 3.varia.reſolu.cap. 5. nu. 4.verſi. 5. & in æpitome ſucceſſionum poſt titul. de teſtamen. num. 12. Cathelia. Cotta in memorial. verb. agnati tranſuerſales. col. 2. Ioan. Dayma in prohe. pragmaticæ ſanctionis.fol. 6. col. 4.verſi:conſanguineis. Anto. Gomezi.in l.40.Tau.num. 5. Pet.Dueñas in regul.106. in. 1. & 2. limitatio. Ludo. de Molina.lib.1.cap.3.num.14. & cap.4. num. 10. Roxas in

æpi-

æpitome ſucceſſionum, cap. 32.num.25.pag. 315. Rol. à Valle conſil.3.num.10.lib.1. Melch. Meres de maioratib. 2.part.quæſt.6.num. 32.& ſequentib.& quæſt.7.num. 18. Ludoui.à Peguera in cap. 3. conſtitu.Cathalo.verſi. 6.nu. 78.prope finem.Ludo.Velazquez de Auendaño in l 40. Tau.glo.2.num.11.Quorum ſententia (quæ communis eſt,& non habet contradictorem) ſuadetur ex pluribus, quæ refert Tiraquel.de retra. tit.de retra.lignag.§.1.glo. 9 num.23.& 33.Ludo.de Molina.lib.1.cap. 4. num. 16. &

23 42.Similitèr † & in feud.s Illuſtrium ſucceditur etiam in infinitum, vt reſoluit Iacob. Menoch.conſi.6.controuerſ. num.36.& nos copiosè deducemus in 3.part.huius 2.q.n. 136. & ſeq. Et prædicta ſententia Bal.in d.cap.1.de feud. March.adeò vera eſt, quòd ſi non ſtarent conſanguinei vltimi Regis, qui ſuccederent

24 in regno † poſſet tunc Papa diſpenſare cum conſanguineo Monacho, & Sacerdote deſcendente ab eodem ſanguine regio,vt ducat vxorem, & poſſit regnum gubernare. Prout contingit in Remigio Monacho,& Sacerdote, qui erat proximior cõſanguineus de ſanguine regio Aragoniæ, qui propter defectum aliorũ maſculorum conſanguineorum maſculorum de eodem ſanguine Regio,ſucceſſit in illo regno: & cum diſpenſatione Apoſtolica duxit vxorẽ, de qua ſuſcepit Petronillam filiam ſuam, quæ ſucceſſit in illo regno,ita in terminis ſingul. tenet Anchara. conſ.359 pro maiori intelligentia. Bal. in l.reſcripta col.5.verſi.item diſpenſat. C. de precibus impera. offeren. & in l. ſi pater familias,§.in arrogationibus, ff.de adoptio.Iaſo in l. ſi arrogator.col.2.in fine,ff.eod. tit. & in l.fi.num.2. cum ſequentibus,C.de tranſa. poſt Pyrrũ (Doctorem antiquiſſimum Franciæ, & ex Gallis doctiſſimum.) in varijs commentarijs tit de lege Salica.in 9.fũdamento pro eadem lege. Chaſſe. conſuetud. Burgund. rub. 3.§.5.in tex.ibi,excepte les religieus,num. 17. Boeri. conſi. 20. vtrum Papa. num. 32.& per totum conſilium. Alphonſus Venero in Enchiridion.temporum fol.52.col. 2.(vbi ait,quòd cùm hoc ſuccediſſet, ipſe Remigius erat Monachus profeſſus in Regno Franciæ in Monaſterio Sancti Ponze de Tomeras Ordinis Beati Benedicti, & quòd ſuc-

ceſſit in Regno Aragoniæ anno Domini 1126. & quòd ſtatim, quòd dicta Petronilla contraxit matrimonium, dictus eius pater Remigius fuit reuerſus ad dictum monaſterium) idem etiam tenet ipſe Alphonſus Venero in eod. Enchirid. fol. 103. colum. 2. Iacob Menochi. qui alios grauiſſimos Theologos, & iuriſtas ad idem refert lib. 2. præſumptio. præſumptione. 10. num. 35. Ioan. Matienzo in l. 1. glo. 1. num. 20. tit. 7. lib. 5. recopil. Quorum ſententia ſuadetur ex pluribus citatis per Anto. Corſet. de poteſtate regia. 5. part. quæſt. 103. num. 65. Præterea & idem etiam contingit in Ramiro Rege Aragoniæ, qui cùm eſſet Monachus, & Sacerdos, ac proximior vltimi regis ſui anteceſſoris, cum diſpenſatione Summi Pontificis vxorem duxit, ex quo matrimonio habuit filiam vnicam, & ſucceſſorē ſui Regni, nomine Vranam, quæ contraxit matrimonium cum Raymundo Berengario comite Barchinone, refert Papirius Meſſonius lib. 3. annalium Regum Franciæ, pag. 309. in princip. & copioſe Iacob. Menochi. in d. 10. præſūptione, lib. 10. num. 35. Proinde, & Guillermus (aliàs Rogerius Secundus) Rex Siciliæ cū anno Domini, 1179. (aliàs 1200. eſſet ſpoliatus Regno Siciliæ per Tancretū Tyrannum, & cùm vnicam tantùm filiam haberet monialem, & profeſſam, Deo dicatam in Cęnobio Panormitano, nomine Conſtantiam, cum diſpenſatione, & voluntate Cæleſtini, III. Papæ, eam tradidit in vxorem imperatori Henrico V. filio Federici II. cui ceſſit ius, quod habebat ad recuperandum dictum ſuum regnum Siciliæ à dicto Tācreto cum hac conditione, quòd regnum illud Siciliæ eſſet feudale in fauorem Sanctiſſimæ Eccleſiæ Romanæ. Ipſequè imperator Henricus recuperauit illud regnum Siciliæ à dicto Tancreto, eumquè ſuperauit, & in carceribus detinuit, & poſt aliquot dies eum occidere fecit publicè, à quibus nouis regibus Siciliæ natus fuit alius Guillermus, eorum legitimus ſucceſſor traditur lib. 12. ſupplemen. chronica. fol. 339. & ſequentibus, & notanter Iacob. Menochi. in d. præſumptio. 10. lib. 2. præſumptionum, num. 35. & ait Author ſupplementi chronicarum in d. loco, quòd dictus Papa Cæleſtinus Tertius tra-

didit inueſtituram dicti regni Siciliæ prædicto imperatori Henrico Quinto idem etiam refert Volatera. lib. 6. commenta. Vrbano, cap. de hiſtoria Siciliæ, fo. 75. colum. 1. in medio, & lib. 22. fol. 254 colum. 2. in medio, & lib. 23. cap. poſt Arnulphum, fol. 278 colum. 2. in medio, & lib. 22. fol. 154. colum. 2. in medio, & Author Chronicæ Generalis ætatum Mundi in 6. ætatę fol. 206. colum. 1. Idem etiam legitur, de Roberto Sacerdote qui fuit filius Hugonis Capeti 35. Regis Frantię, qui mortuo dicto eius patre ſucceſsit in regno Frantiæ anno Domini 997. ex Volatera. lib. 3. commenta. Vrbano, cap. de tertio genere Francorum, colum. 1. fol. 22. pagin. 1. in fine. Verùm & idem etiam contingit in donno Bermudo Rege Octauo Hiſpaniarum poſt regem Pelagium, filium Froilæ rege etiam Hiſpaniæ, & Nepote regis Hiſpaniæ Alphonſo Primo, qui erat Monachus, & Diaconus, & quia deceſſit Mauregatus VII. Rex Hiſpaniæ eius prædeceſſor ſine filijs, exijt à Monaſterio in quo fuerat profeſſus ad regnandum in Hiſpaniarum regnis, in quibus regnauit tribus annis, vt habetur in cronicis antiquiſsimis horum regnorum. Tutior tamen, & magis communis opinio eſt
25 quòd ſupradicta intelligātur, vt talis Monachus ducat vxorem, regnumquè gubernet, & adminiſtret, vſquè ad ſobolis procreationē, ex prædictorum Doctorum ſententia in dictis locis, quam dicit magis communem Iaſo. in d. l. fi. num. 1. C. de tranſact. ſequitur Marc. Mantua in Enchiridion rerum ſingulariū, cap. 49. prope finem?

Sextò, & ex alio iam dicta ſuadentur, & clariſsimè infer
26 tur, quòd ſtante † aliquo cōſanguineo ſanguinis regij, & ſi ſit in Milleſimo gradu, Magnates nec populi regni nòn poterunt ſibi aliquem in regem eligere, nec nominare, ſed quòd huiuſmodi conſanguineus (& inter plures cōſanguineos proximior) debet in tali regno ſuccedere, ſi contingat, quòd vltimus Rex decedat abſquè deſcendentibus. ita ſingulariter, & in proprijs terminis tenet Bal. in cap. cùm in magiſtrum de elect. ſequitur Greg. Lup. in l. 2. verb. el mas propinco pariente, colum. 1. in princip. tit. 15. parti. 2. Emanuel Acoſta de patruo, & nepote pagin. 195. verſi. mihi autem

vide-

27 videtur. vbi tenet † quòd regnum tunc nominat Regem, quando nullus de antiquo ſanguine regio reperitur, idem tenet Anto. Corſet. de poteſtate regia. 1. part. quæſt. 2. num. 4. Ioan. Dayma in prohem. pragmaticæ ſanctionis, fol. 6. colum. 1. Anto. Gomezi. in l. 40. Tau. num. 4. & ibi Ludoui. Velazquez de Auendaño. glo. 2. num. 12. Ioan. Matienzo in l. 1. glo. 1. num. 8. & 9. tit. 7. lib. 5. recopil. Ioan. Bodin. in republicis lib. 6. cap. 5. Pro quorom ſententia eſt tex. expreſſus in l. 9. in princip. tit. 1. parti. 2. in verbis, la ſegunda, quando lo gana por auenencia de todos los del Reyno, que lo eſcogieron por ſeñor, non auiendo pariente, que deba heredar el Señorio del Rey finado por derecho, & ibi notat expreſsè Greg. Lup. verb. non auiendo. vbi etiam ad hoc refert Bald. in l. ex hoc iure. col. 2. ff. de iuſti. & iu. Pluraquè in propoſito deducemus in. 11. par. huius 2. quæſtionis. num. 1.

SVMMARIVM SECVNDAE PARTIS

Huius Quæſtionis Secundæ.

1 *REgnis ſemper ſucceſſum fuit iure ſanguinis, & perpetuæ conſuetudinis, non verò per electionem, & per totam hanc ſecundam partẽ.*

2 *Hiſpaniæ totius in regnis ſemper fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & perpetuæ conſuetudinis, & non per electionem, & ſequentibus.*

3 *Hiſpaniarum in regnis ſi aliquando fuit ſucceſsum per electionem, fuit ante regem Palagium, et hoc non ſemper nu. 4. & ſequentibus.*

8 *Hiſpaniæ regnum habuit originem à Tubal (aliàs à Iubal) nepote Noæ, qui fuit eius fundator prope annum. 143. poſt Diluuium.*

9 *Hiſpaniæ regnum incępit anno creationis Mundi, 3109. & ante aduentũ Domini. 2090.*

10 *Hiſpaniæ primæ gentes originẽ habuerunt ab Orientalibus Iberis.*

11 *Hiſpania quas prouintias contineat. remiſſiuè.*

12 *Hiſpaniæ regna quæ nationes occupauerint.*

13 *Hiſpaniæ gentes agnouerunt Chriſti noſtri ſanctiſſimi Euãgelium ab eius primeuo publicatione facta à diuinis Apoſtolis.*

14 *Apoſtolus ſanctiſſimus Iacobus maior eſt ſepultus in Hiſpania, nempè in Ciuitate ſuo nomini dicata. Eſtquè noſter patronus, ac defenſor principalior ibidem.*

15 *Paulus diuinus gentiumquè Doctor, ac vas electionis an venerit in Hiſpaniæ regnis ad prædicandum Dei Euangelium.*

16 *Regno Frantiæ ſucceditur etiã iure ſanguinis perpetuęquè conſuetudinis à ſua primeua fundatione, & non per electionem.*

17 *Regnum Frantiæ habuit originem à Franco Hectoris filio, ideò franci vocantur.*

18 *Regnum Frantiæ à ſua primeua fundatione incępit anno Creationis Mundi. 4081. et ante aduẽtum Domini. 1118 Et tunc ipſi Franci habitabãt in Franconia Orientali ſub poteſtate capitaneorum. ibid.*

19 *Franci ſeu fracones Orientales*

derelicto regno Franconiæ,in preſentem Galliam ſe traiecerunt cum Clodio eorum ſecundo rege.
De *ſanctitate regum Frantiæ. remiſſiuè inibi.*
20 *Portugalliæ regno ſemper fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & perpetuæ conſuetudinis ab eius primeua erectione,& non per electionem.*
21 *Portugalliæ regnum à ſua fundatione fuit Chriſtianorum,incorporatum,& vnitum cum alijs regnis Hiſpaniæ, à tempore Gothorum,& etiam ante,& num.26.*
22 *Portugalliæ regnum olim fuit pars regni Galletiæ,& n.23.*
23 *Galletiæ regnum habuit nomen à Gallatia.*
24 *Gallatiæ regni fuit primus princeps,& populator Gallates filius Herculis,& Celtis.*
25 *Santius comes Caſtellæ (& frater regis Hiſpaniæ donni Ordonis) fecit diuiſionem inter Galletiam, & Portugalliam, & ante eum Brutus Romanus.*
26 *Gothorum reges poſſiderunt tāquàm vnum corpus regnum Portugalliæ, & alia regna Hiſpaniarum pacificè,& ſupra num.21.*
27 *Rex Hiſpaniæ Ordonius perdomuit Gallecos vſquè ad Vlixbonam.*
28 *Portugalliæ regni Ciuitatē Vlixbonam fundauit Vlixes.*
29 *Rex Hiſpaniæ Ferdinandus Primus recuperauit à Mauris omnes Ciuitates Portugalliæ. Et ipſe Rex Ferdinandus diuiſit omnia ſua regna Hiſpaniarū inter omnes eius filios anno Domini.* 1060. *inibi.*
30 *Hiſpaniarum regnorum diuiſionem contradixit Rex Hiſpaniæ donnus Santius,primogenitus dicti donni Ferdinandi I. Quam contradictionem prædictæ diuiſionis facere potuit ipſe donnus Santius. nu.* 31.*Eandem contradictionem fecerunt Magnates,& Proceres horum regnorum Hispaniæ. eod.num.* 31.
32 *Rex Hiſpaniæ donnus Santius ſuperauit Garſiam eius fratrē minorem dominum Portugalliæ,& Galletiæ, & num.* 33.
34 *Rex Hiſpaniæ Alphonſus.VI ſucceſſit in regnis Galletiæ,& Portugalliæ anno Domini.* 1066.
35 *Rex Hiſpaniæ Alphonſus. VI. recuperauit à Sarracenis Ciuitatem Toleti.*
36 *Rex Hiſpaniæ Alphonſus VI. habuit filiam naturalem nomine Thereſam. Eamquè in vxorem tradidit Comiti Henrico anno Domini.* 1073

Eis

Eiſquè conceſſit in dotem, & feudum terras Portugalliæ cũ titulo Comitatus, & certis conditionibus. nu. 37. et 38.

39 *Regni Portugalliæ fuit primus Rex Alphonſus filius dictorũ Comitum donni Henrici, & Thereſæ eius coniugis. Qui recuperauit à Mauris dictã Ciuitatem Ulixbonam. n. 40.*

Reges Portugalliæ, quæ arma, et inſignia deferant, & qua ratione. eodem nu. 40.

41 *Portugalliæ regnum fuit vna de prouintijs Hiſpaniæ.*

42 *Portugalliæ reges connumerantur ab antiquo inter reges Hiſpaniæ.*

43 *Rex Hiſpaniæ Alphonſus. 10. exemit donnum Dionyſium regem Portugalliæ nepotem ſuum ab omnimoda iuriſdictione vaſſallagio, & tributo*

44 *Ppilippus II. Hiſpaniarũ Rex ac Dominus noſter anno Domini. 1580. ſucceſſit in regno Portugalliæ ex iuſtiſſimis cauſis.*

45 *Boemiæ in regno ſucceditur iure ſanguinis, & non per electionem.*

46 *Boemiæ regnum fuit populatũ à Ezechio Croatino.*

47 *Boemiæ regnum per multa tempora à ducibus gubernatum fuit.*

48 *Boemiæ Primus Rex fuit vocatus Boemus, & ab eo fuit hoc regnum vocatum Boemia.*

49 *Boemiæ regnum, & eius gentes receperunt fidem Chriſti anno Domini. 863.*

50 *Boemiæ primus Dux Chriſtianus, fuit Spitigneus prope annum Domini. 910.*

51 *Boemiæ regnum vocabatur flos dulcoris, cùm fides Catholica eſſet in augmentum in illo regno.*

52 *Ungriæ in Regno ſucceditur iure ſanguinis, & non per electionem.*

53 *Ungriæ regnum olim vocabatur regnum Pãnoniæ. Et quare dicatur Vngria. Et tunc etiam in eo ſuccedebatur iure ſanguinis, & non per electionem, num. 54.*

55 *Vngriæ regnum recepit fidem Catholicam Domini noſtri Ieſu Chriſti anno eiuſdem Domini 1002.*

56 *Polloniæ in regno à ſua primeua fundatione iure ſanguinis ſuccedebatur, & non per electionem. Et quid poſtea fuerit vſitatum inibi.*

57 *Angliæ in regno iure ſanguinis ſemper fuit ſucceſſum, & non per electionem.*

58 *Angliæ regnum quando incæpit.*

59 *Angliæ Primus Rex fuit Brutus; Conſobrinus Eneæ Troyani.*

60 *Angliæ regnum antiquitus vocaba-*

cabatur Albion.

61 *Angliæ regnum fidem Chriſti noſtri publicè recepit anno eiuſdem Domini 180. Et poſtea multoties à fide Sanctiſſima deuiauerunt, num. 69.*

62 *Angliæ Primus Rex Chriſtianus fuit Lucius, qui inibi regnabat anno eiuſdem Saluatoris, 150.*

63 *Angliæ Gentis fuit olim tanta religio, quòd Gentes eiuſdem regni obtulerunt quotannis ſoluere Eccleſiæ Catholicæ Romanę certum tributum, & num. 65.*

64 *Papa Gregorius I. Sanctiſſimus fuit, qui ſe vocauit priùs ſeruus ſeruorum Dei.*

66 *Angliæ multi reges, ac duces multis claruere miriaculis. Quorum inibi fit particularis mentio, & num. 68.*

70 *Angliæ rex Eduardus anno Domini 1272. ſuperauit Gentes regni Scotiæ.*

71 *Scotiæ in regno ſemper fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem.*

72 *Scotiæ regnum fuit à tempore ātiquiſſimo pars regni Angliæ*

73 *Scotiæ regni conuerſio ad fidem Euangelicam fuit miraculoſa anno Domini 338. vbi, & tractus, quis fuerit primus rex Chriſtianus huius regni Scotiæ.*

74 *Imperator Iulius Cæſar bis tranſiuit per hoc regnum Angliæ.*

75 *Imperator Conſtantinus Magnus antequam fuiſſet Imperator, fuit à Romanis miſſus ad gubernandum regnum Anglię.*

76 *Angliæ regnum fuit tributariū Imperatorum, tanquàm feudale.*

77 *Angliæ reges qua ratione prætendant ſe habere ius ad regnū Hieruſalem.*

78 *Regno Dinamarchę ſucceditur iure ſanguinis, & non per electionem.*

SE-

SECVNDA PARS HVIVS SECVNDAE QVAESTIONIS.

IN Superiori Parte ſcripſimus nõ nulla iuridica fundamenta, ad probandũ, quòd in regnis ſuccedatur iure ſanguinis, perpetuæquè conſuetudinis, & non per electionem. Nunc verò in præſenti parte Deo Opt. Max. opitulante, adducemus, quàmplurima exempla particularia regnorum Chriſtianorum, in quibus generali conſuetudine prædicto iure ſanguinis, & non per electionem fuit ſucceſſum. Et ſimiliter multa vtilia, ac notatu digna circa ipſa regna dicemus. Omnia verò, quæ in præſenti parte, adducemus, ſeruient pro ſeptimo fundamento prædictæ noſtræ principalis ſententiæ.

1 Septimò, & magis in noſtris terminis accedat † Quia ferè in omnibus regnis Mundi ſucceſſum fuit iure ſanguinis, perpetuæquè conſuetudinis, & non per electionem, vt particularitèr conſtat in regnis ſequentibus Chriſtianorum.

Et in primis (vt exordium faciamus à noſtra fęliciſſima
2 Hiſpania,) ſciendũ eſt † quòd in omnibus regnis totius Hiſpanię ſucceditur iure ſanguinis, & perpetuæ conſuetudinis, & non per electionem. Sic enim continuò vſitatum atquè obſeruatum fuit. Cuius conſuetudinis generalis meminit tex. in l. 2. tit. 15. parti. 2. quæ originem habuit à lege Gothorum antiquiſſima. cuius iam in 1. parte huius quæſtionis, nu. 9. in fine, mentionem fecimus. Vndè ſingularitèr ait Pala. Rub. de obtentione regni Nauarræ. 6. part. §. 9. quòd à rege Pelagio vſquè ad noſtra tempora, ſemper inuiolabiliter obſeruatũ eſt, vt nõ iure electionis ſuccedatur in Regnis Hiſpaniarum, ſed quòd ſemper regna ipſa deriuata fuerunt iure ſucceſſionis à patre in filiũ maiorem, quod etiam tenet idẽ Pal. Rub. in eodem tracta 6. part. §. 11. in princip. dicens, ità fuiſſe obſeruatum per 88. reges Hiſpaniarum deſcendentes ab Athanarico Gothorum rege primo, abſquè ali-

cuius extraneæ familiæ, aut ſtipitis interpoſitione, compu tando quemlibet regem pro vno gradu. (ait etiam ibi Pal.Rubi.quòd ſucceſſio hæc Hiſpaniarum ita ſingulariſſima eſt, ex dicta continuatione à regibus Gothorum, quòd in tota Europa, immò forſitan in toto Mundo ſimi lis non valeat reperiri, ex traditis ibi per eum, quod etiam refert Rode.Santius olim Epi ſcopus Palentinus in compẽ dioſa hiſtoria Hiſpanica. 1. part.cap.16. & Author chro nicæ generalis ætatum Mundi.6.ætate.fol.289. colum.2. Quod prædictus Epiſcopus Palentinus tribuit ſingulari cultui Religionis Catholicæ, quàm à tempore Gothorum, vſquè in hodiernum diem prædicti noſtri Chriſtianiſſimi reges Hiſpaniarum perſeueranter cuſtodierũt, ac obedientiæ, & reuerentiæ ad Sãctiſſimam Sedem Apoſtolicã Romanam.) eandem ſentẽtiam tenet Couarru.in.cap.1. practica. qq. num.1.prope finem.verſi.hanc ſanè. dicens, Hiſpaniarum regna ſubdita fuiſſe ab hinc fermè Mille annis, quibus noſtri reges è Gothorum ſanguine progeniti fæliciſſimè rempublicam iſtã bello, & pace, datis iuſtiſſimis ac ſaluberrimis legibus ſub Chriſtianiſſima Religione Catholica tutati ſunt. idem tenet Volatera.lib.2. commenta.Vrbano.cap.de Gothorum genere, & geſtis. in princip. fol.7. Ludo. de Molina.lib.1. ca.2.num.12.& ſequen. Ioan. Matienzo in.l. 1. glo. 21.nu. 4.tit.10.lib.5. recopil. vbi ſic ait, omnem iuriſdictionẽ regnorum Hiſpaniarum eſſe, apud CatholicumRegem noſtrum, vel iure proprio, vel ex translatione populorum, apud quas erat iure naturali Ciuilis poteſtas, vel ex expreſſo, vel tacito totius reipublicæ conſenſu, ab initio electione, deindè obſeruantiſſima ab octingentis annis conſuetudine Gentiliciæ ſucceſſionis, ac primogenij iure legibuſquè ſupradictis ad id latis, atquè receptis translatam eſſe: & quòd hic tacitus conſenſus æqualis eſt potentiæ, ac ſi eſſet expreſſus, ex authoritatibus inibi ad hoc adductis. Hinc ſingulariter dicit Alphonſus Guerrero in Theſauro Chriſtianæ Religionis, cap. 41. de bello iuſto, & iniuſto.num.4.pagin.353. hæc formalia verba, & altiùs hiſto riam recenſendo, veritas ſic ſe habet, primi quidem Gothorum reges Athanaricus,

vel Secundum alios Alaricus à quibus Catholicus Imperator noſter indubitatam trahit originem ex grata Honorij Imperatoris conceſſione Hiſpanias viriliter aggreſſi ſunt, & Vandalos, Sueuoſquè qui eas tunc temporis tyrannicè, & contra Imperatoris voluntatem occupatas tenebant, forti animo debellando eos ab Hiſpanijs expullerũt, & in Affricam fugere cogerunt. Et ex tunc poſtquam Hiſpanicam Monarchiã adepti ſunt, vſquè ad tempora noſtra reges Gothi regnauerunt, & in ſempiterna ſæcula regnabunt, eo quòd iuſtè, & non tyrannicè initiũ ex prædicta Honorij Imperatoris conceſſione habuerunt. Hactenus Guerrero in d.loco. Si tamen aliquando in Hiſpa-
3 niarum Regnis † Reges aliqui per electionem regnauerunt, fuit ante regem Pelagiũ ferè Millè ab hinc annis, vt aduertunt Ludoui.de Molina in.d.c. 2.n.12. verſ. Sed quãuis.li. 1.Io.Matienzo in d.l.1. glo.21.n.4.tit.10.li.5. recop. Hieron.Rom.in republicis.li. fi.de republica Septẽtrionali. c.7.fo.354.col.1.Didac.Spin. deCaceres in ſpeculo teſtamẽ torũ.tit.de maioratu.glo. 19. n.73.Lud.Velazquez deAuẽdaño in.l.40.Tau.glo.2. n. 9. &11.quod ẽt cõſtat ex Chronicis antiquisſimis horũ Hiſpaniæ Regnorum. Immò ab initio Regnorum Hiſpaniarum, & eius Monarchiæ † infinitis annis hæc forma ſucceſsionis iure ſanguinis (& non electionis) fuit obſeruata inter antiquiores reges Hiſpaniarum. Nam apud antiquisſimos Authores noſtros legimus, quòd poſt Hiſpalum Septimum dominũ, ac regem Hiſpaniæ (qui in his regnis cæpit regnare anno Diluuij. 590. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 1720.) Hiſpalus eius filius in his met regnis ſucceſsit: & ſimiliter poſt Gargorem 21. dominum, & regem Hiſpaniæ ſucceſsit in eiſdem Hiſpaniæ regnis Habidus eius Nepos, Authore Alphonſo Venero in Enchiridion temporum, fo.41. col. 2.& fol.42.col.2. Cum & tẽ-
5 pore quo † maior pars regnorũ Hiſpaniarũ fuit occupata è Vandalis, mortuo Gunderico rege eorum anno Chriſti noſtri 434. ſucceſſit eius loco quidam eius frater. refert Illeſc. 1.par.hiſt. Pontif.lib.2.c. 12.de vita Cæleſtini I. Papæ. 45. fol. 76. colum. 1. Simili-
6 ter, & inter reges Gothos † qui

poſtea Hiſpaniarum regna poſsiderunt, ante regem Pelagium, eodem iure ſanguinis ſucceſſum fuit. Nam in regnis Hiſpaniarum ſuccesſit Siſebutus, & eo defuncto ſucceſſit in eiſdem Regnis eius filius Requiſundus habetur. lib. 9. ſupplemen. chronica. fol. 241. colum. 2. Cum & Primus Rex Gothorum, qui hæc Regna Hiſpaniarum occupauit poſt Natiuitatem Domini Noſtri Ieſu Chriſti anno. 454. fuit Theodoricus huius nominis primus, qui fuit. 8. Rex Hiſpanorum ante prædictum Regem Pelagium. (apt Secundum Volateranum fuit Segericus, licet breui tempore à ſuis fuerit interfectus, ita Volatera. lib. 2. commenta. Vrbano. cap. de Gothorum genere, & geſtis. fol. 7. colum. 2. in fine.) cui etiam iure ſanguinis ſuccesſit in Monarchia totius Hiſpaniæ Euricus (aliàs Henricus) eius frater anno Salutis Noſtræ. 467. & fuit 9. Rex Hiſpaniarum ante Pelagium, traditur lib. 9. ſupplemen. chronica. fo. 240. col. 2. in princip. Volatera. in. d. cap. de Gothorum genere, & geſtis fol. 8. colu. 2. poſt princip. Illeſc. 1. part. hiſtoriæ Pōtifical. lib. 2. cap. 17. de Gothis §. de Eurico. fol. 87. colum. 2. Hic enim Euricus, ſeu Henricus Gothorum Rex, fuit Primus, qui Gothis leges ſcriptas tradidit, quibus naturales horum Regnorum fuerunt etiam gubernati. Volatera. in dicto fol. 8. cōlu. 2. in medio. Illeſc. lib. 2. 1. partis Pontificalis, cap. 17. de Gothis, & eorum Gentibus. §. Eurico. fol. 87. cōlu 2. Poſt mortem verò dicti Henrici ſuccesſit in eodem Imperio Hiſpanico Halaricus Secundus eius filius anno Domini. 484. & fuit. 10. Rex in ordine ante Pelagium ex Authore dicti ſupplementi, & Volate. in dictis locis. Proindè, & Leouigildus Rex Gothorum regnauit in Hiſpania anno Domini. 569. & fuit XIX. Rex Hiſpaniarum in ordine ante dictum Pelagium, cui ſuccesſit Recaredus eius filius. Qui fuit Primus Rex Chriſtianus, ac Chriſtianiſſimus: fuitquè baptizatus à Leandro Epiſcopo Hiſpalenſi. traditur lib. 9. ſupplemen. chronica. fol. 241. columñ. 2. Volatera. in dicto. fol. 8. colum. 2. poſt med. quod etiam conſtat in chronicis antiquiſsimis horum Regnorum. Mortuo ipſo Chriſtianiſſimo Recaredo Rege, ſuccesſit

Lꝑyba. 2. eius filius naturalis anno Domini. 601. refert Illeſc. 1. part. hiſtoriç Pontificalis. lib. 4. cap. 25. de genealogia regum Gothorum. §. Luyba. 2. fol. 156. Et ſimiliter in regnis Hiſpaniarum ſucceſſit Siſebutus, 2. qui fuit. 22. Rex de antiquioribus Gothis horum regnorum, eoquè mortuo in eius locum ſucceſſit Recaredus. 2. eius filius anno Domini. 620 Illeſc. in. d. cap. 25. §. Recaredo. 2. fo. 157. col 2. Item ſucceſſit in eiſdem regnis Hiſpaniæ Cyndaſuindus 28. rex Gothorũ, eoquè mortuo anno Domini. 652 ſuccesſit Recenſuyndus eius filius, Illeſc. in. d. cap. 25. § Recenſundo. fol. 158. colum. 2. Præterea, & Errugius Rex Gothorum Hiſpaniæ regnauit anno Domini. 682. & fuit 33. Rex in ordine ante Pelagium, qui in ſuum ſucceſſorẽ reliquit Egicam generũ ſuũ (qui fuit filius Fratris Bambç regis. 32. Hiſpaniarum ante Pelagium) anno Domini. 702. & poſt eum ſuccesſit in his regnis Vitila (aliàs Vitiza) eius filius: eoquè defuncto ſuccelsit in his regnis Rodericus eius filius, qui fuit vltimus Rex Gothorum, ac dominus totius Monarchiæ Hiſpaniæ. vt pasſim omnia iam dicta reperiuntur in chronicis antiquiſsimis horum regnorum, idem refert Volate. lib. 2. commenta. Vrbano. ca. de Gothorum genere, & geſtis. fol. 9. colum. 1. in princip. Illeſc. in. d. cap. 25. §. Vitiza. cũ ſequen. fol. 160. col. 2.

Quid plura, & poſtquàm reges Hiſpaniarum permisſione Diuina, regna incæperunt recuperare à Saracenis, &
7 Mauris, eodem † iure ſanguinis, perpetuæquè conſuetudinis ſucceſſum fuit in his regnis, & non per electionem: & plures ſucceſſiones fuiſſe in his regnis iure ſanguinis delatas à tempore antiquiſsimo vltra Authores antiquiores rerum Hiſpaniarum, videre licet Volatera. in. d. lib. 2. cap. de Sarracenorum, initio, & bello. fol. 9. colum. 2. & ſequẽtibus poſt Alphonſum de Cartajena Epiſcopum Burgẽſem in annacephaleoſi Regũ Hiſpaniæ per totũ. Archiep. Roderic. in chronica generali. per totam, & fratrem Roderic. de Yepes in geneologia regum Hiſpaniæ. per totum eius diſcurſum. Vnum tamèn ſcias, quòd paulòpoſt annum. 890. regnabat in Hiſpaniarum Regnis Rex Ordonius, huius nominis Secũdus (qui fuit 14. rex in ordine

poſt Pelagium.)qui poſt principium ſui regni fecit decapitari quatuor comites (qui ſic vocabantur , Almondar Blanco , Diego Almondarez eius filius , Nuño Fernandez , & Fernan de Anſurez) propter quod Caſtellani, qui tunc ſuberant regi Legionẽſiſe reuelauerunt, factiſquè inter ſe Magiſtratibus, ac iudicibus duobus (qui nominabantur Nuño Raſura , qui fuit auus comitis Fernan Gõzalez,& Layn Caluo, qui ſuit quintus auus bellicoſiſſimi Zid Ruy Diaz) vnus rebus pacis, & alter rebus bellicis adminiſtrabant,quibus defũctis reges in his regnis regnauerunt eodem iure ſanguinis traditur in chronicis antiquisſimis horum regnorum, quod,& refert Volatera. lib. 2.commenta.Vrbano,cap.de Sarracenorum initio, & bello.fol.9.colum.2. prope finẽ.

Regnumquè hoc Hiſpa-
8 niarum † habuit originem à Tubal(aliàs Iubal) nepote Noæ (de quo fit mentio Geneſ. cap. 10.in princip.) qui fuit fũdator huius regni prope annum.143.poſt Diluuiũ, refert Alphonſus Venero in Enchiridion. temporis, fol. 55. colum. 2. & fol.108.col 1. & Author ſupplementi Chronicarum , lib. 2. fol. 16. colum. 2.& Doctor. Pet. Anton.Beltran.1.par.hiſt.Hiſpaniæ.cap. 6. Hic enim Tubal erat ex Arameis,qui Perſæ ſunt, notat Beatus Iſidor. lib 9.Ethimologia,vbi inquit quòd prædictus Tubal fuit egreſſus ex Armenia, & primus,qui Hiſpaniarum regnũ obtinuit . Sequitur Author chronicarum ætatum Mundi,in 3.ætate.fol.24.colum.1 Volatera. lib. 2. commenta. Vrbano.cap. de geſtis in Hiſpania vſquè ad Gothos. in princip.fol.6.colum.1.Hiſpa-
9 niarumquè hoc regnum† incępit anno Creationis Mundi. 3109. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti. 2090. traditur lib. 2. ſupplemen.chronica.fol.16.colum.
10 2.Plinius verò ait Hiſpanos Primos originem habuiſſe ab Orientalibus Iberis. Sequitur Volatera.in.d.cap.de geſtis in Hiſpania vſquè ad Gothos. in princip.fol.6.colum. 2.;Quas
11 Prouintias † Hiſpania contineat. habetur in d.lib. 2.ſupplemen chronica. fol. 16.col. 2.& Volatera.in d.lib.2.commentario. cap. de Hiſpania. fol.5.& ſequentib.& alibi ſæpè traditur. Si verò curioſus
12 lector ſcire cupiat† quæ nationes Hiſpaniarum regna

occu-

occupauerunt (vltra Authores antiquiſſimos rerum Hiſpaniarum) ad ſaturitatem videat Volatera.in d.cap.de geſtis in Hiſpania, vſquè ad Gothos.fol.7.colum.1.& 2.

Iſtudquè regnum Hiſpa-
13 niarũ † agnouit Chriſti Domini noſtri Sanctisſimum Euangelium ab eius primeua publicatione facta à diuinis Apoſtolis, à quorum tempore multi Chriſtiani fuerũt in Hiſpania, vt conſtat in chronicis antiquisſimis horũ regnorum, & refert Illeſc. 1. part. hiſtoriæ Pontifical. lib. 1.cap. 16. de vita Eleutherij Papæ.fol.35.colum.1. Nam legitur, quòd Beatus Iacobus Maior dilectisſimus diſcipulus Domini Noſtri Ieſu Chriſti venit ad prædicandum in has partes Hiſpaniarum Dei dogmata,& veritatem Euangelicam anno eiuſdem Domini. 48. habetur lib. 8.ſupplemen.chronica.fo.189.col. 1.in fine.Illeſc.in d.lib.1.cap. 32.de vita Diui Petri.§. Santiago el mayor. fol. 23. colu. 1. vbi refert Beatum Iſidor.
14 hoc dixiſſe. Corpuſquè † ipſius Beatisſimi Iacobi Maioris eſt ſepultum in Hiſpania, in Ciuitate eius nomine vocata,cum magna veneratione,& quotidiè claret infinitis miraculis, viſitaturquè eius Sanctisſimum Corpus,ac Eccleſia ab Vniuerſis Chriſti Noſtri fidelibus per vniuerſũ Orbem, vt nobis per quàm notum eſt. idquè plenisſime comprobatur in chronicis antiquiſſimis horum regnorum,& in principio chronicę Chriſtianiſſimi Imperatoris Caroli Magni.& habetur lib. 8. ſupplemen. chronica. fol. 189. colum. 1. in fine. & in chronica generali ætatum Mundi.6.ætate.fol.104 colu. 1.in fine.& Illeſc. in d.§.Santiago el mayor.fol. 23. colu. 2.&nouiſſimè Anto. Poſſouinus lib. 4. Bibliothecæ ſelectæ.cap.1.num.11.pagi.306. & ſequentib. Ipſequè Beatus Iacobus Mayor à noſtris Catholicis regibus,eiuſquè ſubditis habetur in maximum patronum, & defenſorẽ apud Diuinam Maieſtatem,& miraculosè viſus in eorum fauorẽ in ſuis bellis, & præliare contra Sarracenos alioſquè inimicos Chriſti noſtri eiuſquè Sanctiſſimi nominis, vt paſſim traditur in chronicis antiquiſſimis,&modernis rerum Hiſpaniarum. Quod inuictiſſimi, & Catholici reges noſtri infinitis vicibus affirmãt in ſuis priuilegijs,omnibus notisſimis, & Illeſc. in

d.§.

d.§.Santiago el mayor fol.23 colum.2. Quin & tempore primitiuæ Eccleſiæ dicitur
15 etiam † quòd ille vas electionis, Doctorquè Gentium Diuinus Paulus venerit ad prædicandum ad hæc regna Hiſpaniarum Dei Noſtri Sanctisſimum Euangelium, traditur lib.6.ſupplemen. chronica.fol.130.colum.1. & lib. 8.fo.190.col.2.Sed creditur, quòd licet ipſe Beatus Paulus promiſerit venire in Hiſpaniam, ad prædicandũ (vt cõſtat in epiſtola ſua ad Roma.cap.15. in fine. Quia vehementem amorem habebat erga Hiſpanos, ex beato Chriſoſtomo, quem ſequitur Didac.Velazquez in defenſione ſtatuti Tolletani.cap.31.pag. 73.verſi.quod fortè) diſpoſitione tamen Diuina ex iuſtiſſimis cauſis occupatus, implere non potuit, quod ſic promisſit, vti affirmat Papa Gelaſius in cap.Beatus Paulus. 22. quæſt. 2. Vnde Author Chronicæ Generalis ætatum Mundi. in 6. ætate. fol. 103. col.2.in fine. affirmat, quòd Beatus Paulus in Hiſpaniam prædicandi gratia nauigauit, & in Narbona Ciuitate multos ad fidem Chriſti Noſtri conuertit. Illeſc. verò in 1. part.Pontificalis hiſtoriæ. lib. 1 cap.de vita Diui Petri.§.de vita Pauli.fol.22.col.3.& Didacus Velazquez in defenſione ſtatuti Tolletani. cap. 31. referunt Diuum Hieronym. Iſidor alioſquè antiquisſimos Authores,ac grauisſimos,qui affirmãt Diuum Paul. veniſſe in Hiſpaniam ad prædicãdum Euangeliũ Domini Noſtri Ieſu Chriſti.

Secundò principaliter prædicta conſuetudo, quòd in regnis ſuccedatur iure ſanguinis, & perpetuæ conſuetudinis,& non per electionẽ con-
16 ſtat. Nam etiam † eadẽ conſuetudo ſemper obſeruata fuit in regnis Chriſtianiſſimi Regis Franciæ, in quibus etiam ſucceditur de patre rege in filium maiorem, in infinitum, & de conſanguineo in conſanguineum proximiorem eiuſdem ſanguinis regij & non per electionẽ magnatum, nec populorum ipſius regni, vt conſtat in chronicis antiquiſsimis,& moderni oribus illius regni. Noſtriſquè temporibus ſic pluries conſuetum fuiſſe, certò ſcimus. Et in proprijs terminis ſucceſſionis regni Franciæ. hoc tenet Pet. Iacob. in pract. tit. de ſucceſsi.Regni Frãciæ.col. 5. verſi. ſed dicendum, & ſequentibus pluribus fol. 78.

Bal.in c.1.col.fi.verſi.&idem in regno. de feud. Marçh. Guid.Pap.quęſt. 114.Guiller. à Monſerrat. de ſucceſsione regum.in reſponſione ad primum dubium.num.39.Guilelrm.Bened. in cap. Rainuntius. de teſtament. verb. duas habens filias.num. 78.Chaſſene.in conſuetud. Burgund. rub.3.§.5.in princ. & in Cathalogo Gloriæ Mundi. con ſideratio.25.part.5.Boer.cõſ. 10.Greg.Lup. in l. 2. tit. 15. verb.ſeyendo home para ello col.1.parti 2.Franciſc. Sanſouin.de guberno regni. lib. 1. fol.2.col.1.in fine.&lib. 3. fo. 24.col. 2. & ſequen. Lauren. Surius Cartuxanus in commentario rerum geſtarum in Orbe ab anno. 1500.vſquè ad annum.1568.pag.528. 691. & 729. Ioan. Dayma in prohæm.pragmaticæ ſanctionis. fol. 5.col.3. verb. primogenitus.Gerard.de Mercatore.in demonſtratione temporum. pagin.250. cum ſequentibus Volateran.lib. 3. commenta. Vrbano. cap. de Francorum origine,ac ſucceſſionibus, & ſequentibus.cap.fol.18. & ſequentib.Ioan.Bodin in republicis.lib.6.cap.5. Carol. de Graſſalio de fiſcalibus Franciæ.cap. 17.lib. 1.Author ſupplemen.chronica.lib.9.& 11 fol. 291. & ſequentibus Camalloa lib.25.compendij hiſtorialis.cap.15.in fine, & ſequentib.capitul. pag.235. & ſequentib.pluribus. Vnde ait Volateran.in.d.loco. quòd in regno Frantiæ à ſua inſtitutione ſemper ſucceſſerunt de patre in filium. De Carolo Magno Chriſtianiſſimo, ac fœliciſſimo Rege. 23. Francorum legitur apud Authores rerum Frantiæ, quòd tẽpore ſuæ mortis in capite Ludouici Pij ſui filij maioris impoſuit coronam dicti ſui regni, & quòd ex tunc regnauit ille Ludouicus Pius eius filius maior in iſto regno Frãtiæ. Hinc dixit Papirius Maſſonius lib.2 annalium regum Frantiæ.pag. 165. quòd in omnibus penè Gentibus notum eſt, Gentes Francorũ reges ex ſucceſſione habere conſueuiſſe. quod ibi aliquibus authoritatibus cõfirmat. Præterea & idem Papi. Maſſoni.eod.lib.2.pagin. 158. & ſequentib. refert, quòd licet Magnates, & Proceres regni Frantiæ anno Domini. 888. mortuo vltimo rege illius regni elegerint in ſuum regem Odonem penitus extraneum propter pueritiã Caroli Simplicis proximiorem conſanguineum vltimi regis Fran-

tiæ, qui fuit filius Ludouici. 2. olim 26. regis Franciæ; nihilominus tamen ab eo fuit regnum illud Franciæ ſublatū, ac eius adminiſtratio, & reſtitutum dicto Carolo Simplici proximiori conſanguineo ſanguinis regij Franciæ. Idem etiam fuit in Ludouico IV. Rege Franciæ 32. qui fuit vocatus trāſmarinus, & filius d. Caroli Simplicis, cui etiam fuit regnum illud Franciæ reſtitutum, & ſublatum à Rodulpho extraneo, ex Rober. Gaguino lib. 5. annal. reg. Gallica. 23. fol. 74. cap. Rodo. pho Ioan. Tilio in chronicon. regum Franciæ. fol. 18. colum. 1 Mich. Ritia de regno. lib. 1. de regibus Franco. fo. 10. col. 1. Papiri. Maſſonio. lib. 2. annal. reg. Franciæ. pag. 185. & ſequentib. Gerard. de Mercato. in demonſtra. tempo. pag. 260. Camalloa. lib. 25. compendij. cap. 45. 46. & 47. pag. 248. Quin immò, & in Regno Franciæ eſt lex expreſſa, & antiquiſſima, quæ hoc idē diſponit, & vocatur lex Salica. ſub titul. de allodijs. Cuius hæc ſunt verba, nulla portio hæreditatis de terra Salica mulieri veniat, ſed ad virilē ſexum tota hereditas perueniat. Cuius legis tenorem refert Pyrrus Doctor antiquiſſimus Franciæ in commentarijs. tit. de lege Salica. in princip. Robert. Gaguin. lib. 8. annalium rerum Gallicarum. fol. 142. colum. 1. verſi. cuius legis Guiller. Bened. in. d. cap. Rainuntius. de teſtamē. verb. duas habens filias. num. 73. Ioan. Leziri de primogenitura. lib. 1. quæſt. 22. Ipſiusquè legis Salicæ verba communiter omnes Doctores Gallici intelligunt, de regali dominio, & ſucceſſione. ex Guill. Bened. in d. num. 73. & Rob. Gaguin. in d. fol. 142. colum. 2. in fine. Couarru. in cap. 1. num. 8. in princip. practica. quæſtio. Paul. Æmilius. de rebus geſtis Francorum. in vita Ludouici. 10. regis Franciæ. pag. 431. in medio. Carol. de Graſſalio. lib. 1. de regalibus Franciæ. cap. 17. pag. 165. in fine. Circa quam interprætationem dictæ legis Salicæ eiuſquè materiæ, & intellectum aliquando Deo duce cùm tempus vacauerit, quàm plurima deducemus. Sed prædicta concluſio iure moderniori Francorum meliùs probatur. Nam Carolus Quintus cognomento ſapiēs (qui fuit 51. rex Franciæ) cū Ioannes eius Pater Rex. 50. Frātiæ eſſet captus apud Anglos, Franciæquè regnaret, le-

gem generalem condidit, futura proſpiciens circa ipſius regni ſucceſſionem, habita publica contione in Senatu, & Parlamento Pariſienſi, ſtatim poſt annum. 1364. Cuius legis hæc ſunt verba, vt mortuo patre rege, maximus ſtirpus filius continuò ſuccederet, is què ingreſſus quartum decimum ætatis annum, & coronaretur, & extra tutelam foret; res què adminiſtraret. Cuius legis ſupradicta verba refert Paul. Æmili. in d. chronica de rebus geſtis Francorum. pag. 489. verſi. ſub quod tempus. Robert. Gaguin. in lib. 10. annalium rerum Gallicarum. fol. 163. col. 2. verſi. his ita geſtis. Etſi inibi alijs verbis referat tenorem ipſius legis in hunc modum. Quemquè primogenitum Francorum filium, regni adminiſtrationem recipere debere, cum quatuordecim ageret annum ne per longiorem tutelā occaſio incideret, malebolis res nouas excitandi Greg. Lup. in l. 3. verb. de veynte años, in fine. tit. 15. parti. 2. Quid plura, & in chronica dicti Caroli Magni regis Francię. lib. 2. cap. 1. ad finem. legitur, quòd Rex Francię Pipinus. 22. Rex ſtatuit, quòd Reges Franciæ ſuccederent in illo Regno de generatione in generationē. Inibiquè dicitur, huius ſtabilimenti fieri mentionem in ſpeculo hiſtoriali. Et etiam dicitur in eadem chronica. lib. 2. cap. 2. in princip. quòd poſt dictum Pipinum regnauit in illo Regno Franciæ hic Carolus Magnus eius ſecundus filius, mortuo priùs alio ſuo fratre maiore.

17 Regnumquè hoc Franciæ † à Franco Hectoris filio habuit originem, ideò franci vocantur. Ioan. Dayma. (qui alias ethimologias huius dictionis Franci refert) in prohæmio pragmaticæ ſanctionis fol. 2. col. 1. verb. francorū Alphonſus Venero in Enchiridiom temporum. fol. 56. & Author chronicæ generalis ætatum, Mundi. 3. ætate. fol. 37. col. 1. & etiam Author ſupplementi chronicarum. lib. 3. fol. 59. col. 2. & fol. 69. col. 2. Volatera. lib. 3. commenta. Vrbano. cap. de francorū origine. in princip. Carol. Graſſolio lib. 1. de regalibus Franciæ. ca. 2. pag. 12. Initiū enim

18 regni Franciæ † à ſua primeua fundatione fuit ab anno Creationis Mundi. 4081. & ante Aduentū Domini. 1418 & tunc ipſi Franci habitabāt in Franconia ſub poteſtate capitanorū; & illa prouincia

dici-

dicitur Franconia Orientalis in Germania,vbi nũc eſt Sueuia,quæ eſt vltra Rhenũ Fluuium,& prope annũm Domini.410.ſibi elegerunt in regẽ Pharamundũm deſcendentẽ legitimum à dicto Francó,filium Marcomiri dominũ eorũ, vt referunt Authores ſtatim citandi. Hic enim Pharamundus decimo anno ſui regni,circa ſucceſſionem ipſius regni Franconiæ fecit, quòd quatuor homines ſapiẽtes ſtabilirent legem generalem,quæ fuit dicta lex Salica, quia facta & promulgata fuit in Ciuitate Salechin,quę erat principalior ipſius regni; & ab eius denominatione fuit vocata Salica. traditur lib. 3. ſupplemen. chronica. fol.69, col. 2. & ſeq. Volatera. lib.7. comment. Vrbano.c. de diuiſione,& populis citra Rhenũ. col.1.& fi.fol.77.& ſequen.& priùs lib. 3.c.de Francorũ origine,& ſucceſſionibus.col.2. in princ.fol 18.Iulian delCaſtillo in hiſtoria Gothorũ.lib. 2.diſcurſo.4.fol.37.col.3.Pręedicti enim Franci (qui nunc Galli dicti ſunt, & olim francones, quia habitabant in d. franconia Oriẽtali) quia plurimũ creuerunt,& gratia mu-
19 tandi melioris ſoli † in proximiorem Galliã cum eorũ Clodio rege 2. ſe traiecerunt (& hac de cauſa Galli d. ſunt, vt nũc diximus) & manu armata illic habitantes exules fecerunt:& ipſi paulatim poſtea tota Gallia potiti ſũt vſq; in hodiernum dùm, vbi regnum ſuum conſtituerũt. cuius antiquitatis ſunt Authores. Volat.lib.3.commen.c.de origine Frãcorum, ac ſucceſſionib.col.2.fol.18.Gerar. de Mercat.in demõſtr.tem. pag. 197.trad.in princ.Inſt tut. Iuſtiniani.in eius vita.col.5.in med.& li.3 de ſupple. chron. fol.70.col.1. Camall. lib.25. comp. hiſtor.ca.14.pag.234. propè fin.Iul. del Caſtillo in hiſt.Goth.diſc.4.fol.37.col.3 Principalis Ciuitas regni Frãtiæ,ac eius caput eſt Pariſi. in Senonenſi Prouintia,quę populata fuit à Paride cũ Enea è Troya ſecedens,quare ipſam ciuitatẽ ab eodẽ Paride nominauerunt.trad.in chron. gen. ætatũ Mundi. 3.ætate,fol. 39. col. 1.& quæ Gentes,& nationes regnũ hoc Frantiæ occupauerint. videre licet per Papir.Maſſoniũ.li. 1.annal.reg. Frãtiæ pag 2.& ſeq.Quas prouintias contineat regnũ Frãtiæ.videre licet Volat. lib. 2. cap.de Francorum origine, ac ſucceſſionibus in princip.

Similiter,& Tertiò, & in
Regno Portugalliæ noſtris
temporibus fuerunt delatæ
plures ſucceſſiones iure ſan-
guinis. Et nouiſſimè anno.
1580. in eodem regno Por-
tugalliæ ſucceſſit eodem iure
ſanguinis Catholicus rex no-
ſter,& dominus Philippus 2.
Rex potentisſimus, & inui-
ctisſimus,tāquam proximior
cōſanguineus præclarisſimæ
proſapiæ regalis regum Por-
20 tugalliæ. In quo regno† Por-
tugalliæ ab eius antiquiſſima
erectione, & creatione sēper
eodem iure ſanguinis perpe-
tuæquè cōſuetudinis ſucceſ-
ſum fuit per omnes deſcen
dentes primi Comitis Portu-
galliæ, vt conſtat ex chroni
cis antiquisſimis regnorum
Hiſpaniæ, & etiā regni Por-
tugalliæ. Pluresquè ſimiles
ſucceſſiones refert Volatera.
lib. 2.commenta. Vrbano.ca.
de regnis Nauarræ Aragoniç
& Luſitaniæ.fol. 13.colum. 1.
Franciſc. Sanſouin. in libris
de guberno regni.lib. 10. fol.
79. Quæ ſententia probatur
optimè in cap.grandi. de ſup
plend.negli.prælato.in.6,vbi
hic tex.loquens de regno Por
tugalliæ,ait hęc verba,qui ei-
dem regi ſi abſquè legitimo
decederet filio,iure regni ſuc
cedere,& ibi glo.verb. iure
regni.ait, quia ei debebatur
ei ſucceſſione.

Regnumquè hoc Portu-
21 galliæ † à ſua primeua funda
tione fuit Chriſtianorum,in-
corporatum,& vnitum tan-
quàm vnum corpus,& vnum
regnum alijs Regnis Hiſpa-
niæ,à tempore Gothorum &
multo antè, ex chronicis an
tiquiſſimis Regnorū, & Por-
tugalliæ. idem traditur lib. 2
ſupplemen.chronica. fol. 10.
colum. 2.notat Pala.Rub.de
obtentione Regni Nauarræ.
6.par.§ 10.pag. 3.verſi.ab ip-
ſo, & ſequentibus. Vbi, &
22 inquit † quòd olim regnum
Portugalliæ fuit pars Regni
Galletiæ (quæ eſt vna de
Prouincijs regnorum Hiſpa-
niarum) & quòd caput Por-
tugalliæ fuit regnum Galle-
tiæ poſt Eram. 975. quod &
conſtat ex Roderico Archie.
Toleta.in chronica.lib. 5.ca.
13.prope finem.& Alphonſo
de Cartajena in annazepha-
leoſi Regum Hiſpaniæ.cap. 2
verſi.ſed ſub Galletiæ. Et ite-
rum ibi idem Cartajena.cap.
75 ait, quòd illa pars, quæ
nūc dicitur Portugallia, erat
pars Galletiæ, idem firmat
Florian.de Ocampo in hiſto-
ria generali Hiſpaniæ. lib. 3.
cap. 43. propè finem. Paul.
Oriſi.lib. 1.hiſtoriæ.fo. 3.col.

2. in princip. (vbi & ait, quòd Ciuitas Brigantiæ erat pars regni Galletiæ.) & Franciſc. Sanſouin. lib. de guberno regni. lib. 4 fol. 33, col. 1. Carol. de Graſſalio lib. 1. de regalibus Franciæ. cap. 6. pag. 65. poſt medium. Cùm & Epiſcopus Gerundenſis in Paralipomenon Hiſtoriæ. lib. 2. de aduentu Theucri, & aliorum Grecorum. fol. 24. pag. 1. verſ. dicitur autem. (qui reperitur in fine chronicæ Antonij Nebriſenſis) notanter ait
23 † quòd Regnum Galletiæ habuit nomen à Gallatia) (quæ eſt Prouintia illa, ſeu regnũ, quod hodiè Hiſpano ſermone nominamus Galicia) quia omnis Portugallia ad Gallatiam expectat, vel ſaltẽ quidquid vltra Taxum, ac Doriũ amen eſt. Et Strabo de ſitu Orbis dixit, maximam Luſitaniæ partẽ Gallaicos appellatus. Sequitur Baſe. & Abrahanus Ortelius in Theatro Orbis terrarũ. in deſcriptione Regni Portugalliæ. poſt principium. Et in ſequenti Capitulo prædictus Epiſcopus Gerundenſis, ait vnum ſingulare (à me nunquàm auditum) ſcilicet, quòd regnum Galletiæ, alias Gallatię ideò hoc nomen, ſeu originẽ habuit (ſecundum Diodorũ
24 lib. 6. de Gallatis.) Quia † Gallates filius Herculis, & Celtis fuit primus Princeps populator Regni Galletiæ, qui fuit natione Grecus, & de Prouintia, quæ in partibus Gretiæ vocatur Gallates: & quòd hac de cauſa hic Gallates vocauit omnes ſuos ſubditos illius regni, & Hiſpaniæ regionis Gallatas: & quòd ex hoc omnis ea regio apud Hiſpanos Gallatia dicta eſt vſquè in hodiernum diem. idem refert Ioan. Boemus lib. 3. de moribus omnium Gentium. cap. 23. colum. 2. Alibi autem dicit Alphonſus Venero in Enchiridion temporum. fol. 56. colum. 1. quòd hoc regnũ Galletiæ ſic appellatum fuit à Theuchio filio Ajace Greci. Et quòd incolæ primi regni Galletiæ habuerint originem a Grecis. refert etiam Marineus Siculus in chronicom memorabilium Hiſpaniæ. lib. 3. cap. 1. in princip. Florus Iuſtinus in epithome hiſtoriæ Trogi Pompei. lib. 44 pag. 2. verſi. Galleti autem & in verſi. ſed cùm. Florian de Ocampo in Hiſtoria generali Hiſpaniæ. lib. 3. cap. 37. propè finem. Diuiſionem
25 † inter Galletiam, & Portugalliam in chronica Archiepiſcopi Roderici. lib. 5. ca. 10

legi-

legimus factam fuiſſe per regem donnum Santium Comitem Caſtellæ in hunc modum, propè Eram. 979. dictus rex Santius (qui olim graſſus fuit vocatus) & fuit frater regis Hiſpaniæ donni Ordonis, eo defũcto Era. 965 poſtquàm in Ciuitate Legionenſi conſtruxit monaſteriũ, in quo collocauit corpus ſancti Pelagij, cùm vidiſſet Gallecos diſcordes inter ſe, prædas, & diſcordias exercentes, inſolentes eorum domuit, atquè coegit, vſquè ad Durium Flumen, & prope Eram. 974. diuiſit Galletiam, & Luſitaniam. Quin, & ante dictum Connitem Caſtellæ donnum Santium, domuit Luſitanos, & omnes populos Galletiæ Brutus Romanus, ex Volaterano lib. 2. commentario ca. de geſtis in Hiſpania vſquè ad Gothos. fol. 7. colum. 1. in medio. & ſtatim num. 27. alia deducemus.

Regnumquè prædictum
26 Portugalliæ † & omnia alia regna Hiſpaniarum tãquam vnum corpus fuerunt pacificè poſſeſſa per Reges Gothorum (ex Pala. Rub. de obtentio. regni. Naua. 6. part. §. 4. in fine. & §. 6. 9. & 11. eiuſdẽ partis. Hieronym. Roman in republicis. lib. fi. de republica Septentrionali. cap. 1. fol. 346 fol. 3.) vſquè ad regem donnum Rodericum (Gothorũ vltimum Regem) cuius tempore dictum regnum Portugalliæ, & ferè omnes prouinciæ Hiſpaniarum fuerunt à Mauris, & Sarracenis occupatæ per plures annos, donec Rex Pelagius (qui vt fertur, fuit frater dict. Regis domini Roderici. ex Pal. Rub. de obten. reg. Naua. 6. part. §. 7. & Hieronym. Roman. in de republicis. lib. fi. de republi. Septẽ. cap. 1. fol. 340. colum. 3.) qui à dictis Regibus Gothorum deſcendebat, miraculosè ex montanis Aſturiarum (qui ſecretè aufugit cum infinitis nobilibus Chriſtianis) in quibus ſe munierunt a Sarracenorum potentia; incepitquè dictus Pelagius bellum incidere contra Mauros, & paulatim recuperauit plures prouintias Ciuitates, & populos horum Regnorum Hiſpaniarum, & poſt eum alij Reges domini Hiſpaniarum (deſcẽdentes à dictis Regibus Gothis) idem fecerunt, præcedente Diuina voluntate, & auxilio Beatiſſimi Iacobi Maioris Apoſtoli Sanctiſſimi, vt animaduertunt omnes Authores antiqui rerum Hiſpaniarum in ſuis chronicis, &

pleniùs Roderic. Archiep. Toleta. in hiſtoria rerum geſtarum in Hiſpania. lib. 4. cap. 1. in princip. Alphóſus de Cartajena Epiſcopus Burgenſis in regum Hiſpaniæ annazephaleoſi. cap. 45. in princip. Ioan. Lup. de obten. reg. Nau. 6. part. §. 6. 7. & 9 & in rub. de donat. int. vir. & vxo. §. 69. nu. 26. in fine. Couarrũ. cap. 1. practi. qq. num. 1. verſi. nam, & Sanctus Iſidorus, & ſequentibus pluribus. Tunc enim dictus Pelagius introiuit cum Mille hominibus Chriſtianis in quadam cauea inexpugnabili (prout contingit Hæbreis contra Philiſteos. lib. 1. reg. cap. 14.) quæ eſt in latere montis Euſeuæ, rupta quaſi Diuino artificio; & cùm ibi eſſet, eum perſuaſit Epiſcopus Oppa (qui vt ſcriptum reperitur, erat frater comitis donni Iuliani, cuius cauſa ferè tota Hiſpania fuit deſtructa. cũ ipſe iniquiſſimus Comes donnus Iulianus fuiſſet Capitaneus Ciuitatis Tanjar, quæ eſt in partibus Affricæ, quod vltra antiquos Authores rerum Hiſpaniarũ refert Volatera. lib. 2. commenta. c. de Sarracenorum initio, & bello. in princip. fol. 9. colum. 1.) vt ſe exhiberet voluntati Principis Taric (qui erat Princeps Arabum) cui prædictus Pelagius reſpondit, id nole facere, ſed pro fide Chriſti noſtri certare. Et in illo loco, & cauea prædictus rex Pelagius ita ſe viriliter geſſit quòd interfecit magnã multitudinem Arabum: & ipſe Epiſcopus fuit captus à Gentibus noſtri Pelagij, quæ omnia copiosè habentur per Roderi. Tolleta. in. d. ſua hiſtoria lib. 4. cap. 2. & alibi ſæpè. Poſt dictum regem Pelagium, & alios reges ſuos deſcendentes propè Eram. 963. rex Hiſpaniarum dõnus Ordonius (qui etiam deſcendebat ab eiſdẽ Gothorum regibus) congre-
27 gato exercitu † Gallecos perdomuit vſquè ad Vlixbonam principaliorem Ciuitatẽ huius regni Portugallię (de quo eſt noſter ſermo) ex Roder. Toleta. in. d. eius hiſtoria. lib. 5. cap. 9. & lib. 6. ca. 11. & Alphonſo Venero in Enchiridion temporum. fol. 66. colu. 2. & Alphonſo Cartajena in annazephaleoſi regum Hiſpaniæ. cap. 73. idem traditur in chronica comitis Fernan Gonzalez. ca. 9. Et etiam perdomuit eos Silo Rex Hiſpaniæ, gener regis Alphonſi. I ita Volatera. lib. 2. commenta. cap. de Sarracenorum initio, & bello. fol. 9. col. 1. Prędi

28 cta Ciuitas Portugalliæ † Vlix-
bona fuit condita, & occupa-
ta ab Vlixe famoſiſſimo Gre-
co, ex Beato Iſidoro lib. 15.
Ethimologia. cap. 1. colum. 6
verſi. Vlixbona. fol. 77. Vola-
tera. lib. 2. cap. de Hiſpania.
fol. 5. colum. 2. in principio.
Solinus de memorabilib. Mũ-
di. cap. 35. fol. 75. colu. 1. Au-
thor ſupplemen. chronic. lib.
3. fol. 61. col. 1. Poſt hæc autẽ
Rex Ferdinandus. I. qui fuit
Rex Caſtellæ anno Domini.
1034. in totum recuperauit
29 à Mauris † omnes aliàs Ciui-
tates, & oppida Regni Portu-
galliæ. Et hic Ferdinandus
Primus fuit, qui priùs in Por-
tugallia habuit Regis nomen
ex Roderico Toletano in ſua
hiſtoria. lib. 4. cap. 11. & poſt
alios antiquiores Authores
hoc refert indiſtinctè Camal-
loa lib. 34. compendij. cap. 1.
colum. 2. verſi. la lengua que
en Portugal ſe habla. Itaquè
prædictus Ferdinandus. Pri-
mus Rex Caſtellæ fuit effe-
ctus verus dominus huius re-
gni Portugalliæ: & ſimilitèr
poſſedit alia regna Caſtellæ
Legionis, & Galletiæ indiui-
ſa, donec tempore ſuæ mortis
ea diuiſit inter omnes eius fi-
lios hoc modo. Donno San-
tio eius primogenito regnũ
Caſtellæ, & partem regni Na-
uarræ (quam a Mauris acqui-
ſierat) prout diuidebat Flu-
uium Ebro. Regnũquè Gal-
letiæ, & Portugalliæ adiudi-
cauit donno Garſiæ eius ſecũ-
dogenito. Donno Alphonſo
eius filio minori aſſignauit
regnũ Legionis, cum Aſturi-
cenſi prouintia. Ipſequè Fer-
dinandus pater fecit, quòd di-
cti omnes, eius filij approba-
rent dictam diuiſionem ſub
iuramento, & minimè con
tradicturos. Quam diuiſio-
nem fecit prædictus rex Fer
dinandus Primus anno Do-
mini. 1060. Cuius diuiſionis
fit mentio in chronica gene-
rali Hiſpaniæ. & in chronica
Zid. Ruy Diaz. cap. 2. colum.
2. idem refert Archiep. Rode-
ric. in d. eius hiſtoria. lib. 6. ca.
11. in fine. & cap. 12. Ioan.
Baſe. 1. tomo chronicorum
Hiſpaniæ. cap. 19. in princip.
Alphonſus Venero in Enchi-
ridion temporum. fol. 55. col.
2. Hanc enim diuiſionem
30 † regnorum contradixit, ac
renuit approbare prædictus
rex Hiſpaniæ donnus Sãtius
primogenitus dicti regis dõ-
ni Ferdinandi 1. quia erat
maſculus, ac primogenitus,
cui omnia ipſa regna perti-
nebant iure primogenituræ,
& maioriæ, alijs ſuis fratribus
excluſis, ex diſpoſitione gene-

rali Regum Gothorum, quibus erat diſpoſitum, quòd in omnibus Regnis Hiſpaniæ (de quibus erat hoc regnum Portugalliæ) ſuccederet tantùm filius primogenitus, & maſculus excluſis alijs fratribus. Cuius contradictionis fit mentio in dicta chronica generali Hiſpaniæ. eius etiam meminit Ioan. Baſeus. 1. tomi. chronicorum Hiſpaniæ. cap. 19. in principio, & Hieronymus de Yepes in genealogia regum Hiſpaniæ. in vita dicti Regis Ferdinandi Primi fol. 43. colum. 2. in principio, & in correlarijs eiuſdem genealogiæ. fol. 52. Vbi & hic Author refert, quòd etiam Hiſpaniæ Rex Ioannes 1. voluit durante eius vita regna Hiſpaniæ diuidere inter eius filios, & quòd nemine diſcrepante in ſuis Curijs generalibus fuit contradictum. Po-
31 tuitquè † iure optimò dictus Rex Santius primogenitus dicti Regis Ferdinandi. 1. facere dictam contradictionẽ. ex dictis in præſenti quæſtione in principio eius. nu. 9. & ſequentibus. Et quia ſtante dicta contradictione filij primogeniti Regis, non tenet diuiſio Regnorum. tenet in terminis Bal. in cap. 1. §. item Sacramenta. nume. 18. de pace iuram. firman. Ludouic. de Molina. lib. 1. cap. 2. num. 13. Rox. in epitome ſucceſſionum. cap. 50. num. 30. & ſequentibus Hierony. de Yepes in genealogia Regum Hiſpanie. in vita dicti Ferdinandi Primi. Etſi contrarium teneat Ioan. Garſia de expenſis, & meliorationibus cap. 16. num. 20. Eandem
32 † etiam contradictionem fecerunt Magnates, & proceres horum regnorum Hiſpaniarum. habetur in chronica Zid Ruy Diaz, cap. 2. poſt principium, & in chronica generali Hiſpaniæ. Mortuo dicto donno Ferdinando I. Rege Hiſpaniarum ſucceſſit dictus eius primogenitus dõnus Santius, qui cùm mouiſſet bellum contra Sarracenos Cęſar Auguſtę anno 3 ſui regni (qui fuit annus Domini. 1063.) et cũ in illo bello eſſet perſonaliter occupatus, nunciatum fuit ei, quòd donnus Garſia eius frater minor (cui vt diximus nunc num. 29. & dicta paterna diuiſione competebant prouintiæ Galletiæ, & Portugalliæ) tentauerat occupare terras aſſignatas per eundem Ferdinandum Primum regẽ Hiſpaniæ ſuum primogenitorẽ

Eurracæ, & Eluiræ eius filiabus. Cuius facti dictus rex Santius valdè condoluit, & facta pe reũ pace ſuper acque ſtu Cęſare Auguſtę, in Caſtel lam fuit reuerſus. Mouitquè ſtatim exercitum ſuum contra dictum dõnum Garſiam eius fratrem minorem (qui iam vocabatur Rex Galletiæ, & Portugalliæ) & tandèm poſt multas belli diſenſiones
33 † prædictus donnus Garſia fuit ſuperatus à dicto donno Sãtio rege, quem miſſit captum magna cuſtoſtia in caſtellum oppida de Luna, vbi poſt aliquot annos mortuus fuit ſine deſcendentibus anno Ere. 1117. traditur in chronica generali Hiſpaniæ. in vita dicti regis donni Santij. idem refert Roderic. Archiep. lib. 6. ſuæ hiſtoriæ. cap. 3. 15. & ſequentib. Alphonſus Cartajena in annazephaleoſi regum Hiſpaniæ. cap. 73. Alphonſus Venero in Enchiridion temporum. fol. 53. colu. 2. idem habetur in chronica Zid Ruy Diaz. cap. 5. Captoquè dicto donno Garſia, prædictus Rex Santius tanquàm primogenitus, & deſcendens à dicto Hiſpaniarum rege Pelagio recuperauit omnia regna, & terras, quas eius pater donnus Ferdinandus. 1. diuiſerat inter omnes eius filios, præter Ciuitatem Camorenſem, non obſtante diuiſione paterna prædicta. habetur in d. chronica Zid Ruy Diaz. cap. 7. & 6. refert Archiep. Roderic. in. d. eius hiſtoria. lib. 6. cap. 19. & Alphonſus Cartajena in. d. eius hiſtoria. cap. 75. Defuncto dicto rege donno Sãtio per inſidias abſquè deſcendentibus, tempore quo erat cum ſuo exercitu ſuper dictam Ciuitatem Camorenſem (habetur in d. chronica generali Hiſpaniæ, & Roderi. Toleta. d. lib. 6 c. 19.)
34 in eius † locum ſucceſſit in dicto regno Galletiæ, & Portugalliæ, & in alijs regnis Hiſpaniarum donnus Alphonſus eius frater ſecundogenitus huius nominis: 6. qui cæpit regnare anno Domini. 1066. traditur in chronica generali Hiſpaniæ. in vita ipſius regis Alphonſi VI. & in chronica Zid Ruy Diaz. cap. 17. Roder. Toleta. lib. 6. ſuæ. hiſtoriæ. cap. 20. & ſequentibus, & Alphonſus à Cartajena in dicta eius hiſtoria. cap. 75. Hic Alphonſus VI. eſt ille rex Hiſpaniarum, qui vulgo dicitur
35 el de la mano oradada † & qui à Sarracenis noſtris inimicis recuperauit Sanctam

Ciui-

CiuitatemTolletanam..habetur in. d. chronica generali Hiſpaniæ. in eius vita. & Archiep. Roder. lib. 6. ſuæ hiſtoriæ. cap. 23. Ioan. Baſeus. 1. tomo chronicorum Hiſpaniæ. cap. 19. & Alphonſus Cartaxena in. d. ſua hiſtoria. cap 75

Prædictus Rex Alphōſus.
36 6. fuit† pater naturalis donne Thereſæ, quam habuit ex quadam nobili concubina vocata Nimena Nuñez (alias Muñoz) de Guzman. Eamquè anno Domini. 1073. (aut 1090. vel ſecundum alios. 1100.) in vxorem tradidit comiti Hērico Alemano, qui fuit priùs comes Lothiringiæ, qui legitur, quòd fuit filius, aut frater cuiuſdam imperatoris imperij Conſtantinopolitani, & ambo filij comitis Raymundi, ex Roder. Toletano lib. 6. ſuæ hiſtoriæ. ca. 20. in fine. Alphonſo Cartaxena in. d. cap. 75. refert plura in propoſito Ioan. Baſe. 1. tomo chronicorum Hiſpaniȩ cap. 19. & Doctor Pet. Anto. Beuter. 1. part. chronicæ generalis Hiſpaniæ. cap. 32. ad finem. Et tempore dicti ma-
37 trimonij† prȩdictus Rex Alphonſus. 6. eis conceſſit omnes Ciuitates, & oppida, ac ēt omnes terras quas habebat in d. Regno Portugalliæ (vt iam diximus in præſenti parte. n. 34.) cum titulo comitatus, & feudi nomine dotis habetur in d. chronica generali Hiſpaniæ. in vita ipſius regis Alphonſi. 6. & in chronica Zid Ruy Diaz. c. 20. refert Alphonſus Cartaxena in. d. c. 75 Marine. Sicul. in compendio rerum memorabiliū Hiſpaniȩ. li. 7. c. de la ſucceſſion de los Reyer de Portugal. col. 1. Roder. Santius (olim Epiſcopus Palentinus) in compēdio la hiſtoria Hiſpan. 4. par. c8. Pet. Anton. Beuter. in chronicon. Hiſp. 1. par. ca. 32. propè finem. Didac. Valera. in abreuiatione chronicorū Hiſpan. c. 57. & 106. Volater. li. 2. cōment. c. de regnis Nauar. Aragoniæ, & Luſitan. col. 1. Ioan. Baſſeus. in. d. 1. tom. chroni. c. 19. Franciſc. Sanſo. in lib. de guberno. lib. 10. fol. 79. col. 1. Abrahan Artelius in teatro Orbis terrarum. in deſcript. regni Portugalliæ. poſt princ. Mich. Ritio in lib regn. lib. 3. de reg. Hiſpan. fol. 29. col. 2. verſ. ſuſcepit Alphonſ. Hiero. Yepes in geneal. reg. Hiſp. in vita ipſius regis Alphonſi. 6. fol. 43. col. 2. & in correlarijs eiuſdem Genealogiæ. fol. 52. col. 1. Quā donationē dictus Rex Alphōſ. 6. fecit eis cū recognitione ſubiectionis, & va

ſallagij perpetui, & vt reges Portugalliæ deinceps venirēt & ſui ſucceſſores ad comitia Legionenſia, cùm reges regni Legionenſis ea celebrarent, vel cum mādato ſpeciali per interpoſitam perſonam, cum iuramento homagij, & perpetuæ fidelitatis in Regum Legionenſium fauorem, & in recognitionem vaſſallagij eis quolibet anno præſtarēt certùm tributum, & cùm opus fuerit, eis ſeruirēt ad ſua bella cum. 300. hominibus armatis ipſorum comitum expenſis, & in caſum contrauentionis, amitterènt omnia donata, & comitatus Portugalliæ reuerteretur ad reges Legionenſes, vt ea, vel partem, quā vellent, poſſent ad libitū donare, quod referunt multi ex prædictis Authoribus nunc citatis, & Camalloa. lib. 34. cōpendij. cap. 4. & 8. multiquè ex regibus ſucceſſoribus Portugalliæ prædicta omnia denuò confirmarunt. ex Pal. Rub. de obten. reg. Naua. 6. part. §. 10. pagin. 3. verſi. ab ipſo. & ſequentibus Franciſc. Sanſouin. in d. lib. 10. fol. 79. Camalloa in d. lib. 34. cap. 8. & 13. Poſt mortem verò dicti Henrici. 1. comitis Portugal-
39 liæ † ſucceſſit in eodem regno Portugalliæ Alphonſus 2. comes eius filius, qui prius ſe nominauit ducem, poſteà verò ſibi reges nomen aſſumpſit anno Domini. 1169. abſquè licentia regum Hiſpaniȩ quorum vaſſallus, & feudatarius erat. Pal Rub. de obtētio. reg. Naua. 6. part. §. 10. pag. 3. verſi. Alphonſus titulum. Volatera. lib. 2. commenta. cap. de regnis Nauarris Aragoniȩ & Luſitaniæ. poſt med. Roderi. Toletan. lib. 6. ſuæ hiſtoriæ. cap. 21. in fine. & lib. 7. cā. 6. Alphonſus Cartajena in hiſtoria. cap. 75. poſt princip. Marine. Sicul. in compendio Hiſpanico. lib. 7. cap. de la ſuceſſion de los Reyes de Portugal. colum. 1. & 2 Ioan. Baſe. 1. tomo chronicorum Hiſpaniæ. cap. 19. verſi. Henrico Abranus Hortelius in theatro Orbis terrarum. cap. de deſcriptione regni Portugalliæ. propè finem. Florian. de Ocampo. lib. 3. hiſtoriæ generalis Hiſpaniæ. cap. 37. colu. 3. in princip. Franciſc. Sanſouin. de guberno regni. lib. 10 fol. 79. Camalloa lib. 34. cōpendij. cap. 5. colum. 3. verſi. coſa fue notable. & cap. 10. & 13. colum. 1. poſt Pet. Anton. Beuter. vbi ſupra num. 36. Multi enim ex dictis Autho-
40 ribus referunt † quòd prædictus Alphonſus Henriquez

comes

comes Portugalliæ fuit primus, qui à Mauris recuperauit Ciuitatem Vlixbonam,& qui ſimul quinquè regibus vno prçlio ſuperatis,quinquè ſcutorum inſigniæ facti monumentum poſteris reliquit, & quòd cùm hoc viderunt eius ſubditi, eum nominauerunt regem. Oliuerus à Marca in annalibus accuratiùs inſignia huius regni depingit in hunc modũ. Inquit enim ibi,primo fuiſſe clypeum argenteum ſine aliqua imagine, poſtea deuictis quinquè regibus, quinque argenteos orbiculos additos in memoriam quinquè vulnerum Domini noſtri Ieſu Chriſti, quæ illi interpæliandũ apparuere. Aut (vt alij referunt) quòd quinquè vulneribus Sanciatus Deo opitulante non accubuit,quòd etiam tradit Abranus Hortelius in. d. theatro Orbis terrarum. in deſcriptione regni Portugalliæ.propè finem. Plura etiam de regni Portugalliæ origine refert Ioan.Barrus.cap. 1.Decadum. Ex ſuperioribus noto-
41 riè conſtat † regnũ hoc Portugalliæ fuiſſe vnam de prouintis regnorum Hiſpaniæ. quod etiã traditur lib. 2.ſupplemen.chronica.fol. 16. col. 2. Et eiſdem conſtat etiam
42 † Reges Portugalliæ connumerari inter reges Hiſpaniæ, vt in terminis refert Barba. conſil. 11. ſcripſit colum. 7. verſi.ita videtur lib. 1. ſequitur dominus meus Burgos de Paz in.l.1. Tauri.nume. 115. & Ioan.Boemus lib. 3.de moribus omnium Gentium.cap. 4.colu.fi.& cap.25.in principio.

Poſt hæc autem Alphonſus. X. Hiſpaniarum Rex(cognomento ſapiens) exemit † ne-
43 potem ſuum donnum Dionyſium Regem Portugalliæ ab omnimoda iuriſdictione vaſſallagio fidelitate,ac tributo, ab omniquè ſuperioritate regum Hiſpaniarum,vt conſtat in chronica generali Hiſpaniæ,&in alijs chronicis illius temporis. tradit Rode. Yepes in genealogia Regum Hiſpaniæ.in vita.d.Alphonſi. 10. fol.45. colum. 2.fuitquè adeò in menſa prædicta remiſſio, & conceſſio Alphonſina in fauorem Regum Portugalliæ, quòd reputatus fuit prodigus,& dilapidator: præbuitquà occaſionem principi donno Sancio eius primogenito, quòd contra eum ſe rebellaret eius vita durante, quem priuauit maiori parte Ciuitatum,&populorum horum regnorum Hiſpaniarũ.

prout

prout ipſe Princeps donnus Santius teſtatur in Curijs generalib. quas celebrauit paulo poſt dictam remiſſionem, & ſeparationem in antiquiſſima Ciuitate Palentina corã Magnatibus, & proceribus horum regnorum Hiſpaniarum, proteſtans ſibi, nec regibus Hiſpaniarum ſuis ſucceſſoribus minimè nocere, vt cõſtat ex chronicis antiquiſſimis horum regnorum. Cuius contradictionis, & proteſtationis meminit Didac. de valera in abbreuiatione chronicorum Hiſpaniæ. cap. 114. Similitèr, & eandem contradictionem fecerunt Magnates, & proceres Hiſpaniarum regnorum in Curijs generalibus Ciuitatis Hiſpalenſis, tanquàm factam ipſam diuiſionem regnorũ in enorme damnum eorum, & ſupremæ iuriſdictionis regum Hiſpaniæ. Quorum contradictionis meminit Roder. Santius (olim Epiſcopus Palẽtinus) in compendioſa hiſtoria Hiſpanica. 4. part. cap. 3. dicens, quòd ex hac cauſa plures de Magnatibus horum regnorũ diſceſſerunt à dictis Curijs, non petita nec obtẽpta dicti Regis Alphonſi. 10. licentia. Immò & ibi ait, quòd dicti Magnates, & plurimi alij barones vltra trium Millia, ſe ſubtraxerunt à fide, ac reuerentia ipſius regis Alphonſi, & quòd ad regem Granatæ ſe contulerunt, & ex indè acerbiſſimum bellum contra eum geſſerunt, quod multo tempore durauit. Eiuſdem contradictionis meminit Volatera. lib. 2. commenta, cap. de Sarracenorum, & belli initio. fol. 11. colum. 1. poſt medium. Poſt prædictam verò remiſſionem vaſſallagij, & exemptionem iam relatam, dictus Rex Portugalliæ donnus Dionyſius, & alij ſequentes Reges Portugalliẹ ſemper fuerunt exempti à ſuperioritate, & vaſſallagio noſtrorum Regum Hiſpaniarum. Et tan-
44 dem † anno Salutis noſtræ. 1580. Catholicus Rex, ac dominus noſter, & regnorum Hiſpaniarum Philippus II. ſucceſſit ex pluribus cauſis, & vrgentiſſimis (hic conſultò omiſſis) in toto Regno Portugalliæ per mortẽ Chriſtianiſſimi Cardinalis Henrici vltimi regis ipſius regni, tanquàm verus Dominus, & ſucceſſor ipſius regni (vt perquàm notiſſimum eſt.) & iterum regnum illud fuit vnitum cum his regnis Hiſpaniarum, & copioſè hoc etiam refert Rode. de Yepes in ge-

nealogia Regum Hiſpaniæ. in vita prædicti noſtri Catholici Regis Hiſpaniarum Philippi. II.fol.51.col.2.

45 Quartò † & in Regno Boemiæ ſucceditur etiam iure ſanguinis de patre in filium, & de proximiore conſanguineo in proximiorem, & perpetuæ conſuetudinis, & non per electionem. tradit Volatera.lib.7.commenta.cap. de Boemia.in princip.fol. 81. & lib.23.fol.280. colum. 1. in medio. Author ſupplemen. chronica.lib.13.fol.365.col. 1.& lib.14.fol.389.colum.2. in fine. & Author chronicæ generalis ætatum Mundi.in 6.ætate.fol.216. colum. 1. & fol.220.colum.1.Licet aliqui Authores contrarium dicant Noſtris tamen temporibus ſecundum priorem ſententiā ſucceſſum iure ſanguinis fuit & non per electionem, vt certò ſcimus.

46 Hoc † enim Boemiæ Regnum populatum fuit à Ezechio Croatino. refert Alphōſus Venero in Enchiridion temporum. fol.61. colum.2. in medio. Initiumque ſumpſit hoc Regnum à Sclauis, qui relicto Campo Sennaar ex Asſia in Europam profecti ſunt. tradit Author chronicæ generalis ætatum Mundi. 3.ætate.fol.24.pag. 1. in fine.

47 Vbi etiam dicit † quòd Regnum iſtud Boemorum per multa tēpora à ducibus gubernatum fuit, & quòd deindè à temporibus Federici. I. à regibus in maxima gloria vſquè initium hæreſis ſub varijs regibus, & imperatoribus Floruit. idem refert Cuiatius lib. 1. de feudis. tit.1.de his, qui feud.dare po.pag. 15.poſt

48 princip. Primuſquè † Rex huius regni Boemiæ fuit vocatus Boemus, & ab eo fuit nominatum regnū hoc Boemia, qui incepit regnare anno Creationis Mundi. 2772. & ante Aduentum Domini. 2246. traditur lib. 2.ſupplemen.chronica.fol.18.col.2.

49 Iſtudquè regnum † Boemiæ eiuſquè Gentes receperunt fidem Domini Noſtri Ieſu Chriſti anno eiuſdem Domini.863.aliàs. 905. ſecundum Alphonſum Venero.in.d. loco fol.61.colum.2.in medio. idem refert Author ſupplemen.chronica lib. 11.fo.297 Tempore enim quo regnū hoc Boemiæ regebatur per

50 ducest Primus Dux Chriſtianus fuit Spitigneus prope annum Domini. 910. traditur in d.chronica generali ætatū Mundi.6.ætate.fol.177.colu. 2. (vbi & legitur de Vence-

ſlao Duce Boemiæ, qui fuit Chriſtianiſſimus,& vſquè ad vltimum ſuæ vitæ virginitatem ſeruauit,& quòd nunquã neglegit audire offitia Diuina in templis, tàm diurna, quam nocturna, & noctis tẽpore nudis pedibus ſuper glaciem neminem iter agentem vim frigoris minimè ſenſiſſe. Alij dicunt, quòd primus Dux Boemiæ Chriſtianus, qui cum omnibus ſuis Gentibus fuit conuerſus ad noſtram Sanctiſſimam fidem Catholicam, fuit Borſibeyo. refert Illeſc. 1. part. hiſtoriæ Pontif.lib.4.cap.63. de vita Stephani.7.Papę.127.fo.220 colum.4.vbi, & loquitur de his duobus ducibus Boemiæ. Alij etiam dicunt, quòd anno Domini 864. regnauit Boemiæ quidam rex, qui admonitionibus Nicolai Pontificis Maximi ad fidem Chriſti ſe conuertit cum toto eius regno, & quòd hic rex fuit magnæ ſanctitatis, & per aliquot annos ante eius mortẽ Monachus effectus fuit,& regnum ſuum ceſſit filio ſuo primogenito. traditur lib. 11.ſupplemen. chronica. fol. 297. colum. 1. Olim enim

51 † cùm fides Catholica eſſet in augmentum in regno Boemiæ, vocabatur regnum illud. Flos dulcoris, quæ olim inter Principes, atque Reges dulciſſimam redolebat ſuauitatem, nunc verò regnum illud ſaporem fætidum habet, quo in eo ſunt aliqui hæretici traditur in chronica generali ætatum Mundi.6. ætate. fol. 230.col.1.in fine.

52 Quintò in Regno † etiam Vngriæ ſucceditur iure ſanguinis perpetuæquè conſuetudinis,& non per electionẽ. probat tex. expræſſus in cap. licet.de voto. notat Volatera. lib.7.comment.c.de Boemia. in princip.fol.81.Mich.Ritio in libris de guberno regni lib.1.& 2.de regibus Vngriæ fol.65.& ſequentibus plurib. traditur lib. 14. ſupplemen. fol.390.colum. 1. in medio. Qua ratione, cum anno Domini 1380. Ludouicus Rex Vngriæ moreretur ſine liberis, fuit electus in regem illius regni Carolus de proſapia Regum Pullæ. traditur in. d. lib. 14. ſupplemen. fol. 390.colum. 1. Volatera.lib.6. commenta. cap. de hiſtoria Siciliæ.fol.75.colum. 2. in fine. Quin & anno 1540. cùm eſſent magnæ differentiæ inter domum Ferdinandum ab Auſtria Chriſtianiſſimum regem Romanorum,(fratrem noſtri inuictiſſimi,& per quã

Catho-

Catholici Imperatoris domini noſtri Caroli. V. partem Maieſtatis Catholici Regis noſtri Philippi II.) & Ioannem Sepucio, qui tunc poſſidebat hoc regnum Vngriæ, inter ſe pactum hoc, & pacē fecerunt, quòd ex quo ipſe Ioannes Sepucio erat multū ſenex, non duceret vxorem, ſed quòd eo mortuo, ſuccederet ipſe Rex Romanorum, & ſui deſcendentes in eodem regno Boemiæ. refert Illeſc. in 2. parte hiſtoriæ Pontif. lib. 6. in vita Pauli. 3. Pontificis. §. 12. fol. 374. col. 2. & ſequen.

53 Antiquitusquè hoc † regnum Vngriæ anno ſalutis noſtræ. 450. vocabatur regnū Pannoniæ, & cum prouintia illa, ſeu regnum fuit debellatum, & ſuperatum ab Hunnis Gentibus terræ Septentrionalis, ab eorum denominatione totum illud regnum fuit vocatum Regnum Vngriæ. refert Illeſc. li. 1. hiſtoriæ Pōtif. 1. part. cap. 14. de vita Leonis. 1. Papæ. fol. 77. colum. 4. & cap. 16. de vita Simplicij Papæ. fol. 84. col. 4. Hoc enim

54 † tempore cùm hoc regnum Vngriæ vocabatur regnum Pannoniæ tunc in eo ſuccedebant Reges in eodem Regno per ſucceſſionem iure ſāguinis, & non per electionem. Volate. lib. 6. commenta. cap. de hiſtoria Siciliæ. fol. 75. col. 2. in fine, & lib. 7. cap. de Boemia. in princip. fol. 81. & ſeq.

55 Regnum quidem hoc † Vngriæ recepit fidem Euangelicam Domini noſtri Ieſu Chriſti. 1002. ad inſtātiam Chriſtianiſſimæ Reginæ ipſius regni nomine Galæ. ex Alphōſo Venero in Enchiridion temporum. fol. 66. & ſequentib. & fol. 98. colu. 2. Alij dicunt, quòd hoc regnum Vngriæ, & eius gentes receperūt fidem Sanctiſſimam eiuſdem Chriſti, & Saluatoris Noſtri tempore Stephani primi Regis Chriſtiani illius regni (qui regnabat āno Domini. 983.) ſermonibus Aldoberti Epiſcopi Bracarenſis, & hic Stephanus fuit ornatus Sanctiſſima vita, & moribus. refert Author ſupplementi chronicarum. lib. 12. fol. 307. colu. 1. Aut ſecundum alios anno. 1020. prædictus rex Stephanus Chriſti noſtri fidem ſanctiſſimam recepit publicè ad inſtantiā Chriſtianiſſimi imperatoris Henrici. I. (qui in Imperio Occidentali cæpit imperare āno Salutis noſtræ 1003.) & Runegundæ imperatricis eius coniugis, cui ipſe imperator tradidit in vxorem Sororem ſuā. refert Vo-

latera.lib.23.commen.c.poſt Arnulphum fol.278.col.1.in medio,& Author chron.gen. ætatũ Mundi.6.ętate.fol.186 col.1.187.col. 2. & fol. 188. col.2.vbi & dicitur,quòd hic Stephanus floruit magnis mi raculis cũ eius vxore Gliſila Matrona Chriſtianiſſima,Sorore dicti Imperatoris Henrici 1. Similiter, & eiuſdem regni Vngriæ fuit rex ſãctiſſimus Emericus filius ipſius regis Stephani,de quo legitur quòd tempore ſuę iuuentutis precæteris; & ſupra communem hominum naturam,Diuino munere fuit ſublimatus & iuſtitia,prudẽtia, manſuetudine,miſericordia, largitate,humilitate,& pacientia armatus,& quòd fuit Deo amabilis,& hominibus honorabilis, & quòd poſt eius mortem multis claruit miraculis. traditur in.d. chronica generali ætatum Mundi. in. 6. ætate. fol.188.col.1.

56 Sextò & in regno † Polloniæ à ſua primeua fũdatione iure ſanguinis ſuccedebatur, & non per electionem. Vola. lib.7.commenta.ca.de Pollonia.fol. 82.& ſeque.Franciſc. Vicen. de Tornamira in coſmographia.pag.272.poſt authorem chronicæ generalis ætatum Mundi.6.ætate.tit.de regno Pollonię,& eius initio. poſt fol. 299. vbi refert hic Author plures ſucceſſiones ſimiles,quas dicit,fuiſſe delatas iure ſanguinis,& perpetuę conſuetudinis, & nõ per electionẽ. Ex poſt facto tamen elapſis infinitis annis, cõtrarium fuit ſeruatum,& in hoc regno Pollonię per electionẽ ſucceſſum fuit vſquè in pręſentem diem, etiã ſi vltimus rex cum filijs moriatur.Quæ electio regia habuit originẽ à Sigiſmundo Auguſto filio Sigiſmũdi regis ipſius regni. ex Laurentio Surio in commentario rerum geſtarum in Orbe ab anno.1550.vſquè ad annum. 1568. pag. 562. vbi teſtatur,quòd ante Sigiſmundum regem Polloniæ ordine regnarunt fratres eius natu maiores,Ioannes Albertus, & Alexander,& quòd poſt dictũ Sigiſmundum ſucceſſorem, filium eius Sigiſmũdum Auguſtum eligerunt. quod etiã refert Tornamira in. d. pagi. 272. Semperquè in tali electione regis Polloniæ conſideratur perſona filij vltimi regis,ſi fuerit ſufficiẽs ad ipſius regni adminiſtrationem Franciſcus Sãſouinus hoc aduertit in libris de guberno. lib.9.fol.78.colum.1. Gentes enim huius Regni Polloniæ

ab initio ſuæ Monarchiæ regebâtur per duces,& primus eorum dux fuit Craco, vltimuſquè Dux eorum fuit Boleslaus,& cùm Imperator Otto videret tanti Principis, ac Ducis animi magnitudinem contulit ſe cum eo in Polloniam, quem prædictus Dux ſummis honoribus ſuſcepit, & videns Cęſar tanti Principis liberalitatem, & mentis ſublimitatem, diuiciarumq; abundantiam, animo duxit tantum clariſſimum Ducem Corona regia dignum fore, & ita eum regali ſceptro, ac dyademate exornauit, ac cęteris dignitatibus Sedem regiam requirentibus celebrauit. traditur in chronica generali ętatum Mundi poſt 6. ętatem,& poſt fol. 299.tit. de regno Polloniæ,& eius initio Quin, & regnum hoc Polloniç olim fuit tributariũ Imperatoribus, tanquàm feudale. refert Cuiatius lib. 1.de feudis.tit. 1. de his, qui feud. da.poſſ. pag. 15. poſt principium.

57 Septimò,& in Regno† Angliç ſucceditur iure ſanguinis de patre in filium, & de conſanguineo in conſanguineum proximiorem, & non per electionem (& noſtris temporibus pluries ſic obſeruatum eſſe,ſcimus) ex legibus expreſſis illius regni. refert Volatera.lib. 7.commenta.c. de Bretania.& cap.de populis ac regibus. Britaniæ varijs. fol.27. colu.1.& ſequentibus pluribus.(quibus in locis refert hic Author materiã ſucceſſionis huius regni Angliç) Author ſupplementi chronica.lib.6.fol. 121.Lauren. Surius in commenta.rerum geſtarum in Orbe ab anno Domini. 1550.vſquè ad annum. 1568.pagin.76.607. & 609. Franciſc. Sanſouin. in libris de guberno. lib. 3. de republica Angliæ. fol. 24. colum.2.

58 Hoc † regnum Angliæ incepit anno Creationis Mundi. 4882. & ante Aduentum Domini Noſtri Ieſu Chriſti. 397. refert Author ſupplementi chroni. lib. 6. in princip.fol. 121.colum.1. Aut ſecundùm alios anno Creationis Mundi.4050.ex Alphonſo Venero in Enchiridion temporum. fol. 59.colum.1. Priùs enim hæc inſula Angliæ fuit occupata à Gentibus Troyanis, qui fugerunt à Troya deſtructa, & tunc erat occupata à Gigantibus. refert Calepin. in dictionario vltimo. verbo. Anglia. (tempore Lamech filij

Adam erant Gigantes ſuper terram, qui fuerunt viri famoſisſimi,& incredibilis potentiæ ſcientes bellum,traditur in chronica generali ætatum Mundi.2.ætate. fol. 10. colum. 2.) vbi & refert, à quibus Gentibus etiam occupata fuerit Anglia. Alij verò dicunt, quòd Angli à principio fuerunt Saxones, qui ad hanc inſulam tranſmigrauerunt. Papiri. Maſſoni. lib. 1. annal.reg.Frantiæ.pagin. 61.

59 Primuſquè Rex Angliæ† fuit Brutus cōſobrinus Eneæ Troyani. habetur in d.lib.6. ſupplemen.chroni.fol. 121.colu. 1.& lib.3.fo.70.colum.2.vbi hic Author.in.d.fol. 121. inquit,quòd hic Brutus fuit vltimus Rex Latinorũ,& quòd ab iſto Bruto fuit vocatum regnum hoc Angliæ Bretania.Quod vltra eum conſtat. Nam hic Brutus anno Creationis Mundi.4121. & ante Aduentum Domini. 1088. cùm hoc regnũ Angliæ fuiſſet poſſeſſum à dictis Giganteis,& tunc nominaretur inſula Albiona,occupauit eam, & ex illo tempore hæc inſula fuit vocata Bretaña maior: & poſtea cùm poſſideretur à quodam rege vocato Anglo, inſula hæc fuit vocata regnũ Angliæ vſquè in hodiernum diem, ad differentiam Bretaniæ minoris (quæ eſt in partibus Frantiæ) & ex iſta occupatione Brutus ille remanſit Dominus, & rex huius regni Angliæ: refert Author Chronicæ Generalis ætatum Mundi. 3.ætate.fol.46.colu. 1.Volatera.lib.3. commenta. fol.26.colum.1.cap. de populis,ac regibus Bretaniæ varijs (vbi & ait, quòd hic Brutus fuit nepos Aſcanij Æneæ filij ex Siluio.) Illeſc. 1. part. hiſtoriæ pontifical. lib. 1. cap. 16. de vita Eleutherij. Papæ. fol. 34.colum. 1.& lib.4. cap. 1.de vita Greg. 1.Papæ.66.fo. 121.colum.4.Ioan.de Acoſta de guberno rectoris.in 2.tracta.dialogo 2.fol.92.Hic Brutus diuiſit hoc regnum Angliæ tempore ſuæ mortis inter tres eius filios. habetur. lib. 3. ſupplemen. chronica.

60 fol. 70.col.2. fuit † ideò hæc inſula Angliæ, ſeu regnum priùs vocatum Albion, ab albis rupibus.quas mare abluit Calepin. in vltimo dictionario.verb. Albion.Acoſta in.d. fol.92.colu.1. Anto. de Herrera in hiſtoria regni Scotiæ. fol. 1. Eſtquè hæc inſula Angliæ mari circundata Occeano. refert Author Chronicæ generalis ætatum Mundi.in 2 ætate.fol. 19.colum. 1. Ca-

lepin.in d. verb. Anglia. Caputquè huius regni Angliæ, vbi eorum reges reſident ſẽper, eſt populus vocatus Londres (& Latino Sermone vocatur Londinum) fuitquè prius fundata hæc Ciuitas Londini à Lud, qui fuit filius maior. Hæli. refert. Volater. lib. 3. commenta. cap. de populis, ac regibus Britaniæ varijs. fol. 26. colum. 1. in fine.

61 Regnumquè hoc Angliæ fuit primum, quod in his partibus Europæ Dei noſtri omnipotentis Sacratisſimũ Euãgelium, ac eius religionem, & fidem publicè anno Domini. 180. recepit. tradunt Pollidorus, & Cardinalis Pollus, quos ſequitur Pet. de Riuadeneyra in hiſtoria Eccleſiaſticí huius regni Angliæ. fo. 2. col. 2. Illeſc. 1. part. hiſtoriæ Pontifical. lib. 1. cap. 16. de vita Eleutherij. Papæ. fol. 34. colu. 4. & ſequentibus. Quin & alij dicunt, quòd Ioſeph ab Arimathea, & ſocij eius poſt Chriſti noſtri Sanctiſſimam mortem venerunt in hoc regnum Angliæ, vbi eiuſdem Chriſti Euangelium prædicauerunt, & multi fuerunt baptizati. refert Couarru. in præfactio. practica. quæſtio. col. 2. in fine. Alij dicunt, quòd Normani, qui reſidebãt in dicto Regno Angliæ, receperunt Sanctam fidem Catholicam anno Domini. 189. (& quòd hoc contingit. 14. annis antequàm Scotij eam recepiſſent) & quòd Donaldus Primus Rex eorum Chriſtianus cum ſuis Gentibus fecerunt plures, & magnas Eccleſias, & Monaſteria, eis donando multa donna, & diuitias. refert Anto. de Herrera in. d. hiſtoria regni Scotiæ, cap. 2.

62 fo. 9. Alij verò cenſent quòd primus Rex Chriſtianus huius Regni Angliæ. Fuit Lutius, qui inibi reguabat anno Domini. 156. Volatera. lib. 3. commenta. in d. cap. de populis, ac regibus Britaniæ varijs fol. 26. colum. 1. in fine. Illeſc. in d. cap. 16. colu. 2. Hic Lutius Rex Angliæ à Domino fuit vocatus, cùm Gentilis eſſet, & epiſtolam misſit Eleutherio Max. Summo Pontifici (qui fuit. 14. Papa poſt diuum Petrum) qua ſupplicabat, vt ſe ac ſuos in Chriſtianorum numerum reciperet, ipſequè Summo Pontifex fugatium, & Damianum viros Optimos eo misſit, qui regẽ ipſum, & ſuas Gentes baptizarent. quod contingit ſtatim poſt annum. 185. Natiuitatis Redemptoris noſtri. Ipſequè Rex Lutius baptiſmo

ſubſcepto, mox omnia immobilia pridem Gentilium tęmplis collocata, Chriſti Eccleſijs ampliata contulit, pluresque Ciuitates extra regnum ſubiugauit, Domino virtute, ac miraculis claruit, & in vno ex dictis populis in pace quieuit, & ſimiliter Emerita eius Soror martirio ignis coroná æternam meruit. hæc omnia refert Damaſus, & Platina in vitis Pontificum in vita dicti Summi Pontificis Eleutharij & idem habetur in breuiario nouo Romano in vita eiuſdē Summi Pontificis, pagin. 918 quòd & traditur in chronica generali ætatum Mundi in 6. ætate. fol. 115. colum. 2. latè Illeſc. in eiuſdem Eleutherij. fol. 34. colum. 4. ſequenti. Alij verò dicunt, quòd Cæleſtinus. 1. Papa. 45. propè annū Salutis noſtræ. 430. miſſit in Angliam Germanum Epiſcopum Altiſiodorenſem, cuius prædicatione hæretici ſequaces Neſtorij ſe ſubmiſſerunt Sanctiſſimæ Eccleſię Romanæ, & determinationi Concilij Epheſim, in quo nomine ipſius Cæleſtini Papæ prȩerat Beatiſſimus Cyrillus anno. 428. Epiſcoporum. 200. quos ibi fecerat coadunari imperator Theodoſius. 2. mandato ipſius Cæleſtini. refert Illeſc. 1. part. hiſtorię Pontifi. lib. 2. cap. 12. de vita Cæleſtini. 1. Papæ. fol. 75. colum. 4. Alij etiam dicunt, quòd poſt annū Domini. 548. Angli ſunt amplexi pietatem religionis ſanctiſſimæ. Secundum Papirium Maſſoni. lib. 1. annaliū reg. Francię. pag. 61. Alij quidem dicunt, quòd pauló poſt annum 614. Gregorius Papa huius nominis primus; vir Chriſtianiſſimus miſſit Auguſtinum Milletum virum Sanctiſſimum, & Ioannem Monachum, & alios fideles Monachos, ad prædicandum fidem Sacroſanctam Domini Noſtri Ieſu Chriſti eiuſquè Diuinum Euangelium in Angliám, & totum ipſum regnū conuerſi fuerunt, & baptizati, & receperunt fidem Catholicam. Secundùm Volatera. lib. 3. commenta. cap. de populis, ac regibus Britaniæ varijs fol. 27. colum. 1. Author ſupplemen. chronica. lib. 3. fol. 70. colum. 2. Papiri. Maſſoni. lib. annal. reg. Franciæ. pagin. 62. Couarru. in præfactione practicá. qq. poſt medium. Illeſc. in d. 1. part. hiſto. Pontif. lib. 4. cap. 1. de vita Gregorij 1. Papæ. 66. fol. 123. col. 4. in fine. cum ſequent. quod etiam alij tenent, quos ſequitur Pet. de Riuadeneira. in

hiſto. Eccleſiaſtici. ſciſme Angliæ.fol.2. colum. 2. licet prius tempore Benedicti. 1. Papæ 64.anno Domini.183. miſſerit Angliæ prædictum Gregorium Diaconum (qui poſtea fuit Papa huius nominis primus) ad conuerſionẽ Gentium illius inſulæ. Sed inſtante populo Romano, nõ tranſmigrauit illuc. refert Illeſc.in.d.cap.1.lib.4.fol. 121. colum.4. Vndè populi & gẽtes Angliæ vocati ſunt Giorgani, quia fuerunt reducti ad fidem Chriſti ad inſtantiam dicti Beatisſimi Gregorij. 1. Papæ. ex Alphonſo Venero in Enchiridion temporum. fol.59.colum. 1.Volatera.lib. 12.commenta.ca. de Colchis Iberia Albania. fol. 129. Author chronicæ generalis ætatum Mundi.6.ætate.fol. 149. colu.2. & etiam Author ſupplemen. chronica. lib. 3. fol. 70.colum.2.& lib.9.fol.238. colum.2.

Fuitquè antiquitùs tanta religio Anglorum,& deuotio ad Sanctisſimam Chriſti noſtri fidem, & etiam obedientia eorum ad Apoſtolicam, ac Sacroſanctam Eccleſiam Romanam,ac ad Sanctiſsimũ eius Summum Pontificem,&
63 Vicarium Chriſti † quòd interſe conuenerunt quotannis offerre Eccleſiæ Romanæ ex qualibet domo ipſius regni in eius reuerẽtiam,& memoriam Dei Noſtri Sanctiſsimi certum tributum, videlicet duorum denariorum, quod ſoluerunt tempore dicti ſanctiſsimi Papæ Gregorij Primi Volatera. in. d. lib.3.cap. de populis, ac regibus Britaniæ varijs.fol.27.colum.1. in fine, & Author ſupplemen. chronica. lib.3.fol. 70. colu.
64 1. (Hic † enim Gregorius. 1.Papa ſanctisſimus fuit primus, qui ſe vocauit ſeruus ſeruorum Dei. traditur. in d.chronica generali ætatum Mundi.7.ætate.fol. 148.colu.
65 2.) Alij dicunt,† quòd tempore Leonis IV. Papæ. propè finem ſui Pontificatus anno Domini.855.Alidulphus Angliæ rex venit Romæ ob eius ſummam religionem circa Eccleſiam Romanam, ſummamquè ſanctitatẽ dicti Leonis.IV. Max. Summi Pontificis, & quòd tunc inſulam hanc Angliæ eidem Eccleſiæ Sanctisſimæ Romanæ vectigalem fecit ſingulis numis argẽteis in ſingulas perſonas quotannis collatis. Platina in vita Chriſti,& Pontificum omnium. in vita dicti Leonis IV. Papæ. in fine. fol. 52. colum.1.Illeſc.in cap.40.de

vita eiuſdem Leonis IV. lib. 40.in 1.part.hiſtoriæ Pontif. fol.203.colum.1. vbi, & refert,quòd prædictum tributũ fuit ſolutum, tàm tempore prædicti regis Alidulphi,quã aliorum ſuorum regum ſucceſſorum per tempus pluſquã 600.annorum, donec perfidus Rex Henricus VIII. impiè,ac diabolicè obediẽtiam debitam Sãctisſimę Eccleſiæ Romanæ,& eius ſummo Põtifici, tanquàm verò Vicario Domini Noſtri Ieſu Chriſti, iusſit, quòd huiuſmodi tributum minimè ſolueretur Eccleſiæ Catholicæ Romanæ. Alij etiam dicunt, quòd Ioãnes Rex Angliæ adiutus diuino auxilio,& humaño, cum haberet bellum cum Ludouico. VIII. Rege Frantiæ. fecit hoc ſuum Regnum Angliæ tributariũ Eccleſiæ ſanctisſimæRomanæ, & promiſit,quolibet anno ei ſoluere nomine tributi. 100. Marcos aurei, & quòd illud ei ſoluit per aliquos annos. Platina in vitis Pontificum. in vita Innocentij Tertij.fol. 81. colu. 2.poſt medium. traditur lib. 8. ſupplemen. chronica. fol. 341. colum. 1. & Remigius de Gonny de caritatiuo ſubſidio.quæſt.5. pag. 16. verſi. tex.quem.

66 In hoc Regno † Angliæ multi Reges,ac Duces clarue re miraculis. traditur lib. 3. ſupplemen.chronica.fol. 70. colum. 2. Papirius Maſſoni. lib.1.annal.Reg.Frantiæ.pag. 61. traditur in chronica generali ætatum Mundi. 3.ætate.fol.46. colum. 1. in fine. Couarru.in præfactio. pract. quæſtio. prope finem. Nam de Arturo rege Angliæ (qui in ea regñabat anno Domini 535.) legitur,quòd clypeum aureum præſeferre faciebat, in quo Dei genitricis ſanctiſſimæ Mariæ imago depicta videbatur,vt eam ſemper aduocatam ſuam in memoriã in omni re reducere poſſet. Ferturquè virum Chriſtianiſſimum fuiſſe,& fidem Catholicam ampliaſſe, & quòd ad hoc plura regna ſibi vendicauerit: & tandèm in prælio cum multis hoſtium ſtrages dediſſet,& ipſe vulneratus in hanc inſulam Angliæ defertur indè ſublatus, nuſquàm comparuit,quem & nunc vſquè Angliæ ſpectare dicuntur. habetur in chronica generali ætatum Mundi.6.ætate.fol.143.colum.2. Legitur etiam de eo, quòd fuit maximus Relator religionis Chriſtianæ,& quòd ex hac cauſa ſemper vincebat. ex Alphõ-

ſo Venero in Enchiridion tẽporum.fol. 152.colum. 2. De Egiltrude regina Angliæ legitur,quòd propè annum ſalutis noſtræ.650. claruit maxima ſanctitate, quę tribus nupta viris virgo permanſit. habetur in d.6.ætate.fol. 154 colum. 2.De Alidulpho(aliàs Adeulpho) rege Anglię:(qui in eodem regno regnauit anno Domini. 850.) legitur, quòd fuit Rex Chriſtianisſimus, ac deuotiſſimus Eccleſię Romanę, qui inter cętera memoratu digna,ob eius ſingularem religionem vniuerſam inſulam hanc Angliæ, Eccleſiæ Romanæ tributariã fecit, & voluit, qui ſingulæ perſonæ ipſius inſulæ quolibet anno ſoluerent ipſi Eccleſiæ Romanę ſingulos argenteos,vt nunc diximus,nu.65. quod etiam traditur in d. 6. ætate.fol, 170.colu. 1. in fine. & lib. 11.ſupplemen. chronica.fol.296.colum. 1. Similiter, & de Ædimondo rege Angliæ (qui in ea regnauit anno Domini 857.) legitur, quòd fuit vir religiosus,ſicut eius pater prædictus Alodolphus,qui multoties pugnauit contra infideles, pro Chriſti nomine,& eius Sanctiſſima fide,& pluries eos ſuperauit, & tandem ab eis fuit captus, & mortuus pro eius Sanctiſſima fide, & religione. traditur in dicta 6.ætate.fol. 170. colum.2. & in d.lib. 11. ſupplemen.fol.296.colu. 1. Proindè, & Rex Angliæ Ethgero (qui inibi regnauit anno Domini.974.) fuit Chriſtianiſſimus,& quolibet anno edificabat vnum monaſterium. traditur in dicta chronica generali ætatum Mundi. in 6.ætate.fol. 182.& lib. 12.ſupplemen. chronica. fol. 306. colum. 1. De Dumalbo rege

67 Angliæ legitur etiam, quòd iuſſit propter eius nimiam ſanctitatem, quòd fugientes ad templa ſalui eſſent iuxta diuinum,& canonicum præceptum Volatera.lib. 3.commenta. cap.de populis, ac regibus Britaniæ.varijs. fol.26. colum. 1.poſt medium. De Eduardo huius nominis. 3. rege Angliæ(qui inibi regnauit anno Domini. 1048. & fuit filius Etelredi) legitur, quòd ſanctitate, ac miraculis claruit,&cùm vxorem duxiſſet,nunquam eam attigit, & quòd multa alia mirabilia fecit.refert Volater.lib. 3. cõmenta.cap.de populis, ac Regibus Britaniæ varijs.fol. 27. colum.2. in fine.idem traditur in chronica generali ætatum Mundi.6.ætate.fol. 181.

colu. 1. & lib. 12. ſupplemen. chronica. fol. 307. colum. 1, & Ludo. Granaten. in 2. part. ſimboli fidei. cap. 11. §. 2 pag. 59. colum. 1. Hic rex Chriſtianiſſimus Eduardus inſidijs, & fallatijs ſuæ matris (aut ſuæ nouercæ) martyrium paſſus fuit pro Chriſto Ieſu Domino noſtro. traditur in d. 6. ætate. fol. 181. columm. 1. & lib. 12. ſupplement. fol. 307. columm. 1. Illeſc. 1. part. Hiſtoriæ Pontifi. lib. 4. cap. 75. de vita Domni. 2. Papæ. 138. fol. 229. colum. 2. Ricardus Rex Angliæ fuit ita Religioſiſſimus, quòd profectus fuit anno Domini. 1181. cum Philippo. Frantiæ rege alijsquè Principib. Chriſtianiſſimis ad Hieroſolimitanam expeditionẽ. Volate. in d. cap. de populis, ac regibus Britaniæ varijs. fol. 28. colu. ad finem. De Eduardo rege Angliæ huius nominis. 5. (qui inibi regnabat anno Domini 1300.) legitur, quòd propter eius ſummam religionem, miſsit in exilium omnes Iudeos dicti ſui regni. ita Volatera. in dicto fol. 28. columm. 2. in principio. Huius autem
68 † regni Angliæ fuerunt vndecim Mille virgines, quarũ prior fuit Beatiſſima Vrſula filia cuiuſdam regis ipſius regni Angliç refert Volatera. lib. 3. commenta. cap. de populis, ac Regibus Britaniæ varijs. fol. 26. columm. 2. in medio. & Couarruu. in præfactione practicarum quæſtionum propè finem. Pro dolor Henricus verò VIII. Rex Angliæ (qui annis præteritis inibi regnauit) legitur, quòd in principio ſui Regni fuit rectus Princeps, ac defenſor Sanctiſſimæ Eccleſiæ Romanç, poſtea verò fuit corruptus quadã voluptate in honeſta incidit in abiſsũ hæreſum, & inobedientiæ ad Sanctiſſimam Eccleſiam Romanam, & multa alia mala incredibilia fecit, quæ hic referre nõ licet propter eius improbum exemplum. contra quem plura refert videnda Pet. de Riuadeneyra frater Societatis Ieſus in epiſtola directoria ad lectorem in d. hiſtoria Eccleſiaſtica ſciſmæ regni Angliæ. fol. 3. colum. 2. & in alijs infinitis locis eiuſdem hiſtoriæ. Quem imitatus fuit Eduardus Sextus eius filius, ac ſucceſſor ſui Regni, quem ſeduxerunt eius tutores, & adminiſtratores Regni. Eoſdemquè reges imitauit Iſabella Soror ipſius Eduar-

di 6.& filia dicti Henrici 8. quæ multis annis iniuſtã Monarchiã ipſius regni Angliæ poſſidet, vt copioſè videre licet per Pet.de Riuadeneyra in.d.eius hiſtoria Eccleſiaſtica ſciſmæ regni Angliæ. per totam.& per Anto.de Herrera in hiſtoria Regni Scotiæ. per totam.Pluriès enim Gentes regni Angliæ, ac aliqui eorum regum infideles fuerunt, ac inimici Sanctiſſimi nominis Ieſu Chriſti Dei omnipotentis, & ſuæ Catholicæ Apoſtolicæquè Eccleſiæ Romanæ,& ſuorum ſanctorum.

69 Et præſertim † à tempore quo occiderunt Beatiſſimum Thomam Cantuarienſẽ Epiſcopum propè annum Domini. 1174. regnante Rege Hẽrico Secundo, contra quem virum ſanctiſſimum plura mala fecerunt. traditur in chronico Generali ætatum Mundi.in 6. ætate. fol. 202. colum. 1. Cuius mors ſic cõtingit. Cum prædictus Henricus Rex Angliæ coacta Synodo prouincialium Epiſcoporum leges ferret, vtilitati, ac dignitati Eccleſiæ repugnantes, adeò conſtanter ipſe Thomas obſtitiſſet Regiæ cupiditati,vt neque pollicitationibus,neque terroribus,de ſententia recedẽs, in exilium pulſus ſit, & cùm ab exilio ſumma totius regni gratulatione retrocederetur, & ipſe in Monaſterium fratrum Ciſtercienſium ingreſſus fuiſſet qui dum boni Paſtoris imbi offitiũ ſecurus exequeretur, ecce calumniatores ad dictũ Regem Henricum deferunt, eum multa contra regnum, & publicam quietem moliri, vt propterea ſæpiùs Rex ipſe conquæreretur, ſe in ſuo Regno cum vno Sacerdote pacem habere non poſſe.Ex qua Regis voce nefarij Satellites ſperantes gratum ſe regi facturos, ſi Thomam è medio tollerent, clam conuenientes Cantuariam in Templo Veſpertinis horis operam dantes aggrediuntur. Qui Clericis templi aditus prçcludere conantibus accurrẽs, oſtiũ aperuit illius vſus verbis, ad ſuos,non eſt Eccleſia Dei cuſtodienda more caſtrorum, & ego pro Eccleſia Dei libẽter mortem ſubito. Tum ad milites dixit,vos Dei iuſſu cauete,ne quempiam meorum noceatis. Deindè flexis genibus Deo Beatæ Mariæ ſancto Dionyſio, & reliquis ſanctis eius Eccleſię patronis,Eccleſiam, & ſe ipſum commẽdans, Sacrum caput eadẽ cõſtantia(qua iniquiſſimi regis

legibus reſtiterat) impio ferro precidendum obtulit. 4. Kalend.Ianuarij anno Domini.1171. Qui poſt ſuum ſanctiſſimum martyrium pluribus claruit miraculis. Et ab Alexandro Tertio Max.Summo Pontifice relatus fuit in Sanctorum numerum. Quæ omnia refert Carnotéſis Epiſcopus,& multi alij Authores grauisſimi dicti Regni Angliç, & nouiſſimè hoc idem traditur in eius legenda Breuiarij Romani reſtituti ex ſacro Concilio Tridentin.pag. 203. Quibus in locis etiã dicitur,quod prędictus ſanctiſſimus Thomas Canturbenſis antequàm haberet dictũ Epiſcopatum,pręclarè ſe geſſerat in adminiſtratione munere Cancellariç Londini. Poſtea verò cùm prędictus Papa Alexãder 3.anno Domini.1179. vellet,procedere contradictũ Henricum regem Angliç,ex eo quòd eſſet fama, quòd ipſe eſſet culpatus ſuper morte dicti Beati Thomç Conturbenſis, Henricus iurauit in manibus Cardinalium duorum legatorum à latere, ad hoc ab eodem Papa deputatorum, quod ipſe Henricus, & alij reges Angliç ſui ſucceſſores ſemper erunt obedientes Summo Pontifici Romano. Et ex præſtatione dicti iuramenti,& obedientia pręſtanda Sanctiſſimç Eccleſiæ Romanç, ipſe Papa Alexander eos confirmauit in reges, & ſucceſſores illius regni Angliæ, & Alberniç, & ipſi reges antiquiſſimi: ſemper recognouerunt Summũ Pontificem Romanum, & ei obedientiam debitam pręſtiterunt (traditur lib. 12. ſupplemen.chronica.fo.337.col. 1.& Volate.lib.3. cap. de populis,ac varijs regibus Britaniç.fol.28.colu.1.ad finem.) donec prędictus Henricus.8. ipſorum regnorum impijſſimus, & iniquiſſimus rex ſe de factò, & contra ius Diuinum aliaquè iura Canonica, & Ciuilia turpiterquè ſe ſubtraxit à debita obedientia Romani Pontificis cum maiore parte Gentium ſuæ Monarchiæ,& poſt eum Eduardus,& Iſabella eius filij, vt diximus nunc.num.68.

70 Eduardus rex Angliæ huius nominis.4.ſuperauit gentes Regni Scotiæ anno Domini 1272.& ab illo tempore Gentes illæ fuerunt ſubditæ regibus Angliæ.Volatera.lib. 3.commenta.cap.de populis, ac Regibus Britaniæ varijs. fol.28.colum.in princip. Iſta inſula Scotiæ olim vocaba-

tur

tur Ibernia (aliàs Hiberia) in qua ſunt multæ Gentes, quæ antiquitùs vocabantur Aſturcones, ex eo quòd ex Auſturibus Hiſpaniæ veniſſent in eam inſulam. refert Volatera. lib. 3. commenta. cap. de Britania. fol. 25. colu.
71 2. in fine. In quo regno† Scotiæ ſucceſſum etiam fuit ſẽper iure ſanguinis, & perpetuæ conſuetudinis, & nõ per electionem, vt communiter traditur in chronicis dicti regni Angliæ, & etiam Regni Scotiæ. refert Illeſc. in 2. par. hiſto. Pontif. lib. 6. in vita Pauli 5. Pontificis. §. 17. fol. 391. & Anto. de Herrera in hiſtoria regni Scotiæ. cap. 3. fol. 4. colum. 1. in fine, & fo. 16. col. 1. Vbi ait, quòd in regno Scotiæ reges ſuccedunt de patre in filium maſculum, & fœminam, ſicut in regno Angliæ ſucceditur; licet Reges Scotię habeãt poteſtatem valdè annihilatam, ex quo in rebus arduis, nihil facere poſſunt ſine voluntate trium ſtatutum regni, ſcilicet, Eccleſiaſticorum Magnatum, & pleueyorum ipſius regni. Ab anno enim 940. cùm regnaret Scotiæ Malcomo rex illius regni, filij primogeniti regum ipſius regni ſe nominauerunt Principes Comberland, & Velmerland, tanquàm regum ſucceſſores legitimi, ex Anto. de Herrera in dicto cap. 3. fol. 11.

72 Regnumquè hoc † Scotiæ à tempore antiquiſſimo fuit pars regni Angliæ. habetur lib. 3. ſupplemen. chronic. fol. 70. colum. 2. & Illeſc. 1. part. Pontif. lib. 2. cap. 12. de vita Cæleſtini. 1. Papæ. 45. fol. 75. colum. 4. in medio. Hæc inſula Scotiæ, ſeu Albernię; & Angliæ eſt vna eademquè inſula Septentrionalis, & de principalioribus Maris Oceani. refert Anto. de Herrera in. d. hiſtoria. cap. 1. colum. 2. in principio.

73 Conuerſio † Gentium huius regni Scotiæ fuit miraculoſa, facta anno Domini noſtri Ieſu Chriſti 338. & Creationis Mundi. 5537. habetur lib. 9. ſupplemen. chronic. fol. 238. colum. 1, Fuitquè facta generaliter tempore Cæleſtini Papæ huius nominis. 1. vbi ad prędicandum miſit Patritium conſobrinũ beati Martini, traditur lib. 3. ſuppleme. fol. 71. colum. 1. in princip. Illeſc. in d. cap. 12. fol. 75. col. 4. in fine. Alij dicunt, quòd primus rex Scotiæ, qui fidem Sanctiſſimam recepit, fuit Donaldus huius nominis 1. (& 27. rex in ordine) qui fuit

inſtructus per aliquas perſonas religioſas miſſas ad id à Victorino Papa,& quòd tunc fuit baptizatus ipſe Donaldus cum omnibus Baronibus ſui regni anno Salutis noſtræ. 202.refert Anto. de Herrera. in d. eius hiſtoria regni Scotiæ.cap.2.fol.9.colum. 1. in medio. Fueruntquè in regno Scotiæ aliqui Reges pleni sãctitate,& Religione. Nam de Gregorio. 73. rege illius regni (qui in eodem regno regnabat anno Domini. 876.) legitur, quòd cùm religioſiſſimus fuiſſet,ſua lege generali diſpoſuit, quòd deinceps in coronatione Regum Scotiæ adhibeatur iuramentum per nouos reges eius ſucceſſores, de defendendo fidem Catholicam,ac libertatem Eccleſiæ Sãctiſſimę Romanæ ſuis perſonis, & viribus. refert Anto.de Herrera in d. hiſtoria regni Scotiæ.cap.2.fol.9. vbi & ait, hoc in futurum obſeruatiſſimum fuiſſe. Cum & Rex Scotiæ Iacobus Stuada huius nominis. 4. (qui fuit Rex.104.regni Scotiæ) legitur, quòd propter eius magnam ſanctitatem,& religionem,ac obedientiam, quam habuit ad Sanctiſſimam Eccleſiam Romanam, & eius eximiam excellentiam,& virtutes, fuit per Papam Iulium Secundùm nominatus, & declaratus protector fidei Catholicæ. ex eodem Anto. de Herrera in dicto cap. 2. fol.10.colum.1.in fine. De Sanctiſſima, & perquàm Catholica Regina Scotiæ Maria Matre Regis Scotiæ,& eius morte. videre licet ad ſaturitatem prædictum Anto.de Herrera poſt medium dictæ ſuæ hiſtoriæ. Sed pro dolore,quòd iam hodiè(ſecũdum eundem Anto. de Herrera in eadem hiſtoria. cap. 2.fol.10.col. 2.) reges Scotiæ ſunt imbuti hæreſibus Caluini,& alijs infinitis,& ſunt publici inimici nominis Chriſtiani,& eius fidelium,&quòd ideò, quantum antea Gentes ipſius regni Scotiæ erant inimici Anglorum,ſunt iam facti amici, & confederati in vnum,cùm antea per longiſſimum tempus inter Scotios floruerit fides noſtra Catholica. Et iterùm pro dolore,& vallè dolendum quidem eſt, de his, quæ noſtris temporib. facta ſunt in illis regnis Angliæ,& Scotiæ, quæ quia notoria ſunt omiſſa hic facimus & quia longiorem tractatum requirunt. Et quia de eis agunt Pet.de Riuadeneyra,& Anton. de Herrera in dictis

ſuis tractatibus,& hiſtorijs.

De Iulio Cæſare imperato
74 re † legitur, quòd bis tranſiuit per hoc regnum Angliæ. habetur lib. 5. ſupplementi chronicarum.fol.70. colu. 2. idem refert Ioan.Acoſta de guberno rectoris in 2.tracta. in dialogo 2.fol.91.colu.2.& ſequen.& Didac.Couarrn.in præfactione practicarũ quæſtionum.col.pe. De Conſtantino Magno etiam legitur
75 † quòd fuit miſſus à Romanis ad adminiſtrandum regnum Angliæ, ducta in matrimonium Helena, in quo regno ſucceſſit idem Conſtãtinus mortuo Coel rege ipſius regni. cuius Conſtantini Magni gratia reges Anglici poſtea imperiali diademate ſunt vſi, authore Volatera. lib. 3.commenta. cap. de populis,ac regibus Britaniæ varijs.fo.26.col.2.poſt princip. Ipſequè Cõſtantinus Magnus cùm iam eſſet Imperator, & reſideret in partibus Gretiæ, ad inſtantiam populorũ Scotiæ, miſſit ad eos aliquos fideles Sacerdotes, vt eos in fide Catholica confirmarent, quod contingit anno Domini.308.habetur lib.9. ſupplemen. fol. 238.colu.2.Cum &
76 † regnum Angliæ fuit tributarium Imperatorum tanquã feudale. refert Cuiatius lib. 1.de feudis.tit. 1. de his, qui feud.da.po pag. 15.poſt prin-
77 cip. Et qua ratione † Reges Angliæ prætendant, ſe habere ius ad regnum Hieruſalé, & hac ratione hodiè etiam vocentur reges Hieruſalem deducemus in præſenti quæſtione.in 5.part.num.88.

78 Octauò principaliter † eadẽ conſuetudo ſuccedendi in regnis iure ſanguinis perpetuæque conſuetudinis obſeruata fuit vſquè in hodiernum diẽ in regno Dinamarchæ refert Illeſc.in 2.part. hiſtoriæ pontif.lib.6.in vita Pauli. 4. §. 2. fol.446.col.3.& 4.Licet contrarium referat Ioan.Bodinus in republicis.lib.6.cap.5.

SVMMARIVM TERTIAE PARTIS Huius QVAESTIONIS SECVNDAE.

1 *REgnis Italiæ generaliter ſucceditur iure ſanguinis, perpetuæque conſuetudinis de patre in filium, & non per electionem, & per totam hanc partem.*

2 *Rex Primus Italiæ fuit Iano. Et quo tempore incæpit regnare. ibidem,*

3 *Italia quare ſic nominetur.*

4 *Regna Italiæ fuerunt poßeßa à Regibus Latinis, inter quos ſucceßum fuit iure ſanguinis, & non per electionem, & ſequentibus num.*

6 *Rex Primus Latinus Italiæ fuit Eneas filius Anchiſes.*

7 *Reges Latini Italiæ quamobrē fuerunt vocati reges Albani. Inter quos etiam ſucceſſum fuit iure ſanguinis, & non per electionem num. 8.*

9 *Regnum Latinorum Italiæ, quo tempore fuerit finitum. Et quot reges fuerunt inibi.*

10 *Romana Ciuitas ſic fuit nominata à Romulo eius Primo fundatore.*

11 *Romanorum Regnū fuit priùs vocatum regnum Latinorū à rege Latino.*

12 *Regnum Latinorum à quo tēpore inceperit.*

13 *Regnum Latinorum eſt in partibus Italiæ. Et hodiè qualiter nominetur. ibid.*

14 *Italiæ magnam partem poſſiderunt Laurentini. Et eorum Primus rex fuit Pico, & olim vocabatur rex Auſoniæ. Et inter eorum reges iure ſanguinis etiam ſucceſſum fuit, & non per electionem. inibi.*

15 *Regnum Laurentinorum in Italia quandò habuit initium*

16 *Regnum Laurentinorum, vbi fuit fundatum. Et quamobrē nominetur regnum Laurentinorum. inibi.*

17 *Regna Italiæ quando fuerunt poſſeſſa à Gothis, etiam inter eorum reges fuit ſucceßum in eiſdem regnis iure ſanguinis, & non per electionem, & ſequentibus pluribus.*

18 *Gothorum Primus aduentus in Italiam copioſè deſcribitur*

19 *Gothi, qui in Italiam venerunt,*

runt,

runt, Chriſti noſtri fidem receperunt tempore Valentis imperatoris. Ipſiquè Gothi poſtea ipſum imperatorem ſuperauerunt. inibi.

20 Gothorum Primus rex Chriſtianus fuit Alaricus anno Domini. 414.

22 Gothi, qui primiter in Italia venerunt, tantùm regnauerunt per tempus 40. annorum.

23 Gothorum rex Athaulphus, cùm Italiæ regnaret, maiorem partem regni Franciæ inuaſit

24 Gothis à Francia excluſis, ſe contulerunt in Hiſpaniam anno Domini. 456.

25 Gothi alij, qui alia vice venerunt in Italiam, regnauerunt etiam iure ſanguinis, & non per electionem, & nu. 31. & ſoquentibus.

26 Gothorum ſecundus aduentus in Italiam deſcribitur. nu. 30.

27 Imperator Auguſtulus fuit ſuperatus a Odoacer rege Herulorum, & Turingorum.

28 Gothorum rex Theodoricus venit ad debellandum Italiam cum licentia Imperatoris Zenonis Iſaurici. Et ipſe Theodoricus alijquè eius ſucceſſores poſſiderunt ex dicta licentia, & titulo prædicto totam Italiam per tēpus 70. annorum.

29 Imperatoris Romanorum nomen ceſſauit in prædicto Auguſtulo vltimo eorum imperatore, per tempus 330. annorum donec à Leone Tertio Max. Summo Pontifice fuit creatus in imperatorem Romanorum Carolus Magnus rex Franciæ.

33 Rex Gothorum Totila ſuperauit Sanctam Ciuitatem Romanam, quem poſtea ſuperauit, & occidit Narſes Eunuchus dux imperatoris Iuſtiniani. Et poſtea idem Narſes ſuperauit etiam Teyam ſequentem regem Gothorum. num. 34.

35 Regnum Gothorum in partibus Italiæ, quo tempore fuerit finitum.

36 Regnorum Italiæ in ſucceſſione etiam iure ſanguinis ſucceſſum fuit, cùm poſſiderentur à Vandalis.

37 Vandalorum regnum fuit pars regni Polloniæ. Et quare Vandali nominentur hoc nomine.

38 Vandali quo tempore ſuperauerunt Sanctam Ciuitatem Romanam.

39 Vandali fuerunt a Deo excitati in pernitiem imperij Romani.

40 Belliſarius Iuſtiniani dux ſuperauit Vandalos, & quo tempore. Et de ſucceſſu dicti Belliſarij traditur num. 41.

41 Vandalorum regnum tantum durauit. 105. ann. in Italia. Rex Vandalorum Honricus.

quando recepit fidem Catholicam.ibidem.

42 Vandali cum regnarent in partibus Affricæ, poſtquàm expulſi fuerunt ab Italia, iure ſanguinis ſuccedebant, & non per electionem.

43 Regnorum Italię in ſucceſſione etiam iure ſanguinis ſucceſſum fuit, cum poſſiderentur ab Hunnis.

44 Regnum Hunnorum, quando incæpit.

45 Rex Hunnorum Attilla debellauit Sanctam Ciuitatem Romanam, & alias multas ciuitates Italiæ.

46 Rex Hunnorum primus Chriſtianus fuit Gorda, & quando recepit Sanctum Baptiſmum.

47 Reguum Hunnorum in Italia tantum durauit 70. annis.

48 Regnis Italiæ cùm poſſiderentur à Longobardis, fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem, & num. 51.

49 Rex Primus Longobardorum fuit Ayon.

50 Longobardi venerunt in Italiam ad inſtantiam Narſis ducis imperatoris Iuſtiniani.

52 Rex vltimus Longobardorum fuit Deſiderius, qui fuit ſuperatus à Carolo Magno imperatore anno Domini. 776.

53 Carolus Magnus imperator, poſtquàm ſuperauit Deſyderium vltimum regem Longobardorum, coucesſit ſuis gentibus Lombardiam ad ſuam habitationem. Et Romanis concesſit etiam Romaniam. num. 54.

54 Longobardorum capilos, & barbas, ac veſtes fecit ſcindi in eorum vituperium Hadrianus Papa huius nominis primus.

55 Regnum Longobardorũ in Italia durauit 204. annis.

56 Longobardi aliquando Duces, pro regibus habuerunt.

57 Longobardi receperunt fidẽ Catholicam anno Domini. 599.

58 Longobardi fuerunt naturales inſulæ Eſcandianæ.

59 Longobardi quarè ſic nominẽtur

60 Regno Romanorum à principio inter reges eorum fuit iure ſanguinis ſucceſſum.

61 Regnum Romanorum tantum durauit, vſquè ad excluſionem Tarquini vltimi regis eorum. 240 annis.

62 Brutus Romanus expulit reges à populo Romano, Vrbemquè ab imperio eorum liberauit.

63 Regnumquè Romanorum incæpit anno Domini. 751.

64 Romana Ciuitas quarè ſic appellata fuerit. Fuitque vocata rerum domina, ac caput Italiæ. num. 65.

66 Romana Ciuitas olim fuit vocata magiſtra erroris, et poſtea facta eſt diſcipula veritatis.

Facta-

Factaquè eſt altera Hieruſalem, & facta eſt Eccleſia Sancta, & caput omnium Eccleſiarum num. 67.

68 *Romana Ciuitas fuit valdè illuſtrata corporibus beatiſſimorum Petri, & Pauli Apoſtolorum Domini Noſtri Ieſu Chriſti.*

69 *Petrus, ac Paulus Principes Apoſtolorum Sāctiſſimi vno die, & tempore glorioſa morte, ac martyrio ſub Nerone crudeliſsimo Imperatore fuerunt coronati. Mundumquè ſua diuina prædicatione docuerunt. ibidem.*

70 *Romanam Ciuitatem, ac alias infinitas Ciuitates donauit Eccleſiæ Sanctiſſimæ Romanæ Imperator Conſtantinus Magnus in ſuum proprium patrimonium.*

71 *Mediolanenſi in Ducatu ſemper fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem, et multis ſequentibus.*

72 *Mediolanenſis ſtatus fuit à diuerſis dominis poſſeſſum, & ſequentibus.*

73 *Mediolanenſis Primus dominus fuit Eliprandus.*

74 *Mediolanenſem Ciuitatem imperator Arrigo donauit Matheo Viſconti. Quam ipſe & ſui deſcendentes poſſiderūt per infinitos annos. ibid.*

Frāciſcus Sfortia vltimus Dux Mediolanenſis in ſuo teſtamēto anno Domini. 1535. reliquit in ſucceſſorem legitimum dicti ſtatus Mediolanēſis Carolum Quintum imperatorē Chriſtianiſſimum regem Hiſpaniarum dominum noſtrū. Qui totum illum ſtatum poſſedit ex iuſtiſsimis cauſis, eūquè ceſſit in fauorem perquā Catholici regis, ac Domini noſtri Hiſpaniarum Philippo II. eius chariſſimo filio annò Domini. 1555. ibidem, & num. 75.

76 *Mediolanenſi in Ciuitate fuit fides Catholica prædicata à beato Barnaba Apoſtolo, & à beato Ambroſio.*

77 *Mediolanēſis Ciuitas fuit olim nominata Secunda Roma. Et an hæc fuerit deſtructa tempore Federici Imperatoris ibidem.*

78 *Mediolanenſis Ciuitas fuit olim occupata à Romanis, quibus fuerunt ſubditi, & à quo tempore. Et etiam olim fuit ab alijs dominis occupata. ibidem.*

79 *Imperatores de more antiquiſſimo dyadema ferreum ſuſcipiunt in Ciuitate Mediolanæ.*

80 *Regnis Siciliæ, Neapolitani, Pullæ, & Calabriæ ſucceditur inter eorum reges iure ſanguinis, & perpetuæ conſuetudinis, & non per electionem, &*

infinitis numeris ſequentibus, & vſquè ad finem huius 3. partis.

Guillermus Normanus fuit primus Comes, ac Dux Puliæ, et Calabriæ, & ſuperauit Turcas. & poſt eum ſucceſſerunt in eiſdem ſtatibus, & Monarchijs alij ſui deſcendentes ordine geniture, eodem num. 80 *&* 81.

81 *Robertus Normanus Dux Puliæ, &* Calabriæ *liberauit Nicolaum Secundum Papam oppreſſum à Romanis. Et ipſe Papa eum confirmauit in dominum Puliæ, & Calabriæ eum titulo Ducatus. inibi. Et poſt eum ſucceſſerunt omnes ſui deſcendentes ordine primogenituræ. inibi.*

82 *Rogier ſe nominauit regem Pullæ, et Calabriæ. Et quia liberauit Innocentium Secundum contra Anacletum Antipapam, ipſe Papa creauit eum in regem vtriuſquè Siciliæ, & vocatus fuit Magnus Rogier poſt annũ* 1126. *Qui tempore ſuæ mortis reliquit in regem ſucceſſorem. Guillermũ eius filium. inibi. Quem in regem Siciliæ Pullæ, & Calabriæ confirmauit Papa Hadrianus IV. Cui ipſe promiſit quotannis ſoluere certum cenſum. num.* 83.

84 *Guillermo 3. rege Pullæ, Calabriæ, & Siciliæ mortuo ſine deſcendentibus maſculis Magnates, & populi eligerunt in ſuum regem Tancretum, qui vocatus fuit Tyrannus. Cuius electionem cõtradixit Papa Cæleſtinus Tertius. Et ipſe Papa fecit erui à Monaſterio Panormitano Conſtantiã monialem profeſſam, filiam legitimam dicti regis Guillermi. Tertij, quam tradidit in vxorem Imperatori* Henrico. *V. quibus ipſe Papa ceſſit omne ius, quod idem Papa habebat ad recuperandum illa regna, cum hac conditione, quòd ea regna haberent nomine dotis ipſius Conſtantiæ, et confirmauit, quòd regnum Siciliæ fuiſſet feudale Eccleſiæ Romanæ. num.* 85.

86 *Tancretus Tyrannus Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ fuit ſuperatus, ac occiſus à dicto Imperatore Henrico V. Cui Papa Cæleſtinus ſtatim tradidit inueſtituram dictorum regnorum. inibi.*

87 *Federicus II. Imperator rex Siciliæ Pullæ, & Calabriæ filius dicti Imperatoris Henrici. V. fuit priuatus ab Honorio. Tertio, & Innocentio IV. Summis Pontificibus regnis Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ propter eius inobedientiam.*

88 *Conradus non obſtante priuatione imperatoris Federici ſecundi ſui patris ſe nominauit regem Siciliæ regni,& etiam regni Neapolitani, ſed tandē veneno fuit occiſus mandato Manfredi ſui fratris. Quo ſic defuncto ſucceſſit in eiſdem regnis ipſe Manfredus eius frater anno* Domini. 1254. *contra quem aliqui Summi Pontifices* Romani *proceſſerūt quia fuit eis inobediens, ſed tamen cùm ad arma veniſſet victor extitit.inibi.*

Manfredum priuauit regnis Siciliæ,Pullæ, & Calabriæ Papa *Clemens IV.& creauit in nouum regem ipſorum regnorum Carolum Ducem Andegauenſium fratrem Diui Ludouici regis Frantiæ,qui ſuperauit dictum Manfredum, & eum occidit,cùm ad arma veniſſent.inibi,& nu.*89.

90 *Carolum ducem Andegauenſiū regem Siciliæ,Pullæ,& Calabriæ(huius nominis primum) Papa Clemens Quartus pronunciauit in regem Hieruſalem,& Siciliæ ſub conditione & iuramento, quòd Eccleſiæ* Romanæ *quolibet anno ſolueret certum tributum nomine feudi.*

91 *Carolo Secundo filio dicti Caroli primi regis Siciliæ poſt eius mortem fecit Papa Martinus Quartus reſtitui dictum regnum Siciliæ,quia illud occupauerat Petrus rex Aragoniæ. Idquè confirmauerunt alij Summi Pontifices* Romá*ni.inibi.*

Carolo Secūdo rege Siciliæ mortuo ſucceſſit in eodem regno Siciliæ,Pullæ,& Calabriæ Rober*tus eius filius minor, ex expreſſa diſpoſitione ipſius Caroli 2. Quem declarauit in regno illorum regnorum, atquè confirmauit Papa Clemens V. à quo inſignias regales recepit.*

93 *Andreas rex Ungriæ ſucceſſit in regnis Siciliæ,Pullæ,et Calabriæ ex expreſſa diſpoſitione dicti* Roberti *vltimi regis Siciliæ ſui conſanguinei proximioris. Qui Andreas fuit maritus Ioannæ neptis ex fratre dicti Roberti,eodem num.*39. *Ipſaquè Ioanna fecit occidere dictum Andream regem Siciliæ,Pullæ,& Calabriæ eius maritum.inibi.*

94 *Ioanna (mortuo rege Siciliæ, Pullæ,& Calabriæ Andrea eius marito) ſucceſſit in eiſdē regnis tanquàm proximior conſanguinea prædicti regis Roberti. Et etiam ſucceſſit in regno Neapolitano. eodem. num.*94.

95 *Ioanna prædicta Regina Siciliæ Neapolitani Regnorum*

Pullæ,& Calabriæ, quia non habebat filios, adoptauit in filium, & ſucceſſorem ſuorum regnorum Ludouicum Ducē Andegauiæ filiumCaroli regis Frantiæ.

96 Ioanna prædicta regina fuit ultimo ſupplitio tradita, quia dictum ſuum maritum Andream regemVngriæ, Siciliæ, & Pullæ occiderat.

97 Ludouicus filius principis Tarenti mortua dicta regina Ioanna obtinuit ducatū Pullę & Calabriæ, tanquam proximior dicti Roberti regis Sicilię conſanguineus. Cumquè confirmauit in regem Papa Greg: 12. num. 99.

98 Carolus Tertius deſcendens à Carolo I. rege Siciliæ, mortua dicta Ioanna ſucceſſit in regno Neapolitano. Qui ſuperauit dictum Ludouicum ducem Pullæ, & Calabrię.

99 Lancilaſgus filius dicti Caroli Tertij eo mortuo ſucceſſit in regnis Neapolitani, Sicilię, Pullæ, & Calabrię anno Domini. 1384. aut. 1386. Quē ipſis regnis priuauit Gregorius 12. Papa (quia ipſe Papa abſente occupauerat ſanctam Ciuitatem Romanam) cum conſenſu illuſtriſſimorū Cardinalium. Sed poſtea Papa Vrbanus VI. ſequens eum declarauit in regem Ipſorum regnorum, num. 102.

100 Lancislagum prędictum occidit quędam filia Medici Neapolitani.

103 Lancelago rege prędicto regnorum Neapolitani, Siciliæ, Pullę, & Calabrię mortuo ſine deſcendentibus; ſucceſſit in eiſdem regnis Ioanna eius Soror anno Domini. 1415.

104 Ioanna (regina regnorum Neapolitani, Sicilię, Pullæ, & Calabrię (quia non habebat filios, nec deſcendentes, adoptauit in filium, et ſucceſſorem ſuum dictorum regnorum Alphonſum regem Aragonię. Licet ipſam adoptionē poſtea reuocauit, & nouiter in filium, & ſucceßorem ſuorum regnorum adoptauit Ludouicum filium Ludouici ducis Andegauię, ipſamque adoptionem, & inſtitutionem aliqui Summi Pontifices Romani approbauerunt. in eod. num. 104. & 105. Ea tamē omnia contradixit prędictus Alphonſus rex Aragonię. nu. 106. Sed mortuo dicto Ludouico, ipſa Regina Ioanna adoptauit in ſuum locum Renatum fratrem dicti Ludouici Ducis Andegauenſis, cumquo ipſa ſex annis regnauit in eiſdem. eod. nu. 106. Sed poſtea Renatus ipſe fuit ſuperatus à dicto Alphonſo rege

Ara-

Aragoniæ, qui tēpore ſuæ mortis reliquit titulum, & ius dicti regni Neapolitani Carolo 8. regi Franciæ eius proximiori conſanguineo. eod. nu. 106. & 107.

108 *Ioanna prædictà regina regnorum Neapolitani, Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ reuocauit adoptionem, quam fecerat in fauorem* Renati, & *nouiter adoptauit in filium, & ſucceſſorem ſuorum regnorū prædictum Alphonſ. regē Aragoniæ*

109 *Ioanna prædicta regina mortua, ſucceſſit in omnibus regnis Neapolitani, Siciliæ, Pullæ, et* Calabriæ *prædictus Alphonſus rex Aragoniæ. Qui tempore ſuæ mortis (quia filios legitimos non habebat) reliquit in ſucceſſorem ſuorum regnorum Ferdinandum ſuum filium baſtardum, & realiter in eiſdem regnis ſucceſſit; & fuit vocatus* Ferdinandus *huius nominis primus eod. num.* 109. *Licet Papa Calixtus* 3. *prætendebat illa regna conſolidata fuiſſe in fauorem Eccleſiæ* Romanæ. *inibi.*

110 Ferdinandus 1. *rex regnorum Neapolitani, Siciliæ, Pullæ, et Calabriæ ex eo, quod obtinuit confirmationem à Pio* 2. *Papa, dictorum regnorū promiſſit* Eccleſię Romanæ *ſoluere certum tributum quolibet āno*

111 Ferdinandum *Primum prædictū declarauit in ſucceſſorem legitimum dictorum regnorū Neapolitani, Siciliæ, Pullæ, et Calabrię Papa Eugenius viuēte d. Alphonſ. rege Aragoniæ*

112 Ferdinando 1. *rege ipſorum regnorum mortuo, ei ſucceſſit in eiſdem regnis, Alphonſus dux Calabriæ eius primogenitus. Qui omnes ſuas differentias cōpoſuit cū Papa Sixto* 4. *inibi*

113 *Alphonſus* 2. *rex regnorum Neapolitani, Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ renunciauit ſuū regnum Neapolitanum in fauorem* Ferdinandi *ſui primogeniti (huius nominis* 2.) *Quē à dicta ſucceſſione prætendebat excludere Carolus* 8. *rex* Franciæ *inibi.*

114 Ferdinando 2. *rege prædictorū regnorum mortuo, ei ſucceſſit in eiſdem regnis* Federicus *eius patruus ex expreſſa eius diſpoſitione facta in ſuo teſtamento Contra quem acies militum mouit Lud.* 12. *rex* Frātiæ. *ib.*

115 Federico *rege prædicto mortuo ſine deſcendentibus, ſucceſſit in eius regnis Neapolitani, Siciliæ, Pullę, & Calabriæ. Rex* Hiſpaniarum Ferdināđus *Catholicus dominus noſter tanquàm proximior conſanguineus ipſius regis* Federici. *Et ipſe rex Catholicus, et omnes reges* Hiſpan. *ab eo deſcendentes ſunt*

veri

veri domini, et poſſeſſores omnium ipſorum regnorũ excluſis Gallicanis regibus, præſtitit tamen tributum, ſeu cenſum Sanctiſs. Eccl. Rom. prout vſquè in hodiernum diem præſtiterunt ratione feudi debiti ipſi Eccl. Rom. ini. ad ſaturitatem & num. 116.

116 *Rex Hiſp. Catholicus Ferd. ac dominus noſter fuit declaratus pro vero, et legitimo ſucceſſore regn. Neap. Pull. et Calabriæ.*

117 *Reges* Hiſp. *tanquã reges regnorum Siciiæ, & Neapol. ſunt reges Hieruſalem. remiſſiuè.*

118 *Neapolitana Ciuitas eſt caput regni Neapolitani, & qualiter antiquitus vocabatur.*

119 *Reges fuerunt multò ante in regno Neapol. quàm Ciuitas* Romana *edificaretur.*

120 *Sicilia fuit cum tota eius prouintia propter magnum, terre motum ſeparata ab Italia.*

121 *Sicilia quare ſic nominetur.*

122 *Regna* Neapol. *Siciliæ, Pullæ, et Calabriæ fuerunt pluries occupata à diuerſis dominis. Et Sicilia à Romanis. num.* 123

124 *Robertus cognomento Giſcardus expulſis Grecis cæpit Siciliam, Pullam, & Calabriam.*

125 Regnum Neapolitanum *olim Romanis ſe conceſſit.*

126 *Sarraceni Ægypti debellauerunt etiam Sicil. Pull. et Calabriam anno Domini.* 680.

127 *Longobardi olim etiam ſuperauerunt ciues, ac dominos Pullæ, & Calabr. anno Domini.* 584.

128 *Reynaldus debellauit ẽt Sicil. tempore Ottonis imperatoris.*

129 *Euſtachius fuit etiam dominus Calabriæ.*

130 *Totila rex Gothorum ſuo regno Italiæ ſubiecit regnũ* Nea*politanum. & Siciliæ.*

131 *Theodoricus rex Gothorũ cũ poſſideret regn. Ital. debellauit regn. Sicil. anno Domini.* 496

132 *Imperatoris duo Conſtantinop. debellauerunt regnum* Neap*ol. Pull. & Calabr. Quibus reſiſterunt Pap. Ioan.* 10. *et Albertus dux Toſcaniæ. & n.* 133.

134 *Sarraceni occupauerunt regn. Sicil. tempore Pap. Greg.* 4. *et imperatoris Ludouici Pij.*

135 *Carolus de proſapia regũ Frãciæ, ex iuſſu Pap. Vrb.* 6. *debellauit regn.* Neap. *et reginã Ioann. vltimo ſupplitio tradidit.*

136 *Regnum* Neapolitanum, *& regnum Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ fuit proprium patrimonium Eccleſiæ Romanæ. Suntquè feudalia Eccleſiæ Romanæ. num.* 137. *In quibus ſucceditur in infinitum inter omnes deſcendentes regum poſſeſſorum, & inter eorum conſanguineos proximiores ordine geniture. num.* 138.

TERTIA PARS

Huius

QVAESTIONIS SECVNDAE.

NOnò principaliter (vt ad tertiã partẽ huius Secundæ quæſtionis accedamus)
1 dicimus † quòd generaliter in omnibus regnis, & potentatibus Italiæ ſucceditur iure ſanguinis perpetuæquè conſuetudinis, & non per electionem. tenet Anto. Corſet. de poteſtate regia. 5. part. quæſt. 106. num. 79. (vbi ait, ita cõmuniter obſeruari, & de hoc eſſe conſuetudinem generalẽ in omnibus regnis, & Monarchijs Italiæ) quod etiam tenet Volatera. lib. 3. & ſequentibus ſuorum commentariorum Vrbanorum; & Vuolegango Latio lib. 12. de migrationibus Gentium per totum Idquè pro comperto nobis eſt. Et ſtatim in particulari hoc manifeſtum faciemus.
2 Primuſquè † rex Italiæ fuit Iano, vocatus ab antiquis pater, & Deus Deorum. Hic incæpit regnare in Italia anno Creationis Mundi. 3692. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti. 1507. Qui fuit nepos Noæ, filius Iaphet filij Noæ (& fuit eius tertius filius. Geneſis. ca. 10. in princip.) Quæ omnia refert Author ſupplemen. chronica. li. 3. fol. 37. colum. 1. vbi col. 2.
3 in princip. refert † quare Italia vocetur hoc nomine, & quarè priùs fuerit vocata Hiſperia. & tandem dicit, quòd fuit vocata Italia ab Italo rege Siciliæ, & poſtea fuit dicta Lombardia, quia Longobardi in ea regnauerunt multis annis (vt in præſenti parte deducemus. num. 48. verſi. ſimiliter, & quandò, & ſequentib.) Olim verò cum Italia à populis Grecis fuit occupata, magna Gretia eſt nuncupata, & poſteà ab Italo, habetur in chronica generali ætatũ Mũdi. in 2. ætate. fol. 14. colum. 1 & fol. 45. colum. 1. vbi & inquit, quòd Italia eſt regio Europæ, & omnium totius Orbis celeberrima. Et quot Prouincias Italia compræhendat. refert Volatera. lib. 4. commentario cap. de Italia. fol. 29

colum. 2. in fine. Author ſupplemen. chronica. lib. 3. fol. 37 Vbi affirmant, quòd Italia continet 18. prouintias excellentiſſimas, quæ cõtinet. 264 Ciuitates Illuſtriſſimas, vltra alias Ciuitates infinitas non ita populoſas nec ita diuites, & Volatera. in d. loco refert Ælium dicentem, quòd nulla terra eſt magis frequentata quàm Italia, ob terræ fecunditatem, aquarum affluentiã, Maris commoditatem, portuumquè diſpoſitionem, hominum manſuetudinem, ciuiumquè humanitatem, & quòd cæteras regiones antecellit. idem refert Solinus de memorabilibus Mundi. cap. 7. fol. 23. colum. 2.

Et quia Regna Italiæ à pleriſquè nationibus diuerſis temporibus fuerunt poſſeſſa, & occupata, conſiderandum eſt, etiam † quòd inter omnes
4 ipſas nationes fuit ſemper ſucceſſum iure ſanguinis, & perpetuæ cõſuetudinis in regnis Italiæ, & non per electionem. Quod ex ſequentibus ordine antiquitatis ſic conſtat.

5 Et in primis dicimus † quòd quando regna Italiæ fuerunt poſſeſſa à Gentibus Latinorũ (quod fuit per plures annos antequàm edificaretur Ciuitas Romana, nec eſſet Romanorum Imperium, vt ſtatim deducemus) etiam tunc in eiſdem regnis Italiæ iure ſanguinis ſucceſſum fuit de patre in filium, & alios conſanguineos, & non per electioné. Quod ſic conſtat. Nam rex
6 † Primus Latinorũ fuit Eneas, filius Anchiſes. Secundum Ioannem Bocatium in hiſtoria Cayda de Principes. lib. 2. cap. 21. in fine, & Authorem ſupplemen. chronica. lib. 3. fo. 64. colum. 1. Poſt dictũ Eneã Regem Latinorum ſucceſſit in dictis regnis Italiæ eius filius Aſcanius, notat Author ſupplemen. in d. lib. 3. fol. 67. colum. 1. & Author chronicę generalis ætatum Mundi. 3. ætate. fol. 43. colum. 1. in fine. Et poſt eos regnauerunt alij filij, & deſcendentes ipſius Aſcanij. habetur in chronica generali ætatum Mundi. in 4. ætate. fol. 49. colu. 1. & fol. 52. colum. 1. & lib. 3. ſupplemen. fol. 68. colum. 2. 72. col. 1. & 73. colum. 1. & lib. 4. fol. 75. colum. 1. & ſequentibus pluribus, vſquè ad fol. 83. col. 2. & fol. 85. colu. 1. poſt Ioan. Bocati. in d. loco. Sextusquè rex Latinorum poſſeſſor regnorum Italiæ fuit Alba Siluius, qui fuit etiam de deſcẽdentibus dicti Eneæ primi regis eorum. habetur in. d.

lib.4.ſupplemen.fol.75.colu. 1.Hic enim Alba Siluius edificauit illam famoſam Ciuitatem vulgo dictam Alba in
7 partibus Italiæ † ex quo deinceps fuerunt reges eius ſucceſſores vocati reges Albani. traditur lib.3.ſupplemen.fol. 63.colum.2.& lib.4. fol. 75. colum. 1.in fine. Inter hos,
8 etiam reges Italiæ † qui reges Albani vocabãtur (quod etiã fuit antequàm ædificaretur Ciuitas Romana) ſucceſſum etiam fuit eodem iure ſanguinis de patre in filium, & non per electionem,quod expreſſe tenet And.Pallodio in memorabilibus Romæ. fol. 63. cap. de la edificaçion de Roma.in princip.& Ioan.Rauiſi. in textoris officin.pag. 1121. verſi.Procha rex.vbi & dicũt, quòd prædictum regnum Albanorum obtinuit magnum imperium et principatũ ante fundationem Ciuitatis Romanæ. Duodecimusquè rex Latinorũ fuit Aremulus Siluius filius Agrippæ. 11. regis Latinorum. Hic enim Aremulus incepit regnare in eorum regno anno Creationis Mundi.4326. & ante aduentum Domini Noſtri Ieſu Chriſti anno. 873. & cùm hic in ſuo Regno fuiſſet pacificus, fortificauit nimis Regnũ Albanorum in montibus, vbi poſtea fuit edificata prædicta Ciuitas Romana. habetur lib. 4.ſupplemen.fol. 81. colum. 2.Vltimusquè Rex Latinorũ ante Romulum,& Remulum fuit Munitor filius Prochæ, fuitquè patruus dicti Romuli,& Remuli.habetur in chronica generali ætatum Mundi in 4.ætate.fol.53.colum.1. & Author ſupplemen.lib.4.fol. 87.colum.1.in fine,vbi & affirmat, quòd Romulus occidit eius Auum ſcilicet, dictũ Munitorem, eoquè mortuo
9 Romulus, & Remulus occupauerunt dictum regnũ Latinorum,& ab illo tempore defecit nomen regum Latinorum, ac Albanorum (qui fuerunt 20. & regnauerunt per tempus 523. annorum) eoquè mortuo Romulus, & Remulus edificauerunt vnã Ciuitatem, vbi hodiè eſt ſita
10 Romana Ciuitas † & poſtea edificauerunt ipſam Ciuitatem Romanam, eam à Romulo nominando.traditur in Chronica Generali ætatum Mundi. in 4. ætate. fol. 56. colu. 1.poſt medium.& lib.4. ſupplemen.fol.87.col.1.& 2. idem tenet Volatera. lib. 6. commenta.ca.de Latinis.fol.
11 59. vbi & inquit † quòd regnum Romanorũ fuit priùs

etiam vocatum regnum La-
tinorum a rege Latino. Hoc
enim Regnum Latinorum
12 † incepit Anno Creationis
Mundi.4038. & ante aduen-
tum Domini noſtri IeſuChri
ſti Anno. 1161. traditur lib.
3. ſupplemen. fol.62.colum.
13 2.Latinorum † què dictum
regnum fuit in partibus Ita-
liæ (vt nunc diximus) & eſt
vna de 18.prouintijs maiori-
bus Italiæ, & hodiè vocatur
Campania, ex chronica gene
rali ætatum Mundi in 3. æta-
te.fol.45.colum.1.& in d.lib.
3.ſupplemen.fol.63.colum.2.
De hoc regno Campaniæ plu
ra refert Volater. lib. 6.com-
menta.cap.de Campania.fol.
68.colum.2. & ſequentibus.
De regibus prædictis Latinis
ac Albanis aliqua dicemus.
in 7.parte, huius quæſt.2.nu.
2. Alij etiam dicunt, quòd vl-
timus rex Albanorum fuit
Metius Suffetius, qui propter
eius traditionem fuit incar-
ceratus, & mortuus, cum ſuis
Gentibus à Tullio Hoſtilio
rege Romanorum, & quòd
propter eius mortem defecit
regnum Albanorum, & fuit
vnitum, & incorporatum in
regno Romanorum. refert
plura Ioan.Bocatio.in lib.ſuo
Cayda de Principes. lib. 2.
cap.21.

Præterea, & quando Lau-
rentini † poſſiderunt magnā
partem Italiæ, in eodem re-
gno ſucceſſum etiam fuit iu-
re ſanguinis de patre in filiū,
& non per electionem, cuiú-
què primus rex fuit Pico, &
olim vocabatur rex Auſoniæ
traditur lib.3.ſupplem.chro-
nica. fol. 49. colum.2. & fol.
53.colum.2. & 56. colum. 2.
15 Laurentinorum † Regnum
hoc incepit anno Creationis
Mundi. 3885. & ante aduen-
tum Saluatoris Noſtri. 1314.
habetur lib.3.ſupplemen.fol.
49.colum.2.in fine. Antiqui-
tus verò regnum Laurenti-
16 norum † erat fundatum iuxta
Ciuitatē Romanā, propè 30.
Millia, vbi hodiè eſt fundata
Ciuitas vocata Sabina, anti-
quitùsquè vocabatur Ciuitas
Laurento, ex eo quòd dictus
rex Pico inuenit ibi arborem
nominatam Laurum, ipſaquè
Ciuitas Laurento fuit caput
ſui regni, antea etiam vocaba-
tur Ciuitas Necaba. traditur
lib. 3.ſupplemen.fol.49.col.2
in fine.

Proinde, & quando reges
17 † Gothorum, & eorum Gen-
tes poſſiderunt regna Italiæ,
ac ipſam Ciuitatem Romanā
tunc etiam in eorum regno,
& Monarchia ſuccedebatur
iure ſanguinis de patre in fi-

lium,& de conſanguineo in conſanguineum proximiorē, & non per electionem. Quod verificari poteſt in pluribus ſimilibus ſucceſſionibus, quorum meminit Volate. lib. 2. commenta.ca. de Gothorum genere,& geſtis.fol.8.colum. 1.poſt princip.& Author ſupplemen lib.9.fol.240 & ſeq. Papirius Maſſonius lib. 1. annal.reg.Franciæ.pag. 9. & 20.

18 Gothorum aduentus † in Italiam fuit in hũc modum. Imperator Theodoſius 2. filius Theodoſij. 1. Imperatoris (natione Hiſpanus) multotiens ſuperauit Gothos, cũ quibus iniuit pacem, eiſquè aſſignauit terras Miſſiæ, & durante vita dicti Imperatoris Theodoſij. 2. ipſi Gothi fuerunt ſubiecti imperio Romano, & in finæ ſuæ vitæ eorum rex Athanaricus venit in Ciuitatem Conſtantinopolitanam, viſurus Theodoſium imperatorem infirmum, & ſimul etiam idem Athanaricus deceſſit in eadem Ciuitate; & ita Gothi remanſerunt ſine Rege, & Duce. Et cùm Stelicon, & Rufinus tutores Archadij, & Honorij filiorũ dicti imperatoris Theodoſij. 2. (qui iam ſimul erant imperatores) ſecretè prætenderent vſurpare imperiũ, vnus ſibi,& alter ſuo filio, qua propter ſuæ perfidæ prætenſioni conueniebat, quòd Mundus bellis perturbaretur, vt ſic nõ detegeretur eorum praua intentio, & ad eius executionē in eorum mētē venit, quòd Gothi bella illa mouere poſſent, quia erãt proprij ad bellum, quod cùm eis fuerit nũciatum, id facere decreuerũt, & vt meliùs id adimplere poſſent, inter ſe ipſos eligerũt in ſuum regem ferocem Alaricum. (de nobili familia Baltorum. Volate. lib.2.commenta.cap.de Gothorum genere,& geſtis.fol.7.colum. 2. in fine Papiri. Maſſoni.lib. 1. annal.reg.Franciæ.pag. 2.& 6 Illeſc. 1.part.hiſto.pontif. lib. 2.cap.de vita Simplicij.papæ 49.fol.86.colum. 1.in fi. cum ſequen.) Et cùm ipſe Alaricus ſe præpararet, Redagaſſus homo principalis Gothorum iniuit cum eo ſocietatē, adducens ſecum. 300. Mille Gothos Gētes bellicoſiſſimas, qui ſimul ſuis domibus Miſſiæ relictis iter ſuum fecerũt, & tranſeuntes per Macedoniam Theſaliam,& Hetruriã (ideſt Sclauoniam) omnia ferro,& igne deuaſtabant. Et quia terrę illæ non erãt aptæ ad eorum vitam, & ſubſtentationem, decreuerunt cum

infini-

infinitis Gentibus diuiſim,ac ſeparatim in duas acies ire per terras Italiæ, eas debellādo ferro,& igne,quod contingit anno Domini. 410. tempore Innocentij I. Maximi Summi Pontificis, & Honorij imperatoris. Et vnius exercitus fuit dux prædictus Radagaſſus. alterius verò fuit Dux Alaricus. Redagaſſus verò fuit ſtatim ſuperatus, & mortuus à Stilicon Romano. Alaricus rex etiam per partē qua Italiam inuaſit,fuit poſtea ab eodem Stilicon pluries aliquantulum ſuperatus,taliter, quòd fuit aſtrictus ab eo pacem exigere,& conuentionem fecit ipſe Alaricus cum dicto imperatore Honorio, vt eum dimitteret ire cum ſuis Gentibus in partibus Frāciæ, & cùm iam iter ſuū ageret in Franciam, & eſſet ſecurus à Romanis inimicis,contingit, quòd quidam Iudeus Capitaneus.ſeu Dux (cognomento Saul) ad inſtantiam prædicti Stilicō, fortiter exercitum ipſius regis Halarici inuaſit, cuius facti Alaricus nimis iratus fortiſſimè ſuis gentibus pugnauit contra prædictum Ducem Iudeum, cuius, & ſuarum Gentium Alaricus victor exittit,& derelicto ſuo itinere Franciæ, iterùm Italiam inuaſit, omnia ferro,& igne debellando, ac euaſtando,& intra breue tempus ipſam ſanctiſſimam Ciuitatem Romanam etiam inuaſit,& caſtramentauit, & in breui tempore eam in ſuā poteſtatem habuit, miſeroſquè Romanos ſpoliauit,contra eos ſeuiens magnis crudelitatibus.&mortibus,quod contingit.1.die menſis Aprilis anno Domini. 412. & ab Vrbe condita anno. 1164. & anno creationis Mūdi. 5537 (Et cùm Diuus Auguſtinus videret tot bella,& calamitates,ac crudelitates Alarici regis ſuarumquè Gentiū, ſumpſit occaſionem ſcribendi illum diuinum librum intitulatum de CiuitateDei,& pręcepit ſuo intimo amico, & diſcipulo Paulo Oroſio noſtro Hiſpano, vt ſcriberet ſeptem libros hiſtoriæ Romanæ.) quæ omnia refert idem Beatus Auguſtin. in princip. dicti ſui libri de CiuitateDei, quod paſſim Authores Latini referunt,& Volatera.lib.2. commenta.ca. de Gothorum genere,& geſtis.in princ. fol. 17.colum.2.& ſequen. Alziat. lib.2.diſtinctionum. cap. 22. colum.1.in princip. traditur in vita Iuſtiniani imperatoris.col.3. & Author ſupplem.

chronica lib.9.fo.240.Illeſc. 1.part.hiſto.pontif. lib.2. cap. 9.de vita Innocentij 1.Papæ. 42.fol.71.colum.2. & lib. 3. cap. 17. de Gentibus Gothorum.fol.86.col.2.

19 Hic enim Alaricus † rex cum ſuis Gentibus tempore Valentis imperatoris fidem Domini Noſtri Ieſu Chriſti recepit, quibus ipſe imperator Valens dedit Epiſcopos Arrianos,vt eos baptizarent, & docerent, quæ religionis erant. refert Illeſc.d.cap.17. de gentibus Gothorum. fol 85.colu.4.in fine.& 86.colu. 2.vbi & ait, quòd poſtea ijdē Gothi venientes ad bellū cōtra dictum imperatorem Volantem, eum ſuperauerunt, atquè occiderūt. Primus† què Rex Gothorum Chriſtianus poſtquam receperunt Sanctiſſimam fidem, ac religionem Chriſti Noſtri, fuit prædictus Alaricus (qui deceſſit anno Domini 414.)vt & nūc diximus, & tenet Illeſc. in eod.cap.17.fol.86.col. 2.poſt medium.

Mortuoquè prædicto Ala

21 rico† ſucceſſit in Gothorum regno Italiæ Athaulphus eius conſanguineus ſuffragio omnium Gothorum. Illeſc. in d. cap.17.de gentibus Gothorū. §.de Athaulpho.fol.86. colu. 2.vbi & hic Author, inquit, quòd hic Athaulphus accepit in vxorem Plicidiam ſororem Imperatoris Honorij, cuius reſpectu ipſe Athaulphus poſt aliquas exuuias Romanæ Ciuitatis,dimiſſit liberam,ac liberè ipſam Ciuitatē Romanam eidem imperatori Honori ſuo affini, & fratri dictæ ſuæ coniugis. ita Illeſc. in d.§.de Athaulpho. fol. 86. colum. 1. Regnaueruntquè

22 † Gothi,ac prima vice in Italia per tempus.40.annorum. Volatera.lib.2.commenta. c. de Gothorum genere, & geſtis.fol.8.colum.1. in medio. Quib. elapſis prædictus Athaulphus. 2. rex Gothorum in Franciam, ſeu Galliam ſe cōtulit cum ſuis gentibus, vbi Burgundiones, & Frāci erant iam nimis potentes, qui illas prouincias deſtruebant, & Gothorum aduentu ceſſarūt ab inſultis, & crudelitatibus

23 † & ipſe Athaulphus cū ſuis gentibus inuaſit maiorem partem regni ipſius Franciæ, & conſtituit ſibi regiam Ciuitatem,ac caput regni Tholoſam,ex Volatera.lib.2.commenta.cap.de Gothorum genere,& geſtis fol.7.col.2. in fine.cum ſequen.Papiri.Maſſoni.lib.1.annal.reg.Franciæ. in princip. pag. 2. & 3.Illeſc.

1.par.hiſto.pontifi.lib.3. cap. 17.de gentibus Gothorum.§ de Athaulpho.fol.86.colum. 2.& ſequentibus, & idem Volate.lib.3.cap.de Narbonenſi fol.15.in princip.& lib. 23.c. Martianus.fol.273.colum.1. in medio,& lib.3. cap. de Pipini & Carolum genere. in fine.colum.1.(vbi & ait, Volatera.&in d.fo.7.) quòd Gothi poſſiderunt regnũ Franciȩ per ſpatium.300.annorũ) idem etiã tenet Rob.Gaguin. lib.1.annal.rerum Gallicarũ. fol.8.col.1.verſi.per idem,& in lib.9.ſupplemen.fol.240. colum.1. Excluſiſquè Gothis
24 à Francia † ſe contulerunt in Hiſpauiam noſtram cum rege ſuo Theodorico 2. anno Domini. 456. vbi Hiſpanos ſuperauerunt,& vſquè in hodiernum diem Hiſpaniam poſſiderunt,& ſemper fæliciter eamquè poſſidebunt, vt referunt prædicti Authores, & Illeſc.in d cap. 17. de gentibus Gothorum §. Theodorico 2.fol.87. colum. 1. Alij dicunt, quòd aduentus eorũ in Hiſpaniam fuit anno Domini.343.& Pet. Anton. Beuter.2.part.Hiſp.in linea de la ſucceſſion des de Adam haſta el diluuio. in principio ſui operis.

Verum & cùm Gothi alia poſteriori vice in Italiã venerunt, & totius Italiæ Monarchiam nouiter poſſiderũt
25 † etiam tunc inter ipſos reges Italiæ Gothos ſucceſſum fuit in eodem regno iure ſãguinis,& nõ per electionem: Quod ex ſequenti hiſtoria ſecundi aduentus Gothorũ in Italiam ſic conſtat.

26 Veneruntquè † iterũ Gothi in Italiam.Nam cum Auguſtulus vltimus imperator Romanorum(filius Oreſtes) ſciret,quòd in Italiam veniebat cum magno exercitu, & potentia Odoacer rex Herulorum,& Turingorum,& inter ipſum,& Oreſtem patrem dicti imperatoris Auguſtuli fuerint magna bella,ſe preparauit ad bellum contra dictũ
27 Odoacer † & cùm ad manus veniſſent. Oreſtes, ac eius filius Aguſtulus imperator fuerunt ſuperati à dicto Odoacer,taliter quòd Oreſtes mortuus inuentus fuit, & exercitus Auguſtuli imperatoris valdè annihilatus,& in totum diſperſus ſine viribus,& potẽtia aliqua,& ipſe Auguſtulus remanſit ſine ſpe ſe conſeruandi in imperio.Quamobrẽ Auguſtulus ipſe ſpontè dereliquit imperium Romanorũ poſt annum tantum ſui imperij, electa vita particulari,

quod

quod contingit anno Domini 486. in vita Simplicij Papæ. 49. Quibus peractis prædictus Odoazer remanſit in totum dominus totius Italiæ, & vocatus fuit Rex Italiæ per tempus 14
28 annorum † donec Theodoricus rex Gothorum (aliàs Oſtrogothorum, quod eſt idem) venit in Italiam, cum facultate, & licentia imperatoris Zenonis Iſaurici, & ſuperauit in bello ipſum Odoacer, atque eum occidit. Et ita Theodoricus remanſit dominus, ac Rex abſolutus Romanæ Ciuitatis, & etiam omnium terrarum totius Italiæ. Et ipſe Theodoricus alijquè eius ſucceſſores poſsiderunt Italiam per ſpatium. 70. an-
29 norum. Et ita † in Auguſtulo Imperatore prædicto ceſſauit nomen imperatoris Romanorum per plus tempuus, quam 330. annorum, quouſquè Carolus Magnus Chriſtianiſſimus rex Franciæ coronatus fuit imperator Romanorum per Maximum Summum Pontificem Leonem Tertium, qui fuit fideliſſimus defenſor Sãctiſſimæ Eccleſiæ Romanæ eiuſquè Summi Pontificis, & Paſtoris Vniuerſalis (vt dicit tex. in cap. venerabilem. verſi. verum illis. de electio. vbi glo. 5.) Quæ omnia refert poſt antiquiores Authores, Illeſc. 1. par. Hiſtoriæ Pontifi. lib. 2. cap. 16. de vita Simplicij Papæ. 49. fol. 84. column. 2. & 3. Alphonſus Guerrero in Theſauro Chriſtianæ Religionis. cap. 56. numer. 4. pagin. 746. Ad-
30 uentus † enim Theodorici Regis Gothorom, in Italiam fuit in hunc modum. Tempore Leonis Primi, qui erat imperator imperij Conſtantinopolitani, erat Rex Oſtrogothorum Theodomir, qui poſt initam pacem inter eum, & dictum imperatorem Leonem deceſsit in vita imperatoris Zenonis, ipſequè Theodomir reliquit suũ Regnum Gothorum ſuo filio prædicto Theodorico, & cùm hoc ſciret imperator Zenon, miſſit ſuos Nuntios, & Legatos ad dictum Theodoricum, ei mittens gratulationem nouæ ſucceſſionis dicti regni paterni, rogans eum, vt eum videret in Ciuitate Conſtantinopolitana, vt pleniùs agere poſſent de ſua amicitia, & pace. Quibus verbis auditis per Theodoricum val-

dè latatus fuit, & continuò in Ciuitatem Conſtantinopolitanam ſe contulit, viſurus dictum imperatorem Zenonem, à quo fuit benignè ſuſceptus, & hoſpitatus multis ſeruitijs, & gaudijs. Gothi enim ſubditi ipſius Theodorici ei ſupplicauerunt, ne vitam, ita voluptuosè ageret, ſed quòd occaſionem aliquam quæreret, vt valorem, & nobilitatem ſuam, ita antiquiſſimam in Mundo oſtenderet, qui voluntati eorum complacens, ab ipſoquè imperatore petijt, vt ei concederet acquæſtum Italiæ, quia Odoacer Rex Herulorum iniuſtè eam vſurpatam poſsidebat, & in totum deuaſtauerat Imperium Romanorum. Ipſequè imperator cum voluntate totius Senatus Ciuitatis Conſtantinopolitanæ, liberè cõceſsit prædicto Theodorico Italiam, cum aliquibus conditionibus, quam conceſsionem ei fecit anno Domini 496. Et continuò Theodoricus Rex ſe præparauit ad iter proſperum & ad acquæſtum Italiæ, vbi veniens habuit cum Odoacer, & eius Gentibus plures conflictus: & cùm eſſet bellicoſiſſimus, & benè fortunatus tyrannum Edoacer ſuperauit, ac occidit, & ipſe ſolus Theodoricus ſupræmus dominus Italiæ, & Romanæ Ciuitatis remanſit, & etiam omnium terrarum imperij Occidentalis Romanorum, quæ ab alis Barbaris nationibus, non erant occupatæ, quæ prædictum imperium Occidentale annihilauerunt, & ſtatim ſe Regem Italiæ vocauit, & pacificè Regna illa Italiæ per plures annos pacificè poſſedit magna fælicitate, & tantùm abeſt, quòd ſi non teneret hæreſes Arrianas (ſicut alij Gothi ſequuti fuerunt) fuiſſet de melioribus Principibus Mundi, nam in modo, & forma gubernationis omnibus Principibus præfulgit, & Italiam, Romam, Rauenam, & alias infinitas Ciuitates nobilitauit, & licet fuerit Arrianus, fuit ita manſuetus, ac liberalis, quòd omnes Catholici, & ſuæ Eccleſiæ in eo habebant eundem fauorem, quem habere ſolebant in quo libet Imperatore, & Principe Catholico. Matrimoniumquè contraxit ipſe Theodoricus,

cum vna filia Magni Clodouei regis. 5. Franciæ Chriſtianiſſimi, quæ vocabatur Andefreda. Et etiam ipſe Theodoricus filiam ſuam ſecundá collocauit in matrimonium cum Halarico. 2. rege Hiſpaniæ. Quæ omnia vltra Authores Latinos refert Illeſ. 1. par. hiſtoriæ pontif. lib. 3. cap. 1. de vita fælicis. 3 Papæ. 50. fo. 89. colum. 2. & ſequentibus

31 Poſtquàm enim † tota Italia, & Ciuitas Romana poſſidebatur ab iſtis vltimis regibus Gothorum ex dicta noua cóceſſione Imperatoris Zenonis, etiam túnc inter eos iure ſanguinis ſucceſſum fuit in regno Italiæ, & non per electionem. Quod ſic conſtat. Primus rex Gothorum (vt ex ſupradictis conſtat) qui totá Italiam Romanamquè Ciuitatem quietè poſſedit, & prædicta Zenonis imperatoris cóceſsione, fuit prædictus Theodoricus rex Gothorum per tempus. 38. annorum, qui tépore ſuæ mortis reliquit in regem ſucceſſorem Athalaricum nepotem ſuum, filium Chriſtianiſsimæ Amalaſiuntæ eius filiæ, & Eucherij viri nobiliſſimi, quod cótingit anno Salutis noſtræ. 529. refert Illeſc. 1. par. hiſto. pontif. lib. 3. cap. 6. de vita Ioannis. 1. Papæ. 55. fol. 96. colum. 2. & eod. lib. cap. 17. de regibus Gothorum. §. de Theudio. fol. 117. colu. 1. Mortuoquè prædicto Athalarico rege Italiæ

32 † propè annum 533. ſucceſſit in eodé regno Italiæ Theodatus eius cóſanguineus proximior. refert Illeſc. in d. lib. 3. cap. 8. de vita Bonifatij. 2. Papæ. 57. fol. 97. col. 3. in medio, & ſequen. & in d. cap. 17. de regibus Gothorú §. Theudio. fol. 117. col. 1. Etſi in dictis locis dicat Illeſc. quòd ſtatim poſt ſucceſſionem dicti Theodati, Gothi eligerút in ſuum regé Italiæ Vitigem, & hic Vitigis cú ſciuit, quòd Belliſarius nobiliſsimus Dux imperatoris Iuſtiniani. 1. erat iam in Romana Ciuitate, eú ibi caſtramentatus eſt, vbi eú nimis oppreſſum habuit, proſperè tamen Belliſario ſucceſſit, nam Vitigem vicit, ac ſuperauit, eumquè in vinculis detinuit. refert Illeſc. in d. lib. 3. cap. 12. de vita Vigilij. 1. Papæ. 61. fol. 106. colum. 1. Poſt hunc Vitigem regé fuerunt alij duo reges Italiæ de genere Gothorum, ſcilicet, Gidouado, & Araricus, & ex quo non erant bellicoſi, gentes Gothorum eligerunt in ſuum regem Totilam ex no-

33 bilibus Gothis † qui in prin-

cipio ſui regni oppreſſit ſanctiſſimam Ciuitatem Romanam, & poſt aliquod tempus eam ſuperauit, eaquè potitus fuit. refert Illeſc. in d. ca. 12. fol. 106. colum. 1. & 107. col. 1. in fine, vbi & col. 3. ait, quòd hic Totila rex Gothorũ, propè annum. 544. ſuperauit dictum Belliſarium ducem dicti imperatoris Iuſtiniani. 1. & quod debellatus fuit ferè totam Ciuitatem Romanam, & muros eius cum Capitolio, & remanſit deſolata, ac ſola abſquè vllis ciuibus, & quòd Senatores, ac nobiles Romanos ſecum duxit Totila in Rauenam Ciuitatem. idem traditur in vita dicti Imperatoris iuſtiniani 1. in principio inſtitutionũ. col. 3. poſt med. & lib. 9. ſupplemen. chronica. fol. 255. col. 2. & 3. Et dũ rex Totila erat in Ciuitate Rauennæ, prædictus Belliſarius occupauit Ciuitatem Romanã, & poſſidens eam, incepit eam edificare, & reparare, & intra 27. dies reedificauit maiorem partem murorũ eius, & iuſsit vocari omnes Ciues Romanos, qui erant per diuerſas partes diſperſi: & cum hoc ſciret dictus Totila rex Italiç iterùm venit ſuper dictam Sanctam Ciuitatem Romanam, volens eam debellare, & cùm intra duos dies id facere non potuit, contulit ſe Tibuli. Quod videns Antonina Belliſarij vxor, miſsit per ſuas epiſtolas ſupplicare Iuſtiniano imperatori, quod deſineret Belliſarium in Cõſtantinopolitanam Ciuitatẽ, ac patriam reuerti, quia iam erat ſenes, quod ipſe Iuſtinianus permiſſit. Et ita cũ Belliſarius ſe contuliſſet in ſuam patriam, prædictus rex Totila cum ſuis Gentibus Gothis iterum venit contra Romanam Ciuitatem, & abſquè cõtentione ea potitus fuit, etſi contra Romanos ciues non fecerit tot mala, & crudelitates, ſicut alijs vicibus fecerat, & ſimiliter ferè obtinuit totam Italiam, cùm ei nullus nomine dicti imperatoris Iuſtiniani reſiſteret, donec mãdato ipſius Imperatoris Iuſtiniani in partibus Italiæ profectus fuit eius Dux Narſes Eunuchus (nimis fortis in bellis, & Catholicus) ad cuius inſtantiam dum ipſe Romæ pergeret Longobardi ad manus venerunt cum Totila Gothorum rege, ac Italiæ, eũquè ſuperauerunt, & occiderunt propè oppidum Brexillo. Quo facto † Narſes ingreſſus fuit nomine dicti imperatoris Iuſtiniani 1. Roma-
34

nam Ciuitatem, & continuò quæſiuit magno exercitu Teyam nouum regem Gothorũ quem ipſi Gothi eligerẽt loco Totilæ,& cùm inter ſe pugnaſſent,Narſis ſuperauit Teyam Gothorũ nouum regem, ac omnes ſuas gentes, & in ipſa pugna occiſus fuit ipſe rex Teya, & ferè omnes alij
35 Gothi † taliter, quòd ex tunc fuit infinitum regnum Gothorum in partibus Italiæ (quod durauerat per tempus 68. annorũ à tempore Theodorici 1.Regis Gothorũ, qui Italiam poſſederat ex conceſſione dicti imperatoris Zenonis) & Romana Ciuitas, ac tota Italia remanſit ſubiecta imperio Conſtantinopolitano. Hæc omnia contingerũt anno Domini. 557. tradit Illeſc. 1. part. hiſtoriæ pontifi. lib.3.cap. 12. de vita Vigilij. 1.Papæ.61.fol. 108.colum.1. & 2.idem traditur in chronica generali ætatum Mũdi. in 6.ætate.fol.135.colum.2.vbi & ait,fuiſſe tunc tantã multitudinem captiuorum Gothorum, vt in viliſſimarum pecudum modum ſingulis aureis paſſim greges hominum Gothorum venderentur. Et hæc de Gothis, qui Italiam poſſiderunt, dixiſſe ſufficiat, vt ad inſtitutum noſtrum deueniamus. Prædictus Rex Gothorum Totila fuit vocatus flagellum Dei. refert Platina in vita Pelagij Papæ. fol. 30.col.1.propè finem.

Præterea, & cum ferè tota Italia poſſidebatur antiqui
36 tus † à Vandalis, etiam tunc ſuccedebatur in regnis,&potentatibus Italiæ de patre in filium,& de conſanguineo in conſanguineum proximioris & ſic iure ſanguinis,& nõ per electionem. Volatera. lib. 7. commenta.cap.de rebus Vãdalorum.fol.83.& ſequentib. idem habetur lib.9.ſupplem. chronica.fol.239.colum.2.in medio,& 254.colu.2.& 260 colum.1.in fine.Regnumquè
37 hoc† Vandalorum priùs fuit pars regni Poloniæ,& ſic fuit denominatum ex denominatione cuiuſdam Fluuij nomine Vandalo, quod eſt in illo regno Poloniç,& incepit inibi anno Domini 338. & erat tunc annus Creationis Mundi. 5537. refert Author ſupplemen.lib.9.fol.238.colu.2. in fine,& 239.col.2.in fine. vbi & ait, quòd primus Rex Vandalorum fuit Arriarico.
38 Hi enim Vandali† ſuperauerunt poſtea Romanam Ciuitatem anno Domini 456.& magna crudelitate per 14. dies eam deſtruxerũt, & ma-

iorem partem templorum,& Eccleſiarum, ac etiam edificiorum publicorum tempore Leonis 1. papæ. Et hæc fuit ſecunda captiuitas, quæ prædicta Sãctiſſima Ciuitas Romana fuit paſſa. 43. ãnis, poſtquàm Gothorum gentes prima vice Romanæ Ciuitatis dominauerunt, & etiam maioris partis Hiſpaniæ, & Frãciæ, cùm eſſet eorum rex Gẽſericus. Volatera. in d. cap. de rebus Vandalorum. fol. 83. colum. 1. & Author ſupplem. d. lib. 9. fol. 239. colum. 1. & 2. & 255. col. 2. & ſequen. Illeſc. 1. par. hiſto. pontif. lib. 1. cap. 14. de vita Leonis 1. Papæ. fol. 80. colum. 1. & 2. De Van-
39 dalis enim dicitur † quòd Vandali fuerunt à Deo excitati in perniciem, ac dedecus imperij Romani, ex Papirio Maſſonio. lib. 1. annal. reg. Franciæ. pag. 7. Fueruut Vandali prima vice ſuperati à gentibus Tiberij Cæſaris, & excluſi à tota Italia. habetur lib. 8. ſupplemen. fol. 182. col.
40 1. in finè. De Vandalis † etiã triumphauit Bellſiarius tempore Papæ fælicis. 4. & imperatoris Iuſtiniani. 1. (cuius dux fuit ipſe Belliſarius.) anno Domini. 534. (Et hac de cauſa ipſe Iuſtinianus impera tor vocatur Vandalicus, vt conſtat in ſumma prohæmij inſtitutionum, ibi, Vandalicus, vbi notat glo. verb. Alemanicus probat tex. in l. 1. C. de offi. præfect. Affri) eorũq; gentes traiecit in Affricam, poſtquàm fuerũt domini Italiæ per tempus 98. annorum tradditur lib. 9. ſupplemen. fol. 255. colum. 2. & in vita imperatoris Iuſtiniani. col. 2. in fine, cum ſequen. Iaſo. in l. 1. in 2. lectu. num. 10. C. de ſumma Trini. Papiri. Maſſoni lib. 1. annal. reg. Franciæ. pag. 9. Illeſc. 1. part. hiſto. pontif. lib. 3. cap. 8. de vita Bonifatij. 2. Papæ. 57. fol. 97. colum. 3. Et cùm Belliſarius Romam reuerſus fuit, in memoriam tàm inſignis victoriæ, crucẽ auream librarum. 100. præcioſis gemmis ornatam in honorem Baſilicæ Beati Petri dicauit. tradditur in vita dicti imperatoris Iuſtiniani. col. 2. & 4. Platina in vitis pontificum. in vita Felicis 4. Papir. Maſſoni. d. lib. 1. pag. 7. Belliſarius prædictus fuit natione Grecus, militaris diſciplinæ peritiſſimus. ex Platina in d. loco, vbi colum. 2. ait, quòd
41 † Vandalorum imperium in Italia tantùm durauit per tẽpus 105. annorum. De prædicto Belliſario legitur in vita d. imperatoris Iuſtiniani.

colum 4. poſt princip. quòd iuſſu ipſius imperatoris, ſeu Trebaciani eius Cancellarij (cuius prima apud ipsũ Cæſarem erat authoritas) odio, & inuidia excecatus fuit, eidemq; crudeliter occuli exẽpti, & quòd oppreſſus tàm varia fortuna, victum quærebat à prætereuntibus his verbis, date ſtipem Belliſario, quem rerum proſperè geſtarũ magnitudo extulit, inimicorum inuidia excecauit. pluraquè de iſto Belliſario refert Volatera. lib. 23. commenta. cap. Marcianus. fol. 273. colum. 1. in medio. Sed iuſto iuditio Omnipotentis Dei prædictus Belliſarius paſſus fuit hác penam, ſiquidem, cùm ipſe Belliſarius eſſet à Gethis, & corũ rege Vitigis circundatus Romæ, iniuſtè in exilium miſſit beatiſſimum Siluerium Summum Pontificem anno Domini 539. & fecit eum deponĩ veſtibus Pontificalibus, & fecit, quòd faceret etiam renunciationem dignitatis Sũmi Pontificatus, & alia infinita mala ipſe Belliſarius perpetrauit, & etiam Antonina eius vxor, vt refert Illeſc. 1. part. hiſto. pontif. lib. 3. ca. 11. de vita Siluerij. Papæ. 60. fol. 104. colum. 4. cum ſequẽtib. Quid plura, & poſt dictá expulſionem Vandalorum ab Italia, reuerſi fuerunt in Affricam, quorum rex tunc fuit Honricus, de quo fertur, quòd Chriſti Noſtri Sanctiſſimam recepit, licet communiter dicatur ab omnibus Authorib. quòd eum annathematizauit Gelaſius. 1. Papa, quia Affricæ Chriſtianos perſequebatur, Sanctamquè Eccleſiam Romanam, ex Illeſc. in d. lib. 3. part. 1. cap. 2. de vita Gelaſij. 1. Papæ. 51. fol. 90. colum. 2.
42 in fine. Et cùm † Vandali in partibus Affricæ regnarent poſt eorum expulſionem ab Italia) etiam inter eorum reges iure ſanguinis ſuccedebatur. Nam propè annum 568 deceſſit in Affrica prædictus eorum rex crudelis Hõricus, cui ſucceſſit filius eius Traſamundus. refert Illeſc. in d. 1. part. hiſto. pontif. lib. 3. cap. 3. de vita Anaſthaſij 2. Papæ. 52 fol. 91. colu. 4. Mortuo Traſamundo (qui etiam fuit impijſsimus Rex, & inimicus Chriſtianorum) ſucceſsit in eius Vandalorum Imperio Hildericus eius filius, qui fuit Princeps Catholicus, & religioſiſsimus, ſequens veſtigia materna, quæ fuit filia imperatoris Valẽtiniani. 3. & Chriſtianiſsima regina. refert Illeſc. in d. lib. 3. cap. 5. de vita

Hormildæ.1.Papę.54.fol.94. col.3.

Rurſus, & quandò Hunni regnauerũt ferè in omnibus
43 regnis Italiæ † tunc iure ſanguinis ſuccedebatur in eorũ imperio, & Monarchia, de patre in filium, & de conſanguineo in conſanguineũ proximiorem, deficientibus, filijs, vel deſcendentibus vltimi regis eorum. Volatera. lib. 7. commenta. cap. de Sarmatia. fol. 255. colum. 2. & ſequ.
44 Hoc enim † regnum Hunnorum incepit in prouintia Scitiæ anno Saluatoris noſtri. 447. fuerunt gentes ferociſſimæ, & crudeles, & ferro igne, & ſanguine debellauerunt poſtea ferè totam Italiã. traditur in chronica generali ætatum Mundi in 6. ætate. fol. 172. colum. 1. Illeſc. lib. 2. part. 1. hiſto. pontif. cap. 14. de vita Leonis 1. Papæ. 47. fol. 78. colum. 4. & ſequentib. plurib. Legitur de Attila eo-
45 rum rege † quòd penitus deſtruxit, ac deſolauit abſquè vllis ciuibus Ciuitatem Aquileyam, & quòd plures ciues eius, maximè ditiores fugerunt indè, & edificauerunt Ciuitatem Venetiarum, & quòd ſimiliter debellauit ferè omnes Ciuitates Italiæ. refert plura in propoſito Illeſc. in d. cap. 14. de vita Leonis 1 Papæ. fol. 78. colum. 3. & 4. Perſuaſionibuſq; ipſius Leonis. 1. Papæ Max. Summi Põtificis, rex ipſe Attila non deſtruxit Sanctam Ciuitatem Romanam. refert Illeſc. in d. fol. 78. colum. 4. & ſequen. idẽ habetur lib. 6. Supplemen Chronica fol. 255. col. 2. & ſequen. Et dicit Illeſc. in d. loco, quod hæc fuit prima captiuitas quæ paſſa fuit Sancta Ciuitas Romana. Licet in vita imperatoris Iuſtiniani. col. 3. poſt medium. dicatur, quòd ipſe rex Attila penitus deſtruxit prædictam Ciuitatem Romanam, & quòd eam doſolauit abſq; ciuibus, & fuit multis diebus in ſolitudine, & quòd idem etiam fuit in Ciuitate Florentiæ. Primuſquè
46 rex † Hunnorum Chriſtianus Gorda cum ſuis gentibus & agnouerunt fidem Chriſti noſtri, & receperunt eius ſanctiſſimum Baptiſmum anno Domini. 532. tempore fælicis. 4. Papæ, & etiam Iuſtiniani imperatoris. refert Illeſc. in 1. part. hiſto pontif. lib. 3. cap. 7. de vita Felicis. 4. Papæ. 56. fol. 97. colum. 1. Hunnorum-
47 què † regnum in partibus Italiæ tantùm durauit per tempus. 70. annorum. habetur lib. 9. ſupplemen. chroni. fol. 255.

col. 2.

colu.2.& ſequen. Donec Beliſarius dux imperatoris Iuſtiniani ſuperauit dictum regẽ Attilam,& eorum gentes, & eas excluſit à tota Italia. traditur in vita dicti imperatoris Iuſtiniani col 3.in fine. cũ ſequen.Papiri. Maſſoni. lib. 1. annal.reg.Franciæ pag.9.

Similiter & quãdo ferè tota Italia fuit poſſeſſa à regib. Longobardis, tempore Benedicti.1.Papæ,& in fine imperij Iuſtiniani. 2. imperatoris ãno Domini noſtri IeſuChriſti. 582. & ſequentibus (ex Illeſc. 1. part.hiſtoriæ pontif. lib.3.cap. 15. de vita Benedicti 1.Papæ fol. 113.colu.3.& 4) excępta Sancta Ciuitate

48 Romana † etiam tunc reges illi Longobardi ſuccedebant in eodem regno Italiæ iure ſanguinis de patre in filium, & inter conſanguineos proximiores eiuſdem ſanguinis regij,quibus defficientibus, gẽtes Longobardorum eligebãt ſibi regem. Volatera. lib. 7. commenta.cap. de rebus Lõgobardorum.per totum (vbi refert plures ſimiles ſucceſſiones regum Longobardorum) & Author ſupplemen. lib.10.fol.269. col.2. & 3. & 270. & ſeq. & Author chronicæ generalis ætatum Munſii 6.ætate fol.147. colu. 1.& 155. colum. 1. Illeſc. 1.part. pontif.hiſto.lib.4.cap. 5 de vita Bonifatij.5. fol. 132. vbi ait, quòd anno Domini 68. ſucceſſit Odoagdus in regno Longobardorum morte Agilulphi regis eorum ſui patris.

49 Longobardorum † enim primus rex fuit Ayon (aliàs Alboyno) qui inter Longobardos cùm poſſidebat regnum Pannoniæ (quod poſtea fuit vocatum regnum Vngriæ.) incepit regnare in Italia(eam nimis perturbando)anno Domini 567. annoquè Creationis Mũdi 5766.trad.in chro. gen.ætat.Mũdi 6.ętat.fo. 147 col. 1.& lib. 10.ſuppl.fol. 269 & ſequen.Illeſc.1. part. hiſto. pont.lib. 3.c. 15.de vita Benedicti 1.Pap.ſol. 113.col.3.&4 & c, 16.de vita Pelagij 2.pap. 65.fol.115.col.3.& lib.4.c.24 de vita Zach.pap.93.fol.168. col.2.in fi.Longob. venerunt

50 † in Italiam ad inſtantiã illius famoſiſſimi Narſis eunuchi ducis, ſeu capitanei Imperat. Iuſtin.2.ex quo dicebat,ſe nimis iniuriatũ àSophia Imper. Auguſta eiuſdẽ Iuſtiniani 2. qui iam erat diffreſſus à ſeruitio ipſius Cæſaris,& anno Domini.578.reſidebat in Ciuit. Neap.ex qua certiorem fecit dictum Albuinum Regem Longobardorum exiſtentem

in dicto regno Pannoniæ,inquiens in ſuis literis ſecretis, quòd Italia erat penitùs deſerta,& abſquè ſpe auxilij, & fauoris, & quòd ſi in Italiã ſtatim veniret magno exercitu, ita obportunè erit, quòd abſquè vlla reſiſtentia,& defenſione eſſet dominus totius Italiæ, quæ erat prouintia fertiliſſima atquè ditiſſima, & de melioribus totius Orbis. Cũ enim rex Albuinus nuntium hoc recepit,valdè lætatus fuit & ſe præparauit animo venturus ad Italiam expugnandam,regnumquè ſuum Pannoniæ dereliquit Hũnis ſuis amicis. Per Longobardorum enim aduentum in Italiam; tota ipſa Italia fuit debellata, & ſuperata à dicto Albuino rege Longobardorum,quam ipſe, ac ſui ſucceſſores reges Italiæ poſſiderũt pacificè per tempus 204.annorum. Quæ omnia copioſè refert Volate. lib.7.commenta.cap. de reb. Longobardorum, & Illeſc. 1. part.hiſto.pontif.lib.3.cap.14 de vita Ioannis 3. Papæ 63. fol.112.colum. 4.& ſequent. & cap. 15.de vita Benedicti 1 Papæ.64.fol.113.col.3. & ſequentib. Et cùm Arithpertus Catholicus rex Longobardorum in Italia regnaſſet, fuit à quibuſdam peruerſis hominibus occiſus,relictis Perterito, & Gundiberto filijs, qui inter ſe ad pugnam venerunt ſuper ſucceſſione ipſius regni Italiæ; contra quos ſe immiſcuit Grimoaldus dux Venauenti(qui ſtatus eſt in eiſdem partibus Italiæ) eoſquè ſuperauit, & ſibi debellauit regnum Italiæ Longobardorũ. Quod contingit anno Domini. 657. cùm præſideret in Dei Eccleſia Romana Eugenius 1. Papa.77. & imperante in imperio Conſtantinopolitano iniquiſſimo Conſtante 2. filio imperatoris Conſtantini 3. & nepote Heraclij imperatoris. Illeſc.in d. lib.4. cap.11.de vita Eugenij 1. papæ,fol.143. colum.1. Etiam
51 inter ſequentes † reges Longobardorum poſt prædictum Grimoaldum regem eorum (ducem Venauentanum) iure ſanguinis ſucceſſum fuit inter deſcendentes regũ antiquorum ipſorũ Longobardorum. Nam mortuo ipſo rege Grimoaldo gentes Longobardæ nationis ſibi in regem receperunt prædictum Perteritum filium maiorem Arritperti ſui vltimi regis, quem vincerat in pugna prædictus Grimoaldus in partibus Italiæ,anno Domini 678. refert Illeſc.in.d.lib.4.c.14.de vita

Domini Papæ 80. fol. 145. colum.2.in fine. Vltimusquè
52 † rex Longobardorum fuit Deſyderius, qui fuit ſuperatus ab imperatore Carolo Magno anno Domini 776. qui venit in Itàliam ad inſtátiam Hadriani 1. Papæ. 97. qui expullit à tota Italia Longobardas gentes; præter ipsũ Deſyderium, quem miſſit ad quandam inſulam in exilium perpetuum, vbi miſerè deceſſit, vt inquit tex. in cap. Hadrianus in 2.63.diſtin. Et gé-
53 tibus Longobardis† ipſe imperator Chriſtianiſſimus Carolus Magnus conceſſit in continuam habitationem terram ſuam ab Alpibus vſquè ad Fluuiũ Po,& voluit, quòd deinceps terra illa vocaretur ab eorũ denominatione Lombardia,& Romanis conceſſit terras,quæ sũt in regno Neapolitano, vſquè ad dictum Fluuium Po, & ipſis terris
54 † impoſuit nomen hoc Romania,vt copiosè refert Illeſc. in d.lib.4.ca.33. de vita Leonis 3.Papæ fol. 186.colum.2. Multiquè ex principaliorib. Longobardis Romæ venerũt iuſſu Hadriani 1.Papæ, & in eius præſentia fecit ſcindi capillos,ac barbas longiſſimas, & veſtes eorum etiam longas refert Illeſc.in d.lib.4.cap.32 de vita Hadriani. 1.Papæ.fol. 180.colum. 1. Et tantùm inter Longobardos fuerunt 22. reges (aut ſecundum alios
55 34.)durauitquè eorum imperium per 204.annos continuos. ex Sabelico Authore Latino,& Volatera.in d.lib.7 de rebus Longobardorũ. fol. 79.& ſequentibus traditur in chronica generali ætatum Mundi.fol.166.colum.2.& 3 & lib. 10.ſupplem.288. colu. 1.Illeſc.in d.cap.32. fol. 180. col.3.& 4.Longobardi etiam
56 † aliquando duces pro regibus habuerunt. Papiri. Maſſoni.lib. 1.annal.reg. Franciæ. pag. 55.in princip Illeſc.in d. lib.4.cap.26.de vita Greg. 2. Papæ.91.fol.165. col. 2. vbi ait,hoc cõtigiſſe anno Domini.729. gentes Longobardo-
57 rum † tempore Greg. 1.Papę 66. propè annum Salutis noſtræ 599. (etſi antea fuerant Chriſtiani, erant tamen tacti Idolatria, & ritibus gentilitatis)ad inſtátiam tamen ipſius Sanctiſs.Pap.Greg.& Theodelindæ reginæ coniugis Agilulphi regis Longobard.rex ipſe Agilulphus,& omnes eius gétes cõuerſi fuerunt in totũ ad Sanctiſs.fidem Euang.Domini N.Ieſu Chriſti,ſecluſa ſecta gẽtilica Illeſc.in d lib.4. hiſt. ponti. 1.par.c. 1.de vita Greg.

1.Papæ.66.fol.124 colum.4. in princip.Longobardorum
58 † gentes fuerunt naturales inſulæ Eſcandianæ. habetur lib.10.ſupplemen.chronica fol.269.colum.2.vbi & refert Paul.Oroſi.diſcipulum beati Auguſtini lib.5.ſuæ hiſtoriæ.
59 dicentem † quòd ideò Longobardi hoc nomine vocabantur,quia habebant barbas multum longas, & etiam capillos,&veſtes,& alia ſimilia, quod etiam tenet Volate.lib, 7.cap.de rebus Longobardorum.fol.79.colum. 1. idem traditur in chronica generali ætatum Mundi.6.ætate.fol. 147.colum. 1.Illeſc. 1. part. hiſto.pontif.lib.4.cap.32.de vita Hadriani 1.Papæ.97.fol. 180.colum.1.

Quid plura,& ſciendũ eſt
60 etiam † quòd à principio regni Romanorum primi reges ſucceſſerunt in eo iure ſanguinis, & non per electionem,vt legitur de Numa Põpilio Secundo rege Romanorum. refert Gerard. de Mercatore in demonſtratione tẽporum pagin.58. ad finem. Sed re vera,hoc videtur falsũ & contra facti veritatem. Nã hic Numa Pompilius nõ fuit filius Romuli Primi Regis Romanorum, ſed potiùs fuit filius Pomponij,& per electionem Romanorũ fuit electus in ſuum regem. anno Creationis Mundi 4485. & ante Aduentum Domini Noſtri Ieſu Chriſti 714.traditur lib. 4.ſupplemen. chronica. fol. 90.colu. 2. Quintùs verò rex Romanorum fuit Tarquinus Priſcus, qui propter ſuã maximam potentiam fuit in regem creatus à Romanis contra voluntatem filiorum Anchi Marcij 4.regis Romanorum ſui anteceſſoris,à quibus poſtea fuit occiſus.habetur in d.lib.4.ſupplemen fo.95.col. 1.in princip. Aliquando etiã Romani conſiderabant in electione regum perſonas proximorum vltimi regis, prout contingit in Tarquino Superbo 7. & vltimo rege Romanorum,qui fuit filius Tarquini Priſci. 5. regis Romanorũ ſui anteceſſoris.fuitquè etiam gener Tullij Seruij. 6. regis Romanorum ſui vltimi anteceſſoris.habetur in chronica generali ætatum Mundi 5. ætate fol.65.colum. 1.& lib, 5 ſupplemen.fol.101.colum.2. Quin & prædictus Anchus Martius 4. rex Romanorum fuit nepos ex filia Numæ Põpilij 2.regis Romanorum tradicur in d.cronica generali ætatum Mundi. 4. ætate fol. 55.colum. 2. Et tantùm fue-

runt

runt ſeptem reges Romanorum, à Romulo (primo fundatore Sanctiſſimæ Ciuitatis Romanæ) vſquè ad Tarquinum Superuum. Quorum
61 imperium durauit tantũ per ſpatium 240. annorum, vt paſſim Authores Latini referunt, & traditur in d. chronica ætatum Mundi. 5. ætate. fol 65. colum. 2. in fine, & lib. 5. ſupplemen. fol. 104. colum. 2. vbi etiam traditur, quòd quando per Romanos fuit expulſus Tarquinus Superbus. 7. rex Romenorum, quia violauerat Lucretiam matronam Romanam (vt ait tex. in cap. propoſito. poſt mediũ 32. quæſt. 5. plenè Ioan. Bocatio lib. 2. de la cayda de Principes cap. 4.) per decretum publicum Senatorum Romanæ Ciuitatis fuit creatus Brutus patruus dictæ Lucretię in regem perpetuum Romanorum cum tota eius progenie
62 Hic † enim Brutus expulit reges à populo Romano, Vrbemquè ab imperio eorum liberauit. Sequitur Calepin. in dictionario vltimo. verb. Brutus, & alia in propoſito refert Plutarc. de viris illuſtrib. in vita Publicolæ. fol. 298. colum. 2. & Ioan Bocatio. lib. 2. de la cayda de Principes. c. 4. Et qualiter ipſa Romana Ciuitas fuerit à ſuo principio fũdata, & populata, videre licet Paul. Oroſi. lib. 1. ſuæ hiſtoriæ, & Authorem ſupplem. lib. 4. fol. 87. colum. 2. & ſequẽtibus. Tornamiram in principip ſuæ Coſmographiæ. Volate. lib. 6. commenta. cap. de Latinis. per totum fol. 59. & ſequentibus pluribus. Solinũ de memorabilibus Mundi. c.
63 1. Regnumtquè hoc Romanorum incępit ab anno Creationis Mundi 3217. & poſt Diluuium 751. ex Tornamira in d. Coſmographia pagin. 250. poſt Paul. Oroſi. lib. 1. ſuæ hiſtoriæ. Aut ſecundum alios incæpit anno Creationis Mundi 4448. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti. 751. ſub Romulo. 1. rege Romanorum, ex tradítis lib. 4. ſupplemen. chronica fol. 87. colum. 2. Et qui priùs leges Romanis conſtituit fuit Romulus fundator ipſius ciuitatis, ita Plutarc. in vità Romuli fol. 84. colum. 1. Ciuitas
64 Romana † antiquitus fuit vocata à gentibus Latinis Valẽtia, & a Gręcis fuit vocata Roma. traditur lib. 4. ſupplemẽ. fol. 79. culum 1. Et ab Authoribus antiquiſſimis plura sũt ſcripta, quare Roma ſic fuerit nominata. refert Plutarch. de viris Illuſtribus in vita Ro

muli.fol.6. colum. 2. in fine. cum ſequent. & Paul. Oroſi. in princip. ſuæ hiſtoriæ, Calep.in dictionario vltimo verbo Roma. in 2. Olim etiam
65 † Romana Ciuitas fuit vocata rerum domina, & caput Italiæ. traditur in principio Inſtitutionum Iuſtiniani imperatoris colum. 3.in fine, & Barthol.tracta.de Fluminibus in princip. idem habetur in chronica generali ætatũ Mũdi.4.ætate fol.57. columη. 1. Immo, & appellata eſt caput totius Mundi, quia de omnibus nationibus totius Orbis triumphauit, quam ſic vocare ſolebat Totila Gothorum rex,ac regnorum Italiæ, traditur in d. chronica generali. in 6.ætate fol.102. colum. 2. refert etiam Platina in vitis Pontificum. in vita Diui Petri fol.2.colum.2. in fine, & Illeſc. in vita eiuſdẽ Diui Petri cap.3.lib.1.partis. fol. 20. colum. 3. poſt princip. & lib. 3.cap. 13. de vita Pelagij. 1. Papæ. 62. fol. 110.colum.2. Calepin.in 2.dictionar. verb. Roma.in 1.Et beatus Leo Papa.in ſermo. 1. feſtiuitatis diui Petri,& Pauli in 4. lectio-
66 ne ait, quòd olim † Ciuitas Romana fuit magiſtra erroris,& quòd poſtea facta eſt diſcipula veritatis. Propè hanc Sanctiſſimam Ciuitatem Romanam vidit Dominus diuũ Petrum ex ea exeuntem, & perſecutionem fugientẽ, iuſſitquè ei Dominus tacitè redire,dum Petro interroganti Domine quo vadis? reſpondit,vado Romam iterùm crucifigi.habetur in cap. per venerabilem §. ſanè qui fil. ſint legiti,vbi dicitur, volens Petrũ Dominus ad locum, quẽ elegerat,reuocare, reſpondit, iterùm venio Romam crucifigi,vt dixi,non quia ipſe Dominus vellet iterùm crucifigi,ſed vt Petrus redderet in Vrbẽ, & ibi pro Chriſto crucifigeretur. refert Abdias lib. 1.Hiſto.Apoſtol. fol. 14.col. 1 & refert plura in propoſito Alphonſus Guerrero in Theſauro Chriſtianæ religionis, cap. 1.de Eccleſiaſtica Diuina poteſtate.num. 40. vbi num. 41.citans Hoſtien.in d.§.ſanè
67 ſic ait † Vrbs Romana effuſione ſanguinis Petri,qui fuit Vicarius primus, facta eſt altera Hieruſalem, adeò quòd per talem effuſionem voluntas Dei fuit, vt ille locus firmaretur, & cõſecraretur pro Eccleſia Sancta, quæ eſſet caput, & domina omnium Eccleſiarum,ex tex. in cap. fundamenta.de elect.in 6.& alijs ibi per eũ cit. refertquè etiã,

ibi

ibi Guerrero Bal. in authẽtica quas actiones. C. de Sac. Sãct. Eccle. dicentem, quòd Eccleſia Romana dicitur omnium mater, & regina, & quòd ideò Romæ potius quàm alibi voluit Dominus Eccleſiæ ſuæ caput ſtabilire, vt vbi erat caput ſuperſtitionis, ibi caput quieſceret ſanctitatis, & vbi Gentilium Principes habitabant, illic Eccleſiarum Principes morerentur, ex tex. in cap. beati 2. quæſt. 7. & in cap. ſi. 89. diſtin. Vndè ille Magnus Cõſtantinus imperator tempore quo beato Siluestro Max. Summo Pontifici donauit ipſam Sanctiſſimam Ciuitatem Romanam, vt ſtatim dicemus, ſuo edicto conceſſit quòd deinceps ſuum imperiũ transferatur, & conſtituatur Conſtantinopolitanæ Ciuitati, quam ipſe nomini ſuo dicauit, ac edificauit, licet à principio conſtitutum fuerit in ipſa Ciuitate Romana, quoniã vbi Principatus Sacerdotum, & Chriſtianæ religionis caput ab imperatore Cæleſti conſtitutum eſt, iuſtum non eſt, vt illic imperator terrenus habeat poteſtatem, nec habitet, vt habetur in ædicto generali ipſius imperatoris Conſtantini Magni, quod habetur tranſumptiuè in cap. Conſtantinus 96. diſtin. eiuſdem tenorem, refert Ioan. Baptiſtã Ficklerum in Theologia iuridica. pagin. 142. & pag. 155. tradit plura in propoſito Paul. Oroſi. in princip. ſuæ hiſtoriæ, & author ſupplemen. lib. 4. fol. 87. colum. 2. & 3. Arias Montanus in Micheã Prophetam, cap. 2. pag. 341.

68 Romana enim † hæc Ciuitas fuit valdè illuſtrata corporibus Sanctiſſimorum Dei noſtri Apoſtolorum Petri, & Pauli cap. Sacro Sancta Romana. 22. diſtin. & copiosè videre licet per beatum Ioãnem Chriſoſto. in homilia vltima. ad Roma. qui per hæc verba formalia loquitur; ſi Paulus cùm hic eſſet, vſquè adeò dilegit homines, vt cùm diſſolui ex animi propoſito, & cùm Chriſto eſſe cuperet (vt ipſe affirmat ad Roma. c.) elegerit hic eſſe; multò magis illic feruentiorem amorem oſtendet. Ego & Romam propterea diligo, tamenſi, & aliundè queam eã laudare, nẽpè à magnificẽtia, ab antiquitate, à pulchritudine, à multitudine, à potentatu, à diuitijs, à rebus in bello fortiter geſtis, ſed relictis illis omnibus, ob id illam beatam deprædico, quòd erga eos Paulus dũ viueret, adeò fuit beneuolus,

adeò illos amauit, coram diſſeruit, & poſtremò vitã apud eos finiuit. Vndè & Ciuitas iſta hinc facta eſt inſignis, pluſquàm à reliquis omnibus Et quemadmodum corpus magnum, ac validũ duos habet occulos illuſtres, ſanctorũ videlicet illorũ corpora. Hinc rapietur Paulus, hinc Petrus. Conſiderate, & horrete quale ſpectaculum viſura ſit Roma. Paulum videlicet ex theca illa repente reſurgentem in occurſum Domini ſurſum ferri. Qualem roſam Chriſto mittet Roma? Qualibus coronis duabus ornatur Vrbs iſta? Qualibus cathenis aureis cincta eſt? Quales habet fontes? Propterea celebro hanc Vrbẽ non propter auri copiam, nõ propter columnas, nequè aliã fantaſiam: ſed propter columnas illas Eccleſiæ. Quis mihi nunc dabit circunfundi, corpori Pauli, affixi ſepulchro, videre puluerem corporis illius, quæ adhuc in Chriſto deerant adimplentis, ſtigmata illius geſtantis, prædicationẽm Euangelij vbiquè ſeminantis. Hactenus beatus Ioãnes Chriſoſthomus dicto loco. cuius verba etiam refert frater Thom. Beuxamis Carmelita Pariſienſis. de cultu ſanctorum. fol. 69. pagin. 2. & ſequen. Et ſuadentur hęc verba alijs verbis Tertuliani (qui floruit anno Domini 210.) Affert, inquit, fælix Romana Eccleſia, cui totam doctrinã Apoſtoli cum ſanguine profuderunt, vbi Petrus paſſioni Dominicæ adæquatur. Vbi Paulus Ioannis exitu coronatur. Vbi Apoſtolus Ioannes poſtea quàm in oleum igneũ demerſus, nihil paſſus eſt; in inſulam relegatur. cuius verba ſequitur idem Thom. Carmelita. in eodem libro de cultu ſanctorum fol. 38. pagi. 2. Cùm autem imperator Conſtantius Auguſtus, propè annũ 530. ſcriberet beato Gregorio Papæ, quòd ad eũ tranſmitteret caput Sancti Pauli, aut aliud quid de corpore ipſius, ad reponendum in Eccleſia, quam in Ciuitate Conſtãtinopolitana edificabat, in eius honorem, ipſe ſanctiſſimus Papa eius petitionib. ſic reſcripſit. Sed hæc facere non poſſum, nec audeo, nam corpora Sanctorum Petri, & Pauli Apoſtolorum tantis in ſuis Eccleſijs corruſcant miraculis, atquè terroribus, vt nequè ad orandum, ſine magno illuc timore poſſit accedi. quæ verba Diui Gregorij, refert etiam Thom. Beuxamis Carmelita inibi fol.

103.pagin. 1.in medio. Plura ſingularia,quæ contingerunt tempore martyrij Diui Pauli, refert idem Carmelita in eodem lib.fol, 107. pagin. 1. in fine cum ſequentibus. Di-
69 uinus enim Petrus, & Diuus Paulus Romæ ſub Cæſare Nerone vno tempore vnaquè die glorioſa morte,& martyrio fuerunt coronati (& non diuerſo tempore nec die, vt hæretici garriunt) & Eccleſiam ſupradictam Romanam Sanctiſſimam Chriſto Domino conſecrauerunt, eamquè omnibus in Vniuerſo Mundo ſua præſentia atquè venerando triumpho prætulerũt. Eſt ergo prima Apoſtoli Petri Sedes Romana Eccleſia, non habens maculam,nequè rugam,nec aliquid eiuſmodi. verba ſunt Pelagij Papæ,quæ habentur tranſumptiuè in c. quamuis vniuerſæ 21.diſtin. fuerũt etiam Anacleti Papæ, in cap.Sacro Sancta Romana 22.diſt. 1. eadem etiã verba fuerunt Beati Ambroſij,& habentur tranſumptiuè in cap. Beati Petrus, & Paulus 2. q. 7.Couarru.lib.4. varia. reſolu. cap. 17. Beatiſſimi enim Apoſtoli Petrus,& Paulus ſua prædicatione Mundum illuminauerunt. traditur in Cõcilio Ludugnenſi, & trãſumptiuè in c. 1.de cõſecr. diſtin. 3.quæ etiã fuerũt verba Beati Ambroſij, & habetur tranſũptiuè in d cap. Beati Petrus, & Paulus 2.quæſt. 7.Fuitquè Diuinus Petrus præco veritatis, ad confirmandam fidem hominum. refert Abdias lib. 1. Hiſtoriæ Apoſtolicæ fol. 9. columη. 2. Omnia, quæ habuerunt in Mundo, pauperibus dederunt, & ſequuti fuerunt Chriſtum Dominum. Math. cap. 4. & tranſumptiuè in cap. Paſtor Eccleſiæ 1.quæſt 2.Prædicauit etiam Diuinus Paulus Euangelium Dei Romæ habetur Act.Apoſtol.c. 28.& in omnibus epiſtolis quas ſcripſit ad ipſos Romanos.In ipſaquè Sanctiſſima Ciuitate Romana Diuus Petrus prædicauit Chriſti noſtri Sanctiſsimi Euangeliũ, & etiã in ea conſtituit ſuum Sum.Pontificatũ tanquàm eiuſdem Domini vicarius:quia iuſtum erat,quòd Sedes Apoſt.Summuſquè ſpiritualis principatus adeſſet in eadẽ Ciuitate, vbi Principes Mundi conſtituerant,habere ſummum ſceptrum tẽporale: vt referunt Platina in vit.Põtif.in vita diui Petri.fo.2.col. 2.ad fin.& etiam Illeſc. in eadem vita c.3.lib.1.par.1.hiſt. pontif.fol. 20.col.3.Cũ enim

Diuinus Petrus eſſet in d. Ciuitate Romana, & in ea Dei Sanctiſſimi Euãgelium prædicaret propè annum Domini noſtri Ieſu Chriſti 57. ſuis ſanctiſſimis prædicationibus infinitæ gentes receperunt fidem Catholicam, & Chriſti Domini Euangelium, à quo baptizati fuerunt. vt copiosè refert Illeſc.in d.cap.3.fol.21 colum.1.in fine,cum ſequen. Et etiam beatus Policarpo diſcipulus beati Ioannis Apoſtoli cõuerſis Romæ pluribus ad fidem Chriſti, ibi martyrium paſſus eſt anno Domini.134. tempore imperatoris Marci Antonij, habetur lib. 8. ſupplemen.fol.211.colum.1.Per hanc Sanctam Ciuitatem Romanam tranſit Fluuius Tiber quod ſic vocatus fuit, quia Tiberinus Silbius, 10.rex Latinorum cecidit in hoc fluuio vbi fuit ſoffocatus, habetur chronica ætatum Mundi. 3. ætate fol 34.(vbi ait, qui tũc vocabatur Albula.) & lib. 4. ſupplemen.fol. 79. colum. 1. & latè Calepin.in diction. vltimo verbo Tyber. colum.1. & 2.poſt Bart.in tract.de fluminibus in principio. Hanc

70 enim † Ciuitatem Sanctiſſimam Romanam,& cum alijs infinitis Ciuitatibus, & locis donauit Cõſtantinus Magnus Imperator Chriſtianiſſimus beato Silueſtro Max. Summo Pontifici in patrimoniũ Sanctiſſimæ Eccleſiæ Romanæ.

Deniquè & ſciendum eſt etiam,quòd inter alia regna, & Monarchias Italiæ in quibus iure sãguinis ſucceditur, ſunt Mediolanenſis Ducatus, & regna Siciliæ, Neapolis, Pullæ, & Calabriæ. Vt ex ſequentibus conſtabit.

Et in primis ſciendum eſt

71 † quòd in Ducatu Mediolanenſi ſucceditur iure ſanguinis de patre in filium, & de conſanguineo in conſanguineum proximiorem, & non per electionem. Cuius ſtatus plures ſucceſſiones dicto iure ſanguinis delatas refert Volatera.lib.4. commenta. cap. de rebus Mediolanenſiũ. fol. 34.& ſequẽtibus Author ſupplemen. chroni. lib. 12. fol. 318.colum.1.& fol.332. col. 2.& ſequentibus,& lib.13.fo. 369.colum.2.378.colum. 1. & lib.14.fol.391.396.colu.2 406.colum.2.Carbl.de Graſſalio lib.6 de regalibus Franciæ,cap.5.& alibi paſſim Authores Latini tradunt.Et quia

72 † ſtatus iſte Mediolanenſis à diuerſis dominis temporibus fuit poſſeſſum, ideò decreui omnes eius ſucceſſiones hic referre,vt omnibus notum ſit

eas

eas iure ſanguinis delata fuiſſe. Et ſunt ſequentes.

Primus dominus huius ſtatus Mediolanenſis fuit (ex ãtiquioribus poſſeſſorib. eius)
73 Heliprandus † filius comitis, ſeu marchionis Angleriæ cognomento facio (olim enim fuit ſita quædam ciuitas vocata Angleria 40. millis propè Ciuitatem Mediolanensẽ; quæ fuit deſtructa, aut ſaltem deſerta (quod eſt credibilius,) & tantùm inibi remanſit quodam fortalitium antiquiſſimum eiuſdem nominis) Hic enim Heliprandus anno Domini noſtri Ieſu Chriſti 1023. fuit in ducem (aut ſaltem in comitem) Mediolanenſem electus communi ſuffragio omnium ciuiũ Ciuitatis Mediolanenſis, quo potitus fuit ſpatio 30. annorum, & propter eius egregias virtutes, & excellentias, fuit vocatus pater reipublicæ, ac patriæ, & planctus communis ſuæ mortis durauit per annum integrum. Volater. lib. 4. commenta. cap. de rebus Mediolanenſium. fol. 35. columm. 1. in medio, & Author ſupplementi chronicarum lib. 12. fol. 314. colum. 2. cum ſequentibus. vbi hic Author refert ãtiquiſſimam deſcendentiam adeò nobiliſſimã huius Heliprandi. Mortuo Heliprando ſucceſſit in eodem Statu Mediolanenſi Otton eius vnicus filius anno Domini 1055. refert Author ſupplemen. dicto lib. 12. fol. 318. colum. 1. in fine. cum ſequentibus. Defuncto Ottone anno Domini 1010. ſucceſſit in eius locum, & in prædicto ſtatu Mediolanenſi Andreas eius vnicus filius, quem habuit in Lucretia eius vxore, traditur lib. 12. ſupplemen. fol. 325. colum. 2. verſi. Andreas. Vbi hic Author refert, quòd hic Andreas obtinuit confirmationem dominij dicti Status Mediolanenſis, cum titulo Ducatus, ab Imperatore Henrico IV. Mortuo Duce Andrea Anno Domini 1155. ſucceſſit in dicto eius Ducatu Mediolanenſe eius filius Galuam, quem habuit de vxore ſua filia Ducis Sabaudiæ. Hic enim Galuam poſt multa bella, variosquè ſucceſſus deceſſit ſine liberis, & deſcendentibus anno Domini 1182. refert Author ſupplemen. lib. 12. fol. 33. columm. 1. verſi. Galuam. & 335. col. 1. verſi. milan. Guidad.

Volate.in d.cap.de rebus Mediolanenſium fol. 34.col. 1.

Poſt mortem verò dicti Galuam vltimi ducis Mediolanenſis ſine deſcendentibus, Ciuitas illa Mediolanenſis ſe gubernauit per Senatores per ſpatium 52. annorum modo antiquiſſimo Romanorum, vt conſtat ex dictis Authoribus nunc proximè citatis. Anno tamen Salutis noſtræ 1309. cùm veniſſet imperator Arrigo in Italiam, ad obtinẽdum à Summo Pontifice Benedicto 11. confirmationem ſuæ dignitatis imperialis, & tranſiret per dictam Ciuitatem Mediolanenſem, & ſciret diſcordias, & differentias, quæ erant inter Matheum de Viſconti, & Guidonem Torreguiano, nobiles ciues ipſius ciuitatis, quorum vnus erat Guelphus, & alter Guibellinus. Contingit, quòd dictus Matheus de Viſconti tradidit dominium ipſius Ciuitatis Mediolanenſis (volens ei ſeruire) dicto imperatori, quod quidem imperatori pergratũ fuit. Et ipſe imperator volens prædictos nobiles pacificare, conceſſit dicto Guidoni de Torreguiano (qui abſens erat à dicta Ciuitate Mediolanen-
74 ſe) Ciuitatem Vercelli † & dicto Matheo Viſconti tradidit dictam Ciuitatem Mediolanenſem, quem milites dicti imperatores defenderũt in poſſeſſione ipſius Ciuitatis, & ſtatus, traditur lib. 13. ſupplemen.fol. 364. Volater. lib.4.comment.cap.de rebus Mediolanenſium fol. 34.col. 1.in medio. Platina in vitis Pontificum. in vita Clementis.5.fol.95.colum.2. in fine, & ſequen. Et licet imperator Ludouicus Bauariæ priuauerit dictum Matheum de Viſconti ſtatu Mediolanenſe, tamen poſt aliquot annos idẽ imperator illum reſtituit Galeazo de Viſconti, filio dicti Ducis Mathei anno Domini 1322.quod refert Author ſupplemen.lib.13.fol.367. colu. 2.cum ſequen. & 368. colu. 2.& Platina in vita Clementis 5.Papæ.fol.96.colum.1.in principio. Prædicto Galeazo mortuo ſucceſſit in eius dominio, & ducato Mediolanenſi Azo eius frater de volũtate, & licentia dicti imperatoris Ludouici, qui eum, ac eius ſucceſſores confirmauit in ipſo ducatu, ac ſtatu Mediolanenſi, traditur lib. 13. ſupplemen.fol.370.colum.2. Volate.lib.4.commenta. cap. de rebus Mediolanenſiũ. fol. 34.colum. 1. poſt medium. Azo mortuo ſine filijs, & de-

ſcen-

ſcendentibus anno Domini 1341.ſucceſſit in ducatu Mediolanenſe Luchinus de Viſcontis,eius patruus,filius dicti Mathei de Viſcontis ſimul cum Ioanne Galeazo eius fratre Archiepiſcopo Mediolanenſi,traditur lib. 3.ſupplem. fol. 376. colum. 1. Platina in vita Clementis 6.fol. 100.col. 2.in principio. Quibus mortuis ſine deſcendentibus legitimis, ſucceſſerunt in eodem ſtatu,& ducatu Mediolanenſi duo eorum conſobrini filij Stephani Galeazi iam defuncti,qui vocabantur Bernabus & Galeazus de Viſcōtis.Mortuo vltimò dicto Galeazo ſucceſſit in eodem ducatu Ioannes Galeazus eius filius,quem habuit de Blanca eius vxore, filia ducis Sabaudiæ. traditur lib. 13. ſupplemen. fol. 381. colum. 2.& ſequen. Volatera. in d.fol. 34. colum. 1.in fine. cum ſequenti.Platina in vita Innocentij 6. Papæ fol. 100. colum. 2.propè finem. cum ſequen. & in vita Vrbani 6. Papæ.fol. 103. colum. 2. Hic enim Ioannes Galeazus durante maiori parte ſuæ vitæ, tãtùm vocabatur comes Mediolanenſis, qui anno Domini 1395.obtinuit ab imperatore Venzislao dominiũ totius ducatus Mediolanenſis, & titulum ducatus cum omnibus ſuis inſignis conſuetis, & legitur, quod ab eius prima vxore Iſabella filia regis Boemiæ vnicam tantùm filiã vocatam Valentinam. traditur in chronica generali ætatum Mundi 6. ætate fol. 235. colum. 1. idem habetur lib. 14.ſupplemen.chron.fol.390 colum.2,& ſequen. Volate.in d.fol.34.colum.2. Platina in vita Bonifatij.9.fol. 105. col. 2.& in vita Innocentij 7. Papæ in princip.fol. 107. Mortuo iſto Ioenne Galeazo. 1. duce Mediolanenſi, ſucceſſit in eodem ducatu Ioannes de Viſconti 2. dux filius ipſius IoannisGaleazi vltimi poſſeſſoris dicti ducatus, quem habuit de Cathalina eius coniuge, qui à ſuis fuit publicè occiſus. traditur lib. 14.ſupplemen.fol.396. colum. 2.Volatera.d.lib.4.commen. cap. de rebus Mediolanenſium. fol. 34.colum.2.in fine. Platina in vita Vrbani 6. Papæ. fol. 104.colum.2.& in vita Ioannis.23.Papæ fol. 110. colum. 1.in princip.Poſt aliquot autem annos à morte dicti Ioãnis Galeazi vltimi ducis Mediolanenſis, eius filius Philippus Maria,recuperauit dictũ ſtatum Mediolanenſem, ab intruſis in eo, & fuit tertius

Ciuitatis in ſuum dominum, ac Ducem receptus, & declaratus, quod contingit anno Domini. 1477. aut ſequenti. traditur lib. 15. ſupplemen. fol. 435. colum. 2. Volatera. in d. fol. 35. colum. 2. propè finem. Defuncto prædicto Duce Ioanne Maria ſucceſſit in d. Ducatu Mediolanenſi eius filius Franciſcus Sforzia, qui poſt ſuam longam ſenectutē anno Domini 1535. ſuo teſtamento, ac vltimo elogio reliquit in ſucceſſorem legitimū totius Ducatus Mediolanenſis per quàm Catholicum, & inuictiſſimum imperatorem Carolum Quintum Regem Hiſpaniarum, ac dominum noſtrum (patrem noſtri Catholici regis, ac Domini noſtri Philippi 2. regis inuictiſſimi totius Hiſpaniæ (vt per quàm notorium eſt, & refert Illeſc. in 2. part. hiſto. Pontifical. lib. 6. in vita Pauli 3. Pontificis Maximi §. 3. fol. 352. colum. 2. & ſequen. & fol. 354 colum. 1. Quo in loco hic Author ait, quòd cum prædicto titulo ſunt iam verè iuſtificati alij tituli, quos reges Hiſpaniæ habent ad Ducatum Mediolanum.

75 Prædictus dominus† noſter Imperator Carolus Quintus, Hiſpaniarum rex mortuo dicto Franciſco Sforcia vltimo Duce Mediolanenſis Ducatus; ſucceſſit in toto eodem Ducatu, ac ſtatu Mediolani, tanquàm eius ſucceſſor vniuerſalis virtute teſtamenti, ac vltimæ eius voluntatis (cuius poſſeſſor legitimus fuit tota eius vita durante) confectæ à dicto Franciſco Sforcia anno Salutis noſtræ 1535. & ex alijs etiam iuſtiſſimis cauſis ad dictum noſtrum Carolum Imperatorem, & regem Hiſpaniarum pertinuit, quas ipſe inuictiſſimus Imperator eodem anno 1535. propoſuit Romæ coram dicto Maximo Summo Pontifice Paulo III. prout latisſimè, & copiosè refert Illeſc. in loco proximè citato. Poſtquàm verò prædictus Chriſtianiſſimus imperator Carolus Quintus anno Domini 1555. renunciauit omnia ſua Regna, & Monarchias in fauorem noſtri Philippi 2. eius dilectiſſimi filij (vt annotauimus in 1. part. huius 2. quæſtionis num. 16. verſi. quartò, & quod) ipſe per quàm Catholicus rex noſter totius Hiſpaniæ poſſidet hunc Ducatum Mediolanenſem, tanquàm verus Dux eius, & poſſidebunt omnes ſui primogeniti in perpetuum, iuxta tex. in cap. 1. §. præterea Du-

catus. de prohibi. feud. alie. per Federi. & doctrinam Bal. in cap. 1. colum. fi. verſi. & idē in regno de feud. march. cum ſimilibus à nobis iam allegatis in 1. part. huius 2. quæſtionis num. 22. & ſequentibus pluribus.

76 In hac † Ciuitate Mediolanenſi fuit Catholica fides Domini noſtri Chriſti prędicata à Beato Barnaba Apoſtolo (qui priùs ibi tenuit chatedralem locum) & per Beatū Ambroſium Epiſcopum Mediolanæ prædictæ Ciuitatis, in qua quàm plurimi fideles Chriſti receperunt martyriū pro eius ſanctiſſimo nomine traditur in chronica generali ætatum Mundi 6. ætate fol. 105. colum. 1. & lib. 6. ſupplemen. chronica. fol. 122. col. 2. Prædictuſquè Ambroſius Diuinus deceſſit, animam ſuam Creatori reddiens, pridiæ nonas Aprilis anni eiuſdem Domini noſtri 380. vt habętur in eius nouiori legenda, & ex Paulino in 2. hiſtoria Eccleſiaſtica Rufini cap. 11. lect. 6.

77 Olim enim † Ciuitas Mediolanenſis fuit vocata ſecunda Roma, & à diuerſis regibus poſſeſſa ante aduentum Chriſti noſtri Sanctiſſimi ferè duo millia annorum, multotiesq; fuit deſtructa, & reedificata, traditur lib. 6. ſupplemen, fol. 122. colu. 2. & lib. 9. fol. 266. colum. 2. & lib. 12. fol. 325. colum 2. Et præſens Ciuitas Milan non eſt illa, quæ olim tempore Federici Barba Roſę imperatoris fuit penitus deſtructa eius mandato. & ſeminata ſale, anno Domini 1140 Sed quæ nunc vocatur Milan eſt circa alteram deſtructam propè decem millia paſſuum refert Alberic. in l. fi. vſusfructus ff. quib. mod. vſusf. amitt. Licet cōtrarium referat Author ſupplemen. lib. 12. fol. 333. colum. 1. in medio, & fol. 335. colum. 1. Volate. lib. 22. commenta. fol. 254. colu. 1. propè finem, & lib. 23. fol. 279. colum. 2. in medio, & priùs idem Volate. lib. 4. cap. de rebus Mediolanenſiū. fol. 34. colum. 1. in princ. Quod inibi ipſi Authores dicunt contigiſſe tempore imperatoris Federici 1. paulò poſt an-

78 num 1155. Ciuitas iſta † Mediolanenſis fuit occupata à Romanis (quibus fuerūt ſubditi) anno Domini 235. cum eſſet eorum Dux Marcellus, cuius ratione Romæ triumphum obtinuit, traditur lib. 7 ſupplemen. fol. 145. colum. 2. verſi. eſiendo eſtos tres, Volate. lib. 4. de rebus Mediolanēſium fol. 33. colum. 2. in fine.

cum

cum ſequen. A Romaniſquè fuerunt poſſeſſi per plures annos à tempore Trayani Imperatoris, vſquè ad Imperatorem Valentinianum, cuius tẽpore fuit hæc Ciuitas Mediolanẽſis occupata ab Attila Rege Hunnorum, à quibus fuit occupata per aliquot annos, donec eos ſuperauerunt Gentes, ac milites Imperatoris Iuſtiniani 1. & poſtea etiá gentes, & ciues, huius Ciuitatis Mediolanenſis fuerunt ſuperate à Longobardis, vſquè quo Longobardi fuerunt excluſi à tota Italia, vt in præsẽti 3. part diximus num. 52. & ſequentibus. Poſt quorum excluſionem ciues Mediolanæ Ciuitatis fuerunt ſubditi Imperatoribus, tanquàm Ciuitas libera per tempus 360. annorũ donec Imperator Federicus Ænobarbo anno Domini 1165. deſtruxit ipſam Ciuitatem Mediolanenſem, (vt aliqui dicunt, quos nunc citauimus num. 77.) & territorium eius conceſſit conuicinis aliorum populorum ad laborerium (vt vtar verbis Bart. in l. cùm de in rem verſo ff. de vſur.) & elapſis 6. annis dum ipſe Eedericus Imperator eſſet occupatus bellis contra Gallos Franciæ, Mediolanenſes ciues ſimul cum alijs populis circũuicinis intra triennium reedificauerũt ipſam Ciuitatem Mediolanẽſem, & per ſpatium 150. annorum ſemper ipſa noua Ciuitas fuit in magnum augmentum. Donec nobiles de Viſconti fuerunt domini ipſius Ciuitatis Mediolanenſis, excluſis Torregianis, vt in præſenti 3. part. adduximus. num. 74. & paſſim Authores Latini referunt. Imperatores

79 † de more antiquiſſimo dyadema ferreum ſuſcipiunt in hac Ciuitate Mediolanenſi. refert Volate. lib. 23. commẽta. Vrbano. fol. 279. colum. 2. poſt medium. Platina in vitis Pontificum, in vita Clementis 5. fol. 96. colum. 1. in princip. & in vita Clementis 6. fol. 100. colu. 2. poſt principium, & Alphonſus Guerrero in Theſauro Chriſtianæ religionis cap. 56. de imperio, & de translatione imperij ad Germanos. num. 3 pag. 746. ex glo. ibi allegata in clem. Romani Princip. verb. veſtiſtigijs de iur. iurando.

80 Præterea, & in Regno † Siciliæ, & in regno Neapolitano Ducatuque Pullæ, & Calabriæ ſucceſſum etiam ſemper fuit iure ſanguinis de patre in filium, & de conſanguineo in conſanguineum

proximiorem,& non per electionem, ab eorum primęua fundatione. tenet in terminis Volat.lib.6. commenta.cap.de hiſtoria Siciliæ.fol. 74.colum.2. & ſequentibus, vſquè ad fol. 76. colu.1. (vbi refert plures ſucceſſiones horum regnorum delatas iure ſanguinis) & Author ſupplemen.chronica.lib.3. fol. 43. col.2.& fol. 44.col.2.& lib.7. fol.138. col. 1.& lib. 12.fol. 328.colu. 1.& 333 colu. 1. & ſeq.& 336.colu. 1. & lib.13. fol.355.colum.2.& 365.col. 1.& Author chronicæ generalis ętatum Mundi 6. ętate. fol.218. colum. 1. in principio And.de Iſern. in.peregrina.1. parte conſtitu: Neapol. in prologo.incipiente in prologo ad duas. colu. 1.in medio.fol.7.& probatur optimè in clem.paſtoralis. de re iud. & in clemen. Romani Principes.de iur. iuran, & in cap. veritatis eodem tit. & de regno Siciliȩ refert etiam Ioan. Bocatius lib.4. de la cayda de Principes cap.5.Quarum ſucceſſiones nonnullas in particulari mihi viſſum fuit referre. Quia ſucceſſerunt diuerſis tempoꝛibus,& etiam tempore diuerſorum regum, vt ex ſequ.liquidiſſimè cōſtabit.

Cùm enim terræ Pullæ,& Calabriæ eſſent occupate à Turcis (inimicis nominis Sanctiſſimi Ieſu. Cuius nomen glorioſiſſimum,dulce, delectabile,& confortans eſt, & nomen cæleſte, & ſuper omne nomen. Quod vocatū eſt ab Angelo priuſquàm in vtero conciperetur habetur Luc.ca. 2.) Guillermus Normanus obtinuit eorum dominium, & ipſos Turcas ſuperauit anno eiuſdē Saluatoris noſtri glorioſiſſimi 1004 Et ita hic Guillermus fuit primus comes, vt aliqui Authores dicunt,aut Dux Pullę, & Calabriæ, refert Author ſupple.chron.lib. 12.fol. 313. col. 1.cum ſequ.verſi.Guillermo Normando. Mortuo iſto Guillermo anno Domini 1006 ſucceſſit in eius locū in prædicto Ducatu Pullæ, & Calabriæ eius filius (aut frater ſecundū aliquos Authores) Brogo.Quo etiā mortuo ſine deſcendentibus anno Domini 1016. Gotifredus frater dicti Guillermi ſucceſſit in eodem Ducatu.trad.lib. 12.ſuppl.fol. 313.fol.2.verſi. Brogo. Poſt aliquot annos mortuo Gotifredo, ſucceſſit ei Tancretus eius filius. Quo etiā mortuo anno Domini 1050.ſucceſſit in Ducatu Pullæ eius filius Gotifredus. Eoquè ſimiliter

defun-

defuncto ſucceſſit illi in eodem Ducatu Begelardus eius filius. Quas vltimas ſucceſſiones refert Author ſupplemẽ. lib. 12. fol. 318. colum. 1. Platina in vitis Pontificum. in vita Nicolai 2. Papæ. fol. 64. colum. 2. Defuncto ſine filijs dicto Begelardo ſucceſſit in Ducatu Pullæ, & Calabriæ eius Patruus Robertus Normanus (qui Authores aliqui dicunt, fuit frater dicti Gotifredi vltimi Ducis (aut aliàs fuit vocatus Guiſcardo. Hic enim Robertus, liberauit Papam Nicolaum Secundum à multis Romanis, qui contra eum inſurgerãt, quã propter
81 † ipſe Summus Pontifex ei conceſsit, & confirmauit dominium Pullæ, & Calabriæ, cum titulo Ducatus (etſi ipſe Robertus per plures annos, & etiam vſquè ad ſuam mortẽ, ſe nominauit regem Pullæ, & Calabriæ) & ſimiliter etiam liberauit Papam Gregorium Septimum ab exercitu Henrici imperatoris, & aliorum inimicorum, quẽ ipſe Greg. Papa confirmauit etiam in Ducatu Pullæ. traditur lib. 12. ſupplemen. fol. 319. colu. 2. verſi. Roberto Normando. & fol. 324. colum. 2. verſi. Giberto Antipapa. Volatera. lib. 6. commenta. cap. de Siciliæ hiſtoria poſteriori fol. 74. col. 2. in fine, vbi, & ait, quod hic Robertus anno Domini 1080 aquiſiuit regnum Neapolitanum. Platina in vita Nicolai 2. fol. 64. colum. 2. in princip. & Papirius Maſſonius lib. 3. annalium Regum Franciæ pag. 216. in fine. Mortuo iſto Roberto Duce Pullæ, anno Domini 1095. ſucceſſit in eodem Ducatu Pullę, & Calabriæ Rogier eius filius ſecundogenitus, eiuſquè poſſeſſionem habuit, nominando ſe Regem Pullæ, & Calabriæ, licet tempore mortis dicti Roberti erat abſens Boemundus eius primogenitus (cui verè ſucceſſio ipſa pertinebat, ex quo erat eius primogenitus) qui poſt 25. annos reuerſus fuit ad terras Pullæ, & Calabriæ, prætendens earum ſucceſſionem, & reſtitutionem fieri ſibi, & inter eos magnæ contentiones, & differentiæ fuerũt ortæ, ſed iuſſu Summi Pontificis omnes illę Ciuitates, & reliqua oppida ipſius Ducatus inter eos fuerũt pro equalibus partibus diuiſæ. refert Author ſupplemen. lib. 12. fol. 322. colum. 1. Platina in vita Victoris 3. Papæ fol. 67. colum. 2. in fine, & in vita Vrbani 2. fol. 68. colu. 1. Volate. in d. fol. 74. col. 2. in fine.

Defuncto dicto Rogier Duce Pullæ, & Calabriæ anno Domini 1126. ſucceſſit in eiſdē dignitatibus Guillermus eius filius, qui poſt 16. annos ſuæ ſucceſſionis fuit priuatus dicto Ducatu Pullæ,&Calabrię per alium Rogerium filium ligitimum dicti Boemundi primogeniti (cuius nunc particularem mentionem fecimus) & ipſe Guillermus aufugit ad Principem Salerni, vbi deceſſit ſine filijs, & alijs deſcendentibus. Et hoc modo fuit finita deſcendentia, ac generatio maſculina prædicti Guillermi vltimi Ducis Pullæ, & Calabriæ. traditur lib. 12. ſupplemen. fol. 327. colum. 1. & 328. colum. 1. Platina in vita Sergij 1. Papæ 151. fol. 61. colum. 2. & in vita Calixti 2. papæ fol. 73. col. 2. in medio. Volatera. lib. 6. commenta. cap. de Siciliæ hiſtoria poſteriori fol. 75. colu. 1. in princip.

Poſtquam enim Rogier ſuperauit dictum Guillermum vltimum ducem Pullæ,&Calabriæ ſuum anteceſſorem (vt nunc diximus) ſe vocabit regem Pullæ, & Calabriæ, Et cùm hic Rogier præſtaret opē ac auxilium Papæ Innocētio. Secundo contra Anacletum Antipapam, & eum liberauit à ſuis inimicis. Papa ipſe In-
82 nocentius † propter tantum beneficium,& liberationem, creauit Rogerium hunc in Regem vtriuſquè Siciliæ, & propter ſuas excellentias, & inſignes virtutes vocatus fuit Magnus Rogier poſt annum 1126. Poſt varios tamen caſus bellorum iſte Rogier Rex Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ deceſſit in Ciuitate Palermi anno Domini 1156. & filium ſuum Guillermum reliquit ſucceſſorem ſuorum regnorū & vocatus fuit Guillermus Secundus Rex Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ. traditur lib. 12. ſupplemen. fol. 328. colum. 1. Platina in vita Innocentij 2. fol. 74. colum. 2. & 3. & in vita Lucij 2. Papæ. fol. 75. colu. 2. poſt princip. & in vita Eugenij 3. fol. 75. colum. 2. in fine cum ſequen. Hunc enim
83 † Guillermum ſupradictum confirmauit in regem Siciliæ Pullæ, & Calabriæ Papa Hadrianus Quartus. Et ipſe Guillermus eidem Summo Pontifici promiſſit, quòd daret Eccleſiæ Romanæ quodlibet anno certum cenſum. traditur lib. 12. ſuppleme. fol. 333. colum. 1. in fine, cum ſequen. Volater. lib. 6. commēt. cap. de Siciliæ hiſtoria poſteriori. fol. 75. colum. 1. & lib.

22.fol.254.colu. 1. poſt medium.& lib.23.fol.278.colu. 2.in fine: Platina in vita Hadriani 4.Papæ.fol.76.colum. 2.probatur in cap. veritatis, vbi glo.de iur. iuran. Defuncto prædicto Guillermo Secundo Rege Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ anno Domini. 1166. reliquit in ſuum ſucceſſorem regnorũ Guillermũ ſuum filium huius nominis tertium,qui tẽpore ſuę mortis nullum filium, nec deſcẽdentem legitimum reliquit maſculum, ſed tantùm vnicam filiam cognomento conſtantiam. habetur lib.12 ſupplemen.fol.336.colum.1. Volate.lib.6.de Siciliæ hiſtoria poſteriori fol.75.col.1. in medio.

Mortuo prædicto Guillermo Tertio Rege, Secundo Siciliæ,Pullæ, & Calabriæ ſine deſcendentibus maſculis
84 † auxilio Magnatum, & aliquorum nobilium,& amicorum fuit creatus in regem Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ Tancretus (alias vocatus tyrannus,ex eo inquã, quia illa regna ad eũ non pertinebãt, quia erat viua Conſtantia ſupradicta filia legitima dicti Guillermi 3. vltimi regis dictorum regnorum,cui pertinebant de iure. refert etiam Archiep.Roderi.lib. 6. chronicæ,& Papiri.Maſſoni.lib.3. annal.reg.Franciæ. pag. 216. in fine. Et quia ipſe Tancretus erat filius non legitimus dicti Guillermi II. primi regis Siciliæ) Contra quem Tancretum indixit bellum Papa Clemens Tertius, vt illud regnum dimitteret prædictæ Conſtantiæ filiæ ligitimæ dicti Guillermi Secũdi. Sed mortuo prædicto pontifice Clemente Tertio ei ſucceſſit in põtificatu anno Domini 1179. Cæleſtinus Tertius,qui etiam decreuit excludere dictum Tancretum ab eiſdem regnis, & vt hoc melius facere poſſet
85 † ipſe papa Cæleſtinus fecit erui dictam Conſtantiam dicti vltimi regis à cœnobio Panormitano, vbi erat monialis profeſſa Deoque dicata, quam tradidit in vxorem Henrico V. Imperatori (aliàs vocato Arrigo) filio Imperatoris Federici Secundi (aliàs vocato Barba Roſa,qui fuit paterCõradi 1.Imperatoris) cui ipſe papa ceſſit omne ius, quod habebat, ad recuperandum dictum Regnum Sicilię,Pullæ,& Calabriæ;cùm hac conditione,quòd illa regna haberet in dotem ipſius Conſtantiæ,& confirmauit, quòd re-

gnum Siciliæ fuiſſet feudale Eccleſiæ Romanæ. Quo peracto † ipſe imperator Henricus V. ſuperato in bello, ac occiſo dicto Tancreto, recuperauit illa regna Siciliç, Pullæ, & Calabriç. A quibus nouis regibus Siciliç natus fuit alius Guillermus huius nominis Quartus (qui poſtea vocatus fuit Federicus Secundus) Et ipſe papa Cçleſtinus ſtatim tradidit inueſtituram ipſius regni prçdicto Henrico V. imperatori. Quod contingit anno Domini 1182. pro vt hçc omnia referũt Authores, quos iam citauimus in 1. part. huius quçſtionis 2. num. 24. verſi. proindè, & Guillermus. Mortuis dictis regibus Siciliç, Puliç, & Calabriç (nẽpè dicto Imperatore Henrico V. & Conſtantia eius Auguſta) ſucceſſit in eiſdem regnis Federicus Secundus (qui poſtea fuit Imperator) Et
86

87 quia hic imperator † Federicus fuit inobediens Eccleſiç Romanç eiuſquè ſanctiſſimo Summo Pontifici, fuit priuatus Imperio, & regnis Siciliç, Pullç, & Calabriç ab Honorio 3. & Innocentio 4. Summi Pontificibus. habetur lib. 13. ſupplemen. chronica. fol. 348. & ſequen. col. 1. & alibi paſſim traditur.

Durante vita dicti Federici Secundi, & eius excluſſione, & priuatione regnorũ
88 Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ † inſurrexit Conradus filius dicti Imperatoris Federici 2. regis Siciliæ (qui fuit nepos dicti Imperatoris Henrici V. ac dictæ Conſtantiæ regum Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ) & manu regia magnoquè exercitu debellauit non ſolum regna prædicta Siciliæ, ſed etiam regnũ Neapolitanum anno Domini 1253. & non obſtante priuatione paterna, ſe nominauit regem Siciliæ, & regni Neapolitani. Qui poſt aliquod tempus ſecretè fuit veneno, occiſus mandato, vt fertur, Manfredi ſui fratris: habetur ſupra dicta lib. 13. ſupplemẽ. fol. 349. colum. 1. in fine. notat Volatera. lib. 6. commenta. cap. de Siciliæ hiſtoria poſteriori fol. 75. colu. 1. poſt medium, & lib. 23. fol. 279. colu. 1. in medio. Quo defuncto ſucceſſit in dicto regno Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ prædictus Manfredus frater eiuſdẽ Conradi anno Domini 1254 (qui etiam fuit filius ipſius Imperatoris Federici 2. regis prædicti Siciliæ) contra quẽ (quia rebellis, & inobediens mandatis Eccleſiæ Romanæ) proceſſit Papa Alexander 4.

& poſt eum Papa Clemens Quartus ſimiliter proceſſit, & ad arma venerunt,& ipſe Manfredus victor exiſtit, & quàm plures Ciuitates Eccleſiæ Romanæ debellauit, & alia infinita mala peregit. Quare ipſe Papa Clemens IV eum priuauit predicto regno Siciliæ,Pullæ,& Calabriæ. Et exequendo ſuam priuationẽ, & ſententiam miſſit pro Carolo Duce Andegauenſium fratre beatiſsimi Ludouici re-
89 gis Franciæ † quem declarauit,ac creauit in nouum regẽ Siciliæ,Pullæ,& Calabriæ (& fuit vocatus Carolus rex Siciliæ,huius nominis 1.) Et ipſe Carolus anno Domini 1267 manu armata ſuperauit dictũ Manfredum, eumquè in bello occidit. Quæ omnia refert Author ſupplemen. lib. 13.fol.349.colum.1.& 352. colum.1.Volater.lib. 6.commenta.in d.fol.75. colum. 1. poſt medium, & lib. 22. fol. 255.colum.1.prope finem,& Platina in vita Vrbani 4. Papæ fol.87.colum. 1. Ex qua creatione regis,ei competunt omnia iura regalia etiam reſeruata Papæ, quia ſolent cõpetere regibus. Bal. in cap. 1. in fine. Quæ ſint regalia, ſequitur Alziat.in cap.quod ſedem num. 77. verſi. nec obſtant. de offi. ordina.

Poſtquam enim dictus Carolus ſuperauit dictum Manfredum, & etiam eum detrũcauit in conflictu belli dicto anno Domini 1267.verè obtinuit dictum regnum Siciliæ,Pullæ, & Calabriæ de voluntate,& licentia Clementis 4. Papæ. Et ſimiliter ſuperauit Corradinum filium dicti Imperatoris Conrradi,qui venerat in fauorem Manfredi prędicti,& Gibellinorum, fecitquè eum decapitari. Poſt hæc autẽ Carolus prædictus anno Domini 1268.contulit ſe Romæ viſurus dictum Sũmum Pontificem, & ipſe Pa-
90 pa † eum declarauit, ac pronunciauit regem Hieruſalẽ, & Siciliæ,ſub hac conditione & iuramento, quòd deinceps ſingulis annis ſolueret Eccleſiæ Romanæ certum tributũ. Prout hæc omnia habentur lib. 13. ſupplemen. fol. 352. colu. 1.& 2.verſi.Carolo hermano de Sant Luys,& in verſi.Corradino,& fol. 355.colu. 1.in fine.Volatera.in d.lib. 6. commenta.cap.de Siciliæ hiſtoria poſteriori.fol.75. colu. 1.in fine. idem Volatera. lib. 23.fol.279. colum. 1.in medio, & copioſè Platina in vita Clementis 4. fol. 87.& ſequen.quod, & nos etiam an-

notabimus in 5. parte huius 2. quæſtionis. num. 9. & ſequẽtibus. Mortuo prædicto Carolo. 1. rege Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ, ſucceſſit in eiſdem regnis anno Domini 1284. Carolus Secundus eius filius
91 vnicus, cui † Papa Martinus Quartus fecit reſtitui dictum regnum Siciliæ, quia illud occupauerat Petrus rex Aragoniæ, quem excommunicauit, & declarauit intruſum in eodem Regno Siciliæ, priuauitquè eodem regno Siciliæ dictum regẽ Aragoniæ, quia ei noluit obedire, nequè ad eũ pertinebat dictum regnum Siciliæ. Poſtea verò idem rex Aragouiæ Petrus fuit ſuperatus in conflictu belli à dicto Carolo 2. rege Siciliç, traditur lib. 13. ſupplemen. fol. 355. colum. 2. verſi. Martin deſte nombre 4. & verſi. Carlo 2. Volate. in d. cap. de Siciliæ hiſtoria poſteriori lib. 6. commenta. fol. 75. colum. 2. in princip. Platina in vita Martini 4. fol. 91. colum. 1. in medio. Quæ omnia poſtea confirmauit Papa Honorius Quartus habetur in d. lib. 13. ſupplemen. fol. 357. colum. 1. verſi. Honorio deſte nombre. 4. Volate. in d. fol. 75. colum. 2. in princip. Platina in vita Martini 4. Papæ. fol. 89. colu. 2. & ſequen. & in vita Honorij 4. Papç fol. 91. colum. 3. in medio. Etſi poſtea idem Petrus Aragoniæ rex prætendebat etiam regnum Siciliæ nomine Conſtantiæ ſuæ vxoris, quç fuit filia dicti Manfredi regis Siciliæ, & Corradini ſui nepotis, filij ſui, & dictç Conſtantiæ. refert Platina in vita Nicolai 3. Papæ. fol. 89. colum. 2. & in vita Martini 4. Papæ. fol. 90. colum. 2. in medio. & ſequen. Nam priùs ipſe rex Aragoniæ prçtendebat regnum hoc Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ (poſt dictam inueſtituram, quam Papa fecerat in fauorem dicti Caroli primi fratris Diui Ludouici regis Franciæ de eodem regno Siciliæ, Pullæ, & Calabriç) quia regnicolæ Siciliæ ſe ſubmiſſerũt dicto regi Aragoniæ. Nam Galli faciebant in terris Siciliæ multos inſultus, & crimina, & tunc ferè omnes Gallos occiderunt. habetur lib. 3. ſupplemen. fol. 352. colu. 1. & 2. & 355. col. 1 in fine. Volate. in d. lib. 6. cap. de Siciliæ hiſtoria poſteriori. fol. 75. colum. 1. in fine. Platina in vita Clementis 4. fol. 87 & ſequen. Mortuo prædicto rege Siciliæ Carolo 2. ſucceſſit in eodem regno Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ Robertus

vnus

vnus ex filijs minoribus ipſius Caroli 2.regis ex expræſſa diſpoſitione ſua anno Domini. 1308.aut ſequenti. traditur lib. 3.ſupplem fol. 355. colum. 2.in fine. verſi. Carlo Segundo. Volatera.d. cap.de Siciliæ hiſtoria poſteriori.fol. 75.colum.2. Platina in vita Clemētis 5.Papæ.fol. 95.col.
92 2.in medio. Hic † enim Robertus rex Siciliæ fuit declaratus rex, & confirmatus per Clementem Quintum Papá, à quo recepit inſignias regales,non obſtante quòd imperator Henricus priuauit eum illo regno,vt conſtat in clem. paſtoralis. de re iud. cum ſimilibus paſſim traditis.Mortuo iſto Roberto rege Siciliæ anno Domini 1343. ſine filijs, ſucceſſit in eodem regno Siciliæ, & Pullæ, atquè Cala-
93 briæ † Andreas. Rex Vngriæ cōſobrinus ipſius Roberti ex exprçſſa diſpoſitione teſtamētaria ipſius Roberti,licet Ioāna ſoror ipſius Roberti prætendebat ſemper ipſa regna adminiſtrare. habetur lib. 5. ſupplemen.fol.395.colum.1. Volatera.in d. lib.6.commēt. fol.75.colum. 2.poſt princip. & lib.23.fol.279. colu.2.poſt princip. Platina in vita dicti Clementis 5.fol.96.col.1.poſt medium Thom. Grama. deciſ. 1.num. 21. Hic enim Andreas rex Vngriæ,& Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ tempore dictæ ſucceſſionis regni Siciliæ habebat in vxorem Ioannam neptem ex fratre dicti Roberti regis Siciliæ, quæ cū vidiſſet dictum Andream ſuū maritum puſillanimum eſſe, (qui erat frater patruelis eiuſdem regine Ioannæ) ſecretè fecit eum ſuffocari in Mari anno Domini 1343. Et ſtatim ipſa Ioanna accepit in maritum Ludouicum Principem Taranti, qui etiam erat eius frater patruelis. Cuius matrimonij ratione multa bella in Italia fuerunt orta per ſeptēnium. refert Author ſupplemen.lib.13.fol.377.colum.2. verſi. Andrea. Volate. d. fol. 75.colum.2.in medio. Platina in vita Clementis 6. fol. 99.colum.2.& ſeque. Thom. Grama. d. deciſ. 1. num.22.
94 Tunc iſta † Ioanna,quæ erat proximior conſanguinea ipſius Roberti regis Siciliç,Pullæ, & Calabriæ, ſucceſſit in eodem regno Siciliæ,Pullæ, Calabriæ, ac etiam in regno Neapolitano,quia erat proximior conſanguinea dicti Andreæ regis Vngriæ,qui etiam deceſſit ſine deſcendentibus legitimis. Quæ omnia regna ipſa Ioanna per plus tempus,

quàm 40. annorum poſſedit. Et quia regina ipſa nõ habe-
95 bat filios legitimos † adoptauit in filium, & ſucceſſorem ſuum in d. Regnis Ludouicũ ducem Andegauiæ, aliàs Angioia (qui fuit filius Caroli Regis Fráciæ) tradit Author ſuppl. lib. 13. fol. 377. col. 2. cũ ſequ. Platina in vita Clementis 6. fol. 99. col. 2. in fine. Volatera. in d. fol. 75. colu. 2. in med. Permiſſit tamen Deus
96 † quòd d. regina Ioanna fuit vltimo ſupplitio tradita, quia dictum ſuum maritum occiderat ex laté trad tis p Tho. Grama. decil. 1. num. 22. & ſequen. habetur lib. 14. ſupple. fol. 390. Alij verò dicũt, quòd
97 mortua † iſta regina Ioanna anno Domini 1352. obtinuit Ducatum Pullæ Ludouicus filius Principis Taranti (qui fuerat maritus ſecundus d. reginæ Ioannę, & cõſobrinus d. regis Roberti contra voluntatem Ludouici regis Vngrię eius fratris patruelis. trad. lib. 13. ſuppl. fol. 386. col. 2. Alij
98 dicunt † quòd mortua dicta regina Ioanna anno Domini 1351. ſucceſſit in d. regno Neapolitano Carolus deſcendens ab alio Carolo 1. Regis Siciliæ (cuius iam nos mētionem in præſentiarũ fecimus. num. 92.) qui occidit d. Mãfredum regē Siciliæ, vt diximus in d. nu. 92. trad. lib. 14. ſuppl. fol. 390. cum ſeq. col. 1. Volat. lib. 6. comm. c. de Siciliæ hiſt. poſteriori. fol. 75. col. 2. in med. Platina in vita Vrbani 6. Papæ. fol. 104. colu. 2. Hunc verò Ludouicum Ducem Angioia ſuperauit in bello Carolus prædictus Rex Pullæ anno Domini 1382. trad. lib. 14. ſuppl. fol. 390. colu. 2. Volat. in d. fol. 75. col. 2. in fi. Mortuo iſto Carolo regē Pul-
99 læ, & Calabriæ ſucceſſit † in eiſdē regnis Lãciſlagus (aliàs Ladislaus) eius filius ann Domini 1384. aut 1386. Et quia hic Lãciſlagus (abſente à Romana Ciuitate Greg. 12. Papa) manu armata, & militari occupauit eandem S. Ciuitatem, ipſe Papa cum conſilio omnium Illuſtriſs. Cardinalium priuauit eum d. Regno Neapolitano, Pullæ, & Calabriæ, illudquè conceſſit Ludouico filio Ludouici Angio.
100 Et poſt † paucos dies ipſe Lanciſlagus deceſſit in Ciuitate Neapolitana (quem occiderat quædam filia cuiuſdam medici famoſi, quæ eũ interfecit veneno tempore, quo cum ea habebat copulam, ponens in vulua ſuã quemdam paniculum. trad. lib. 14. ſuppl. fol. 392. colum. 2. Volatera.

in d.c.

in d.cap. de Siciliæ hiſtoria poſteriori fol. 76.colum. 1.) Et ipſe Papa Gregorius 12. cùm eſſet in Concilio Piſano
101 †confirmauit ipſum Ludouicum in regem Neapolitanum, Pullæ, & Calabriæ anno Domini 1410. traditur lib. 14.ſupplemen.fol.401. colu. 2.in medio. Volate. in d. fol. 76.colum. 1.in princip. Platina in vita Alexandri 5.Papæ. fol.109.colum. 1. in fine. Et Volate.in d.fol.76. colum. 1. poſt princip. ait, quòd etiam Alexander 5. Papa priuauit dictũ Ladislaũ regno Siciliæ, propter eius inobidientiam.

Alij verò dicũt, quòd poſt dictum Greg. 12.Papam, fuit electus in Summum Pontificem Bonifatius Nonus, & quòd hic Bonifatius (aliàs Vrbanus 6.) cùm videret multas differentias eſſe inter prędictos Principes ſuper dicto regno Neapolitano, Pullæ,
102 Calabrie, & Siciliæ † declarauit in regem eorum regnorum anno Domini 1410. prędictum Lancelaum filium dicti Caroli 3. & quòd fecit ei ſtatim reſtitui omnia ea regna, eumquè coronari iuſſit, etiam ſi nimis puer fuiſſet, qui vſque ad ſuam mortem ſe cõſeruauit in dictis regnis. Quæ omnia refert. Volate. in d. fol. 76.colum. 1. & lib. 22.commen.cap. Pontificum Romanorum.fol.257.colum.2. in medio. Platina in vita d. Bonifatij 9.Papæ.fol. 106.col. 1. in medio, & Author ſupple. lib.14.fol.389.col. 1. Mortuo dicto Tancelago rege vltimo dictorum regnorũ, quia de-
103 ceſſit ſine deſcendẽtib. †ſucceſſit ei in dictis regnis Ioanna eius ſoror anno Domini. 1415. (huius nominis ſecunda) refert Platina in vita Ioannis. 23.Papæ.fol. 111.col. 1. poſt princ. Hæc enim Ioãna. ſecunda regina horum regnorum Neapolitani, Pullę, Calabrię, & Siciliæ accepit in maritum Didacum comitẽ Marchiæ (qui erat Princeps Frãtiæ famoſiſſimus) & cũ hæc Ioanna videret, quòd d. Didacus eius maritus diſponebat omnia ad ſuam voluntatẽ, & ſine eius cõſilio, hac tantũ occaſione ab eo receſſit ſatis irata, qua propter regna illa ſe in plures diuiſerunt partes. Quia aliquib. placebat adminiſtratio mariti, alijs gubernatio d. Ioannæ reginę, alij verò regnicolæ volebant in regem Ludouicum de Angou alij etiã regnicolæ volebant in regem recipere Alphonſum potẽtiſſimum regem Aragoniæ (qui fuit filius Ferdinandi Regis

Aragoniæ, ac nepos Ioannis regis Aragoniæ, & fuit auus regis FerdinādiCatholici Hiſpaniarum, & Aragoniæ, proaui, perquàm Catholici regis Hiſpaniarum, ac domini noſtri Philippi 2.) Et
104 tandem † ipſa regina Ioanna adoptauit in ſuum filium, & ſucceſſorem ſuorum regnorum Neapolitani, Pullæ, Calabriæ, & Siciliæ prædictũ Alphonſum regem Aragoniæ. Licet intra breue tempus ipſe rex Alphonſus fuit ingratus (ſi ſic dici poteſt) dictæ Ioannæ reginæ, quia eam expullit à Ciuita Neapolitana, quam recepit Philippus Maria Dux Mediolanenſis, & fecit eam reuerti in dictam Ciuitatem Neapolitanam. Quæ cùm eſſet in eadem Ciuitate contra dixit prædictam adoptionem, quam fecerat in fauorem dicti Alphonſi regis Aragoniæ, & nouiter adoptauit in ſuum filium, & ſucceſſorem ſuorum regnorum Ludouicum filium Ludouici Ducis Andegauiæ, quem ex tunc inſtituit in ſuum hæredem, & ſucceſſorem vniuerſalem. Quam inſtitutionem,
105 † ac adoptionem Papa Alexander Quintus, & poſt eum Papa Ioannes 23. & finaliter Papa Martinus Quintus approbauerunt. Platina in vita Martini 5. Papæ fol. 113. colum. 2. poſt principium. idẽ traditur lib. 14. ſupplemen. chronica. fol. 405. colum. 2. Volate. lib. 6. commenta. cap. de Siciliæ hiſtoria poſteriori. fol. 76. colum. 1. in medio.
106 Quę omnia † contradixit dictus Alphonſus rex Aragoniæ. Et hoc tempore deceſſit prædictus Ludouicus Andegauenſis, qui fuerat adoptatus per dictam reginam Ioānam, quę in locum ipſius Ludouici ſubrogauit Renatum (aliàs Rinaldum) fratrem dicti Ludouici Ducis Andegauenſis, qui erat de proſapia, & deſcendentia regum Franciæ, quæ cum ipſo Renato regnauerunt in ipſis regnis 6. annis continuis. Omnia ſupra dicta refert Volate. in d. fol. 76. colum. 1. in medio. Platina in vita dicti Martinis 5. Papæ fol. 113. col. 2. Ipſumquè Renatum ſuperauit in bello prædictus Alphōſus rex Aragoniæ, eumquè ſpoliauit à poſſeſſione dictorum regnorum Neapolis, Pullæ, Calabriæ, & Sicilię. Cuius facti cùm moleſtus eſſet Renatus
107 ab humanis deceſſit † & tẽpore ſuę mortis in ſuo teſtamento reliquit titulum, & ius dicti regni Neapolitani Ca-

rolo

rolo 8. regi Franciç eius proximiori conſanguineo.refert copioſè Volatera.in d.fol.76. colum.1.in medio. Contingit tamen,quòd hac occaſio-
108 ne † prędicta regina Ioanna penituit feciſſe adoptionẽ, & inſtitutionem, quam fecerat in fauorem dicti Renati, & iterùm adoptauit in filium & ſucceſſorem vniuerſalem eundem Alphonſum regem Aragoniç, cuius fauore ipſa Ioanna excluſit à Ciuitate Neapolitana d. Ludouicum Ducem Andegauię. Et ita
109 mortua † dicta regina Ioanna dictus Alphonſus rex Aragonię remanſit dominus prędictorum regnorum Neapolis, Pullç, & Calabriæ, ac Siciliç. traditur copioſè lib. 15.ſupplemen.fol.416. colu. 2.& 418. quod alij Authores affirmant. Qui potitus fuit ſupradictis regnis 22. annis continuis, & obijt anno Domini 1443.(aut ann. 1456.) ſine deſcendẽtibus legitimis, & tantùm reliquit Ferdinandum ſuum filium baſtardum, quem habuit in quadam eius concubina, quem reliquit d. Rex Alphonſus in ſuum ſucceſſorem vniuerſalem ſuorũ regnorum Neapolis, Pullç, Calabriç,& Siciliç,& fuit vocatus Ferdinandus eius Rex 1.traditur lib. 15.ſupplemen. fol.418.colu.2. Et licet tempore mortis dicti Alphonſi regis Aragoniç Calixtus 3. Papa prætendebat, quòd ex quo ipſe Rex Alphonſus deceſſerat ſine filijs legitimis, illa regna reuerſa, & conſolidata fuerunt in fauorem Sedis Apoſtolicæ,& feudum expirauerat,& quòd in eiſdem regnis non poterat ſuccedere prædictus Ferdinandus eius filius, quia erat baſtardus. ex Platina in vita Calixti 3. Papæ.fol. 124 colum. 1. Morte tamen dicti Summi Pontificis hæc ſua prætenſio ceſſauit,vt ex eodem Authore cõ-
110 ſtat. Vltra hoc † quòd hæc intelligens dictus Rex Ferdinandus, ſuas res compoſuit cum Papa Pio 1.ſucceſſore ipſius Calixti, cui promiſſit ſoluere certum ſenſum,& ſanctæ Eccleſiæ Romanæ quolibet anno,à quo obtinuit confirmationem dictorũ regnorum,ac etiam ſuæ ſucceſſionis, quem ipſe Papa coronauit in regem legitimum illorum regnorum, quorum fuit verus rex abſquè vlla contradictione, & in totum excluſit ſuos inimicos (qui ea prætẽdebant) fauore ipſius Pij 2. Pape. Volate.lib.6.comment. cap.de Siciliæ hiſtoria poſte-

riori.fol. 77.col.1. Et quamuis, poſt mortem dicti Pij 2. Papa, Paulus 2. prætendebat idem, quod Calixtus 3. Papa, tamen prædictus rex Ferdinandus ex iuſtiſſimis cauſis ſe defendebat, ex Platina in vita eiuſdem Pauli 2. Papæ.
111 fol. 130.colum.2. Quin † & Papa Eugenius ante mortem dicti Alphonſi regis Aragoniæ declarauit, in ſequentem ſucceſſorem illorum regnorum dictum Ferdinandum eius filium baſtardum. Platina in vita Pij 2. Papæ.fol. 126 colum. 1.in fine, & 127.col. 1 Mortuo dicto Ferdinando 1. rege ſupradicto, ei ſucceſſit in eiſdem regnis Alphonſus eius primogenitus Dux Ca-
112 labriæ † qui in principio ſui regni compoſuit omnes ſuas differentias cum Papa Sixto 4.tradit Author ſupplemen.lib. 15.fol.440.colum. 1
113 Prædictus Rex Alphõſus † vltimus anno Domini 1486. renunciauit ſuum regnum Neapolitanum, in fauorẽ ſui primogeniti Ferdinandi, qui ſtatim ſucceſſit in eiſdem regnis (qui fuit vocatus Ferdinandus 2.) cõtra quem acies militum mouit Carolus 8. Rex Franciæ (qui in regno Neapolitano ingreſſus fuit 21 Februarij 1495.) cũ magno exercitu, petens ab eo dicta regna, ſed poſt 8.menſes contulit ſe Franciæ cum ſuis gẽtibus, & deinde reuerſus dictus Rex Ferdinandus recuperauit Ciuitatem Neapolitanam, expulſis Gallis, & deinde totum regnum Neapolitanum. Volate.lib.6.commenta.cap. de Siciliæ hiſtoria poſteriori fol.77.colum. 1.& ſequen.Mathe.de Affl.deciſ. 50 num. 1.& 6.in fine, & deciſio. 150.num. 1.& deciſ. 392.nu. 2.vbi num.28.& ſequen. ait, quòd hæc victoria in fauorem dicti Regis Ferdinandi non fuit in veritate præcogitata, ſed quòd potiùs miſterio Diuino contingit. Fuitquè tunc dictus Rex Ferdinandus cum magno gaudio à nobilibus, & plebeys Neapolitanis 7. die Aprilis 1595. anni Domini. Math.de Affl.deciſ. 50.num. 1. & deciſ. 57. in principio. Defuncto prædicto rege Ferdinando 2. ſine deſcendentibus, ſucceſſit in omnibus ſuis regnis Neapolitano, Pulla, & Calabria, ac etiam Sicilia Federicus eius patruus (qui fuit frater dicti regis Alphõſi vltimi, & filius dicti Ferdinan-
114 di 1.) cui prædictus † Rex Ferdinandus vltimus ipſorũ regnorum, ea regna in ſuo teſtamento reliquit dicto Fede-

rico.

rico Volatera.lib.6. commẽta.in d.fol.77.colum. 1.& 78. in fine.colum. 1.cum ſequen. Contra hunc Federicum aduenit Ludouicus 12. rex Frãciæ cum magno exercitu.Sed Rex Federicus receſſit à Ciuitate Neapolitana cũ multis gentibus,& familia ſua in inſulam Ænariam, aliàs in Ciuitatem Iſclæ, quæ eſt locus tutiſſimus,& inexpugnabilis. Et exercitus ipſius regis Frãtiæ Ludouici 12. habuit poſſeſſionem Ciuitatis Neapolitanæ,& maioris partis regni. Math.de Affl.in d.deciſ. 150. num. 1.& deciſ.392.num. 3. Volatera.in d.fol.77.col. 1. & ſequen.

Deniquè eſt etiam cõſide-
115 randum quòd ſucceſſio regnorum Neapolitani, Pullæ, Calabriæ, & Siciliæ poſt dictum Federicum ſecundum vltimum regem eorum, ad reges noſtros Hiſpaniarum, per quã Catholicos iure optimo peruenit, quibus regna illa pertinet,ac Dei Opt.Max. fauore ſemper pertinebunt, tanquàm proximioribus cõſanguineis ſanguinis præclariſſimi regum antiquorum Aragoniæ, & ex alijs iuſtiſſimis cauſis. Nam cùm ipſe Federicus eſſet in prædicto regno Neapolitano anxius de dicto ſucceſſu belli, & amiſſionis Ciuitatis Neapolitani, Ferdinandus Catholicus Rex Hiſpaniæ, & Aragoniæ (qui matrimoniũ contraxerat anno Domini 1471. cum Catholica regina Hiſpaniȩ donna Eliſabeth domina noſtra) vidiſſet,quòd Rex Frãciȩ Ludouicus 12. ademit à dicto Federico rege prædictã Neapolitanam Ciuitatem, & maiorem partem ipſius regni Neapolitani, & ipſe Catholicus Rex Ferdinandus tanquã proximior cõſanguineus ipſius Regis Federici præparauerit ſe ad præſtandum auxilium dicto regi Federico, hãc conuentionem fecit cùm dicto Ludouico 12.Chriſtianiſſimo rege Franciæ anno Domini 1502. videlicet, quòd prædictus rex Catholicus Ferdinandus ſibi haberet regna Pullæ, & Calabriæ cum omnimoda iuriſdictione eorum, & reliquum eſſet Chriſtianiſſimi regis Frãciæ. refert Math. de Affl.deciſ.403. num.2. & 3.& plenius Volate. lib. 3. commenta. cap. de tertio genere Frãcorum fol. 25. & lib. 6. cap. de Siciliæ hiſtoria poſteriori.fol.77. col. 2.in princip.& lib.2.ca. de Sarracenorum initio fol.12.colum. 1. & ſequen. Thom. Grama. deciſ.

59.num. 10. in medio, & ſequentibus. Cùm autem ex interuallo eſſent magnæ differentiæ inter ambos reges Hiſpaniæ, & Franciæ, ſuper diuiſione terminorum, venerunt ad arma, & tandem gẽtes regis noſtri Catholici Ferdinãdi victoriam obtinuerunt, gẽtesquè Gallicas ſuperauerũt, & occiderunt viceregẽ Franciæ regis. Et ex tunc Catholicus Ferdinandus rex Hiſpaniarum, ac Aragoniæ victor extitit, & acquiſiuit Ciuitatẽ Neapolitanã, ac omnes alias Ciuitates, & Terras Regnorũ Neapolitani, Siciliæ, Pullę, & Calabriæ, verusquè dominus eorum effectus fuit, excluſis ab eis penitùs Gallis, & finaliter recuperata Ciuitate Gaetæ, & ſuo portu, & reliquum ipſorum regnorũ dictus Rex Ferdinandus Catholicus remãſit abſolutus dominus ipſorum regnorum, excluſo dicto Ludouico 12. rege Franciæ, & omnibus ſuis gẽtibus. Quibus peractis in continenti Ferdinãdus Catholicus rex ac dominus noſter miſſit Sũmo Pontifici tributum ſuum ei debitum ratione feudi dictorum regnorum, ſcilicet vnum equum aluum, in quo tantùm Papa Alexãder 6. moderauit tributum, quod antea reges Neapolitani regni, & Siciliæ præſtabant Sedi Apoſtolicæ omne aliud plus remittendo. Quæ omnia refert Volatera. lib. 2. commẽta. cap. de Sarracenorum initio. fol. 12. col. 1. cum ſequen. & pleniùs lib. 3. de tertio genere Francorum fol. 24. col. 1 poſt princip. & fol. 25. col. 1. in princ. vſque ad finem capituli. & lib. 6. cap. de Siciliæ hiſtoria poſteriori. fol. 77. col. 2 in princip. Mich. Ritio. lib. 3. de regibus Francorum. fol. 21. col. 1. verſi. apulit. & verſi. in ipſo genere. Math. de Affl. deciſ. 403 num. 2. & 3. habetur lib. 15. ſupleme. fol. 425. & 434. colum. 2. cum ſequen. & fol. 445. col. 1. & ſequentibus, & in hiſtoria particulari acqueſtus regni Neapolitani. per totam. Ex ſupradictis enim cauſis, & alijs multis vrgentiſſimis Maie-
116 ſtas noſtri † Catholici regis Ferdinãdi fuit declaratus pro vero, & legitimo ſucceſſore totius regni Neapolitani (in quo eſt incorporatus Ducatus Pullæ, & Calabriæ) & etiã regni Siciliæ. refert Thom. Grama. deciſ. 59. num. 10. in medio. Poſt hæc autem prædictus rex Federicus in Galliam confugit ad Fraciæ regẽ Ludouicum, miſericordiam

petens

petens, à quo fuit ſuſceptus pro regis dignitate, & quadriennio poſt ab humanis excellit Volate.lib.3.comment. cap. de tertio genere Francorum.fol.25.col.1. in princip. & in fine illius capituli,& lib. 6. cap. de Siciliç hiſtoria poſteriori.fol.77.col.1. cum ſequent. Vbi hic Author in d. fol.77.ait, quòd in hoc Federico defecerunt reges Aragoniç, qui fuerunt reges regnorum Neapolis, & Siciliç, & ipſa regna peruenerũt ad perquàm Catholicos reges noſtros Hiſpaniarũ, tanquàm conſanguineos proximiores regum antiquorum ipſorum regnorum Neapolis & Siciliæ, & deſcendentes à regibus Aragoniæ. Mortuo Catholico rege Hiſpaniarum (qui in ordine regum Neapolitani, & Siciliæ huius nominis fuit) ſucceſſit in eiſdem regnis, & in Ducatu Pullæ, & Calabriæ donna Ioanna domina noſtra regina Hiſpaniæ, & Aragoniæ filia vnica legitima d. Ferdinandi regis Catholici. Et ea defuncta ſucceſſit in eiſdem regnis perquàm Catholicus, ac inuictiſſimus imperator, & Rex Hiſpaniarũ dominus noſter Carolus Quintus eius primogenitus. Qui anno Domini. 1555. regna omnia ſua ceſſit, & renunciauit in fauorẽ perquam Catholico regi, ac domino noſtro potẽtiſſimo Philippo II. eius filio dilectiſſimo Ex eiſdemquè cauſis etiã ſe-

117 quitur † quòd iuſtiſſimè, ac meritò noſtri reges Catholici Hiſpaniarum, tanquàm reges regnorum Neapolis, & Siciliæ, ſunt etiam reges Hieruſalem, vt in præſenti quęſtione deducemus, in eius 5.part.n. 90.& ſeq.verſi. ſolũ enim pertinet,& ſequent.

Ciuitas enim Neapolita-

118 na † eſt caput regni Neapolitani, & antiquitùs vocabatur Parthenope, & eſt in Campania vna de principalioribus Prouintijs Italiæ, eiuſquè fundator fuit Diomedes, fuitquè nimis populoſa anno Creationis Mundi 4034. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 1162. habetur in chronica generali ætatũ Mũdi 3. ætate fol. 42. pagin. 2. & lib. 3. ſupplemen. chronic. fol. 65. colum. 1. Et multò antequàm Sancta Ciuitas Roma-

119 na † edificaretur; fuerunt reges in hoc regno Neapolitano, nam antiquitùs ante ædificationem dictæ Ciuitatis Romanæ fuit rex Ciuitatis Neapolitanæ Æneas Troyanus, ex And. de Iſernia in

prohæm. Conſtitutio Neapol. 1. part. colum. 2. in principio verſi. deindè ſi quis reſpexe-
120 rit. Et ſimiliter † regnum Siciliæ, fuit antiquitùs vna de prouintijs principalioribus Italiæ, ſed propter magnum terremotum fuit diuiſa à regnis Italiæ cum vna magna parte Maris, & eſt vltra Italiam, & ab ea ſeparata 1500. paſſus, qui faciunt vnã millam, & mediam. Quod ſucceſſit anno Domini 1227. quod referunt Authores ſtatim citandi. Antiquitusquè Sicilia vocabatur horrea, ex eo, quòd abundaret tritico, & alijs fructibus neceſſarijs ad humanam vitam, ex Plinio. quem ſequitur Author ſupplemen. fol. 45. colum. 2. lib. 3. & lib. 13. fol. 355. colum. 1. Volate. lib. 6. cap. de Sicilia. fol. 72. colum. 2. Solinus in memorabilibus Mundi cap. 10. fol. 34. col. 2. (vbi & ait, quòd ex iſto regno Siciliæ fuit naturalis Cæres magiſtra ſeminaddi triticum, & ordeũ quod & refert Author chronicæ generalis ætatum Mundi 3. ætate fol. 25. pag. 1. in fine.) Et idem Author 6. ætate fol. 20. poſt princip. Sicilia
121 fuit ſic vocata † à Siculo (filio Neptuni, aut Corinthio fratre Dardã) qui fuit Siciliæ primus rex antiquiſſimus, qui inibi regnabat anno Creationis Mundi 3757. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 1442. traditur lib. 3. ſupplemen. fol. 43. col. 2. Solinus in d. cap. 10. fol. 33. col. 2. Et ante dictum regem Siculũ & deſtructionem regni Troyani Sicilia vocabatur Sicania, à rege Sicano, ex Solino in d. fol. 33. colum. 2. traditur in d. chroni. general. ætatum Mundi 2. ætate fol. 19. colu. 2. & in 3. ætate fol. 38. colu. 2. Et inter antiquiſſimos dominos Sicilię, qui erant comites cùm Sicilia erat comitatus, ſucceſſum etiã fuit iure ſãguinis de patre in filiũ, & de proximiore conſanguineo in ſequentem ſucceſſorem conſanguineum. Volatera. lib. 6. comment. cap. de hiſtoria Sicil. fol. 74. colum. 2. & ſequentibus pluribus. & Auth. ſupplem. lib. 12. fol. 328. colum. 1. In regno Sicilię primò adinuentæ fuerunt Comediæ. refert. Author. chronicã gen. ætatum Mundi 2. ætat. fol. 19. col. 2.
122 Regnũ Neapolitanũ † et etiã regnũ Siciliæ, Pullę, & Calabrię fuit pluries à diuerſis dominis, ac nationib. occupatũ. Nã Belliſarius dux ſingulariſſimus Imperat. Iuſtinian. 1. an-

no Domini 534. acquiſiuit Ciuitatem Neapolitanam, & eam,& eius Ciues debellauit. Illeſc. 1. part. hiſtoriæ pontif. lib. 3.cap. 8. de vita Bonifatij. 2. Papæ 57.fol.97. colu. 3. in fine. cum ſequen. Et iterum etiam eã acquiſiuit anno Domini 538. nomine dicti imperatoris Iuſtiniani Illeſc. d. lib. 3.cap. 11.fol. 104. colum. 3.in fine. Et ſimiliter idem Belliſarius nomine ipſius imperatoris acquiſiuit regnum Siciliæ, cùm veniſſet à Ciuitate Conſtantinopolitana cõtra Theodatum regem Italię. idem Illeſc.d. lib. 3. d.cap. 11. de vita Siluerij Papæ. 60. fol. 104.colum. 3. in medio. Præ-
123 terea † & regnum Siciliæ fuit olim occupatum per Romanos,& tunc gubernabatur per prætores. Volate.lib.6.cõmenta.cap.de Siciliæ hiſtoria poſteriori fol.74.colum. 2.in princip. Et poſtea fuit in poteſtate Romanorum,vſquè ad tẽpus Caroli Magni,tunc igitur partito Orbe inter vtrũq; imperium,omnis Sicilia cum Calabria, & Pulla Cõnſtantinopolitano ceſſit,cui ſine cõtradictione paruit, vſquè ad imperatorem Nicephorum (cognomento Thomã) quo tempore Sarraceni Apullam, & alia loca occupauerunt anno Domini 914.donec(ſecũdum aliquos Authores) Ro-
124 bertus cognomento † Guiſcardus expulſis Grecis ſimul & Sarracenis in ſuam poteſtatem redegit,aut (ſecũdum alios) Tancredus Normandus, cũ magno exercitu Normandorum Siciliam,Pullam, & Calabriam cæpit, ipſequè Tancredus moriens imperiũ reliquis fratribus ex ſucceſſione diuiſit, qui comites Siciliæ dicti ſunt per tẽpus 43. annorum. Quæ omnia refert Volatera.lib.6.commenta.cap.de hiſtoria Siciliæ col.
125 1.Olim etiam † regnũ Neapolitanum Romanis ſe conceſſit,vt inquit tex. in l. 2. ff. de offi. quæſto. & in authenti. vt præpo.nomi. imperato. §.ſi quis enim colum. 5.refert Iſern.in d.prohæm. conſtitu. Neapol. 1.part. colu. 2. verſi. deindè ſi quis, vbi optimè probatur.traditur libro chronicæ generalis ætatum Mundi 3.ætate fol.42.col.1. Sarra-
126 ceni † etiam Egipti debellauerunt regnum Siciliæ,Pullæ,& Calabriæ anno Domini 680. tẽpore imperatoris Cõſtantini 4. Volate.lib. 23.cõmenta.c.Martianus.fol 273. colum.2.in fine. Alia etiam vice Sarraceni anno Domini 671.acquiſierunt regnum Si-

 ciliæ.

ciliæ.Illeſc.in d. 1. part.lib.4.
cap.13.de Deodato Papa:79.
fol.144.colum.4. Longobar-
127 di † etiam ſuperauerunt ci-
ues,ac dominos Pullæ,& Ca-
labriæ anno Salutis noſtræ.
584. tẽpore imperatoris Ti-
berij 2.& Pelagij 2. Papæ. Il
leſc.lib.5.dictę 1.part.cap.16
de vita Pelagij 2.Pap. 65.fol.
114.col.4.& ſequen.Tempo-
128 re Ottonis imperatoris † &
cùm poſſideret ipſe impera-
tor regnum Sicilię, illud de-
bellauit Reynaldus anno Do-
mini 960.Volate.lib. 23. cõ-
menta.fol.279.colum. 1.poſt
principium. Ducatus Cala-
129 briæ † erat in poteſtate Eu-
ſtachij ann. Domini 961.qui
erat ſubiectus imperatori Ni-
cephoro 2. cui annuatim ſol-
uebat certum tributum ipſi
imperatori. Volate. in d. lib.
23.cap. Marcianus fol. 275.
colum. 1. poſt medium. Hic
imperator Nicephorus iuſſit
prędicto Euſtachio Duci ſu-
pra dicto, quòd vt Sarraceni
deſererent Ducatum Pullæ,
& Calabriæ ipſi Euſtachio li-
berè, ſolueret eis tributũ de-
bitum ipſi imperatori, quod
Euſtachius compoſuit,& Sar-
raceni derelinquerunt ei li-
berè terras,& Ciuitates illarũ
prouintiarum. Volate. d. fol.
130 275.colum. 1. Totila † Rex
Gothorum ferro, & igne re-
gnum Neapolitanũ ſuæ Mo-
narchiæ Italię ſubiecit,& etiã
regnum Sicilię. Platina in vi-
ta Pelagij 1.Papæ.fol.30.col.
1.propè finem. Theodoricus
131 etiam Gothorum rex † cum
poſſideret regnum Italię, de-
bellauit regnum Siciliæ. an-
no Domini 496. Platina in
vita Pelagij 1. fol.26.colu.2.
Similiter anno Salutis noſtrę
916.aut 2.ſequentibus impe-
ratores Conſtantinopolitani
Cõſtantinus,& Romanus vo-
luerunt Sanctam Ciuitatem
Romanam deſtruere,quia eis
noluerũt obedire, & ad arma
venerunt cõtra vnum ex ſuis
Ducibus, & adduxerunt in
ſuum fauorẽ Sarracenos Af-
132 fricæ,qui † debellarũt Nea-
politanum regnum, Pullam,
& Calabriam, & alias multas
Prouintias, & Terras propè
ipſam Ciuitatem Romanam
133 †quos reſiſterunt Papa Ioã-
nes 10. & Albertus Dux To-
ſcaniæ, & ſe recoligerunt ad
montem Garganum, in par-
tibus Pullæ, & Calabriæ, vbi
fecerunt aliqua fortalicia, in
quibus ſe munierunt,& exin-
dè Chriſtianos,ac Terras eo-
rum debellabant.Illeſc. lib.4.
part.1.pontif.cap.61. de vita
Ioannis 10.Pap. 128.fol.218
colum. 1.& 2. Poſtea tamen

idem Ioãnes 10.Papa iterum ſuperauit eosdem Sarracenos & recuperauit dictum regnũ Neapolitanum Pullã, & Calabriam, eaquè omnia cóceſſerunt in feudum certis baronibus ſub certo tributo annuo in fauorem Eccleſię Romanæ. refert Illeſc. in d. fol. 218.colum.4 & ſequen. Verùm, & imperator Nicephorus 2.cùm in partibus Italiæ aduenit anno Salutis noſtræ. 961.(vocatus Phocas)acque ſtus fuit Siciliam,& Calabriã Volate.lib.23.commenta.ca. Martianus fol.275.colum.1. poſt medium. Tempore etiã Gregorij 4.Papæ. & Impera-
134 toris Ludouici Pij † regnũ Siciliæ fuit à Sarracenis poſſeſſum, & Chriſtiani eos repelerunt ab eodẽ regno. Platina in vita Greg.4.Pap.103. fol.50.colum.1.in medio.Papa Clemens 5. anno Domini 1306.recuperauit à Sarracenis inſulam Cerdeñę, quam ſtatim conceſſit regi Siciliæ Federico,vt potiùs ex ea excluderet dictos Sarracenos. Platina in vita dicti Clementis 5.Papæ fol.95.colu.1.Anno etiam ſalutis noſtræ 1381 Carolus de proſapia præclariſſima regum Franciæ iuſſu
135 † Papæ Vrbani 6. (qui egrè tulit,reginam Ioannam occidiſſe Andream maritum ſuũ regem Vngriæ,& horum regnorum ſine cauſa) ex hac cauſa, & alijs iuſtiſſimis, debellauit regnum Neapolitanum, ac compræhendit omnes Principes Neapolitanos, & etiam ipſam reginam, & eam vltimo ſupplitio tradi fecit. traditur lib. 14.ſupplem. fol.390.Thom.Grama. deciſio.1.num.22.& ſequentibus cuius,& nos iam mentionem fecimus in præſenti par.n.96

Regnum Neapolitanum,
136 † & regnum Siciliæ,Pullæ, & Calabriæ fuit propriũ patrimonium Eccleſiæ Romanæ,vt inquit glo.in clem.Romani Principes verb. Siciliæ. de iu.iuran.Tum ex donatione,& conceſſione expreſſa, quam de eiſdem regnis fecit imperator Ludouicus Pius, poſt annum 824.Domini noſtri, Tum etiam(vt nunc diximus.in hac 3.part.nu.124. & ſequentibus) ſummi Pontifices Romani regna hæc à Sarracenis, & alijs inimicis recuperauerunt,eaquè dominio Sãctiſſimæ Eccleſiæ Romanæ ſubmiſſerunt, & addiderũt,vt particulariter refert (vltra Authores Latinos) Illeſc.1.part.hiſtoriæ pontifical. lib.4.cap.62. de vita Ioannis 10.Papæ.128.fol.218.& ſeq.

Tum

Tum item, quia ex quo omnia iſta regna, & ſtatus sũt de patrimonio Eccleſiæ Romanæ, ac de eius dominio directo, Summi Pontifices Romani ea regibus Chriſtianis cõceſſerunt in feudum, & tributum, & eodem titulo perquã Catholicus rex noſter Hiſpaniarum, ac dominus noſter Philippus 4. ea poſſidet. Ex
137 quibus † conceſſionibus, & donationibus probatur regna illa feudalia eſſe in fauorem Sanctiſſimæ Sedis Apoſtolicæ Romanæ. clemen. paſtoralis. de re iud. cap. ad Apoſtolicę. eod. tit. lib. 6. notat Math. de Affl. deciſ. 282. orta. num. 11. Gram-ti. deciſ. 1. num. 30. in fine. Vnde ait Cuiatius lib. 1. de feud. tit. de his, qui feud. da. po. pagin. 15. poſt princip. quòd regnum Siciliç pendet à Summo Pontifice, ex quo illud in feudum conceſſit. Cũ
138 enim † regnum Neapolitanum, & regnum Siciliç cum Pulla, & Calabria ſint regna feudalia, in eis etiam ſucceditur in infinitum inter omnes conſangnineos, & deſcendentes regum, qui ea in feudum tenuerint iure ſanguinis, & perpetuç conſuetudinis, vt & nos etiam iam annotabimus in 1. part. huius ſecundç quçſtionis. num. 2. & ſequentibus & num. 23.

SVM-

SVMMARIVM QVARTAE PARTIS Huius QVAESTIONIS SECVNDAE.

1 *Regno Ægypti olim ſucceſſum fuit iure ſanguinis, non per electionem,& num. 6.& 8.& num. 10.*

2 *Aegypti prouintia fuit prius habitata à Menſram nepote Noæ filio Cam.*

3 *Agypti regnum quare ſic vocatum ſit,& num. 16. Et ibi dicitur, quòd primus populator huius regni fuit Meſran filius* Can *filij Noæ.*

4 *Aegypti fuit primus rex Sores.*

5 *Aegypti reges fuerunt vocati Pharaon. Et poſt Tholomeum regem Aegypti alij eodem nomine vſi fuerunt num. 15.*

7 *Alexander Magnus diuiſit tẽpore ſuæ mortis omnia ſua regna inter omnes ſuos Principes, & cui legauerit regnum Aegypti.*

9 *Tholomeus Philadelphus rex Aegypti fecit in* Hieruſalem *vnam bibliothecam ſeptuaginta millia librorum.*

11 *Cleopatra filia* Tholomei *Dionyſij regis Aegypti, fuit* vlti*mus rex Aegypti.*

12 *Regnum Aegipti quando fuerit finitum.*

13 *Regnum Aegypti fuit primum in Monarchijs.*

14 *Regnum Aegypti incepit anno 131. poſt Diluuium.*

17 *Alexander Magnus tempore quo occupauit regnum Aegypti, edificat* Alexandriam *Ciuitatem, eam appellando à ſuo nomine.*

18 Aegypti *in regno prædicauit Euangelium Chriſti Domini noſtri beatus Simon* Apoſto*lus.*

19 *Regno* Babiloniæ *ſucceſſum fuit iure ſanguinis,& non per electionem,& num. 20.*

21 Babilonia *Ciuitas, fuit fundata à Nembroht* Gigante *ann. 130 poſt Diluuium.*

22 *Regnum* Babiloniæ *fuit primũ regnum Mundi,& eſt caput Caldeorum hæc Ciuitas Babiloniæ,& propter eius excellẽtiam denominatur Aſſyria, & Meſſopotania* Babilonia.

23 Regno *Perſarum ſuccedebatur iure ſanguinis,& non per ele-*

ctionem

ctionem num. 25 & 29.

24 Regnum Perſarũ eſt antiquiſſimum, & incepit in Dario, et Cyro.

25 Regnum Perſarum fuit captum ab Alexandro Magno.

26 Regnum Perſarum à quo ſic fuerit denominatum.

27 Perſarum in regno prædicauit Chriſti Domini noſtri Euangelium beatus Thomas Apoſtolus.

28 Regnum Perſarum translatum eſt ad Sarracenos, et Turcas. Eorumquè primus rex fuit Mahoma num. 29.

30 Regno Aſſyriorum ſuccedebatur iure ſanguinis, & non per electionem.

31 Ninus rex Aſſyriorum fundauit Ciuitatem Niniue.

32 Ninus rex Aſſyriorum fuit primus rex Mundi, qui vicit reges ſuos conuicinos.

33 Regnum Aſſyriorum fuit primum in Monarchijs, & incepit ſub Saruch proauo Abrahæ. Et incepit anno 130. poſt Diluuium num. 35.

34 Aſſyriorum vltimus rex fuit Sardanapalus.

36 Idolatria primũ incepit in regno Aſſyriorum.

37 Regnum Aſſyriorum eſt vna de Prouintijs principalibus Aſiæ.

38 Regnum Aſſyriorum vnde ſic vocetur.

39 Regno Syriæ ſuccedebatur olim iure ſanguinis.

40 Syriæ vltimus rex fuit Philippus, eiuſquè regnum deuenit ad Romanos.

41 Regno Parthorum ſuccedebatur iure ſanguinis, & non per electionem.

42 Rex Primus Parthorum fuit Arſace, à quo ſequentes reges eodem nomine fuerunt vocati.

43 Regno Parthorũ beatiſſimi Apoſtoli Thomas, & Philippus prædicauerunt Chriſti noſtri Euangelium.

44 Regno Scytharum iure ſanguinis ſuccedebatur, & non per electionem.

45 Regnum Scytharum eſt in terris Septentrionalibus, eiuſquè gentes habuerunt originem à Maggog nepote Noæ.

46 Regno Scytharum beatiſſimus Andreas Apoſtolus prædicauit Chriſti Domini Noſtri Euangelium.

47 Regnum hoc Scytharum poſt alios reges peruenit ad Amazonas.

48 Amazonæ quare ſic fuerunt appellatæ. Vbi & agitur de earum quadam conſuetudine.

49 Amazonæ fuerũt fortiſſimè mulieres, & intra 100. annos debellauerunt magnam partem Aſiæ, & aliorum regnorum Europe, & num. 56.

50 Amazone ædificauerunt illam

Ciuitatem magnam vulgo dictam Epheſo.

51 *Euãgelium Diuinum fuit prædicatum in Ciuitate Epheſi tempore beati Pauli, in qua Ciuitate fuerunt multi ſancti ac fideles.*

52 *Amazone inciperunt regnare ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti* 2246. *annis Et quis fuerit earum primus Dux, & vndè traxerint originem num.* 54. *&* 55.

53 *Gentes Scytharum ſunt vetuſtiores omnibus gentibus Mũdi, etiam Ægiptijs, & fuerunt Græci appellati. num.* 54.

57 *Amazonæ quandò fuerunt ſuperatæ, & victæ.*

58 *Regno Lazedemonum fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem.*

59 *Regnum Lazedemonum, quo tempore incæpit. Et ibi, quis fuerit eorum primus Dux.*

60 *Regnum Lazedemonum quarè ſic fuerit vocatum.*

61 *Regnum Lazedemonum fuit poſtea Spartanis ſubiectum.*

62 *Lacedemonij expellerunt à ſua Ciuitate omnes libros, continentes parum verecundam lectionem.*

63 *Regno Mazedonum iure ſanguinis fuit ſucceſſum.*

64 *Mazedonum vltimus rex fuit Perſeus, qui fuit ſuperatus à Paulo Æmilio Romano.*

65 *Regnum Macedonum quando incæpit.*

66 *Regnum Mazedoniæ ſic fuit vocatum à Mazedo filio Oſirides.*

67 *Regnum Mazedoniæ fuit ſuperatum ab Alexandro Magno.*

68 Regnum *Mazedoniæ quanto tempore durauit.*

69 Regno *Macedoniæ prædicauit Euangelium Dei noſtri diuinus Paulus.*

70 Regno *Sicionum ſucceſſum fuit iure ſanguinis. & non per electionem.*

71 Regni *Sicionũ fuit primus rex Egilaus. Eorumquè vltimus rex fuit* Zeuſipo *num.* 72

73 Regnum *Sicionum ſic fuit denominatum à Sicione* 18. *rege eorum.*

74 Regnum *Sicionum eſt ſitum in* Achaya *propè Samariam.*

75 Regno *Argiborum fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem, & num.* 76.

76 *Regnum* Argiborum *eſt hodiè regnum Grecorum.* Et *quando incepit. inibi.*

77 *Phoroneus fuit ſecundum rex* Argiborum: *Qui leges dedit Græcis, & modum defendendi cauſas coram iudicibus: à quo dicitur forum. inibi.*

78 Regnum *Argiborum quandò fuit finitum.*

79 Regno Athenienſium *fuit ſuc-*

ceſsum iure ſanguinis, & non per electionem.

80 Regnum Athenienſium quandò fuit finitum.

81 *Regno Athenienſium prædicauit Chriſti Euangelium diuinus Paulus.*

82 *Regno Troyano fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem.*

83 *Regnum Troyanum quarè ſic fuerit vocatum.*

84 *Regnum Troyanũ quando incæpit, & quando fuerit finitũ.*

85 *Regno Candiæ ſucceſſum fuit iure ſanguinis, & non per electionem.*

86 Regno *Cypri fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem.*

87 Regno *Lydorum fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem.*

88 *Regno Ithacæ fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem.*

89 *Regno Armeniæ fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem.*

60 *Armeniæ prædicauit Euangeliũ Dei beatus* Bartholomeus, *vbi glorioſo martyrio fuit coronatus.*

91 *Armenij publico decreto receperunt Chriſti Dei* Euangeliũ *tempere imperatoris Iuſtiniani 2.*

92 Regno *Phrygiæ fuit ſucceſsum iure ſanguinis, & non per electionem.*

93 Regnum *Phrigiæ quarè ſic fuerit denominatum.*

94 *Regno Phrygiæ prædicauit Dei* Euangelium *diuinus Paulus*

95 Regno *Phenitiæ fuit ſucceſsum iure ſanguinis, & non per electionem.*

96 Regno *Mizenæ fuit ſucceſsum iure ſanguinis, & non per electionem.*

97 *Regno Corinthiorum fuit ſucceſsum iure ſanguinis, & non per electionem.*

98 Regni *Corinthiorum quis fuerit primus rex, ac etiam vltimus.*

99 Regnum *Corinthiorum quando incæpit fuit finitum. n.* 100.

101 Regni *Corinthiorum fuit caput Ciuitas Corinthio.* Et *inibi, quis eam fundauit.*

102 Regnò *Corinthiorum prædicauit* Euangelium *diuinus Paulus.*

103 Regno *Cyreneorum fuit ſucceſsum iure ſanguinis, & non per electionem.*

104 Regno *Samariæ olim reges iure ſanguinis ſuccedebant, & non per electionem.*

105 Regno *Samariæ* prædicauit Euangelium *Diuus Iacobus Maior Apoſtolus, qui in eo infinitas* Gentes *conuerſit ad fidẽ Domini noſtri Ieſu Chriſti. Immo, & ipſe Chriſtus*

Salua.

Saluator noſter prædicauit. eod.num. 105.

106 Regno *filiorum Ammon ſucceſſum fuit iure ſanguinis, & non per electionem.*

107 Regno *Tyri ſucceſſum fuit iure ſanguinis, & non per electionem.*

108 Regno Ruſiæ *fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem.*

109 Regno *Numidiæ fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & nō per electionem.*

110 Regno *Caryæ ſucceſſum fuit iure ſanguinis, & nsn per electionem.*

111 Regno *Athali, ſeu Pergami ſucceditur iure ſanguinis, & non per electionem.*

112 Regno Antiochiæ *ſucceditur iure ſanguinis, & non per electionem.*

113 Regno A*ntiochiæ fuerunt primi Chriſtiani.* Et *in eo regno fidelibus nomem* C*hriſtianorum fuit impoſitum.*

114 Antiochiæ Epiſcopus *fuit primus Diuinus Petrus per* 7.*annos, & poſt eum fuit* Epiſco*pus diuinus Lucas Euangeliſta.* Et *ibi, quando Ciuitas* An*tiochiæ fuit ſuperata à Soldano Babiloniæ.*

115 Regno *Vulgarorum olim ſuccedebatur iure ſanguinis, & non per electionem.*

116 Regno *Moſcobitarum ſuccedebatur iure ſanguinis, et non per electionem.*

117 Regno *Mohabitarum ſuit ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem.*

118 *Regno Saba reges iure ſanguinis ſuccedebant, & non per electlonem.*

119 *Regnum Saba quarè ſic nominetur.*

120 *Saba regina, quæ venit audire ſapientiam Salomonis, fuit regina regni Saba.*

121 *Saba regina tanquam Sibila nunciauit regi Salomoni lignum Sanctiſſimæ Crucis, in quo poſtea Chriſtus Dominus noſter paſſus fuit.*

122 *Regno Medorum olim reges iure ſanguinis ſuccedebant, & non iure electionis.*

123 *Regnum Medorum quarè ſic vocatum fuerit.*

124 Regnum *Medorum quando incæpit.*

125 Regno *Medorum prædicauit Euangelium Dei beatus Thomas Apoſtolus.*

Medi fuerunt crudeles, & ſuperb. eod.num. 125.

126 *Regno Sicymorum ſucceſſum fuit iure ſanguinis, & non per electionem.*

127 Regno *Cratæ ſucceſſum fuit iure ſanguinis, & non per electionem.*

128 *Regno Tartarorum ſucceditur iure ſangu. & non per elect.*

129 *Regnum Tartarorum antequàm fuiſſet Taborlanis, habuit initium in Dauid Perſiano ab anno Domini* 1230

130 *Regno Tremecenſi ſucceditur iure ſanguinis, & non per electionem.*

131 *Regno Tuneci ſucceditur iure ſanguinis, & non per electionem.*

132 *Regno Coromandel ſucceditur iure ſanguinis, & non per electionem.*

133 *Imperio Turcarum ſucceditur iure ſanguinis, & non per electionem.*

134 *Imperium Turcarum incæpit anno Domini* 758.

135 *Turcæ à quibus ſic denominentur, & num.* 136.

137 *Indiarum Orientaliũ regnis olim iure ſanguinis ſuccedebatur, & non per electionem.*

138 *India quarè ſic fuit denominata.*

139 *Indiæ Hiſpaniarum detectæ primiter fuerunt à Gentibus Græcis ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti* 392. *annis.*

140 *Regno Chinæ ſucceditur etiam hodiè iure ſanguinis de patre in filium primogenitum, & non per electionem.*

QVARTA PARS

Huius

QVAESTIONIS SECVNDAE.

DEcimò principaliter (& hæc erit quarta pars principalis, huius ſecundæ quæſtionis, & in regno
1 † antiquiſſimo Ægypti iure ſanguinis ſucceſſum fuit de patre in filium, & non per electionem. notat Pet. Comeſtor in hiſtoria Scholaſtica tit. de hiſtoria Heſter. cap. 8. fol. 171 Gerard. de Mercatore in demonſtratione temporũ pagi. 40. 42. 59. & 70. refert plures ſucceſſiones iure ſãguinis delatas huius regni Aegypti Author ſupplemen. chronica fo. 34. col. 2. in fine. lib. 3 & etiam lib. 4. fol. 81. colum. 1. & lib. 7. fol. 137. colum. 2. 159. 161. colum. 1. & fol. 163. colum. 2.
2 Fuitquè hæc † prouintia primùm habitata à Meſran nepote Noæ, filio Cam (qui fuit filius ſecundus Noæ Geneſis cap. 4.) traditur lib. 12. ſupplemen. fol. 12. colum. 1. & fol. 15. colum. 2. Aegypti re-
3 gnũ † habuit huiuſmodi nomen ab Aegypo filio Danai, & primus eius populator fuit Meſran filius Can filij Noæ, habetur lib. 2. ſupplemen. fol. 15. colum. 2. & dicemus in præſenti parte num. 16. Pri-
4 mus † rex huius regni Aegypti ante Alexandrum Magnũ & ante alios antiquiſſimos reges Aegyptios, fuit Sores. Authore Euſebio, quem ſequitur Alphonſus Venero in Enchiridion temporum. fol. 61. colum. 1. habetur in chronica generali ætatum Mundi in 2. ætate fol. 18. pag. 2. & lib. 2. ſupplemen. fol. 15. colu. 2. Vbi, & dicitur, quòd hic Sores regnauit in Aegypto propè annum Creationis Mundi 2773. & ante aduentum Domini 2246. Inter primos reges Aegiptij, fuit Chencro Pharaon, & 11. in ordine, qui in Aegypto regnauit Anno Creationis Mundi 3668. & ante aduentum Domini. 1531 fuitquè hic Pharaon filius, & ſucceſſor Accori. 10. Regis Aegypti lib. 3. ſupplemen. fol. 34. colum. 2. & ſequentibus. Quibus in locis etiam dicitur

quod

quòd hic Pharaon. 11. Rex
Aegypti fuit, qui perſecutus
fuit in Aegypto gentes popu-
li Dei, propter quod meruit
ſuffocari in Mari Rubeo (de
quo habetur Exodi.cap.14.&
ſequentibus,& in Pſal.77.79.
& 104.& Act. Apoſtol.cap.7
in medio) & cum eo fuerũt
ſuffocati 600.currus equorũ,
& viginti Millia armati, &
quinquaginta mille equi, vt
habetur in dictis locis. Et vbi
antea fecerat Pharaon ſuum
Sepulchrum. refert Petrus
Scouar Cabeca de Vaca in
Lucero terræ Sanctæ. Canto
5.fol.35.& ſequentibus. Poſt
5 hunc Pharaonem † omnes re-
ges Aegypti fuerunt vocati
eodem nomine Pharaonis,
quod nomen non erat pro-
prium regum, ſed nomen di-
gnitatis regalis. tradit Au-
thor chronicæ generalis æta-
tum Mundi 3. ætate fol. 27.
colum.1.& Author ſupplem.
chronica.lib.3.fol.34.colum.
2.in fine. Et non tantùm iu-
re ſanguinis ſuccedebatur in
6 regno Aegypti † inter primos
reges illius regni, & eorum
deſcendentes, qui in eodẽ re-
gno ſucceſſerunt à dicto So-
res primo rege Aegyptii, vſq;
ad tempus Alexandri Magni
(qui etiam fuit rex illius re-
gni, & in eo regnauit propè
annũ Creationis Mũdi.4887
& ante aduẽtum Domini no-
ſtri 317.aliàs 335.ſecundum
Couarru.lib. 4. varia.reſolu.
cap.18. num. 6.) Hic enim
Alexander Magnus tempore
ſuæ mortis, ex quo deceſſit ſi-
7 ne liberis † diuiſit quàm plu-
rima regna ſua inter ſuos Prin
cipes amantiſſimos, regnum
què illud Aegypti legauit in
ſuo vltimo elogio Tholomeo
filio Lagij. Tholomeus enim
hic fuit Primus Rex regni
Aegypti poſt mortem dicti
regis Alexandri Magni, qui
in illo regno regnauit anno
Creationis Mũdi 4888. Quæ
omnia habentur in chronica
generali ætatum Mundi. 5.
ætate fol.76.colum. 1. & 77.
colum.2.& lib.7. ſupplemen.
fol.137.Volate.lib. 12. com-
menta cap. Aegyptus fol.137
8 col. 1. Sed etiam † poſt mor-
tem huius Tholomei I. regis
Aegypti) mortuo dicto Ale-
xandro Magno omnes reges
Aegypti ſucceſſerunt iure sã-
guinis. Nam poſt dictũ Tho-
lomeum regnauit etiam in
Aegypto Tholomeus Phila-
delphus eius filius.lib. 7. ſup-
plemen.fol.137.colum. 2. &
141.colum.2.Vbi & dicitur,
quòd hic Tholomeus primus
rex Aegypti in eius morte
conſtituit in regem ſucceſſo-

rem eius filium Tholomeum Philadelphum. De iſto Tholomeo Philadelpho Secundo rege Aegypti poſt Alexan-
9 drum Magnum legitur † quòd fecit in Hieruſalem vnam bibliothecam ſeptuaginta Millia librorum. habetur d. lib. 7. ſupplemen. fol. 141. colum. 2. Volatera. d. lib. 12. commẽta. cap. Aegyptus fol. 137. col. 1. Poſt Tholomeum Philadelphum 2. regem Aegypti ſucceſſit in eodem regno Tholomeus Euergetes eius filius. Volatera. d. fol. 137. colum. 1. poſt medium. habetur idem lib. 7. ſupplemen. fol. 145. col. 1. De hoc Tholomeo Euergete legitur, quòd in ſuo teſtamento iuſſit, quòd Cleopatra eius vxor dediſſet regnũ hoc Aegypti filio, quem de ſuis eligeret, quæ eius virtute elegit filium ſuum minorem, quia ei erat magis dilectus. Quod regnum contradixit, ex eo inquam, quòd filium ſuum maiorem natum non elegerit, ab ipſoquè regno cõpulſa fuit maiorẽ natu poſtea nominare, & antequàm eum eligeret, fecit, quòd regnum Aegypti mitteret in exilium præd ctum ſuum filium maiorem ex aliquibus cauſis in partibus regni Cypri, & cùm ſic eſſet miſſus in exilium, vocauit Cleopatra ad ſe filium ſuũ minorem nomine Tholomeum Alexãdri, quẽ priùs in regem elegerat, cum quo ſimul regnauit in ipſo regno Aegypti per plures annos. Qui Tholomeus Alexander metu dicti ſui fratris maioris aufugit de eodẽ regno Aegypti, & cùm à ſua matre eſſet vocatus, vt regimem ſui regni continuaret, & ipſe veniret, ſtatim occidit dictã Cleopatram eius matrem, & in exilium miſſit duas eius filias & maritos earum occidi fecit, & cùm alias magnas crudelitates faceret, ab ipſo regno fuit priuatus ſua admiſtratione, & illum in exiliũ miſſit, & ad eius gubernationem vocauit prædictũ ſuum fratrem minorem cognomẽto Tholomeum Sotero, quæ omnia refert Author ſupplemen. chronica. lib. 7. fol. 161. colum. 1. & 163. colum. 2. in
10 fine. Verùm † & in alijs regibus, huius regni Aegypti deſcendentibus à dictis vltimis regibus (qui in illo regno ſucceſſerunt ſuis parentibus poſt dictum Alexandrũ Magnum) eodem iure ſanguinis etiam ſucceſſum fuit. refert Volatera. lib. 12. comment. fol. 137. colum. 1. & ſequentibus, & Author ſupplemen.

men. lib. 7. fol. 148. & 152. colum. 2. & 157. colum. 2. & 159. colu. 1. in fine. 161. col. 1. & 163. colum. 2. in fine. Vl-
11 timusquè † rex Aegypti fuit alia: Cleopatra filia Tholomei Dionyſij, & ambo fuerunt deſcendẽtes dicti Tholomei Lagij (qui vt diximus in præſẽtiarum num. 7. fuit primus rex Aegypti poſt Alexandrũ Magnum.) Hác enim Cleopatram reginam Epypti (cùm imperator Marcus Antonius Aſiam peteret) matrimonio ſibi iungit, repudiata Octauia
12 † mortuaq; dicta Cleopatra, finitum fuit dictum regnum Aegypti, quòd antea durauerat inter deſcendentes dicti Tholomei filij Lagij 106. annis, & ab Alexandro Magno tantùm fuerunt 13. reges. habetur in chronica generali ætatum Mundi 5. ætate. fol. 89. colum. 2. & lib. 7. ſupplemen. fol. 168. Alphonſus Venero in enchiridion temporũ fol. 63. colum. 1. & Volatera. d. lib. 12. c. Aegyptus fol. 137. colum. 2. Quæ omnia in materia noſtra vtiliſſima ſunt, &
13 magnæ conſiderationis † ex quo regnũ hoc Aegypti fuit primum in Monarchijs., vt diximus in præcedenti quæſtione num.... & vltra Authores ibi citatos, idem tenet Volatera. in d. cap. Aegyptus.
14 fol. 136. col. 1. Eiuſquè † imperiũ incepit anno poſt Diluuium 131. ex Tornamira in Coſmographia pagin. 245. Et ſecũdum alios incepit regnũ hoc Aegypti anno Creationis Mundi 2773. & ante aduentum Domini 2246. traditur lib 2. ſupplemen. fol. 15. colu. 2. Et ante Alexandrum Magnum alioſquè reges eorum ſucceſſores in dicto regni Aegypti, hoc regnũ fuit finitum, & trãslatum, ac iunctum cum regno Perſarum, tempore quo Cambiſes filius Cyri (ſecundi regis Perſarũ) erat Perſarum rex. habetur lib. 5. ſupplemen. fol. 102. col. 2. propè finem. Pod dictum
15 † Tholomeum primum regem Aegypti omnes reges illius regni fuerũt vocati Tholomei, propter excellentias, & magnas virtutes ipſius primi Tholomei. habetur lib. 7. ſupplemen. fol. 137. colu. 2. Hoc
16 † regnum Aegypti ſic vocatur ab Aegypto Danay fratre poſtea ibi regnante, antea verò vocabatur Eſſea. traditur in chronica generali ætatum Mundi 2. ætate fol. 13. colu. 4. & diximus ſupra num. 7. Tẽ-
17 pore quo † Alexander Magnus occupauit regnũ Aegipti, fundauit Ciuitatem Ale-

xandriam (quæ eſt vna de principalibus ciuitatibus regni Aegypti) immo principaliter Ciuitas eius eam appellando à ſuo nomine. traditur in chronica generali ætatum Mundi 5. ætate fol. 77. colum. 2. in principio, & Calepin. (qui refert Solin.) in Dictionario vrbiũ. verb. Alexandria. vbi & ait, quòd hæc Ciuitas Alexandria eſt caput Aegypti, & condita prope oſtium Nili. idem refert Anto. Nebriſen. in Dictionario vltimò. verb. Alexandria, & Pet. de Eſcobar Cabeza de Vaca in Lucero Terræ Sanctæ. Canto 2. fol. 13. Dicitquè ibi Nebriſenſis, quod Alexandria Ciuitas vulgo dicitur à Turcis Scãderia. Prodolor? quòd in vna die in hoc regno Aegipti fuit combuſta bibliotheca quadraginta mille librorum. traditur in d. 5. ætate
18 fol. 92. col. 2. In hoc † regno Aegypti prædicauit Euangelium Chriſti Simon Apoſtolus Sanctiſſimus, qui fuit Epiſcopus, huius regni. refert Illeſc. 1. part. hiſtoriæ pōtif. lib. 1. cap. 3. de vita Diui Petri, & aliorum Apoſtolorum §. Simon fol. 24. col. 3. Hic Beatiſſimus Simon fuit vocatus Niger. Act. Apoſtol. cap. 13. in princip. Fuitquè Chananeus. habetur Math. c. 10. in principio. Principalis Ciuitas fuit regni huius, quę vocatur Cayro, refert Pet. Scouar Gaueza de Vaca in Lucero Terrę Sãctæ Canto 3. fol. 20. & Cant. 14 fol. 109.

Vndecimò principaliter (vt hanc noſtram partem, huius 2. quæſtionis proſequamur) etiam dicimus. Quòd in
19 † regno Babylonum ſimiliter ſucceſſum fuit iure ſanguinis de patre in filium, & de conſanguineo rege in proximiorem cõſanguineum, & non per electionem, vt conſtat in pluribus locis Diuinæ Scripture. Et hoc refert Ioſeph lib. 10. de antiq. Iudaic. c. 13. colum. 1. verſi. poſt mortem. Pet. Comeſtor in hiſtoria Scholaſtica. dum agit de hiſtoria Geneſis cap. 38. in fine fol. 16. & in hiſtoria Danielis in princip. Author chronicæ generalis ætatum Mundi 5. ætate fol. 65. & Author ſupplemen. lib. 5. fol. 100. col. 1. & ſequentibus, & 102. colu. 1. Alphonſ. Venero in Enchiridion temporum fol. 54. col. 1. (vbi & ait, quòd poſt Nembroth primum regem fundatorē Babiloniæ ſucceſſit Belo eius filius.) & Gerardus de Mercatore in demonſtratione temporum pag. 68. 91.

& ſequentibus. Vnde dicit Pet. Comeſtor. in d. cap. 38. Geneſis in fine fol. 16. quòd
20 † regnum Babyloniæ habuerunt, qui de ſemine Nembroth fuerũt, vſquè ad quartam Ciliadem, & vltimum Cuſmidem. idẽ tenet Hect. Pinto in Eſaiam cap. 39. pag. 322. in medio. Vbi expreſsè tenet, quòd imperium durauit, vſquè ad Babylonios per tempus 70. annorum, donec Cyrus, & Darius eos ſuperauerunt, & vrbem illam penitus deſtruxerunt glo. in cap. ſi Paulus verb. deſcend. 32. quæſt.
21 5. Babyloniæ hęc † Ciuitas fuit fundata à dicto Nembroth Gigante. habetur Geneſis cap. 10. & 11. notat Paul. Oroſi. lib. 2. hiſtoriæ tit. de regno Perſarum in medio, & Ioannes Bocatius lib. 1. de la Cayda de Principes cap. 4. Cùm enim hic Nembroth iret aduerſus Perſas, reliquit hoc regnum Babyloniæ Belo eius filio. habetur in chronica generali ætatum Mundi 2. ætate fol. 17. pag. 2. Alij dicunt, quòd Merodach fuit primus Rex Babyloniæ, qui priùs fuit Rex Aſſyriorum. habetur in dicta chronica ætatum Mundi 4. ætate fol. 62. colum. 2. Poſt Diluuium verò generale hæc Ciuitas Babyloniæ fuit fundata anno 130. ex Euſeb. lib. 9. de præparatione Euangelij cap. 4. Alphonſo Venero in d. Enchiridion temporum fol. 4. & 54. colum. 1. Vbi
22 & inquit, † quòd hoc regnum Babiloniæ fuit primũ regnum Mundi. Babilonica Ciuitas fuit caput populorum Caldęorum (gl. in cap. ſi Paulus verb. Chaldeorum 32. quæſt. 5.) & propter eius excellentiam, & nobilitatem Aſſyria, & Meſopotamia denominatur Babylonia; & cuius magnitudinis ſit Ciuitas hæc Babylonica, refert Solinus de memorabilibus Mundi cap. 69. in principio fol. 131. colum. 2. & Author chronicæ generalis ætatum Mundi in 2. ætate fol. 13. colum. 3. Plini. in Dictionario vltimo. verb. Babylon. Anto. Nebriſenſis in vltimo Dictionario. verb. Babylon. quibus in locis ij vltimi Authores plura referunt de hac Ciuitate Babiloniæ. Nabuchodonoſor Rex Babyloniæ, & Caldeorum, cum infinito exercitu occupauit Sanctam Ciuitatem Hieruſalem, & opreſſit

Sedechiam vltimum regem Hieruſalem, occiditquè omnes Iudeos cuiuslibet ætatis, & ſexus, exceptis aliquibus, & per 70. annos fuerunt Iudei capti in Babylonia. habètur in locis Diuinæ Scripturæ, citandis in 5. part. huius 2. quæſtionis. n. 51. verſi. Ioachim rege Iuda, & num. 52. verſi. omnes iſti reges, & dicemus in ſequen part. num. 14. De Babyloniæ Gentibus legitur, quòd medicis non vtuntur. notat Ioan. Rauiſi. in textoris officina, pag. 293.

23 Duodecimò principaliter, & † in antiquiſſimo rege Perſarum, & in eorum imperio ſucceſſum etiam fuit iure ſãguinis de patre in filium, & in conſanguineum proximiorem, & non per electionem, ex Platone lib. 5. tit. de natura hominis pagin. 25. colum. 2. verſi. poſtquàm verò. Ioſeph. lib. 11. de antiq. Iudaic. cap. 6. in princip. Paul. Oroſi. lib. 2. hiſtoriæ cap. 8. in fine. cum cap. ſequen. Pet. Comeſtor. in hiſtoria Scholaſtica. tit. de hiſtoria Danielis. cap. 20. de Cambiſſe. & in tit. de hiſtoria Iudith. cap. 4. de Xerxe Ioan. Boem. lib. 2. de moribus omnium Gentium cap. 7. colum. 2. in princip. Volate. lib. 12. commenta. cap. de Perſia. fol. 127. col. 1. & 2. & 128. col. 1. Ioan. Rauiſi. in textoris officina. pag. 330. Gerard. de Mercato. in demonſtra. temp. pag. 56. in fi. 70. 92. 95. & 216. traditur in chronica generali ætatum. Mundi 5. ætate. fol. 69. & lib. 5. ſupplemen. fol. 102. colum. 2. & ſequen. 107. col. 1. 111. col. 1. & 117. col. 2. in princip. Couarru. lib. 4. varia. reſolu. cap. 14. §. ex Metaſthene per totum num. 6. & pleniùs ibi Couarru. §. ex Græcis hiſtoricis per totum. poſt Ioan. Bocatium lib. 3. de la Cayda de Principes. cap. 6. in princip. vbi ait, quòd mortuo Daryo regè Perſarum ei ſucceſſit eius filius Xerxes potẽtiſſimus rex illius regni, vbi etiam cum cap. 7. ſequenti. copiosè refert de infortunijs, & morte dicti regis Xerxes. Quin immo, & Perſæ Gentes habent legem expræſſam regni, vt in ipſo regno filius ſuccedat patri regi, ex Hærodoto lib. 7. hiſtoriæ. in princip. ſequitur Gerard. de Mercato. in demonſtra. temp. pag. 75. Idquè fuit à principio illius regni, ex Volate. in d. cap. de Perſia. fol. 126. colum. 2. in fine. Hinc dicit Illeſc. in 2. part. hiſtoriæ pontif. lib. 6. in vita Pauli 3. Papæ §. 2. in princip. fol. 350. quòd in regnis

Sophi,& præſertim in regno principali Perſiæ ſuccedituꝛ iure ſanguinis,& non per electionem. Licet frater Hieronym.Roman in republicis. lib.4.de republica Gentilica. cap.1.fol.2.colum.3.& fol.4. colum.1. dicat, quòd à principio Perſæ eligebant reges. Vndè de Artaxerxe rege Perſarum potentiſſimo legitur, in Diuina Scriptura, lib. 3. Eſdræ. cap. 8. colum. 2. poſt medium,quod iubens augeri rex templi Domini dicebat, ne fortè exurgat ira Dei in regno regis, & filij, & filiorũ eius. quem locum Diuinæ Scripturæ, ad hoc refert Gerard.de Mercato. de demonſtra.tempo.pag.78.De morte huius regis Artaxerxes refert Ioan.Bocatius in d.lib.3. cap. 19.

24 Iſtudque† regnum Perſarum, & Medorum fuit antiquiſſimum, & eius Monarchia incepit in Dario, & Cyro nepote eius,anno Creationis Mundi 4640. & ante aduentum Domini 559. poſtquàm occiderunt regem Balthaſar capta Babilone, & durauit,vſquè ad Daryum Vrſini,huius nominis 4.deuictum ab Alexandro Magno per ſuc ceſſionem 14. regum Medorum,& Perſarum,qui in Perſia regnauerunt per tempus 254.annorum, vt copiosè refert Couarru.in d. cap. 14. §. ex Græcis hiſtoricis per totũ.

25 Quod finitum fuit † & captũ ab Alexandro Magno anno Creationis Mundi 4880. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 315. teſtè diuo Auguſti.lib.12.de Ciuitate Dei, & beato Antonio Florentino 4. part. ſummæ. tit. 13.cap.4.§.1.colum.1.in fine Volate.lib.12.commenta.ca. de Perſia. fol. 128. colum. 1. Gerard.de Mercato.in demõſtra.tempo.pag.59. Couarru. lib.4.varia.reſolu. cap. 14. §. ex Metaſthene.num.6.per totum,& ibi §. ex Græcis hiſtoricis.num.6.in fine verſi. Daryus Arſini. Tornamira in Coſmographia.pag.242. traditur in chronica generali ætatum Mundi 5. ætate. fol. 68.colum.2.& 69.colum. 1. & fol.75.& lib. 5. ſupplemen. fol. 119. colum. 2. Alphonſ. Venero in Enchiridion temporum.fol.60.colum.2. (vbi ait,quòd Cambiſes Secundus rex Perſarum ſucceſſit in locum Cyri eius patris) idem traditur lib.5.ſupplemen.fol. 101.colum.1.102.colum. 2. 110.colum.2.& 118.colum.2 & Alphonſus Guerrero in Theſauro Chriſtianæ religionis cap.16.num.10.pag.112.

Dario-

Dariuſquè prædictus rex Perſarum fuit nepos Magni regis Aſueri mariti reginæ Heſter.ex Alphonſo Venero in d. Enchiridion temporum. fol. 150.colum. 2. verſi. Alexandro Magno. Regnumquè hoc Perſarum eſt vna de pro-
26 uintijs Aſiæ maioris † nominatũquè fuit ſic à Perſio Acriſio rege Perſarum nobiliſſimo Græco,qui anno Creationis Mundi 3823. occupauit prouintias,huius regni, ipſequè inter aliàs ſingulares Ciuitates,huiùs regni edificauit Ciuitatem Perſipuli, quam conſtituit caput illius regni. habetur lib.3.ſupplemen. fol. 47.& lib.5.fol.101.colum.1.
27 in fine.. In hoc † Perſarum regno prædicauit Sanctum Dei Euangeliũ beatus Thom. Apoſtolus Sanctiſſimus, & beatus Simon, ac Iudas Thadeus, eius frater, qui ambo fuerunt Apoſtoli Chriſti Domini noſtri, & ambo fratres fuerunt in Perſia martyrio coronati.Illeſc.in 1.part.hiſto. pontif.lib.1.cap.3.de vita Diui Petri, & aliorum Apoſtolorum §. Thomas.fol.23.col. 3.in fine. & §.Simon. fol. 24.
28 colum. 3. Deniquè † & hoc regnum Perſarum trãslatum & ad Mauros & Sarracenos. & Turcas, vſquè in hodiernũ diem. Volate. lib. 12. commenta.cap.de Perſia fol.128. colum. 2. & eod. lib.cap.de Arabia fol.131. colum. 2. &
29 ſequen. Primus rex † Sarracenorũ fuit maledictus Mahoma,qui propè annum Domini 630.(cuius impiſſimã vitam, & mortem nouiſſimè refert Doctor Lorca Granatenſis de ſecta Mahometana. fol.3.& ſequentibus plurib.) qui eodem anno in totum ſuperauit Syroem regem Perſarum,& poſt eum Adeſer eius filium,& Hormiſdam vltimũ regem Perſarum, qui in totũ fundit illud regnum potentiſſimum Perſarum, & iure hæreditario,& ſucceſſionis illud ſuis ſucceſſoribus deinceps reliquit.refert Couarru. lib.4.variarum reſolutionum cap.18.num.7.per totum, & Illeſc.1.part.hiſto.pontif. lib. 4. cap. 6. de vita Honorij 1. Papæ 71.§.relacion de las coſas de Mahoma fol. 136. col. 2.& eodem lib.4.cap 12. de vita Vitaliani Papæ 78. fol. 143.colum.3.Et vndè dicantur Sarraceni refert Couarr. lib.4.varia.reſolu. cap. 9. per totum poſt Roderi. Tolleta. lib.3.ſuæ hiſtoriæ cap.17.

Decimò tertiò principali-
30 ter † & in regno Aſſyriorum iure ſanguinis ſucceſſum fuit

de patre in filium, & non per electionem. Quorũ primus rex fuit Belo Nembroth, & poſt eum ſucceſſit eius filius Nino, pluresque ſimiles ſucceſſiones refert Author ſupplemen.lib.2. fol. 16. colum. 1.& lib.3. fol. 19. colu. 1.29. colum.2.32.colum.2.34.col. 2.45.colum.1. 52. colum. 2. & lib.4.fol.67.colum. 2. 75. colum. 2. & fol. 91.colum.1. Vndè Iuſtinus hiſtoricus in Trogi Pompei hiſtoria lib.1. fol. 2.in princip.ait,quòd primus omnium Ninus rex Aſſyriorum fuit tempore Abrahæ Patriarchæ, & poſt eum eius filij, & deſcendentes regnauerunt in eodem imperio per tempus 1300.annorũ donec eorum imperium, & regnum fuit translatum ad Medos. quod priùs dixit beatus Auguſtin. lib.4.aut 18. de Ciuitate Dei. cap. 12. Beatus Tho.lib.3. de regimine principis.cap.12.colum.1. in medio. Pet. Comeſtor. in hiſto. Scholaſti. tit. de hiſtoria Danielis.cap.5.in principio. Alphonſus Guerrero in Theſauro Chriſtianę religionis cap. 16.num. 10.pag.11. traditur lib.2.ſupplemen.fol.16.colu. 1.& lib.4.fol.83 colum. 2 & in chronica generali ætatum Mundi 2.ætate fol.17.pag.2. vbi fol. 20. colum. 2. dicitur

31 † quòd hic Ninus fuit, qui fundauit Ciuitatem Niniuē magnam valdè, nomini ſuo dedicans, & Calepin. in Dictionario.vltimo. verb. Niniuæ. Vbi & ait, quòd hæc Ciuitas Niniuæ pſt illa,quæ audiuit prædicationē Ionæ Prophetæ (de qua fit mentio Ionæ cap.3 Math c.12. & apud diuum Lucam cap. 11.) & quòd nunc eſt in totum debaſtata, ex Haitono. lib. de Tartaris cap.11.Lucan.lib.1. Erat enim hæc Ciuitas Niniue ita magna valdè, quòd Ionæ d.cap.3.in principio dicitur, quòd erat itinere trium dierum. Et etiam in cap. 4. in fine. dicitur,quòd erant in ea plus, quàm centum Millia hominum tempore, quo Ionas in ea penitentiam prædicauit.

32 Hic † rex Ninus fuit primus rex Mundi,qui reges ſuos vicinos vicit, eis bella mouens, ex beato Iſidor. lib. 18. Ethimologia cap. 1. in principio traditur in chronica generali ætatum Mundi 2. ætate fol.17.colum. 1. & fol. 20.colum.1.Regnumquè hoc

33 † Aſſyriorum fuit primum in Monarchijs, & ſecundum alios Authores incepit ſub Saruch proauo Abrahæ,vel fortè à Nembroth, aut ſaltem à

Nino,

Nino, qui regnauit in Niniue (de quo nunc mentionem fecimus) & durauit vſquè ad Balthaſar, qui ſedem tenebat in Babilone, vbi interfectus fuit, vt conſtat Daniel. cap. 5. quod firmat beatus Anto. Florenti. 4. part. ſummę tit. 13. cap. 4. §. 1. colum. 1. & Paul. Oroſi. lib. 1. hiſtoriæ. fol. 4. in fine, & fol. 7. cap. de regno Aſſyriorum. traditur in chronica generali ætatum Mundi 2. ætate fol. 17. colum.

34 2. Vltimus rex † Aſſyriorum fuit Sardanapalus, qui incepit regnare anno Creationis Mundi 4262. & ante aduentum Domini 843. fuitquè impijſſimus, & malus Rex, refert copiosè Ioan. Bocati. lib. 2. Cayda de Principes. ca. 11. & 12. traditur lib. 4. ſupplemen. fol. 82. Alphonſus Guerrero in d. cap. 16. num. 10. pag. 111. Aut vltimus rex Aſſyriorum fuit Aſſaradone. lib. 4. ſupplemen. fol. 91. colu. 1. Nembroth ſecundum alios fuit fundator dicti regni Aſſyriorum. Tornamira in Coſmographia. pag. 241. vbi

35 & ait † quòd regnum iſtud Aſſyriorum eiuſquè Monarchia incæpit anno 130. poſt Diluuium generale. Vel ſecundum Authorem ſupplementi lib. 2. fol. 16. colum. 1. regnum hoc Aſſyriorum incæpit anno Creationis Mundi 2980. & ante aduentum Domini noſtri 2269. In re-

36 gno † iſto Aſſyriorum habuit originem grauiſſimum illud crimen Idolatriæ in hûc modum, cùm enim Ninus prædictus Aſſyriorum rex valdè meſtus eſſet de morte Beli ſui patris regis Aſſyriorum, fecit in memoriam eius fieri quãdam ſtatuam ad eius imaginem, quam publicè adorauit, & iuſſit, quòd qualiſcunquè delinquens ad eam confugeret, ſtatim liberationem conſequeretur: quarè gentes Aſſyriorum inciperunt, eidem ſtatuæ plura donna offerre idemquè fecerunt aliæ gentes in fauorem ſuorum parẽtum per diuerſas nationes, & terras. habetur Daniel. cap. fi. & lib. 2. ſupplemen. fol. 16. colu. 1. & 17. colum. 1. in fine. traditur in chronica generali ætatum Mundi 2. ætate. fol. 17. pag. 2. & fol. 20. colum. 2.

37 in fine. Regnum † què hoc Aſſyriorum eſt vna de prouintijs principalibus Aſię. habetur in d. 2. ætate fol. 13. colum. 3. Vocatumquè fuit

38 hoc † regnum Aſſyriorum à Aſſur ſecundo filio Sem nepote Noæ. traditur eadem 2. ætate fol. 15. pag. 2. Vbi & ait,

quòd ab eo fuit fundata Ciuitas Niniue, cùm egrederetur de terrá Sannaar, quod & refert Calepin. in Dictionario vltimo verb. Niniue in principio.

Decimo quàrto principa-
39 liter in regno etiam † Syriæ ſucceſſum etiam fuit iure ſáguinis de patre in filium, & de conſanguineo in conſanguineum proximiorem,& nó per electionem. habetur lib. 4.Reg.cap. 13. in fine,vbi dicitur,quod illius regni Syriæ fuit rex Hazael, eoquè mortuo regnauit pro eo Benadad eius filius. Et in proprijs terminis, quòd in regno Syriæ ſuccedatur iure ſanguinis. refert Pet. Comeſtor in hiſto. Scholaſti. tit de hiſtoria Heſter.c.10 de Saleuco fol. 171 & cap.ſequentib. Gerard.de Mercatoræ. de demonſtra. tempo pag. 9. & ſequentibus 62. & 63. quibus in locis refert plures ſimiles ſucceſſiones delatas fuiſſe ſuper hoc regno iure ſanguinis. idem traditur lib.7.ſupplemen.fol. 141.colum.2.145. colum 1. 147.colum.1.& fol.152. col. 2.154.colum.1. 156. colum. 2.& fol.158. colum.1. & in chronica generali ætatum Mundi 5.ætate fol.78 col.2. Quæ omnia procedunt,non ſolùm antequàm Alexander Magnus fuiſſet etiam rex Syriæ, ſed poſtquàm fuit ipſe Alexáder dominus regni Syriæ (qui tàm regnum Syriæ, quàm omnia alia ſua regna diuiſit tempore ſuæ mortis inter ſuos dilectiſſimos Principes.) Nam primus rex Syriæ poſt imperatorem Alexádrum Magnum,fuit Nicanor (aliàs Seleucus) cui ſucceſſit in eodem regno Anthiocus, eius filius,ex Alphonſo Venero in Enchiridion temporum fol.61.colum.2. Vltimuſquè
40 † rex Syriæ fuit Philippus, qui fuit ſuperatus à Gabino Conſule Romano, cuius regnum tunc deuenit ad Romanos,& eorum poteſtatem, & finitum tunc fuit regnum illud, quod priùs durauerat per tempus 220. annorum. traditur in chronica generali ætatum Mundi. 5. ætate. fol. 87.colum.2.in fine. & lib. 7. ſupplemen.fol. 163. colum.2. Regnúquè hoc Syriæ eſt vna de prouintijs Aſię d.lib.7.ſupplemen. fol. 137. colum. 2. Quas contineat prouintias. habetur in d. chronica generali ætatum Mundi 2. ætate fol. 13.colum. 3.

Verùm & decimo quinto
41 principaliter in regno etiam Parthorú ſuccedebatur iure

ſanguinis de patre in filium, & non per electionem. Quod verificari poteſt in pluribus ſucceſſionibus, quarum meminit Author ſupplementi chronica. lib. 7. fol. 144. colu. 2. & 162. colum. 2. & lib. 15. fol. 436. colum. 1. in princip. & Ioan. Bocatio lib. 6. de la Cayda de Principes cap. 7.
42 Primuſquè † rex Parthorum fuit Arſace, à quo omnes reges Parthorum eodem nomine fuerunt vocati. habetur in d. lib. 7. ſupplemen. fol. 144. colum. 2. Parthorumquè regio eſt vna de prouintijs Aſię traditur in d. chronica generali ætatum Mundi 2. ætate
43 fol. 13. colum. 2. In hoc † regno Parthorum Beati Thomas, & Philippus Sanctiſſimi Apoſtoli prædicauerunt Dei Euangelium. tradit Illeſc. 1. parte hiſto. pontif. lib. 1. cap. 3 de vita Diui Petri, & aliorum Apoſtolorum §. Thomas fol. 23. colum. 3. & §. Philipp. fol. 24. colum. 1. Poſtea verò prope annum 664. Salutis nostrę Cæſaria regina Parthorum, cum eius marito, & cum infinitis ſuis Gentibus conuerſi fuerunt ad fidem Sanctiſſimā Domini noſtri Ieſu Chriſti, & receperunt Sanctiſſimū Baptiſmum in Ciuitate Conſtantinopolitana tempore Vitaliani Papæ 78. & Conſtantini iniquiſſimi imperatoris illius imperij. latè hoc refert Illeſcas. 1. part. hiſtoriæ pontif. lib. 4. cap. 12. de vita Vitaliani Papæ fol. 143. colum. 3. & ſequenti.

Proindè & decimo ſexto
44 principaliter † in regno Scytharum iure ſanguinis de patre in filium ſuccedebatur, ex Herodoto in hiſtoria. pag. 42 ſequitur Gerard. de Mercatore in demonſtratione temporum pag. 70. Ioan. de Acoſta de guberno rectoris in 2. tracta. & in 2. dialogo fol. 94. colum. 2. Regnumquè hoc
45 † Scytharum eſt in terris Septentrionalibus, eiuſquè gentes habuerūt originem à Magog nepote Noæ, ex beato Auguſt. lib. 18. de Ciuitat. Dei cap. 3. ſequitur Author ſuppl. lib. 2. fol. 15. colum. 2. Volate. lib. 14. commenta. cap. de Scytia. fol. 130. colum. 2. Author chron. gener. ætat. Mundi 2. ætate fol. 17. pag. 2. vbi & ait, hoc regnum Scytharum eſſe antiquiſſimum, quod etiam
46 ibi dixit fol. 18. In illo † regno Scytharum beatiſſimus Andreas Apoſtol. prędicauit Euāgelicā veritatē Domini noſtri Ieſu Chriſti. Illeſc. 1. par. hiſto. pontif. lib. 1. ca. 3. de vita diui Petri, & aliorum Apoſtolo-

rum §. Andreas hermano. fol. 22. colum. 4. in fine. Poſt alios reges illius regni Scytharum
47 † peruenit hoc regnum ad reginas vulgo dictas Amazonas, à quibus per plures annos fuit poſſeſſum. Alphonſus Venero in Enchiridion temporum. fol. 61. colum. 1. & 2. & Author chronicæ generalis ætatum Mundi 2. ætate fol. 18. colum. 2. Quibus in locis ij Authores dicũt, quòd fuit conſuetudo vetuſtiſſima harum Amazonarum, quòd ſi parturiebant filium, necabant eum, ſi verò erat fœmina, ſcindebant ejus mamillã dexteram, vt meliùs poſſent præliare, & quòd hac de cau-
48 ſa † fuerunt Amazonæ appellatæ, à dictione à, quæ ſignificat, ideſt, ſine, & mazone, quę in noſtro vulgari ſermone ſignificat. Teta. Volat. lib. 7. commenta. cap. de Sarmatia. fol 84. colum. 2. idem habetur in d. 2. ætate fol. 18. colu. 2. & lib. 2. ſupplemen. fol. 15. colum. 2. Ioan. de Acoſta in d. 2. dialogo. fol. 194. colum. 1. Inter Amazonas sẽper duæ ſolebant eſſe reginæ, quarum vna procedens cum exercitu contra hoſtes dimicabat, altera interim rempublicam gubernabat. traditur in d. 2. ætate fol. 19. colum. 3. Ioan. de Acoſta in d. 2. dialogo fol. 94. colum. 1. Fueruntquè
49 Amazonæ † effectæ tam fortes, & bellatrices breui tempore, quòd magnam partem Aſiæ ferè 100. annis dominio ſuo ſubiecerunt, & quòd inter ipſas nullum penitùs maſculum viuere, vel morari aliqua ratione permiſſerunt, & quòd ex finitimis Gentibus maritos ſobolis gratia elegerunt, ad quos ſtatutis temporibus prolem cõcipiebant, & quod cõmpleto tempore ad conceptionis offitium conſtitutum, maritos à ſe excludebant, & reliqua verba, quæ refert Author. dicta chronicæ generalis ætatum Mundi 2. ætate fol. 19. colum. 3. & in 3. ætate. fol. 28. colum. 2. & Ioan. Acoſta in dicto fol. 94. colum. 2. Vbi & ait hic
50 Acoſta † quod hæc mulieres Amazone edificauerunt in Aſiam illam magnam, atquè celeberrimam Ciuitatem vulgo dictam Epheſo, quod ſcribit Strabo Iuſtinus, lib. 1. & Plinius lib. 1. hiſtoriæ, & copiosè Calepin. in Dictionario vltimo verbo, Epheſus in 1. & 2. Tempo-
51 re † enim Diuini Pauli in hac Ciuitate Epheſi fuit Euãgelium Dei Noſtri Omnipo-

tentis

tenris diuulgatum, ac receptum,& in ea erant tūc multi Sancti,ac fideles in Chriſto Ieſu Domino noſtro, ad quos plures epiſtolas ſcripſit idem, Diuinus Paulus,vt conſtat in ſuis epiſtolis ad Epheſos, & Act.Apoſtol. cap. 20. Prædi-
52 ctæquè † Amazonæ ceperūt regnare ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 2246 annis habetur lib.2.ſupplem. fol.15.colum. 1. Similiter &
53 prædictum regnum † Scytharum, eiuſquè Gentes Scythas ſunt vetuſtiores omnibus populis Mundi, etiam Egiptianis,ex Throgo lib.2.hiſtoriæ. Volate.lib. 12.commenta.ca. de Scythia fol. 130. colum. 1. in fine. Vbi & dicit, quòd
54 olim Gētes † illius regni fuerunt Græci appellati,& quòd quàm plurimos reges cū ſuis inſignis exercitib. multoties ſuperauerūt,& quòd primus, qui contra Amazonas bellū intullit,fuit Veſores rex Aegypti, & quòd primum originē habuerunt à Raxe fluuio Armeniæ ex paruis initijs, & quod Scytha fuit Primus Dux earum fortiſſimus. Vbi & nominat plurima nomina earū. tradit etiam Author ætatum Mundi 2.ætate fol 18 colum. 1. & 2. & Author ſupplemen. lib. 3.fol.60.colum. 1. Ibiquè affirmat, quòd Pantaſilea regina Amazonarum fuit, quæ priùs vſa fuit,quòd naues Grçcorum concremaretur. Fue-
55 runtquè † hæc Amazonæ naturales Inſulæ Schandianæ in Mari Germaniæ ſub Septentrione,aut ſecundum alios in mari Anglico, vt copiosè refert Ioa.de Acoſta in d.2.dialogo fol.91. col. 2 poſt med. & fol.92. colum. 2. in fine.
56 Fuitquè tanta potētia† Amazonarum fœminarum, quòd magno exercitu venerunt in partibus Bohemiæ, regnandi cupiditate, & inibi habuerūt per plures annos dominium multarum terrarum.traditur in chronica generali ætatum Mundi 6.ætate fol.229.colu. 2.Immò & maiorem partem Europæ debellauerunt.refert dominus meus Burgos de Paz in prohemio ll. Tau. nu. 51.& Ioan.de Acoſta in d. ſecundo dialogo fol.94.colum. 1.in principio. Vbi hic Acoſta fol.93.col.2. refert, vndè habuerunt originē hæc Amazones. Vbi etiam fol. 94.col.
57 2. in fine refert † quòd omnes Amazonæ fuerunt victæ,& ſuperatæ tempore quo Troyana Ciuitas fuit deſtructa.

Itē & decimo ſeptimo Prin-
58 cipalitèr in regno † Laze-

ſima fuit, vt in eo iure ſãgui-
nis ſuccedebatur. refert Io-
ſeph.lib. 1 1.de antiqu.Iudaic.
cap.7.colum.fi. verſi. per idẽ
tempus, quod optimè proba-
tur lib. 1. Machabeo cap. 10.
verſi.quoniam reggreſſus, &
ſequen. Vbi referuntur hæc
verba Magni Alexandri re-
gis Mazedoniæ, in quadam
epiſtola per eũ miſſa ad Tho-
lomeum regem Aegyptiorũ.
Quoniam (inquit) regreſſus
ſum in regnum meum, & ſe-
di in ſedem patruum meorũ,
quod notat Paul.Oroſi. lib.3.
ſuæ hiſtoriæ cap. 14. in prin-
cip. & ſequen. Et plures ſuc-
ceſſiones ſimiles regum Ma-
zedonum refert Solin.de me
morabilibus Mundi cap. 13.
fol.44.colum.2.Ioan.Bocacio
lib. 4. de la Cayda de Princi-
pes cap. 12. & Author chro-
nicæ generalis ætatum Mun-
di 4.ætate fol.54.colum. 1.in
fine, & Author ſupplemen.
chronica lib.4.fol.84.colum.
1.in fine,& lib.5.fol.114.col.
2.& lib.7.fol. 138. & ſequen-
tibus,& 145. colum. 2. & ſe-
quentibus, & 148. colum.2.
153.colum. 2. in fine, vbi &
dicitur,quòd vltimus rex Ma
zedonum fuit Perſeus, qui
Philippo ſuo patri ſucceſſit
64 in eodem regno † & quòd
hic Perſeus fuit ſuperatus à
Paulo Aemilio Romano, qui
eum ſecum duxit Romæ, &
quòd ex illo tempore ceſſauit
regnum illud Mazedonum,
& fuit ſubiectum Romanis.
refert plura in propoſito Io-
annes Bocatius in d.lib. 4. de
la Cayda de Principes. cap.
12. & Volatera. lib. 8. com-
menta. cap. de Macedonia
fol 94. Philippus enim ſequẽs
intruſus rex Macedonum ef-
fectus etiam fuit imperator,
quo imperio obtento, regem
ſe terrarum omnium, ac Mũ-
di appellari iuſſit. traditur in
d.chronica ætatum Mundi 5.
ætate fol.74.pag.2.in fine, &
Philippus fuit Mazedonum
65 † regnum incæpit ann.Crea-
tionis Mundi 4387. & ante
aduentum Domini noſtri Ie-
66 ſu Chriſti 812. Et † vocatum
fuit Mazedonia à Macedo
primo rege Mazedoniæ, qui
fuit filius Oſirides.habetur in
d.chronica ætatum Mundi 4
ætate fol. 54. colum. 1. & in
lib.4 ſupplemen.fol.84.colu.
1. Alphonſus Venero in En-
chiridion temporum fol. 59.
colum.2. Et hic Macedo fuit
nepos Deuchalionis,priùs ve-
rò dicebatur Aemathia.tradi-
tur in chronica generali æta-
tum Mundi in 2.ætate.fol.14.
colum.1.Hoc regnum Mace-
67 donæ † fuit maximè ampliã

tum

tum tempore Alexandri Magni, qui fuit rex eiuſdem regni,& quàm plura alia regna tàm conuicinia,quàm remotiſſima debellauit,& acquiſiuit proprio Marte,& fuit primus rex,qui regnauit in Grętia. habetur lib. 1.Machabeo. cap. 1. traditur copioſè in d. chronica ætatum Mundi 5.
68 ætate.fol.75.Durauitquè tregnũ hoc Mazedoniæ per ſpatium 344.annorum,& ipſius regni fuerunt.39. reges,quos in particolari refert Author ſupplemen.lib.7.fol.156.col. 1..Alphonſ. Guerrero in Theſauro Chriſtianæ religionis. cap.16.num.10. Beatiſſimus
69 † Paulus prædicauit Euangeliũ Domini noſtri Ieſu Chriſti in hoc regno Mazedoniæ. Act.Apoſtol.cap. 16. quod & affirmat idem deuotiſſimus Paul.atquè diuinus in epiſtola.2.ad Corinthios cap. 9. Et etiam in eodem regno prædicauit Euangelium Domini Dei Noſtri Beatus Mathias Apoſtolus ex Illeſc 1.part.hiſtoriæ pontif.lib. 1.cap.3.de vita Diui Petri, & aliorum Apoſtolorum §. Mathias fol. 24.col.4.

Decimo nono principali-
70 ter. Et in † regno Sicionum olim ſuccedebatur iure ſanguinis de patre in filium, & non per electionem. Cuius regni,quàm plurimas ſucceſſiones refert Author ſupplemen. lib. 2.fol.16.19.colum. 2.& lib.3.fol.21.29.colum.1 47.colum.1.51.colum. 1. & priùs fol.56.colum.2.Primus
71 rex † Sicionum fuit Egilaus, qui in eodem regno cæpit regnare anno Creationis Mundi.3109.in quo regno fuerũt tantum 25.aut 26. reges, & regnauerunt pluſquàm 900. annis.traditur in d.lib. 2.ſupplemen. fol. 16. colum. 2. & lib. 3.fol.71.colum. 1.vbi hic Author particulariter refert nomina dictorum regũ. Vlti-
72 mustquè rex eorum fuit Zeuſipo, & ex quo deceſſit ſine liberis, fuit hoc regnum finitum, ex Beato Auguſtin. lib. 18.de Ciuitate Dei cap. 20. ſequitur Author ſupplemen. in d.lib.3.fol.67.colum. 2. & 71.colu. 1. Regnumquè hoc
73 † Sicionum ſic fuit nominatum à Sicione 18. rege eorũ, nam antea vocabatur regnũ Egilai, à dicto Egilao primo rege eorum. habetur lib. 3. ſupplemen.fol. 48. colum.2.
74 Fuitquè regnum † iſtud Sicionum ſitũ in Achaya, prope Samariam. habetur lib.2. ſupplemen.fol. 16. colum. 1. in fine,& lib.4.fol.78.colu.2. poſt med.

Vige-

Vigeſimo principaliter in
75 regno † Argiborum ſucceſ-
ſum etiam fuit iure ſanguinis
de patre in filium, & non per
electionem. refert Diuus Au-
guſtin. lib. 18. de Ciuitate Dei
cap. 6. in princip. Gerard. de
Mercatore in demonſtr. tem
po. pag. 31. habetur lib. 3. ſup
plemen. fol. 23. 25. 28. 33. 39.
40. & 48. quibus in locis re-
feruntur plures ſucceſſiones
iure ſanguinis delatas fuiſſe
de patre in filium. Etſi con-
trarium referat Hieronym.
Romam. in republicis lib. 4.
de republica Gentilica cap. 1:
fol. 9. colum. 4. Regnumquè
76 hoc † Argiborum dicitur ho-
diè regnum Græcorũ, ex Al-
phonſo Venero in Enchiri-
dion temporum fol. 58. colu.
1. Incæpitquè hoc regnum
Argiborum anno Creationis
Mundi 3355. & ante aduen-
tum Domini 1813. & dura-
uit per tempus 544. annorum
lib. 3. ſupplemen. fol. 23. & 50
colum. 2. Vbi & dicitur, quòd
primus rex Argiborum fuit
Inachus. Et poſt Inachum re-
gem ſucceſſit in eodem re-
gno Phoroneus eius filius. eo-
dem lib. 3. ſupplemen. in d.
fol. 23. colum. 2. Vbi & refert
Diuum Auguſti. lib. 18 de
Ciuitate Dei cap. 3. dicentem
77 quòd hic Phoroneus † fuit
primus, qui leges dedit Græ-
cis, & modum defendẽdi cau-
ſas coram iudicibus. Inibiquè
etiam Author ſupplemẽti re-
fert, quòd ab iſto Phoroneo
dicitur forum, locus in quo
cauſæ ventilantur. Quæ om-
nia refert Author chronicæ
ætatum Mundi 3. ætate fol.
29. colum. 1. Finitumquè fuit
78 † hoc regnum Argiborum
ſub Acriſeo vltimo rege eorũ.
nam poſt eum fuit hoc regnũ
Argiborum translatum anno
ante aduentum Domini 1313
ad Mizenates, vbi fuit Aga-
menon rex Græcorum, ex di-
uo Auguſtino lib. 18. de Ciui-
tate Dei, quem ſequitur Au-
thor ſupplemen. lib. 3. fol. 50.
col. 2. in med.

Vigeſimo primo in anti-
79 quiſſimo † regno Athenien-
ſium eadem viget conſuetu-
do, quòd in eorum regno iu-
re ſanguinis antiquitùs ſucce
debatur de patre in filium, &
non per electionem, ex Gerar
do de Mercatore. in demon-
ſtra. tempo. pag. 34. & ſequen-
tibus. Tornamira in Coſmo-
graphia pag. 264. in princip.
traditur lib. 3. ſupplemen. fol.
44. 47. 51. 54. & 68. Vbi hu-
ius regni refert plures ſucceſ-
ſiones iure ſanguinis delatas.
Huius regni Athenienſium
fuit primus rex Cecropa, qui

inibi incæpit regnare Anno Creationis Mundi 3636. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Christi 1560. habetur lib. 3. ſupplemen. fol. 33. colum. 1. Vbi refert, quid ſignificat hoc verbum Athenas, & quare ſic appelletur. Athenas regnum fuit ſic denominatum à Atho filia Granai. Secundi regis Atheniẽſium. habetur in d. lib. 3. ſupplemen. fol 37. col. 1. Huius regni Athenienſium fuit rex Alcibiades præclariſſimus, qui inter alias nationes ſuperauit Lazedemonios. refert copioſè Ioan. Bocacius lib. 3. de la Cayda de los Principes cap. 13. Vltimus rex Athenienſium fuit Codro, & quia deceſſit
80 ſine deſcendentibus † fuit hoc regnum finitum anno Creationis Mundi 4124. & ante aduentum Domini 1706. & tantum fuerunt 17. reges, qui in hoc regno regnauerũt per tempus 487. annorum, vſquè ad mortem dicti Codri vltimi regis Athenienſium, qui fuit mortuus à Peleponenſibus eius inimicis ſine deſcendentibus, quo tempore Athenienſes eligerunt ſibi in ſuũ ducem, & dominum Solonẽ hominem ſapientiſſimũ. habetur lib. 3. ſupplemen. fol. 72 colum. 2. & ſequentibus. In
81 hoc † autem regno Atheniẽſium Diuinus Paulus prædicauit Chriſti noſtri Sanctiſſimum Euangelium. habetur Act. Apoſtol. cap. 17. Ciuitas hæc Athenienſis erat eſtans anno Domini 664. quia tunc nondùm erat deſtructa. refert Illeſc. 1. part. hiſtoriæ pontif. lib. 4. cap. 12. de vita Vitaliani Papæ 78. fol. 143. colum. 4 in medio. Ciuitas hæc fuit olim fons, & mater Philoſophorum, & Poetarum. habuitquè reges præclariſſimos. refert Ioan. Bocati. lib. 3. Cayda de Principes cap. 10.

Vigeſimo ſecundo principaliter prædicta conſuetudo,
82 † quòd in regnis ſuccedatur iure ſanguinis de patre in filium, & non per electionem, obſeruata etiam fuit in regno Troyano. Cuius regni pluresſucceſſiones, refert Author ſupplemen. lib. 3. fol. 47. 51. 54. & 62. Primuſquè rex Tro
83 yæ † vocatus fuit Tros (aliàs Troyo) & ipſe fuit, qui priùs edificauit Ciuitatem Troyanam, a quo dicta fuit Troya, quæ ſita fuit, & edificata in Dardania, quæ eſt vna de Prouintijs Aſiæ minoris, fuitquè hæc Ciuitas dignior Mũdi, licet de eius ſitu in quo fuerit edificata ignoretur. tra ditur in chronica ætatũ Mũ-

di 2. ætate fol. 13. colum. 4. & 3. ætate fol. 36. lib. 3. ſupplem. fol. 47. colum. 2. in fine. Vbi
84 & ait † quòd hoc regnum Troyanũ incepit anno Creationis Mundi 3830. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 1359. Fuitquè prędicta Ciuitas Troyana penitùs deſtructa anno Creationis Mundi 4035. & ante aduentum Domini 1166. & ante ædificationẽ Sanctiſſimæ Ciuitatis Romanæ 430. & Græci in illo tempore inciperunt enumerare anno primo capti uitatis Troyanæ. traditur lib. 3. ſupplemen. fol. 61. & ſequ. Et plura de deſtructione dictæ Ciuitatis. refert Ioan. de Acoſta in libris de guberno rectoris in 2. tracta. & 2. dia logo fol. 84. colum. 2. & ſequentib. pluribus, & fol. 117. Huius Ciuitatis fuit rex. Priamus, de cuius antiquiſſimo genere, & nobilitate refert plura Ioan. Bocaci. lib. 1. Cayda de Principescap. 13.

Vigeſimo tertiò principa-
85 liter in † regno, ac inſula Candiæ olim ſucceſſum fuit iure ſanguinis de patre in filium, & non per electionem. habetur lib. 3. ſupplemen. fol. 18. 21. 29. & ſequentib. & 46. Eiuſquè primus rex fuit vocatus Demogorgono, cuius primus filius, & ſucceſſor illius regni fuit Creſus, à quo totum hoc regnum eiuſquè inſula Cãdia fuit vocata Creta, quod vulgariter ſignificat Candia. habetur in d. lib. 3. ſupplamen. fol. 21. colu. 2. Illeſc. 1. part. hiſtoriæ pontific. lib. 4. c. 36. de vita Eugenij 2. Papæ 101. Inſula enim hæc Candiæ fuit caput regni Græcorum. Quod incæpit anno Creationis Mundi 3313. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 1886. refert Author. ſupplem. lib. 3 fol. 21. col. 2.

Vigeſimo quarto princi-
86 paliter in regno † Cypri obſeruatiſſimum fuit à tempore antiquiſſimo, quòd in eo ſuccedebatur iure ſanguinis de patre in filium, & non per electionem, vt dixit Nicodes rex illius regni, cuius nomine hoc dixit Socrates in ſua orane poſt principium. Licet à tempore antiquiſſimo gentes regni Cypri ſolebant reges eligere, ex Hieronymo Romañ in republicis. lib. 4. de republica gentilica. cap. 1. fol. 4. Pluresquè ſucceſſiones illius regni delatas poſtea fuiſſe iure ſanguinis de patre in filium. refert Author ſupplemen. lib. 12. fol. 340. colum. 2 Vbi & ait, quòd hoc regnum

Cypri fuit poſſeſſum à Guidone Lugſinano,& eius deſcendentibus per tempus 275.annorum,quod & affirmat, idē Author lib.15.fol. 408. colu. 1.Regnumquè hoc Cypri ab arbore, quæ eſt in eodem regno nomen accepit . traditur in chronica generali ætatum Mundi. 2.ætate.fol. 19. colu. 1.Olim dicta fuit Macaria. Calepin. in 2. Diction. verb. Cypri . Et à quibus gentibus, hoc regnum Cypri fuerit poſſeſſum . refert idem Author 3.ætate fol. 38.colum. 2.& ſequentib. In hoc regno Cypri beatus Paulus,ac Diuus Barnabas Apoſtoli Dei prædicauerunt Chriſti noſtri Sanctiſſimi Euangelium . habetur Act. Apoſtol.cap. 10. in principio .

Vigeſimo quinto principaliter in † regno Lydorum
87 per 505. annos ſucceſsũ fuit iure ſanguinis,& non per electionem . traditur lib. 5.ſupplemen.fol. 100. colu. 2. Gerard.de Mercatore in demõſtra. tempo. pagin. 36. poſt Ioan.Bocatium lib.2.Cayda de Principes cap. 19. Primus rex Lydorum fuit Ardiſio,& vltimus vocabatur Creſo; regnumquè eorum fuit finitũ, & translatum ad Perſas, eorumquè regnum tantùm durauit per tempus 230. annorum. traditur lib. 5. ſupplem. fol. 101.colum. 2. Regnũquè hoc Lydorum ſic fuit vocatum à Lydin nepote Noæ filio Chus quarti filij Noæ.traditur chronica ætatum Mundi 2.ætate fol. 14.pag. 2.Priùs verò vocabatur Meonia, & nunc appellatur Morea.Fuitquè regnum hoc multum inſigne,& eſt vna de prouincijs Aſiæ minoris, & vna de ciuitatibus principalioribus eius eſt ciuitas,quæ vocatur Epheſus, fuitquè poſtea hoc regnũ à Perſis ſubuerſum . traditur in chronica ætatum Mundi. 4.ætate fol. 54. colum. 2. In propoſito huius regni refert plura in propoſito Calepinus in Dictionario vltimo. verb. Lydia,& ſequentibus.Ciuitas prædicta Epheſus fuit fundata à Amazonis,vt in præſenti parte diximus num. 50.

Vigeſimo ſexto principa-
88 liter in regno † ſeù inſula Ithacæ (quæ eſt in partibus Gretiæ) ſuccedebatur olim iure ſanguinis,&non per electionem . Nam in lib. 3.ſupplemen.fol.61. colum. 2. legitur, quòd anno Creationis Mundi . 4012. & ante Aduentum Domini . 1186. ſucceſſit in illo regno mortuo Laerte Rege illius Regni

Vlixes eius filius. Hæc enim Inſula Ithacæ, ideò fuit ſic nominata à dicto Vlixes, qui priùs nominabatur Ithaco. habetur in d.fol.61.colum.1. dicti lib.3.ſupplemen. Vbi & ait quòd hic Vlixes fuit, qui vicit Troyanos. Circa quam inſulam Ithacam refert plura Plinius in vltimo Dictionario.verb. Ithaca, & ſequentibus.

Proindè, & vigeſimo ſepti
89 mo in regno † Armeniæ antiquitus ſucceſſum fuit iure ſanguinis de patre in filium, & non per electionem. traditur lib. 15. ſupplemen. fol. 436. Vbi & dicitur, quòd hoc regnum Armeniæ eſt in partibus Meſopotaniæ. refert plura Plin. in Dictionario vltimo verbo Armenia. Regnum hoc Armeniæ eſt multis ab hinc annis occupatum per Turcas vt per quàm notorium eſt. Et in Ciuitate Albana, quæ eſt
90 maioris Armeniæ † Beatus Bartholomeus glorioſo martyrio fuit coronatus, & antequàm martyrium paſſus eſſet prædicans Dei Euangelium Polenium (aliàs Palemoniũ) ipſius vrbis regem, & reginam cum duodecim Ciuitatibus ad Chriſtum Dominũ noſtrum conuertit. traditur in chronica generali ætatum Mundi 6. ætate fol. 105. colu. e. Illeſc. 1. part. hiſto. pontif. lib. 1. cap. 3. de vita Diui Petri, & aliorum Apoſtolorum. §. Sant Bartholome. fol 24. colum. 2. Præterea cùm in Dei Eccleſia Romana præſideret Ioannes 3. Papa anno Domini 571. & ſequentibus, & tempore Iuſtiniani 2. impe
91 ratoris † publico decreto Armenij receperunt fidem Sanctiſſimam Domini noſtri Ieſu Chriſti, antea verò erant Idolatræ, & ſubditi dominio Coſdroes regis potentiſſimi Perſarum. refert Illeſc. in dicta 1. part. pontif. lib. 3. ca. 14. de vita Ioannis 3. Papæ 63. fol. 112. colum. 2.

Vigeſimo octauo principa
92 liter etiam † in regno Phrygiæ ſuccedebatur olim iure ſanguinis de patre in filium, & non per electionem. Pluresquè ſimiles ſucceſſiones, refert Author ſupplemen. lib. 3. fol. 50. & 52. Regnumquè
93 hoc † Phrygiæ ſic nominatũ fuit à Phrygia Europis filia tradit Author chronicæ ætatum Mundi 2. ætate fol. 13. colu. 4. refert plura in propoſito Calepinus in Dictionario vltimo verbo Phrigia, & ſequentibus. De regno hoc Phrygiæ, legitur quòd anno Domini 1238. fuit in ipſo

regno magnus terremotus repentè, quòd penè totum fuit ſubmerſum à maritimis fluctibus, in quo centum Millia hominum fuerunt demerſa. traditur in d. chronica ætatũ. in 6. ætate. fol. 209. colum. 1.
94 in fine. In hoc † Phrygiæ regno prædicator ille veritatis Diuinus Paulus prædicauit Euangeliũ Chriſti Domini noſtri. Act. Apoſtol. cap. 18. Etſi antea per frigiam per tranſiens permiſſu Diuino nõ prædicauit verbum Dei. habetur *Act. Apoſtol.* c. 16. Similiter etiam Diuus Philippus prædicauit fidem Catholicã in hoc regno Phrygiæ. refert Illeſc. in d. cap. 3. de vita Diui Petri, & aliorum *Apoſtolorũ*. §. Philippo fol. 24. colum. 1. in fine. Midas rex Phrygiæ omnes reges ſui temporis pecunia anteceſſit, refert Plin. in vltimo. Dictionario. verbo Midas.

95 Vigeſimo nono † in regno etiam Phynitiæ eodem iure ſanguinis fuit ſucceſſum de patre in filium, & non per electionem. traditur lib. 3. ſuppl. fol. 72.

Trigeſimo & principaliter
96 in regno † Mizenæ fuit etiam ſucceſſum iure ſanguinis de patre in filium, & non per electionem. traditur in d. lib. 3. ſupplemen. fol. 51. & 59. Regnumquè hoc Mizenæ ideò ſic vocatur à Mizena ninfa. habetur eodem l. b. 3. ſupplemen. fol. 50. in fine. Huius regni fuit Rex *Agamenon*. de quo plura refert Ioan. Bocatius lib. 1. de la Cayda de Principes cap. 15.

*P*rimo & trigeſimo Prin-
97 cipaliter † in regno Corinthiorum iure ſanguinis fuit ſucceſſum de patre in filium, & non per electionem. traditur lib. 4. ſupplemen. fol. 85. colum. 2. Franciſc. de Tornamira in Coſmographia. pàg.
98 264. Primus † rex huius regni fuit Alectes Græcus (famoſiſſimus luctatur) ex Alphonſo Venero in Enchiridion temporum fol. 61. colu. 1. tradit Author chronicæ generalis ætatum Mundi 3. ætate fol. 34. colum. 1. & fol. 40. colum. 1. Aut ſecundum alios Authores, fuit primus rex Corinthiorum Siſiphus latro. Volatera. lib. 9. commenta. cap. de Penepoleſo. fol. 102. colu. 2. refert plura in propoſito Calepino in vltimo Dictionario. verb. Corinthus, & ſequ. Vltimuſquè rex Corinthiorũ fuit Anthomene, filius Theleſte. 12. regis Corinthiorum. traditur lib. 4. ſupplemen. fol.
99 85. colum. 2. Hoc enim † re-

gnum

gnum Corinthiorum incepit anno Creationis Mūdi 4120 & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 1088. habetur lib. 3.ſupplemen.fol.72 colum. 1. Alectesque primus rex huius regni,& eius deſcẽdentes regnauerunt vſquè ad quintam generationem ; & vltimus eorum fuit expulſus à Bachide, qui in eodem regno regnauerunt. per totidẽ ſucceſſiones,ex Volatera. in d. cap. de Peloponeſo. lib. 9. fol. 102. Et poſt dictum Anthoneme vltimum regẽ Corinthiorum ; regnũ illud fuit gubernatum per magiſtratus
100 † durauitquè hoc regnum Corinthiorum per tempus. 323.annorum.traditur lib. 3. ſupplemen.fol. 85. colum.2. Principaliſquè Ciuitas, huius
101 regni † & multum dignisſima fuit Corinthio, in partibus Acayæ, quam populauit prædictus Siſiphus latro filius Eoli anno Creationis Mundi 3682.& ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 1514 Secundum Euſebium. tradit Author chronicæ generalis ætatum Mundi 3. ætate. fol. 34.colum.1.& Author ſuppl. fol.35 colum.1.lib. 3. Vbi & hic Author ait, quòd hæc Ciuitas fuit deſtructa,& reedificata à Corintho filio Oreſtis vocãs eam ſuo nomine, quod etiam refert Calepin. in Dictionario vltimo verb.Corin-
102 thus.Regnum hoc † Corinthiorum recepit Domini noſtri Ieſu Chriſti Euangelium eiuſquè Sanctiſſimum Euangelium ex Diuini Pauli prædicationibus, vt conſtat Act. Apoſtol.cap. 18. & in epiſtol. 1.& 2.ipſius Sanctiſſimi Apoſtoli, quas miſſit ad eoſdem Corinthios, & refert etiam Author ſupplemen.lib. 3. fol. 35.colum. 1. & Author ætatũ Mundi 3.ætate fol 34.colum. 1.Vbi & ait, quòd hodiè hoc regnum Corinthiorum adiectum eſt imperio Turcarum,
103 Trigeſimo ſecundo † in regno Cyreneorum ſucceditur etiam iure ſanguinis de patre in filium ; & non per electionem,& vltimus eorum Rex, qui fuit Tholomeus (aut ſecundum alios fuit Alexãder) regnum hoc in ſuo teſtamento reliquit Romanis. traditur lib.7.ſupplemen.fol.161. col. 1.Et quamobrem ſic vocetur regnum, ac Ciuitas Cyrenæ, & alia plura in propoſito refert Calepin. in Dictionario vltimo. verb. Cyrenæ, & ſequentibus.

Trigeſimo tertio principa
104 liter in regno † Samariæ olim reges iure ſanguinis re-

gnaue-

gnauerunt,& non per electio nem.habetur lib. 4. Reg. cap. 10.& 15. notat Ioſeph. lib. 9. de antiq.Iudaic. cap. 6. traditur lib. 4. ſupplemen. fol. 85. colum.2.Hoc enim regnum Samariæ eſt Paleſtina, & eius principalis Ciuitas, vocatur Samaria,vbi communiter reges Iſrael tenuerunt ſedem regni, & eſt vna de principalioribus Prouintijs Iudeæ, & eſt ſita inter Iudeam, & Galileam. tradit Author chronicę ætatum Mundi in 2. ætate. fol. 13.colum.3. Calepin. in Dictionario vltimo verb. Samaria in 1. & 2. vbi ad hoc refert Plin.lib. 5. cap. 13. In
105 hoc † regno Samariæ beatiſſimus Iacobus Maior Apoſtolus Chriſti dilectiſſimus prædicauit ipſius Euangeliũ Sanctiſſimum,& infinitas gẽtes ad eius Sanctiſſimam fidem conuerſit.refert Illeſc. 1. part.hiſtoriæ pontif.lib. 1. ca. 3. de vita Petri, & aliorum Apoſtolorum §. Iacobo hijo del Zebedeo.fol.23.colum.1. in medio. Et etiam in eodem regno Samariæ prædicauit fidem noſtræ Sanctiſſimæ Religionis Beatus Philippus.habetur Act.Apoſtol.cap. 8. in principio. Quin immò, & ipſe Saluator Dominus noſter Ieſus Chriſtus prædicauit ſuũ Sanctiſſimum Euangelium in dicta Ciuitate Samariæ.habetur Ioan.cap.4.

Præterea & trigeſimo quar
106 to in regno † filiorum Ammon legimus etiam, quòd in eo ſuccedebatur de patre in filium iure ſanguinis,& non per electionem. habetur. lib. 2. Reg. cap. 10.in principio. nam ibi dicitur, quòd poſt Naam eorum regem, regnauit,Hannus filius eius.Prædictus Ammon fuit filius Manaſſes regis Hieruſalem, & nepos Sãctiſſimi Ezechiæ regis Hieruſalem.habetur Math. cap.1.& lib.2.Paralipo.ca.33 in fine,& lib.4.Reg.cap.20.in fine.

Trigeſimo quinto princi-
107 paliter in regno † Tyri iure ſanguinis ſucceſſum fuit de patre in filium, & nõ per electionem,ex Gerardo de Mercatore in demonſtra. tempo. pagin.42. Hoc enim regnum Tyri eſt in Syria,& eius principalis Ciuitas vocatur Tyron quæ ſecũdum Euſebium fuit vocata antequàm templum Salomonis pluſquàm 240.annis.traditur lib.3.ſupplemen. fol.51.colum.2.in fine. Nàm Salomon templum Domini edificare fecit anno 4. ſui regni lib. 3.Reg.cap. 6. & lib. 2. Paralipo.cap. 3. & ſequentib.

Cæpit-

Cæpitquè Salomon regnare anno Creationis Mũdi. 4164 & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 1135. traditur lib. 4. ſupplemen. fol. 74 colum. 2. Ex quibus deducẽdo quatuor annos, conſtat liquidiſſimè, quòd Salomon cæpit edificare templum Domini anno Creationis Mundi 4168. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti. 1139. Prædictaquè Ciuitas Tyron hodiè vocatur Sandalium. refert Volat. lib. 11. cõmenta. cap. de Syria. fol. 121. colum. 2. poſt principium.

108 Trigeſimo ſextò † in regno Ruſiæ etiam ſucceſſum fuit olim iure ſanguinis, & ſucceſſionis, & non per electionem. Lauren. Surius in commentario rerum geſtarum in Orbe ab anno 1550. vſquè ad annum 1568. pagin. 35. Hæc gentes Ruſiæ tantùm habent ducem in ſuperiorẽ, ex Ioan. Boemo de moribus omnium Gentium cap. 6. col. 3.

109 Trigeſimo ſeptimo † in regno Numidiæ ſucceſſum fuit iure ſanguinis de patre in filium, & non per electionem. traditur lib. 7. ſupplemen. fol. 159. Et quid Numidia ſignificet refert Calepin. in Dictionario vltimo verb. Numidia.

110 Trigeſimo octauo † in regno Caryæ fuit etiam ſucceſſum iure ſanguinis de patre in filium, & non per electionem. traditur lib. 5. ſupplemen. fol. 114. colum. 1. Vbi & ait, quòd hoc regnum Caryę eſt vna de prouintijs Aſię minoris, ſic nominata à Caryo, ex Plinio lib. 7. de naturali hiſtoria.

111 Trigeſimo nono † in regno etiam Attali, ſeu Pergami (quæ eſt in Aſia) Calep. dictionario vltimo verb. Atali, ſucceſſum etiam fuit iure ſanguinis de patre in filium, & non per electionem. refert Author ſupplemen. lib 7. fol. 158. col 2.

112 Quadrageſimo principaliter † filius in regno Antiochiæ ſuccedit patri, & non per electionem. Iuſtinus in Trogi Pompei hiſtoria lib. 27. in principio. In hoc † verò regno Antiochiæ fuerunt
113 primi Chriſtiani, & illis primum nomen Chriſtianorum exortum eſt. habetur Act. Apoſtol. cap. 11. in fine, & cap. 15. in fine cap. Sacroſancta Romana. in medio 22. diſtin. In regno hoc Antiochiæ legem Domini docuerunt Beatiſſimus Paulus, & beatus Barnabas, vt in cap. 13. & in d. cap. 15. propè finem, & c. 18. Act. Apoſtol. Illeſc. 1. part. pontif.

lib.1.cap.3.de vita Diui Petri fol.20.colum.2.in fine. Diuinus Petrus Vicarius Domini noſtri Ieſu Chriſti, ac Prin-
114 ceps Apoſtolorum† fuit primus Epiſcopus Antiochię per tempus 7.annorum, in qua ſemper habitus fuit pro Summo Pontifice (cap. mutationes 7.quæſt.1.c.Sacroſancta Romana 22.diſtin.notat Volatē.lib.22.comment.fol.248 colum.2.poſt medium.Illeſc. 1.part.hiſto.pontif. lib.1.cap. 3.de vita Diui Petri,& aliorũ Apoſtolorum fol.20. colu. 2. in fine)& poſt eum fuit ſeptimus Epiſcopus ipſius Ciuitatis Antiochiæ Beatus Lucas Euãgeliſta, in qua ſcripſit librum actuum Apoſtolorum, in qua fuit celebratum vnum de primis Concilijs Chriſtianorum.habetur.lib.6. ſupplemen.fol.136.colum.1.in fine & lib.12. fol. 323. colum. 2. Quibus in locis etiam dicitur quòd hæc Ciuitas Antiochiæ fuit capta per Soldanum Babiloniæ anno Salutis noſtræ. 1267. qui miſſit omnes eius naturales in exilium perpetuum, eamquè ſuis gentibus populauit, & quòd illa Ciuitas fuit gubernata per Chriſtianos per ſpatium mille annorum. Mazedones fuerunt fundatores huius Ciuitatis, & ab Authoribus antiquis qualiter fuerit vocata, refert Couarru.lib.4.varia.reſolu. cap. 7.per totum.

Quadrageſimo primo in
115 regno † Vulgarorum(quod eſt in partibus Orientalibus propè terras imperij Conſtãtinopolitani) olim ſuccedebatur iure ſanguinis,de patre in filium, & non per electionem, vt legitur de rege, qui in illo regno regnabat propè annum Domini 860. nam hic rex ad inſtantiam Innocentij 1. Papæ Sanctiſſimi, qui tunc præſidebat in Eccleſia Romana,licet antea fuerat Chriſtianus,quia aliquas opiniones hæreticas tenebat, eis verè relictis, cõuerſus fuit ad veram Dei noſtri Ieſu Chriſti fidem,& religionem,& ſtatim relicto regno ſuo filio maiori, in cuius fauorem illud renunciauit, effectus fuit Monachus.refert Illeſc.1.par. hiſto.pontif.lib.4.cap.43.de vita Innocentij 1. Papæ 197. fol.206. colum. 2. poſt med. cum ſequ.

116 Quadrageſimo ſecũdo † in imperio etiam Moſcobitarũ ſucceſſum fuit iure ſanguinis de patre in filium, & non per electionem. Lauren.Suri. in commentario rerum geſtarũ in Orbe ab anno 1550.vſquè

ad annum 1568. pagi. 34. Hieronym. Roman in republicis lib. ſi. de republica Septentrionali cap. 15. colu. 2. fol. 362. Vnde idem Lauren. Suri. in eod. commenta. pagi. 36. ait, quòd Baſilius primus rex Moſcobitarum vſurpauit ſibi titulum regium Moſcobitarum, cùm alij ante eum magni Duces dicti ſint: etſi pater eius totius Roſię ſe ſcripſerit dominum. Moſcobitarum regnum eſt propè regnū Poloniæ; & gētes huius regni vocantur Moſcobitæ, ex nomine Fluuij Moſcobij. Volatera. lib. 7. commenta. cap. de rebus Vandalorum fol. 83. col. 1. Antiquitùs enim, quando hæc prouintia regebatur regibus, ipſi reges vocabātur reges Roxalanorum. Volate. lib. 23. commenta. cap. Martianus in finalibus verbis fol. 277. col. 1.

117 Quadrageſimo tertio † in regno Mohabitarum hoc idē diſpoſitum eſt, & quòd in eo ſuccedatur iure ſanguinis, & nō per electionem. refert Ioſeph. lib. 9. de antiq. Iudaic. cap. 3. colum. 2. verſi. nam ad quandam, & lib. 7. cap. 6. in princip. Mohabitarum gentes deſcendunt à Moab nepote Loth. traditur lib. 3. ſupplemen. fol. 20. colum. 2. Calepin. in Dictionario vltimo. verb. Moab.

118 Quadrageſimo quarto † in regno Saba reges ex ſucceſſione habentur. Ioannes Boemus lib. 2. de moribus omniū gentium cap. 1. col. pe. Regnū hoc Saba eſt regio Æthiopię, quod poſtea Cambiſſes res à ſororis ſuæ nomine Meroem nominauit, ex Ioſeph. quem ſequitur Calepin. in Dictionario vltimo verb. Saba. di-

119 cens etiam † quòd hoc verbum Saba Arabum lingua myſterium ſignificat, & quòd beatus Hieronym. autumat, conuerſionem ſonare. vbi hic Author verb. Saba in 2. aſſignat aliā huius vocabuli Saba ſignificationem. Huius re-

120 gni fuit regina Saba † quæ venit audire ſapientiam Salomonis, iuxta diuinas literas. lib. 3. Reg. cap. 10. Nam hæc regina Saba fuit regina regni Aegypti, & Aethiopæ, & Saba, ac etiam domina inſulæ Meroæ propè regnum Aethiopæ, aut Arabiæ: & olim hæc regina vocabatur Nicaula, fuitquè ſapientiſſima Prophetiſſa, & Sibilla,

121 † & nunciauit multa futura Regi Salomoni; & inter alia, dicitur de ea, quòd oſtendit Salomoni lignum Sanctiſſimæ Cru-

cis, in quo poſtea Chriſtus Dominus noſter paſſus fuit, quod copiosè refert Pet. Comeſtor in hiſtoria Scholaſtica, quod etiam tradit Author chronicæ generalis ætatum Mundi 4. ætate fol. 46. col. 2. & Author ſupplemen. chronica. fol. 76. colum. 1. lib. 4. quod etiam tenent alij Authores, quos ſequitur latisſimè Ioan. Pineda. in 1. part. Monarchiæ Eccleſiaſticæ. Regnumquè hoc Saba olim vocabatur Arabia, quæ eſt in partibus Aſiæ. traditur in chronica ætatum Mundi 2. ætate fol. 13. col. 3.

122 Quadrageſimo quinto† in regno etiam Medorum eodē iure ſanguinis ſucceditur de patre in filium, & nō per electionem. habetur lib. 15. ſupplemen. fol. 436. col. 1. Couar. lib. 4. varia. reſolu. cap. 14. §. ex Græcis, poſt Ioan. Bocaciū lib. 2. de Cayda de Principes. cap. 16. Regnumquè hoc Medorum pluries fuit à diuerſis regibus Mundi ſuperatum, vt habetur lib. 3. ſupplemen. fol. 54. colu. 2. Vbi & inquit eius Author, quòd hoc regnum Medorum eſt in Aſia mino-

123 ri † & fuit nūcupatum Media à Medo, qui ædificauit in terris eiuſdem regni Ciuitatem nomine Mede, à qua totum regnum fuit vocatum Media, à qua Medi populi dicti ſunt, ex Solino, & Ioſepho, idem traditur in chronica generali ætatum Mundi 2. ætate fol. 13. colum. 3. Calepin. in Dictionario vltim. verb. Media. Eſtquè hoc regnum Me-

124 dorum † antiquiſſimum, nam incępit eſſe regnum anno Creationis Mundi 3970. & ante aduentum Domini. 1225. habetur lib. 3. ſupplemen fol. 54. colum. 2. In hoc

125 † regno Medorum beatus Thom. Apoſtolus prædicauit Chriſti Domini noſtri Euangelium Sanctiſſimum. refert Illeſc. in 1. part. hiſto. pontif. lib. 1. cap. 3. de vita Diui Petri & aliorum Apoſtolorum §. Thomas fol, 23. colum. 3. in fine. Medii fuerunt ſuperbi, & crudeles permiſſione Diuina. habetur Eſaiæ cap. 13. in fine, ibi, Ecce ego ſuſcitabo ſuper eos Medos, qui argentum non quęrant, nec aurum velint, ſed ſagittis paruulos. interficient, & lactētibus vteri, nō miſerebuntur, & ſuper filios nō parcet oculus eorum idem etiā conſtat Ierem. c. 51

126 Quadrageſimo ſexto† in regno etiā Sychimorū iure ſanguinis fuit ſucceſsū. traditur in chron. gen. ætat. Mundi 3. ætate fol. 26. col. 1.

Quadra-

127 Quadrageſimo ſeptimo† in regno Cretæ iure ſanguinis fuit ſucceſſum. traditur in d. 3. ætate fol. 34. colum. 1. Regnum hoc Cretæ eſt quædã inſula ſita in medio Ponto centum vrbium fama clara, & vnde Creta dicatur: refert plura videnda Calepin. in vltimo Dictionario verb. Creta per totum. Vbi hic Author ait colu. 2. quòd nullum animal noxium eſt in Creta.

128 Quadrageſimo octauo† in regno etiam Tartarorum eodem iure. ſanguinis ſucceditur de patre in fillum, & non per electionem. Nam poſt magnum Taburlam primũ regem eorum, ſucceſſerunt in dicto eius regno duo eius filij, ex expreſſa eiuſdem Taburlanis diſpoſitione. habetur in d. chronica ætatũ Mundi 6. ætate fol. 237. colum. 1. & lib. 14. ſupplemen. fol. 397. colum. 2. Et quid hodie ſeruetur, videre licet, quæ adducemus in præſenti quæſtione 8. part. num. 20. verſi. 7. in imperio etiam Tartarorum. Re-
129 gnum enim † hoc Tartarorum antequàm fuiſſet Taborlanis, habuit initiũ in Dauid Perſiano ab anno Salutis noſtræ. 1230. traditur in d. 6. ætate fol. 207. colum. 2. & lib. 13. ſupplemen. fol. 342. col. 2.

130 Quadrageſimo nono † in regno Tremecẽſi ſuccedítur iure ſanguinis, & non per electionem. refert Ludoui. Marmol. in 2. part. chronicarum Affricæ lib. 5. fol. 178. cap. de las conquiſtas, que vbo en diferentes tiempos, e nel Reyno de Tremezen.

131 Quinquageſimo† in regno etiam Tuneſi ſuccedítur iure ſanguinis de patre in filium, & non per electionem. Lauren. Surius lib. de guberno regni lib. 7. fol. 51. colum. 1. Illeſc. in 2. part. hiſto. pontif. lib. 6. in vita Pauli 3. §. 1. fol. 347. colum. 2. Ludouic. Marmol. in d. 2. part. hiſtoriæ Affricæ lib. 6. cap. 17. fol. 247. & ſequentibus. Hoc enim regnum Tuneſi olim vocabatur regnum Carthaginenſiũ, cuius rex primus fuit regina Dido, quæ fuit filia Beli regis Tyri, vt conſtat ex chronicis antiquiſſimis, & refert Alphonſus Venero in Enchiridion temporum. fol. 62. colum. 1. & Author chronicæ ætatum Mundi 3. ætate fol. 40. colum. 2. Alij dicunt, quòd Coſdroes Rex Perſarum, qui fuit Gentilis, & paganus deſtrueret Ciuitatem Carthaginenſem Anno Domini. 619. ciues illius ciuitatis fugerunt in Aſiam, & am-

pliauerũt populum adeò minimum, qui nunc vocatur Tunez, in eoquè conſtituerunt ſuam regiam habitationem. Illeſc. 1. part. hiſto. pontif. lib. 4. cap. 5. de vita Bonifatij 5. Papæ fol. 132. colum. 4. Alij dicunt, quòd Ciuitas Tnneti abeſt à Carthagine duodecim millia fermè paſſuum. Calepin. in Dictionario vltimo verbo Tunetum. in fine.

132 Quinquageſimo primo † in regno etiã Coromandel (quod eſt propè regnum Preſte Ioannis) iure ſanguinis ſucceditur de patre in filium, & non per electionem, ex Ioanne de Mendoza poſt hiſtoriã regni Chinæ. in itinerario noui Orbis. In hoc enim Regno, fuit martyrizatus Beatus Thom. Apoſtolus Domini noſtri Ieſu Chriſti, quod refert frater Ioannes Gonzalez de Mendoza ordinis Diui Auguſtini in d. itinerario regni Chinæ, vltima parte fol. 233. cap. 24.

133 Quinquageſimo ſecũdo † in imperio Turcarũ à ſuo principio ſemper fuit ſucceſſum iure ſanguinis de patre in filium, & non per electionem. ita paſſim Authores moderni tradunt, & Volate. lib. 7. commenta. cap. de rebus Turcarũ. fol. 87. traditur in chronica ætatum Mundi 6. ætate. fol. 228. colum. 1. & 256. colum. 2. & in lib. 13. ſupplemen. chronica. fol. 373. & lib. 15. fol. 438. & ſequentib. Multũmquè in hoc conſideratur gratiã, & voluntas Ianizerorum, vt in præſenti quæſtione deducemus 8. part. num. 22. verſi. vbi idem Hierony-

134 mus. Eorum † què imperiũ & regnum incæpit anno Domini noſtri Ieſu Chriſti 758. traditur in d. 6. ætate fol. 165. colum. 1. Volate. in dicto fol. 85. & Author ſupplemen. lib. 10. fol. 287. colum. 2. Illeſc. in 1. part. hiſtoriæ pontif. lib. 4. cap. 29. de vita Stephani 2. Papæ. fol. 172. colum. 2. Tur-

135 ci † denominantur ſecundum aliquos, à Turco filio Troyli filij regis Pryami. Alij verò dicunt, eorum originem fuiſſe ex Scythia, vt habetur in chronica generali ætatum Mundi 3. ætate fol. 37. colum. 1. in fine, & in 6. ætate fol. 165. colum. 1. Calepin. in vltimo Dictionario verb. Turcæ. Proindè & Turcæ Ottomani multa regna cum ſuis regibus ſuperauerunt poſt annũ Domini noſtri Ieſu Chri-

136 ſti 1342. & ſunt vocati † Ottomani, ab Ottomano eorum primo Principe. de quo, &

ſuis deſcendentibus plura. refert Author chronicę ætatum Mundi 6. ætate fol. 228. colu. 1. Et propè annum Domini 754. receperunt ſectam maledicti Mahomæ. refert Illeſc. 1. part. hiſto. pontif. lib. 4. cap. 29. de vita Stephani 2. Papæ. 94. fol. 172. colum. 3. in principio.

137 Quinquageſimo tertiò † in Indijs Orientalibus ſucceditur etiam iure ſanguinis de patre in filium, & non per electionem, quod conſtat ex chronicis illarum Indiarum noſtriquè temporis; & tenet expræſsè Ioan. Boem. lib. 2. de moribus omnium Gentium. cap. 8. colum. 3. in fine. Idquè maximè obſeruatum fuit in regno Mexicano, vt conſtat in dictis chronicis, & refert Hieronym. Roman in republicis. in republica Indiarum cap. 1. 2. & 3. Obſeruatum idē etiam fuit in omnibus regnis Indiarum del Peru, vt materno, ac vulgari ſermone vtar) in quibus etiam antiquitùs iure ſanguinis ſuccedebatur de patre in filium, & non per electionem, vt traditur in di-
138 ctis chronicis. India † ex eo dicta eſt ab Indo fluuio, ex Plinio lib. 6. cap. 40. & Calep. in Dictionario vltimo verbo indus. Indiæ Hiſpaniarum
139 † detectæ fuerunt primiter ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 393. annis à Gentibus Grǽcis Carthaginēſibus, & quæ tūc ſucceſſerint. tradit Florian de Ocāpo. lib. 3. ſuæ hiſtoriæ cap. 20.

Quinquageſimo quarto, & Orientales illi, qui adhuc incogniti nobis erant, qui degunt in remotiſſima illa regione vulgo nuncupata la China, qui licet Idolatræ ſint, nihilominus tamen in multis ratione vtuntur. Maximè
140 † cùm primogenitus regis illius Prouintiæ ſuccedit in eodem regno iure ſanguinis inueteratiſſima, & immemoriali conſuetudine, & primogenito defficiēte, abſquè prole, ſuccedit in regno illo proximior ex ſanguine regio, quod affirmat Bernard. de Eſcalante in diſcurſu nauigationis, quam noſtri Luſitani faciunt ad regiones Orientales (& maximè ibi diſſerit de rebus magni regni Chinæ) cap. 12. in principio fol. 65. & Ioan. de Mendoza lib. 1. hiſtoriæ regni Chinæ. cap. 5. in principio. fol. 8. colum. 2. & lib. 3. cap. 1. fol. 45. & ſequ. Quibus in locis hic Author ait, quòd à primo rege illius regni, vſquè ad præſentem Regem ſucceſſerunt in illo

regno 243. rege iure ſanguinis per tempus 2258. annorum, & quòd primi fundatores illius regni fuerunt nepotes Noæ.

SVMMARIVM QVINTAE PARTIS Huius

QVAESTIONIS SECVNDAE.

1 *Regno Hieruſalem, & Iuda ſucceſſum fuit iure ſanguinis, & non per electionem, inter primos reges Hieruſalem, & multis ſequentibus.*

2 *Saul fuit electus in primum regem Hieruſalem.*

3 *Dauid fuit vnctus in regem Hieruſalem mādato Dei noſtri, & num. 5.*

4 Dauid, *quo tempore incæpit regnare.*

6 *Dauid deſcendentes ſucceſſerunt in regno Hieruſalem, & Iuda iure ſanguinis, et perpetuæ conſuetudinis, & non per electionem, & ſeq.*

7 *Salomon filius Dauid ſucceſſit in regno Hieruſalem mortuo Dauid.*

8 *Salomon, quo tempore incæpit regnare in Hieruſalem.*

9 *Salomon, quo tempore incæpit edificare templum Domini.*

10 *Roboam ſucceſſit in regno Hieruſalē mortuo Salomone eius patre.*

11 Roboam, *quo tempore cæpit regnare.*

12 *Regnum Iſrael fuit ſciſum in duo regna tempore* Roboam *regis Hieruſalem, & nu. 13.*

13 *Ieroboam permiſſione Diuina occupauit regnum Iſrael.*

14 *Regnum Iſrael quando fuit finitum.*

15 Abia *ſucceſſit in regno Iuda, mortuo Roboam filio Salomonis eius patre.*

16 *Abia quo tempore incepit regnare in regno Iuda.*

17 *Aſa ſucceſſit in regno Iuda mortuo* Abia *rege eius patre.*

18 *Aſa quo tempore ſucceſſit in regno Iuda.*

19 *Ioſaphad ſucceſſit in regno Iuda mortuo Aſa eius patre.*

20 *Ioſaphad, quo tempore incæpit regnare in regno Iuda.*
21 *Ioram (aliàs Ocozias) regnauit in Iuda mortuo Ioſaphad eius patre.*
22 *Ioram, quo tempore incæpit regnare in regno Iuda.*
23 *Ochozias regnauit in regno Iuda mortuo Ioram eius patre.*
24 *Ochozias quandò incæpit regnare in regno Iuda.*
25 Regnum *Iuda fuit conſequutũ per Iehu, quo defunĉto regnauit pro eo Ioachaz filius eius.*
26 *Ioachaz quo tempore incæpit regnare in regno Iuda.*
27 *Ioas regnauit in Iuda.*
28 *Ioas quo tempore sncæpit regnare in Iuda.*
29 *Amaſias ſucceſſit in regno Iuda, mortuo Ioas eius patre.*
30 *Amaſias quo tempore incæpit regnare in Iuda.*
31 *Azarias ſucceſſit in regno Iuda mortuo Amaſia rege Iuda eius patre.*
32 *Azarias quo tempore incæpit regnare in regno Iuda.*
33 *Ioatham ſucceſſit in regno Iuda mortuo Azarias eius patre, et etiam eius vita durante, propter Lepra impedimentum.*
34 *Achaz ſucceſſit in regno Iuda, mortuo Ioatham eius patre.*
35 *Achaz quo tempore incæpit regnare.*
36 *Ezechias mortuo Achaz eius patre ſucceſſit in regno Iuda.*
37 *Ezechias quo tempore incæpit regnare in Iuda.*
38 *Manaſſes defunĉto Ezechias eius patre ſucceſsit in regno Iuda.*
36 *Manaſſes quandò incæpit regnare.*
40 *Ammon ſucceſsit in regno Iuda mortuo Manaſſes eius patre.*
41 *Ammon quandò incæpit regnare.*
42 *Ioſias ſucceſsit in regno Iuda mortuo Ammon eius patre.*
43 *Ioſias quandò incæpit regnare.*
44 *Ioachaz ſucceſsit in regno Iuda mortuo Ioſia eius patre.*
45 *Ioachaz quãdò incæpit regnare*
46 *Eliachus regnauit in Iuda capto rege Iuda Ioachaz eius fratre in Ægyptum.*
47 *Eliachus quandò incępit regnare in Iuda.*
48 *Ioachim ſucceſsit in Iuda capto Eliachus eius patre in Babilonem.*
49 *Sedechias ſucceſsit in regno Iuda capto in Babilonem* Ioachim *eius fratre.*
50 *Sedechias quandò incępit regnare in Iuda.*
51 *Sedechias fuit vltimus rex Iuda et Hieruſalem, & propter eius captiuitatem in Babiloniam, fuit in eo finitum regnũ Iuda.*
52 Reges *Hieruſalem, et Iuda ante Natiuitatem Domini no-*

ſtri Chriſti quot fuerunt, & per quot annos regnauerunt.

53 Ethimologiam prædictorum regum Hieruſalem, & Iuda. remisſiuè.

54 Ieroboam filius Nabat ſucceſsit in regno Iſrael, & in 10. tribus eius, quandò Dei mandato regnum Iuda fuit ſciſſum.

55 Ieroboam quandò incæpit regnare in Iſrael.

56 Nadab ſucceſſit in regno Iſrael mortuo Ieroboam eius patre.

57 Nadab quandò incæpit regnare in regno Iſrael.

58 Baaſa occupauit regnum Iſrael in vita Nadab. Eoquè mortuo ſucceſſit in eodem regno Ela eius filius.

59 Zambri occupauit regnũ Iſrael Et poſt ſeptem dies fuit occiſus, & omnis Iſrael conſtituit ſibi in regem Amri num. 60.

41 Achab ſucceſsit in regno Iſrael mortuo Amri eius patre.

62 Ieroboam occupauit regnum Iſrael, eoquè mortuo ſucceſsit in eodem regno Zacharias eius filius.

63 Pontifices Iudeorum ſuccedebãt in ſua dignitate Pontificali iure ſanguinis, & non per electionem.

64 Pontificalis dignitas antiqua Iudeorum fuit redacta ad regiam dignitatem. Et ibi, quæ perſonæ ſucceſſerint in illa regia dignitate.

65 Hierusalem Ciuitas fuit capta à Romanis, cum eorum Dux fuiſſet Pompeus.

66 Imperator Octauianus fecit regem Hieruſalem Hærodem Aſcalonitam. Hærodes hic fuit alienigena, & non Iudeus num. 67.

68 Iudeis fuit regnum ſublatum paulo ante Natiuitatem Domini noſtri Ieſu Chriſti. Et tunc fuit adimpleta Prophetia Iacob. n. 69.

70 Archelaus ſucceſsit in Regno Hieruſalem mortuo Hærodæ Aſcalonita eius patre, et n. 75

71 Hærodes Antipa ſucceſsit in regno Hieruſalem remoto Archelao eius fratre per imperatorem Octauianum.

72 Agrippæ Magnus ſucceſsit in Hieruſalem remoto Hærode Antipa per imperatorem Gayum, & num. 73.

74 Agrippa fuit vltimus rex Hieruſalem, qui Romanis in ſuo teſtamento reliquit illud regnum.

76 Regno Hieruſalem poſſeſſo iam per reges Chriſtianos ſucceſsũ fuit iure ſanguinis, & nõ per electionem, & ſequentib. pluribus.

77 Hieruſalem quandò fuerit occupata per Chriſtianos. Et tũc eligerunt in ſuum primum regem Catholicum Gotifredũ, & ſeq.

Bal-

79 *Balduinus Primus ſucceſſit in regno Hieruſalem mortuo Gotifredo eius fratre.*

80 *Balduinus Secundus ſuccesſit in regno Hieruſalem mortuo Balduino Primo eius frater patruelis.*

81 *Folchus ſucceſſit in regno Hieruſalem tanquàm gener Balduini 2. regis Hieruſalem, mortuo dicto 2. Balduino.*

82 *Balduinus 3. ſuccesſit in regno Hieruſalem, mortuo Folcho eius patre.*

83 *Almericus ſuccesſit in regno Hieruſalem, mortuo Balduino 3. eius fratre.*

84 *Balduinus 4. ſuccesſit in regno Hieruſalem, mortuo Almerico eius patre.*

85 *Sibilla ſuccesſit in regno Hieruſalem, mortuo Balduino 4. eius frater ex eius expreſſa diſpoſitione. Et dicta Sibilla contraxit matrimonium cum Guillermo Longaeſpada marchione Monferrat.*

86 Guido *Luſignano ſucceſſit in regno Hieruſalem ex perſona Iſabellæ Sororis Balduini 4. olim regis Hieruſalem: Qui fuerunt vltimi reges Hieruſalem, & ſuperati à Saladino rege Aegypti anno Domini* 1188 *num.* 87.

88 *Guido Luſignano vltimus rex Hieruſalem poſtquã fuit victus à Saladino renunciauit regnum* Hieru*ſalem in fauorem Ricaredi regis Angliæ, & ſequentibus.*

90 Regni *Hieruſalem acquæſtus verè pertinet ad noſtros Catholicos Hiſpaniarum reges, tanquam ad reges Siciliæ, & num. ſeq. plurib.*

91 *Regni acquæſtus conſeruatur, ex eo, quòd quis ſe vocat rex illius regni.*

92 *Papa concedere poteſt regi Catholico acquæſtum regni exiſtentis apud infideles, & nu. ſequenti.*

93 Regnum *Hieruſalem an pertinebat ad comitem Vienæ Ioãnem de Bregna.*

94 *Hieruſalem Ciuitatem multi reges Chriſtiani procurauerũt recuperare ab infidelibus.*

95 *Hieruſalem antequàm deſtrueretur, fuit derelicta à Chriſtianis*

96 *Hieruſalem Ciuitas quamobrẽ ſit ſic nominata. Et plura in eius laudem.*

97 *Hieruſalem Ciuitas quandò fuerit fundata.*

98 Hieru*ſalem Ciues, quandò fecerunt pacem cum* Romanis.

QVINTA PARS

Huius

QVAESTIONIS SECVNDAE.

AD quintam verò partem deueniẽdo, dicimus, † quòd etiam in populo Iſraelitico, & Iuda, ſeu Hieruſalem, fuit ſemper ſucceſſum iure ſanguinis de patre in filium, & in conſanguineum proximiorem vltimi regis, ſine filijs decedentis; & non per electionem. Quod ſic conſtat.

Poſtquàm enim Propheta Samuel † mandato Domini Dei noſtri vngit Saulem in primum regem filiorũ Iſrael ad ipſorum ſupplicationem (lib. 1. Reg. cap. 8. & 10. & Act. Apoſtol. cap. 13. in medio. Quod contingit anno Creationis Mundi 4098. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 1101. traditur lib. 3. ſupplemen. chroni. fol. 71. colum. 2.) Et quia ipſe Saul fuit inobediẽs, & opere non impleuit mandata Domini (vt eodem lib. 1. reg. cap. 9. & ſequ. 15. & 28. notat beatus Anto. Florenti. 4. part. ſummæ tit. 3. §. 3. in fine. Beda in epiſtol. ad Rom. fol. 14. col. 2. habetur lib. 3. ſupplemen. fol. 91. colum. 2. in fine, cum ſequen.) Dauid fuit † vnctus in regem per eundem Prophetam mandato Dei, vt poſt mortem eius ipſe Dauid regnaret in Iuda, & Iſrael, prout regnauit eo mortuo, & in regem fuit receptus per totum Iſrael. lib. 2. Reg. cap. 2. 5. & 7. & lib. 1. Paralipome. cap. 11. in princip. Act. Apoſtol. cap. 13. poſt medium notat Ioſeph lib. 6. de antiq. Iudai. cap. 9. Author ſupp. lib. 4. fol. 73. col. 2. & ſequen. Hieronym. Roman in repoblicis lib. 2. de re publica Hæbrea cap. 1. col. 3. fol. 42. Hic † enim Sereniſſimus rex Dauid incæpit regnare an. Creationis Mũdi 4130 & ante aduentũ Domini noſtri Ieſu Chriſti 1067. trad. d. lib. 4. ſupplemen. fol. 74. col. 1 Et poſtquàm † Dauid fuit receptus in regem, regnum, & domus Saulis ſemper venit in diminutionem, & regnum

Dauid in augmentum(lib. 2. reg.cap.3.traditur in chronica generali ætatum Mundi 4 ætate fol.47.col.1.poſt Ioannem Cocati.lib.2. Cayda de Principes c.1.) ſemper enim
6 † in dicto regno Iſraelitico, & Iuda, ſeu Hieruſalem poſt Dauid regem, omnes eius deſcendentes iure ſanguinis, & perpetuæ conſuetudinis ſucceſſerunt de patre in filium, & ſic deinceps. Ex ſequentibus probatur.

7 Poſt Dauid Regem† ſedit ſuper thronum eius Salomon eius filius,& firmatum eſt regnum eius nimis lib. 3. reg. cap.1. poſt med. cap. 3. & ſequen. eod. lib.& lib. 1.Paralipome. cap. 23. in princip. & 29.in fine. Ioſeph.lib. 7. de antiq. Iudai. per totum. Alphonſus Venero in Enchiridion tempo. fol. 139. colum. 2. Author ſupplemen. lib. 4.
8 fol.74.Incepitque† regnare Salomon anno Creationis Mũdi 4142. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti. 1135.lib.4. ſupplemen. in d.
9 fol.74.colum. 1.Hic rex † Salomon 4. anno ſui regni, & anno 480. egreſſionis filiorũ Iſrael à terra Aegypti cæpit ædificare templũ Domini.li. 3.reg.c.6.notat Gerar.de Mercat. in demon. temp.pag.43.

Mortuo Salomone regna-
10 uit † pro eo filius eius Roboã in regno Iſrael.lib.3.reg.cap. 11.lib.2.Palarip. c.9.in fine. Ioſeph.lib.8. de antiq. Iudai. c.7.in fin.& 8.in princ. trad. lib.4.ſupplem.fol.76.Hic rex
11 Roboam † incæpit regnare anno Creationis Mũdi 4180 & ante aduentum Domini. 1034.habetur in d.lib.4.ſupplemen.fol.76.col.1. Alphõſ. Venero in Enchiridion temporum fol.59.col.col.1. in fi. Durante vita ipſius Roboam propter eius multa,& grauiſ-
12 ſima peccata regnum Iſrael fuit ſciſſum in duo regna.ſcilicet,in regnum Iuda, & in regnũ Iſrael, & apud Roboã remanſerunt duo tribus,ſcilicet,Iuda,& Beniamin.ref.doctiſſimus Abuléſ.ſuper Math. c.1.q.9.verſ.Salomon non legitur,& c.14.q.2. poſt princ. Carol.Sigonius in hiſt. lib.1. pag.172.& ſeq.Alphonſ. Venero in Enchir.temp.fol.140 col.1.habetur etiam in d.lib.4 ſup. fol.78. col.1.in fi.cũ ſeq. &copioſè Io.Boc.lib.2.Cayda de Princ.c. 4. per tot.Permiſ-
13 ſioneq; Diuina Ieroboã filius Nabat per vim occupauit regnum Iſrael,& tãtũ Roboã,& eius deſcẽdẽtes poſſiderũt regnũ Iuda.li.3.reg. c.12.lib.2. Para.c.10.Ioſeph.li.8. ant.Iud.

cap.8.in princip. notat Hect. Pinto in Ezechiel.cap.23.fol. 383. colum. 2. Regnumquè hoc Iſrael cōtinebat alias decem tribus, ex Abulen. ſuper Math d. cap. 14 quæſt. 2, Et ita fuit vterquè principatus regalis, & durauit ſic longo tempore, ſcilicet, quouſquè rex Iſrael Oſee filius Hela, & decem tribus ei ſubiectæ trāſlatæ fuerunt in Aſſyrios. habetur lib.4.Reg.c.17.Et tunc deſijt eſſe regnum Iſrael, & ſolum manſit regnum Iuda ex Hæbreorum gente vſquè
14 ad captiuitatē Babilonis† quia tunc regnum Iuda ſimilitèr deſijt eſſe regnum, quia Iudeorum plurimi in Babilonē tranſlati fuerunt, cæteri verò fugerunt in Aegyptum timore Caldeorum occiſo Goliat. lib.4.Reg.cap.25. Hieremiæ. cap.42. notat Ioſeph.lib. 8.de antiq.Iudai.cap.8. Et tunc remanſit terra Iudeorum deſerta, nullo habitante in ea per ſeptuaginta annos lib. 2. Paralipo cap. 36. tradit plura in hoc propoſito Abulenſis ſuper Math.in d.cap.14.q. 2. per totam. idem diximus in 4.part. huius quæſtionis 2. n. 22.5.part.num.51.

Defuncto Roboam filio
15 Salomonis † ſucceſſit pro eo in regno Iuda Abia filius eius cap.14.in fine,& cap.15. lib. 3.Reg lib.2.Paralipo cap.12. in fine,& cap.13. in princip. Alphonſus Venero in Enchiridion tempo.fol.140.col. 1.
16 Incæpitquè Abia † regnare anno Creationis Mūdi 4224. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 975.habetur lib. 4. ſupplemen. fol.77. colum. 1.

Poſt Abiam verò regem
17 Iuda † regnauit pro eo in eodē regno Iuda Aſa filius eius lib.3.Reg.cap. 15. poſt principium lib. 2. Paralipo. cap. 14.in princip. notat Alphonſus Venero in d. Enchiridion fol. 77. colum. 1. Vbi, & ait,
18 quòd hic † Aſa ſucceſſit in regno Iuda anno Creationis Mundi 4236.& ante aduentum Domini 950.
19 Mortuo Aſa rege Iuda† regnauit pro eo Ioſaphad eius filius.lib.3.reg.cap. 15. verſi. verumtamen,& lib.2. Paralipo.cap.16. in fine, & 17. in principio notat Venero in d. Enchiridion.fol. 140. colum. 2. & Author ſupplemen. lib. 4.fol.77.colum. 2. Vbi & in-
20 quit † quòd hic Ioſaphat incæpit regnare in Iuda anno Creationis Mundi 4248. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 931.

Ioſaphad ſepulto cum pa-

21 tribus ſuis † regnauit pro eo in regno Iuda Ioram (aliàs Ocozias) filius eius primogenitus. lib. 2. Paralipo. cap. 21. in principio notat Ioſeph. lib. 9. de antiq. Iudai. cap. 3. col. 2. verſi. Ioſaphat, & Author ſupplemen. lib. 4. fol. 89. colum. 2
22 Vbi & inquit † quòd hic rex Ioram ſucceſſit in dicto regno Iuda anno Creationis Mundi 4290. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 919.

Iorã occiſo per Philiſtheos
23 regnauit pro eo in Iuda Ochozias filius eius lib. 2. Paralipo. cap. 21. in fine, & cap. 22. in princip. & lib. 4. reg. ca. 8. in fine, & cap. 9. propè finẽ.
24 Hic † Ochozias incæpit regnare in regno Hieruſalem anno Creationis Mũdi. 4298 & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 907. traditur lib. 4. ſupplemen. fol. 90. col. 2.
25 Regnum autem Iuda fuit conſequutum per Iehu, & eo defuncto regnauit pro eo Ioachaz filius eius lib. 4. reg. cap.
26 10. in fine. Hic † enim rex Ioachaz cæpit regnare anno Creationis Mundi 4338. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 879. habetur lib. 4. ſupplemen. fol. 81. col. 2. Poſtea verò Ioſabeath filia regis Ioram, cùm homines
27 Iſraelitici † antea occidiſſent prædictum regem Iehu intruſũ in regno Iuda, & Athalia, mater Ochoziæ iuſiſſet, occidi omnes filios Ochoziæ, ipſo Ioſabeath furata fuit Ioã filium dicti regis Ochoziæ, de medio fratrum interfectorum, poſt ſeptem verò annos ipſa Ioſabeath congregatis Zebitis de cũctis vrbibus Iuda, & principibus familiarũ Iſrael, ex conſilio Iojadis Sacerdotis dixit ad eos, ecce filius regis regnauit, ſicut loquutus eſt Dominus ſuper filios Dauid. Tunc ipſi acceperunt in regem Iuda Ioas filium dicti regis Ochoziæ, qui priùs fuerat rex Iuda, & ipſo regno ſpoliatus. habetur lib. 4. reg. cap. 11. lib. 2. Paralipo. c. 22. & 23. notat Alphonſus Venero in Enchiridion temporum fol. 144. Ioannes Bocatius lib. 2. de la Cayda de Principes cap. 7. & Author ſupplemen. lib. 4. fol. 80. col. 2 dum ibi agit de vita dictæ Athaliæ reginæ. Lætatuſq; fuit omnis populus terræ, & ipſa Ciuitas Iudæorum nempè Hieruſalem conquieuit cũ dicto Ioas, eo quod erat filius ſui antiqui regis Ochoziæ. lib. 4. reg. c. 11. tradit Ioſeph. lib. 9. de antiq. Iudai. cap. 7. &

doctiſſimus Abulenſis ſuper Math.cap. 1.quæſt. 9. verſi.de his regibus,& ſequen. Cępit-
28 què† Ioas regnare anno Creationis Mundi 4346.& ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 878.habetur lib.4. ſupplemen.chron.fol. 82.

Et poſtquã memoria Ioas regis Iuda in luctu iacebat
29 † regnauit pro eo Amſias filius eius lib.4.reg.cap. 14.in princip.lib.2.Paralipo.ca.24. in fine,& 25. in princip. notat Alphonſus Venero in d. Enchiridion.fol. 144 colum.
30 2. Hic† Amaſias rex cæpit regnare anno Creationis Mũdi 4347. & ante aduentum Domini Noſtri Ieſu Chriſti. 853.traditur lib. 4. ſupplem. fol.83.col.2.

Cùm fuit mortuus Amaſias
31 † regnauit pro eo in Iuda Azarias filius eius lib. 4. reg.cap. 15.in princip. notat Alphonſus Venero in d. eius Enchiridion.fol. 144. colum.
32 2.Hic enim† Azarias rex cępit regnare in Hieruſalem anno Creationis Mũdi.4375. & ante aduentũ Domini noſtri Ieſu Chriſti 824.traditur lib.4. ſupplem. fol. 84.& fol. 86.col.2.

Defuncto Azarias rege Iuda
33 † regnauit pro eo Ioathã filius eius, & durante vita dicti ſui patris gubernauit regnum paternum, ex quo eius pater erat plenus lepra lib. 4. reg.cap. 15.poſt. princip. lib. 2.Paralipo.cap. 26.in fine, & 27.in princip.refert Alphonſus Venero in d.eius Enchiridion.fol. 144.col.2.
34 Ioatham vita functus † regnauit pro eo in Iuda Achaz filius eius lib.4.reg.cap. 15.in fine,& 16.in principio lib. 2. Paralipo.c. 27.in fine, & 28. in princip. refert Ioſeph. lib. 9.de antiq.Iudai. cap. 13. in princip.Venero in d.fol. 144.
35 col. 2.Hic † rex Achaz incæpit regnare anno Creationis Mundi 4426. & ante aduentum Domini 773. habetur lib.4.ſupplemen.fol.87.col. 1

Poſtquàm de hoc ſeculo
36 migrauit Achaz † regnauit pro eo Ezechias filius eius. lib. 4. reg. cap. 16. in fine, & 18.in princip.lib. 2. Paralipo. cap. 28. & 29. notat Ioſeph lib.9.de antiq.Iudai. cap. 13. in fine. Venero in d. Enchir. tempo.fol. 145. colum. 1.Author chronicę ætatum Mundi 4.ætate fol. 55.colu. 1. Hic
37 † Ezechias rex incæpit regnare anno Creationis Mundi. 4458.& ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 741 habetur lib.4.ſupplemen.fol. 89.col.2.

Ezechias ab humanis re-
38 ceſo † regnauit pro eo in Iu-
da Manaſſes filius eius lib. 4.
Reg.cap. 20. in fine, & lib. 2.
Paralipo.cap. 32.in fine notat
Ioſeph.lib. 10 de antiq. Iudai.
cap.4.in princip. Venero in
39 d.fol. 145.col.2 Hic† Manaſ-
ſes cæpit regnare anno Crea-
tionis Mundi 4487. & ante
aduentum Domini noſtri Ie-
ſu Chriſti 712.habetur lib.4.
ſupplemen.fol.92.col.1.

Poſtquàm decretam vitam
fuit profectus Manaſſes Rex
40 Hieruſalem † regnauit pro
eo Ammon eius filius lib. 4.
Reg.cap.21. propè finem lib.
2.Paralipo.cap. 33.in fine.no-
tat Ioſeph lib. 10. de antiqu.
Iudaic.cap. 5.in princip.Incę-
41 pitquè † regnare in Hieruſa-
lem hic Ammon anno Crea-
tionis Mundi 4542. & ante
aduentum Domini noſtri Ie-
ſu Chriſti 664.habetur lib.4.
ſupplemen.fol.93.col.2.

Defuncto Ammon rege Iu
42 da † regnauit pro eo Ioſias
filius eius lib.2.Paralipo.cap.
33.in fine lib.4.Reg. cap. 21.
43 in fine. Ioſias hic † incæpit
regnare in Hieruſalem anno
Creationis Mundi 4554. &
ante aduentum Domini no-
ſtri Ieſu Chriſti 645.habetur
lib.4.ſupplemen.fol. 93.col.2

Ioſia rege Iuda defuncto
44 † regnauit pro eo Ioachaz
eius filius ſecundus lib.4.reg.
cap.23.propè finem lib.2.Pa-
ralipo.cap.35.in fine,& 36.in
princip.& lib. 3.Eſdræ cap. 1.
in medio, notat Beatus Hie-
ronym.in Sophoniam cap. 1.
glo.verb. congregans colum.
45 1.in fine.Hic enim † Ioachaz
ſolum regnauit per ſpatium
trium menſium, & incæpit
regnare anno Creationis Mũ
di 4585. & ante aduentum
Domini noſtri Ieſu Chriſti.
613.habetur lib.4.ſuppleme.
fol.95.col.2.

Ioachaz rege Iuda capto in
46 Aegyptum † regnauit pro eo
Eliachus (aliàs Ioachim) eius
frater maior lib. 4. Reg. cap.
24.in princip.lib.2. Paralipo.
cap.36.in princip.lib.3.Eſdrę
cap. 1. in medio. Incæpitquè
47 † regnare Eliachus prædictus
anno Creationis Mũdi 4590.
& ante aduentũ Domini 609
habetur lib.4.ſupplem.fol.95
col.2.

Eliachus (aliàs Ioachim)
rege Iuda capto in Babylonẽ
48 † regnauit pro eo Ioachim
eius filius lib.4.Reg.cap. 24.
poſt princip. lib. 2. Paralipo.
cap.36.propè medium.refert
Ioſeph lib.10.de antiq.Iudai.
cap.8.in fine.

Ioachim rege Iuda capto
49 in Babylonem regnauit pro

eo Sedechias frater eius lib.2 Paralipo.cap. 36.in med. lib. 4,Reg.cap.24.in fine. Hieremiæ cap.32. in princip.lib.3. Eſdræ.cap 1.propè finem. In-
50 cepitquè † regnare hic Sedechias in Iuda, & Hieruſalem anno Creationis Mũdi 4598. & ante aduẽtum Domini noſtri Ieſu Chriſti 602. lib. 4. ſupplemen.fol.96.col. 2. Hic
51 † Sedechias fuit vltimus Rex Iuda, & Hieruſalem, & in eo finitum, fuit regnum Iuda propter captiuitatem Babylonis. Nam hic Sedechias,fuit oppreſſus,quandò totus populus translatus fuit per Nabuchodonoſor, & Nabuzardam in Babylonem, præter pauperes agricolas,& vinitores,qui relicti ſunt ad collendum terram ſub principe Godolia.lib. 4.Reg.cap.25.traditur lib.4. ſupplemen.fol.96.colum.2.& fol.99.colum.1.& diximus in 4.part.huius 2. quæſtionis n. 22. Occiſſo autem Godolia per inſidias,omnes receſerũt in Aegyptum timore Caldeorum. habetur Hieremiæ cap. 41.& ſequen.notat Abulenſis ſuper Mathe.cap.1.quæſt.13. propè finem.Poſt Sedechiam omnes alij reges inter Babylonis captiuitatem, & Domini noſtri Ieſu Chriſti Natiuitatem (qui natus fuit temporaliter de glorioſiſſima Virgine Maria Domina noſtra, & aduocata Sanctiſſima Annò Creationis Mundi 5210. ex beato Iſidoro lib. 5. Ethimologia c.fi.§. ſexta ætâs in principio fol.38.)fuerunt de ſtirpe Machabeorum, ex Abulẽſi ſuper Math.cap.2.quęſt.18 propè medium, & iterum in cap.14.quæſt.2. in med.

Omnes iſti Reges (computando à Saule primo rege populi Iſraelitici: vſquè ad vltimum annum Sedechiæ vlti-
52 mi regis) regnauerunt † per ſpatium 515. annorum, vel quaſi, prout generaliter, & particulariter reſoluit doctiſſimus Epiſcopus Abulenſis ſuper Mathe.cap.1.quæſt.14. in principio. Et hæc computatio eſt ſecundum veritatem Hæbream, quam in ſpetie refert Hiſpanus Pet. Mexia in Coſmographia temporum in 1. tracta. 4. ætate fol. 42. Hierony. Romam in republicis lib. 2.de republica Hæbrea cap. 1.fol.43. colum. 4.Etſi Pet. Mexia dicat in dicto loco, quòd talis computatio differt in duobus annis ab interprætatione Græcorum, & ſic, quòd tantùm regnauerunt 513.annis. Secundum verò interprætationem 70. interprætum, dicti reges re-

gnaue-

gnauerunt vltra dictos 513. annos, & eorum imperium durauit per alios 12. annos, vt inibi refert Pet.Mexia,quã vltimam interprætationẽ approbat Beatus Hieronym.in præfactione ſuper Penthateuco. Et ſecundum Ioſeph. lib. 10.de antiq. Iudaic. cap. 10. colum.pe.verſi.fuerunt autẽ. dicti reges Hieruſalẽ regnauerunt annis quingentis, & quatuordecim, & menſibus ſex,diebusquè decem. Et idẽ Ioſeph.lib.5.de antiqu. Iudai. cap.14.in fine.dicit,quòd per 21. generationes virorũ Dauid (qui regnauit in Hieruſalem) ſuis filijs longo tempore relinquit principatum. notat plura in propoſito beatus Hieronym.lib.1.Oſeæ. c. 1.verb.diebus Oziæ.colum.1 & 2. & copiosè Carol. Sigonius in hiſtoria Sacra lib. 1. pagin.142.vſquè ad 235.Legitur etiam lib.4.ſupplemen. fol.99. quòd regnum Hieruſalem, & Iudeorum fuit finitum tempore Sedechiæ vltimi regis Hieruſalem, quod fuerat gubernatum per 23. reges per tempus 485. annorum, & ſex menſium, quod etiam refert Author chronicæ generalis ætatum Mundi. 4.ætate fol.53.colum.2.in fine. Vbi etiam inquit, quòd tunc regnum Iſrael fuit tranſlatum in Aſſyrios, idem & refert Ioan.Bocatius in hiſtoria Cayda de Principes lib.2. cap. 14. & 15. & Author 4. ætate fol.63.colum.1. Sepulchra antiquiſſima dictorum regnum Hieruſalem, & Iuda ſunt ſita cum magna auctoritate in mõte quodam in quo Hieremias Propheta fecit penitentiam vnam millam propè Hieruſalem.refert Pet. de Scobar Cabeza, de Vaca in Luzero terræ Sanctæ Canto 22. fol. 175. & ſequentibus.

53 Ethimologiam etiam† nominum prædictorum regum Hieruſalem populi Iſraelitici, & quid eorum nomina reſonent. videre licet per Beatum Iſidorum. lib. ſeptimo Ethimologia cap. 6. per totum.

54 Poſtquàm enim † regnum Iſrael fuit ſciſſum mandato Domini Dei noſtri in duo regna (vt in præſenti parte diximus numer. 12.) ſucceſſit primò in regno Iſrael & in 10. tribulus eius Ieroboam filius Nabat. lib. 3. Reg. cap. 12. & lib. 2. Paralipomenon. cap. 12. tradit Diuus Hieronym. lib. 1.Oſeę cap. 1. verb. in diebus Ozię col. 1.in medio,& habetur in

chronica generali ætatũ Mũdi 4.ætate fol.48.colum.1.& lib. 4. ſupplemen. chronica. fol. 76. colum. 2. Vbi & ait,
55 † quòd hic Ieroboam ſucceſſit in regno Iſraelitico anno Creationis Mundi 4204. & ante aduentum Domini 992

56 Mortuo Ieroboam † ſucceſſit pro eo in regno Iſrael Nadab filius eius lib. 3. Reg. cap. 15. verſi. Nadab verò. traditur lib.4.ſupplemen. fol. 79.colum.2.dicens etiam ibi
57 † quòd hic Nadab ſucceſſit in dicto regno Iſrael Anno Creationis Mundi 4228.& ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 941.

In vita dicti regis Nadab
58 occupauit † totum regnum Iſrael Baaſa Ahiæ. Defunctoquè Baaſa regnauit pro eo Ela filius eius. lib.3.Reg.cap. 16.in principio lib.2.Paralipomenon cap. 16.& 17. traditur lib.4.ſupplemen.fol.79. colum. 2.& 80 colu. 2. Quibus in locis dicitur, quando dicti reges inciperunt regnare.

59 Contra dictum † regem Ela inſurregit ſeruus eius Zambri, regnumquè eius occupauit, & cùm iſte Zambri regnaſſet, & ſediſſet ſuper ſolium regis Ela, occidit omnem domum Baaſa nemine relicto. Ipſequè Zambri tantùm regnauit ſeptem diebus, & occiſo Zambri per exerci-
60 tum Iſraeliticum † omnis Iſrael fecit ſibi regem Amri. lib.3.Reg. cap. 16. in medio.

Mortuo Amri regnauit pro
61 eo in Iſrael † Achab, filius eius, vt in d. cap. 16. lib. 3. Reg. in fine. traditur lib. 4. ſupplemen. fol.80. colum. 2. & fol.ſequentibus, quibus in locis etiam dicitur, quo tempore ſupradicti reges cæperunt regnare.

Eiuſdem imperij Iſrael,
62 fuit rex Ieroboam† eo tamen mortuo regnauit pro eo Zacharias filius eius lib.4. Reg. c.14.in fine, & 15. poſt principium.

Fueruntquè etiam multæ aliæ ſucceſſiones regni Iſrael ſimiles ſupradictis, de quibus habetur lib. 4. Reg.c.1.& copiosè Author ſupplem. lib. 4.fol. 81. & ſequentibus pluribus.

Similiter,& à tempore an-
63 tiquiſſimo † antea,quàm regnum Hieruſalẽ, & Hæbreorum finiretur, vt in præſenti parte deducemus numer. 74. verſi.hic Agrippa. Etiã inter Pontifices Iudeorum,ac Templi Dei, ſuccedebatur in illa dignitate Põtificali Hieruſalẽ

iure

iure ſanguinis de patre in filium,& non per electionem. habetur cap.15.in medio, & c.16. in principio lib. 1. Machabeo. quod in terminis refert Volate lib. 11.comment. cap. de Cæloſiria Paleſtina. fol.123.colum.2.poſt mediũ. Plureſquè ſimiles ſucceſſiones Pontificales Hieruſalem Ciuitatis refert Author ſupplemen.lib.3.fol. 40. 44. 72. colum.1.& lib.4.fol.74. colu. 1.& 84.& lib. 6. fol. 103. in fine. 115.& 117.& lib. 7. fol. 138.& ſequen.147. 150. 154 & 2.ſequentibus,& fol.60.Idẽ habetur in chronica generali ætatum Mundi 5. ætate fol. 65.col.2.

64 Quid plura? †& poſt generalem deſtructionem ſanctiſſimæ Ciuitatis Hieruſalem, cùm Hæbrei gubernarentur per pontifices, & non per reges (vt traditur in d.chronica ætatum Mundi 5. ætate. fol. 64.) Ariſtobolus Pontifex anno Creationis Mundi. 5107.& ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti 90.& anno 484. poſt liberationem Babilonicam, decreuit cum conſenſu Hæbreorum, reducere illam dignitatem Pontificatus Hieruſalem; ad regiã dignitatem: & hic Ariſtobolus fuit primus, qui incæpit in Hieruſalem portare coronam in capite. Et quia hic Ariſtobolus deceſſit ſine liberis; ſucceſſit in eius dignitate regia Alexander cognomento Ianeo. Poſt mortem verò dicti Alaxandri, quia filios ſuos odio habebat, noluit eis dictum regnum Hieruſalem, & Hæbreorum relinquere, ſed Alexandriæ eius chariſſimæ vxori. Hæc omnia refert Author chronicæ generalis ætatum Mundi 5.ætate.fol.88.colum. 2.& Author ſupplemen. lib.7.fòl. 160.& 164. Vbi & hic Author ſupplemen. ait, quòd poſt mortem dictæ Reginæ Iudeorum, nomine Alexandriæ, ſucceſſit in eius locum, Ariſtobolus eius filius, & dicti ſui mariti; licet poſtea Hircanus eius frater maior per vim fecit ſe regem Hieruſalem, & Iudeorum. habetur in dicta 5. ætate fol. 88.colum. 2. in medio, & lib. 7. ſupplemen. fol. 165. col.2. Quibus in locis etiam

65 dicitur † quòd tempore huius Hircani, Sancta Ciuitas Hieruſalem fuit capta à Romanis, cùm eorum Dux fuiſſet Pompeus, & quòd ex illo tempore Iudei amiſſerunt regiam dignitatem, & fuerunt effecti ſubditi Ro-

manorum, vt diximus in 1. quæſt. huius commentarij. n. 53. & 56. & alibi ſæpè habe-
66 tur. Poſt hæc autem † imperator Octauianus anno Creationis Mundi 5169. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti anno 31. fecit regẽ Hieruſalem Hærodem, qui fuit vocatus Magnus Hærodes cognomento Aſcalonita, fuitquè filius Antipatri Ydumei. Hic verò Hærodes fuit ille, qui in Hieruſalem regnabat tempore Natiuitatis Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui fecit occidere Sanctiſſimos Innocentes. habetur Math. c. 2. quòd priùs prędixerat Propheta Hieremias in cap. 31. ante medium. traditur lib. 7. ſupplemen. fol. 174. colum. 2. Platina in vitis Pontificum in prohæmio. col. 2. in med. Magna enim fuit ſeuitia dicti regis Hærodis, cùm pueros infãtes Hærodes decapitari iuſſit, cogitans inter eos occidere Ieſum Dominum vitæ cæli, & terræ, ex Diuo Math. in d. c. 2. circa, quòd refert plura ſingularia verba Diuus Aug. in 3. ſermo. de Innocentibus. Fuit ita magna Hærodis prędicta ſeuitia, quòd etiam fecit interficere vnum filium ſuum duorum annorũ, quod refert Ioan Bocatius lib. 7. de la Cayda de Principes cap. 1. propè finem. Macrobius Saturnal. lib. 4. cap. 4. quem ſequitur Illeſc. 1. part. hiſtoriæ pontif. lib. 1. cap. 2. de vita Chriſti fol. 11. colum. 1. poſt mediũ, quod priùs dixit Platina in d. prohæm. col. 2. in medio, & copioſè Ludo. Grana. in 1. part. ſymboli fidei c. 36. §. 2. fol. 161. & ſequentibus, & 2. par. cap. 26. pag. 147. col.
67 2. Hærodes † hic non fuit Iudeus, ſed alienigena, & exterus regni Hieruſalem, & Iuda (& conſtat, quia fuit natus ex patre Idumeo, & matre Arabe, ita Platin. in d. prohæm. colum. 1. & copioſè Franciſc. Suarez in diſputatio 1. ſectione 1. pag. 7. verſi. quamobrẽ)
68 & quòd tunc propter † Natiuitatem Domini noſtri Ieſu Chriſti, quę erat proxima nominationis dicti Hærodis in regem Hieruſalem, fuit ſublatum regnum, & Sacerdotium Iudeis, (vt diximus in 1. q. huius commentarij num. 55 & ſequen.) Quo tempore fuit impleta prophetia Iacob di-
69 centis † non auferetur ſceptrum de Iuda, nec Dux de femore eius, donec veniat, qui mittendus eſt, & ipſe erit expectatio gentium Geneſis ca. 49. Numero. cap. 24. Math. c. 2. refert Author chronicę ge-

neralis ætatum Mundi 5.ætate fol.90.colum. 1. & Author ſupplemen.lib.7.fol.177.col. 2.in principio, & nos etiam 1. quæſt. huius commentarij num. 55. Et hac de cauſa, Hærodes prædictus cùm vidit reges Magos, quærentes Chriſtum Dominum, valde timuit, ne ab eo auferetur regnum Hieruſalem,& Iuda,ex Diuo Math.cap.2.refert Ioan. Bocatio lib.7. de la Cayda de Principes cap.1. poſt mediũ, & Illeſc.in 1.part.hiſtor.pontif.lib.1.cap.2. de vita Chriſti fol.10.colum.3.poſt medium. Mortuo verò prædicto Hero-
70 de † ſucceſſit in eodem regno Iudeorũ Archelaus eius filius.habetur Math.cap.2. in fine. Et poſt aliquos annos fuit hic Archelaus remotus propter aliqua delicta per dictum imperatorem Octauianum Auguſtum,& in eius locum ſubrogauit Hærodem
71 † Antipam eius fratrem(Hic enim Hærodes eſt ille ſcæleratiſſimus, qui tempore Paſſionis Domini N. Ieſu Chriſti,eum cæſit, & remiſſit ad Pilatum, & qui fecit decapitari Beatiſſimum Ioannem Baptiſtam.habetur Math. ca. 14.Marc.6.Luc.3.9.& 23. & tranſumptiuè in cap.cùm iuramento de iure iuran.) tradit Ioan.Bocatio lib. 7.de la Cayda de Principes cap.1.idẽ habetur in lib. 8. ſupplemen. fol. 182. colu. 1.Remoto iſto
72 † Hærode Gayus (aliàs Claudius) imperator in eius locũ nominauit pro rege Hieruſalem Agrippam cognomento Magnum, filium Ariſtoboli olim regis Hieruſalem, qui etiam fuit nepos ex fratre dicti Herodis vltimi regis eiuſdem regni, poſt cuius mortẽ ſucceſſit in eodẽ regno alius Agrippa eius filius minor. habetur lib.8.ſupplemen.fol. 187.colum.2.& ſequentibus. Et quia prædictus Agrippa iunior filius dicti Agrippæ, erat valde iuuenis, idem imperator Claudius elegit in regem Hieruſalem alium Hærodem tertium fratrem dicti Agrippæ, interim quòd dictus filius Agrippæ eſſet perfectæ ætatis ad regendum regnum Hieruſalem. Poſt tres
73 verò annos † hic Agrippa Magnus deceſſit, & reſtituit regnum Hieruſalem d.Agrippæ iuueni filio dicti Agrippæ Magni. habentur iam dicta in chronica generali ætatum Mundi 6.ætate fol. 97. col.1. ad finem,& lib.8.ſupplemen.
74 fol. 192. Hic Agrippa † rex Hieruſalem, fuit vltimus rex Iudeorum, qui poſt generalẽ

deſtructionē Sanctiſsimæ Ciuitatis Hieruſalem, factā temporibus Titi, & Veſpaſiani imperatorum deceſſit, in gratia Romanorum, quibus ſuo teſtamento reliquit regnum Hieruſalem. Et hoc modo fuit finitum dictum regnum Iudeorum, & Hieruſalem, quæ omnia copiosè refert Author ſupplem. lib. 8. fol. 200.
75 colum. 2. Verùm & † cū prædictus Herodes (qui tempore Natiuitatis Domini noſtri Ieſu Chriſti erat rex totius regni Iudeorum) moreretur, inſtituit prædictum Archelaum filium ſuum in regem, vt ei ſuccederet in toto illo regno Iudeorū: iuſſit tamen ne coronam regiam ſibi imponeret, ſed quòd à Romanis illam acciperet. quod refert Ioſeph, quem ſequitur doctiſſimus Epiſcopus Abulēſis ſuper Mathe. cap. 3. quæſt. 48. per totam.

Poſt prædictas verò ſucceſſiones antiquorum regum Iudeorum, & Hieruſalem (de quibus in hac 5. parte copioſam mētionem fecimus) eos computando, tàm à rege Dauid, vſquè ad Sedechiam vltimum regem Iuda, qui captus fuit cum ſuis gentibus à rege Babiloniæ, & eius exercitu (vt in præſenti parte num. 51. etiam diximus) & à Hieroboam filio Nabat, vſquè ad Zachariam, & alios reges Iſrael eorum ſucceſſores, vt diximus à num. 54. vſquè ad num. 62.) quàm etiam, computando reges Iudeorū poſt generalem deſtructionē eorum, & Sanctisſimæ Ciuitatis Hieruſalem, & etiam ab eorū liberatione à gentibus Babyloniæ: vt annotauimus in pręſentiarum num. 64. & ſequentibus. & eos etiam computādo, à tempore quo ipſa Ciuitas Hieruſalem fuit ſuperata atquè deſtructa à Pompeo eiuſquè exercitu Romano, imperantibus Tito, & Veſpaſiano; vt ſuprà copiosè deduximus nu. 65. & 74. ſciendum eſt etiam (vt nihil ommittamus) quod cùm Sanctisſima Ciuitas Hieruſalem (vbi omnium gentium ſalus eſt orta) eiuſquè regnum poſſideretur
76 à Chriſtianis regibus, † ſucceſſerunt etiam in eo tales reges Chriſtiani iure ſanguinis de patre in filium, ſeu in proximiorem conſanguineū vltimi regis, & non per electionem Magnatum nec gentiū, & populorum ipſius Regni Hieruſalem. Quod quidem obſeruantisſimum, fuit per tempus 88. annorum (incæperūtquè peregrinare in prin

cipio menſis Octobris Anni
Domini Noſtri Ieſu Chriſti
1089. (aliàs anno 1099.)
multi Principes fideles,& Ca-
77 tholici† & Sanctiſſimam Ci-
uitatem Hieruſalẽ expugna-
uerunt in principio Iulij. an-
ni eiuſdem Domini 1090.in-
fideles ſuperando, & Chriſtia
ni reges eorumquè gentes fe-
liciter permiſſionequè Diui-
na poſsiderunt prædictã ſan-
ctiſſimam Ciuitatem Hieru-
ſalem,vt copiosè traditur lib.
12.ſupplemen. chronica. fol.
336.colum.2. & Chriſtianus
Adrichomio in theatræ terrę
Sanctæ 1.part.§. 1. pag. 149.
& alij quos in præſentiarum
citauimus num. 87. Et quid
contingerit in illo Sãctiſſimo
itinere, & ingreſſu ipſius Ci-
uitatis, & quando viſitarunt
Chriſtiani loca ſanctiſſima
Domini noſtri Ieſu Chriſti,
refert copiosè Author chro-
nicæ generalis ætatum Mun-
di 6.ætate.fol. 195. colum. 2.
& ſequentibus) Idquè parti-
culariter ſic conſtat, & habet
in ſe manifeſtisſimam proba-
tionem. Nam cùm ipſius
Sanctisſimæ Ciuitatis Hieru-
ſalẽ fuiſſet rex Calipha prin-
ceps Turcarum, Papa Vrba-
nus ad inſtantiam Petri hæ-
remitæ (natione Francus)&
multorum Principum Chri-
ſtianorum,cum magno exer-
citu inuaſſerunt ipſam Ciui-
tatem Hieruſalem, eamquè
occupauerunt, qua ſic iuſtiſ-
ſimè occupata, omnes Chri-
ſtiani vnanimes,& concordes
(nec ſuffragia inniri oportuit)
78 eligerunt† in primum regẽ
Chriſtianum, illius ſanctiſſi-
mæ Ciuitatis Hieruſalem,Go
tifredum Bolionium, comitẽ
Galetiæ,aut Vienæ (aliàs Du-
cem Lothiringiæ) quod cõ-
tingit Anno Salutis noſtræ.
1090.& ſequen.(aliàs 1099)
trad. chronica generali æta-
tum Mundi 6.ætate fol. 196.
colum. 1. & lib. 12.ſupplem.
fol.323.colum. 1. Volate. lib.
11.commenta. Vrbano. cap.
de Cælo Siria Paleſtina. fol.
124.colum. 2. poſt medium.
Papiri.Maſſonio lib.3. annal.
reg.Franciæ.pag.221. & ſeq.
& Chriſtianus Adrichomio
in thearro Terræ Sanctæ. 1.
par.§. 1.pag.149. Tantumquè
prædictus Gotifredus regna-
uit per annum in dicto regno
Hieruſalem,vt traditur in di-
ctis locis.

Mortuoquè dicto Gotifre-
do primo rege Chriſtiano di-
ctæ Sãctiſſimę Ciuitatis Hie-
79 ruſalem† ei ſucceſſit Baldui-
nus (huius nominis 1.) eius
frater Anno Domini. 1093.
aut ſequenti.refert Volate. in

d.fol.

d.fol. 124.colum. 2. in fine. traditur lib. 12. ſupplemen. fol. 324.colum. 1.Platina in vitis Pōtificum,in vita Paſcalis 2. Papæ fol.70.colum.1. & Author chronicæ generalis ætatum Mundi 6. ætate fol. 96.colum. 1.Vbi & ait, quòd hic Balduinus interemit Caliphan regem Aegypti, qui cum ſuis gentibus, & Sarracenis venerat ad recuperandam Sanctam Ciuitatem Hierusalem,eosquè ſuperauit, & in ſuum fauorem vocauit Genuenſes,& Venetos.

Defuncto Balduino Secundo rege Hieruſalē anno Domini noſtri Ieſu Chriſti 1118
80 ſucceſſit † in eius locum abſquè vlla electione alius Balduinus (huius nominis 2.) frater patruelis dicti Balduini regis Secundi Hieruſalem. Qui durante eius vita ſuperauit plures reges contrarios, qui voluerunt debellare dictam Sanctam Ciuitatē Hieruſalem, acquiſiuitquè Ciuitatem Antiochiæ, quam regno ſuo adiecit. Deceſſitquè hic Balduinus ſine liberis maſculis,vnica tantùm filia relicta. traduntur hæc omnia in chronica generali ætatum Mundi 6.ætate fol. 198. col. 2.in fine Volatera.lib. 11.cōmenta.cap.de Cælo Syria Paleſtina fol. 124. colum. 2.in fine Author ſupplemen. lib. 12.fol.326.col. 1.

Poſt Balduinum regē tertium Hieruſalem † ſucceſſit
81 in eodem regno,& Ciuitate Hieruſalem Folchus Rex 4. qui contraxit matrimonium, cum dicta filia vnica d. Balduini regis 2.Chriſtiani Hieruſalem; incæpitquè regnare anno Salutis noſtræ 1149. traditur in d.6.ætate fol. 199. colum.2.in medio. Platina in vita Cæleſtini 2. fol. 75. colum. 1. in fine. Volate. in d.fol. 124.colum.2.in fine, & habetur lib. 12. ſupplemen. fol.329.col. 1.

Folcho 4. rege Hieruſalē
82 mortuo † ſucceſſit in eodem regno Hieruſalem ſine vlla electione Balduinus eius filius huius nominis 3. Anno Salutis noſtræ 1158. qui deceſit ſine liberis. traditur in d.6.ætate fol. 199.colu. 1. ad finem, & lib. 12. ſupplemen. fol. 330.col. 1.in fine. Volate. d.fol. 124.colu.2.in fine. Platina in vita Cæleſtini 2. fol. 75.col.1.poſt med.

Et cum anno Domini noſtri Ieſu Chriſti 1166. decederet Balduinus 3. rex Chriſtianus dictæ Sāctisſimæ Ci-
83 uitatis Hieruſalem † ſucceſſit in eius locum abſquè vlla

electio-

electione Almericus eius frater ſextus Rex Hieruſalẽ, qui quãuis fuit Rex prudens, fortis,& ſapiens;nunquã acceſſit ad prudentiã,fortitudinem,& ſapientiã fratris ſui. Qui etiã ab inimicis fuit laudatus, & ſic (vt omnes aiunt) ille ſuus acerrimus ꝓpugnator, & hoſtis Norãdinus fleuit die quo ſciuit mortem eius; Eumque cũſui chriſtianorum debellationẽ,ob temporis opportunitatem, quã tanti Ducis præbebat defectus ſuaderint: reſponsũ fecit hoc.Sinite eos lugere,& cõtriſtari; iuſtũ equidem eſt:optimũ enim regem perdiderũt. Tradit Volaterra. in d.cap.de Cœlo.Syria. Paleſtina.fol. 125.col.1.habetur in chronica generali ętatũ Mundi 6. ętate fol.205. & lib.12. ſupplemen. fol.336. col.2. & 337.col.2.copioſè Illeſcas lib. 5.in vita Lucij 3. f.221. pag. 2. Almericus verò quamuis ſtrenuus,& inſignis Dux,poſt aliqua aduerſus Saladinũ, fama ſummoperè clarũ. infęliciter geſta; inſtãs Imperatori pro ſubſidio,deceſſit Conſtãtinopoli. Illeſcas in dicta vita Celeſtini 3. d.fol.221. pag.2. Volaterran. fol. 125.col.1.in princ.& Authores ſup. citati.

Mortuo dicto Almerico,ſuc
84 ceſſit † Balduinus filius eius in Regno Hieruſalem, ſine vlla electione; & fuit 4. huius nominis,& Hieroſolimitanorũ.Regũ 7. incępitq; regnare anno humanæ ſalutis 1164. traditur in chronica gen. ętatum Mundi 6. ętate fol.207. col.2.in medio,Volaterranus f.126 col.1.in fine,& habetur lib.2.ſupp.fol.329 col.2. Hic continuis, & prolixis morbis opreſſus alta deſideria, & virtutes quibus ꝑfulgebat adimplere nõ valuit,attamen egrotãs, aſſiduis incurſionibus excitatus, ad compeſcendũ aduerſarij inſolẽtiam cõpulſus, ſuis gentibus,licèt imparibus in Saladinũ eruppit, ſingularemq; victoriã crucis auxilio eſt ademptus.ſed poſt multos diuerſo Marte ſucceſſus, graui obſtãte ęgritudine abſquè filijs deceſſit Anno Domini 1184.traditur in dicta 6.ętate fol.208. col.1. in princ. & lib. 12. ſupp. fol. 37. col.2. & 339.col. 1. Illeſcas in vita dicti Lucij 3. lib. 5. ſuæ Pontif. Hiſtoriæ c.27.fol.222.pag.1.

Defuncto (& ſecundũ alios viuẽte) prędicto Balduino 4. Rege Hieruſalẽ. Sibila ſoror
85 eius ſucceſſit † in Regno fratri ex eius expſſa diſpoſitione traditur in dicta ętate f. 211. col. 1.in fine,& lib.12. ſuppl. fol.38.col.1.& 340.col.1.Vo-

laterr.fol 126.col.2.in princ. & hæc Sibila contraxit matrimonium cum Guillermo Lōgaſpada Marchione Monferrat, cui peperit filiū nomine Balduinum; qui fuit 5.huius nominis, & in numero Regum Hieruſalem: cuius vita immaturam ætatem nōdum concluſſit. Et cū deceſſiſſet dictus Guillermus Marchio Monferrat; Secūdò ducta fuit vxor à Guydo Luſignano ex nobiliſſimo genere.

Qua de cauſa dictus Guido Luſignanus tanquam eius
86 maritus ſucceſſit † in eodem Regno Hieroſolimitano, &
87 fuit 9.& vltimus Rex † illius ſanctiſſimæ Ciuitatis Hieruſalem ſuperatus à Saladino Rege Aegypti Anno Dominicæ Natiuitatis 1188. traduntur hæ omnia in chronica generali ætatum Mundi 6. ætate fol.220. colum.1.in princ. & lib. 12. ſupplem.fol. 40. col. 2. in medio. Illeſcas lib. 5. ſuæ hiſt. Pontificalis in vita Vrbani 3. Volaterr. fol. 130.col.2.in fine.

88 Guidus Luſignanus † verò vltimus Rex Hieruſalem poſtquam à Saladino fuit deuictus renuntiauit Regnū Hieruſalem in fauorem Recaredi Regis Angliæ.

Cuius renunciationis fit mentio lib. 12. ſupplement. fol.339.colum.2. in princ.& idem refert Volate.lib.3.commenta. c.de populis,ac Regibus Britaniæ varijs fol. 28. col.1. ad finem. Sed re vera
89 † regnum illud Hieruſalem minimè pertinet ad Regem Angliæ, tanquàm ceſſionariū dicti Guidonis Luſignani, niſi ipſe ſuis expenſis, & diligentia illud regnum nouiter acquiſierit,recuperauerit qué à Turcis noſtris inimicis, in cuius poteſtate de præſenti eſt per violentiam, & tyrannidem: nec hoc caſu habet locum remediū poſtliminij, ſi quidem Chriſtiani quorum tunc illud regnum Hieruſalem erat, fuerunt armis deuicti à dicto Saladino infideli, & ſuis gentibus. ex tex. notab. in propoſito in l. poſtliminio carent.ff.de capt. & poſtlim. reuer. cuius hæc ſunt verba,poſtliminio carēt, qui armis victi hoſtibus ſe dederunt. traditur in l. ſi captiuus. §. expulſis. ff. eod. tit. faciūt tradita per Greg. Lup. in l.32.verb.por ſu culpa.col. 1.tit.18.parti.2. facit tex in l. 1.§.item in bello capta.ff.de acquir. poſſeſſ. & l. rem quæ nobis. in princ. ff. eodem tit. & quę habentur Geneſis cap.

14.verſi.itaquè rex Sodomorum, cum multis ſequentib. & lib. 1. Reg. cap. 14. in medio,& cap. 30.poſt medium. Maximè cùm multis ab hinc annis reges Angliæ ſunt infideles,& hæretici,quarè nullo modo eis competere poteſt conquæſta ad recuperandum regnum Hieruſalem poſſeſſum à Turcis, cùm non ſint contra eos, ſed contra Catholicos,ex tex.in cap.diſpar. 23. quæſt. 8.Oldrad.conſil.72.ſequitur Greg. Lup. in d. l. 32. tit. 18.parti.2.verb.en la conquiſta.colum. 2.in fine. Nam vt ait tex.notab.in c. qui contra 24.quæſt. 1. Qui contra (inquit) Eccleſiæ pacem sũt, ſi dignitatem, aut cingulum militię habent,nudentur eis. Vnde Dauid in Pſalm. 108. poſt princip.ſic ait, fiant dies eius pauci,& Epiſcopatũ eius accipiat alter. eadem verba habentur Act. Apoſtol.cap. 1. propè finem. Hinc tex.in ca. vbi ſana.in princip.24.quęſt. 1.hæc verba ponit, vbi ſana fides non eſt,non poteſt eſſe iuſtitia. Nam vt dixit Diuinus Dominus Math. cap. 21. in fine. Auferetur à vobis regnum Dei, & dabitur genti facienti iuſtitiam, quæ verba habentur tranſumptiuè in c. ſi de rebus 23.quæſt. 7. Omnia enim,quæ hęretici habuerint,& poſſiderint, debent ab eis aufferri,ne contra Sanctiſſimam Eccleſiam Romanam vires habeant, vt habetur per totã 23.q.7.& tex.in c.ſi vos& in c.ſi propterea 23.q.5.Quę ex plurib.ſimilib. confirmari
90 poſſunt.Solùm enim pertinet conquæſta regni Hieruſalem regibus noſtris Catholicis Hiſpaniarum ſupræmis dominis noſtris, tanquàm veris regibus regni Siciliæ, iuxtà conceſſionem Summorum Pontificum Romanorum,& præſertim Clementis IV. Papæ, qui paulò poſt annum Domini noſtri Ieſu Chriſti 1268. aut anno 1274 creauit,atquè pronunciauit Carolum regẽ Siciliæ,Pullę,& Calabriæ(fratrem Beati Ludouici Regis Franciæ) ac Ducem Andegauienſem, in regem Hieruſalem, quod referunt Author ſupplemen.chronicarum Volateran.& Platina in locis iam à nobis recenſitis in 3. partę, huius ſecundę quæſtionis num. 90. & 91. Idem tenet Author chronicæ ætatum Mundi 6. ętate. fol. 215. col. 2. Quin, & Papa Innocentius Secundus ſtatim, poſt Annum 1126. propter ſeruitia,atquè benemerita creauit Rogerium Magnũ regem

Siciliæ,Pullæ, & Calabriæ in regem vtriuſquè Siciliæ, vt etiam annotauimus in d. 3. part.num.82.Ex qua creatione regis competunt omnia iura regalia prædictis regibus Siciliæ,Pullæ,& Calabriȩ ad regnũ Hieruſalem, & ſuis ſucceſſoribus,ex inibi à nobis citatis num.89.ante verſicul. poſtquàm enim. Ex quibus conceſſionibus reges Siciliæ ſemper ſe vocaberunt reges etiam Hieruſalem,& vtriuſq; Siciliæ,vſquè in hodiernum diem, vt per quàm notiſſimũ eſt omnibus.. Ex qua vocatione,& nominatione regum Hieruſalem; & vtriuſquè Si-
91 ciliæ † reges Siciliæ,Pullæ,& Calabriæ,ac etiam regni Neapolitani ſibi conſeruauerunt ius conquæſtæ ad dictum regnum Hieruſalem, vt in terminis ſimilis nominationis regalis. tenet Bal.conſil. 271. caſus conſilij in princip. lib. 1.Roderic.Suar.in l.quoniam in prioribus in 2. dubio comitatus Valentiæ colum. 1. verſi.ſecundò etiam C.de inoffi.teſtamen. Multum enim
92 † Papæ conceſio in his operatur. iuxtà notata per Bart. in tracta.de inſula. ſuper parte.nullius colum.2.& 3.& per eundem Bart.in l.liber homo ff.de verb.obliga.& in l. ſi. ff. de act. empt. cum ſimilibus quorum meminit Greg.Lup. in l.32.verb. en la conquiſta. colum.1.& 2.tit. 18.parti. 2. Vbi colum.2. hoc inter alia ſuadet, quia Sanctiſſimus Papa eſt Vicarius Chriſti, cui omnia ſunt ſubdita. Et in proprijs terminis hoc ſuadetur, quia Chriſtianis bellum licitum eſt contra infideles, quod potiùs tendit in charitatem, quàm ad gloriam, ſcilicèt vt eos reducant ad fidẽ. Notat copiosè Alphonſ.Guerrero in Theſauro Chriſtianæ religionis cap.41.de bello iuſto.num.11.pag.358.& ſequ. Vbi num.13.hic Author ait, quòd hodiè non eſt iuriſdictio,nec dominium, nec honor,nec poteſtas penes infideles,nam per aduentum Chriſti translata ſunt in Chriſtianos,ex tex.in cap. ſi de rebus 23.quæſt.7.& alijs, ibi per eũ citatis. Reges enim Catholici Hiſpaniarum tanquam reges Aragoniæ ſunt reges Siciliæ,Pullæ, Calabriæ, ac etiã regni Neapolitani, à tempore Catholici regis,ac domini noſtri Ferdinãdi proaui perquã Catholici, ac domini noſtri Philippi IV.Hiſpaniarum regis potentiſſimi, & in perpetuum erũt ſui ſucceſſores reges Aragoniæ, & Siciliæ, ac

alio-

aliorum regnorum nunc cõmemoratorum, vt copiosè diximus in 3. part. huius 2. quæſtionis num. 115. & 116. Et per conſequens pertinet etiam ad eos regni prædicti Hieruſalem cõquęſta; vt nũc diximus num. 90. & ſequent. In confirmationem etiam ſupradictorum, ac in fauorem Catholicorum regum Hiſpaniæ, & conquæſtæ, quam ſic habent ad regnum prædictũ Hieruſalem, tanquàm reges Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ, atquè regni Aragoniæ. Con-
93 ſideramus etiam † quòd trãſactis aliquibus annis, poſt quàm Guido Luſignano rex vltimus prædicti regni Hieruſalem (ex perſona Iſabellæ vxoris ſuæ, atquè Sororis Balduini huius nominis quarti, ac octauus in ordine regis Hieruſalem) fuit ſuperatus, & victus cum omnibus ſuis Gentibus à Saladino Rege Ægypti ſtatim poſt annum. 1198. prætendit ſucceſſionẽ ipſius regni Hieruſalem comes quidam Vienæ (quæ eſt in partibus Franciæ in Delphinatu, & eſt Ciuitas principalis ipſius Delphinatus, ex Volatera. lib. 3. commenta. ca. de Nerbonenſi fol. 14. colum. 2. Anto. de Nebriſa in Dictionario locorum verb. Viena poſt Calepin. in Dictionario vltimo. verb. Viena in 1.) vocatus Ioannes de Bregna, qui deſcendebat ab illa nobiliſſima proſapia Gotifredi de Bullon (qui fuit primus rex Chriſtianis dicti regni Hieruſalẽ de quo in præſenti parte mẽtionem fecimus num. 78.) qui in executionem dictæ ſuę prætẽſionis fuit electus à Catholicis in regem Hieruſalẽ, & tanquàm talis fuit coronatus in Ciuitate Tyri ann. Saluatoris noſtri 1210. Et poſtquàm hic comes Ioannes, ac rex Hieruſalem obtinuit plures victorias contra Sarracenos Syriæ, & contra Soldanũ Aegypti, tandem ab eis fuit etiam victus, & ſuperatus. Et cũ ad has partes Europæ veniſſet, ad petendum auxilium à regibus Chriſtianis, collocauit vnicam eius filiam in vxorem cum imperatore Federico 2. hoc pacto, quòd ei auxilium præſtaret contra Sarracenos Hieruſalem, & ex tunc ei conceſſit ratione dicti matrimonij titulum regiũ regni Hieruſalem, & etiam omne ius, quod ipſi Ioanni comiti pertinebat ad dictum regnum Hieruſalem recuperandum. Ratione huius contractus, ac pacti matrimonialis reges Siciliæ (prout tunc

erat dictus imperator Federicus Secundus. Et poſt eum alij ſucceſſores eius) fuerunt etiam vocati reges Hieruſalē. Et vltra Authores antiquiſſimos hoc traditur in 1. parr. chronicæ beati Franciſci lib. 10.cap.2.fol.337.colum.3.& 4. Præterea & in huius ſententiæ fauorem facit, quòd legitur de eodem imperatore Federico Secundo rege Siciliæ ſupradicto, quod poſtquàm Papa Honorius 3. eum excómunicauit, & regno ſuo Siciliæ priuauit,& ex quo ſe cum dicto Summo Pontifice recóciliauit,veniam ab eo petens, eum reſtituit in eodem regno,& fecit, quòd acciperet in vxorem filiam Iolæ, eiquè in dotē dedit omne ius, quod habebat, ac prætendebat habere ad dictum regnum Hieruſalem,& quòd ex hac noua conceſſione, & indulgentia reges regnorum Siciliæ,Neapolitani, Pullæ, & Calabriæ deinceps reges Hieruſalē ſunt vocati, & titulum regiū Hieruſalem defendunt non ſolū verbis (nominando ſe reges Hieruſalem)ſed etiam armis. Quæ omnia refert Platina in vita dicti Honorij 3.Papę fol. 82.colum.2.poſt medium.Et ex hac cauſa reges noſtri Catholici Hiſpaniarum,vſquè in hodiernum diem, tanquàm reges dictorum regnorum Sicilię,Pullæ, Calabriæ,& Neapolitani, nominantur etiam reges Hieruſalem,vt traditur in d. 1. part. chronicæ beati Franciſci lib. 10. cap. 2. fol. 337.colum.3.& 4. & nos idē diximus in 3.part.num. 115. & 116.huius 2.quæſtionis.

94 Multiquè reges† Chriſtiani procurauerunt redigere in ſuam poteſtatem dictam Sanctam Ciuitatem Hieruſalem,& liberare eam de manu Sarracenorum,vt copioſè refert Author chronicæ ætatū Mundi 2. ætate fol. 17. Vbi etiam hæc verba refert, Heu pudor,Heu dolor,fons & origo noſtræ Salutis defficit. Tēplum illud Salomonis fama clarum, in quo Dominus toties prædicauit. Bethleem in qua natus eſt, Caluariam in qua crucifixus, Partem ipſius Crucis, poſſident inimici Sepulchrum Domini Glorioſū, in quo propter nos obdormiuit in Domino, Sarraceni in poteſtate habent. Et niſi velint,Chriſtiani in viſcere non poſſunt. Et ipſam Dei viuentis Ciuitatem officinaſq; noſtræ Redemptionis,quā Deus noſter miraculis illuſtrauit,& proprio ſanguine dedicauit. In qua primæ reſurrectionis

flores

ſlores apparuerunt,Mahome-
ti Satellites conculcant , &ea
Vrbs nũc ſceleratæ gentis im
perio paret . Vnum aliud ſci-
95 tu d gnum † referre hic mi-
hi etiam viſum fuit.Nempè ,
quòd per duos annos antequã
dicta Sanctiſſima Ciuitas de-
ſtrueretur à Tito,&Veſpaſia-
no, Chriſtiani commorantes
in eadem Sanctiſſima Ciui-
tate Hieruſalem , ab Spiritu
Domini reſponſum habuerũt
quòd recederent ab ipſa Ci-
uitate omnes Chriſtiani,nam
intra duos annos proximos ſe
quentes deſtruẽda erat Ciui-
tas illa Sãctiſſima, qui ſtatim
fugerunt ab eadem Ciuitate ,
quod refert Nizephor. lib. 3.
ſuæ hiſtoriæ Eccleſiaſticæ. c.
3.quod latisſimè refert Vil-
legas in vita Chriſti cap. 53.
fol.66.col.2.A Solino Turca-
rum Monarchia hæc Sancta
Ciuitas Hieruſalem fuit an-
no Domini 151. occupata ,
& inuaſa, vſque in hodiernũ
diem,tradit in d.Theatro ter-
ræ Sanctæ 1.par.§.1.pag.149

Prędicta enim Sanctiſſima
96 Ciuitas Hieruſalẽ fuit priùs
vocata Salem, aut à Sale filio
Noæ,aliàs eius nepote(de quo
fit mentio in cap. 10.Geneſis)
qui fuit eius primus fũdator ,
qui ei impoſuit nomen ſuum
refert Author chronicæ ge-
neralis ætatum Mundi in 2.
ætate fol.16.pag.2.Aut à Mel
chiſedeph , qui reparauit ip-
ſam Ciuitatẽ , & fuit eius pri-
mus rex,qui ei impoſuit præ-
dictum nomen Salem, & ipſe
vocabatur Melchiſedeph rex
Salem. habetur Geneſis cap.
14. notat Diuinus Paul. in
Epiſtol.ad Hæbreos cap. 7.in
princip. glo. expreſſa in cap.
quoniam. 65. diſtin. Alij di-
cunt , quòd antequàm dicta
Sancta Ciuitas Hieruſalẽ vo-
caretur Salẽ, vocabatur Hie-
bus,ex eo quòd in ea priùs ha-
bitauerunt Hiebuſei , vt con-
ſtat lib. 1 Paralipo.cap. 11.in
princip.& Ioſuæ cap.15. poſt
princip. & Iudicum cap. 19.
poſt principium glo. in d. ca.
quoniam.traditur in d.2.æta-
te fol.17.colum. 1.in princip.
Et ita ab his duobus nomini-
bus Hiebus Salem fuit poſtea
vocata Giebuſalem , & curſu
temporis litera B. fuit muta-
ta in literam R. & ita fuit vo-
cata Gieruſalem glo.in d.cap.
quoniam . refert Volate. lib.
11. commenta. cap. de Cælo
Syria Paleſtina fol. 124.colu.
2. in princip. idem traditur
lib. 3.ſupplem.fol.20.& lib 4.
fol.73.colum.2.in fine. Cale-
pin. in Dictionario vltimo.
verb.Hieroſolym.in fine (vbi
ad hoc citat Beatum Gieron.

& hoc idem refert Frater Didacus de la Camara in expoſitione Pſalm. Miſerere mei Deus. in 30. lectione folio 254. pagin. 1. Hiebuſei enim ideo dicti ſunt, quia fuerunt deſcendẽtes Hiebuſei filij, ſeù nepotis Noę. habetur Geneſis cap. 10. in medio. Poſtea vero prædicta ſancta Ciuitas Hieruſalem fuit vocata Solyma à Solymis, vt quidam cenſent à Litiæ populis illic comigrantibus; & ideo dicta Hieroſolyma: deindè & Hieruſalem, & ſacri nominis additione vocata Seda Vuza, & Bethel, poſtremò verò fuit vocata Helia (gl. in d. c. quoniã.) ab Helio Hadriano Imperatore, qui totam ipſam ſanctã Ciuitatẽ deſtruxit propè annum Dñi 140. & tũc ſuperauit omnes Iudęos, quos in perpetuum exſules fecit à dicta Ciuitate Hieruſalem, vt verè inciperẽt ſentire ſupplitium mortis Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui poſtea iuſſit eandem ſanctiſſimam Ciuitatem Hieruſalẽ reedificari, & Hæliam deinceps vocari in honorem ſui nominis, quia vocabatur Hęlius Hadrianus. ex gl. in d. c. quoniam 65. diſtin. notat Volatera. lib. 11. comment. c. de Cælo Syria Paleſtina fol. 124. col. 2. in principſ. author chronicæ generalis ætatum Mundi 6. ætate fol. 112. col. 1. Illeſc. 1. part. pontif. lib. 1. c. 8. de vita Euariſti Papæ 6. fol. 30. col. 1. & fol. 31. col. 2. in fine, & lib. 4. c. 3. de vita Bonifacij 4. Papæ 69. fol. 130. col. 4. poſt Calepin. in dictionario locorum verb. Hieroſolyma. Similitèr & dicta fuit Hieruſalem Salomonia à Salomone: & etiã fuit dicta Hieruſalem à Hierion, quod eſt ſacra: & Salomon quaſi ſacra Ciuitas Salomonis. ita glo. prima in d. c. quoniam 65. diſtin. Præterea & de ethimologia huius dictionis Hieruſalem Calepin. hæc verba refert in dicto eius vltimo dictionario verb. Hieroſolyma. Dicuntur autẽ Hieroſolyma (vt ſcribit Egeſippus) quæ primò Solyma dicebatur: ſed cùm Rex Cananeus (cognomento Iuſtus) qui fuit conditor Solymorũ, templũ addidiſſet, inde Hieroſolyma nuncupauit. Euſebi. lib. 9. Euang. præp. Hieroſolyma appellari, quaſi Hieron Solomonis, hoc eſt, ędem Salomonis, à tẽplo quod Salomon Hieroſolymis pulcherrimum magnificentiſſimum cõſtruxit. Hactenus Calepin. in d. loco. Glorioſa enim dicta ſunt de te Ciuitas Dei Sã-

ctiſsima Hieruſalem, vt conſtat in Pſal. 86. 101. 131. 132. 136. 146. 147. & multis ſequentibus. Vndè Ciuitas illa vocatur glorioſa, vt conſtat in eiſdem locis, & Sophoniæ. c. 2. in fin. Eſaias c. 60. in princip. ſic ait, Surge, illuminare Hieruſalem: quia venit lumẽ tuum, & gloria Domini ſuper te orta eſt. Et ibi, ſuper te autem orietur Dominus, & gloria eius in te videbitur, & reliqua, & multa alia in. c. 49. Et Dominus vocauit eam, vineam electam, habetur Hieremiæ. c. 2. & ſequen. & multa alia per Eſaiam. c. 33. & in c. 49. per totum, & c. 62. Vocaturquè Ciuitas Hieruſalem, Ciuitas veritatis. Mons Domini exercituum, Mons ſanctificatus, habetur Zachariæ. c. 8. in prin. vocaturq; etiam hæc Ciuitas Domini, habetur Hieremiæ. c. 31. in fine. Etiam Ciuitas Dei, Tobiæ. c. 13. & ipſe Chriſtus Dominus ipſam Ciuitatem Hierúſalem vocauit Ciuitatem Magni Regis. habetur Matth. c. 5. poſt medium. Et in diuina ſcriptura vocatur Ciuitas Sancta habetur lib. 1. Machab. c. 3. in prin. & Math. c. 27. prope finem, vocata etiam fuit viſio pacis. ex lib. 1. Paralip. c. 22. refert Alfonſus Guerrero in theſauro Chriſtianæ religio. c. 50. nu. 22. pag. 503. poſt princ. in 2. part. Sermonis Epiſcopalis. vocatur etiam ſolium gloriæ & locus ſanctificationis noſtræ expectatio Iſrael habet Hieremiæ. cap. 17. Denique ſciendum eſt etiam, quòd hæc vox Hieruſalem hiſtoricè ſignificat Ciuitatem illam terreſtrem, allegoricè Eccleſiam, moraliter animã fidelem, anagoricè Cæleſtem Hieruſalem (habetur Apocalyp. cap. 21. quæ verba refert glo. ſingul. in cap. ieiunium quarti. verb. anagogem. 76. diſt. & glo. in. c. recurrat. verb. Ciuitatis. 32. q. 4. & notat, B. Auguſt. 9. tomo commentariorum. lib. vno meditationũ. pag. 837. & ſeq. Deus enim omnipotens fecit pactum, ac fœdus iuratum cum gentibus Ciuitatis Hieruſalem, & totius Iſrael, ac Iuda, accepitque eos in populum ſuum, & ipſe fuit Deus, ac Rex, immediatus eorum habetur Geneſis. cap. 6. & c. 15. & Ieremiæ. c. 31. propè finem. Vbi & dicitur, quòd eis legem ſuam dedit.

97 Ciuitas hæc Hieruſalem † fuit fundata prope annum Creationis Mundi. 3257. & ante aduentum Domini noſtri Ieſu Chriſti. 1926. ita vo-

late.lib. 11.commen.c.de Cælo Syria Paleſtina. fol. 124. col.2.vbi etiam ait, quòd Sereniſſimus Rex Dauid liberauit dictam Ciuitatem Hieruſalem à Gentibus Cananeorũ, & Hiebuſorum, cùm in Regno Iudeorum regnaret. Poſuitquè Dominus hanc Sanctam Ciuitatem Hieruſalem in medio Gentium, habetur Ezechiel.c.5.poſt principium Vocatumquè eſt hoc regnum Iudea ex nomine Iudæ, ex eo quòd Hieruſalem habuit reges ex illa tribu.refert author chronicæ ætatum Mundi. 2. ætate.fol. 13.col.3. Ciuitas enim hæc Sanctiſſima Hieruſalem pluries fuit deſtructa poſt Sãctiſſimam Paſſionem Domini noſtri Ieſu Chriſti(in vindictam, & vltionem eius glorioſiſſimæ mortis, quam inuictiſſimè iniqui,ac perfidi Iudei ei dederunt. Ioan.c. 19. Matth.c.26.& 27.Marc.c.14 & 15.Luc.22.& 23.& paſſim habetur in Diuina Scriptura, & fuit etiam ſuperata ab infinitis nationibus, & gentibus infidelibus, vt copioſè refert author chronicæ ætatum Mũdi.4. ætate. fol. 63. & author ſuplement.chronica. lib. 12. fol. 337. col.2. & lib.13. fol. 345.col.1. quod ſingularitèr refert tex.in d.c.ieiuniũ quarti.76. diſt.cum ſuis gloſis, & tex.in c. remittuntur. §. hinc notandum eſt. 23. q.5. & copioſè Ioan.Bocatio. lib.7. de la Cayda de Principes.cap. 7. & alibi ſæpe. Per Prophetam enim Hieremiam fuerunt enunciatæ hæc deuaſtationes ſanctiſſimæ Ciuitatis Hieruſalem, vt conſtat Hieremiæ. c. 4. & ſequentibus pluribus. 19.20.39.48.49. 50. & 52. & ex eodem Hieremia in ſuis lamentationibus.cap. 1. & ſequent. idem & conſtat Ezechiel.c.6.& Oſeæ.cap.5.& ſequent. & alibi ſæpè habetur in Diuina Scriptura. Gentes
98 † huius ſanctiſſimæ Ciuitatis pacem fecerunt cum Romanis.habetur lib. 1.Machabeo. cap. 8. & 14. huius ſanctiſſimæ Ciuitatis fuit primus Archiepiſcopus Beatus Iacobus, qui iuſtus dicebatur, & ſecundum carnem frater Domini Noſtri nuncupatus eſt,& fuit verè filius ſororis Sanctiſſimę Mariæ. c.fin.vbi gloſ.66.diſt.

Quibus hæc quinta Pars huius ſecundæ quæſtionis ad inuenit finem optatum ad laudem Omnipotentis Dei.

SVM-

SVMMARIVM SEXTAE PARTIS

Huius Secundæ Quæſtionis.

1 *Regnorum ſucceſſiones iure ſanguinis ſunt delatæ, & non per electionem, & num. 2.*

3 *Regia ſedes per ſuccedentes generationes firmat, corroborat, ac perpetuat?*

4 *Reges laudantur, qui habuerunt ſuos primogenitores Reges.*

5 *Conſuetudo, quòd in Regnis ſuccedatur iure ſanguinis, & non per electionem eſt generalis in toto Orbe.*

6 *Imperium atque dominium vitæ præſentis regum temporalium, vt multum vſque ad mortem tantum oſtentatur, & ſequentibus pluribus.*

8 *Epitaphium ſepulturæ Cyri Regis Perſarum. Vbi & alia epitaphia ſepulturarum aliorum Regum ſcribuntur.*

10 *Sapiens non debet gloriari in ſapientia ſua, nec fortis in fortitudine ſua. Et in quibus gloriari debet, ibi.*

11 *Potentes potenter tormenta patientur.*

12 *Reges iniqui quæ verba dicent tempore ſuæ mortis.*

13 *Reges iuſti quæ verba dicent tempore ſuæ mortis.*

SEXTA PARS

Huius

QVAESTIONIS SECVNDAE.

DEVENIENDO ad hanc ſextam Partem, breuiuitèr ex omnibus dictis in præcedētibus partibus huius ſecundæ quæſtionis colligimus ſequentem reſolutionē.

Stantibus enim prædictis ſucceſſionibus diuerſorū regnorum maximè Chriſtianorū, & etiam Populi Iſraelitici, atquè Iuda & Hieruſalē (hæreditatis peculiaris Dei Optimi Maximi ex dictis in 1. quæſtio. huius commentarij nu. 51.) Quis negare po-
1 terit non fuiſſe obtentas † & delatas iure ſanguinis & non per electionem Magnatum, & populorum? Nullus quidē ex omnibus ante dictis in præcedentibus partibus. Quā reſolutionem in noſtris terminis ſcribit Beatus Antoninus Florentin. 4.par. ſummæ tit. 5.c.4.§.4.col.2.propè finē.
2 Vbi tenet † qđ electio ſummi Principis, quæ expectat ad regimen ſummi principatus, à principibus nou fiebat. Re-
3 gia enim ſedes † per ſuccedentes generationes firmat, corroborat, ac perpetuat. verba ſunt Chaſſe. in conſuetud. Burgund. rub. 1. in principio nu. 10. Laudanturquè Reges,
4 † qui habuerunt ſuos progenitores Reges.

Similiterquè & conſtat, quòd prædicta conſuetudo,
5 † quòd in Regnis ſuccedatur iure ſanguinis, perpetuæquè conſuetudinis, & nō per electionem, ferè eſt recepta in toto Orbe. vt conſtat ex omnibus ante dictis in præcedētibus partibus huius ſecundæ quæſtionis. Quam reſolutionem in proprijs terminis ponit Ioan. Miles in eius repertorio in verb. regnum, & Didac. Couarru. in c. 1. practic. quęſtio. nu 4. verſ. reges verò. & in verſ. poſterior.

Ex quibus totquè Regum
6 mortibus etiā ſequitur † dominium atquè imperium vitæ præſentis, vt multum ad mortem vſquè tantum oſtentatur. Nam vt ait Pſalmiſta in pſal. 145. Exibit ſpiritus

eius, & reuertetur in terram ſuam: in illa die peribũt omnes cogitationes eorum. Vbi ſunt principes gentiũ? & qui dominãtur ſuper beſtias, quæ ſunt ſuper terram? Exterminati ſunt, & ad inferos deſcenderunt, & alij loco eorum exſurrexerunt? habentur hæc verba Baruch. c. 3. Regibus enim prædictis conueniunt hæc verba Sapien. c. 5. Quid nobis profuit ſapientia? aut diuitiarũ iactantia, quid contulit nobis? Tranſierunt omnia illa, tanquàm vmbra, & tanquàm nuntius præcurrẽs, & tanquã nauis, quæ pertranſit fluctuantem aquam, cuius cùm præterierit, non eſt veſtigium inuenire, neque ſemitã carine illius in fluctibus. & reliqua. cuius dictum ſuadetur ex pluribus, quæ refert Rode. Suar. in princip. l. quoniam in prioribus C. de inoff. teſtam. fol. 1. & Bernardin de Buſt. 2. part. ſermo. Roſarij in ſermo. 27. litera R. cum aliquibus literis ſequentibus fol. 267. & ſequentib. & ſerm. 36. per totum. Tot enim regum anni, ſunt ſicut tranſitus aurorę. ex Oſeas Propheta in c. 10. in fine. ibi, Sicut mane tranſit, petrãſit Rex Iſrael. Et in pſal. 38. in fine. ſic dicitur, in imagine pertranſit homo. Vndè Eccleſiaſt. c. 10. ſic ſcribitur, Sicut & Rex hodiè eſt, & cras morietur. Eriterùm ibi, prius ſic dicitur: Omnis potentatus vita breuis. Et in pſal. 89. Et cuſtodia in nocte, quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt ſicut mane; ſicut herba tranſeat, mane floreat, & trãſeat, veſpere decidat, induret, & areſcat. pſal. 143. ſic dicitur, Homo vanitati ſimilis factus eſt, dies eius ſicut vmbra prætereunt. Eccleſiaſti. c. 38. poſt medium, hæc sũt verba, Ne dederis in triſtitia cor tuũ, ſed repelle eam à te: & memento nouiſſimorum, noli obliuiſci: neque enim eſt cõuerſio, & huic nihil proderis, & te ipſum peſſimabis. Memor eſto iuditij mei, ſic enim erit & tuum, mihi heri, & tibi hodiè. Quando ſanctiſſimus

7 Papa † nouitèr electus debet coronari in die ſuæ vnctionis & coronationis, & quando eius beatitudo exijt in Capellam Beati Gregorij, ante celebrationem Miſſæ magiſter cerimoniarum eſtat coram ipſo Papa, habẽs vnam arundinem in qualibet manu, portatque in vna ex ipſis arundinibus lucernam ardentem, & ſimilitèr in alia arundine habet penſum lini, & conuerſus ad ipſum ſummum Pontifi-

cem tribus vicibus, & paulatim ſic ad eius beatitudinem inquit, Pater Sanctę ſic tranſit gloria huius mundi, quæ omnia refert Illeſc. 1 part. hiſtoriæ Pontif. lib. 4. cap. 41. de vita Ioannis Angli mulieris. fol. 204. col. 1. in fine. Proinde & Eccleſiaſt. cap. 48. ſic dicitur, Nam nos vita viuimus tantum, poſt mortem autem nõ erit tale nomen noſtrum. Quid enim aliud modo ſunt principes gentium? Quid inclit Cæſares Romanorum, ſi tumulos eorum effoderis? Quid, niſi puluerem depræhendes? ſecundum Diuum Baſilium. quem ſequitur Tho. Truxillo in theſauro concionatorum. lib. 6. in ſermo. feriæ. 4. in capite ieiunij. pag. 421. & ſequent. quod prius dixit diuinus Proſperus (diſcipulus diui Auguſtini.) quẽ ſequitur plura referens frater Ludou. Granaten. 2. tomo. de Sanctis. in. 1. contione Natiuitatis Virginis Sanctiſſimæ Mariæ. pag. 229. & alia etiam refert idem Granaten. in contione funebri. in fine. 4. tom. contionum de tempore. pag. 690. & prius pag. 292. & abſque authore eadem verba refert Didac. Perez in. l. 1. tit. 4. lib. 2. ordina. pag. 912. in fine. Quibus conueniunt etiam hæc verba Sereniſſimi Regis Dauid Pſal. 48. & relinquent alienis diuitias ſuas, & ſepulchra eorum domus illorum in æternum. Et iterum ibi, Ne timueris, cum diues factus fuerit homo, & cùm multiplicata fuerit gloria domus eius. Quoniam cùm interierit, non ſumet omnia, neque deſcendet cum eo gloria eius. Principes enim ſimiles ſunt lapidi prætioſo, qui ſolus ponderoſiſſimus eſt alijs rebus; ſed ſperſi puluere, ſunt minus ponderoſi, quàm aliqua res Mundi. Secundum Ioannem Raulim in doctrina mortis. fol. 3. col. 2. in medio. Vndè Eccleſiaſtes. cap. 1. ſic dicitur, Non eſt priorum memoria, ſed nec eorum quidẽ quæ poſtea futura ſunt. Hinc idem Ludou. Granaten. in dicto ſermone funebri. pag. 691 ait, hoc Epitaphium inſcriptum fuiſſe non ſine miniſterio, in ſepulchro illius Magni Cyri Regis Perſarum ſcilicet.

8 † O vir quicunque eſt, & vndecunquè venis (ne enim te aduenturum ignoraui) ego ſum Cyrus, qui Perſis Imperium conſtitui, puſillum hoc terræ quo meum tegitur corpus, mihi ne inuideas. Inibiquè Granaten. de ipſo Epitaphio ſic exclamat, O ſingula-

re inopiæ atque humanę paupertatis exemplum,ò clariſſimam mortalitatem, & miſeriæ noſtræ confeſſionem,non ab infimæ fortunæ homine, ſed à fæliciſſimo Imperatore profectam,cui enim viuo vix Orbis Imperium ſatis erat, nunc puxillo terræ contentus, ne hæc adeò tenuis fælicitatis viuentium inuidiæ ob noxia ſit,ſuplicitèr ex tumulo depræcatur. eiuſdem Epitaphij fit mentio. lib.5. ſupplement.chronica.fol.101.col.1 prope finem,& Volatera. lib. 31.commenta.fol.371.col.2. cap. de cura ſepulchrorum. De vita, & morte huius Cyri Regis Perſarum, vide Ioann. Bocac. lib.2. Cayda de Principes c.19.& 20.Cui rei conuenit aliud Epitaphium illius famoſiſſimi Anibalis. cuius meminit Plutarch.de viris illuſtribus. in vita Scipionis, prope finem. ſic dicens.

Deuicto Anibale, capta Carthagine, & aucto
Imperio, hos cineres marmore tectos habes
Cui non Europa, non obſtitit Aphrica quondam,
(Reſpice res hominem) quàm breuis vrma premit.

Idem Epitaphium refert author ſuplement.chronica.lib. 7.fol.152.col.2.Idem legitur de Magno Pompeo, apud Io. Bocac. lib. 6. Cayda de Principes.c.9.Simile Epitaphium habetur in ſepultura Magni Borbonis Ducis Franciæ his verbis,Aucto Imperio,ſuperata Italia, deuicto Gallo, Pontifice obſeſſo,Roma capta,Caroli Borbonij hoc marmor cineres continet, cuius verba refert Arnoldus Ferronus in hiſtoria rerum Gallicarum. lib.4.pag.277.in prin. & Froſardus in hiſtoria Gallicana. in vita Regis Franciæ Franciſci I. pag. 277. Quin,& in ſepulchro Imperatoris Gordiani hoc Epitaphium reperitur tribus linguis inſcriptũ. Diuo Gordiano victori Perſarum;victori Gothorum: victori Sarmatarum; depulſori Romanorum ſeditionum:victori Germanorum: ſed non victori Philipporum, quod Epitaphium refert Volatera. lib.23.comenta.cap.neruam. fol.267.col. 2. in medio. Vbi etiam dicit, quòd ideò in dicto Epitaphio dicitur, quòd ille Imperator Gordianus nõ fuit victor Philipporum,quia contra eum ſe rebellauerunt, milites exercitus Philippi prę fecti prætorio.In Epitaphio, ſeu Eulogio Imperatoris Ca-

roli Calui (qui fuit 25. Rex Franciæ.)ſic tantum dicitur, Imperator Carolus Caluus regnoque potitus Gallorum, iacet ſub breuitate ſitus refert Papiri. Maſſonius lib. 2. Annal.Reg.Franciæ,pag. 139. in fine. Verum,& de Imperatore Chriſtianiſſimo Carolo Magno, Rege 23. Franciæ (qui fuit ſepultus in Aquiſgraui, & deceſſit anno. 75. ætatis ſuæ in Menſe Februarij anno Domini.815.) certò ſcimus, quòd eius corpus nullo genere honoris adhibito, in templo Beatæ Virginis eſt ſepultus, quòd idem Imperator multis expenſis extruxerat, hoc adito epigramate, Magni Carolis Regis Chriſtianiſſimi Romanorumquè Imperatoris corpus hoc ſepulchro conditum iacet, refert Platina in vita Leonis.3.Papæ.fol. 48.col.2.in medio. & author chronicæ ætatum Mundi. 6. ætate.fol. 168.col.1. in fine. idem refert Donatus Acciaiolo poſt Illuſtres viros Plutarchi.in vita ipſius Caroli Magni.fol.405 col.2.in fine. In ſepulchris etiam Imperatorum Henricorum.2. 3 4 & 5 (quæ reperiuntur in Baſilea principali Ciuitate Spiræ) hæc Epitaphia ſcripta ſunt, filius hic,Pater hic,Auus hic. Proauus iac iſtic, quorum meminit author chronicæ generalis ætatum Mundi.6.ætate.fol. 197. col.1. in medio.

9 De Saladino † Rege Ægypti legitur,quòd in ſuo teſtamento condito anno ſalutis noſtræ. 1188.iuſſit,quòd tempore quo eius corpus baiularetur ad ſepeliēdum, quidam homo duceret ante eum panum quodam nigrum poſitum in haſta, & clamans ſic diceret, Saladinus victor totius Aſiæ, & multorum Regnorum nihil portat ſecum niſi hunc ſumerem,quorum verborum meminit Platin. in vita Cæleſtini 3. Papæ. fol. 80.col.2.in fine.author chronicæ ætatum Mundi.6.ætate. fol.205.col.2. & author ſupplement.chronica.lib. 12.fol. 336.col.2. Quemadmodum enim in nemore aliquo dignoſcuntur quædam arbores aut ex proceritate, aut frondibus, vel aliter, cæterum ſi prætioſæ comburantur, & conuertantur in cinerem, non dignoſcitur, quis Cynis ſit huius, vel illius: ſic quamuis in hac vita homines dignitatibus dignoſcantur, ac differant alij ab alijs, morte tamen interueniente præciſi, & in cineres reuerſi non dignoſcuntur,neque Cynis Re-

gis differt ab aliorum cineri-
bus, quã conſideratione͂ facit
Tho. Truxillo in theſauro cõ
cionatorum, in ſermone Do-
minicæ 4. aduentu Dom. pag.
257. prope fin. Eccleſiaſt. c. 1.
ſic dicitur generatio prꝗterijt
& generatio aduenit, non eſt
priorum memoria, ſed nec eo
rum quidem, quæ poſtea futu
ra ſunt, erit recordatio apud
eos, qui futuri ſunt in nouiſſi
mo. Oportet enim eos, qui in
dignitate conſtituti ſunt, co-
gnoſcere, ſe eſſe homines ex
Franciſco Santio ſuper Alcia-
tum in emblema. 7. pag. 40.
Alibi etiam Hierem. c. 9. ad fi
nem, ſic ait, Hæc dicit Domi-
10 nus. Non glorietur ſapiens †
in ſapientia ſua, & non glorie
tur fortis in fortitudine ſua,
& non glorietur diues in diui
tijs ſuis, ſed in hoc glorietur,
qui gloriatur, ſcire, & noſſe
me, qnia ego ſum Dominus,
qui facio miſericordiam, & iu
ditium, & iuſtitiam in terra,
hæc enim placẽt mihi: ait Do
11 minus. Alias enim † potentes
potenter tormenta patientur,
fidei mandata nõ ſeruauerint
iuxta illud Sapien. c. 6. vbi ſic
dicitur Audite ergo reges, &
intelligite, diſcite iudices fi-
niũ terræ, præuete aures vos,
qui continetis multitudines,
& placetis vobis in turbis na-
tionum. Quoniam data eſt à
Domino poteſtas vobis, & vir
tus ab altiſſimo, qui interro-
gauit opera veſtra, & cogita-
tiones ſcrutabitur: quoniam
cum eſſetis miniſtri regni il-
lius, non rectè iudicaſtis, nec
cuſtodiſtis legem iuſtitiæ, ne-
que ſecundum voluntatẽ Dei
ambulaſtis. Horrendè & citò
apparebit vobis, quoniam iu-
ditium duriſſimũ in his qui
preſſunt, fiet. Exiguo enim cõ
ceditur miſericordia potentes
autem potenter tormenta pa-
tientur, & reliqua. Et ibi, for-
tioribus autem fortior inſtat
cruciatio. Ad vos ergo reges
ſunt hij ſermones, vt diſcatis
ſapientiam, & non excidatis.
Qui enim cuſtodierint iuſti-
tiam, iuſte iudicabuntur, &
qui didicerit iuſta, inuenient,
quid reſpondeant. Concupiſci
te ergo ſermones meos, diligi
te illos, & habebitis diſciplinã
12 & reliqua. Reges vero iniqui †
qui ab humanis receſſerũt, di
cẽt verba illa, q̃ refert Salomõ
Sap. c. 5. Ergo errauimus (in-
quit) à via veritatis, & iuſtitię
lumẽ nõ luxit nobis: & Sol in
telligẽtię nõ eſt ortus nobis. La
ſati ſumus in via iniqnitatis, &
pditionis, & ãbulauimus vias
dificiles, viã aũt Dñi ignoraui
mus. Quid nobis ꝓfuit ſapiẽ-
tia (& reliqua eius verba in ꝑ-

ſētiarũ relata n. 6.) Et iterũ ibi, Aut auis, q̃ tranſuolat in aere, cuius nullum inuenitur argumẽtũ itineris illius, ſed tantũ ſonitus alarum, verueranſ leuem ventum, & ſcindens per vim itineris aerem commotis alis tranſuolauit, & poſt hoc nullum ſignum inuenitur itineris illius, aut tanquã ſagitta emiſſa in locum deſtinatum, diuiſus aer continuò in ſe recluſus eſt, vt ignoretur tranſitus illius, ſic & nos nati continuò deſinimus eſſe, & virtutis quidem nullum ſignum valuimus oſtendere. In malignitate autem noſtra conſumpti ſumus. Talia dixerunt in inferno, hi qui peccauerunt: quoniam ſpes impij tanquàm lanugo eſt, quæ à vento tollitur, & tanquam ſpuma gracilis, quæ à procella diſpergitur, & tanquam fumus, qui à vento diffuſus eſt, & tanquàm memoria hoſpitis vnius diei prætereuntis Et de prædictis regibus dicit Dauid Rex in Pſal. 75. dormierunt ſomnium ſuum, & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus ſuis. Ab increpationa tua Deus Iacob dormitauerunt, qui aſcenderunt equos. Et in Pſalm. 72. ſic etiam ait, quomodo facti ſunt in deſolationem, ſubito defecerunt, perierunt propter iniquitatẽ ſuam. Velut ſomnium ſurgentium ſomnium, in Ciuitate tua imaginem ipſorum ad nihilum rediges. Et è contrario

13 † iuſti, ac recti reges dicent verba alia, nempè quæ refert Eccleſiaſt. c. 44. Homines (inquit) diuites in virtute pulchritudinis ſtudium habentes, pacificantes in domibus ſuis. Omnes iſti in generationibus gentis ſuæ gloriam adepti ſunt, & in diebus ſuis habentur in laudibus. Qui de illis nati ſunt, relinquerunt nomen narrandi laudes eorum, & ſunt, quorum non eſt memoria, perierunt quaſi qui nõ fuerint, & nati ſunt quaſi non nati, & filij ipſorum cum ipſis Sed illæ veræ miſericordiæ ſunt, quorum pietates non defuerunt, cum ſemine eorum permanent bona, hæreditas ſancta nepotes eorum, & in teſtamentis ſtetit ſemen eorũ & filij eorum propter illos vſque in æternum manent, ſemen eorum, & gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipſorum in pace ſepulta ſunt, & nomen eorum viuit in generationem, & generationem Sapientiam ipſorum narrent populi, & laudem eorum nunciet Eccleſia. Henoc placuit

Deo, & translatus eſt in Paradiſum, vt det gentibus penitentiam. Noæ inuentus eſt perfectus, iuſtus & in tempore iracundiæ factus eſt reconciliatio, & reliqua. Et iterum ibi, Abraham magnus pater multitudinis Gentium, & nō eſt inuentus ſimilis in gloria, qui conſeruauit legem excelſi, & fuit in teſtamento cum illo, & reliqua ſimilia. Et tandem dicamus cum Salomone Sapien. 5. hæc verba notabilia. Iuſti autem in perpetuū viuent, & apud Dominum eſt merces eorum, & cogitatio illorum apud Altiſſimum. Ideo accipient regnum decoris, & diademe ſpeciei de manu Domini, quoniam dextera ſua teget eos, & in brachio ſancto ſuo defendet illos. Qui Diuina ſcriptura legitur, quod cū Propheta Eſaias mandata Domini dixit Regi Hieruſalem Ezechię diſpone de domo tua quia cras morieris, propter eius orationem Deus ipſe adiecit ei. 15. annos ſuper dies eius, habetur Eſaiæ. cap. 38.

SVMMARIVM
SEPTIMAE PARTIS
Huius Secundæ Quæſtionis.

1 *Imperatores in aliquando ſucceſſerint in Imperio iure ſanguinis, & ſequentibus per totam hanc partem.*

2 *Imperator Primus Romanorū, fuit Iulius Caſar, vbi multa de eo dicuntur.*

3 *Imperator Octauianus adoptauit in filium Tiberium, cui reliquit Imperium.*

5 *Imperium quando fuerit diuiſum, & inter quos Imperatores, & num. ſequentib. ipſaque diuiſio Imperij fuit approbata per Papam Leonem tertium. nu. 6.*

9 *Imperium Romanorum fuit translatum ad Germaniam iuſſu Gregor. 5. Summi Pontificis, qui nominauit ſeptem electores Imperij.*

10 *Imperatores tàm Imperij Orientalis, quàm Occidentalis, multoties ſucceſſerunt iure ſanguinis, & non per electionem electorum neque militum.*

SEPTIMA PARS
Huius
QVAESTIONIS SECVNDAE.

AD ſeptimam verò partem accedentes.
1 Dicimus, † quòd etiam ſucceſſum fuit iure ſanguinis inter Imperatores vtriuſq; Imperij & q; multoties in electione quam Magnates, & gentes militiæ faciebant de Imperatore, ad ius ſanguinis attendebant. Quod conſtat ex ſequentibus.

2 Primus enim † Imperator Romanorum fuit Iulius Cæſar, qui ſibi vſurpauit Imperium. notat Beatus Iſidor. lib. 9. Ethimolog. cap. 3. col. 1. in fine. fol. 48. Diuus Thom. lib. 3. de regim. princip. cap. 12. in fine, & Beatus Anton. Florent. 4. part. ſummæ. tit. 13. cap. 4. §. 1. col. 2. poſt med. Qui incæpit Imperare anno Creationis Mundi. 5154. & ante Aduentum Domini. 46. ex eodem Iſidor, lib. 5. Ethimolog. cap. fin. §. 5. ætas. in fine. author ſupplement. chronic. fol. 69. col. 1. Vicente Tornami. in coſmographia. pagin. 258. Ideo fuit vocatus Cæſar. ex eo quòd cæſo vtero matris ſuæ prolatus eductuſquè fuerit: vel quia, cùm Cæſariæ natus, natus ſit, à quo & Imperatores ſequentes Cæſares dicti ſunt. ex Iſidor. lib. 9. Ethimolog. cap. 3. colum. 1. in fine. & ſequent. Volater. lib. 14. commentar. fol. 164. colu. 1. Bal. Ioan. Fab. & Porc. in ſumma prohæmij Inſtitut. & ibi additionator gloſ. verb. Cæſar. Antea verò vocabatur Gayus Iulius Cæſar, & factus fuit Conſul Romanus anno 693. fundationis Sanctiſſimæ Ciuitatis Romanæ, habetur lib. 7. ſupplement. fol. 166. col. 1. in fine. Et cùm Iulius Cæſar iam fuiſſet dominus ferè totius Mundi, & reuerſus eſſet Romæ, elegit in ſuam cuſtodiam Gentes Hiſpanas, ſciens, eas eſſe fideliores, quàm aliæ nationes Mundi, ex Alfonſo Venero in Enchiridión temporum. fol. 44. colum. 2. Ciues enim Romani antequàm re-

gerentur per Imperatores per 264.annos vixerunt ſub Regibus Romanis ſcilicet, à Romulo vſquè ad ſuperbum Tarquinum (qui fuit ſeptimus, ac vltimus Rex Romanorum, ex Beato Auguſt. lib. 18.de Ciuitate Dei cap.26.) ita Diuus Thom.lib.2. de regim.princip.cap.9.in fine, & Beatus Anton.Florent.1.part. hiſtor.tit.4.cap.5.§.4. in fine. vbi, & affirmat, quòd dictos 7. Reges Romanos fuerunt etiam ipſius Monarchiæ Romanæ. 6. reges Latini, & 14. reges Albani, & quod omnes ipſi regnauerunt per tempus. 889. annos. Poſt Iulium Cæſarem ſucceſſit in Imperio Octauianus Auguſtus, qui fuit natus ex Accia nepte ipſius Iulij Cæſaris, tanquàm eius proximior cõſanguineus refert Platina in vitis Pontificum. in prohæm. colum. 1. Volater. lib 23. commentar. vrba. §. Principes Romanos. fol.263.col.1. Alfonſus Guerrero in Theſauro Chriſtianæ religionis.cap.16.num.10.in fine.pag 112.Tempore huius Octauiani Imperatoris;natus nobis fuit Chriſtus Dominus ac Redemptor noſter, habetur Luc.cap.2.in princ.Guerrero in.d.cap.16.num. 10.in fine.

3 Prædictus Octauianus † adoptauit in filium Tiberium, cui Imperium reliquit,& poſt eum alij Imperatores ab eo adoptati. Volater.in d.c.Principes Romanos.fol.263. col.1 poſt medium.

Mortuo Veſpaſiano, in Imperio ſucceſſit Titus Veſpaſianus eius filius anno Domini noſtri Ieſu Chriſti. 78. & à fundatione Romanæ Ciuitatis.829.Volater. eod. fol. 263. colum. 2. in princ. Gerard.de Mercatore, in demoſtratione temporum. pag.153 idem traditur in chronica generali ætatum Mundi. fol. 109.col.1. 6.ætate.

Tito Veſpaſiano Imperatore mortuo, ſucceſſit in Imperio eius frater Domitianus, qui fuit filius Veſpaſian.habetur in d.6.ætate fol. 109. colum. 1.

Hadriano Imperatore mortuo,ſucceſſit in Imperio Lucius Ælius eius filius.Volater. lib.23.commentar.cap. Neruam.fol.264.col.2.in medio.

Defuncto Imperatore Antonino, cæperunt Imperare eius duo filij Marcus Aurelius,& Antoninus, & Elius verus anno Domini. 160. & ab Vrbe condita.911.refert Gerard.de Mercato.in d.demonſtr.tempo.pag. 164.

Marcus Ælius Antoninus Imperator fecit in vita ſua Cæſarem commodum Lutium Antoninum eius filium anno Domini. 182. Volater. in d. cap. Neruam. fol. 265. colum. 1. in medio, & ſequen. in princ. traditur in d. 6. ætate. fol. 115. col. 1.

Mortuo Imperatore Lutio Septimo Seuero Pertinax ſucceſſit in Imperio eius filius Baſianus Antoninus Caracalla anno Domini. 213. Volate. in d. cap. Neruam. fol. 266. colum. 1. in medio. idem habetur in d. chronica generali ætum Mundi. 6. ætate. fol. 117. & Illeſc. 1. part. hiſtor. pontif. lib. 1. c. 19 fol. 37. col. 3.

Defuncto Imperatore Antonino Heliogabalo, fuit electus in Imperatorem Alexander Seuerus eius conſobrinus. anno Domini. 223. Volater. in d. cap. Neruam. fol. 166 col. 2. in med.

Imperatore Claudio. 2. mortuo ſucceſſit in Imperio eius frater Quintillo anno Salutis noſtræ. 272. Volater. in d. cap. Neruam. fol. 268. col. 2 ad finem.

Annio Tacito Imperatore mortuo ſucceſſit in Imperio Florianus eius frater. Volater. in eod. cap. Neruam. fol. 269. col. 1. poſt med.

Probo Imperatore mortuo ſucceſſit in Imperio Numerianus eius filius maior: & poſt Numerianum in Imperio Carinus eius frater prope annum Domini. 286. Volate. in d. fol. 269. col. 2. in princ.

Defuncto Imperatore Cõſtantino. I. (aliàs Conſtantio) ſucceſſit in Imperio eius filius Conſtantinus Magnus: & poſtea à toto Senatu Romano Auguſtus fuit declaratus anno Salutis noſtræ. 309. refert Alfonſus Venero in Enchiridion temporum. fol. 151 colum. 2. verſ. Conſtantinus. Volater. in. d. cap. Neruam. fol. 269. colum. 2. poſt medium, & fol. 270. colum. 1. idem traditur in. d. 6. ætate fol. 129. col. 1. de iſto Imperatore Conſtantino Magno legitur, quòd ſuos filios Imperatores fecit, & etiam vnum ſuum conſobrinum, vt poſt eius mortem imperarent. Volater. in d. fol. 270. col. 2. & in d. 6. ætate fol. 129. colum. 1. & Tiraquell. in princ. tituli. C. de reuo. don. pag. 1. num. 1.

De Valentiniano Imperatore legitur, quòd Valentem eius fratrem ſibi ſotium Imperij fecit. anno Domini. 367 Volater. in d. c. Neruam. fol. 271. col. 2.

Mortuo Imperatore Theo-

doſio, ſucceſſerunt in Imperio Archadius, & Honorius eius filij anno Salutis noſtræ. 407. quos ipſe tribus annis ante ſuam mortem conſortes ſibi Imperij fecit, & tempore ſuæ mortis ſucceſſores reliquit. Volater. in d. fol. 271. colum. 2. in fine author chronicæ generalis ætatum Mundi. 6. ætate. fol. 134. col. 1. in medio. Illeſc. 1. part. hiſtoriæ pontif. lib. 2. cap. 8. de vita Anaſtaſij. I. Papæ. 41. fol. 69. col. 2. & in cap. 17. de Gothis. fol. 86. colum. 1.

Mortuo dicto Archadio ſucceſſit in Imperio Occidentali Theodoſius. 2. eius filius. Illeſc. in d. lib. 2. cap. 10. de vita Socini Papæ. 43. fol. 72. colum. 4.

Præterea tempore quo deceſſit Imperator Iuſtinus Anno Domini. 530. reliquit Imperium Iuſtiniano. I. Nepoti ex fratre, Quem durante eius vita Cæſarem fecit, & conſortem Imperij, & caput eius diadema Imperiali ornauit, aliaquè inſignia imperij tradidit. quod legitur in vita ipſius Iuſtiniani. poſita in princ. inſtitutio. col. 6. in medio. idem refert Illeſc. 1. part. pontif. lib. 3. cap. 7. de vita Fælicis. 4. Papæ. 56. fol. 96. col. 4. in medio & in cap. 8. de vita Bonifatij. 2. Papæ. 57. fol. 97. col. 2. in fine. Mortuo Imperatore Iuſtiniano. 1. ſucceſſit ei in Imperio Conſtantinopolitano Iuſtinus. 2. eius Nepos natus ex eius filia. Illeſc. in d. 1. part. lib. 3. cap. 13. de vita Pelagij. 1. Papæ. 62. fol. 111. col. 3. in medio.

Mortuo Imperatore Tiberio. 2. anno Domini. 590. ſucceſſit in eius locum in Imperio Orientali Mauritius Imperator, qui erat gener d. Imperatoris Tiberij. 2. Illeſc. d. lib. 3. cap. 16. de vita Pelagij. 2. Papæ. 65. fol. 115. col. 2. & lib. 4. c. 1. de vita Greg. 1. Papæ. 66. fol. 122. col. 1.

Mortuo Heraclio ſucceſſit in eius locum Conſtantinus. 3. qui alias iunior fuit vocatus eius filius anno Domini. 643. & Heracliona eius ſoror Volaterran. lib. 23. comment. §. Martianus. fol. 273. col. 2. & author chronicæ ætatum Mũdi. 6. ætate. fol. 154. colum. 1. Illeſc. 1. part. pontif. lib. 4. c. 9. de vita Theodori I. Papæ 75. fol. 140. col. 2.

Defuncto Conſtantino 3. filio d. Imperatoris Heraclij ſucceſſit in Imperio eius filius conſtans huius nominis 2. Illeſc. in d. cap. 9. de vita Theodori 1. Papæ 75. fol. 140 colum. 3. Mortuo Conſtante

2. Imperatore anno Domini. 677.ſucceſſit in Imperio Cõſtantinus.4.eius filius,aliàs Iuſtinianus. 2.cognomento Pogonato,aut Barbuto. Volater. in d.cap. Martianus fol. 273. colum.2.poſt medium. Illeſc. in d.lib.4.c.13 de vita.Adeodati.Papæ 79.fol.144.colum. 4.& cap.18.de vita Ioannis. 5 Papæ 84. fol. 148. colum. 2. Conſtantino. 4. Imperatore defuncto, ſucceſſit in Imperio eius filius Iuſtinianus. 2. alias Iuſtinus Volater. in d. c. Martianus.fol.273. colum.2. in fine,& ſequen.author chronicæ ætatum Mundi. 6. part. fol. 157.in princ. & fol. 158. colum. 1.Illeſc.in d. c.18. fol. 148. col.2.

Mortuo Imperatore Thedoſio imperauit in imperio Leo 3. vna cum filio ſuo anno Domini. 716. Volateran.lib.23. commentar. cap. Martianus. fol.274.col.1.

Poſt Leonem Tertium ſucceſſit in Imperio Conſtantinus Quintus eius filius. Et mortuo Conſtãtinus Quintus ſucceſſit in eodem Imperio Leo Quartus eius filius. Et Leone 4. mortuo ſucceſſit in eodem Imperio Conſtantinus.6. eius filius. Volater. in d.cap.Martianus.fol.274. colum. 1. poſt medium. idem habetur in chronica generali ætatum Mundi. 6. ætate fol. 164.colum. 1.Illeſc 1.par.hiſtor.pontif.lib.4.cap. 32. de vita Adriani 1.Papæ.fol.181. col. 4.

Nizephoro Imperatore mortuo prope annum 813. ſucceſſit in Imperio Orientali Stauratius eius filius. Illeſc. in d.lib 4.cap.33.de vita Leonis. 3.Papæ.fol. 187.col.3.in princ.

Michaele Thraulo Imperatore mortuo anno. 844. ſucceſſit in Imperio Orientali Theophilus eius filius Mortuo Theophilo ſucceſſit in eodem Imperio Michael eius filius cum Theodora eius matre anno Domini. 878. Volater.in d.fol.274 colum. 2. Illeſc.in.d.lib.4.cap.38. de vita Gregor.4.Papæ.103.fol.198 colum.4.in medio.& cap.40. de vita Leonis.4. Papæ. 105. fol.202. col.4.

Imperator Baſilius Mazedo anno. 889. tempore ſuæ mortis reliquit Imperium ſuis duobus filijs Leoni. 5. & Alexandro, & mortuo dicto Leone reliquit Imperium dicto Alexandro ſuo fratri, ei commendans filium ſuum paruum Conſtantinum Septiuum cui poſtea ipſe Alexander totum Imperium reliquit

anno. 905. Volatera. in d. lib. 23. commentar. cap. Martianus. fol. 274. colum. 2. in fine. Alij verò dicunt, quòd mortuo dicto Imperatore Baſilio ſucceſſit in eodem Imperio ſolus Leo. 5. eius filius. Illeſc. in dicto lib. 4. cap. 48. de vita Martini. 2. Papæ. 110. fol. 212 col. 1.

Conſtantino Septimo Imperatore mortuo ſucceſſit in Imperio eius filius Romanus Iunior, qui cum Patre regerat prius imperium Volateran. in d. cap. Martianus. fol. 275. colum. 1. in medio. Illeſc. in d. lib. 4. cap. 67. de vita Martini 7. Papæ. 135. fol. 222 col. 4.

Similiter mortuo Imperatore Arnulpho Anno Domini. 903. aut 899. ſucceſſit in Imperio Occidentali hoc eſt Romanorum Ludouicus huius nominis. 4. eius filius: habetur in chronica ætatum Mundi. 6. ætate. fol. 174. colum. 1. Volateran. lib. 3. commentar. cap. de Pipini, ac Carolorum Genere fol. 21. colum. 2. in fine. & lib. 23. cap. poſt Arnulphum. fol. 277. colum. 1. in fine. Illeſc. in d. lib. 4. cap. 51. de vita Stephani. 6. Papæ. 115. fol. 214. colu. 2. in fine. cum ſequen.

Alexius Commenus Imperator filius Emanuelis Imperatoris Grecij Imperij ſucceſſit in Imperio Paterno Anno Domin. 1181. traditur lib. 12. ſupplemen. chronica. fol. 357. colum. 1. in fine. Et mortuo ipſo Imperatore Alexio ſucceſſit in eodem Imperio Colo Ioannes Commenus eius filius Anno Domini. 1190. refert Volateran. lib. 23. commentar. cap. Martianus folio 276. col. 1.

Mortuo Imperadore Conrado ſucceſſit in Imperio per electionem Henricus Secundus eius filius Anno Domini. 1039. Volateran. in d. lib. 23. commentar. cap. poſt Arnulphum. fol. 278. colum. 1. poſt medium. traditur lib. 12. ſupplement. chronic. fol. 316. colum. 2. verſi Henrique deſte nombre. 2. Defuncto Imperatore Henrico prædicto, fuit etiam electus in Imperatorem Henricus. 3. eius filius Anno Domini 1057. traditur in d. lib. 12. ſuppleme. fol. 318. col. 2. verſ. Henrique. 3. & in chronica ętatum Mundi. 6 ætate. fol. 192. col. 1. Similiter mortuo eodem Imperatore Henrico. 3. fuit electus in Imperatorem Henricus 4. eius filius anno Domi. 1108. traditur d l. 12. ſupple. chron. fol. 325. col. 1. verſ Henrique. 4.

co defuncto ſucceſſit in eodem Imperio per electionem Henricus 5. eius filius, traditur in.d.6. ætate fol. 197. colum. 1.

Proinde mortuo Imperatore Corrado fuit electus in Imperatorem Federicus 1. eius filius anno Domini. 1154 habetur in d. lib. 12. ſupplemen. fol. 332. col. 1.

Defuncto Imperatore Carolo 4. (filio Ioannis Regis Boemiæ) anno Domini. 1370 aut. 1379. fuit electus in Imperatorem Venciſlaus eius filius maior, quam electionem fecerunt Principes Germani de voluntate, & conſenſu ipſius Imperatoris Caroli. 4. Volater. lib. 23. comment. c. Martianus fol. 279. col. 2. in fine. & in. d. 6. ætate. fol. 233. col. 1. & lib. 13. ſupplemen. fol. 379. col. 2. in fine.

Viuente Imperatore Federico. 3. fuit electus in Imperatorem eius filius Maximilianus Dux Auſtriæ, & Burgundiæ, traditur in d. chronica generali ætatum Mundi. 6. ætate fol. 258. col. 1.

Denique, & certo certius ſcimus, quòd per quàm Catholicus, ac inuictiſſimus Dominus Noſter Carolus Quintus Hiſpaniarum Rex (Pater Domini Noſtri Regis Catholici Hiſpaniarum Philippi Secundi) fuit electus in Imperatorem Romanorum (qui etiam fuit Nepos, atque Pronepos Imperatorum Maximiliani, & Federici 3. Eius vita durante atque Imperio fuit electus in ſequentem ſucceſſorem Imperij Ferdinandus eius chariſſimus Frater. Et ſimiliter fuit declaratus in ſucceſſorem eius vita durante Maximilianus affinis Regis Noſtri Cattholici filius ipſius Imperatoris Ferdinandi. Et etiam eo viuente fuit declaratus in ſucceſſorem ſuum atque Imperij Rodolphus.

Omnia enim, quæ dicta ſunt, non tantum procedunt, quando imperium Orientale, & Occidentale erant apud vnum tantum imperatorem, vt ex ſupradictis
4 conſtat. Sed etiam † idem fuit, quando imperium in duos imperatores fuit diuiſum, nempe in imperatorem imperij Orientalis, & imperatorem imperij Occi-
5 dentalis. Nam † primi imperatores, qui inter ſe diuiſerunt imperium, fuerunt Imperator Conſtantinus Primus (alias Conſtantius,) qui fuit Pater Imperatoris Conſtantini Magni, & Im-

perator Maximianus Galerius, qui ſemel imperauerunt prope annum. 307. aut 308. à principio ſui imperij. prout refert Volaterranus lib. 23. commentar. verba. capit. Neruam. folio. 269. column. 2. poſt medium. Illeſc. 1. part. hiſtoriæ Pontifical. libr. 1. capit. 33. de vita Marcelli Primi Papæ. 31 folio 47. column. 3. Similiter, & anno. 800. fuerunt magnæ diſcordiæ in electione Imperatoris, & à Leone Tertio Summo Pontifice
6 iuſſum fuit, † quod duo imperatores eſſent, vnus in Occidente, & quòd eius imperium appelletur Romanorum, & quòd hic primus imperator eſſet Carolus Magnus ob eius egregias virtutes, & merita, & quòd in Oriente imperaret Nicephorus (qui fuit Frater Imperatoris Leonis Quarti,) ita Volaterran. in dicto libr. 23. commentar. capit. hic finis. folio. 277. Illeſc. 1. part. hiſtoriæ Pontifical. libr. 4. capit. 32. de vita Hadriani Primi folio 181. column. 4. in fine, & cap. 33. de vita Leonis Primi Papæ. folio 186. column. 3. in medio. Et inter eoſdem imperatores poſtea ſic concordatum fuit, & quilibet eorum poſſedit ſuum imperium, prout idem Volateran. teſtatur in dicto libr. 23. capit. Martianus, folio 274. column. 1. in fine. Quin, & antequam hæc diuiſio Imperij fieret inter Carolum Magnum, & Nicephorum, ſciendum eſt
7 etiam, † quod Vrennis Imperatrix Conſtantinopolitana miſſis in Italiam legatis cum Carolo Magno pacem, & fœdus init, & Imperium inter ſe his terminis diuiſerunt, quòd Irennis, & Italiæ parte potiretur, quæ ad dexteram Neapoli incipit cum Regno Siciliæ. Reliqua Italiæ pars Carolo Magno ex fœdere obtigit. Et cum Nicephorus Patritius egrè ferens mulieris Imperium cum eam dolo captam Lesbrim in exilium miſit, fœdus renouauit hic Nicephorus initum cum Carolo Magno Imperatore, ex Platina in vita Leonis 3. Papæ. in fine. folio 48. comn. 1. in fine.
8 Vbi, & ait, † quòd ipſe Carolus Magnus declaranit, & aſſignanit fines amborum Imperiorum, quibus ipſa imperia diuiderentur. Quod etiam copioſè refert Illeſc. 1. part. hiſtoriæ Pontificalis. lib. 4. cap. 33. de vita

Leonis.3.Papæ.fol.185.col.3 & 4.& fol.186.colum.3.& 4. Eandem etiam diuiſionem imperiorum fecerunt anno Domini. 812. idem Imperator Carolus Magnus,& Imperator Michael Curupaletes. Volater.in d.lib.23.commenta.cap.Martianus.fol.274. colum. 2. in princ. Traslatumquè fuit † poſtea hoc Imperium Romanorum ad Germaniam iuſſu Gregor.5. Maximi Summi Pontificis, qui nominauit ſeptem electores Imperatoris Romani, vt copiosè dicemus in 8. part. huius quæſt.2.num.3. inter Imperatores † etiam Romanos, qui poſſiderunt imperium Orientale ſucceſſum non ſolum fuit iure ſanguinis, tam voluntate ſola ipſorum imperatorum,quam electione ſola militum eligentium imperatorem ab illo anno.812.& ſequent.(vt ex ſupradictis conſtat) Sed etiam inter Imperatores Occidentalis Imperij, (quod eſt in his partibus Europæ, & vocatur Imperium Romanorum (vt nunc diximus) ab anno Domini. 800. & ſequent.) eodem iure ſanguinis ſucceſſum fuit in eodem imperio. Et inter ſolos deſcendẽtes ipſius Caroli Magni, qui in eodem imperio Occidentali ſucceſſit à dicto anno 800. iure ſanguinis ſucceſſum fuit inter eius aliquos deſcendentes, qui fuerunt Imperatores per ſpatium 100. annorum. Et præſertim hoc fuit obſeruatum in Ludouico Pio filio ipſius Caroli Magni, & in Lothario eius filio,quem ſucceſſorem declarauit ipſe Ludouicus Pius in ſua vita, & etiam in Ludouico 2. Et Carolo Caluo, & Ludouico Baluo, Carolo Craſſo, & in Arnulpho, qui omnes etiam fuerunt Reges Franciæ, quod refert Sanctus Thomas lib. 3. de regim. princip. cap. 19. & particulariter Volater. lib. 3. commenta.cap.de Pipini, ac Carolorum genere.fol.20.colum.2.vſquè ad fol. 22. colu. 1.& lib.23. cap. hic finis. fol. 277.colum.1. in fine. author chronicæ generalis ætatum Mundi.6.ætate. fol. 169. colum.1.& author ſupplement. chronica.fol.304.colum.2.& ſequent. Illeſc. lib.4. dictæ.1. part.pontifical. cap.33. de vita Leonis 3.Papæ.98.fol.187 col.2.in fine.& cap.34. de vita Stephani. 4. Papæ. 99. fol. 188.colum.3. & cap.35. de vita Paſchalis. 1. Papæ. 100. fol.189.col.3. Et quæ dicta ſunt circa ſucceſſionem Imperatorum iure ſanguinis,

non

non ſolum habent locum, ac obſeruata fuerunt quouſque Romanorum Imperium tráſlatum fuit ad Germanos, ſed etiam idem fuit; poſtquàm electio pertinuit ad ſeptem Principes Germanos Electores Imperij, nam etiam in hoc caſu fuerunt multi Imperatores, qui ſucceſſerunt in Imperio Romano morte ſuorum parentum, ſeu conſanguineorum, qui etiam fuerunt Imperatores Romani. Quod ſic conſtat nã vltimus Imperator Romanorũ, qui à Romanis inſtante Papa Agapito electus fuit, vocabatur Henricus. 1. qui obijt anno Domini. 931. Cui ſucceſſit in Imperio anno eiuſdem Domin. 945. eius filius Otton, qui fuit primus Imperator Germanorum, & durante eius vita, hic Otton coronauit in Germanorum Regem Ottonem eius filium, cum eſſet. 7. annorum; & à Ioanne. 17. Summo Pontifice apud Baſilicam Lateranenſem diademate imperiali regioque fuit vnctus: & poſtea ambo ſimul per plures annos fuerunt imperatores, traditur in d. 6. ætate. fol. 179. colum. 1. in princ. Volateran. lib. 23. commenta. cap. poſt Arnulphum. fol. 277. colum. 2. in medio. Mortuo dicto Ottone. 1. eius filius Otton. 2. tanquàm Rex Germanorum ſolus adminiſtrauit imperium ab anno Domini. 975. vſque ad annum. 984. in quo deceſſit ipſe Otton. 2. Et poſt ipſum Ottonem. 2. ſucceſſit in Imperio Otton. 3. eius filius eodem anno Domini. 984. habetur in d. 6 ætate fol. 182. colum. 1. in princ. Volater. in d. cap. poſt Arnulphum. fol. 277. colum. 2. in fine. Illeſc. in 1. part. hiſto. pontif. lib. 4. cap. 72. de vita Ioannis. Papæ. 136 fol. 228. colum. 2. Alfonſus Guerrero in loco hic ſtatim citando. Quæ omnia eſſe vera conſtant ex Beato Thom. lib. 3. de regimine principis. d. c. 19. in fine. Vbi ſingulariter tenet, quòd etiam in Imperio modus ſuccedendi in eo fuit diuerſus, quia vſquè ad tempora dicti Caroli Magni in electione Imperatoris Conſtantinopolitani ſeruabatur modus antiquus. Quia aliquando ſummebantur de eodem genere, aliquando aliunde, & aliquando per vltimum Imperatorem fiebat electio aliquando per exercitum, & quòd electo Carlo Magno ceſſauit electio, & per ſucceſſorem aſſumebatur de eodem genere, vt ſemper primogenitus eſſet imperator, & quòd

hoc durauit vſque ad. 7. generationem, & quòd ea deficiente, tempore Ludouici à Carolo ſeparatur, cùm Eccleſia Romana à Romanis vexaretur, creatus fuit Otton primus Dux Saxonum in Eccleſiæ Romanæ ſubſidium: & quòd liberata Eccleſia Romanà à vexatione Longobardorum, & Romanorum, ac Verengarij, in Imperatorem coronatur à Leone. 7. Summo Pontifice (Natione Germanus) qui Imperium tenuit vſquè ad tertiam generationem quorum quilibet vocatus eſt Otton: & quòd ex illo tempore per Gregorium. 5. Maximum Pontificem, prouiſum eſt, quòd electio Imperatoris per 7. Germaniæ Principes fieret: & quòd hic modus eligendi durauit, quantum Romana Eccleſia expediens iudicauerit, quæ ſupremum gradum tenet in Principatu Domini Noſtri Ieſu Chriſti. Hactenus Diuus Thomas in dicto loco, refert plura in propoſito Alfonſus Guerrero in Theſauro Chriſtianæ Religionis. cap. 16. an Principatus Summi Pontificis Romani ad temporalia ſe extendat. num. 13. & ſequent. pag. 113. & ſequent.

SVM-

SVMMARIVM OCTAVAE PARTIS

Huius Secundæ Quæſtionis.

1 *COnſuetudo, quòd in regnis ſuccedatur iure ſanguinis eſt generalis fere totius Orbis in tantum, quòd in eis non cadit diuiſio ēt inter fratres, ſed tantum in eis primogenitis ſuccedit, & nu. 2.*

3 *Imperatores non ſuccedunt in imperio iure ſanguinis, ſed per electionem. Et ibi plura de trāſlatione imperij ad Germanos, & de eorum electoribus.*

4 *Regno Poloniæ ſuccedituꝛ electione à ſua fundatione.*

5 *Regnis Vngriæ, & Bohemiæ ſucceditur electione, & non iure ſanguinis.*

6 *Venetiæ, ac Ianuæ monarchijs duces electione creantur, & non iure ſanguinis.*

7 *Venetiæ Ciuitas à ſua fundatione fuit per Tribunos gubernata.*

8 *Veneti non ſubſunt Imperatori. Et à quo tempore ſint ab Imperio exempti.*

9 *Venetia qualiter fuerit fundata.*

10 *Ianuæ Ciuitas à quibus gentibus fuerit debellata, & n. 11.*

12 *Regno Aethiopiæ electione ſucceditur, & nu. 16.*

13 *Aethiopia dicitur ab Aethiope Vulcani filio, & nu. 17.*

14 *Aethiopes primi mortalium fuerunt.*

15 *Aethiopiæ Rex vocatur el Preſte Iuan, qui habet ſub ſe. 72. Reges tributarios.*

18 *Aethiopiæ gentes fuerunt primi Chriſtiani.*

19 *Regno Gothorum antiquiſſimo ſucceditur electione, & non iure ſanguinis.*

20 *Regno Tartarorum ſucceditur electione, & non iure ſanguinis.*

21 *Regno Arragozæ electione tantum ſucceditur.*

22 *Regno Soldanorum electione ſucceditur, & non iure ſanguinis.*

23 *Regno Sydoniæ ſucceditur electione alicuius perſonæ de ſtirpe Regia.*

23 *Regno Spartanæ ſucceditur electione.*

25 *Spartanæ Regnum Lazedemoniæ Regnum antiquitus vocabatur. & quare hodie nominetur Sparta.*

26 *Regno Lacedemoniæ electione*

ſuccede-

ſuccedebatur.
27 *Regno Tratiæ Reges per electionem fiunt.*
28 *Regno Franconiæ Orientalis olim electione ſuccedebatur.*
29 *Regno Traprobanæ Rex ſuffragio omnium creatur.*
30 *Regno Fez ſucceditur per electionem, & non iure ſanguinis.*

OCTAVA PARS

Huius

QVAESTIONIS SECVNDAE.

AD propoſitum noſtrum reddeundo (vt ad Octauam partem huius ſecundæ quæſtionis accedamus) à quo non ſine magno ſtudio, & labore digreſſi fuimus. Dici-
1 mus etiam, † quòd prædicta conſuetudo ſuccedendi in Regnis iure ſanguinis perpetuæquè conſuetudinis, & non per electionem Magnatum, nec populorum, generalis eſt ferè
2 totius Orbis † tantumquè in eis primogeniti ſuccedunt, excluſis ſuis fratribus ex ſupradictis. Quia regnum eſt indiuiſibile, & duos non capit. Guid. Pap. quæſt. 446. latè Guillerm. Bened. in cap. Raynuntius de teſtament. verb. in eod. teſtament. relinquens in. 1. num. 158. cum ſequentib. Petr. Rebuff. & alij Docto. qui tenent eandem ſententiam quos iam citauimus in præſenti quæſtio. 2. in 1. part. eius nu. 10. & ſequent. Præterquã in Monarchijs, ac Regnis ſequentibus.

3 Et in primis dicimus † quòd de iure imperatores non ſuccedunt in imperio iure ſanguinis, & perpetuæ conſuetudinis de patre in filium, & de conſanguineo in conſanguineum proximiorem, ſed de iure electionis ſuccedunt in imperio, eumquè tantum eligunt ſeptem Germaniæ Principes perpetui. Quod ſtabilitum fuit à Gregor. 5. Maximo Summo Pontifice Anno Salutis noſtræ. 994. (aliàs Anno Domini. 1002.) qui ad Alemanos tranſtulit imperium ab Oriente, & hij Principes perpetui electores Germanici ſunt Maguntinus Treue-

renſis, & Coloníenſis Præſules, & Marchio Brandeburgenſis, Comes Palatinus, & Dux Saxoniæ: quibus componendæ diſcordiæ cauſa additus eſt Bohæmiæ Rex, vt conſtat in cap. venerabilem, vbi gloſ. de elect. gloſ. in cap. in apibus verb. vnus 7. quæſt. 1. l. 8. in princ. tit. 1. part. 2. notat Alfonſus Venero in Enchiridion temporum. fol. 83. colum. 2. Iaſon. in. l. licet Imperator. in princ. num. 2. ff. de leg. 1. Platina in vita d. Gregor. 5. fol. 60. colum. 2. Volateran. lib. 23 commenta. cap. poſt Arnulphum. fol. 277. colum. 2. in fine. & lib. 22. fol. 252. colum. 2. in fine. tradit author chronicæ generalis ætatum Mundi. 6. ætate. folio 183. & ſequent. (vbi ponit figuras huiuſmodi electorum, & modum etiam electionis & fol. 178. colum. 1. refert plura de tranſlatione Imperij ad Germanos) & author ſupplemen. chronica. lib. 12. fol. 311 colum. 2. (vbi ait, ita fuiſſe obſeruatum vſque in hodiernum diem.) Ioann. Bodin. lib. 6. Republicarum. cap. 5. Hieronym. Roman. in republicis. in lib. de Republica Gentilica. cap. 1. fol. 4. & alibi ſæpè traditur, & nos etiam idem annotauimus in 7. part. huius 2. quæſt. num. 9. dum ibi egimus de tranſlatione Imperij Romanorum ad Germanos. Circa huiuſmodi electores, & Principes Germaniæ plures leges ſtatuit Carolus. 4. Imperator ſua Bulla aurea) incipiẽte, omne regnum in ſe ipſum diuiſum.) ad eorum perpetuam vnitatem conſeruandã factam anno Domini. 1356. quam ad literam refert Cuiatius. lib. 5. de feudis. pag. 277. & ſequent. Et ita eſſe Imperatorem eſt fortunæ, vt dixit. Marc. Anton. Sabellico in commentationibus Suetonij Tranquili in vita Caij Calligulæ Cæſaris. lib. 5. in princ. fol 198. col. 1. poſt princ. tit. de patre Claudij, & eius geſtis.

4 Secundò in Regno † etiam Poloniæ ab initio ſuæ erectionis ſucceditur per electionem, & non iure ſanguinis, Magnateſquè, & populi illius Regni ſibi Regem eligunt, Ioannis Bodinus in Republicis lib. 6. cap. 5. Hieronymus Romanus in Republicis lib. fin. de republica Septentrionali. cap. 7. colum. 1. fol. 354. & prius lib. 4. de republica Gentilica. fol. 4. colum. 3. in fine. Licet aliqui authores teneant contrarium, vt diximus in 2. part. huius.

2.quæſt.nu.56.verſ.Et in Regno Polloniæ.

5 Tertiò in Regno † Vngriæ & Bohæmiæ ſecundum aliquos ſucceditur per electionem, & non iure ſanguinis, Franciſcus Sanſouinus de guberno Regni.lib.9.fo.79.Hieron.Roma.in d.lib.fi.de republica Septentrionali.c.7.col.1 fol.354.& lib.4.c.1.col.3. Io. Bodin.in d.c.5.lib.6.Laur.Surius in commentar.rerum geſtarum in Orbe ab anno Domini.1550.vſquè ad annum. 1568.pag.194.Sed re vera, reſpectu Regis Bohæmiæ iam hoc deciſum eſt à Carolo. 4. Imperatore, & Rege Bohæmiæ, qui ſuis priuilegijs conceſſit regnicolis regni Bohemiæ, vt ſolum in caſu vacationis, habeant ius eligendi ſibi Regem iuxta tenorem ipſorum priuilegiorum, vt idē Imperator Carolus Quartus Rex Bohæmiæ ſuo Edicto. generali relato per Cuiatiū lib 5.de feudis.pag.251.in medio.

Quarto Dux Venetorum
6 † de conſuetudine inueteratiſſima creatur in Senatu Veneto. Idem etiam eſt in Duce Ianuenſi.Quia hij duo Duces non ſunt propriè domini, ſed habent quandam præheminentiam in Conſilio à populo exquirendo.refert Bald.in. l.decernimus.C.de ſacr.ſanct. Eccleſ.Purpura.in l. quæcunquè.num.76.& 146.ff. de offic. eius Boer. de author. magni conſil.num.107.in fine. Franciſcus Sanſouinus in libris de regno. libr. 19. folio 159.colum.1. in princ. Ioan. Dayma.in prohæm. pragma. ſanctio.fol.6.colum. 3. verſic. comitibus.Volateran. libr. 4. commentar.vrbano.cap. de rebus Venetorum.fol.39.col. 2.& ſequent. plurib. traditur lib.12.ſupplement.chron.fol.
7 315.colu. 2. A principio † & fundatione ſua hæc Ciuitas Venetata gubernabatur per Tribunos, & poſt aliquot annos cum viderent, quòd ille modus gubernationis per Tribunos, non eis conueniebat, decreuerunt, eligere vnum Principem, qui eos regeret; cui noluerunt imponere nomen Regis, ne in futurum eis ſuam libertatem tolleret, ſed eum vocauerunt Ducem, cui ſuam limitauerunt poteſtatem, taliter quòd in eo tantum haberent Ducem ad eorum defenſionem cōtra ſuos inimicos, & non tyrannum, qui eorum tanquam de ſeruis dominaretur, quæ omnia refert Illeſc.1. part. hiſtor. pontif.lib.4.cap.21. de vita Ioannis.6.Papæ.87.fol.151. colu.

4. &

4.& ſequen.& nos in hoc commentario. quæſt. 1. num. 19. Primus Dux Venetorum creatus fuit Paulus Lutius (aliàs Paulus Heraclienſis) prope annum Domini. 720. traditur in chronica generali ætatum Mundi 6.ætate fol. 161. colum.2. Illeſc. in d. cap.21. de vita Ioannis. 6. Papæ. fol. 152.colum.1.Vnum tamen aduerto memoriæ dignum circa libertatem,& exemptionem Venetorum, quòd licet Bart.& Doctor.in diuerſis lo-
8 cis dicant † quòd Veneti ſunt in quaſi poſſeſſione libertatis, quàm præſcripſerunt contra Imperatorem, vt ei non ſubſint, vt reſoluit Iaſon. in l. ex hoc iure.num.26. ff. de iuſti. & iur.& in l.1.C.de ſum.Trinit. 1.lectu.num.11. Tamen ab authoribus grauiſſimis cõſtat, quòd Imperator Carolus Magnus fecit pacem cum Venetis, eiſquè tunc priuilegium conceſſit, quòd deinceps nullatenus eſſent ſubiecti imperio, & quò ſuis proprijs legibus gubernarentur. refert Volateran.lib.23.commentar. cap. Martianus. fol. 274. colum. 1. in fine. Illeſc. in d.lib.4.cap.33.de vita Leonis. 3.Papæ.98.fol.186.col.3. Quam exemptionem Venetianis iuſſit ſeruari Michael Curupaletes Imperator Imperij Orientalis paulo poſt annum. 812. ita Volateran. in d.cap.Martianus.fol.274.colum.2.in princ.In hac enim potentiſſima Ciuitate Venetiarum fuit translatum corpus Sanctiſſimi Marci Euangeliſtæ prope annum 840. cum antea eſſet in Ciuitate Alexandrina, vbi ipſius Ciuitatis Epiſcopus fuit,& plura de eius ſanctiſſima translatione videre licet per Illeſc. d. lib.4.cap.38. de vita Gregor. 4.Papæ.103.fol.197.colum. 3.& ſequent.Ciuitas hæc Ve-
9 netiarum † fuit fundata prope annum Salutis noſtrę.450 hoc modo.Nam cùm Atthila Rex Hunnorum in Italiam veniſſet à ſuo Regno Vngriæ ad deſtruendam ſanctiſſimam Ciuitatem Romanam, quæ erat caput Imperij, & poſtquam caſtramentatus fuit nobiliſſimam Ciuitatem Aquileyæ,& cùm ipſam ciuitatem haberet poſt duos annos valdè afflictam, ipſius Ciuitatis ciues diuites,& aliarum Ciuitatum propinquarum,nempe Ciues Veronæ,Vicentiæ, Paduæ, & aliarum Ciuitatum ab eis fugerunt metu ipſius Atthilæ Regis Hunnorum cum ſuis vxoribus,& filijs familijs,ac diuitijs, & fundaue-

runt in certis inſulis paruis, quæ erant in quodam lacu prope Ciuitatem Paduæ in quibus ingrediebantur multi fluij in quodam ſinu Maris Adriatici, ab his enim populationibus habuit initium, ac originem illa admirabilis Ciuitas Venetiæ: & à paruus initijs facta eſt Ciuitas explẽdidiſſima totius Mundi, refert copioſè Illeſc. lib. 2. primæ partis hiſtoriæ Pontificalis cap. 14. de vita Leonis. 1. Papæ.78.colum.3.& ſequen. poſt Calepin. in dictionario vltimo locorum.verb. Venetiæ, & Anton. Nebriſenſem eod.verb. in vltimo dictionario, quod nos etiam annotauimus in. 1. quæſt. huius commentarij. num. 19. De nobiliſſima Ciuitate Ianuæ ſcien-
10 dum eſt,† quod Anno Domini.939.Sarraceni Affricæ debellauerunt illam, eamque deſtruxerunt,& truncauerunt capita omnium eorum, qui eos reſiſtere voluerunt, ab eaquè fugerunt cum infinitis ſpolijs ditiſſimis, donec poſtea iterum fuit populata, refert Illeſc.1.part. hiſtor. pontif.lib 4.cap. 66. de vita Leonis.7.Papæ 129.fol. 221. colum.3.Ciuitas hæc Ianuæ fuit
11 etiam † occupata per Ducem Millani Iuanem Galeazo prope annum Domini. 1350.qui etiam fuit Archiepiſcopus Mediolanenſis, poſt aliquot aliquot annos ſe ſubtraxit ab obedientia Bernabi,& Galeazi de Viſcontis Ducum Mediolanenſis ſtatus, refert author ſupplement. chron. lib. 13.fol.378.Volateran. lib. 4. commentar. cap. res Mediolanenſium. fol. 34. colum. 1. poſt medium Platina in vita Clement.6. Papæ.fol. 99.colum.2. & in vita Innocent. 6. Papæ.fol. 100.colum. 2. & ſequent. & in vita Vrbani. 6. Papæ fol. 103.colum.2. Denique, & poſt annum. 1435. Dux Mediolani Philippus Maria iterum recuperauit dictã inſigniſſimam Ciuitatem Ianuenſem cum toto eius Comitatu,& iuriſdictione.Volateran. in d. cap. res Meciolanenſium.fol.35. colum. 1. & author. ſupplement. lib. 14. fol. 105. colum. 2. Anno tamen Domini. 1449. Ianuenſes ſe reuelauerunt contra ipſum Ducem Mediolanenſem Philippum Mariam, & ſe ſubtraxerunt ab eius obedientia, & in libertatem ſe reduxerunt, inter ſe eligendo 6.Ciues ſenes ſapientiſſimos, & ditiſſimos, quibus ſummã poteſtatem, ac arbitrium eos adminiſtrandi, & gubernan-

di conceſſerunt, & in ſuum nouum Dncem eligerũt Thomam Campifregoſi, qui fuiſſet caput eorum, notat Volaterran. in d. cap. res Mediolanenſium. fol. 35. colu. 1. poſt medium. author ſupplement. lib. 15. fol. 414. col. 1.

Quinto in Regno Æthio-
12 piæ † Rex, & Sacerdotibus eligitur, ita Ioan. Boemus de moribus omnium gentium lib. 1. cap. 4. colum. 2. poſt me-
13 dium Æthiopia † enim dicitur ab Æthiope Vulcani filio Volaterran. lib. 12. commentar. cap. de Æthiope. in princ. fol. 137. colum. 2. poſt Plin. lib. 6. cap. 36. & Calepin. in vltimo dictionario locorum. verb. Æthiopia. & in verb. Aethiopos. Aethiopes enim (ſecundum aliquos) om-
14 nium † mortalium primi fuerunt, refert Ioan. Boem. in d. libr. 1. de moribus omnium gentium. cap. 2. prope finem. & cap. 3. colum. fin. Regnumquè hoc Aethiopiæ eſt Regnum, quod vulgo dicitur Preſte Iuan. Volaterran. d. lib. 12. commenta. cap. de Aethiope. fol. 138. colum. 1. Illeſc. in 2. part. hiſtor. pontific. libr. 6. cap. 22. de vita Pij 3. Papæ. §.
15 1. colum. 8. in fine. Hic † Preſte Iuan habet ſub ſe. 72. Reges, qui ei obediunt, & tributa ſoluunt. habetur in chronica generali ætatum Mundi 6 ætate. fol. 197. col. 2. Vbi, & ait, quod in Regnis, & Imperio dicti Preſte Ioannis præſident. 127. Archiepiſcopi. Ioa: Boem. in d. lib. 1. de moribus omnium gentium. cap. 5. colum. 2. Aegyptios ab Aethiopibus oriundos. Aitquè etiam Illeſc. in d. loco, quòd omnes Reges Aethiopiæ deſcendũt per lineam rectam à Rege Salomone, & à Regina Saba (Regina inquam illius Re-
16 gni) & quòd † ab illius regni fundatione nunquàm defecerunt reges, qui in eodem regno ſuccederent de Patre in filium, & de fratre, in fratrem
17 Aethiopia † dicta eſt à calore populorum, quos Solis vicinitats torret, nam quicquid ibi eſt, ſub meridiano cardine eſt. traditur in chronic. generali ætatum Mundi. in. 2. ætate. fol. 14. colu. 2. & Calepin. in dictionario vltimo. verb. Aethiopia. in. 1. Proinde, & Franciſcus Santius ſuper Alziatum. in emblema. 59. pag. 210. ait, Aethiopes, quia propinqui ſunt Sidori Nigrorem habere ex eius vapore. Gentes enim huius regni Aethiopiæ
18 fuerunt primæ gentes, † qui Sanctiſſimam Fidem, ac Euãgelium Domini Noſtri Ieſu

Chri-

Chriſti receperunt ad inſtantiam Beatiſſimi Apoſtoli Matthæi, qui in illis partibus glorioſo Martyrio coronatus fuit & ſepultus, traditur in dicta chronica ætatum Mundi. 6. ætate. fol. 197. (alias 107.) colum. 2. & lib. 8. ſupplemen. chronica. fol. 202. colum. 2. & lib. 15. fol. 441. colum. 2. Volaterran. lib. 12. commenta. cap. de Aethiope. fol. 139. colum. 1. in medio. Illeſc. in. 1. part hiſtor. pontif. lib. 1. cap. 3. de vita Diui Petri, & aliorum Apoſtolorum. §. Mattheo. fol. 24. colum. 2. in fine. Author dictæ chronicæ generalis ætatum Mundi. in. d. 6. ætate. fol. 197. (alias. 107.) colum. 1. refert, quòd cum prædictis Apoſtolus Sanctiſſimus Thomas celebraſſet Miſſam, eleuatis in Cœlum manibus iuxta altare immerſo à tergo gladio occiſus fuit mandato Regis illius Prouinciæ, & quòd ſtatim Rex ipſe morbo elephantiæ correptus, vitæ tedio ſe interfecit. Et primus qui ſanctiſſimam fidem recepit in hoc Regno Aethiopiæ fuit eunuchus Reginæ Aethiopiæ cognomento Candaces, qui erat potens in illis partibus, & ſuper omnes Gazas eius, qui cum veniſſet in Hieruſalem adorare, & reuerteretur in patriam ſedens ſuper currum ſuum, legens Prophetam Eſaiam, miraculoſe Beatus Philippus Apoſtolus eum bapticauit, habetur copioſe Act. Apoſtolo. cap. 8. poſt medium tradit author dictæ chronicæ generalis ætatum Mundi. 6. ætate. fol. 197. (alias 107.) col. 1.

Sextò, & in antiquiſſimo Imperio Regum Gothorum, quod ipſi poſſident in partibus Septentrionibus (nempè in Prouincia, quæ vocatur Gothia, prope Prouinciam
19 Datiæ, & Scythiæ) in quo † nor ſucceditur iure ſanguinis, ſed per electionem deputatorum Regni, niſi ipſi eligant filium vltimi Regis defuncti, quia erat benemeritus. Hieronym. Romam in republicis. libr. 1. cap. 7. colum. 1. fol. 354. Licet in ſupplemento chronicarum. lib. 9. fo. 239 colu. 2. & ſequent. referantur multæ ſucceſſiones delatas fuiſſe inter Reges antiquiſſimos Gothorum iure ſanguinis. Poſtquàm verò infinitæ gentes Septentrionalium fuerunt per Mundum diſperſæ, maximè per Regna Italiæ, Hiſpaniæ, Franciæ, & Vngriç, & habuerunt in ſuum ſecundum Regem Athanaricum Primum, ſemper fuit inter

eos ſucceſſum de patre in filium, & reliquos conſanguineos, quibus defficientibus, ipſi Gothi inter eos eligebant ſibi Regem; vt copiosè habetur lib. 9. ſupplement. chron. fol. 240. & 251. colum. 2. & ſequent.

20 Septimò, in Imperio † etiã Tartarorum Imperator, aut Rex ab eis creatur, vt conſtat ex modo creationis eius, ex Ioanne Boemo de moribus omnium gentium. lib. 2. cap. 10. de Tartaria. colum. 11. in fine. fol. 110. Ioan. Bodinus in Republicis. lib. 6. cap. 5. Licet à principio huius Imperij Tartarorum, iure ſanguinis ſuccedebatur, vt diximus in præſenti quæſtione. part. 4. num. 128. verſic. 48. in regno etiam.

21 Octauò, & r ector Monarchiæ Arragozæ, (quæ eſt in partibus Græciæ, & erat olim ſupremus, donec Turca cœpit ipſam Monarchiam) nominabatur per electionem, ſecundum Franciſcum Sanſouinum in libris de guberno regni. lib. 14. fol. 113. col. 1. in medio.

Nonò idem etiam obſeruatum fuit † in dominio Soldanorum. Hieronym. Roman. in republicis. lib. 4. de republica gentilica. cap. 1. fol. 5. colu. 2. in fine. Vbi idem Hierony. Roma. colum. 3. dicit, idem eſſe in eiſdem Turcis, cum eis parum prodeſſet eſſe de deſcendentibus eorum, niſi Ianizeri id gratum ſemper haberent.

22

23 Decimò, & † Sidoni de ſtirpe regia regem eligunt. Hieronym. Roman. in d. cap. 1. fol. 4. colum. 2. lib. de republia gentilia.

24 Vndecimò, Dux † Spartanæ (qui olim erat Dominus Lacedemonum) per electionem eligebatur. Franciſcus Sanſouinus. in libris de guberno regni. lib. 5. fol. 124. colu. 2. Caputquè regni Spartanæ fuit Ciuitas Sparta, quæ olim nominebatur Lacedemonia,

25 † & poſtea fuit vocata Sparta à Sparto filio Phoronei, qui eam reedificauit, à qua Ciuitate totum illud regnum fuit vocatum Spartana, & fuit vocata Lacedemonia à Lacedemonio filio Iouis, qui aliàs vocabatur Sparta. traditur lib. 3. ſupplement. fol. 27. colum. 1. & fol. 72. colum. 1. & in chronica ætatum Mundi. 4. ætate. fol. 54. colum. 2. Calepin. in dictionario vltimo. verb. Sparta. Et vndè Spartani habuerunt originem. traditur libr. 4. ſupplement. fol. 86. colum. 1. in fine. & in d. 4. ætate. fol.

54. colum. 2. in fine. Et de
26 Rege Lacedemoniæ † etiam legitur, quòd olim, & à ſua fundatione gentes illius regni eligebant regem. Ioan. Boem. libr. 3. de moribus omnium gentium. cap. 3. pag. 1. & finali. Volaterran. libr. 29. commentar. cap. de magiſtratibus Grecorum, & Romanorum. fol. 347. colum. 2. (dicens, quòd olim Lacedemonij ſemper creabant regem perpetuum (Hieronym. Roman. in republicis. lib. 4. de republica gentilica. cap. 1. fol. 3. colum. 4. in contrarium tamen videre licet, à nobis adducta in hac. 2. quæſt. in 4. part. num. 59. & ſequent. vbi aliqua congeſſimus de hoc Regno Lacedemoniæ. Huius Regni fuit Rex Cadmo, qui fundauit Ciuitatem Thebarum, refert Ioan. Bocac. lib. 1. Cayda de Principes cap. 6.

Duodecimo in Regno Tra
27 tiæ † Reges fiunt per electionem Ioan. Boem. in. d. c. 5. lib. 3. col. 4 in fine.

28 Decimotertiò in Regno † Franconiæ Orientalis (quæ eſt pars Germaniæ) per electionem regnum conceditur Ioan. Boem. lib. 3. cap. 15. colum. 5. & faciunt quæ annotauimus. in. 2. part. huius quæſt. 2. num. 18.

29 Decimoquarto † Rex creatur ſuffragio vniuerſorum in inſula, ſeu regno Traprobanę Ioan. Boem. in d. lib. 3. de moribus omnium gentium. cap. 27. colum. 3. in princ. Solin. in memorabilibus Mundi. cap. 65. fol. 127. colum. 2. Vbi & ait, quòd omnes gentes huius inſulæ Traprobanæ eligunt ſibi in regem vnam tantum perſonam bonis moribus adornatam, clementem, antiquiorem ætate, carentem filijs, & quòd ſi habet, vel ſperatur filios habiturum, & ſi ſit virtuoſiſſimus, eum non eligunt in regem; & quòd ſi fortè poſt electionem ei filij naſcantur, remouent eum ab adminiſtratione Regni, quòd etiam refert Ioan. Rauiſius in textoris officina. pag. 340. in princ. vbi ait, quòd moribus illius inſulæ hoc receptiſſimum eſt, ne illud regnum fiat hæreditarium. Ibique etiam Rauiſi. affirmat vnum, nunquàm à me adhuc auditum, ſcilicet, quòd in tali electione Regis Traprobanæ nobiles nullum ſuffragium habent. Quin, & Solin. in. d. cap. 65. ait, quòd in iſta inſula Traprobanæ adeſt hæc conſuetudo, quòd & ſi eorum Rex ſit iuſtiſſimus, non ei permittitur facere, quod vo-

lue-

luerit,quia in ipſo regno ſunt electæ. 40. perſonæ, qui in eius conſilio ſemper aſſiſtunt taliter, quòd ipſe Rex ſolus non poſſit eſſe Iudex in cauſis capitalibus, & quòd à ſententia ipſius Regis habet locum appellatio ad populum, qui elegit. 70. Iudices, à quibus, & ab eorum ſententia non poteſt appellari. Hæc enim inſula Traprobana eſt vna de Prouintijs Regni Chinæ,refert Frater Ioannes de Mendoça Ordinis Diui Auguſtini, in itinerario Regni Chinæ.2.part.fol.229. col. 2. c.23. in princ.

Deniquè, & ſciendum eſt, 30 quòd † in Regno Fez ſuccedit per electionem de perſonis ſanguinis Regij, refert Ludouic.Marmol.in. 2. part. hiſtoriæ Affricæ.lib.4. Regni Fez.cap.de modo ſuccedendi eodem regno. fol.99.

SVMMARIVM NONAE PARTIS

Huius Secundæ Quæſtionis.

1 *Tollerabilia ſunt, quæ vetus probat conſuetudo.*

2 *Conſuetudo quòd in regnis ſuccedatur iure ſanguinis, & non per electionem, iam non eſt arbitraria, ſed neceſſaria.*

3 *Reges in regnis habent vetuſtiſſimum titulum, a iure quodammodo naturali, & Diuina quadam prouidentia.*

4 *Conſuetudo, quòd in regnis ſuccedatur iure ſanguinis poſt Diluuium habuit originem à Noæ, qui omnia regna Mundi diuiſit inter omnes ſuos filios, & deſcendentes.*

5 *Regnorum ſucceſſio quæ fit iure ſanguinis eſt ordo naturalis: & quæ fit per electionem, fit ex accidenti.*

6 *Primogenitus, quòd tantum in regnis ſuccedat, tantum fuit, & ſemper ſic erit.*

7 *Regnum quando à tyranno occupatur, & occiditur verus rex, ipſe tyrannus occidit etiam omnes conſanguineos veri regis, vt ſecurius regnet.*

8 *Regem verum ſi populus tyrannice occidit, idem populus ſolet in regem conſtituere filiũ regis præmortui, eo ipſo quod patri erat verus ſucceſſor.*

9 *Conſanguineus ſanguinis regij ſi crimen læſæ maieſtatis cõmittat contra regem, vel regnum, priuari debet cum ſua poſteritate ſucceſſioue futura illius regni.*

10 *Conſuetudo, quòd in regnis ſucceditur iure ſanguinis, & non per electionem, nimis laudabilis eſt. Corrumpiquè poteſt de facili talis electio, eſſetquè multum nociua reſpublicæ regnorum. num.* 11. *Ex ea etiam plures diſenſiones orirentur etiam inter ipſos electores. nu.* 12. *&* 13.

14 *Regnandi libidine in reipublicis regnorum multa damna, ac mortes regum, & hominum ſucceſſerunt. Alexander Magnus Rex Mazedemoniæ fuit potentiſſimus, eodem num.* 14.

NONA PARS
Huius
QVAESTIONIS SECVNDAE.

ACcedendo ad Nonam partem huius ſecundę quęſtionis. Dicimus quòd cùm conſuetudo ſuccedendi in regnis iure ſanguinis, & non per electionem, fuerit communis Orbis, & generaliter vigeat, vt copioſe diximus, & fundauimus in. 2. & reliquis partibus huius. 2. quæſtionis) inuiolabiliter eſt ſeruãda. Quia
1 † tollerabilia ſunt, quæ vetus probat conſuetudo. l. cum ſatis. C. de agricolt. & cenſit. lib. 11. tradit in terminis ſimilis vniuerſalis conſuetudinis Mũdi. Petr. Rebuff. de decimis. quæſt. 13. num. 46. verſic. & hæc eſt. facit tex. in l. minimè ff de legib. notat author. ſupplement. chronica. lib. 12. fol. 312. colum. 2. Ex dicta enim
2 conſuetudine ſequitur † quod regnorum ſucceſſio, quæ fit iure ſanguinis de patre in filiũm, & non per electionem, iam non eſt arbitraria, ſed neceſſaria l. ſæcularij. ff. de extraord. crim. cum ſimilibus quorum meminit in noſtris terminis Ioan. Leziri. de primogenitura. lib. 2. quæſt. 15. colum. 15. verſ. & ita. Vnde dixit Anchar. in quodam con
3 ſil. quòd † reges in regnis habent vetuſtiſſimum titulum, à iure quodammodo naturali, & diuina quadam prouidentia, vt ſupra explicatũ eſt. Sequitur Anto. Corſet. de poteſtate regia. 1. part. quæſt. 1. num. 3. in fine, & ſuadetur à nobis iam traditis in præſenti commentario. quæſt. 1. nu. 11. & 48. Quod etiam ſuadetur, quia ſi benè conſideremus ſacram ſcripturam, & hiſtorias antiquiſſimas, hæc vniuerſalis conſuetudo, quòd in regnis ſuccedatur iure ſangui
4 nis, habuit originem à Noe, † nam hic tantum fuit monarcha omnium Regnorum, & Gentium, & ſtatim poſt Diluuium diuiſit omnia Regna Mundi inter omnes ſuos filios, & nepotes, ponens eos Principes ſuper omnem ter-

ram, & regna, à quibus diriuantur omnes Monarchiæ Mundi, & ab eis deſcendunt omnes Reges, & Gentes eorum, vt conſtat Geneſis. cap. 10. & 11. notat expreſſe Alfonſus Venero in Enchiridiõ temporum. fol. 55. colum. 1. in fine. & confirmatur ex traditis in 1. quæſt. huius commentarij. num. 1. & 2. Quòd enim in Regnis ſuccedatur iu
5 re ſanguinis † eſt naturalis ordo ſucceſſionis regnorum, quę autem fit per electionem fit ex accidenti. notat in terminis Ioan. Dayma in prohæmio pragmaticæ ſanctionis. fol. 6. colum. 1. Boer. conſil. 10 viſo. num. 16. in fine. Quia vt ait Bald. in l. ex hoc iure. ff. de iuſt. & iur. colum. 2. num. 4. verſi. 4. quæritur. ſemper fuit
6 † & ſemper erit, quòd in regnis tantum primogenitus ſuccedat, quæ ſententia à nobis iam fuit cõfirmata ex pluribus, quæ congeſſimus in. d. quæſt. 1. huius commentarij. num. 9. & 10. Vnde Socrat. in Oratione per eum facta in perſona Nicoclitis Regis Cypri. poſt principium. refert, quòd ipſe Rex ſic dicere ſolebat, Regnum enim meum hoc Cypri non poſſideo contra legem, nec contra rationem, nec tanquàm alienum, ſed ſanctè, & iuſtè teneo, & à principio fuit poſſeſſum à primogenitoribus meis, vſque ad Patrem meum, & eo defuncto obtinui illud.

7 Ex ſupradictis ſequitur, † quòd quando per vim ab aliquo tyrãno extraneo aliquod regnum occupatur, & occiditur verus Rex, intruſus Rex procurat occidere etiam omnes filios, & conſanguineos præmortui Regis, vt ſecurus tale regnum poſſideat. vt contingit in Baaſa Rege Iſrael, ac Hieruſalem. lib. 3. Reg. cap. 16. Idem etiam fuit in Nadab Rege Iſrael, quem occidit Baaſa filius Achiæ (de domo Iſadyrr) quia ait Diuina ſcriptura, quòd Baaſa non reliquit vnam animam de ſemine eius. lib. 3. Reg. cap. 15. prope finem. Similiter Iehu factus eſt Rex Iſdrael, & occidit regem Ochoſiam, & omnes eius filios, dempto Ioas eius filio minore, quem ſecrete furata eſt Ioſabeath filia regis Ioram. lib. 2. Paralipome. cap. 22. prope finem. lib. 4. Reg. cap. 11. in princip. notat Ioſeph. lib. 9. de antiq. Iudaic. cap. 7. & Ioan. Raniſi. textoris officin. pagin. 1184. Proindè, & idem contingit in illo crudeliſſimo Rege Hærode, qui tempore Natiuitatis

Do-

Domini Noſtri Ieſu Chriſti regnabat in Hieruſalem, qui innumerabilem copiam Innocentium fecit occidi, vt eundem Dominum noſtrum (authorem vitæ) interficeret, credens, ita ſecurus deinde regnaturus. Matth. cap. 2. cum alijs quæ annotauimus in. 5. part. huius quæſt. 2. num. 66. & ſequent. Vndè Abulen. ſuper Matth. in d. cap. 2. quæſt. 38. ſuper quæſtione illa, quare Hærodes rex cum tanto deſiderio Chriſtum Dominum Deum Noſtrum occidere voluit, ait, quia timebat, quòd ipſe, & poſteritas eius perderet regnum illud Hieruſalem, Moueriquè potuit ipſe Hærodes, quià timebat, ne quis de ſemine Ircani, vel Ariſtoboli Natus (quibus regnum illud Hieruſalem prius pertinebat) eſſet regnaturus, ſe tanquàm alienigena deſtituto. Petr. Comeſtor. in hiſtor. ſacra cap 7. de ſtella, & Magis fol. 187. colum. 2. in princip. Vbi, & cap. 11. colum. 1. & Ioſepho. ait, quod potuit etiam moueri, ex eo, quòd cum ipſe Hærodes Citatus eſſet per Epiſtolam ab Auguſto Cæſare, vt Romam iret, accuſationi filiorum reſponſurus ſuper ſucceſſione regni Hieruſalem poſt diſceptationem ab eis co ram Cæſare factam, reconciliatio hac lege facta eſt à Cæſare, vt adoleſcentes patri in omnibus obedirent, ipſe autem regnum dimitteret, cui ex eis vellet. Prout etiam contingit, tempore quo alius rex Hęrodes inuaſit Sanctam Ciuitatem Hieruſalem, quia ipſe occultèr, & fraudulentèr occidit adoleſcentem filium dicti Ircani, iam ſummum Sacerdotem, quia pro patre erat in Hieruſalem regnaturus, refert Abule. ſuper Matth. cap. 2. quæſt. 17. in medio. Verùm & apud Paul. Oroſi. (diſcipulum Beati Auguſtini) libr. 2. hiſtoriæ. cap. 4. in princip. legitur, Romulum occidiſſe Auum ſuum, Patrem, ac eius Fratrem, primos fundatores Sanctiſſimę Ciuitatis Romanæ, vt ipſe ſolus remaueret Dominus Romanorum, quod etiam refert Vuolegango Latio lib. 10. de migrationibus omnium gentium, per totum cuius homicidij facit mentionem tex. & gloſ. in cap. in apibus. verb. Roma. 7. quæſt. 1. & gloſ. etiam in. §. ſanctæ quoquè res verb. deliquerunt Inſtitut. de rerum diuiſio. Noſtriquè temporibus hoc legitur feciſſe Herruz, qui vocabatur Baruaroxa, cum tyrannicè occupauit regnum Tre-

me-

mecen. Ludou.Marmol.in.2. par.chronicorum Affricę lib. 5.f.18. Aut ſaltem ipſi tyrāni mittunt in exilium à toto regno debellato omnes filios,& conſanguineos vltimi Regis ſpoliati, vt legitur contingiſſe anno ſalutis noſtræ 1194. quando Safandinus Frater Saladini Regis Ægypti mortuo dicto Rege Saladino occupauit totum illud Regnum Ægyptij, habetur lib.12.ſupplement.chronica.fol.340.colu. 1. Et alibi ſæpe multa ſimilia authores tàm antiqui, quàm moderni referunt.

Proindè,& pluries contin-
8 git, † quòd cùm populus tyrannicè occidit ſuum regem, poſtea verò idem populus cōſtituere ſolet in regem ſuum filium regis præmortui, eo ipſo quòd patri regi futurus ſucceſſor erat. Vt contingit in Ioas Rege Iuda, quem eius ſubditi occiderunt,& ſtatim filium eius Amaſiam Regem conſtituerunt.lib.2.Paralipome.cap.24.in fine.& cap. 25. in fine.Similitèr in Ciuitate Hieruſalem facta fuit coniuratio contra prædictum Regem Amaſiam, eumquè occiderunt,& ſtatim Populus Hieruſalem pro eo conſtituit in ſuum regem Aziam eius filium l.2.Paralipo.cap.25.in fine.& cap.26. in prin.:& lib. 4.Reg.cap.14.poſt medium. & cap.15.in princ.Proinde, & in Ciuitate Hieruſalem cōiuratio fuit facta contra Ammon regem Iuda, quem ſimiliter occiderunt, eoquè defuncto in regem Iuda conſtituerunt ſibi Ioſiam filium eius. lib.4 Reg. cap. 21. in fine. & lib.2.Paralipo.cap.33.in fine. Hariarathes rex Capadotiæ inſidijs occiſus fuit per Gordium populo inſtante, Fratrem ſuum in regem ſunt cōſtituerunt, vt legitur apud Iuſtinum hiſtoricum in Trogi Pompei hiſtoria. lib.38. poſt princ. Verùm,& inter tyrannos hoc idem vſitatum eſt, quia poſtquàm in Sicilia fuit extinctus quidam tyrannus rex, milites in locum eius maximum natu ex filijs eius cognomento Dionyſium eligerunt, vt habetur apud dictum Iuſtinum lib.21.in prin.

Inferturquè etiam ex ſu-
9 pradictis. Quòd ſi † aliqua perſona de ſanguine regio cōtra regiam Coronam, ſeu rem publicam regni crimen læſæ Maieſtatis commiſerit, poſſet hic delinquens cum ſua futura poſteritate priuari omni tempore, & iure futuro ſucceſſionis regni, tradit in terminis Gregor. Lup. in. l. 2.

verb.eſt non auiendo, fecho. colum. 1. tit. 15. parti.2.poſt Cuid. Pap qui hoc tradit in terminis ſucceſſionis Regni Franciæ.q.487.nu.3.

Prædictaquè conſuetudo generalis Mundi ſuccedendi in regnis iure ſanguinis, & non per electionem Magna-
10 tum,& Populorũ † nimis lau dabilis eſt,vt ex pluribus ſuadet Ioan.Leziri. lib.2. de primogenitu. quæſt. 14. & al.j quos ſequitur Couarru. in cap. 1.practic.qq.num.4. verſic. ſed & conſuetudinem hanc Ioan. Matienzo in. l. 1. gloſ. 1.num.12. & ſequentib. tit.7.lib.5.recopil.Ioa. Bodin. in republicis. lib. 6. cap. 5. Si
11 enim per electionem † in regnis ſuccederetur, poſſet talis electio corrumpi,& eſſet multum nociua reipublicę regnorum, vt in terminis aduertit Did.Septiman.lib.3.de republica.cap.5.num.165.pag.35 vbi refert Bieſum lib. 1.de republica.dicentem hæc verba, Non nunquàm per electionẽ Principes fiunt;&quamquàm hæc ſuas vtilitates habeat,tamen ab iniuſto fauore corrumpi,fermè ſolet:& etiam ſi fuerit electio in corrupta, potiùs eos aſſumet Principes, quorum maiores Imperium reſtè gubernarunt. Nos certè tales ad optimè conſtitutam rempublicam regendam accomodatiſſimos fore ſperamus. Nam filij parentibus ſimiles eſſe ſolent, & à magnis cauſis effecta quoquè magna prouenire.Et ſtatim inibi Septiman. num.166. ex eodem authore ſic formaliter ait.Succeſſio enim hæc multò ſecuriorem reipublicę ſtatum red dit:nouos enim Principes,rarò ſine magno periculo, ſæpè cum magna Ciuitatum pernitie videmus,eſſe creatos,nã cùm multis eadem eſt ſpes propoſita imperij,non poteſt frequenter reſpublica periculoſiſſimis motibus non concuti: non poteſt perditiſſimis ſeditionibus non diſcerpi.His igitur, & alijs rationibus perſuaſi putamus, eſſe multò melius,vt à bonis parentibus filijs ſimiles principatum conſequãtur.Hactenus Septiman.Eiuſquè ſententia probatur optimè in cap.Moyſes.8. quæſt.1. tenet etiam author ſupplement.lib.12.fol. 311. colu.2. Ludo. Velazq. de Auendaño. in l.40.Taur.gloſ 2. num.10. Hæc enim fuit vna de calamitatibus Iudeorum, vt refert Propheta Eſaias in.cap.3 ibi, Appræhendet enim vir Fratrem ſuum domeſticum patris ſui,& dicet, veſtimen-

tum tibi eſt,Princeps eſto noſter,ruina autem hæc ſub manu tua, vbi expreſſè notat Hect.Pinto.pag.38. poſt medium. cuius dictum ſuadetur ex his, quæ diximus in quæſtione præcedenti, prope finem, & probatur optimè in d. cap. Moyſes. 8. quæſt.1.Et Pinto in.d.loco.citat. ad hanc ſententiam alium tex. diuinæ ſcripturæ Deutero. cap. 17. vbi ſic dicitur, eum regem conſtitues, quem Dominus tuus elegerit. Animaduertitquè Hect. Pinto vbi ſupra, quòd in. d. cap. 17. Deutero. non dicitur, quem tuo appetitu ductus elegeris,ſed quem Deus elegerit. Quia vt inibi ait,non enim Deus omnes eligit.Ipſe enim per Oſeam Prophetam in cap.8. ſic ait, ipſi regnauerunt,& non ex me, Princepes extiterunt, & ego ignoraui,quem locum refert etiam Hect. Pinto ſuper Eſaiam in.c.22.pag.209.

Suadenturquè ſuperiora. Nam ſi reges crearentur electione multorum electorum
12 † facilè plures diſenſiones, & diſcordiæ in republicis orientur, & etiam inter ipſos electores. Prout contingit in electoribus Imperij prope annũ Domini Noſtri Ieſu Chriſti. 1256. qui mortuo Federico Imperatore filio Conrradi Imperatoris, fuerunt valde diſcordes in electione Imperatoris, & contendentes vifariè diuiduntur,in qua diuiſione duos elegerunt Imperatores, ſcilicet Regem Hiſpaniarum Alfonſum Decimum,& Ricardum Cornubiæ Comitem Fratrem Regis Angliæ. Sed neuter eorum fuit confirmatus,nec coronatus:ſed Imperium vacauit per 17.annos quibus elapſis iuſſu Gregor. 10. Maximi Summi Pontificis fuit nominatus in Imperatorem Rodulphus Rex Romanorum.traditur in chronica generali ætatum Mundi. in 6.ætate. fol. 214. col. 1. & lib. 13.ſupplement.chron.fol. 349.col.2. in fine.Platina in vita Clement.4.Papæ.fol. 87. col.1.in fine.cum ſequent.Poſtea vero anno Domin. 1273 idem Alfonſus 10. ad inſtantiæ dicti Summi Pontificis Gregor. 10. omne ſuum ius prædicto Rodulpho Imperatori conceſſit,habetur in d.6. ætate fol.216.col.1.Verùm,& anno Domini. 910. mortuo Imperatore Imperij Occidentalis Ludouic. 4. fuerunt magnæ prætenſiones ſuper electione noui Imperatoris.Nam Italiani prætenderunt eligere Berengarium,& Franci prætẽ

derũt eligere Ludouicũ Quintum filiũ Boſonis Regis Prouencæ. Et Germani Principes eligerunt Corradum Ducem Franconiæ Orientalis. Qui nõ fuerunt habiti pro legitimi Imperatores, quia non fuerũt legitimè electi, refert plura in propoſito Illeſc. 1. part. hiſtor. pontifi. lib. 4. cap. 58. de vita Sergij. 3. Papæ. 122. fol. 216. col. 4. Vbi, & ait, eaſdem differentias tunc fuiſſe in Imperio Orientali ſuper electione Imperatoris Conſtantinopolitani imperij. Item, & per 8. annos ab anno Domini. 1315. fuerunt magnæ diſcordiæ inter Electores Imperij, an Ludouicus de Vauaria eſſet eligendus, an verò Federicus Dux Auſtrię, & tandem inter ipſos prætenſores imperij bellum magnum ortum fuit, in quo Federicus fuit ſuperatus, & ipſe Ludouicus ſolus cum imperio remanſit, & in imperatorem fuit electus, tradit Volaterran. lib. 23. commentar. fol. 279. colum. 2. ante medium, & author ſupplement. chronica. libr. 13. fol. 367. colum. 2. Et de ſimilibus diſenſionibus ſuper electione regum, refert plura Plutarc. de viris illuſtribus, in vita Numæ Pompilij. fol. 21. colum. poſt medium, & copiosè Bernardinus. de Buſti. in. 2. part. ſermon. roſarij in ſermon. 34. littera Q. cum multis ſequentibus à fol. 341 vſq; ad fol. 346.

13 Quid plura, † & ſimiles & multo maiores differentiæ, ac diſenſiones fuerunt in Eccleſia Dei ſuper electione Summi Pontificis. Et prima fuit anno Domini 423. cum electio Summi Pontificis tunc pertinebat ad Clerum Romanum, & ad ipſum Populum Romanum, qui ſolebat tales electiones Pontificum approbare (ex cap. in nomini Domini. verſic. eligatur. 23. diſtin. & alibi ſæpe habetur,) quia tempore quo deceſſit Sozimus Pontifex, illo anno ſuper electione ſequentis Pontificis, fuerunt ambo ſtatus Clericorum, & Laicorum populi vnum coadunati, inter quos fuit magna diuiſio, quia cum ſe concordare non poſſent in duas partes ſe diuiſerunt, & vnus ipſorum ſtatus fuit congregatus in Baſilica Iulij, altera in Conſtantiniana, ſcilicet in Eccleſia Beati Ioannis Latra. & qui ſe congregauerunt in Baſilica Iulia, erãt plus numero, & magis qualificati, & elegerunt in Summum Pontificem Bonifatium; & alter ſta-

tus Baſilicus B. Ioannis Latra. eligerunt Eulalium, & ambo ſtatus ſuum Summum Pontificem adornauerunt, ipſiquè electi ſe, vt Pontifices exiſtimauerunt. Quamobrem fuit magna ſciſma Romæ: & cum Honorius Imperator, & eius Auguſta Placidia reſiderent in Ciuitate Mediolani, exulauerunt ambos aſſertos Pontifices à Ciuitate Romana; quorum exilium durauit per tēpus ſeptem menſium, & in fine eorum fuit confirmata electio dicti Bonifatij Papæ, & Eulalius fuit vt Antipapa priuatus: quibus peractis, vt futuris electionibus modus daretur, fuit cautum in cap. ſi duo 79. diſt.) quòd cùm ſimilis caſus contingerit, propter temeritatem electorum, & eorum competentiam, quòd tunc neuter pontificum electorum ſit Pontifex, ſed quòd ipſi electores, iterum electionem faciant, ſupradicta copiosè refert Illeſc. 1. par. hiſtor. pontific. lib. 2. cap. 11. de vita Bonifatij. 1. Papæ. 44. fol. 73. col. 4. alia etiam ſciſma fuit in Eccleſia Romana anno. 501. inter electos, & electores, deceſit enim eodem anno Anaſtaſius. 2. Papa. 52. & Clerus Romanus claſis. 4. diebus, ſe congregauit ad eligendum ſucceſſorem, & inter Clericos electores fuit magna diuiſio, talitèr, quòd non potuerun ſe cōcordare in votis, & æqualitèr inter eos res diuiſa fuit circa prædictam electionem, & electorum vna pars ſe congregauit in Baſilica Beati Ioannis Latran. altera vero in Eccleſia Beatæ Mariæ in Via: & cōgregati in Eccleſia Beati Ioannis erant plures numero, & qualitate, & hi in Summum Pontificem eligerunt Simachum. 1. Sardum, hominē quidem literatiſſimū, & magnæ ſanctitatis, & exempli. Qui vero fuerunt congregati in Eccleſi B. Mariæ eligerunt Laurentium Presbyterum Romanum. Et quia omnes ipſi electores tenacitèr perſeuerauerunt in ſua electione, & Papa nominato. Quarè magna diuiſio, & ſchandalum ortum fuit in Populo Romano, & per aliquot dies non potuit terminari, quis eorum eſſet verus Papa, donec ad Theodoricum Regem Italiæ (qui Rauennæ reſidebat) miſſerunt relationem ſucceſſorum in dicta electione, qui tanquàm ſingularis, & excellens Princeps (& ſi Arrianus) deſiderauit hanc cauſam pacificare, & acquietare, fecitquè Rauennæ congregari Conciliū Epiſcoporū

cui ipſe præſens fuit, iubens, quòd de hac re diſcuteretur in eius præſentia, factaque diligenti examinatione, omnibus de illo concilio viſum fuit, quòd electio Simachi fuerit legitima, & ſecundum ius. Quamobrem prædictus Rex Italiæ Theodoricus iuſſit, quòd Simachus in Pontificem legitimum reciperetur, & quòd Laurentius non ſe nominaret deinceps Papa; & hoc modo ſciſma ceſſauit prędicta in Eccleſia Dei, & ipſe Simachus fuit receptus in Summum Pontificem, & ab omnibus adoratus pro vero Summo Pontifice, quæ omnia refert Illeſc. 1. part. hiſtor. pontific. lib. 3. c. 4. dę vita Simachi. 1. Papæ. 53. fol. 92. Verum, & aliud ſciſma ſimile fuit ſuper electione Summi Pontificis poſt mortem Fœlicis. 4. Papæ. 56. anno Domini. 533. refert Illeſc. in d. lib. 3. cap. 8. de vita Bonifacij. 2. Papæ. 57. fol. 98. colum. 1. Quin & aliud longum ſchiſma fuit, tempore quo Papa Vrbanus deceſſit, nam ſuper electione ſequentis ſucceſſoris fuit vnũ de maioribus Schiſmis Eccleſiæ, quæ durauit per tempus. 39. annorum, & fuit ſchiſma. 22. in ordine, & ſumpſit exordium anno Domini. 1390. habetur in chronica generali ætatũ Mundi. 6. ætate. f. 232. colum. 2. in medio.

Similitèr, & ex ſimilibus p̃tẽſionib⁹ regnorũ, ſi in regnis electione ſuccederetur, & non iu-
14 re ſanguinis † plura damna mortes, ac inconuenientia reipublicis regnorum ſequerentur, ac ſequta fuere. Nam Abimelech filius Ieroboal procurauit eligi per amicos in dominum, & 70. fratres ſuos occidit, aliaq; fecit mala. Iudic. c. 9. Petr. Mexia lib. 1. variæ lectionis. cap. 30. Sed permiſſione Diuina à quadam fœmina occiditur ictu lapidis molaris, habetur in d. cap. 9. Iudicę. & lib. 11. Reg. cap. 11. in fine Athalia libidine dominandi, omne ſemen Regium interfecit. lib. 4. Reg. cap. 11. late Ioan. Bocacius lib. 2. dę la Cayda de Principes. cap. 7. Tholomeus. 5. Rex Ægypti, vt obtineret Regnum Hieruſalem, Simonem, & eius filios interfecit. lib. 1. Machabeor. cap. fin. Galaal præſumptuosè dicebat, vtinam daret aliquis populum iſtum ſub manu mea, vt tollerem de medio Abimelech, quod non fecit lib. Iudic. 9. Eleuabatur Adonians dicens, ego regnabo, & poſtea non euenit. lib. 3. Reg. cap. 1. Nabuchodonoſor di-

xit, cogitationem ſuam in eo eſſe, vt omnem terram ſubiugaret. Iudith. cap. 2. Legitur de Nino Rege. 1. Aſſiriorum, quòd libidine dominandi, vicinis ſuis bellũ intullit, quos propter bellandi imperitiam citò ſubegit, refert author chronicæ generalis ætatum Mundi. 2. ætate. fol. 17. pag. 2. & fol. 20. pag. 1. Dicebat Seron, faciam mihi nomen, & glorificabor in regno, & debellabo Iudam, & tamen ipſe fuit poſtea debellatus. lib. 1. Machabeo. cap. 3. De potentiſſimo Xerxe Rege Perſarum (filio Darij Regis illius Regni) legitur, quod non ſolum deſiderabat dominium Orbis habere, ſed etiam mouere bellum contra Deos ſuperos, ſed ipſa libido, & cupiditas regnãdi eum in totum humiliauit, & à multis nationibus, & gentibus fuit ſuperatus, & victus, vt copioſe refert Ioan. Bocacio. lib. 2. de la Cayda de Principes. cap. 6. & 7. Zambri occidit dominum ſuum, vt regnaret poſt eum, & tamen ſeptem diebus tantum regnauit. lib. 3. Reg. cap. 16. traditur in chronica ætatum Mundi. 4. ætate. folio. 49. colum. 2. Baaſa occidit Nadab. lib. 3. Reg. cap. 15. Et Iehu occidit Ioram habetur lib. 4. Reg. cap. 9. Et cum duo filij Philippi Regis Syriæ in diſcordiam regnarent in Regno Syriæ petitione Syrorum Digrantes Rex Armeniæ fit Rex Syriæ, tradit Iuſtinus lib. 40. hiſtoriæ. pag. 299. ſequitur Gerardus de Mercatore in demonſtratione temporum. pag. 130 in fine. Aſdrubal poſtquàm venit in regna Hiſpaniæ, animo ea dominandi, ſicut fecerat eius Socer Amilchar, fuit poſt breue tempus occiſus à quodam ſeruo, refert Alfonſus Venero in Enchiridiõ temporum. fol. 43. colum. 1. Tholomeus regnum Alexandri voluit occupare, ſed parum eo fuit functus, quia die tertia mortuus eſt. lib. 1. Machab. cap. 11. Verùm, & Anthiochus Magnus Rex Syriæ volens Tholomeum Regem Ægypti, & duos eius filios priuare regno, eos occiſit, ſed parum Regno Ægypti potitus eſt, nam per Populus Ægypti per vim excluſus fuit a poſſeſſione eorum, traditur lib. 7. ſupplement. chron. fol. 151. colum. 1. De Romulo, & Remo eius fratre primis Regibus Romanis legitur, quòd Romulus, vt ſolus regnaret in Romanorum Regno, Occiſit Remum eius fratrem, quod vltra hiſtorias antiquiſſimas,

&

& modernas refert Ioan. Bocacio in ſua hiſtoria Cayda de Principes.lib.2.cap.20. in fine. Tiberius Grachus regnũ Romanum affectans, occiſus fuit, refert Saluſtrius in fine coniurationis Catilinæ. Et cùm in Imperio regnarent ſimul Honorius, & Archadius fratres, filij Theodoſij Imperatoris, cùm Ruffinus eius Capitaneus generalis occultè procuraſſet dominium Imperij, ab Archadio fuit occiſus. Volateran.lib.23. commentar. 272. colum. 1. Petr. Mexia lib. 1. variæ lectionis. cap. 30. dùm agit de calamitatibus Ciuitatis Romanæ. De Didio Iuliano legitur, quòd mortuo Imperatore Pertinace, procurauit eligi in Imperatorem, oblatis immenſis pecunijs, & alijs præcioſiſſimis rebus, vt milites eum in Imperatorem eligerent Romanum, factaquè huiuſmodi electione, tantùm ſeptem mẽſibus Imperio potitus fuit, & cùm Septimus Seuerus magno exercitu veniſſet Romæ contra eum, per ſuos proprios milites, & Senatores publicè obtruncatus fuit, authores Latini antiqui communiter tradunt Abſalon (vt ad aliquod exemplum Diuinæ Scripturę deueniamus) Sanctiſſimum Regem Dauid eius Patrem vita, & regno ſpoliare conatus eſt (lib.2.Reg.cap.15.) & poſtea morte præuentus fuit. eod.lib.2.cap.18. De Hærode rege Hieruſalem, qui inibi regnabat tempore Natiuitatis Domini Noſtri Ieſu Chriſti legitur, quòd timens, ne eodem regno priuaretur propter Natiuitatem Chriſti occidit omnes Innocentes, & duos eius filios exiſtimans, inter eos eſſe Ieſum habetur Matth. 2. refert Ludou. Granaten in. 1. part. Symboli fidei. cap. 36. 2. pag. 161. Idem, & legitur de Sedechia rege Iuda. ex Ioanne Boccacio. lib. 2. cap. 14. & 15. De potentiſſimo Alexandro rege Macedoniæ legitur, quòd ex quo audiuit à Demochrito Philoſopho, plures alios Mundos eſſe valdè fuit contriſtatus, ex eo, quòd ei eſſent ignoti, ad ſubiugandum eos, refert Petr. Beuiſtuam in diſcurſu excellentię hominis, quem ſcripſit in fine ſui libri theatri Mundi. Similiter idem Alexander egrè ferebat, ex quo non poterat conſequi regna Indiarum, Portugalliæ, refert Hect. Pinto in Eſaiam cap. 54. pag. 445. in medio. Proinde, & Conſtantinus Imperator, vt ſolus imperaret,

expullit ab Imperij admini-ſtratione Imperatricem Iremnem eius Matrem, quæ coniecit filium ſuum Conſtantinũ, & ab eo oculos eruit, refert Ioan. Rauiſi. in textoris officina. pag. 163. (vbi, & paginis ſequentibus ſcribit alios ſimiles caſus, & ſucceſſus graues factos propter cupiditatem regnandi, & etiam in pagin. 198. verſ. Iremne. Voletera. lib. 22. comment. in prin. fol. 251. colum. 2. poſt medium. Platina in vita Hadriani. 1. Papæ. fol. 47. col. 1. poſt medium Illeſc. lib. 4. hiſtor. pontific. 1. part. cap. 32. de vita dicti Hadriani, 1. fol. 183. colum. 3. & cap. 33. de vita Leonis. 3. Papæ. fol. 184. colum. 2. De Imperatore Emiliano qui ſucceſſit in Imperio paulo poſt annum. 262. legitur, quòd cùm eſſet Dux generalis Imperatoris Calli, ſuperauit ipſum Gallum, & eum occidit ſpe imperandi, ſed paruo tempore potitus fuit Imperio, quia inter quatuor menſes fuit à ſuis militibus occiſus, refert Illeſc. 1. part. potifi. lib. 2. cap. 14. de vita Leonis. 1. Papæ. 47. fol. 82. col. 2. Legitur etiam de Eleuterio duce Imperatoris Heraclij (qui etiam fuit Exarchus Rauenæ nomine ipſius Imperatoris) quòd anno Domini. 517. contra fidelitatem debitam ipſi Imperatori, fecit ſe nominari Regem Italiæ (cuius nomine prius Italiam regebat) & cùm tunc vellet Sanctam Romanam Ciuitatem in ſua poteſtate habere, & etiam alias Ciuitates Italiæ vt vera rex Italiæ diceretur, permiſſit Diuina Maieſtas, quòd antequàm ipſas Ciuitates debellaret, ſui homines eum interfecerunt, quia proditoriè ſe ante nominauerat regem Italiæ, refert Illeſc. in d. lib. 4. cap. 5. de vita Bonifatij. 5. Papæ. fol. 132. colum. 2. De Hiſpaniarum rege Alfonſo 4. legitur, quòd quia monaſticam vitam elegit in monaſterio vulgo dicto de Saagun, renunciauit regnum Hiſpaniæ in fauorem Donni Ramiri eius Fratris, à quo Monaſterio poſtea exiuit, animo recuperandi regnum hoc Hiſpaniæ à ſe renunciatum, ſuper cuius recuperatione habuit bellum cum dicto rege domno Ramirò eius fratre, victuſquè fuit ab eodem Ramiro, & ab eo oculos erui fecit, quod contingit anno Domini. 895. refert Alfonſus Venero in Enchiridion temporum fol. 48. colum. 2. De Andronico famoſo Greco legitur, quòd libidine dominandi Imperiũ

anno

anno Domini. 1186. occidit Alexium Imperatorem Grecorum, cùm eum haberet in tutelam: & ita ipſe Andronicus obtinuit ipſum imperium ſed parum imperio prædicto potitus fuit, quia propter ſuas magnas crudelitates, eius ſub diti eligerunt alium Imperatorem nomine Iſac, qui fauore gentium Imperij habuit in ſua poteſtate dictum Andronicum, quem eodem anno magnis tormentis, & ſupplitijs fecit occidi. Volaterran. lib. 3. commentar. cap. Martianus. fol. 276. colum. 1. prope finem. traditur lib. 12. ſupplement. chronic 338. colum. 1. Item de Martino Imperatore legitur, quòd cùm occideret Antoninum Caracalla Imperatorem, ſtatim fuit in Imperatorem electus, cum quo etiã Imperauit Diadumenus eius filius, ſed parùm Imperio vſi ſunt, nam ambo ab exercitu Antonini Heliogabali filio dicti Antonini Caracalla occiſus fuit. Volaterran. in. d. lib. 23. cap. Neruam. fol. 266. co. 1. in fine. Verùm, & de Chriſtophoro Papa. 123. in ordine legitur, quòd ſpe obtinendi Summum Pontificatum anno Domini. 907. detrudit in carcerem magnis cautelis Leonem Papam eius anteceſſorẽ (cùm eum gratum haberet, tanquàm eius ſaliarem) qui ex triſtitia magne in carcere mortuus fuit, vt ipſe Chriſtophorus obtineret Summum Pontificatum, ſed permiſſione diuina, hic Chriſtophorus poſt 7. menſes ſui Pontificatus priuatus ſua dignitate Pontificali, & accepit habitum monaſticum, à quo extractus fuit mandato Sergij Papæ ſui ſucceſſoris, & poſitus in grauis carceribus, vbi mortuus fuit eodem anno, habetur lib. 11. ſupplement. chron. fol. 300. colum. 1. idem refert copioſè Illeſc. 1. part. pontifi. lib. 4. cap. 57. fol 216. colum. 1. & 2. & in cap. 58. de vita Sergij. 3. Papæ. 122. De Papa etiam Damaſo. 2. (natione Bauaro) legitur, quòd anno Domini. 1049 violenter aſſecutus fuit Summum Pontificatum, in quo tãtum vixit. 23. diebus, refert Volaterran. lib. 22. comment. fol. 253. colu. 1. poſt medium. Illeſc. in d. 1. part. pontif. lib. 5. cap. 7. de vita Benedicti. 9. Papæ. 151. fol. 257. colum. 1. in cum ſequent. Sed Cardinalis Baronius tomo. 11. ſub anno 1048. pag. 158. benè probat, quòd legitimè, fuit electus, Præterea de Zenobia Regina Palmitenorum legitur, quòd cùm eſſet potens, & in rebus

bellicis adeò admirabilis, & ipſa per potentiam, & arma ferè omnia regna Europæ debellauit, cogitauit ingredi triumphando in Ciuitate Romana, & ad id plura neceſſaria præparauit, non ſic ei euenit, ſed contrarium, talitèr, quòd Imperator Aurelianus in curru ditiſſimo ipſius Reginæ ingreſſus fuit ipſam Ciuitatem Romanam cum ea triumphando, quod adnotant multi authores, quorum meminit licentiatus Ioannes de Acoſta lib. de guberno rectoris.in.2.tracta.fol.96. Deniquè ſpe imperandi regendi què Imperium legitur de quodam ſeductore ac doloſo, qui aſſerebat ſe eſſe Federicū Imperatorem, inditijs varijſquè olim perditum fuiſſe, is ſua aſtutia cùm multos ſibi adhærentes acquiſiuiſſet, ab Imperatore fuit compræhenſus, & reiectis fallatijs igne combuſtus fuit, quod contingit anno Domini Noſtri Ieſu Chriſti. 1288. traditur in chronica generali ætatum Mundi.6.ætate.fol.220.colu. 2.in princ. Plura alia ſimilia exempla refert Guillerm. Bened.in.cap.Rainuntius de teſtament.verb.in eod. teſtam. relinq.in.1.nu.205. & ſeq. & Ioan. Boccacio. lib. 2. de la Cayda de Principes, per totum. maximè. cap. 15. & ſequent. Vnum aliud exemplū notatu dignum, placuit etiā in præſentiarum adducere, nempe, quòd tempore Ioannis. 5. Papæ (qui præſidebat in Eccleſia Romana anno Domini.684. deceſſit Imperator Conſtantinus.4.cognomento Pogonato, ò Barbudo, cui in Imperio ſucceſſit eius filius maior Iuſtinianus. 2. (vt authores Latini referunt, & Illeſc. lib.4. primæ partis pontif.cap.18. de vita Ioannis. 5. Papæ.84.fol. 148.colu.2.) cuius Imperio durante ab omnibus odio habebatur, taliter quòd plures magnates Ciuitatis, Conſtantinopolitanæ, contra eum ſe coniurarunt, inter quos fuit Leontius nobilis de principalibus ipſius Ciuitatis, qui fauore Gallinici Patriarchæ Conſtantinopolitanæ Ciuitatis prædictæ eiuſquè Eccleſiæ, & etiam aliorum nobilium fuit in Imperatorem electus, qui ſtatim appræhendit prædictum Imperatorem Iuſtinianum, quē non tantum Imperio priuauit, ſed & nares, & auriculas ſcindi fecit, & ita abominabilem in exilium miſit dictum Iuſtinianum in inſulam Cherſonæ. Poſt aliquod verò tem-

contra ipſum Leontium Imperatorem (propter eius improba facta) ſe conſpirauit vnus ex ſuis militibus, cognomento Tiberius cùm Affricæ reſideret, & auxilio militum fuit nouus Imperator creatus qui ſtatim ſe contulit in dictam Ciuitatem Conſtantinopolitanam, vbi depræhendit dictum Leontium Imperatorem, cui etiam fecit ſcindi aures, & nares, ſicut ipſe Leontius fecerat de Iuſtiniano prædicto Imperatore, quem in carcerem detrudit, quæ omnia refert Illeſc. 1. part. hiſtor. pontific. lib. 3. cap. 20. de vita Sergij. 1. Papæ. 86. fol. 15. colum. 4. Vbi hic author ait etiam, quòd ſi benè conſideratur, tunc Mundus habuit tres Imperatores, habentes ſolum vnam narem, & duas aures & quòd vnus eorum erat tyrannus, & alij duo vnus erat in exilium, & alter in càrcerem detentus: & quòd Mundus ſolet dare ſimilem penam ſuis, & quod Deus ſic punit, qui ſuæ Maieſtatis non recordantur, nec ſunt memores ſuorum beneficiorum. Poſt aliquot verò annos, nempè anno Domini. 702. contingit, quòd prædictus Iuſtinianus recuperauit Imperium fauore Regis Vulgarorum, & amicorum, & incontinenti ipſe Imperator Iuſtinianus truncauit capita Leontij, & Tiberij ſuorum competitorum, & ſimiliter fecit erui oculos Gallinico Patriarchæ Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ, & eum Romæ in exilium miſit. Quæ omnia refert Illeſc. 1. part. hiſtor. pontific. lib. 4. cap. 21. de vita Ioannis. 6. Papæ. 87. fol. 152. colum. 2. & ſequent. vbi, & refert plures alias crudelitates prædicti Imperatoris Iuſtiniani. 2. Poſt hæc autem prope annum. 710. prædictus Imperator Iuſtinianus. 2. habuit bellum contra Philippicum Ciuem Conſtantinopolitanum, quem in Imperatorem elegerunt milites, & gentes ipſius Iuſtiniani excluſo prædicto Imperatore Iuſtiniano. 2. cùm ad pugnam veniſſent, Iuſtinianus atquè eius filius Tiberius fuerunt mortui, & ſuperati, & Philippicus remanſit pacificus Imperator, quæ omnia refert Illeſc. poſt antiquiores authores. in. d. lib. 4. cap. 24. de vita Conſtantini. 1. Papæ. 90. fol. 155. colum. 2. & 3. Sed hæc meruerunt peccata, & crudelitates dicti Imperatoris Iuſtiniani. 2. Præſertim, quia nunquàm fuit perfectus Cattholicus, & in fide ſanctiſ-

ſima Domini noſtri Ieſu Chriſti ſæpè variauit,vt ex eiſdem authoribus conſtat, & ex Illeſc.in.d. locis, & eod. libr.4. cap.22.de vita Ioannis.7. Papæ.88.fol.153.colum.3. & d. cap. 24. de vita Conſtantini. 1.Papæ.90.fol.154.colum.2. & fol.155.col.2.in fine, cum ſequent. Similitèr durante vita ipſius Philippici anno Domini.712.& ſequent fuerunt etiam ſimul alij.4.Imperatores inimici inter ſe, nempè Leo.2. qui erat verus Imperator, qui vincerat Theodoſium.3.Imperatorem, qui poſt victoriam effectus fuit monachus, & ſimilitèr ille Philippicus, qui erat excecatus,& in carcerem detentus, & etiã Imperator Arthemius qui iam erat Sacerdos, quod etiam refert Illeſc. in. d. cap. 24.de vita Conſtantini. 1.Papæ.fol. 156.colum. 2. de Perſeo Rege Macædemoniæ legitur, quòd vt ſolus regnaret in Regno paterno, occidit Demetrium ſuum Fratrem, ſed parum regno potitus eſt, & miſerè mortuus fuit. ex Bocacio.lib.4.c.12.

SVM-

SVMMARIVM DECIMAE PARTIS

Huius Secundæ Quæſtionis.

1 *Conſuetudo, quòd in Regnis ſuccedatur iure ſanguinis, & non per electionem, conſona eſt omni iuri, & ſequentibus pluribus.*

2 *Primogenitus de iure Diuino tãtum ſucedit in regnis, & maioricatibus, aliiſque alienari prohibitis ſecundum explicationem, vt ibidem, & numero. 9.*

3 *Primogenitus de iure Canonico tantùm ſuccedit in regnis, & num. 10. & ſequentibus, & nu. 15 & 16.*

4 *Primogenitus tantum ſuccedit in regnis Hiſpaniarum.*

5 *Primogenitus tantum ſuccedit iu reguo Franciæ.*

6 *Primogenitus ex lege generali Lacædemonum, tantum ſuccedebat in regno Lacædemonum.*

7 *Proximior conſanguineus ſanguinis regij generaliter ſuccedit in regnis, etſi ſit in Milleſimo gradu.*

8 *Conſuetudo, quòd in regnis ſuccedatur iure ſanguinis, & non per electionem, fundatur etiam in iure Naturali, & gentium, ſecundum quod primogenitus tantum ſuccedit in regnis. Eſtque ab Eccleſia hæc conſuetudo recepta. nu. 15.*

11 *Papæ aſſertioni plenè eſt ſtandum. In tantum quòd non admittitur probatio in contrarium. num. 12. Præſertim ſi eſt in ſcriptis redacta talis aſſertio Summi Pontificis. nu. 13. Maxime ſi fuerit geminata. nu. 14.*

17 *Opinio doctiſſimi Couarruuias contradicitur circa ſucceſſionem Regnorum Hiſpaniæ, an debeant in eis reges ſuccedere iure ſanguinis, an vero per electionem.*

18 *Opinioni aliæ eiuſdem doctiſſimi Couarruuias ſimiliter aduerſatur circa hoc, an Reges, & Principes ab origine Mundi electione populorum creati fuerint, nec ne, & nu. 19.*

DECIMA PARS

Huius

QVAESTIONIS SECVNDAE.

Condeſcendendo etiam ad Decimam Partem huius ſecundæ
1 quæſtionis. Dicimus, † quòd prædicta conſuetudo vniuerſalis Mundi (quòd in Regnis iure ſanguinis perpetuæque conſuetudinis ſuccedatur) conſona eſt omni iuri. Vt ex ſequentibus apparebit.
2 Primò, quia quod † primo genitus tantum ſuccedat in regnis, & in bonis maioricatus, alijſquè prohibitis alienari, colligi pót ex aliquibus locis Sacræ Scripturæ, vt Geneſis. cap. 25. 27. & 43. Deutero. cap. 21. Numero. cap. 8. poſt medium. gloſ. expreſſa. in cap. quàm periculoſum. 7. quæſt. 1. probat optimus tex. in. l. 2. tit. 15. parti. 2. alia multa loca Diuinæ ſcripturæ refert. Tiraquell. de primogen. in præfact. num. 12. Frider. Schekin. interprætationib. feudor. in cap. 1. §. præterea ducatus. de prohib. feud. alien. per Feder. pag. 11. verſ. prælibatæ. Ludo. de Molin. lib. 1. cap. 2. num. 2. 3. & 7. Vndè lib. 2. Paralipo. cap. 21. in princ. legitur; quòd Ioſaphat Rex Iuda tempore ſuæ mortis tradidit Regnum ſuum Ioram filio ſuo, eo quòd eſſet eius primogenitus. Et hæc ſententia probatur in pluribus alijs locis Diuinæ Scripturæ, hic citatis nu. 9.

3 Secundo, quia de iure Canonico † idem ſancitum eſt in aliquibus locis, & caſibus, vt in cap. licet. de voto. c. grandi. de ſupplen. neglig. præla. lib. 6. notatur in. d. cap. quàm periculoſum, & ibi gloſ. 7. q. 1 notat Alfonſus Guerrero in theſauro Chriſtianæ religionis. cap. 54. de Regibus, & Principibus. nu. 11. pag. 706. & alibi ſæpè traditur.

4 Tertio apud Hiſpanos noſtros † hocidē ſancitum eſt in ſucceſſionibus Regnorũ Hiſpaniarũ, in quibus tãtũ ſuccedit primogenitus maſculus vltimi Regis, & eo deffíciente, ſuccedit fœmina eius filia, &

eis deſſicientibus ſuccedit cõſanguineus eius proximior, ex expreſſa diſpoſitione Regum Gothorum,à qua habuit originem. l. 2.tit. 15.parti.2. cum alijs à nobis traditis in 2.part.huius quæſtio.2.num. 2.& ſequent. Quod etiam locum habet, in maioratibus nobilium Hiſpaniarum.

Quarto hoc idem ſtatu-
5 tum † eſt in Regno Franciæ, tàm lege Salica illius Regni ſub titulo de allodijs, quàm alia lege nouiori condita à Carolo V. Rege. 51. Franciæ (cognomento ſapienti) poſt annum Domini Noſtri Ieſu Chriſti. 1364. vt copiosè à nobis traditum eſt in. 2. part. huius. 2. quæſtionis. nu. 16.

Quintò hoc idem ſtabili-
6 tum † fuit lege generali Lacedemonum, nam in eodem Imperio tantùm ſuccedit primogenitus. ex Horodoto lib. 6. hiſtoriæ. pag. 550. qui author claruit anno ab Vrbe condita. 300. ex Plinio.lib. 10 naturalis hiſtoriæ.

Sextò,quia generaliter in
7 omnibus Regnis Mundi † ſuccedit proximior conſanguineus vltimi Regis (ſi moriatur abſquè deſcendentibus) etiam ſi ſit in Milleſimo gradu.ex Bald. in cap. 1. colum. fin. verſic. & idem in Regno. in tit.de feud. March. quem infiniti Doct. ſequuntur.quos in præſenti quæſtio. 2. citauimus. 1. part.

8 Septimò, hæc enim † conſuetudo fundatur etiam in iure naturali,& gentium, ſecundum quòd primogenitus tantùm ſuccedit in Regnis, ex Ioan.Leziri.lib. 1.de primogenitura quæſt. 1. 2.& 3 & lib. 2 quæſt.2.Aym. Crauet. conſil. 135.verba.num.45. & Ludo. de Molina.lib. 1.cap.2. num. 4.& 5.Vndè Iuſtinus in Trogi Pompei hiſtoria. lib.2. fol. 7. ait, quòd regnum, & eius ſucceſſio,& ordo naſcendi,& natura ipſa filio maiori natu dedit, ſequitur Roder.Suar.in l.quoniam in prioribus. C. de inoffic.teſtament.in 2. dubio Comitatus Valentiæ, col. 23. verſ.prædictis finaliter.

Octauò, hæc eadem conſuetudo, quod regnis ſuccedatur iure ſanguinis fundari poteſt ex aliquibus locis Sacræ Scripturæ in quibus de quibuſdam perſonis dicuntur, &
9 præperam ex verbis † Dei noſtri, quæ dixit Iſac. Geneſis.c. 26. in princip. Tibi (inquit) enim & ſemini tuo dabo vniuerſis regiones has. Idem etiam promiſum fuit à Domino Iacob.Geneſis.cap.35. ibi, Reges de lumbis tuis egre-

dientur, terramquè quam dedi Abraham, & Iſac dabo tibi & ſemini tuo poſt te. Conſonat etiam verbis Domini, quibus Dauid Regi Iſrael fuit promiſum regnum illud, & ſuis deſcendentibus in æternum. lib. 2. Reg. cap. 7. ibi, Cùmquè completi fuerint dies tui, & dormieris cum patribus tuis, ſuſcitabo ſemen tuum poſt te, quod egredietur de vtero tuo, & firmabo regnum eius. Et iterum ibi, Et ſtabiliam thronum regni eius vſquè in ſempiternum. Et ibi, & fidelis erit domus tua, & regnum tuum vſque in æternum ante faciem tuā, & thonus tuus erit firmus iugiter, quæ etiam verba plenius habentur in Pſalm. 88. verſ. & ego primogenitum. cum pluribus ſequentibus, & in Pſalm. 131. verſ. iurauit Dominus. Et lib. 3. Reg. cap. 8. verſ. non auferetur, vbi ſic dicitur, non auferetur de te vir coram me, qui ſedeat ſuper thronum Iſrael. Et eod. lib. 3. Reg. cap. 9. ſic dicitur, non auferetur vir de genere tuo, de ſolio Iſrael. lib. 2. Paralipo. c. 7 ad finem. hæc verba habentur non auferetur de ſtirpe tua vir, qui non ſit princeps Iſrael Et lib. 1. Paralipo. cap. 17. in medio. Cùmquè (inquit) impleuerit dies tuos, vt vadas ad patres tuos, ſuſcitabo ſemen tuum poſt te, quod erit de filijs tuis, & ſtabilium regnum eius, ipſe ædificauit mihi domum, & firmabo ſolium eius vſquè in æternum. Deutero. etiam cap. 17. in fine. referuntur hæc verba, vt longo tempore regnet ipſe, & filij eius ſuper Iſrael. notat doctiſſimus Abulen. ſuper Matth. cap. 1. quæſt. 3. Vnde Iob. cap. 36. ſic dicitur, Et reges in ſolio collocat in perpetuum, & illic eriguntur. Hinc etiam dicit Abulenſis in d. cap. 1. ſuper Matthæum. quæſt. 9. quòd à Rege Dauid ſemper deſcenderunt reges vſquè ad captiuitatem Babilonis. Cùm enim Dominus loqueretur cum Iehu Rege Iuda, qui illud Regnum habuerat, ſic ad eum ait, Dixit autem Dominus ad Iehu, quia ſtudioſe egiſti, quod rectum erat, & placebat in oculis meis, & omnia quæ erant in corde meo feciſti, cō tra domum Achab filij tui vſquè ad quartam generationem, ſedebunt ſuper thronum Iſrael. habentur hæc verba. lib. 4 Reg c. 10. in fine.

Nonò facit ſingularis ſententia Anton. Corſe. de poteſtate regia. 2. part. quæſt. 9. num. 7. dicentis, quòd hæc

con-

10 conſuetudo † quòd filij ſuccedant in regnis, approbatur expreſſe in aliquibus Regnis, & caſibus vt in d.cap. licet.de voto.& in d. cap. grandi. de ſupplen.neglig.prælato. in.6. idem etiam tenet Anton.Gomez. in. l. 40. Taur. num. 4. verſic.vnum tamen Illa enim iura expreſſe dicunt, in illis regnis iure ſucceſſionis ordineque geniturę ſuccedi.Nam illis iuribus Summi Pontificis affirmant, tam in Regno Portugalliæ, quàm in Regno Vngriæ ordine geniture, & conſanguinitatis iure ſuccedit,ad idem eſt gloſ. expreſſa in d.cap licet.verb.iure regni quæ ait,explicans dicta verba iure regni, quia ei debebatur ex ſucceſſione. Huiuſmodi e-
11 nim † Summi Pontificis aſſertioni plenè ſtandum eſt.clem. 1.de probat.cap. cùm à nobis in fine.de teſtib. cap.ad audiẽtiam.de præſcrip. & in extrauaganti Clemen 6. incipien. proindè.l. omnium. C. de teſtament. cap. 1. §. conſequenter de ſciſma. in 6.cap.ad apoſtolicæ.de re iud.eod. lib. clẽ. paſtoralis.eod.tit. 16. parti. 3. l. 5. tit. 1.parti.6.late Anton. Corſet.de poteſta.regia. 5.par. quæſt. 88.num.42. poſt Abb. in cap. quæ in Eccleſiarum. colum. 5.de conſtitut.dicens, idem eſſe, & ſi Princeps aliquid aſſerat contra ius gentium. Prædicta enim verba Papæ expreſſa in dictis iuribus, adeò plenam fidem fa-
12 ciunt, † vt non poſſit probari contrarium.gloſ.notab.in d.clem. 1.de probat. verb. feciſſe narramus.in medio,quæ communiter approbatur,eamque ſequuntur Doctor. in cap. fin. de ſucceſſio. ab inteſta.ex tex.in d.cap.cùm à nobis,ſimilis gloſ.in.cap. ſi Summus Pontifex. verb.non intelligitur;de ſententi.excommu. & in cap.ſi Papa.verb. aſſerat. de priuileg. in 6. notat. Tho. Grammat.conſil. 100.in cauſa colum. 2.Præſertim, quia ea quæ affirmat Papa in dictis iuribus circa ſucceſſionẽ Regnorum Portugalliæ, & Vngrię,eſt factum antiquum atquè antiquiſſimum, quo in caſu(ſecundum Imol. & Doctor. in. d.clement. 1. de probatio.) tunc magis eſt ſtandum eius aſſertioni, quòd etiam tenet Socc. conſil. 266. in cauſa.num.27. lib. 2. Corne.conſil. 312. in hac colum. 6. lib 1. Quæ omnia maximè
13 locum habent † quia dicta Papæ aſſertio eſt in ſcriptis redacta, vt conſtat ex dictis iuribus hic citatis.num. 10.quo in caſu de eius aſſertione ambigi

bigi non poteſt, & ſi ex ea ali cui præiudicium aliquod fiat & à fortiori probationem ple niſſimam facere debet, ſecundum Hugonem, & Ioan. Andr. in cap. poſt ceſſionem. de probat. gloſ. expreſſa in. l. rura C. de omni agro deſerto. lib. 11. Et Summus Pontifex non ſolum aſſeruit ſemel in regnis de quibus ſupra iure ſanguinis ſuccedi, ſed id bis in eiſdem iuribus firmauit, vt conſtat in d. cap grandi, & in.
14 d. cap. licet. Quæ aſſertio † geminata plus operatur, quàm ſimplex. l. baliſta. ff. ad Trebell. l. cùm ſcimus. C. de agricol. & cenſi. lib. 11. l. ſimiliter 2. C. ad Velleian. l. 1. C. de peti. bonor. ſubla. cap. ſi quando, de reſcript. Præter hoc quòd de conſuetudine illorum Regum de quibus facta eſt mentio in locis ſupra relatis (& maximè Summi Pontificis) eſt, quod eis plenè credatur. Bald conſil. 277. lib. 3. & conſil. 420. colum. 2. eod. lib. Rolan. à Vall. conſil. 1. in præſenti. nu. 193. lib. 2.

Quin, & omnia contenta in d. cap. grandi. & in d. cap. li-
15 cet, † ius generale eſt. tex. notab. in. l. imperiales, vbi Bald. C. de legib. Guiller. Benedict. in cap. Raynuntius. de teſtam. verb. in eod. teſtam. relinq. in. 1. num. 96. & ſequent. notatur in l. 1. ff. de conſtit. princ. & in d. cap. ſi Papa. de priuileg. in 6. Eſtquè dicta conſuetudo ab Eccleſia recepta, in caſibus de quibus habetur, in iure Canonico, vt ſupra, & vt refert Fr. Cartuſianus Stephan. de Salazar. in geneologia Domini Noſtri Ieſu Chriſti. pag. 99

Ex quibus omnibus con-
16 ſtat † prædictam conſuetudinem generalem ſuccedendi regnis de iure ſanguinis, non verò per electionem eſſe expreſſè approbatam per Sũmos Pontifices Romanos, ex omnibus ſupradictis in præſentiarum. num. 10. & ſequentib. ad quod eſt etiam tex. in. cap. in aliquibus. in fine de decimis.

Conſtatquè etiam cauendum eſſe ab opinionibus doctiſſimi Couarru. in cap. 1. pract. qq. num. 2. & 4. tenentis
17 † electione Regem Hiſpaniæ ſuccedere poſſe: & magnates Regni eligere poſſe Regem, ſicut ſeptem Germaniæ Principes Imperatorem eligũnt, ex tex. in cap. venerabilem. de elect. & illic gloſ. verb. illicitum, & in l. 2. in fine. & l. 8. in princ. tit. 1. part. 2. & ſimilibus à nobis iam citatis in hac. 2. quæſtio. in. 8. part. num. 3. Et quia etiam in Hiſpania Re-

ges

ges non ſuffragio Magnatum & Populorum eliguntur, atquè ſuccedunt, ſed iure ſanguinis de patre in filium, & de conſanguineo in conſanguineum proximiorem, vt copiosè à nobis fuit fundatum in.2.part.huius.2.quæſt. num. 2. & ſequentib.

Iterum cauendum eſt etiam ab eodem doctiſſimo Couarru. in eod. cap. 1. practic.qq.num.4. verſic. Reges
18 verò, dum cenſet † Reges, & Principes ab origine Mundi, electione populorum creari ſolitos, quod etiam voluit Ludouic. Velazquez de Auendaño in.l.40.Taur.gloſ. 1.num. 9. Nam ex ſupradictis authoritatibus diuinæ ſcripturæ, & alijs authoritatibus à nobis citatis in. 1.quæſt.huius commentarij. num. 1. & ſequentibus, & in hac quæſt.2. in. 1. part.num.2. & ſequentib. con
19 ſtat, † Reges non electione, creatus fuiſſe, ſed potius iure ſanguinis Regna generaliter defferri, in caſibus, & Regnis de quibus ſupra dictum eſt.

SVMMARIVM VNDECIMAE PARTIS

Huius Secundæ Quæſtionis.

1 *Magnates, & Populi regni tunc eligunt ſibi regem, quando nullus conſanguineus de proſapia, ſeu ſanguine regio reperitur.*

2 *Magnates, & Populi regni tunc eligunt ſibi regem, quando ſunt duo filij, vel conſanguinei in eodem gradu, & ignoratur, quis eorum debeat ſuccedere. Aut vterque admittetur ad regnum, tanquàm primogenitus, & quilibet eorum adminiſtrauit dimidiam partem regni. num. 3. Et quid quando ambo ſimul nati ſunt. num. 4. Vel adminiſtrabunt vnus poſt aliũ. num. 5.*

6 *Reges duo vnum regnum adminiſtrare poſſunt ex conſenſu Papæ, vel Imperatoris, & num. 7.*

8 *Magnates, & Populi regni regem eligere poſſunt, quando Rex eiuſquè filij, ac omnes eius conſanguinei fuerint hæretici.*

9 *Magnates, ac Populi Regni poſſint ſibi eligere regem de conuicinis, deſſiciente Regia Sobole & parentela.*

10 *Magnates, ac Populi Regni tunc eligent regem, quando ſunt liberi ab omni ſubiectione, & ſuperioritate, ſecus ſi ſunt ſubiecti.*

11 *Magnates, & Populi Regni non poßunt, ſibi regem eligere, ſi in illo regno adſit lex generalis, vel conſuetudo generalis, quòd in eo iure ſanguinis ſuccedatur. Quia adeſt tacitus conſenſus populi.*

VNDECIMA PARS
Huius
QVAESTIONIS SECVNDAE.

NVnc Vltimam Partem huius ſecundæ quæſtionis aggrediamur, vt in diuiſione materiarum huius quæſtionis promiſſimus. Itaque breuiter eam reſſumendo,
1 dicimus, † quòd Magnates, & Populi Regni, tunc Regem eligere poſſunt, quando nullus conſanguineus de proſapia ſanguineque regio reperitur, ex copioſè à nobis adductis in. 1. part. huius 2. quæſtio. num. 19. & ſequentib. pręſertim num. 26. & 27. Prout contingit in regna Meſſeniorum, in quo quia Euphaes Rex moritur ſine liberis, in eius locum Magnates, & Populi regnorum eligerunt ſibi regem, refert Gerard. de Mercatore in demonſtratione temporum. pag. 57. in princ. Idem etiam contingit anno Domini. 1380. ſuper ſucceſſione regni Vngrię, nam mortuo ſine liberis Ludouico vltimo rege ipſius regni, principes eius eligerunt in Regem Carolum de progeniæ Regum Pullæ. traditur lib. 14 ſupplemen. chronica. fol. 590. colum. 1. Similiter anno Domini. 1463. mortuo Agiſlao Rege Vngriæ ſine liberis, & deſcendentibus Principes illius regni eligerunt in ſuum Regem Matthiam filium Vayuodæ, habetur lib. 15. ſupplement. fol. 428. colum. 1. Verum, & mortuo ſine deſcendentibus Guillermo. 3. Rege Siciliæ, Magnates & Populi illius regni eligerunt in ſuum Regem Tancretum ex genere Guiſcardi. Volaterran. lib. 6. commenta. cap. de hiſtoria Siciliæ. fol. 75. colum. 1. in medio. Contra hanc electionem Tancredi plura deduximus. præſenti commentario in. 3. part. huius. 2. quæſtionis. nu. 84. & ſequentib. Proindè mortuo Lutio. 1. Rege Chriſtiano Angliæ (ſeu Bretagnæ maioris quæ eſt idem) ſine liberis, Magnates, & proceres paulo poſt annum. 156. Salutis no-

ſtræ eligerunt ſibi regem. Volaterran. lib. 3. commentar., cap. de Populis, ac Regibus Britaniæ varijs.fol.26.colum. 1.in fine.cum ſequent.De regno, ſeu inſula Taprobana etiam legitur, quòd tunc Ciues, eligunt Regem, quando Rex viuus nullos filios habet, nec habere ſperat, ex Plinio. lib. 6. de naturali hiſtoria. c. 22.verſ.ſeruum.

2 Magnates etiam Regni † tunc poſſunt ſibi eligere regem, quando ſunt duo filij maſculi, aut fœminæ vltimi regis, vel conſanguinei proximiores in eodem gradu, & ignoratur,quis eorum debeat ſuccedere. Ludou. de Molin. lib.3.cap. 1.num. 21. (Prout legitur, factum fuiſſe in electione Darij Regis Perſarum, ex Iuſtino hiſtorico. libr. 1. prope finem. Erantquè tunc regni prætenſores, virtute, & nobilitate ita pares, vt difficilem ex his populo electionem æqualitas faceret. Inibique legitur, quòd tunc Principes regni eligerunt Daryum in Regem Perſarum: & quòd vniuerſus populus fuit eum ſequutus, eundemquè conſtituerunt regem, tradit plura in propoſito Tiraquell.de primogenitura. quæſt. 17. num. 4.& ſequent.) Aut vterque

3 admittetur ad regnum,† tanquàm primogenitus ex conſenſu amborum, vnus vnam partem Regni,& Imperij, alter verò aliam.Alex.conſil.25 col.5.in fine.verſic.præterea. lib.5.Greg.Lup.in.l.2.verbo el mas propinco pariente.colum.4.poſt princ.tit.15.part. 2. & copiosè Rolan. à Valle conſil.80.num.14.& ſequen. lib.1.faciunt tradita per Petr. Rebuff.in declaratione feudorum.pag.73.in fine. num.27.

4 Prout etiam contingit,† quando ambo regnum prætendentes ſimul nati fuerunt,& ignorabatur, quis eorum maior eſſet,nam etiam hoc caſu vterquè admittetur ad regnum. ex tex.in.l.2.§.hæreditas.ff.de ſuis, & legit. hæred. tenet expreſſè Did. Caſtel. in. l. 40. Tau.verb.de hijo mayor. col. 2.verſ.veritas, vbi etiam Anto.Gomez. num.68. in fine. Anto.Corſet. de poteſtate regia.4.part.quæſt.64.Roderiq. Suar.in.l. quoniam in prioribus.C.de inoffic.teſtam.in.2. dubio Comitatus Valentiæ. colum. 21. verſ. adde etiam Ludou.de Molin.lib.3.cap.1. num.22. Ludou. de Peguera in repet.cap.3. conſtitut. Cathalo.verſ.6.num.87. fol.80. colum.3 Hoc enim caſu ambo filij ſi ſunt concordes, ſi-

mul

mul regnabunt, ex ſupradictis. Exemplo trium filiorum Gerionis, qui fuit. 7. Rex priorum Regum Hiſpaniæ poſt Diluuium anno. 510. & antè Aduentum Domini Noſtri Ieſu Chriſti. 1800. annis. Nam hij ſimul, & concorditèr regnauerunt in Hiſpaniarum Regnis, refert Alfonſus Venero in Enchiridion temporum fol. 39. colum. 1. in fine. cum ſequent. Vel adminiſtrabunt
5 † ſucceſſiuè vnus poſt alium. Alberic. in. l. benè Azenone. C. de quadrie. præſcript. ſequitur Lup. lib. 1. verb. fueſſen muchos. tit. 1. parti. 2. Ludou. de Molin. lib. 3. cap. 1. nu. 26. & ſequent. faciunt tradita per Iaſon. in. l. licet Imperator. in princ. num. 2. ff. de leg. 1. Aut vnus Rex, vel Imperator habebit dignitatem, alius verò adminiſtrationem. gloſ. 1 in cap. nunc autem. diſt. 21. Aut accedente conſenſu Summi
6 Pontificis Romani, † vel eius permiſſu, duo Imperatores, vel Reges in diſcordia adminiſtrabunt, ex traditis in terminis per Ioan. Leziri, de primogenitura. lib. 1. quæſt. 7. colum. penult. verſ. adde ad prędicta, & eod. lib. 1. quæſt. 10. colum. 2. verſic. pro hac opi-
7 nione. Aut permiſſu, † & conſenſu Imperatoris fieri poteſt ſimilis diuiſio adminiſtrationis regni inter prætenſores. Prout contingit in Boemundo, & Rogerio filijs Ruberti, Ducis Calabriæ, & Pullæ, qui inter ſe diuiderunt illas terras æqualitèr, mandato Victorij Papæ huius nominis. 3. anno Domini. 1095. ne haberent bella in terris Eccleſiæ, refert Volaterran. lib. 12. comment. fol. 322. colum. 1. cuius, & nos mentionem fecimus in. 3. part. huius quæſt. 2. num. 81. vbi alios authores citauimus hoc idem referentes. Gratiaquè exempli hoc idem manifeſtum redditur. Nam cum Hærodes rex Iuda (qui Chriſtum Dominum noſtrum perſecutus fuit. Math. cap. 2.) inſtituit Archelaum filium ſuum in Regem totius Regni Iuda, cui iuſſit, ne coronam ſibi imponeret, ſed à Romanis illam acciperet, qui ad accipiendum coronam Romam venit, & quia alij fratres eius ſcilicet, Hærodes, & Philippus illuc venerunt, petentes partem hæreditatis paternæ, decretum fuit per Imperatorem Octauianum Auguſtum, gratia eos conueniendi, quòd Archelaus ſolus regnaret, & quòd ſolùm haberet medietatem regni paterni (quæ medietas vocata

eſt Iudea) aliam medietatem diuiſit in duas partes reſpectu totius regni, & vnam dedit Hærodi, aliam vero Philippo eius Fratri: & ſic Archelaus regnauit in Iuda, & non in Galilea, nec in Iturea, & Trachonitide regionibus: & poſt illum Archelaum fuit iſte nouus modus diſtinguendi Iudeam à Galilea, quod copiosè refert doctiſſimus Abulenſis ſuper Matth. cap. 3. q 8. Petr. Comeſtor in hiſtor. ſcholaſti. tit de hiſtoria Euangelica. cap. 11. & 22. fol. 189. Gerard de Mercatore in demonſtratione temporum. pagin. 143. poſt Ioſeph. de atiqu. Iudaic. cap. 10. 13 & 17. Vbi refert plura, quæ euenerunt ſuper ſucceſſione Regni Hærodis tàm Romæ, quam in Iudea. Simile etiam legitur de ſapientiſſimo Cæſaræ Maximiliano, qui litem ceptam inter Bauariæ Principes Vinlhelmum, & Ludouicum ſuper Ducatu Bauariæ, mira dexteritate compoſuit, vnicuiquè ſua attributa parte: & ſic inter illos egregios Principes reformata eſt lis, refert Laurentius Surius in Commentario rerum geſtarum in Orbe ab anno Domini. 1550. vſquè ad annum. 1568. pag. 105.

8 Poſſentquè etiam † Magnates Regni eiuſquè Populi Regem eligere, quando Rex, eiuſquè filij, & omnes eius conſanguinei fuerint Hæretici, ex fratre Alfonſo de Caſtro, quem ſequitur Didac. Septiman. in Catthol. inſtitutionib. tit. 46. de pœnis. num.

9 75. Similiter defficiente Regia Sobole, ſeu Parentela, eligere ſibi Regem de conuicinis, poſſent Magnates, & Populi regni, vt iam diximus in 1. part. huius. 2. quæſtio. num. 27. Volaterran. lib. 7. commentar. cap. de Bohemia. in princip. fol. 812. Populi, ac

10 Magnates Regni † tũc etiam eligent Regem, quando ſunt liberi ab omni ſubiectione, & ſuperioritate: ſi verò ſunt ſubiecti, non poſſunt ſibi eligere Regem, ſecundum Anton. Corſet. de poteſtate Regia. 1. part. quæſt. 23. num. 4. & in 4. part. quæſt. 67. num. 27. & Anton. Gomezi. in. l. 40. Taur. num. 4. Quorum ſententia confirmatur ex pluribus fundamentis iuridicis à nobis citatis in hac quæſt. 2. 2. huius commentarij. part. 1. num. 2. & multis ſequentibus & in. 1. quæſt. eiuſdem commentarij. num. 7.

11 Verùm Magnates † & Populi Regni minimè ſibi poſ-

ſent

ſent Regem eligere, ſi in illo regno adſit lex generalis, vel conſuetudo, quòd in eo iure ſanguinis ſuccedatur, ita Couarru. reſoluit in cap. 1. practicar. qq. num.4. verſic. reges verò, & in verſic. poſteriora, vbi conſtater firmat, quòd licet ius creandi reges ad ſuffragia populorum expectet, tamen ſecus eſt, ſtante lege generali, vel conſuetudine, quòd regna deferantur ſucceſſione, & primogenitura, ex pluribus inibi per eum citatis, dicens, hanc conſuetudinem eſſe receptam ferè in toto Orbe, & vltra Couarru. hoc idem prius tenuit Arch id. in. cap. Moyſes. 8. quæſt. 1. quem ſequitur Ioan. Miles in repertorio. verb. regnum. dicens, quòd eſt conſuetudo in omnibus regnis, quòd in eis ſuccedatur iure ſanguinis, præter quàm in Imperio, ex ibi traditis per eum, ſequitur Gregor. Lup. in. l. 9. verb. de linaje. colu. 2. poſt medium. tit. 7. parti. 2. Vbi & ait, quòd hæc cōſuetudo generalis iam peruenit ad notitiam omnium, quibus hæc res tangit. Quia ſtante huiuſmodi conſuetudine, vel lege generali, adeſt conſenſus populi, ſaltem tacitus, ex. l. de quibus. ff. de legib. cap. conſuetudo. 1. diſt. Cùm à ſuo principio populus tranſtulerit omnem poteſtatem in ſuum primum Regem, & Principem, ideſt, omnem imperandi poteſtatem, ac facultatem, quam populus in ciues, & magiſtratus habebat. l. 2. §. nouiſſimè. ff. de origin. iu. l. 1. ff. de conſtitu. princip. cum ſimilibus à nobis traditis in. 1. quæſt. huius commentarij. num. 4. & in hac. 2. quæſtione. in 1. parte. num. 20. & ſequentibus. Quę tranſlatio fuit facta virtute legis Regiæ, cuius mentionem fecimus in præſenti volumine, in 1. quæſtio. num. 6.

LAVS DEO.

78224

INDEX LOCVPLETISSIMVS
Omnium rerum, maximè notabilium, Ordine Alphabetico ritè contextus.

A

ADæ noſtro communi parenti datum eſt à Deo priuilegium regendi, ac dominandi. q.1.nu.1.fol.4.

Adoptare poteſt rex aliquem in filium, & ſucceſſorem regni, ſi filios, ſeu conſanguineos non habeat, qui ei ſuccedere poſſint. q.2. part.1.num.18. & 3.part. nu. 95.104. & ſequentib. pluribus, & quid in Imperatore, vide in verb. Imperator Octauianus. fol.52.154. & 156.

Alexander Magnus diuiſit omnia ſua regna inter ſuos Principes dilectos. q.2.parte 4 num.7. fol.174.

Alexander Magnus ædificauit Ciuitatem Alexandriæ, eam ſuo nomine appellando. q.2. part.4. nu.17.fol.176.

Alexander Magnus ſuperauit Regnum Perſarum. q.2.part.4.nu. 25.fol.180.

Alexander fuit Rex potentiſſimus, & procurauit atquirere multa regna Mundi. q.2.part.9.num. 14.col.2.fol.277.

Alexandria Ciuitas fuit fundata ab Alexandro Magno. q.2.par. 4.nu.17.fol.174.

Alfonſus Rex Aragoniæ ſucceſſit in Regnis Siciliæ, Pullæ, Calabriæ, & Neapolitani. q.2.par.3.nu. 104. cum pluribus ſequentibus, fol.156.

Amazonæ quo tempore fuerunt. q. 2.part.4. num. 48. vbi de earum conſuetudine. fol.186.

Amazonæ fuerunt fortiſſimæ mulieres: & intra. 100. annos debellauerunt magnam partem Aſiæ, & aliorum regnorum Europæ. q.2.part.4.nu. 49. & 56. fol.186. & 187.

Amazonæ ædificauerunt Ciuitatem vulgo dictam Epheſo. q.2. par.4.nu.50.fol.186.

Amazonæ inciperunt regnare ante Aduentum Domini. 1246. annis. Et quis fuerit earum primus Dux, & vnde habuerunt originem. q.2.par.4.nu.53. & ſequentib. fol.187.

Amozonæ quando fuerunt ſuperatæ & victæ. q.2.par.4.num. 57. fol. 187.

Amazonarum Regni materiam, vide in verb. regno Scytarum.

Antiochiæ regnum, vide in verb. regno Antiochiæ.
Angliæ regni materiam, vide in verb.regno Angliæ.
Apoſtoli ſanctiſſimi Petrus, & Paulus vno die, ac tempore glorioſo Martirio coronati Romæ fuerunt ſub Nerone Imperatore crudeliſſimo. Mundumquè ſua diuina doctrina, & prædicatione docuerunt.q.2.par.3.nu.69. Eorumquè corporibus glorioſis Sanctiſſima Ciuitas Romana fuit valde illuſtrata. ead. 3.p. nu.68.fol.135.137.
Andreas Rex Vngriæ ſucceſſit in regnis Siciliæ, Pullæ, Calabriæ, & Neapolitani, ex expreſſa diſpoſitione regis Roberti vltimi regis eorum regnorum ſui conſanguinei proximioris. Qui fuit maritus Ioannæ neptis ex fratre dicti regis Roberti. Quæ fecit occidere dictum Andream eius maritum.quæſt.2. part. 3. num. 93. & ſequentibus. Quamobrem ipſa Ioanna vltimo ſupplicio tradita fuit. eadem 3. parte num.96.& 135.fol.153.154. & 169.
Antiochiæ regni materiam, vide in verb. regno Antiochiæ.
Acquæſtã regni exiſtentis apud infideles Papa poteſt regi Cattholico concedere.quæſt.2.par.5.num. 92.& ſeq fol.228.
Argiborum regni materiam, vide in verb.regno Argiborum.
Armeniæ regni materiam, vide in verb. regni Armeniæ.
Arragozæ regno ſucceditur electione.q.2.p.8 nu.21.fol.263
Aſſertioni Papæ plenè eſt ſtandum. q.2.part. 10. num. 11. In tantum, quòd non admittitur probatio in contrarium.ead.10. part. num.12. Preſertim, ſi eſt in ſcriptis redacta inibi.nu.13. Maximè ſi eſt geminata. ibi.num.14. fol.289.
Athali regno ſucceditur iure ſanguinis, & non electione.q.2.par.4. nu.111.fol.199.
Athenienſium regni materiam, vide in verb.regno Athenienſium.
Aſſyriorum regni materiam, vide in verb.regno Aſſyriorum.
Aetbiopiæ regni materiam, vide in verb.regno Aetiopiæ.

B

BAlduinus fuit rex Hieruſalem, & etiam alij eiuſdem nominis.q.2.p.5. nu.79. & ſequent. fol 223.
Beatus Petrus fuit Epiſcopus Antiochiæ, & poſt eum Beatus Lucas. queſt.2.part.4.num.114.folio. 200.
Babyloniæ regni materiam, vide in verb.regno Babiloniæ.
Boemiæ regni materiam, vide in verb.regno Boemiæ.

INDEX.

C

CAim filius Adæ fuit conſtitutus monarcha illius temporis q.1.nu.2.fol.4.

Calabriæ rogni materiam, vide in verb.regno Siciliæ.

Candiæ regni materiam, vide in verb. regno Candiæ.

Cariæ regno ſucceditur iure ſanguinis. quæſt.2. part.4.num.110. fol.199.

Ciuitas in ſeditione non poteſt eſſe beata.q.1.num.33. & ſequent. fol.27.

Carolus Dux Andegauenſis Frater Diui Ludouici, fuit creatus, & pronunciatus Rex Hieruſalem, Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ à Papa Clemente. 4. ſub certo tributo feudali.quæſt. 2. p. 3.num.89.& 90.Et poſt hunc Carolum ſucceſſerunt alij ſui deſcendentes in eiſdem Regnis Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ ead. 3.part. num. 91. & ſequentib. fol.151.152.

Carolus 8. Rex Franciæ olim prætendebat Regnum Neapolitanum ex perſona Renati.quæſt.2 part.3.num. 106.& ſequentib. Sed in contrarium videas inibi.num.108.& ſequentibus,& num. 113. & ſequentibus. fol. 157.158.

Carolus de Proſapia Regnum Fraciæ iuſſu Papæ Vrbani. 6. debellauit Regnum Neapolitanũ, & ipſe Reginam Ioannam vltimo ſupplicio tradidit,quæſt.2. part. 3. num. 96. & 135.fol. 154.164.

Chriſtiani primi fuerunt in Regno Antiochiæ.vbi primi Chriſtiani ſic nominati fuerunt.qu.2.part. 4.nu.113.fol. 199.

Cleopatra Filia Tholomei Dyoniſij Regis Aegypti, fuit Regina Regni Aegyptij.q.2. part.4. nu. 11.fol.176.

Conſanguinei vltimi regis mortui per tyrannidem, ſolent à violentis poſſeſſoribus regnorum occidi quæſt.2.part.9.num.7. conſanguineum ſanguinis regij proximiorem etiam ſi vltimus Rex per tyranniam fuerit mortuus à populo, ſolet ipſe populus eligein ſequentem ſucceſſorem.quæſt. 2.part.9. nu.8. fol.270.

Conſanguineus ſanguinis regij ſi crimen læſæ Maieſtatis, vel contra regnum commiſſerit, priuari debet, & etiam ſui deſcendentes futura ſucceſſione ipſius regni q.2.par.9. nu 9.fol.270.

Conſanguinei ſanguinis regij ſi ſint duo, vel plures in eodem gradu, & æquales in qualitatibus, & dubitatur, quis eorum debeat in regno ſuccedere, tunc Magnates & Populi regni poſſunt vnum ex eis eligere.q.2. par.11. nu.2. & ſequentib.fol.294

Conſanguineus proximior ſanguinis regij, & ſi ſit in Millesimo

gradu, ſuccedit in regno, decedente vltimo rege ſine deſcendentes quæſt. 2. par. 1. num. 19. & 22. & ſequentibus, & 10 part. num. 7. fol. 16. 19. & 287.

Conſanguineus proximior vltimi regis decedentis ſine liberis ſuccedit in regno, etiam ſi ſit monachus, vel ſacerdos, cum quo Papa diſpenſare poteſt. q. 2. part. 1. nu. 24. & 25. fol. 24. 26.

Conſanguinei fundatorum, & vocatorum ſuccedunt in maioratu. q 2. par. 1. nu. 21. fol. 22.

Conſtantinus Magnus Imperator ſuum Imperium tranſtulit ad partes Orientales, licet à principio fuerit conſtitutum in Ciuitate Romana. quæſt. 1. num. 14. fol. 14.

Chinæ regni materiam vide in verb. regno China.

Corintiorum regni materiam vide in verb. regno Corinthiorum.

Conſuetudo, quòd in regnis ſuccedatur iure ſanguinis, & non electione, eſt generalis totius Mundi. quæſt. 2. part. 6. num. 5. & part. 8. num. 1. Præterquàm in regnis, in quibus conſuetudo contraria viget, quorum in particulari ſit mentio. 8. par. eiuſdem quæſt. 2. nu. 1. cum ſequent. pluribus. fol. 236. & 256.

Conſuetudo facit omnia tollerabilia q. 2. par. 9. nu. 1. fol. 267.

Conſuetudo, quòd in regnis ſuccedatur iure ſanguinis, & non per electionem, iam non eſt arbitraria, ſed neceſſaria. q. 2. par. 9. nu. 2. & ſequent. pluribus. fol. 267.

Conſuetudo ſuccedendi in regnis iure ſanguinis, & non per electionem, eſt nimis laudabilis, corrumpiquè poteſt de facili talis electio, quæ eſſet multum nociua reipublicis regnorum. quæſt. 2. part. 9. num. 10. & 11. Ex taliquè electione plures diſenſiones orirentur, etiam inter ipſos electores. ead. part. 9. num. 12. & 13. Damnaquè & mnltæ mortes regum, & aliorum orirentur ead. p. 9. n. 14. f. 271. 275. 277.

Conſuetudo, quòd in regnis ſuccedatur iure ſanguinis, & non per electionem, eſt conſona iuri Diuino Naturali Gentium, & Canonico, quæ approbata eſt per Eccleſiam Cattholicam Romanam, iuxta explicationes de quibus ſupra eſt dictum ideſt ex lumine naturali, & caſibus de quibus habetur in iure Canonico vt ſupra. quæſt. 2. part. 10. num. 1. cum ſequentibus. folio. 286.

Cretæ regno ſueceditur iure ſanguinis. quæſt. 2. part. 4. num. 127. fol. 203.

Crimen læſæ Maieſtatis ſi conſanguiueus ſanguinis regij committat, ipſe ac etiam omnes ſui deſcendentes priuatur futura eiuſdem regni ſucceſſione. q. 2. par. 9. num. 9. fol. 270.

Cyreneorum regno ſuccedebatur olim iure ſanguinis. q.2. part. 4 nu.103. fol. 197.
Cypri regno ſuccedebatur olim iure ſanguinis. quæſt. 2. par. 4. nu. 86 fol. 193.
Coromandel regno ſuccedebatur olim iure ſanguinis. q. 2. par. 4. n. 132. fol. 204.

D

Damna multa, & mortes euenerunt in Mundo libidine dominandi. quæſt. 2. part. 9. numero. 14. fol. 277.
Dei inſtitutione imperium, ac regna fuerunt inſtituta. quæſt. 1. num. 22. & ſequent. & nu. 29 fol. 19. 24.
Deus per ſuam legem Naturalem poteſtatem Ciuilem regibus dedit. quæſt. 1. num. 25. & 44. fol. 21. 32.
Dei ordinationi reſiſtit, qui regi, ſeu poteſtati reſiſtit. q. 1. n. 28. f. 23.
Deus ideo reges conſtituit, vt facerent iuditium, & iuſtitiam. q. 1 nu. 44. fol. 32.
Deus Populum Iſrael ſibi elegit ſpecialem, & peculiarem, prææteris populis, quia ipſe Deus eis voluit eſſet rex immediatus. q. 1. nu. 51. & ſequent. fol. 34.
Deus non ſolum fuit iratus contra populum Iſrael, quia ſibi reges petierunt, ſed etiam quia mala intentione id fecerunt. quæſt. 1. numero. 58. fol. 38.
Dignitas Pontificalis antiqua Iudeorum, fuit redacta ad regiam dignitatē, & quæ perſonæ in ea ſucceſſerunt. q. 2. par. 5. num. 64. fol. 219.
Dinamarchiæ in regno iure ſanguinis ſucceditur. q. 2. part. 2. nu. 78. fol. 103.
Diſpenſare poteſt Papa cum monacho, & ſacerdote conſanguineo proximiore ſanguinis regij, vt ſuccedat in regno, & matrimonium contrahat. q. 2. par. 1. num. 24. & 25. fol. 56. 58.
Diuiſionem regnorum Hiſpaniæ fecit Rex Ferdinandus Primus inter omnes ſuos filios. quæſt. 2. part. 2. num. 29. Quam diuiſionem regnorum contradixit domus Santius eius primogenitus, ac etiam magnates, & proceres eorum regnorum. eod. 2. part. nu. 30. & 31. fol. 80. 81.
Diuiſio Imperij Orientalis, & Occidentalis quando fuerit facta, & à quibus Imperatoribus, & an fuerit approbata ab Eccleſia Romana. q. 2. part. 7. num. 5. & 6. fol. 250.
Dominium, & Imperium Regnorum vitæ præſentis regum temporalium, vt multum vſquè ad mortem oſtentatur. quæſt. 2. part. 6. num. 6. & ſequentib. plurib. fol. 236.
Duces creant Veneti, & Ianuenſis electione, non verò iure ſangui-

nis. quæſt. 2. part. 8. num. 6. fol.258.

E

ECcleſiæ Romanæ eſt feudale regnum Siciliæ, vide in verb. feudalia.

Edictum de vniuerſo Orbe deſcriuendo, vbi fuit factum. q.2.p.1 nu.6. fol.44.

Electores Imperij Romanorum in Germania nominauit Papa Gregor. 5. q.2. par.7. num.9. & plenius. 8. par. nu.3. fol.252. 256.

Electione non ſuccedunt reges in regnis, ſed iure ſanguinis, & perpetuæ conſuetudinis generaliter in toto Orbe. quæſt. 2. part. 2. 3. 4. & 5. In aliquibus tamen regnis ſolum ſucceditur electione, de quibus particulariter fit mentio in. 8. part. eiuſdem. q.2. per totam.

Electione ſi reges in regnis ſuccederent, huiuſmodi electio diceretur ex accidenti eſſe, quæ verò fit iure ſanguinis, dicitur naturaliter fieri. q.2. part.9. nu.5. fol.268.

Electione ſi reges crearentur, de facili poſſit corrumpi huiuſmodi electio, & ex ea multa damna, & mortes ſequerentur, ac etiam diſenſiones inter pretenſores regnorum, & etiam inter ipſos electores. q.2. par.9. nu.10. cum ſequentib. fol.271

Epheſi Ciuitatem fundauerunt Amazone. quæſt.2. part.4. nu.50. fol.186.

Epheſi prædicauit Euangelium Domini Noſtri Ieſu Chriſti Diuinus Paulus, in qua Ciuitate fuerunt multi ſancti, & fideles. q.2 par.4. nu.51. fol.186.

Epitaphia aliquorum regum, quæ ſunt poſita in ſuis ſepulturis. q.2. par.6. nu.8. fol.238.

Euſtachius fuit olim Dominus Calabriæ. quæſt.2. part.3. nu.129. fol.164.

Euangelium Chriſti, vide in verbo fides Cattholica.

F

FEdericum ſecundum Imperatorem Regem Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ, & Neapolitani Regnorum priuauit regnis illis Papa Honorius. 3. & poſt eum Innocet. 4. propter eius inobedientiam. q.2. part.3. num.83. Eo tamen defunctus ſucceſſit in eiſdē Regnis Conradus eius filius anno Domini. 1254. ead. 3. par. nu. 88. fol.150.

Ferdinandus Primus filius baſtardus Alfonſi Regis Aragoniæ ex expreſſa diſpoſitione paterna ſucceſſit in Regnis Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ. quæſt.2. part.3. num. 109. Cuius ſucceſſionem confirmauit Papa Pius. 2. cui idem Ferdinandus promiſit ſoluere annuatim certum tributum ead.

3.part.nu 110. Eamquè etiam confirmauit Papa Eugenius. eadem 3.part.num.111.fol.157. 158.

Ferdinando Primo prædicto mortuo ei ſucceſſit in eiſdem regnis Alfonſus eius primogenitus Dux Calabriæ, qui compoſuit omnes ſuas differentias ſuper ſucceſſione illorum regnorum cum Papa Sixto.4.quæſt.2.par.3. nu. 112. fol.158.

Ferdinandus Secundus ſucceſſit in Regnis Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ,ac etiam Neapolitani, per renunciationem quàm ipſorum regnorum in ſuum fauorem fecit Rex Alfonſus.2. eius Pater, quem prætendebat excludere ab eorum ſucceſſione Carolus.8.rex Franciæ.quæſt.2.part.3.num. 113. Quo defuncto, ſucceſſit in eiſdem Regnis Imperator Federicus eius patruus ex eius expreſſa diſpoſitione. Et ſi contra eum Ludouicus. 12. Rex Franciæ acies militum mouerit. ead. 3. part.num.114.Poſt Federicum verò ſucceſſit in eiſdem regnis Ferdinandus Rex Cattholicus Hiſpaniarum, ac dominus noſter, & poſt eum ſuccedent omnes eius deſcendentes.ead.3.par. nu.115.& ſeq fol.159.

Fœmina ſucceſſit in Regno Hieruſalem.q.2.part.5. num.64.85. & ſeq fol.219.

Feudorum illuſtrium in ſucceſſione ſucceditur in infinitum.q.2. p.1. nu.23.fol.56.

Feudalia ſunt Eccleſiæ Romanæ regna Siciliæ, Pullæ, Calabriæ, & Neapolitani à tempore Hadriani.4.Papę.q.2.part.3.num. 82.Et etiam à tempore Cęleſtini. 3. ead. 3. part. num.84.& ſequentib.Et à tempore Clementis. 4. ead. 3. part.num.88.& ſequentibus. Ac etiam tempore Pij. 2. Papæ. inibi num. 110. Quæ plenius conſiderabuntur.d. 3.par.n.136.& ſequen.f.148. 149.165.

Fez regno ſucceditur electione. q.2. p.8. nu. 30.fol.265.

Filiorum Ammon regno ſucceditur iure ſanguinis.q.2.part.4.num. 106.fol.198.

Forus iudicialis dictus eſt à Phoroneo Rege.2.Argiborum, qui modum defendendi cauſas conſtituit coram Iudicibus.q.2.par.4. nu.77.fol.191.

Fides Cattholica, ac Euangelium Domini Noſtri Ieſu Chriſti in quibus regnis fuerit promulgatum,ac gentes conuerſę ad fidem Chriſti Noſtri, vide copioſè in verb.regno,per diſcurſum.

Franconię Orientalis regni electione ſucceſsum fuit. q. 2. part. 8. num. 28.fol.265.

Francię Regni materiam, vide in verb.regno Francię.

Galle-

G

GAlletię regni materiam, vide in verb. regnum Galletiæ.

Gothi quando poſſiderunt regna Italiæ, inter eos etiam fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem. q. 2. par. 3. nu. 17. & ſeq. fol. 116.

Gothorum primus aduentus in Italiam, copioſè ſcribitur. q. 2. par. 3. nu. 18. fol. 117.

Gothi, qui in Italiam venerunt Chriſti Domini noſtri fidem receperunt, tempore Valentis Imperatoris. quæſt. 2. part. 3. nu. 19. fol. 119.

Gothi, qui Italiam poſſiderunt, ſuperauerunt Imperatorem Valentem. quæſt. 2 part. 3. num. 19. fol. 119.

Gothorum Primus rex Chriſtianus fuit Alaricus anno Domini Noſtri Ieſu Chriſti. q. 2. p. 3. nu. 20 fol. 119.

Gothi, qui primo in Italiam venerunt, tantum regnauerunt per tempus. 40 annorum. q. 2. par. 3 nu. 22. fol. 119.

Gothorum rex Ataulphus cùm Italię regnaret, maiorem partem regni Francię inuaſit. q. 2. p. 3. nu. 23. fol. 119.

Gothis à Francia excluſis, ipſi ſe contulerunt Hiſpanię anno Domini. 456. quęſt. 2. part. 3. num. 24. fol. 120.

Gothi alij, qui alia vice venerunt in Italiam, regnauerunt etiam iure ſanguinis, & non per electionem. q. 2. p. 3. nu. 25. 31. & ſeq. fol. 120. 123.

Gothorum ſecundus aduentus in Italiam deſcribitur. q. 2. p. 3. nu. 26. & 30. fol. 120. 121.

Gothorum Rex *Theodoricus cum venit ad occupandam Italiam fuit cum licentia Imperatoris Zenonis Iſaurici. quęſt. 2. part. 3. num. 28. Vbi, & dicitur, quòd ipſe Theodoricus alijquè eius ſucceſſores poſſiderunt ex dicta licentia, & titulo prędicto totam Italiam per tempus. 70. annorum. fol. 121.*

Gothorum Rex *Totila ſuperauit Sanctiſſimam Ciuitatem Romanam, quem poſtea occidit Narſes Eunuchus Dux Imperatoris Iuſtiniani: & poſtea etiam idem Narſes ſuperauit Teyam ſequentem regem. Gothorum Italię. q. 2. p. 3. nu. 33. & ſequent. fol. 123.*

Gothorum regnum in Italia quo tempore fuerit finitum. q. 2. p. 3. nu. 35. fol. 125.

Gothifredus fuit primus rex Chriſtianus regni Hieruſalem, poſtquàm Ciuitas Sancta Hieruſalem fuit occupata per Chriſtianos. q. 2. p. 5. nu. 78. & ſequent. fol. 223.

Gregorius Sanctiſſimus Papa huius nominis, primus fuit, qui

priùs

priùs ſe vocauit ſeruus ſeruorum Dei.quæſt.2.part.2.nu.64. fol.95.

Gubernatio populi per regem, eſt optimo, & res neceſſariſſima. q. 1. num.8. & multis ſequentib. fol. 9.

Gubernari non poſſunt regna ſine rege,lege,vel iuſtitia.q.1. num. 9.fol.9.

Gubernatio debet eſſe per vnum tantùm, & non per plures. quæſt.1.num.10. cum pluribus ſequentibus, & præcedentibus fol.9.

Gubernari debent omnes homines per vnum hominem. quæſt. 1. nu.30. & ſequentibus, & nu. 37.fol.24.

Gubernatio vide in verb.regimen.

H

HAerodes Eſcalonita fuit Rex Hieruſalem, nominatus ab Imperatore Octauiano Auguſto,q.2.p.5.nu.66.fol.220.

Hieruſalem Ciuitas fuit capta à Romanis,cùm eorum Dux fuiſſet Pompeus.q.2.part.5.nu.65. fol.219.

Hieruſalem Ciuitatem multi Principes Chriſtiani optauerunt ab infidelibus recuperare. q. 2. p.5. nu.94 fol.230.

Hieruſalem antequam deſtrueretur, fuit de relicta à Chriſtianis q.2.p 5.nu.95.fol.231.

Hieruſalem Ciuitas quare ſic fuerit nominata,& plura in eius laudem. quæſt.2. part.5. num.96. fol.231.

Hieruſalem Ciuitas quando fuerit fundata. q. 2. part.5. num.97. fol.233.

Hieruſalem Ciuitas fecit pacem cum Romanis. q.2. p.5. nu.98. fol.234.

Reliqua de regno Hieruſalem, vide in verb.regnũ Hieruſalẽ.

Hæreticus ſi fuerit rex, & eius conſanguinei, mugnates, & populi regni poßunt eligere regem. q.2. p.11. nu.8.fol.296.

Hiſpaniæ regnis ſucceditur iure ſanguinis, & non electione. q.2. p. 2.num.2.& 10.part.num.17. fol.64 & 290.

Reliqua de Hiſpaniæ regnis, vide in verb.reges,& in verb.regnum Hiſpaniæ,& verb.regnũ Portugalliæ.

Homo eſt animal ſociale,& politicum, in multitudine viuens, ideò conuenit,quòd omnes homines per vnum tantum regantur q.1.nu.30.fol.24.

Hunnorum regnum cùm eſſet in Italia,reges iure ſanguinis ſuccedebant, & non electioue. q.2.p. 3.nu 43.fol.128.

Hunnorũ regnũ quando in Italià incæpit.q.2.p.3.nu.44.fol.128.

Hunnorum rex Attila debellauit ſanctã Ciuitatem Romanã, & alias multas Ciuitas Italię.q.2

part.3.num.45.fol.128.

Hunnorum Rex primus Chriſtianus fuit Gorda, & quando recepit Sanctum Baptiſmam. q. 2. p.3.nu.46.fol.128.

Hunnorum regnum in Italia tantum durauit.70.annis.q.2.p.3. nu.47.fol.128.

Homagium debetur primogenitis regum. Et à quo tempore hoc fuit vſitatum, ligatque futuros regnicolas. quæſt.2.part.1.nu.12. & 15.fol.48.& 50.

I

IAnuenſes Ducem electionem creant, & non ſucceſſione ſanguinis.q.2.p.8.nu.6.fol.158

Ianuæ Ciuitas à quibus debellata fuerit.q.2.par.8.nu.10.& 11. fol.260.

Idolatria primò incæpit in regno Aſſyriorum.q.2.p.4.num.36. fol.185.

Imperator Conſtantinus tranſtulit ſuum Imperium ad partes Orientales, licet à principio fuerit in Romana Ciuitate conſtitutum q.1.nu.14.fol.14.

Imperator eſt diuinitus conſecutus imperium.q.1.nu.23.fol.21.

Imperatoris Auguſti Cæſaris edictum de vniuerſo Orbe deſcribendo, fuit factum Tarrachonæ Hiſpaniæ Ciuitatis anno. 16. ſui imperij.q.2.p.1.nu.6.fol.44.

Imperator Iulius Cæſar bis tranſiuit per regnum Angliæ.q.2.p.2. nu.74.fol.103.

Imperator Conſtantinus Magnus antequàm eſſet Imperator, fuit gubernator regni Angliæ. q. 2. p.2. nu.75.fol.103.

Imperator Auguſtulus fuit ſuperatus à Odace rege Harulorum, & Turingorum.q.2.p.3.nu.27 fol.120.

Imperatoris Romanorum nomē ceſſauit in prædicto Auguſtulo, vltimo eorum Imperatore per tempus.330.annorum, donec à Leone.3.Pōtifice Maximo fuit creatus in Imperatorem Romanorū Conſtantinus Magnus Rex Franciæ.q.2.p.3.nu.29.fo.121

Imperator Carolus Magnus ſuperauit Longobardos, & Deſideriū vltimum regem eorum.q.2.p.3 nu.52.& ſeq.fol.131.

Imperator Carolus V. Rex Hiſpaniarum, ac Dominus noſter, & ſui deſcendentes ſunt Duces Mediolanenſis Ciuitatis ex expreſſa diſpoſitione Franciſci Sforciadis vltimi Ducis eiuſdem ducatus q.2.p.3.nu.74.75.f.140.143.

Imperatores de more antiquiſſimo diadema ferreum ſuſcipiunt in Ciuitate Mediolanenſi.q.2.p.3 nu.79.fol.145.

Imperatores dui Imperij Conſtantinopolitani debellauerunt Regna Neapolitani Pullam, & Calabriam, quibus reſiſterunt Papa Ioānis 10.& Albertus Dux

Toſcaniæ.q.2.p.3. nu. 132. & 133 fol.164.

Imperatores an & quando ſucceſſerint in imperio iure ſanguinis. q.2.par.7.num.1.& ſequentib. pluribus.Et per totam fere hanc partem, & part.8.num.2.fol. 244.256.

Imperator Primus Romanorum fuit Iulius Cæſar.q.2.p.7.nu.2. fol. 244.

Imperator Octauianus adoptauit Tiberium in filium, cui imperium reliquit.q.2.p.7.num.3. fol.245.

Imperator poteſt permittere, quòd duo reges ſimul regnent.q.2.p.11. nu.6.& 7.fol.295.

Imperium à principio fuit in Romana Ciuitate conſtitutum,& ex poſt facto ad partes Orientales tranſlatum eſt. q.1. nu. 14. fol.14.

Imperium, & dominium regum temporalium vita præſentis, vt multum vſquè ad mortem tantum oſtentatur. q.2.part.6. num. 6. & ſequentib. pluribus. fol.236.

Imperium Romanorum fuit tranſlatum ad Germanos.q.2.par.7. num.9.& par.8.nu.3.fol.252. & 256.

Imperium quando fuit diuiſum in duo imperia Orientale,& Occidentale. q.2.par.7.nu.5. Et ibi, quòd Papa Leo.3.approbauit huiuſmodi diuiſionem.n.6.fol.250

Intellectus.c.12.lib.1.Reg.q.1. nu 49.& ſeq.fol.34.

Ioanna fuit Regina regnorum Siciliæ,Pullæ, & Calabriæ. q. 2. part.3.num.93.& ſequentibus fol.153.

Ioanna prædicta regina, quia non habuit filios, plures in filios adoptauit ſeparatim, vt ei in dictis regnis ſuccederent. q.2.p.3. nu.95.& ſeq.fol.154.

Ioanna prædicta regina fuit vltimo ſupplicio tradita, quia maritum ſuum Andream Regem Vngriæ occidi fecerat. q. 2.p.3. nu.96.fol.154.

Ioanna alia ſucceſſit in eiſdem Regnis Siciliæ,Pullæ,& Calabriæ, & Neapoli, mortuo Lanciſlao eius fratre rege eorum regnorum anno Domini.1415.q.2.par.3. nu.103.fol.155.

Ioanna Regina ſecunda dictorum regnorum, quia non habuit filios nec deſcendentes,adoptauit in filium, & ſucceſſorem ſuum dictorum regnorum Alfonſum potentiſſimum regem Aragoniæ. Licet ipſam adoptionem reuocauerit, & nouiter in filium, & ſucceſſorem eorumdem regnorum adoptauit Ludouicum filium Ludouici Ducis Andegauiæ. Quam poſteriorem adoptionem, & inſtitutionem aliqui Summi Pontifices Romani approbauerunt.quæſt.2 par.3. nu. 104. & ſequentib. Quæ omnia

contradixit prædictus Alfonſus Rex Aragoniæ, inibi. num. 106. Sed mortuo dicto Ludouico ipſa regina Ioanna adoptauit in ſuum locum Renatum fratrem dicti Ludouici Ducis Andegauiæ, cum quo ipſa regina ſex annis regnauit in eiſdem regnis. eod. nu. 106. Sed poſtea ipſe Renatus fuit ſuperatus à dicto Alfonſo rege Aragoniæ, qui tempore ſuæ mortis reliquit titulum, & ius dicti regni Neapolitani Carolo 8. regi Franciæ eius conſanguineo proximiori. eod. num. 106. & 107. fol. 156.

Ioanna prædicta regina. 2. dictorũ regnorum reuocauit adoptionem vltimam, quam ſic fecerat in fauorem dicti Renati, & vltimo loco adoptauit in filium, & ſucceſſorem ipſorum regnorum prædictum Alfonſum regem Aragoniæ. q. 2. part. 3. num. 108 fol. 157.

Ioanna prædicta. 2. regina iam mortua ſucceſſit in dictis ſuis regnis Neapolitani Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ prædictus Alfonſus Rex Aragoniæ. q. 2. part. 3. num. 109. Et quia ipſe Alfonſus filios legitimos non habuit, nec aliquos deſcendentes legitimos, reliquit ſua prædicta regna Ferdinando eius filio baſtardo, qui in eiſdem regnis ſucceſſit, & fuit vocatus Ferdinandus Primus eod. num. 109. fol. 157.

Reliqua in materia dictorum regnorum videnda ſunt in verbo regnum Siciliæ.

Italia quare ſic nominetur. q. 2. p. 3. nu. 3. fol. 113.

Italia regnorum materiam, vide in verb. Regnis Italiæ, & verb. Hunnorum regnum, & verb. Latinorum regnum, & verb. Laurentinorum regnum, & verb. Longobardorum regnum, & verb. regnun Gothorum.

Indiarum regnorum materiam vide in verb. regnis Indiarum, & verb. regno Chinæ.

Ithacæ regno olim iure ſanguinis ſuccedebatur: q. 2. part. 4. nu. 88. fol. 194.

Iudeorum populum Deus ſibi ſpecialem, & peculiarem præcæteris populis elegit, quibus ipſe voluit rex immediatus eſſe. q. 1. nu. 51. & ſequent. fol. 34.

Iudei ſuis iudicibus fuerunt priuati cùm Romani Imperium terrarum obtinuerunt, & etiam ſuis regibus fuerunt priuati. q. 1. nu. 53. & 55. & q. 2. p. 5. nu. 68. & 69. fol. 35. 37. 220.

Iudeorum in opprobrium multa annotantur, & referuntur. q.. nu. 156. fol. 37.

Iudei extra nos ſunt, ideò nobiſcum communicare non debent. q. 1. nu. 57. fol. 38.

Iudei dignitatem antiquam pontificalem redugerunt in regiam dignitatem, & quæ perſonæ in

ea ſucceßerunt. q.1. p.5.nu.64. fol.219.
Iulius Cæſar bis tranſiuit per regnum Angliæ.q.2.p.2.num.74. fol.103.
Iulius Cæſar fuit primus Imperator Romanorum.q.2.par.7. nu. 2. Vbi de eo multa ſcribuntur. fol. 244.
Iuriſdictio actiua nulla in populis remanſit, poſtquàm populus in ſuum regem ſuam poteſtatem transtulit. q. 2. part.1.num.4. fol.43.
Iuſtitia, vt gubernetur, Deus reges conſtituit. q.1.nu.42. fol.32.

L

Ancilagus Filius Caroli. 3. ſucceſſit in regnis Siciliæ, Pullæ, Calabriæ, & Neapolitani, mortuo dicto Carolo eius Patre anno Domini. 1384. aut 1386. Et licet Papa Gregor.12. eum ipſis regnis priuauit (q. 2. part. 3. num. 99.) eum tamen confirmauit Vrbanus. 6. Papa in regem illorum regnorum. eadem 3.part.num.102.fol. 154. 155.
Loncilagum prædictum regem occidit veneno quędam filia vnius medici Neapolitani.q.2. p.3.nu.100.fol.154.
Lancelago prædicto mortuo ſine deſcendentibus ſucceſſit in regnis Siciliæ, Pullæ, Calabriæ, & Neapolitani Ioanna eius ſoror (huius nominis.2.) anno Domini. 1415.quæſt.2.par.3.nu.103. fol.155.
Lazedæmonij excluſerunt à ſua Ciuitate libros continentes parum verecundam lectionem.q.2.p.4 nu.62.fol.188.
Lazedæmonij regni materiam vide in verb. regno Lazedæmonum.
Leges, qui priùs dedit Græcis, fuit Phoroneus; qui etiam dedit modum defendendi cauſas coram iudicibus, à quo forus dictus eſt. q.2.p.4.nu.77.fol.191. Romanis etiam qui priùs leges conſtituit fuit Romulus primus fundator Romanæ Ciuitatis ead. q. 2. p.3.nu.63.fol.133.
Lex regia quæ dicatur, & à quo fuit condita. q.1.nu.6.fol.7.
Legitima non debetur fratribus regis in bonis regni.q.2.p.1.num. 10.fol.47.
Librorum ſeptuaginta Millia Bibliothecam fecit in Ciuitate Hieruſalem Tholomæus Philadelphus Rex Aegypti. q.2.p.4. nu. 9.fol.175.
Libros Magicos Romani, noluerũt admittere.q.2.p.4 nũ.62. in fine.fol.188.
Libidine dominandi, & regendi, multa damna, & mortes regũ, ac aliarum perſonarum ſucceſſerunt.q 2.p.9.nu.14.fol.277.
Longobardorum gentes qualiter an

te annum Domini. 585. in regnis Italiæ gubernauerint. 1. q. nu.20.fol.17.

Longobardi cùm regna Italiæ poſſiderunt, reges iure ſanguinis ſuccedebant, & non per electionem quæſt.2.part.3.num.48.& 51 fol.129.

Longobardorum primus rex fuit Ayon.quæſt.2.par.3.num.49. fol. 129.

Longobardi venerunt in Italiam ad inſtantiam Narſis Eunuchi Ducis Imperatoris Iuſtinia- q.2.p.3.nu.50.fol.129.

Longobardorum vltimus rex fuit Deſiderius, qui fuit ſuperatus à Carolo Magno Imperatore anno Domini.776.q.2.p.3.nu.52 fol.131.

Longobardis deuictis Imperator Carolus Magnus conceſſit in ſuis terris certam partem terrarum, quam vocauit Lombardiam ad ſuam habitationem. q. 2.p.3.nu.53.fol.131.

Longobardorum Capilos, & Barbas, ac Veſtes fecit ſcindi in eorum vituperium Hadrianus Papa Primi. q.2. p.3.num.54. fol. 131.

Longobardorum regnum in Italia durauit.204.annis.q.2.p.3.nu. 55.fol.131.

Longobardi aliquando Duces pro regibus habuerunt. q. 2. p.3.nu. 56.fol.131.

Longobardi recæperunt fidem Catholicam anno Domini.599.q.2 p.3.nu.57.fol.131.

Longobardi fuerunt naturales inſulæ Eſcandianæ.q.2.p.3.nu.58. fol.132.

Longobardi quare ſic fuerunt nominati. q. 2. part. 3. num. 59. fol.132.

Longobardi olim ſuperauerunt etiam ciues, ac dominos Pullæ, & Calabriæ anno Domini. 584. quæſt.2.part.3. num. 127.fol. 164.

Ludouicus Filius Principis Tarenti mortua Iuanna (huius nominis Primi) Regina regnorum Siciliæ, Pullæ, Calabriæ, & Neapolitani, obtinuit Ducatum Pullæ, & Calabriæ, tanquàm proximior Roberti vltimi Regis illorum regnorum, eumquè confirmauit Papa Gregor.12.quæſt.2 part.3.num.97.& 99. Sed hic Ludouicus ſuperatus fuit à Carolo.3.inibi. nu.98.fol.154.

Ludouicus duodecimus Rex Franciæ prætendebat olim regnum Neapolitanum.quæſt.2.part.3. num. 114. Sed Rex Ferdinandus Hiſpaniarum Catholicus Rex fuit verus Rex ipſius regni q.2.par.3. nu.115. & ſequent. fol.159.

Lydorum regno olim ſucceſſum fuit ire ſanguinis q.2. par.4.nu. 87.fol.194.

Ma-

M

MAgnates, ac Populi regni non poſſunt prætendere ſe eſſe liberos in futurum, & ſine rege, ſi vltimus rex ipſius regni moriatur ſine diſcendentibus, & conſanguineis. q. 1. per totam.

Magnates, & Populi regni in quibus caſibus poſſint regem eligere q. 2. p. 11. per totam.

Mahoma fuit primus rex Sarracenorum. q. 2. part. 4. num. 29. fol. 181.

Maioratus verus eſt regnum, & in eius ſucceſſione ſeruatur ordo ſucceſſionis ipſius maioratus. q. 2 p. 1. nu. 20. fol. 54.

Maioratu ſuccedunt omnes conſanguinei, tàm fundatorum, quàm vocatorum ad eius ſucceſſionem. q. 2. part. 1. num. 21. fol. 54.

Maioratu tantum ſuccedit primogenitus de iure Diuino. q. 2. par. 10. nu. 2. & 9. fol. 294. & 296

Manfredum regem Siciliæ, Pullæ, Calabriæ priuauit dictis regnis Papa Clemens. 4. propter eius inobedientiam, & loco eius creauit in regem illorum regnorum Carolum Ducem Andegauenſem, Fratrem Diui Ludouici Regis Franciæ, qui eum ſuperauit. q. 2. part. 3. num. 88. & 89. folio. 151.

Macedoniæ regni materiam vide in verb regno Macedoniæ.

Mediolanenſes omiſſis conſulibus, non potuerunt eſſe ſine rege, vel imperatore. q. 1. nu. 18. fol. 16.

Mediolanenſi in Ducatu ſemper fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem. q. 2. p. 3. nu. 71. & pluribus ſequentibus folio. 138.

Mediolanenſis ſtatus fuit à diuerſis dominis poſſeſſum. q. 2. par. 3 nu. 72. & ſeq. fol. 138.

Mediolanenſis primus Dominus fuit Eliprandus. q. 2. p. 3. nu. 73 fol. 139.

Mediolanenſem Ciuitatem Imperator Arrigo donauit Mattheo Viſconti, quam ipſe, & ſui deſcendentes poſſiderunt per multos annos. q. 2. part. 3. num. 74. fol. 140

Mediolanenſis vltimus Dux Frãciſcus Sfortia in ſuo teſtamento anno Domini. 1535. reliquit in ſucceſſorem legitimum dicti ſtatus Mediolanenſis Carolo Quinto Imperatori Chriſtianiſſimo Regi Hiſpaniarum domino noſtro, qui totum illum ſtatum poſſedit ex iuſtiſſimis cauſis, quem ceſſit in fauorem perquàm Catholici Regis, ac Domini Noſtri Hiſpaniarum Regi potentiſſimi Philippi Secundi eius dilectiſſimi Filij Anno Domini. 1555. q. 2. p. 3. num. 74. & 75. fol. 143.

Mediolanenſi in Ciuitate fuit Fides Catholica prædicata à Bea-

tiſſimo Barnaba Apoſtoli Domini Noſtri Ieſu Chriſti, & à beatiſſimo Ambroſio Archiepiſcopo eiuſdem Ciuitatis. q.2. p.3.nu. 76.fol.144.

Mediolanenſis Ciuitas fuit olim nominata ſecunda Roma, & an hæc Ciuitas fuerit deſtructa tempore Federici Imperatoris. q.2. p.3.nu.77.fol.144.

Mediolanenſis Ciuitas fuit olim occupata à Romanis, quibus fuerunt ſubditi, & à quo tempore, & olim etiam fuit occupatum ab alijs dominis.q.2.p.3.nu.78. fol.144

Mediolanenſi in Ciuitate Imperatores de more antiquiſſimo diadema ferreum ſuſcipiunt q.2. p. 3.nu.79.fol.145

Mohabitarum Imperio iure ſanguinis ſucceditur, q.2.p.4. nu.117 fol.201

Monachus proximior ſanguinis regij etiam ſi ſit in Milleſimo gradu, ſuccedit in regno, cum diſpenſatione Papæ, & vt matrimonium contrahere poſſit, q.2. p.1 nu.24.& 25.fol.56

Moſcouitarum regno iure ſanguinis ſucceditur, q.2.p.4.nu.116 fol: 200

Monſtruum eſt, vbi ſunt duo capita, q.1.nu.32.fol.27.

Mortis regum ſermo.2.q.p.6.nu.6 fol.236.

N

Neapolitana Ciuitas eſt caput regni Neapolitani, & qualiter antiquitus vocabatur. q.2.p.3.nu.118.fol.161.

Neapolitani regni fuerunt priùs reges, quàm Ciuitas Romana edificaretur.quæſt.2.par.3.nu.119. fol.161.

Neapolitana Ciuitas à diuerſis dominis fuit pluries occupata q.2. p.3.nu.122.fol.162.

Neapolitani regni materiam vide in verb. regno Siciliæ.

Numidiæ regno iure ſanguinis olim ſuccedebatur. q.2 p.4. num. 104.fol.197.

Ninus fuit primus rex Aſsyriorum q.2.p.4.nu.31.fuitquè primus rex Mundi, qui vicit reges ſuos conuictnos, ibidem nu. 32. fol.182.

Noe tempore Diluuij generalis, & poſt Diluuium generale Deus dedit praeminentiam regendi, & gubernandi omnia, quæ erant ſub Cælo.q.1.nu.2.fol.5.

O

Omne naturale regimen ab vno eſt.q.1.nu.31.fol.25.

P

Papa Gregorius I. ſanctiſſimus fuit qui priùs ſe vocauit ſer-

uum ſeruorum Dei.q.2.p.2. nu. 64.fol.95.

Papa Nicolaus Secundus confirmauit Robertum Normanum in Ducem, & dominum Pullæ, & Calabriæ cum titulo Ducatus ex quo eum liberauit à Romanis,qui eum habebant oppreſſum q.2.p.3.nu.81.fol.147.

Papa Innocentius ſecundus creauit Rogerium in regem vtriuſquè Siciliæ,Pullæ,& Calabriæ (& vocatus fuit Magnus Rogier) poſt annum Domini. 1126. Quia eum liberauit contra Anacletum Antipapam.q.2.p.3.nu. 82.Quem etiam confirmauit in regem Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ Papa Hadrianus 4.cui ipſe promiſit ſoluere certum tributũ quolibet anno.inibi.n.83.f.148.

Papa Cæleſtinus.3.excluſit Tancretum Tyrannum Siciliæ ab eodem regno Siciliæ,Pullæ, & Calabriæ, & ceſſit iura ſua ab illa regna Hennico. 5. Imperatori, & Conſtantiæ eius vxori Filiæ Guillermi. 3. vltimi regis illorum regnorum, cui in dotem illa regna conceſſit,ſub certo feudo & tributo, & cum hac conditione, quòd expelleret prædictum Tancretum ab eiſdem regnis,eoquè ſuperato, & occiſo à dicto Guillermo, eis tradidit inueſtituram dictorum regnorum. quæſt. 2.part.3.num.84.& ſequentib. fol.149.

Papa Honorius.3. & Innocentius 4. priuauerunt regni Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ Federicum ſecundum Imperatorem, regem illorum regnorum propter eius inobedientiam. q.2.p.3. nu.87. fol.150.

Papa proceſſit contra Conradum regem Siciliæ,Pullæ,& Calabriæ, eumquè illis regnis priuauit propter inobedientiam.q.2.p.3.nu. 88.fol.150.

Papa Clemens. 4. propter Conradum regem Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ, creauit in regem illorum regnorum Carolum Ducem Andegauenſem, Fratrem Diui Ludouici regis Franciæ. q.2.par.3. num.89. Quem pronunciauit in regem illorum regnorum, & regni Hieruſalem, ſub conditione, & iuramento, quòd Eccleſiæ Romanæ ſolueret certum tributum nomine feudi. inibi.nu.90.fol.151.

Papa Martinus Quartus fecit, quòd regnum Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ reſtitueretur Carolo ſecundo Filio Caroli Primi regi eorum regnorum Fratri Diui Ludouici regis Franciæ,quia ea occupauerat Petrus rex Aragoniæ.Quod alij Summi Pontifices confirmauerunt. quæſt 2. part. 3. num. 91. Et poſt eum ſucceſſerunt alij eius deſcendentes in eiſdem regnis.inibi nu.92. fol.152.

Papa Clemens. 5. confirmauit in regem Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ, Robertum regem eorum. q. 2. p. 3 nu. 92. fol. 152. 153.

Papæ Vrbani. 6. tempore decapitate Ioanna Regina regnorum Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ, & Neapolitani, quia Andream Regem Ungriæ ſuum maritum fecit occidere. q. 2. p. 3. n. 96. f. 154

Papa Pius Secundus, confirmauit ſucceſſionem regnorum Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ, ac Neapolitani in fauorem Ferdinandi primi regis eorum regnorum ſub tributo, & feudo. q. 2. p. 3. nu. 110. Et etiam Papa Eugenius confirmauit ſucceſſionem prædictam, inibi. Et etiam Papa Sixtus. 4. ſimilem confirmationem fecit. ibidem. nu. 112. fol. 157. 158.

Papa poteſt concedere Regi Cattholico acquæſtum regni exiſtentis apud infideles. q. 2. p. 5. nu. 92. & ſeq. fol. 228.

Papa Leo. 3. approbauit diuiſionem Imperij Orientalis, & Occidentalis. quæſt. 2. part. 7. num. 6. fol. 251.

Papa Gregor. V. tranſtulit Imperium Romanorum ad Germanos, & nominauit. 7. electores Imperij. quæſt. 2. part. 7. nu. 9. fol. 252.

Papa approbauit, quòd in regnis ſuccedatur iure ſanguinis, & non per electionem. q. 2. p. 10. nu. 15 fol. 290.

Papæ aſſertioni plenè ſtatur. q. 2. p. 10. nu. 11. In tantùm quòd non admittitur probatio in contrarium. inibi. nu. 12. Præſertim, ſi talis aſſertio in ſcriptis redacta eſt. ibid. nu. 13. Maximè ſi eſt geminata talis aſſertio. ibid. nu. 14. fol. 288. & 290.

Papa poteſt permittere, quòd duo reges ſimul regnent, ſeu regnum adminiſtrent. q. 2 p. 11. nu. 6. & 7. fol. 295.

Papa poteſt diſpenſare cum conſanguineo ſanguinis regij, qui fuerit proximior, vt ſuccedat in regno, & matrimonium contrahat. q. 2. part. 1. num. 24. & 25. fol. 56. 58.

Partorum regni materiam vide in verb. regno Partorum.

Perſarum regni materiam vide in verb. regno Perſarum.

Pontificalis dignitas antiqua Iudeorum, fuit redacta ad regiam dignitatem, & quæ perſonæ in ea ſucceſſerint. q. 2. p. 5. n. 64. f. 219

Phoroneus fuit ſecundus rex Argiborum, & qui leges dedit Græcis, & modum defendendi cauſas coram iudicibus: à quo foru iudicialis dictus eſt. q. 2. p. 4. nu. 77. fol. 191.

Phinitiæ regno iure ſanguinis olim ſuccedebatur. q. 2. p. 4. num. 95. fol. 196.

Phrigiæ regno iure ſanguinis ſuccedıtur. q. 2. p. 4. num. 92. fol. 195.

Reliqua uide in uerb. regno Phrigiæ.

Popu-

Populus tranſtulit omnem poteſtatem in regem.q.1.nu.4.& q.2. p.1.n.4.& ſequen.fol.6.& 43. Nec.eam poterit reuocare,& ſibi eam auocare, etiam vacante ſede regali.inibi.nu.5.& q.2.p. 1.nu.7.fol.4.5. Taliſquè ceſſio, & poteſtas cenſetur perpetua.q. 1.nu.7.fol.8. fuitque talis poteſtas,& tranſlatio approbata per Chriſtum Ieſum Dominum noſtrum.q.2.p.1.nu.5.fol.43.

Populi, ac Magnates regnorum nõ poßunt eſſe liberi,etiam ſi eorum vltimus rex decedat ſine deſcendentibus, ſeu conſanguineis, ſed regem habere debent.q.1.per totã

Populorum, ac Magnatum aſſiſtentia in aßumptione regis, ſolum eſt ratione ei præſtandi obedientiam.q.2.p.1.nu.8.fol.45.

Populus ſi regem tyrannicè occidat ſolet filium, vel eius conſanguineum proximiorem in regem eligere.q.2.p.9.nu.8.fol.270.

Populi, & Magnates regni quando poſſint regem eligere.q.2.p.11. per totam.

Populus, vide in verb.gubernatio, & in verb.regimen.

Portugalliæ regni materiam, vide in verb. regno Hiſpaniæ. Et in verb. regnum Portugalliæ. Et in verb.reges.

Potentes potenter tormenta patientur.q.2.p.ç.nu.11.fol.241.

Primogenitus ſolum ſuccedit in regno paterno. q.2.p.1.nu.9. & p.10.nu.2.& ſequentib. Nec fratribus debet dari legitima in bonis regni.in d.1.part. num 10 fol.46.

Primogenito regis durante eius vita præſtatur homagium, ac iuramentum fidelitatis.q.2.p.1.nu. 12. Vbi & tractatur, à quo tẽpore hoc fuerit vſitatũ. Et quid erit in filijs imperatorum. ibid. nu.14.fol.48.50.

Primogenitus regis poteſt à patre rege conſtitui rex nomine tantum q.2.p.1.nu.13.fol.50.

Primogeniti fauore rex poteſt regnũ renunciare,& eo deficiente in ſequentem ſucceßorem.q.2.p.1.nu. 16.fol.50.

Primogenitus regis durante vita patris regis dicitur rex. q.2.p.1. nu.17.fol.52.

Primogenitus in regnis tantum ſuccedit. quæſt.2.part.9.num 6. fol.268.

Primogenitus de iure Diuino tantum ſuccedit in regnis, & maioricatibus alijſque bonis alienari prohibitis.quæſt.2.p.10.nu. 2.& 9.fol.286.& 287.

Primogenitus de iure Canonico tantum ſuccedit in regnis.q.2.p.10 nu.3.10.& ſeq.& nu.15.& ſequent.fol.186.189.& 290.

Primogenitus tantum ſuccedit in regno Hiſpaniarum.q.2.p.10.nu. 4.fol.286.

Primogenitus tantum ſuccedit in regno Frãciæ.q.2.p.10.n.5.f 287

Primogenitus ex lege Lacedæmonum tantùm ſuccedebat in regno eorum. quæſt.2.part.10.nu. 6.fol.287.

Primogenitus tantùm ſuccedit in regnis de iure Naturali, & Gentium. quæſt.2. part.10. num.8. fol.287.

Primogeniti ſi ſint duo prætenſores, & dubitetur, quis eorum debeat ſuccedere, quid tunc ſit faciendum.q.2.part.11.nu.2. & ſeq. fol.294.

Proximior conſanguineus ſanguinis regij ſuccedit in regno, decedente vltimo rege ſine filijs, & deſcendentibus, & ſi ſit in Milleſimo gradu. quæſt. 2. part. 1. num.19 & 22.fol.54.& 55. Etiam ſi ſit monachus, vel ſacerdos, poterit Papa cum eo diſpenſare, vt in regno ſuccedat, & contrahat matrimonium, ibidem nu.24.& 25.& par.10. nu.7.fol.287.

Pullæ regni materiam, vide in verb.regna Pullæ, Calabriæ, & Siciliæ. Et verb. Ioanna. Et verb.feudalia. Et verb. Papa. Et verb. Federicus. Et verb. Ferdinandus. Et verb. Carolus.

R

Regale regimen melius eſt, quàm polliticum. Et quando.q.1.nu.38.43.45.48.& ſequent.fol.30.32.33.

Regia dignitas ſucceſſit in regno Iudeorum, loco Pontificalis dignitatis antiquæ. q.2. part.5.nu.64. fol.219.

Regia ſedes per ſuccedentes generationes efficitur firma, corroboratur, atque perpetuatur. q.2.p.6. nu.3 fol,236.

Regimen, vt ſit iuſtum, & fortius, expedit, quòd ſit vnius tantùm, & non multorum. q.1.nu.10. & per totam quæſtionem. fol.9.

Regem habent omnes nationes per circuitum Orbis. quæſt.1 num.3 fol.6.

Regi traſtulit populus omnem poteſtatem. q.1. nu.4. Nec populus poterit reuocare talem poteſtatem, & ſibi eam auocare, etiam vacante ſede regali. ead.q.1.nu. 5. Taliſque poteſtas, & ceſſio cenſetur perpetua. inibi. num.7. fol. 8. Ipſamquè tranſlationem Chriſtus approbauit. q.2.p.1. nu. 5.& 6.fol 43.

Rex debet eſſe perpetuus.q.1.nu.11 & 48.fol.11.33.

Regem ſemper habere debent populi, ac Magnates regni, nec prætendere poſſunt libertatem, vt deinceps regem non habeant, etiam ſi eorum vltimus rex decedat ſine deſcendentibus, vel conſanguineis,q. 1.per totum.

Reges poſtquàm à Populo Romano fuerunt expulſi, & eius gubernatio redacta ad Conſules, reſpublica ipſa romana, valdè annihi-

lata fuit, licet ante talem expulſionem fuerit laudabilis reſpublica. q. 1. nu. 12. fol. 12.

Regum Chriſtianorum poteſtas neque facta fuit à republica, nec per rempublicam eſt diriuata, ſed à ſolo per ſe Chriſto. q. 1. nu. 21. fol. 18.

Reges habent ſua regna ex inſtitutione Diuina. q. 1. nu. 22. & ſequentibus pluribus. fol. 22.

Reges ideò inſtituti ſunt à Deo, vt ſubditi regantur, & gubernentur. q. 1. nu. 24. fol. 21.

Regibus Deus dedit ſuam poteſtatem Ciuilem per ſuam legem naturalem. q. 1. num. 25. & 44. fol. 21. 32.

Reges orti ſunt de iure gentium. q. 1 nu. 26. fol. 22.

Rex repræſentat ordinationem naturæ. quæſt. 1. nu. 27. & ſequen. fol. 23.

Regi reſiſtenti dicitur reſiſtere Dei ordinationi. quæſt. 1. num. 28. fol. 23.

Reges ſua regna, & imperia habent prouidentia inſcrutabili diuinæ Altitudinis. quæſt. 1. num. 29. fol. 24.

Reges creati ſunt ex neceſſitate. q. 1. nu 35 fol 28.

Rex adeò eſt neceſſarius, quòd ſine eo regna gubernari non poſſunt. q. 1. nu. 47. fol. 33.

Regum regimen eſt optima pollitia quæſt. 1. num. 50 fol. 34. Et eſt melius quàm polliticum Et quã do. ead. q. 1. nu. 38. 43. 45. 48. & ſequentibus pluribus. fol. 30. 32. 33.

Regem eligere non poſſunt Magnates, & Populi regni, quando adeſt conſanguineus ſanguinis regij, qui regnum prætendit, & ſi ſit in Milleſimo gradu. quæſt. 2 part. 1. num. 1. & ſequentib. pluribus, & num. 26. & ſequent. fol. 42. 58.

Reges in regnis ſuccedunt iure ſanguinis, & non per electionem. q. 2. part. 1. num. 1. & multis ſequentibus. fol. 42. Et in 2 par. 3. & 4. etiam. Quibus partibus aſſignantur quamplurima regna, in quibus ſucceditur, ac ſucceſſum fuit iure ſanguinis, & non per electionem. Annotantur etiam in contrarium nonnulla regna, in quibus reges creantur electione, & non ſuccedunt iure ſanguinis. quæſt. 2. part. 8. per totam.

Regis primogenito præſtatur homagium, ac iuramentum fidelitatis durante vita patris regis. Et à à quo tempore hoc fuerit vſitatum. q. 2. p. 1. nu. 12. & ſequent. fol. 48.

Rex vocatur primogenitus durante vita patris. q. 2. p. 1. nu. 13. & 17. fol. 50. 52.

Rex vltimus poteſt renunciare durante eius vita regnum in fauorem primogeniti, ſeu ſequentis ſucceſſoris. quæſt. 2. part. 1. num.

16.fol.50.

Rex vltimus qui filios non habet, poſt aliquem adoptare in filium, & ſucceſſorem, vt eius ſucceſſor fiat in regno. q.2. part.1. nu.18. fol.52.

Regi vltimo decedenti ſine filijs, ſuccedit conſanguineus proximior, ſiue ſit maſculus, ſiue fœmina. q. 2. part.1. nu.19. & ſequent. pluri. Etiam ſi huiuſmodi conſanguineus ſit in Milleſimo gradu. inibi. num. 22. Quin, & cum conſanguineo proximiori ſanguinis regij monacho, ſeu ſacerdote diſpenſat Papa, vt in regno ſuccedat, & matrimonium contrahere poſſit. q.2. p.1. nu. 20. 24. & 25. fol. 54. 56. 58.

Reges Gothorum poſſiderunt tanquàm vnum corpus regnum Portugalliæ, & alia regna Hiſpaniæ. q. 2. part. 2. num. 26. fol.78.

Rex Hiſpaniæ Ordonius perdomuit Gallecos vſquè ad Vlixbonam Ciuitatem. q.2. part.2. num.27. fol.79.

Rex Hiſpaniæ Ferdinandus Primus recuperauit à Mauris omnes Ciuitates regni Portugalliæ. Diuiſitquè omnia regna ſua inter ſuos filios anno Domini. 1060 q.2. part.2. num.29. Quam diuiſionem contradixit Domnus Santius eius primogenitus, & etiam eam contrádixerunt Magnates, & proceres horum regnorum. inibi. num. 30. & 31. fol.80.

Rex Hiſpaniæ domnus Santius ſuperauit Garſiam eius Fratrem minorem dominum Portugalliæ, & Galletiæ. q.2. p.2. nu.32. & 33. fol.81.

Rex Hiſpaniæ Alfonſus Sextus, ſucceſſit in regnis Galletiæ, & Portugalliæ. q. 2. part.2. num.34. fol.82.

Rex Hiſpaniæ Alfonſus Sextus, habuit filiam naturalem, nomine Thereſiam, eamquè in vxorem tradidit Henrico Comiti Anno Domini. 1073. eiſquè conceſſit in dotem, & feudum Terras Portugalliæ, cum titulo Comitatus, & certis conditionibus. q.2. part.2. num.36. & ſequentibus fol.83.

Reges Portugalliæ, quæ arma, & inſignia deferant, & qua ratione. quæſt. 2. part. 2. num. 40. fol.84.

Reges Portugalliæ connumerantur ab antiquo inter reges Hiſpaniarum. q.2. part.2. nu.42. fol.85.

Rex Alfonſus Hiſpaniæ. 10. exemit domnum Dionyſium eius Nepotem regem Portugalliæ ab omnimoda iuriſdictione vaſallaggio, & tributo debitis regibus Hiſpaniæ. quæſt.2. part.2. num.43. fol.85.

Rex noſter Hiſpaniæ Philippus Secundus perquàm Cattholicus ſuc

cess-

ceſſit ex iuſtiſſimis cauſis in regno Portugalliæ anno Domini. 1580.quæſt.2.part.2.num.44. fol.86.

Reges Hiſpaniarum tanquàm reges Siciliæ habent acqueſtam ad regnum Hieruſalem.q.2.par.3. nu.117.fol.161.

Reges fuerunt multo ante in regno Neapolitano,quam Sancta Ciuitas Romana edificaretur. q.2. p.3.nu.119.fol.161.

Rex Aegypti Tholomeus Philadelphus fecit in Aegypto vnam Bibliothecam ſeptuaginta Millia librorum. q.2.par.4.num.9. fol.175.

Regum Hieruſalem, & Iuda, ac Iuda fit particularis mentio de regno eorum, & quo tempore inciperunt regnare,copioſè.q.2.p.5 per totam.

Reges laudantur, qui habuerũt ſuos progenitores reges. q.2.p.6.nu.4. fol.236.

Regum temporalium imperium,ſeu dominium vitæ præſentis, vt multum vſquè ad mortem tantùm oſtentatur.q.2.p.6.num.6. cum pluribus ſequentib fol.236.

Regum epithaphia ſuarum ſepulturarum aliqua adnotantur. q. 2. p.6. nu.8.fol.238.

Reges iniqui quæ verba dicent tempore ſuæ mortis.q.2 p.6. nu.12. fol.241.

Reges quæ verba dicent tempore ſuæ mortis.q.2.p.6.n.13.f.242.

Reges in regnis habent vetuſtiſſimum titulum, à iure quodammodo Naturali,& Diuina quadam prouidentia,& à iure Gẽtium,& Canonico,& approbatum à Summi Pontificibus Romanis.q.2.p.9.nu.3.& ſequen. plurib. fol.267.

Reges an ab origine Mundi fuerint creati electione populorum, necne.quæſt.2. par.10. nu. 18. & 19.fol.291.

Regum pluralitas eſt odioſa, vnus ergo rex. q.1. num. 31. & 37. Alias regna, & ciuitates diſſenſionibus laborant, & multas perſecutiones patiuntur.Et è contrario pace gaudent, iuſtitia florent,& affluentia rerum lætantur.q.1.nu 33.& ſequent. plurib.fol.25.27.30.

Reges ideo Deus conſtituit, vt facerent iuditium,& iuſtitiam.q. 1.nu.44.fol.32.

Regibus, ac iudicibus Iudei fuerunt priuati.q.1.nu.53.fol.35.

Reges quando Magnates,& Populi regnorum poſſint eligere, & quando non. q. 2. part. 11. per totam.

Reges duo quando poſſunt vnum regnum adminiſtrare.q.2.p.11. num.2. & ſequentib Maximè accedente conſenſu Papæ, vel Imperatoris. ead. 11.part.nu.6. & 7.fol.295.

Reliqua vide in verb.regna,& in verb.regnum per diſcurſum.

Regna habent reges ex inſtitutione diuina.quaſt.1.nu.22.& ſequ. fol.19.

Regna à Domino ideo ſunt inſtituta,vt ſubditi regnantur,& gubernentur. quaſt. 1. num. 24. fol.21.

Regna remota iuſtitia nihil aliud ſunt,niſi magna latrocinia. q.1. nu.46.fol.33.

Regna gubernari non poſſunt ſine rege iuſtitia,vel lege.q.1. nu.47. fol.33.

Regnum gubernari per regem, eſt optima pollitia. quaſt.1. nu.50. fol.34.

Regni Magnates, nec proceres non poſſunt prætendere eſſe liberos, etiam ſi eorum vltimus rex moriatur ſine deſcendentibus. q. 1.per totam.

Regni Magnates, nec populi non poßunt eligere regem.ſi adeſt cōſanguineus ſanguinis regij, etiã ſi ſit in milleſimo grandu.q.2.p. 1.nu.1.& ſeq.plurib.& nu.26 & ſequent.fol.42.

Regni in ſucceſſione ſucceditur iure ſanguinis.& perpetuæ conſuetudinis,& non per electionem.q 2 p.1.nu. 2. & multis ſequentib. fol.43.

Regnorum ſucceſſio quo iure fuerit adinuenta.q.2.p.1.nu.4.& ſeq. fol.43.

Regni populi tranſtulerunt in regem omnem poteſtatem, & iuriſdictionem.q.2.p.1.nu.4 & ſequent.fol.43.fuitquè hac tranſlatio approbata per Chriſtum.q. 2.part.1 num.5.& 6.Nec poſſunt populi eam reuocare, & ſibi aduocare, etiam vacante regno.ead.p.1.nu.7.fol.45.

Regnum eſt indiuiſibile.q.2.p. 1.nu. 10 & 11.fol.47.

Regnum eſt verum primogenium & in eo ſeruatur ordo maioratus.q.2.p.1.nu.20.fol.54.

Regnum tunc nominat regem,quando nullus conſanguineus de ſanguine regio reperitur. q.2.par.1. nu.27.fol.59.

Regnis ſemper ſucceßum fuit iure ſanguinis, & perpetuæ conſuetudinis,& non per electionem.q.2 par.2.nu.1.cum plurib.ſequent. fol.64.

Regni acqueſtus conſeruatur ex eo, quòd quis ſe vocat regem illius regni.quaſt.2.part.5. num.91. fol.228.

Regni exiſtentis apud infideles acqueſtum poteſt Papa concedere regi Cattholico. q.2.p.5.nu.92. & ſeq.fol.228.

Regnorum ſucceſſiones ſunt iure ſanguinis delatæ,& non per electionem.q.2.par.6.nu.1.& ſequentib. & per totam hanc partem fol.236.

Regnorum ſucceſſio quod fiat iure ſanguinis, & non per electionem,eſt conſuetudo generalis,& vniuerſalis totius Mundi.q.2 p.6.nu.5.fol.236.

Re-

Regnorum dominium temporale, ſeu imperium vitæ præſentis, ut multum vſquè ad mortem tantùm oſtentatur. q.2.p.6.nu.6. & ſeq.plurib.fol.236.

Regnis, quod ſuccedatur iure ſanguinis, perpetuæque conſuetudinis, & non per electionem, eſt conſuetudo neceſſaria, & non arbitraria.q.2.p.9.nu 2.fol.267.

Regnis, quod iure ſanguinis ſacceda tur, & non per electionem, reges habent titulum vetuſtiſſimum, à iure quodammodo naturali, et à diuina quadam prouidentia. q.2.p.9.nu.3.fol.267.

Regnum quando duo reges adminiſtrare poſſint.q.2.p.11.nu.2. cũ plurib.ſequent.fol.294.

Regna habent reges prouidentia inſcrutabili diuinæ Altitudinis. q.1.nu.29.fol.24.

Regna multa Chriſtianorum annumerantur, in quibus iure ſanguinis fuit ſemper per reges ſucceſſum iure ſanguinis, & perpetuæ conſuetudinis, & non per electionem. q.2.part.2. & 3. per totas.

Regna multa poſſeſſa ab infidelibus in particulari enumerantur, in quibus iure ſanguinis fuit ſucceſſum, & non per electionem. q.2.part. 4. per totam. Idem etiam fuit in regno Hieruſalem Iuda, & Iſrael, ita cùm à principio fuit à Iudeis ab aliſquè infidelibus poſſeſſum, & etiam cùm poſſeſſum fuit à regibus Chriſtianis, & etiam poſtquàm debellatum fuit à Saladino rege Aegypti, & nunc etiam ab infidelibus.q.2.p.5.per totam.

Regina aliqua in particulari annumerantur, in quibus non ſuccedi tur iure ſanguinis, ſed per electionem.q.2.p.8. nu. 3. cum plurib. ſeq.fol.256.

Regnorum conſuetudo, quòd in eis ſuccedatur iure ſanguinis, & nõ per electionem, habuit originem ab omni iure Diuino Naturali Gentium Canonico, & humano iuxta explicationes ibid.q.2.p 9 num.4. cum multis ſequentibus. fol.267.

Regnorum ſucceſſio, quæ at iure ſanguinis, eſt ordo naturalis, quę uero fit electione, eſt ex accidenti. q.2.p.9.nu.5.fol.268.

Regnum quando à tyranno occupatur, & occiditur verus rex, ipſe tyrannus occidit etiam omnes cõſanguineos veri regis mortui, ut ſecuriùs regnet.q.2.p.9. num.7. fol.268.

Regni regem ſi populus occidit tyrãnicè, idem populus ſolet in regem conſtituere filium regis pręmortui, eo ipſo, quòd patri erat verus ſucceſſor.q.2.p.9.num.8. & ſeq. vbi ad multa notabilia infertur.fol.270.

Regnis quòd ſaccedatur iure ſanguinis, & non per electionem, nimis laudabilis eſt, corrũpiq; po-

teſt de facili talis electio, eßetquè multum nociua reipublicæ regnorum. q.2.p.9. num. 10. & 11. Ex ea etiam plures diſcordiæ orirentur inter electores. inibi nu. 12. & 13. fol. 271.

Regnandi libidine in reipublicis regnorum multa damna, ac mortes regum, & hominum ſucceſſerunt. quæſt.2. part.9. num. 14. fol.272.

R*egnorum Magnates, & Populi non poßunt regem eligere, quãdo in regnis eſt conſuetudo, ſeu lex generalis, quòd in regnis reges iure ſanguinis ſuccedant. q.2.p.11 nu.11. fol.296.*

Reliqua in materia regnorum, vide in particulari in verſiculis ſequentibus per diſcurſum.

R*egnis Hiſpaniæ ſemper fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & perpetuæ conſuatudinis, & nõ per electionem. q.2.p.2. nu.2. & ſequent. plurib. fol.64.*

R*egnis Hiſpaniarum ſi aliquando fuit ſucceßum per electionem, fuit ante regem Pelagium. q. 2. p.2.nu.3. Et hoc non ſemper. inibi.nu.4. & ſeq. fol.66.*

R*egnum Hiſpaniæ habuit originem à Tubal Nepote Noæ, qui fuit eius fundator prope annum. 143 poſt Diluuium q.2.p.2.n.8.f.69*

R*egnũ Hiſpaniæ incepit anno Creationis Mundi. 3109. & ante aduentum Domini. 2090. q.2. p.2.nu.9. fol.69.*

R*egni Hiſpaniæ primæ gentes originem habuerunt ab Orientalibus Iberis. q. 2. part. 2. num. 10. fol.69.*

R*egnum Hiſpaniæ quas prouincias contineat, remiſſiuè. q.2.p.2.nu. 11. fol.69.*

R*egna Hiſpaniæ, quæ gentium nationes occupauerint. q.2.p.2.nu. 12. fol.69.*

R*egnorum Hiſpaniæ gentes agnouerunt Chriſti fidem ſanctiſſimam ab eius primeua publicatione, facta à diuinis Apoſtolis. q.2.p.2. nu.13. fol.70.*

R*egnis Hiſpaniæ ſepultus eſt Beatiſſimus Iacobus Maior Apoſtolus in ciuitate ſuo nomini dicata qui eſt patronus, ac verus defenſor Hiſpaniarum. q.2.p.2.nu.14 fol.70.*

R*egnis Hiſpaniarum an venerit Diuinus Paulus Apoſtolus ſanctiſſimus ad prædicandum Dei Euangelium. q.2.par.2. nu.15. fol.71.*

R*egna Hiſpaniæ, & Portugalliæ poſſiderunt reges Gothorum tanquam vnum corpus. q.2.par.2. num.26. & prius num.21. fol. 76. & 78.*

R*egna omnia Hiſpaniarum diuiſit rex Ferdinandus Primus inter omnes ſuos filios. q.2.part.2. nu. 29. Quam diuiſionem contradixerunt Domnus Santius eius Primogenitus, & etiam Magnates, ac proceres eorũ regnorũ.*

ead.p.2.nu.30.& 31.fol.80.
Regnis Hiſpaniæ venerunt Gothi anno Domini.456.q.2.p.3.nu. 24.fol.120.
Regno Franciæ ſucceditur iure ſanguinis, & non per electionem, & hoc à ſua primeua fundatione.q.2.p.2.nu.16.fol.71.
Regnum Franciæ habuit originem à Franco Hectoris filio, quarè Franci vocantur. q.2.p.2.nu. 17.fol.74.
Regnum Franciæ à ſua primeua fundatione incæpit anno creationis Mundi.4081.& ante Aduentum Domini.1118.Et tunc ipſi Franci habitabant in Franconia Orientali ſub poteſtate capitaneorum. Et poſtea ſe contulerunt ad habitandum in Gallia præſenti cum ſuo ſecundo rege, vbi nominati fuerunt Franci.q.2.p.2.num.18.& 19. Vbi remiſſiue de Sanctitate regum Franciæ.fol.74.
Regno Portugalliæ ſemper iure ſanguinis, & perpetuæ conſuetudinis fuit ſucceſſum, & non per electionem ab eius primeua fundatione.quæſt.2.par.2.num.20. fol.76.
Regnum Portugalliæ à ſua fundatione fuit Chriſtianorum, incorporatum, & vnitum cum alijs regnis Hiſpaniæ, à tempore Gothorum, & etiam ante. quæſt. 2.part.2.num.21.& 26.fol. 76.& 78.
Regnum Portugalliæ olim fuit pars regni Galletiæ. q.2.p.2.nu.22. & 23.fol.76.
R*egnorum Portugalliæ, & Galletiæ fecit diuiſionem Santius Comes Caſtellæ, Frater regis Hiſpaniæ Domni Ordonis, & ante eum Brutus* Romanus, *& poſtea rex Ordonius vſquè ad Vlixbonam.q.2.part.2.nu.25. fol.77.*
R*egnum Portugalliæ, & alia regna Hiſpaniarum poſſiderunt reges Gothorum pacificè. quæſt. 2.part.2.num.26. & prius nu. 21.fol.78.*
R*egni Portugalliæ Ciuitatem Vlixbonam fundauit Vlixes.q.2.p.2 nu.28.fol.80.*
R*egno Portugalliæ omnes Ciuitates recuperauit à Mauris rex Hiſpaniæ Ferdinandus Primus quæſt. 2. part. 2. num. 29. folio.80.*
R*egnum Portugalliæ dedit in dotē, & feudum rex Alfonſus 6.Hiſpaniæ Donnæ Thereſæ eius Filiæ naturali, quam in vxorem tradidit Comiti Domno Henrico cum titulo Comitatus, & certis conditionibus.q.2.p.2.nu.36. & ſeq.fol.83.*
R*egni Portugalliæ fuit Primus rex Alfonſus Filius dicti Comitis Domni Henrici, & dictæ Thereſæ eius coniugis.q 2.p.2. num. 39. Qui recuperauit à Mauris dictam Ciuitatem Vlixbo-*

nam.inibi.num.40.fol.84.
Regni Portugalliæ reges,quæ arma, et inſignia deferant,et qua ratione. quæſt. 2. part. 2. num. 40. fol.84.
Regnum Portugalliæ fuit vna de Prouincijs Hiſpaniæ.q.2.par.2. nu.41.fol.85.
Regni Portugalliæ reges connumerantur inter reges Hiſpaniarum. quæſt. 2. part.2. num. 42. fol.85.
Regem Portugalliæ Dominum Dionyſium exemit à iuriſdictione vaſſallagio,et tributo debitis regibus Hiſpaniæ Alfonſus Decimus rex Hiſpaniæ.q.2.par.2. nu.43.fol.85.
Regno Portugalliȩ ſucceſſit rex Philippus Secundus Dominus noſter tanquàm rex Hiſpaniæ, et conſanguineus proximior regis Portugalliȩ Cardinalis Domni Henriciāno anno Dñi. 1580.ex iuſtiſſimis cauſis.q.2.p.2.nu.44 fol.86.
Regnum Galletiȩ habet nomen à Gallatia.q.2. part.2. num.23. fol.77.
Regni Galletiȩ fuit primus princeps et populator Galates Filius Herculis,et Celtis.q.2.p.2.num.24. fol. 77.
Regnorum Galletiȩ, et Portugalliȩ fecit diuiſionem Santius Comes Caſtellæ Frater domni Ordonis regis Hiſpaniæ, & ante eum Brutus Romanus *, & poſtea idem rex Ordonius.q.2.p.2. nu. 25.& 27.fol.77.& 79.*
Regnum Galletiæ fuit caput regni Portugalliæ. q.2.p.2.nu.22.& 23.fol.76.
Regno Boemiæ ſucceditur iure ſanguinis,& non electione. q.2.p. 2. num. 45.fol.87. In contrarium eadem.q.2.par.8. num.5. fol.258.
Regnum Boemiæ fuit populatum à Ezechio Croatino q.2.p.2.num. 46.fol.87.
Regnum Boemiæ habuit primum regem cognomento Boemus, à quo hoc regnum fuit vocatum Boemia. q. 2. part.2. num.48. fol.87.
Regnum Boemiæ,& eius gentes receperunt Fidem Santiſſimam anno Domini.863.q.2.p.2.nu. 49.fol.87.
Regni Boemiæ primus Dux Chriſtianus Spiptineus prope annū Domini.910.q.2.p.2. num.50. fol.87.
Regnum Boemiæ vocabatur flos dulcoris,cum fides Cattholica eſſet in augmentum in illo regno. q.2.p.2. nu.51.fol.88.
R*egno Vngriæ ſucceditur iure ſanguinis, & non per electionem. q.2.p.2.nu.52.fol.88. in contra rium tamen vide. 8.p. eiuſdem q.2.nu.5. fol.258.*
R*egnum Vngriæ olim vocabatur regnum Pannoniæ.Et quare vocetur Vngriæ.q.2.p.2.num.53.*

Et

Et tunc etiam ſuccedebatur in eo iure ſanguinis, & non per electionem. inibi. nu. 54 fol. 89.

Regnum *Vngriæ recepit Fidem Cattholicam Domini Noſtri Ieſu Chriſti anno Domini.* 1002. *q.* 2. *p.* 2. *nu* 55. *fol.* 89.

Regno *Polloniæ à ſua primeua fundatione iure ſanguinis ſuccedebatur, & non per electionem. Et quid poſtea fuerit vſitatum. q.* 2 *p.* 2. *num.* 56. *&* 8. *par. num.* 4. *fol.* 90. *&* 257.

Regno *Angliæ iure ſanguinis ſucceditur, perpetuæquè conſuetudinis, & non per electionem. q.* 2. *p.* 2. *nu.* 57. *fol.* 91.

Regnum *Angliæ quando incæpit. q.* 2. *p.* 2. *nu.* 58. *fol.* 91.

Regni *Angliæ primus rex fuit Brutus conſobrinus Eneæ Troyani. q.* 2. *p.* 2. *nu.* 59. *fol* 92.

Regnum *Angliæ antiquitus vocabatur Albion. q.* 2. *p.* 2. *nu.* 60. *fol.* 92.

Regnum *Angliæ Fidem Cattholicam Domini Noſtri Ieſu Chriſti recepit anno Domini.* 180. *q.* 2. *p.* 2. *nu.* 61 *&* 67. *Et poſtea à Fide Cattholica multoties deuiauerunt. q.* 2. *part.* 2. *num.* 69. *fol.* 93.

Regni *Angliæ primus rex Chriſtianus fuit Lutius, qui inibi regnabat anno Domini,* 150. *q.* 2. *p.* 2. *nu* 62. *fol.* 93.

Regni *Angliæ gentium fuit olim tanta religio, quòd obtulerunt quotannis ſoluere Eccleſiæ* Ro*manæ certum tributum. q.* 2. *p.* 2 *nu.* 63. *&* 65. *fol.* 95.

Regni *Angliæ multi reges, ac duces multis claruerunt miraculis, quorum ibi fit particularis mentio. q.* 2. *p.* 2. *nu.* 66. *&* 68. *fol.* 96. *&* 98.

Regni *Angliẹ rex Eduardus anno Domini.* 1272. *ſuperauit gentes regni Scotiẹ. q.* 2. *par.* 2. *num.* 70 *fol.* 100.

Regno *Angliẹ bis pertranſiuit Iulius Ceſar Imperator. q.* 2. *p.* 2. *nu.* 74. *fol.* 103.

Regnum *Angliæ gubernauit Imperator Conſtantinus Magnus. q.* 2. *p.* 2. *nu.* 75. *fol.* 103.

Regnum *Angliẹ fuit tributarium Imperatorum tanquàm feudale. queſt.* 2. *part.* 2. *num.* 76. *fol.* 103.

Regni *Angliẹ reges qua ratione pretendant ſe habere ius ad acqueſtum regni Hieruſalem. remiſſiuè. queſt.* 2 *part.* 2. *num.* 77 *fol.* 103. *De veritate tamen vide pleniſſime eadem. queſt.* 2. *part.* 5. *num.* 88. *& ſequentibus. fol.* 226.

Regno *Scotiẹ ſemper ſucceſſum fuit iure ſanguinis, & non per electionem. queſt.* 2. *par.* 2. *nu.* 71. *fol.* 101.

Regnum *Scotiẹ fuit à tempore antiquiſſimo pars regni Angliẹ. q.* 2 *p.* 2. *nu.* 72. *fol.* 102.

Regni *Scotiẹ conuerſio ad Fidem*

Domi-

Domini Noſtri Ieſu Chriſti fuit miraculoſa anno Domini. 338. quæſt.2. part.2. num.73. Vbi ſcribitur, quis fuerit Primus rex Chriſtianus regni Scotię. fol.101.
Regno Dinamarchæ ſucceditur iure ſanguinis, & non per electionem. quęſt.2. part.2. num.78. fol.103.
Regnis Italiæ generaliter ſucceditur iure ſanguinis, & non per electionem.q.2.p.3.nu.1.cum ſeq. fol.113.
Regni Italiæ fuit Primus rex Iano. q.2.p.3. nu.2. fol.113.
Regnum Italię à quo tempore incę pit.q.2.p.3.nu.2.fol.113.
Regnum Italię quarè ſic nominetur q.2.p.3.nu.3. fol.113.
Regnum Italię fuit poſſeſſum à regibus Latinis, inter quos etiam ſucceſſum fuit iure ſanguinis,& non per electionem. queſt.2.par. 3.num.5. & ſequentibus pluribus fol.114.
Regni Italię Primus rex Latinus fuit Eneas filius Anchiſes.q.2.p. 3.nu.6.fol.114.
Regni Italię reges Latini, fuerunt vocati reges Aluani. q.2.p.3. nu.7.Inter quos etiam ſucceſſum fuit iure ſanguini.ead.3.p.nu.8. fol.115.
Regnum Italię Latinorum quo tẽpore fuerit finitum. Et quot reges fuerunt ipſius regni Italię. q.2.p.3.nu.9.fol.114.
Regnum Italiæ à rege Latino fuit prius vocatum Latinorum, antequàm vocaretur regnum Latinorum. q.2. part.3. num. 11. fol.114.
Regnum Latinorum à quo tempore incepit. q.2. part.3. num.12. fol.116.
Regnum Latinorum fuit in partibus Italiæ. q.2.p.3. nu.13.Vbi & dicitur, qualitèr hodie nominetur. fol.116.
Regnum Laurentinorum in Italia quando habuit initium.q.2.p.3. nu.15 fol.116.
Regnum Laurentinorum, vbi fuit fundatum.q.2.part.3. num.16. fol. 116.
Regnum Laurentinorum qua ratione ſic fuerit nominatum.q.2.p.3 nu.16.fol.116.
Regna Italiæ quando fuerunt poſſeſſa à Gothis, fuit etiam inter eos iure ſanguinis ſucceſſum,& non per electionem. q.2. p.3. nu.17. & ſequentibus pluribus.fol.117 Reliqua de regnis Gothorum in Italia, vide in verb.Gothorum & in verb. regno Vandalorum.
Regni Vandalorum in Italia materiam, vide in verb. Vandali.
Regni Hunnorum in Italia materiam, vide in verb. Hunnorum.
Regni Longobardorum in Italia materiam, vide in verbo.

Longobardorum.

Regno Romanorum à principio fuit ſucceſſum iure ſanguinis,& non per electionem.q.2.p.3.num.60 fol. 132.

Regnum romanorum tantum durauit vſquè ad excluſionem Tarquinij vltimi regis eorum per tempus.240.annorum.q.2.p.3. nu.61.fol.133.

Regni romanorum regis expullit Brutus romanus à Populo Romano Vrbemquè ab eorum imperio liberauit.q.2.p.3.num.62 fol. 133.

Regnum romanorum incepit anno Domini.751.q.2.p.3. num.63. fol. 133.

Regnis Siciliæ,Pullæ,& Calabriæ, ac Neapolitani ſucceditur inter reges eorum iure ſanguinis, perpetuæquè conſuetudinis, & non per electionem.q.2.p.3.nu. 80. cum ſequen. & vſquè ad finem dictæ.3.par fol. 145.

Regni Pullæ,& Calabriæ, fuit primus Comes,ac Dux Guillermus Normanus, & ſuperauit Turcas.q.2.p.3.num.80.& 81.fol. 145 & 147.

Regni Pullæ, & Calabriæ Duces perſæpè liberauerunt Summos Pontifices Romauos.q.2.p.3.nu. 81.& ſeq fol.147.

Regni Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ creauit in regem Papa Nicolaus Secundus Robertum Normanum. quæſt.2. part.3. num. 81.folio. 147.

Regni vtriuſquè Siciliæ,Pullæ, & Calabriæ creauit Papa Innocentius Secundus Rogerium cognomento Magnum poſt annum Domini.1126.q.2.p.3.nu.82. fol. 148.

Regni Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ in ſucceſſorem reliquit prædictus Magnus Roggier Guillermum eius Filium, quem confirmauit in ipſis regnis Papa Hadrianus Quartus.Cui ipſe promiſit ſoluere quot annis certum cenſum nomine feudi.q.2.p.3.num.83. fol.148.

Regni Siciliæ,Pullæ, & Calabriæ Magnates, & proceres elegerunt in regem Tancretum mortuo Guillermo Tertio ſine deſcendentibus maſculis.Cuius electionem quia tyrannicam contradixit Papa Cæleſtinus Tertius. Et ipſe Summus Pontifex fecit extrahi à Monaſterio Panormitano Conſtantiam Monialem profeſſam Filiam legitimam dicti regis Guillermi. 3. quam tradidit in vxorem Imperatori Henrico Quinto. Quibus ipſe Papa ceſſit omne ius, quòd ipſe Papa habebat ad recuperandum illa regna, cum hac conditione, quòd ea regna haberent nomine dotis ipſius reginæ Conſtantiæ:& confirmauit,quòd regnum Siciliæ fuiſſet feudale Eccleſiæ Romanæ. Et ſuperato

Tan-

Tancreto à dicto Henrico quinto Imperatore, ipſe Summus Pontifex eis tradidit inueſtituram dicti feudi.q.2.p.3.nu.84. & ſeq.fol.149.

Regnorum Siciliæ,Pullæ, & Calabriæ fuit priuatus Federicus Secundus Imperator ab Honorio Tertio Papa, & ab Innocentio Quarto Papa propter eius inobedientiam. q.2. part. 3.nu.87. Quo defuncto ſucceſſit Conradus eius Filius anno Domini.1254 Quem occidit Manfredus eius Frater,contra quem multi Summi Pontifices Romani proceſſerunt, & in eius odium Papa Clemens.4. pronunciauit ſub certo tributo, in regem illorum regnorum, & regni Hieruſalem Carolum Ducem Andegabenſem Fratrem Diui Ludouici regis Franciæ, à quo Manfredus ille fuit ſuperatus. q.2. p.3. nu. 88.& ſeq.fol.150.

Regna Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ occupauit Petrus rex Aragonię. Sed Papa Martinus Quartus, & alij Summi Pontifices fecerunt,ea reſtitui Carolo Secundo Filio Caroli Primi regis eorundem regnorum. q.2.p.3.nu.91. fol.152.

Regna Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ Carolus Secundus rex eorum reliquit expreſſe Roberto eius Filio minori. Quem in talem regem confirmauit, & declarauit Papa Clemens. 5. q.2. p.3.nu. 92.fol.153.

Regna Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ expreſſè reliquit dictus rex Robertus Andreæ regi Vngriæ eius conſanguineo, qui habebat in vxorem Ioannam Conſobrinā ipſius regi Roberti,quæ fecit occidere dictum regem Andream eius maritum, quo mortuo ipſa ſucceſſit in eiſdem regnis, & in regno Neapolitano tanquam proximior conſanguinea prædicti regis Roberti.q.2.par.3.num. 93.& ſequentibus pluribus. Et quia hæc Ioanna non habuit filios, aliquas perſonas adoptauit in filios, vt ei ſuccederent in eiſdem bonis.ead.3.part. num.95. & ſequentibus.Sed ipſa Ioanna vltimo ſupplitio tradita fuit, quia fecerat occidere dictum Vngriæ regem Andream eius maritum.ead.3.part.nu.96.fol.153. & 154.

Regnis Siciliæ,Pullæ,Calabriæ, & Neapolitani ſucceſſit Ludouicus Filius Principis Taranti mortua dicta Ioanna regina ipſorum regnorum tanquàm proximior conſanguineus dicti Roberti vltimi regi.q.2.par.3.nu. 97. Eumquè confirmauit in regem Papa Grego.12.ead.3.par. num.99. Sed hunc Ludouicum regem ſuperauit Carolus Tertius deſcendens à dicto Carolo Primo olim rege eorum regno-

rum. inibi num. 98. Mortuoquè dicto Ludouico rege ſucceſſit in eiſdem regnis Lanzilagus filius ipſius Caroli. 3. anno Domini. 1384. ead. 3. part. num. 99. Sed ipſum Lanzilagum priuauit eiſdem regnis Gregor. 12. Papa. Licet Papa Vrbanus. 6. ſequens eũ declarauit in regem ipſorum regnorum. ead. 3. par. nu. 102. fol. 154. & 155.

Regnis Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ, ac Neapolitano mortuo Lanzelago rege eorum anno Domini. 1415. ſine deſcendentibus, ſucceſſit in eiſdem regnis Ioanna eius ſoror. q. 2. p. 3. nu. 103. fol. 155.

Regna Neapolitani Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ mortua dicta Ioanna (cognomento. 2.) ad quem deuenerunt, vide ſupra in verb. Ioanna. 2. & ſequent.

Regnis Neapolitanis Siciliæ, Pullæ & Calabriæ ſucceſſit Alfonſus rex Aragoniæ poſt mortem dictæ reginæ Ioannæ ipſorum regnorũ. q. 2. p. 3. num. 104. & ſeq. pluribus. fol. 156.

Regnis prædictis mortuo ſine deſcendentibus legitimis dicto Alfonſo rege Aragonię ſucceſſit in eis Ferdinandus Primus eius filius baſtardus, ex eius expreſſa diſpoſitione. q. 2. par. 3. num. 109. Qui obtinuit confirmationem ſuæ ſucceſſionis à Papa Pio. 2 Et promiſit ſoluere Eccleſiæ Romanę certum tributum quotannis. ead. 3. p. nu. 110. Eumquè etiam declarauit in ſucceſſorem legitimum ipſorum regnorum Papa Eugenius, viuente eius Patre Alfonſo rege Aragoniæ. ead. 3. p. num. 111. fol. 157. & 158.

Regnis Neapolitani Siciliæ, Pullæ, & Calabrię mortuo dicto rege Ferdinando Primo, ſucceſſit in eiſdem bonis Alfonſus Dux Calabrię eius primogenitus huius nominis 2. Qui omnes eius differentias compoſuit cum Papa Sixto. 4. q. 2. p. 3. n. 112. fol. 158

Regina prędicta renunciauit eorum rex Alfonſus ſecundus in fauorem Ferdinandi 3. eius primogeniti. Quem prætendebat excludere Carolus 8. rex Franciæ. q. 2. p. 3. nu. 113. fol. 158.

Rege prædicto Ferdinando 3. mortuo ſine deſcendẽtibus, ſucceſſit in eiſdem regnis Federicus eius Patruus ex eius expreſſa diſpoſitione teſtamentaria, contra quẽ acies militũ mouit Ludouicus 12 rex Frãcię. q. 2. p. 3. n. 114. f. 158

Regnis Siciliæ, Pullæ, & Calabrię, ac Neapolitani ſucceſſit poſt dictum Federicum rex Hiſpaniarum Ferdinandus Cattholicus, tanquã eius proximior cõſanguineus, ex quo Federicus nõ habuit deſcẽdẽtes. Et ipſe rex Cattholicus, & omnes reges Hiſpaniarũ ab eo deſcẽdentes ſunt ueri reges prędictorũ regnorũ, excluſis gallicanis regibus. Et ipſe rex Cattholicus

licus præſtitit tributum Eccleſiæ Romanæ debitũ, prout uſq; in hodiernũ diẽ præſtiterunt, ratione feudi debiti ipſi Sanctiſſimæ Eccleſiæ romanæ. q. 2. p. 3. nu. 115. & ſeq. fol. 159.
Regnorum Neapolitani Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ fuit declaratus pro vero, & legitimo ſucceſſore, & rege dictus rex Cattholicus. q. 2. p. 3. nu. 116. fol. 160.
Regnorum Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ tanquàm veri reges, Hiſpaniarum reges ſunt etiam reges Hieruſalem, remiſſiuè. q. 2. p. 3. nu. 117. fol. 161.
Regni Neapolitani eſt caput Ciuitas Neapolitana. q. 2. p. 3. num. 118. fol. 161.
Regno Neapolitano fuerunt prius reges, quàm Sancta Ciuitas Romana edificaretur. q. 2. p. 3. nu. 119. fol. 161.
Regnum Siciliæ fuit ſeparatum ab Italia propter magnum terremotum. quæſt. 2. part. 3. num. 120. fol. 162.
Regnum Siciliæ quarè ſic nominetur. quæſt. 2. part. 3. num. 121. fol. 162.
Regna Neapolitani Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ, fuerunt pluries occupata à diuerſis dominis. q. 2. p. 3. nu. 122. Et Sicilia à Romanis. ibid. n. 123. fol. 162. & 163
Regnum Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ occupauit Robertus cognomento Guiſcardus expulſis Grecis. q. 2. par. 3. num. 124. fol. 163.
Regnum Neapolitanum Romanis olim ſe conceſſit. q. 2. p. 3. nu. 125 fol. 163.
Regna Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ debellauerunt Sarraceni Aegypti anno Domini. 680. q. 2. p. 3 nu. 126. fol. 163.
Regna Pullæ, & Calabriæ, & eorũ dominos olim Longobardi ſuperauerunt anno Domini. 584. q. 2. p. 3. nu. 127. fol. 164.
Regnum Siciliæ debellauit Reynaldus tẽpore Ottonis Imperatoris. q. 2. p. 3. nu. 128. fol. 164.
Regni Calabriæ fuit Dominus Euſtachius. quæſt. 2. par. 3. nu. 129 fol. 164.
Regna Neapolitani, & Siciliæ ſubiecit Totila rex Gothorum ſuo regno Italiæ. q. 2. par. 3. nu. 130. fol. 164.
Regnum Siciliæ debellauit Theodoricus rex Gothorum, cùm poſſideret regno Italię. q. 2. p. 3. num. 131. fol. 164.
Regna Neapolitani Pullæ, & Calabrię debellauerunt duo Imperatores Conſtantinopolitani. q. 2. p. 3. nu. 132. Quibus reſiſterunt Papa Ioannes 10. & Albertus Dux Toſcaniæ. inibi. n. 133. f. 164
Regnum Siciliæ tempore Papæ Gregor. 4. & Imperatoris Ludouici Pij occupauerunt Sarraceni. q. 2 p. 3. nu. 134. fol. 165.
Regnum Neapolitanum debellauit Carolus de Proſapia regũ Franciæ,

ciæ,& reginam Ioannam vltimo ſupplicio tradidit.q.2.par.3. nu.135.fol.165.

Regna Neapolitani Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ fuerunt proprium patrimonium Eccleſiæ Romanæ: ſuntquè feudalia ipſius ſanctiſſimæ Eccleſiæ Romanæ. q.2. p.3. num.136.& ſequent.In quibus ſucceditur in infinitum inter omnes deſcendentes regum poſſeſſorum,& inter eorum conſanguineos proximiores ordine genituræ ead.3.p.nu.130.fol.165. 166.

Regno Aegypti olim ſucceſſum fuit iure ſanguinis,& nõ per electionem.q.2.p.4.nu.1.6.8.& 10. fol.173.174.& 175.

Regnum Aegypti fuit prius habitatum à Manſram Nepote Noæ filio Cam. q. 2. part. 4. num.2. fol.173.

Regnum Aegypti quare ſic fuit vocatum.q.2.p.4. num.3. & 16. Vbi & dicitur, quòd primus populator regni Aegypti fuit Meſran filius Can filij Noæ fol.173 & 176.

Regni Aegypti fuit primus rex Sores.q.2.p.4.nu.4. fol.173.

Regni Aegypti reges fuerunt uocati Pharaon.q.2.p.4.nu.5 fol.174. Et poſt Tholomeum regem Aegypti alij reges fuerunt vocati eodem nomine Tholomei. ead.4. p.nu.15.fol.176.

Regnum Aegypti fuit ſuperatum ab Alexandro Magno, qui omnia regna ſua inter ſuos principes diuiſit.q.2.p.4.nu.7.fol.174.

Regni Aegypti rex Tholomeus Philadelphus fecit in Hieruſalem Bibliothecam ſeptuaginta millia librorum.q.2.p.4.nu.9.fol.175

Regni Aegypti fuit vltimus rex Cleopatra filia Tholomei Dionyſij regis Aegypti.q.2.p.4.num. 11.fol.176.

Regnum Aegypti quando fuerit finitum.q.2.p.4.n.12.fol.176.

Regnum Aegypti fuit primum in monarchijs.q.2.p.4.n.13.f.178

Regnum Aegypti incepit anno.131 poſt Diluuium. q.2.p.4.nu.14. fol.176.

Regni Aegypti Ciuitas Alexancrina fuit fundata ab Alexandro Magno, quam ſuo nomini dicauit.q.2.p.4.nu.17.fol.176.

R*egno Aegypti fuit prædicatum Euangelium Dei per Beatum Simonem Apoſtolum q.2.p.4.nu. 18.fol.177.*

R*egno Babyloniæ olim ſucceſſum fuit iure ſanguinis., & non per electionem.q.2.p.4.num.19.& 20.fol.177.& 178.*

R*egni Babyloniæ Ciuitas Babylonia fuit fundata à Nembroth Gigante anno.130.poſt Diluuium q.2.p.4.nu.21.fol.178.*

R*egnum Babyloniæ fuit primum in monarchijs.q.2.par.4.num.22. Vbi & dicitur, quòd hoc regnum,ſeu Ciuitas Babyloniæ, eſt caput Caldeorũ, & propter eius*

excellentiam denominatur Aſſy ria, & Meſopotania. fol. 178.
Regno Perſarum olim ſuccedebatur iure ſanguinis, & non per electionem nu. 23. 25. & 29. fol. 179. 180. & 181.
Regnum Perſarum eſt antiquiſſimum, & incæpit in Daryo, & Cyro. quæſt. 2. part. 4. num. 24. fol. 180.
Regnum Perſarum fuit captum ab Alexandro Magno rege Macedoniæ. quæſt. 2. par. 4. num. 25. fol. 180.
Regnum Perſarum à quo ſic fuerit denominatum. q. 2. par. 4. nu. 26 fol. 181.
Regno Perſarum prædicauit Euangelium Chriſti Diuus Thomas. q. 2. p. 4. nu. 27. fol. 181.
Regnum Perſarum tranſlatum eſt ad Sarracenos, & Turcas, eorumquè primus rex fuit Mahoma. q. 2. par. 4. num. 28. & 29. fol. 181.
Regno Aſſyriorum ſuccedebatur olim iure ſanguinis, & non per electionem. q. 2. par. 4. num. 30. fol. 181.
Regni Aſſyriorum rex Ninus fundauit Ciuitatem Niniuæ. q. 2. p. 4. nu. 31. Et hic fuit primus rex Mundi, qui reges ſuos conuicinos vicit. inibi. nu. 32. fol. 182.
Regnum Aſſyriorum fuit primum in Monarchijs, & incepit ſub Saruch proauo Abrahæ. q. 2 p. 4. nu. 33. Et incepit anno. 130. poſt Diluuium. inibi. nu. 35. fol. 182. & 183.
Regni Aſſyriorum vltimus rex fuit Sardonopolus. q. 2. p. 4. nu. 34. fol. 183.
Regno Aſſyriorum incepit prius Idolatria. quæſt. 2. par. 4. nu. 36. fol. 183.
Regnum Aſſyriorum eſt vna de principalibus prouincijs Aſiæ. q. 2 p. 4. nu. 37. fol. 183.
Regnum Aſſyriorum vndè ſic nominetur. quæſt. 2. part. 4. nu. 38. fol. 183.
Regno Syriæ olim ſuccedebatur iure ſanguinis, & non per electionem q. 2. p. 4. nu. 39. fol. 184.
Regni Syriæ fuit vltimus rex Philippus, eiuſquè regnum deuenit ad Romanos. q. 2. par. 4. nu. 40. fol. 184.
Regno Partorum ſuccedebatur olim iure ſanguinis, & non per electionem. q. 2. part. 4. num. 41. fol. 184.
Regni Partorum primus rex fuit Arſace, à quo ſequentes reges eodem nomine fuerunt vocati. q. 2 p. 4. nu. 42. fol. 185.
Regno Partorum prædicauerūt Dei Euangelium Beatiſſimi Apoſtoli Thomas, & Philippus. q. 2. p. 4. nu. 42. fol. 185.
Regno Scitharum olim iure ſanguinis ſuccedebatur, & non per electionem. q. 2. part. 4. num. 44. fol. 185.
Regnum Scitharum eſt in Terris

Septentrionalibus, eiuſquè gentes habuerunt originem à Magog Nepote Noæ. q.2.par.4.nu. 45.fol.185.

Regno *Scitharum Beatiſſimus Andreas Apoſtolus prædicauit Euangelium.q.2.par.4. num.46. fol.185.*

Regnum *Scitharum poſt alios reges peruenit ad Amazonas.q.2.p.4. nu.47.fol.186.*

Regni *Scitharum(ideſt Amazonarum) Gentes ſunt vetuſtiores omnibus gentibus Mundi,etiam Aegyptijs,& fuerunt Græci appellati.q.2.par.4.nu.53.& 54 fol.187.*

Regni *Scitharum, ideſt Amazonarum fuerunt fortiſſimę mulieres: & quando fuerunt ſuperatę,& victæ.quæſt.2.par.4. num.57. fol.187.*

Reliqua *de materia regni Amazonarum, vide in verb. Amazonæ.*

Regno *Lacedæmonum olim iure ſanguinis fuit ſucceſſum,& non per electionem. q.2. p.4.nu.58. fol. 187. In contrarium vide eadem.quæſt.2.part.8.num.26. fol.264.*

Regnum Lacedæmonum quo tempore incepit, & quis fuerit eorum primus Dux.q.2.p.4.num. 59.fol.188.

Regnum Lacedæmonum quare ſic fuerit vocatum. quæſt. 2. part. 4. nu.60.fol.188.

Regnum Lacedęmonum fuit poſtea Spartanis ſubiectum.q.2.pa r.4 nu.61.fol. 188.

Regni Lacedæmonum gubernatores expellerunt à ſua Ciuitate libros continentes parum verecundam lectionem.q.2.part.4. num.62. fol.188.

Regno Macedonum fuit olim ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem.q.2.p.4.num.63 fol.188.

Regni Macedonij fuit vltimus rex Perſus,qui fuit ſuperatus à Paulo Emilio Romano.q.2.p.4. nu. 64.fol.189.

Regnum Macedoniæ quando incepit. quæſt. 2. part. 4. num.66. fol.189.

Regnum Macedonum fuit ſuperatum ab Alexandro Magno.q.2. p.4.nu.67.fol.189.

Regnum Macedoniæ quando tempore durauit.q.2.par.4. nu.68. fol.190.

Regno Macedoniæ prædicauit Euã gelium Chriſti Diuus Paulus.q. 2.p.4.nu.69. fol.190.

Regno Sicionum olim fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem.q.2.par.4. num.70. fol.190.

Regni Sicionum fuit primus rex Egilaus.q.2.p.4.nu.71.Eorumquè vltimus rex fuit Zenſipo. q.2.p.4.nu.72.fol.190.

Regnum Sicionum ſic fuit denominatum à Sicione.18.rege eorum

q:2.p.4.num.73.fol.190.
Regnum Sicionum eſt ſitum in Acaya prope Samariam. q.2.p.4. nu.74.fol.190.
Regno Argiborum fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem.quæſt.2.p.4.nu.75. & ſeq.fol.191.
Regnum Argiborum eſt hodie regnum Grecorum: & quando incepit. quæſt.2. part.4.num.77. fol. 191.
Regni Argiborum fuit ſecundus rex Phoroneus, qui leges dedit Grecis, & modum defendendi cauſas coram iudicibus, à quo dicitur forus iudicij.q.2.p.4.nu.78. fol.191.
Regno Athenienſi olim ſucceſſum fuit iure ſanguinis, & non per electionem quæſt.2.par.4.num. 79.fol.191.
Regnum Athenienſe quando fuit finitum. q. 2. part. 4. num.80. fol. 192.
Regno Athenienſe prædicauit Euangelium Diuus Paulus. q.2.p.4. nu.81.fol.192.
Regno Troyano olim fuit ſucceſſum iure ſanguinis. q.2. p.4.nu.82. fol. 192.
Regnum Troyanum quarè ſic fuit vocatum. q.2.part.4.num.83. fol.192.
Regnum Troyanum quando incepit, & quando fuit finitum q.2. p.4. nu.84.fol.193.
Regno Candiæ olim ſucceſſum fuit iure ſanguinis, & non per electionem.quæſt.2.par.4. nu.85. fol.193.
Regno Cypri ſucceſſum etiam fuit olim iure ſanguinis, & non per electionem.q.2.par.4.num.87. fol.193.
Regno Lydorum fuit olim ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem.q.2.par.4.num.87. fol.194.
Regno Ithacæ fuit ſucceſſum olim iure ſanguinis, & non per electionem.quæſt.2.part.4.nu.88. fol.194.
Regno Armeniæ hodiè ſucceſſum fuit iure ſanguinis, & non per electionem.q.2. part.4. nu.89. fol.195.
Regno Armeniæ prædicauit Euangelium Beatus Bartholomeus, vbi glorioſo Martyrio fuit coronatus.quæſt.2.par.4.num.90. fol.195.
Regni Armeniæ gentes publico decreto receperunt Dei Euangelium tempore Iuſtiniani.2. q.2. p.4.nu.91.fol.195.
Regno Phrigiæ olim fuit ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem. q.2. part.4. num. 92. fol.195.
Regnum Phrigiæ quare ſic fuerit nominatum.q.2.part.4. nu.93. fol.195.
Regno Phrigiæ prædicauit Euangelium Dei Beatus Paulus.q.2.p. 4.nu.94.fol. 196.

Regno Phinitiæ ſucceſſum olim fuit iure ſanguinis, & non per electionem. q.2. part.4. num.95. fol.196.
Regno Mizenæ fuit etiam ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem.q.2.par.4. num.96. fol.196.
Regno *Corinthiorum fuit olim ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem. q.2. p.4. nu.97. fol.196.*
Regni *Corinthiorum quis fuerit primus, ac vltimus rex.q.2.par.4. nu.98.fol.196.*
Regnum *Corinthiorum quando incepit, & quando fuerit finitum. q.2.p.4.nu.99.& 100.fol.196 & 197.*
Regni *Corinthiorum fuit caput Ciuitas Corinthio, & quis eam fundauit. q.2. part. 4. num. 101. fol.197.*
Regno *Corinthiorum prædicauit Euangelium Diuinus Paulus. quæſt. 2. part. 4. num.102.folio.197.*
Regno *Cyreneorum fuit olim ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem.q.2.p.4.nu.103 fol.197.*
Regno *Samariæ olim reges iure ſanguinis ſuccedebant, & non per electionem. q.2.part.4.nu.104. fol.197.*
Regno *Samariæ Chriſtus Dominus prædicauit, & etiam Beatiſſimi Apoſtoli Iacobus Maior, & Philippus.q.2.par.4.num.105. fol.198.*
Regno *Filiorum Ammon iure ſanguinis fuit ſucceßum, & non per electionem.q.2.p.4.nu.106. fol.198.*
Regno *Tyri ſacceſſum olim fuit iure ſanguinis, & non per electionem.q.2.p.4. nu.107.fol.198.*
Regno R*uſiæ ſuccedebatur iure ſanguinis, & non per electionem.q. 2.p.4 nu.108.fol.199.*
Regno *Numidiæ olim reges iure ſanguinis ſuccedebant, & non per electionem.q.2.p.4.num.109. fol.199.*
Regno *Cariæ olim ſucceßum fuit iure ſanguinis, & non per electionem.q.2.p.4. nu.110.fol.199.*
Regno *Athali, ſeu Pergami iure ſanguinis ſucceſſum fuit.q.2.p.4 nu.111.fol.199.*
Regno *Antiochiæ olim iure ſanguinis ſucceßum fuit, & non per electionem.q.2.p.4.nu.112.f.199*
Regno *Antiochiæ olim iure ſanguinis ſucceßum fuit, & non per electionem.q.2.p.4.n.112.f.199*
Regno *Antiochiæ fuerunt primi Chriſtiani, in quo nomen Chriſtianorum fuit prius impoſitum. quæſt.2.p.4.nu.113.fol.199.*
Regni *Antiochiæ primus Epiſcopus fuit Diuinus Petrus.q.2.par.4. num.114. Et poſt eum Diuus Lucas fuit Epiſcopus ipſius regni.eod.nu.114.fol.200.*
Regni *Antiochiæ Ciuitas principalis*

fuit

fuit ſuperata à Soldano Babiloniæ. quæſt. 2. part. 4. num. 114. fol. 200.
Regnorum *Vulgarorum olim ſucceſſum fuit iure ſanguinis. q. 2. p. 4. nu. 115. fol. 200.*
Regno *Moſcobitarum ſuccedetur iure ſanguinis, & non per electionem. quæſt. 2. part. 4. num. 116. fol. 200.*
Regno *Moabitarum olim reges iure ſanguinis ſuccedebant, & non per electionem. q. 2. par. 4. num. 117. fol. 201.*
Regno *Saba reges iure ſanguinis ſuccedebant, & non per electionem. quæſt. 2. par. 4. num. 118. fol. 201.*
Regnū *Saba quarè ſic denominetur. q. 2. part. 4. nu. 119. fol. 201.*
Regni Saba fuit regina illa regina Saba, quæ venit audire ſapientiam Salomonis. q. 2. p. 4. num. 120. Quæ tanquam Sybilla nunciauit regi Salomoni lignum, in quo poſtea Chriſtus Dominus paſſus fuit. q. 2. par. 4. num. 121. fol. 201.
Regno Medorum olim reges iure ſanguinis ſuccedebant, & non per electionem. q. 2. p. 4. nu. 122. fol. 202.
Regnum Medorum quare ſic fuerit denominatum. q. 2. part. 4. num. 123 fol. 202.
Regnum Medorum quarè ſic incepit quæſt. 2. part. 4. num. 124. fol. 202.
Regno Medorum prædicauit Euangelium Beatus Thomas. q. 2. p. 4 nu. 125. fol. 202.
Regni Medorum Gentes fuerunt crudeles, & ſuperbi. q. 2. p. 4. nu. 125. fol. 202.
Regno Sycimorum iure ſanguinis reges olim ſuccedebant, & non per electionem. q. 2. p. 4. nu. 126. fol. 202.
Regno Cretæ reges iure ſanguinis olim ſuccedebant. q. 2. p. 4. num. 127. fol. 203.
Regno Tartarorum iure ſanguinis olim reges ſuccedebant, & non per electionem. q. 2. par. 4. num. 128. fol. 203. in contrarium tamen vide in ead. q. 2. p. 8. nu. 20 fol. 263.
Regnum Tartarorum antequàm fuiſſet Taborlanis habuit originem in David Perſiano ab anno Domini. 1230. q. 2. p. 4. nu. 129. fol. 203.
Regno Sarracenorum, & Maurorum ſucceditur iure ſanguinis. q. 2. 4. p. nu. 29. fol. 181.
Regno Tremecenſi iure ſanguinis fuit ſucceſſum, & non per electionem. quæſt. 2. p. 4. num. 130. fol. 203.
Regno Tuneſi iure ſanguinis reges ſuccedunt, & non per electionem. quæſt. 2 part. 4. num. 131. fol. 203.
Regno Coromandel ſucceditur iure ſanguinis, & non per electionē. q. 2. p. 4. nu. 132. fol. 204.

INDEX.

Regno Turcarum eorumquè Imperio iure ſanguinis ſucceditur, & non per electionem.q.2.p.4. nu. 133.fol.204.

Regnum Turcarum incepit anno Domini.758.q.2.p.4.nu.134. fol.204.

Regni Turcarum gentes à quibus ſic denominentur. q.2.p.4.num. 135.& ſeq fol.204.

Regnis Indiarum Orientalium olim reges iure ſanguinis ſuccedebant,& non per electionem.q.2 p.4.nu.137.fol.205.

Regna Indiarum quarè ſic denominentur.quæſt.2.part.4.nu.138. fol. 205.

Regna Indiarum Hiſpaniarum dectè priùs fuerunt à Gentibus Grecis ante Aduentum Domini Noſtri Ieſu Chriſti 392.annis. quæſt.2.part.4 num.139. fol.205.

Regno Chinæ ſucceditur iure ſanguinis, & non per electionem.q. 2. p.4.nu.140.fol.205.

Regno Hieruſalē, Iuda, & Iſrael olim ſucceſsum fuit inter reges antiquiſſimos iure ſanguinis,& non per electionem.q.2 p.5. nu. 1.cum ſequentibus vſquè ad finem huius partis.5. Vbi referuntur variæ ſucceſſiones regum,& à quo tempore inceperunt regnare, per diſcurſum totius partis. fol.210.

Regnum Iſrael quando fuit diuiſū, ac ſciſſum in duo regna tempore Roboam regis Hieruſalem. q.2. p.5.n.12.13.et 54.f.211.217.

Regnum Iſrael quando fuit finitum q.2.p.5.nu.14.fol.212.

Regni Hieruſalem, & Iuda reges ante Natiuitatem Domini Noſtri Ieſu Chriſti quot fuerunt,& per quot annis regnauerunt.q.2. p.5.nu.52.fol.216.

Regni Hieruſalem, & Iuda regū ethimologiam,remiſſiuè.q.2.p.5. nu.53.fol.217.

Regni Iudeorum Pontifices iure ſanguinis ſucceſſerunt in ſua dignitate pontificali.q.2.p.5.nu.63. fol.218. Quam dignitatem pontificalem antiquam Iudei reducerunt ad regiam dignitatem. Et quæ perſonæ ſucceſserunt in eadem dignitate regia.q.2 p.5.nu. 64.fol.219.

Regno Hieruſalem ſucceſſit fœmina q.2.p.5.num.64 85.& ſeq.fol. 419. & 225.

Regni Hieruſalem fecit regem Imperator Octauianus Herodem Aſcalonitam.q.2.p.5.num.66. fol.220.

Regnum fuit ſublatum Iudeis paulò ante Natiuitatem Domini Noſtri Ieſu Chriſti.q.2.p.5.nu. 68. Et tunc fuit adimpleta prophetia Iacob. inibi. num. 69. fol.220.

Regno Hieruſalem ſucceſsum etiam fuit iure ſanguinis, poſtquàm Imperatores nominauerūt reges in eodem regno. q.2.p.5.nu.70.

uu cum

cum pluribus ſeq. fol. 221.
Regnum Hieruſalem reliquit Romanis in ſuo teſtamento Agripa vltimus rex illius regni. q. 2. p. 5. nu. 74. fol. 221.
Regno Hieruſalem poſſeſſo iam per reges Chriſtianos ſucceſſum etiã fuit iure ſanguinis, & non per electionem. queſt. 2. part. 5. num. 76. & ſequentibus pluribus. folio. 222.
Regni Hieruſalem fuit primus rex Chriſtianus Gothifredus, & poſt eum alij eius ſucceſſores conſanguinei. q. 2. p. 5. nu. 77. & ſequ. plurib. fol. 223.
Regni Hieruſalem vltimus rex Chriſtianus Guido Luſignanus fuit ſuperatus à Saladino Rege Aegypti anno Domini. 1198. q. 2. p. 5. nu. 86. & ſeq. fol. 226.
Regnum Hieruſalem renunciauit Guido Luſignano in fauorem Riccardi regis Angliae. q. 2. p. 5. nu. 88. & ſeq. plurib. fol. 226.
Regni Hieruſalem acqueſtus vere pertinet ad Cattholicos reges Hiſpaniarum, tanquàm ad reges Siciliae. q. 2. p. 5. nu. 90. & ſequ. plurib. fol. 227.
Regnum Hieruſalem antiquitus an pertineret ad Comitem Viennae Ioannem de Bregna. q. 2. p. 5 nu. 93. fol. 229.
Regnum Hieruſalem multi Principes Chriſtiani praetenderunt recuperare ab infidelibus. q. 2. p. 5. nu 94. fol. 230.
Regni Hieruſalem Ciuitas ipſa Hieruſalem antequam deſtrueretur, fuit permiſſione Diuina de relicta à Chriſtianis. q. 2. par. 5. nu. 95 fol. 231.
Regni Hieruſalem Ciuitas ipſa Hieruſalem, quarè ſic fuit denominata. Et plura in eius laudem. q. 2. p. 5. nu. 96. fol. 231.
Regni Hieruſalem quando fuerit fundata. q. 2. part. 5. num. 97. fol. 233.
Regni Hieruſalem ipſa Ciuitas quãdo fecit pacem cum Romanis. q. 2. p. 5. nu. 98. fol. 234.
Regnis Venetiae, & Ianuae, ſeu monarchijs Duces electione creantur, & non iure ſanguinis. q. 2. p. 8. nu. 6. fol. 258.
Regno Ethiopiae electione ſucceditur q. 2. p. 8. nu. 12. & 16 fol. 261.
Regnum Ethiopiae à quo ſic ſit denominatum. q. 2. p. 8. nu. 13. & 17 fol. 261.
Regni Ethiopiae Gentes primi mortalium fuerunt. q. 2. p. 8. nu. 14. fol. 261.
Regni Ethiopiae rex vocatur el Preſte Iuan, qui habet ſub ſe 72. reges tributarios. q. 2. p. 8. num. 15 fol. 261.
Regni Ethiopiae Gentes fuerunt primi Chriſtiani. q. 2. p. 8. num. 18 fol. 261.
Regno Gothorum antiquiſſimo ſucceditur electione, & non iure ſanguinis. quaeſt. 2. part. 8. num. 19. fol. 262.

INDEX:

Regno Arragozæ ſucceditur electione,& non iure ſanguinis. q.2.p.8.nu.21.fol.263.
Regno Soldanorum ſucceditur electione, & non iure ſanguinis.q.q.2.p.8.nu.22.fol.263.
Regno Sydoniæ ſucceditur electione & non iure ſanguinis. q.2. p.8. nu.23.fol.263.
Regno Spartanæ ſucceditur electione,& non iure ſanguinis.q.2.p.8.nu.24.fol.263.
Regnum Spartanæ antiquitus vocabatur regnum Lacedæmonũ, & quare hodie vocatur Sparta.q.2.p.8.n.25.& 26.fol.263 & 264.
Regno Traciæ reges electione fiunt. q.2.p.8.nu 27.fol.264.
Regno Franconiæ Orientalis olim electione ſuccedebatur. q.2. p.8. nu.28.fol.264.
Regno Traprobanæ rex ſuffragio omnium creatur q.2.p.8.nu.29 fol.264.
Regno Fez ſucceditur per electionẽ, & non iure ſanguinis. q.2. p.8. nu.30.fol.265.
Renatum Fratrem Ludouici Ducis Andegabienſis adoptauit in filium,& ſucceſſorem regnorum Siciliæ,Pullæ,Calabriæ,& Neapolitani Ioanna.2.regina eorum regnorum.q.2.p.3.n.106. Quem ſuperauit Alfonſus rex Aragoniæ. Qui tempore ſuæ mortis reliquit titulum,& ius quod pretendebat habere ad regnum Neapolitanum Carolo.8.regi Franciæ eius aſſerto proximiori cõſanguineo.ead.3.p.nu.106. & ſeq. fol. 156. Poſtea tamen eadem regina Ioãna reuocauit illã adoptionem,& inſtitutionem quã fecerat in fauorẽ dicti Renati,& nouiter adoptauit in filiũ,& ſucceſſorem ipſorũ regnorũ eundẽ Alſõſum regẽ Aragoniæ. ead.3.p.nu. 108.qui tãdẽ ſucceſſit in eiſdẽ regnis.ead.3.p.n.109.& ſeq f.157
Renunciationem regnorũ rex facere poteſt in fauorem ſui filij primogeniti,ſeu ſequentis ſucceſſoris.q. 2.p.1.nu.16.fol.50.
Raynaldus debellauit regnum Siciliæ tempore Imperatoris Othonis q.2.p.3.nu.128.fol.164.
Robertus Normanus Dux Pullæ,et Calabriæ liberauit Papam Nicolaum 2.oppreſſum à Romanis.q. 2.p.3.nu.81. Et ipſe Papa eum confirmauit in dominium Pullæ, & Calabriæ cum titulo Ducatus, & poſt eum ſucceſſerunt in eiſdem Ducatibus ſui deſcendentes ordine genituræ. ead. 3.p.nu. 81.fol.147.
Robertus alius filius rex Siciliæ,Pullæ,et Calabriæ ex expreſſa diſpoſitione Caroli.2.ſui patris regis illorũ regnorũ,ẽtſi fuerit filius minor. Eũq; in regẽ declarauit, & ſucceſſorem legitimum Papa Clemens.5.q.2.p.3.nu.92.fol.153.
Robertus cognomento Giſcardus expulſit Grecis cepit Siciliã,Pullã

& Calabriam.q.2.p.3.nu.124 fol.163.

Roggier ſe nominauit regem Pullę, & Calabrię.q.2.part.3.nu.82. fol.148.

Roggier rex Pullę, & Calabrię liberauit Papam Innocentium Secundum contra Anacletum Antipapam. Ipſequè Papa creauit eum in regem vtriuſquè Sicilię. Et vocatus fuit Magnus Roggier poſt annum Domini. 1126.quaſt.2.par.3.num.82. fol.148.

Rogier rex Pullæ, & Calabriæ reliquit in ſuum ſucceſſorem Guillermum eius filium, quem in regem Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ confirmauit Papa Hadrianus Quartus. Cum ipſe promiſit quot annis ſoluere certum tributum. quaſt.2.part.3.nu.83.fol.148.

Ruſiæ regno olim fuit ſucceſſum iure ſanguinis. & non per electionem.queſt 2.part.4.num.108. fol.199.

Romana Ciuitas fuit valde annihilata poſt regum expulſionem. q.1.nu.12.fol.12.

Romanæ Ciuitatis laudes.q.1.num. 13.fol.13.

Romani quàm plurimi fuerunt occiſi iuſſu diuerſorum regum. q.1. nu.16.fol.14.

Romani antiquitùs duos Imperatores fecerunt, exiſtimantes, melius quàm per vnum gubernari ſed in breui reuocarerunt quaſt. 1.num.17.fol.15.

Romana Ciuitate fuit prius imperium conſtitutum, & poſtea tranſlatum fuit ae partes Orientales.q.1.nu.14 fol.14.

Romæ fecit Imperator Conſtantinus Magnus edificari templum in honorem Beatiſſimi Petri Apoſtoli.q.1.nu.15.fol.14.

Romani magis ſolliciti fuerunt, ad benè regendum, quàm omnes reges, ac principes Mundi: ideò digniſſimè meruerunt imperium totius Orbis. quaſt. 1.num. 39. fol. 31.

Romani fuerunt pleni ſingulari pietate beneuolentia, & iuſtitia.q. 1.nu.40.fol.31.

Romani inter omnes nationes conſequuti ſunt magnam gloriam, cauſa perpetuæ memoriæ conſeruandæ.q.1.nu.41.fol.31.

Romanorum Monarchia incepit in Iulio Cæſare. quaſt.1.nu.42. fol. 31.

Romana Ciuitas ſic fuit nominata a Romulo primo fundatore.q.2. par.3.num.10.& 64.fol.115 & 133.

Romana Ciuitas fuit bis à Gothis ſuperata.q.2.p.3.nu.17.28.30. & 33.fol.116.121 & 123.

Romana Ciuitas fuit occupata per Narſem Ducem Imperatoris Iuſtiniani. q. 2. part. 3. num. 34. fol. 124.

Romana Ciuitas fuit ſuperata à Vādalis.q.2.p.3.nu.38.fol.135.

Romana Ciuitas fuit vocata rerū domina, ac caput Italiæ. q.2.p.3. nu.65. fol.134.

Roma olim fuit vocata magiſtra erroris, & poſtea facta eſt diſcipula veritatis. q.2.p.3. nu.66. fol.134.

Romana Ciuitas facta eſt altera Hieruſalem, & facta eſt Eccleſia ſancta, & caput omnium Eccleſiarum. q.2.part.3. nu.67. fol.134.

Romana Ciuitas fuit valde illuſtrata corporibus Beatiſſimorum Petri, & Pauli Apoſtolorum Domini Noſtri Ieſu Chriſti. q.2 p.3 nu.68. fol.135.

Romæ eodem die, & tempore glorioſa morte, & martirio ſub Nerone crudeliſſimo Imperatore prędicti Beatiſſimi Petrus, & Paulus fuerunt coronati. Mundumquè ſua Diuina prædicatione docuerunt. quæſt.2. part.3. nu.69. fol. 137.

Romanam Ciuitatem, ac alias Ciuitates quàm plurimas donauit Eccleſiæ Romanæ Imperator Cōſtantinus Magnus in ſuum proprium patrimonium. q.2. par.3. nu.70. fol.138.

Romana Ciuitas antequàm edificaretur, fuerunt reges regni Neapolitani. q.2. part.3. num.119. fol.161.

Romani fuerunt domini regni Siciliæ. q.3. part.3. nu.122. & ſequ. fol.162.

Romanis olim ſe conceſſit regnum Neapolitanum. q.2.p.3. nu.125 fol. 163.

Romani fuerunt etiam domini regni Syriæ. q.2. part.4. num.40. fol. 184.

Romana Ciuitas fuit ſuperata à Vandalis. q.2. part.3. num.38. fol.129.

Romana Ciuitas fuit occupata ab Hunnis. q.2. part.3. num.45. fol. 128.

Romani occupauerunt Sanctam Ciuitatem Hieruſalem, cum eorū Dux eſſet Pompeus. q.2.p.5. nu. 65. fol.219.

Romanis reliquit regnum Hieruſalem Agrippa vltimus rex illius regni in ſuo teſtamento. q. 2.p.5. nu.74. fol.221.

Romani fecerunt pacem cum ciuibus Ciuitatis Hieruſalem. q.2. p.5. nu.98. fol.234.

Romani nunquàm voluerunt admittere libro Magicos. q.2.p.4. nu.62. fol.188.

Reliqua in materia regni Romanorum, vide in verb. regni Latinorum. Et in verb. regnum Laurentinorum. Et in verb. regnum Romanorum. Et in uerb. Imperatoris Romanorum.

S

Saba regina quæ vidit, & audiuit regem Salomonem, fuit Sibilla, & Salomi oſtendit li-

gnum, in quo Chriſtus paſſus fuit q.2.part.4.nu.120. & ſeq. fol.201.
Samariæ regno ſuccedebatur olim iure ſanguinis, & non per electionem.quæſt.2.p 4.num.104. fol.197.
Reliqua in materia regni Samariæ, vide in verb.regno Samariæ.
Sapiens non debet gloriari in ſapientia ſua, nec fortis fortitudine ſua: & in quibus quis debeat gloriari. q. 2. part. 6. num.10. fol.241.
Sardonopolus fuit vltimus rex Aſſyriorum.q.2.par.4.nu.34. fol.183.
Sarraceni Aegypti debellauerunt regna Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ anno Domini.584.q.2.p.3 nu.129.fol.164.
Sarraceni occupauerunt regnum Siciliæ tempore Gregor.4. & Imperatoris Ludouici Pij regis Franciæ.quæſt.2.par.3.nu.134 fol.165.
Sarraceni poſſident regnum Perſarum.q.2.par.4.nu.28.& ſeq. fol.181.
Sarracenorum primus rex fuit maledictus Mahoma.q.2.p.4.nu. 291.fol.181.
Saul fuit primus rex Hieruſalem. q.2.p.5.nu.2.fol.210.
Sepulturarum aliquorum regum nonnulla epitaphia.q.2.p.6.nu. 8.fol.238.
Sermo de dominio vitæ præſentis regum temporalium, quod quoad multum vſquè ad mortem tantum oſtentatur.quæſt.2.par. 6.num.6. & ſequentib.pluribus fol.236.
Seditiones in republicis euitandæ ſunt.quæſt.1.num.33. & ſequ. fol.27.
Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ regna ſunt feudalia Eccleſiæ Romanæ, vide in verb. Papa per totum. Et in verb.regna Siciliæ, Pullæ & Calabriæ.
Sicilia cum tota eius Prouincia propter magnum Terremotum fuit ſeparata ab Italia. q.2.p.3.nu. 120.fol.162.
Sicilia quare ſic nominetur.q.2.p.3 nu.121.fol.162.
Sicilia fuit pluries occupata à diuerſis dominis. quæſt.2.part.3. num.122. & ſequentibus pluribus.Et etiam Romanis.inibi.nu. 123.fol.162.
Reliqua de materia regni Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ, vide in verb.regnis Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ.
Sicimorum regno olim ſucceſſum iure ſanguinis, & non per electionem. quæſt.2.par.4.num.126. fol.202.
Sicionum regno ſucceſſum olim fuit iure ſanguinis, & non per electionem.q.2.p.4.nu.70.fol.190
Reliqua in materia regni Sicionũ, uide in uerb.regno Sicionum.

Scy-

Scytharum regno iure ſanguinis olim fuit ſucceſſum iure ſanguinis & non per electionem. q.2.p.4. nu.20.fol.178.

Reliqua in materia regni Scytharum, vide in verb. regno Scytharum.

Soldanus Babiloniæ ſuperauit Ciuitatem Antiochiæ q.2.p.4. num. 114.fol.200.

Soldanorum regno electione ſuccedebatur.q.2.p.8.nu.22.fol.263.

Spartanis fuit ſubiectum regnum Lacedæmonum.q.2.p.4.nu.61. fol.188.

Reliqua in materia regni Spartanæ, vide in verb.regno Spartanæ.

Sydoniæ regno ſuccedebatur electione alicuius perſonæ de ſtirpe regia, & non iure ſanguinis. q.2. p.8 nu.23.fol.263.

Syriæ regno ſuccedebatur olim iure ſanguinis, & non electione.q.2. p.4.nu.39.fol.184.

Reliqua de materia regni Syriæ vide in verb.regno Syriæ.

T

TAncretus Rex Siciliæ, Pullæ, & Calabriæ fuit tyrannus. q.2.p.3.nu.84 & 85. Fuitquè ſuperatus, & occiſus ab Imperatore Henrico. 5. cui Papa tradidit inueſtituram dictorum regnorum.ead.p.3. nu.86.fol.149.

Theodoricus Gothorum rex debellauit regnum Siciliæ anno Domini.496.q.2.p.3.nu.131.f.164

Taborlanis regno ſucceſſum fuit iure ſanguinis, & alia in propoſito vide in verb.regno Tartarorū.

Tartarorum regno qualiter ſit ſucceſſum, vide in verb.regno Tartarorum.

Tholomeus Philadelphus rex Aegypti fecit in Hieruſalem vnam Bibliothecam Septuaginta Millia Librorum.q.2.p.4.n.9 f.175

Tolerabilia ſunt, quæ vetus probat conſuetudo.q.2 p.9.nu.1.f.277.

Tormenta potentes potenter patientur.q.2.p.6. nu.13.fol.242.

Titulum antiquiſſimum habent reges, quòd in regnis ſuccedant iure ſanguinis, fundatum in iure Diuino Naturali Gentium, & Canonico, ac Ciuili, approbatumquè ab Eccleſia Romana. q.2.p. 9.nu.3 cum ſeq.fol.267.

Totila Rex Gothorum ſuo regno Italiæ ſubiecit regnum Neapolitanum, & Siciliæ. q.2.p.3.nu. 130.fol.164.

Tratiæ regno ſucceditur electione. q 2.p.8.nu.27.fol.264.

Traprobanæ regno rex electione creatur.q.2.p.8.nu.29 fol.264.

Tremecenſi regno reges ſucceſſione ſanguinis ſuccedunt, & non electione.q 2.p.4.nu. 130.f.203.

Troyano in regno iure ſanguinis reges olim ſuccedebant.q.2 p.4.nu. 82.fol.192.

Reliqua in materia regni Troyani, vi-

ni, vide in verb. regno Troyano
Tuneſi regno ſucceditur iure ſanguinis, & non per electionem. q. 2. p. 4. nu. 131. fol. 203.
Turcarum regno ſucceditur iure ſã guinis, & non per electionem. q. 2. p. 4. nu. 133. fol. 204.
Reliqua in materia regi Turcarũ, uide in verb. regno Turcarũ.
Tyri regno iure ſanguinis ſucceditur, & non electione. q. 2. par. 4. nu. 107. fol. 198.

V

VAndalorum regno in Italia ſucceſſum fuit iure ſanguinis, & non per electionem q. 2. p. 3. nu. 36. fol. 125.
Vandalorum regnum fuit pars regni Polloniæ q. 2. p. 3. n. 37. f. 125
Vandali quare hoc nomine vocati fuerunt. q. 2. p. 3. nu. 37. fol. 125.
Vandali quo tempore ſuperauerunt Sanctam Ciuitatem Romanam q. 2. p. 3. nu. 38. fol. 125
Vandali fuerunt adeo excitati in pernitiem Imperij Romani q. 2. p. 3. nu. 39. fol. 126
Vãdalos ſuperauit Belliſarius Dux Iuſtiniani, & de ſucceſſione Belliſarij. q. 2. p. 3. num. 40. & 41. fol. 126
Vandalorum regnum tantum durauit 105. annis in Italia. q. 2. p. 3. nu. 41. fol. 126
Vandalorum rex Henricus quando recepit Fidem Cattholicam q. 2. p. 3. nu. 41. fol. 126.
Vandali quando regnauerunt in partibus Affricæ poſt quàm expulſi fuerunt ab Italia, iure ſanguinis ſuccedebant, & non per electionem. q. 2. p. 3. n. 42. f. 127.
Venetiana Ciuitas qualiter, & quo tempore fuerit edificata, & qualiter ſe gubernauerit, & à quo tempore ſibi lucem elegerit. q. 1. nu. 19. & q. 2. p. 8. n. 9. f. 16. 25.
Venetiæ monarchiæ ſucceditur electione Ducum, & non iure ſanguinis. q. 2. p. 8. nu. 6. fol. 258.
Venetiana Ciuitas a ſua fundatione fuit gubernata per tribunos. q. 2. p. 8. nu. 7. fol. 258.
Veneti non ſubſunt Imperatori, & à quo tempore ſint exempti ab Imperio. q. 2. p. 8. nu. 8. fol. 259.
Vlixbonæ Ciuitatis regni Portugalliæ fuit populator Vlixes. q. 2. p. 2. nu. 28. fol. 80.
Vulgarorum regno ſuccedebatur olim iure ſanguinis, & non per electionem. q. 2. p. 4. num. 115. fol. 200.

L A V S D E O.